

Giới thiệu Vạn Độc Quỷ Môn

Bạn đang đọc truyện Vạn độc quỷ môn của tác giả Trần Thanh Vân trên website đọc truyện online. Một bóng người từ ngọn núi Đại Biệt lướt đi như làn mây nhỏ, nháy mắt đã đáp xuống đứng trước cổng Thượng Quan son trang nhẹ nhàng như chiếc lá.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Sơn Trang Sụp Đổ

Một bóng người từ ngọn núi Đại Biệt lướt đi như làn mây nhỏ, nháy mắt đã đáp xuống đứng trước cổng Thượng Quan son trang nhẹ nhàng như chiếc lá.

Bóng người vừa ngưng lại đã hiện ra một nàng thiếu nữ áo xanh xinh đẹp như tiên nữ giáng trần.

Đưa mắt nhìn vào cổng, bỗng thiếu nữ áo xanh hét lên kinh hoàng :

- Trời! Thân phụ... thân mẫu...

Vào!

Cùng với tiếng hét khủng khiếp, nàng phóng mình vào Thượng Quan son trang giờ chỉ còn là những đồng gạch ngói vụn vỡ, khói lửa hầy còn bốc âm ỉ.

Đứng chết sững nhìn ngọn khói một lúc, thiếu nữ áo xanh lại hét :

- Trời! Bọn ác ma nào đã tàn phá son trang! Thân phụ, thân mẫu... Hai đệ đệ đâu rồi?

Như một kẻ vừa lên cơn điên, thiếu nữ áo xanh phóng chạy đi tìm quanh khắp son trang vừa hét gọi vô cùng thê thảm.

Đó đây im bật đến hải hùng!

Chung quanh son trang rải đầy những vết máu đông đặc trên bãi cỏ vàng vì lửa cháy, chứng tỏ nơi đây vừa trải qua một trận thảm sát kinh hoàng.

Thiếu nữ vừa chạy vừa gào hét một lúc lâu không nghe có tiếng đáp ứng, nàng dừng lại đưa mắt nhìn cảnh đổ nát. Thân hình nàng run lên từng hồi trong khi hai dòng thảm lệ từ khóe mắt tuôn trào như suối.

Chẳng còn nghi ngờ gì nữa, Thượng Quan son trang vừa gặp một trận thảm sát do một bọn ác ma gây ra.

Nhưng bọn đại ác ma nào đây?

Thân phụ, thân mẫu nàng, Thượng Quan trang chủ trong môn phái Kim Điều võ công tuyệt thế, lại có thêm hàng trăm môn đồ dưới trướng, bọn hắc đạo tầm thường đâu dễ lọt vào đây.

Chắc chắn phải là một đại môn phái lừng lẫy đương thời, thế lực bao trùm khắp giang hồ mới có thể tạo nên trận huyết sát tàn khốc này.

Vũ trụ tối sầm!

Không gian đảo lộn!

Cả đất trời vừa sụp đổ trước đôi mắt mờ lệ của nàng áo xanh...

* * * * *

Hoàng hôn xuống!

Cỏ cây cảnh vật chìm dần, từng trận gió đùa qua khuya chạm cành lá thì thảo như oan hồn rên rỉ đâu đây.

Soạt!

Một tiếng động từ phía trước cổng son trang làm cho thiếu nữ áo xanh giật mình quay phắt lại.

Từ trên tàng cỏ thụ một chiếc bóng xám vừa xuất hiện rồi phóng mình đi nhanh như vì sao xẹt hướng về ngọn núi Đại Biệt.

Thiếu nữ áo xanh thét :

- Ác tặc! Ngươi chạy đi đâu!

Vào!

Thân hình kiều diễm của thiếu nữ áo xanh như mũi tên vừa buông khỏi giàn, bắn mình theo chiếc bóng bí mật.

Nàng quả quyết kẻ kia là một tên hung thủ vừa tàn sát Thượng Quan gia trang.

Đuổi tới chân núi Đại Biệt đột nhiên người áo xám biến mất chẳng rõ từ đằng nào.

Thiếu nữ áo xanh thu hồi thân thủ quét mắt tìm quanh trong khi ngọc chuông ngậm vận chân khí đề phòng mọi sự bất trắc có thể xảy ra.

Không thấy chiếc bóng xám đâu cả.

Thiếu nữ áo xanh nghiêng răng :

- Ta phải bắt cho bằng được hấn để tìm ra manh mối bọn nào đã tạo ra trận thảm sát.

Nàng vận lực toan phóng mình lên gộp đá, lưng sục kẻ bí mật vừa biến dạng.

Bộp!

Chẳng hiểu một bàn tay từ đâu vừa chộp lấy vai nàng kéo giật lại.

Rất đổi kinh hoàng, thiếu nữ áo xanh quay phắt người lại thét lớn :

- Ai!

Đồng thời với nhịp xoay mình thần tốc, nàng vỗ ra làn sóng chuông dữ dội như trận cuồng phong.

Bóng người mặc đạo bào trắng bật tung lên, cùng thanh âm khản thiết :

- Linh Phụng, hãy dừng tay.

Thiếu nữ áo xanh chính là Thượng Quan Linh Phụng.

Thượng Quan Linh Phụng mở lớn mắt, khuôn miệng xinh xắn của nàng bật kêu lên :

- Kỳ Tâm thúc phụ... Xin tha lỗi cho con, son trang bị tàn sát con phải đi tìm kẻ thù.

Thân hình cô gái lại vút lên.

Thượng Quan Kỳ Tâm vườn ngũ trảo chộp đưa diệt nữ lại, nhưng Linh Phụng đã vọt ra.

Phập phập phập...

Bàn tay ông phẩy nhanh, ông đã buộc lòng sử dụng cách không điểm huyết rồi lao tới đỡ lấy thân hình cô gái vừa sa xuống vì những yếu huyết bị phong bế.

Nhanh tựa chớp, ông đưa cô gái vào một hốc đá.

Chiếc giỏ chất đầy dược thảo nàng vừa hái được mang trên vai, Thượng Quan Kỳ Tâm gỡ ra đặt bên cạnh.

Không bị không chế Á huyết nên Linh Phụng còn kêu :

- Trời ơi, sao thúc phụ không cho con tìm thù?... Song thân và Kỳ Linh đang lâm bệnh?

Quả thật trong lòng Linh Phụng còn nóng hơn đám lửa rừng rực. Nàng đi hái thuốc về chữa bệnh cho tiểu đệ... Vậy mà son trang bị đốt phá, phụ mẫu cùng hai đệ đệ Kỳ Linh, Kỳ Vân sống thác ra sao?...

Trước ánh mắt khản thiết của đứa nữ diệt, Thượng Quan Kỳ Tâm đau lòng nghĩ đến toàn gia Thượng Quan Kỳ Phụng, bào huynh ông đã bị tru sát giữa son trang điêu tàn. Ôi, chỉ còn lại đứa diệt nữ này... Tên nó được lót bằng chữ Linh thay cho chữ Kỳ phải chăng cũng là điều định mệnh báo trước?

Ông trầm giọng bảo :

- Linh Phụng, con không nên trở về Thượng Quan son trang...

Linh Phụng dương mắt nhìn người thúc phụ :

- Tại sao vậy, thúc phụ?

Kỳ Tâm lắc đầu, giọng nói đầy căm hận :

- Bọn Vạn Độc Quỷ môn vô cùng độc ác... Diệt nữ chưa đủ sức đối đầu với chúng.

Thượng Quan Linh Phụng cố gắng trỗi dậy nhưng nàng lại phải để thân mình rơi xuống vách đá, bên giò lá thuốc.

Linh Phụng tròn xoe đôi mắt :

- Thúc phụ bảo sao? Kẻ thù tàn sát Thượng Quan son trang là Vạn Độc Thần Ma.

Kỳ Tâm gật đầu :

- Phải.

Linh Phụng hét :

- Vạn Độc Thần Ma chúng đã xâm phạm son trang, diệt nữ dù chết cũng phải quyết đấu với chúng. Lê nào diệt nữ để toàn gia bị tru lục dưới tay bọn ma đầu? Thúc phụ giải huyết cho tiểu diệt mau lên..

Đôi mắt Linh Phụng thường ngày xinh đẹp dịu hiền biết bao, vậy mà giờ đây như ánh lửa hồng rừng rực. Nỗi hờn căm của nàng dâng lên cực độ!

Đề trấn an nàng, Thượng Quan Kỳ Tâm vội nói :

- Son trang bị tàn phá, nhưng song thân và hai đệ đệ của con đã chạy thoát cả rồi.

Linh Phụng hỏi nhanh :

- Thật vậy sao? Thúc phụ?

Cổ nén thương tâm để sắc diện và giọng nói không thay đổi, Thượng Quan Kỳ Tâm lẹ miệng :

- Đúng vậy con ạ. Ta đã chống chọi hết sức mình với bọn chúng và nhìn thấy song thân và hai đệ đệ của con chạy về hướng Hoàng Thạch Xuyên.

Cặp mắt Linh Phụng ngời lên tia hy vọng.

- Hoàng Thạch Xuyên? A... Con hiểu ra rồi, song thân của con đã dẫn Kỳ Linh và Kỳ Vân đến Miêu gia bảo, nơi gia quyến bạn con là Miêu Khả Tú đó...

Nghe lời cô gái, Thượng Quan Kỳ Tâm cũng gật đại :

- Có lẽ đúng thế con ạ. Miễn phụ mẫu và các đệ đệ của con thoát được là tốt lắm rồi.

Đôi mắt Linh Phụng đã dịu đi, bỗng nhiên lại rực lửa.

Nàng nghiêng răng rít lên :

- Mối thù này ta phải báo phục... Phải giết hết bọn chúng. Thúc phụ ơi, Thượng Quan son trang và cả võ phái Kim Điều của ta đành chịu cho Vạn Độc Quỷ môn chà đạp hay sao?

Vỗ nhẹ lên vai Linh Phụng, Thượng Quan Kỳ Tâm bảo :

- Ta sẽ tiêu diệt được bọn Vạn Độc Quỷ môn do tên Vạn Độc Thần Ma đứng đầu. Nhưng phải chờ bá phụ Thượng Quan Kỳ Long của con về đã...

Linh Phụng nôn nóng hỏi :

- Bá phụ của con đang ở nơi đâu?

Thượng Quan Kỳ Tâm vừa toan trả lời. Bỗng ông khựng lại vì một giọng cười lạnh tanh như vọt tới từ tha ma, mộ địa.

Ông vội thét lớn :

- Kẻ nào đó? Hãy xuất đầu lộ diện.

Giọng nói âm u vang vọng :

- Thượng Quan Kỳ Tâm, đừng nôn nóng, ngươi không thoát khỏi vòng tay của Vạn Độc Quỷ môn đầu.

Phóng mắt nhìn quanh, Thượng Quan Kỳ Tâm thét :

- Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng..

Linh Phụng cũng chiếu tia mắt ra khoảng cội cây vách đá mông lung, miệng nhắc lại :

- Hừm, Dương Sùng, Vạn Độc Thần Ma?

Nhưng giọng nói âm u lại xen lẫn tiếng cười không phục :

- Giáo chủ của ta đâu thêm tới đây? Bọn ta chỉ là Tứ đại pháp vương cũng đủ hóa kiếp cho ngươi rồi.

Chớp mắt một cái, Thượng Quan Kỳ Tâm vung tay như làn gió nhẹ đã giải tỏa huyết đạo cho Thượng Quan Linh Phụng.

Ông trợn mắt quát :

- Chạy nhanh lên, Phụng nhi..

Cô gái đứng bật dậy. Thân thể vừa thoải mái, nàng đã giương ngay song thủ sẵn sàng xuất chiêu.

Như chiếc lá, Thượng Quan Kỳ Tâm phóng vèo ra khỏi hốc đá, Linh Phụng cũng theo sát sau lưng.

Veo veo Vút vút...

Bốn chiếc bóng xám từ bốn ngả bay vèo tới bao vây Thượng Quan Kỳ Tâm và Thượng Quan Linh Phụng vào giữa.

Những quái nhân với cặp mắt tựa đốm than hồng chiếu thẳng vào hai đối thủ.

Linh Phụng thoáng rung mình...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Ảo Ảnh Bộ Pháp

Trước mặt là sườn núi nhấp nhô sau lưng là bờ vực thăm thẳm, thúc diệt Thượng Quan Kỳ Tâm và Thượng Quan Linh Phụng đứng giữa bốn quái nhân y phục màu xám, nơi trước ngực thêu hình con nhện độc màu đen, đó chính là dấu hiệu của bọn Vạn Độc Quỷ môn đang reo rắc thảm họa trên khắp nẻo giang hồ.

Thượng Quan Kỳ Tâm bình tĩnh nhìn thẳng vào Tứ đại pháp vương là bọn tứ trụ dưới quyền Vạn Độc giáo chủ.

Ông gằn giọng hỏi :

- Bốn cái thầy ma chưa chôn kia, các ngươi muốn gì?

Hắc Hùng Thiết Thủ thân hình lừng lừng như con gấu là Đệ nhất pháp vương, quét tia mắt ngời ánh hung quang vào mặt người đối diện, rồi bật giọng cười khùng khục như chó ho :

- Thượng Quan Kỳ Tâm. Ngươi khôn hồn hãy giao cái bọn này muốn tìm, lão phu sẽ sinh phúc cho thúc diệt ngươi được sống.

Thượng Quan Kỳ Tâm trừng mắt :

- Ta không có gì để trao cho bọn ngươi...

Thiết Thủ Pháp Vương gầm lên :

- Như vậy là tử thần đã gọi tên ngươi rồi.

Hữu thủ của lão lập tức giương lên.

Nhưng một thân hình cao lênh khênh đã phóng tới, cùng tiếng thét lạnh mình :

- Lão huynh để gã này cho đệ hành hình cũng đủ.

Dứt lời, Đệ tứ pháp vương Thanh Diện Lang Nha đẩy ngay một chưởng Thanh Ảnh ma công xanh lè quái dị, kinh khí cuộn cuộn lao tới như xô bật núi non.

Nhéch môi cười nhẹ, Thượng Quan Kỳ Tâm đưa tả thủ lên, kinh phong nổi dậy đùng đùng, một tia hồng quang chớp giật... Hai luồng chưởng kinh chạm nhau tóe lửa.

Ầm

Một tiếng nổ khủng khiếp như trời long đất lở, cát bụi bay ào ào, cả hai đối thủ đều bật lùi mấy trượng.

Thượng Quan Linh Phụng đứng sau lưng thúc phụ, cổ trụ vững thân hình cũng bị bắn tung vào một bụi rậm.

Ba lão ma đầu đứng ngoài cùng kêu lên :

- Kim Điều Hồng Tuyền chưởng...

Thanh Diện Pháp Vương ói ra một búng máu, toàn thân lắc lư tựa cột buồm trong con sóng dữ phải dựa mình vào vách đá mới trụ vững. Gương mặt xanh lè cổ quái của gã xám ngoét, cặp răng nanh chìa ra rờn rờn máu đỏ...

Phía bên này, Thượng Quan Kỳ Tâm vững như cột đá, cất tiếng cười gần :

- Nào, các ngươi muốn được cùng hóa kiếp chăng?

Ầm... Ầm... Ầm...

Linh Phụng vừa toan phóng ra khỏi bụi cây thì nàng bị xô dạt xuống bởi ba đạo chưởng phong ào ào lướt tới. Chưởng phong tựa một con bão táp kinh hồn bởi ba lão Pháp vương đã nhất tề chấn ra ba luồng áp khí mãnh liệt để phục thù cho Thanh Diện Lang Nha.

Cả một vùng rừng chuyển như địa chấn.

Lúc này Linh Phụng mới nhận ra nàng chưa đủ sức chống chọi với những tên ma đầu tàn độc kia, dù trong lòng nàng hận thù dâng trào như sóng biển, chất ngất tựa núi cao.

Ào... Ào...

Thượng Quan Kỳ Tâm vừa hất văng được luồng chưởng phong của Thanh Diện Lang Nha, nhưng ba lão Pháp vương đã đồng xuất chiêu Quỷ Ảnh chưởng vô cùng hung hiểm. Ông sử dụng thân pháp Tiên Thiên Thần Điều bắn vọt lên trên cao, dè trên sóng chưởng của đối phương rồi vung song thủ xia xuống, mười đạo chỉ phong Hồng Tuyền đỏ rực chụp vào ba đối thủ tựa cái nôm chụp cá.

Rẹt, rẹt, rẹt...

Chỉ phong xé gió phóng vút xuống như những tia chớp giật, trong nháy mắt có thể xuyên nát thân hình bọn ma đầu, phanh thây chúng ra trăm mảnh.

Nhưng bọn Pháp vương Vạn Độc nào phải tầm thường, đệ nhị Lãnh Diện Pháp Vương và Đệ tam pháp vương Dã Hạc Quái Cước đã bung ra hai đạo Thiên La chưởng đón chặn chỉ phong của Thượng Quan Kỳ Tâm. Áp khí chạm nhau đùng đùng, Thượng Quan Kỳ Tâm bị chấn động nội tạng, kinh mạch nhộn nhạo đành phải uốn mình vòng cầu sa xuống một móm đá.

Phập.

Luồng kinh khí đột ngột phóng thẳng vào người Thượng Quan Kỳ Tâm, lúc ông chưa kịp trụ vững đã bị văng lên, đồng thời một con nhức buốt làm ông giật mình thót lên :

- Ôi, ta bị trúng âm khí âm độc của bọn chúng rồi.

Đúng lúc đó, Thiết Thủ Pháp Vương cười lớn :

- Ha ha... Kim Điều Tam Kiệt tiêu mạng rồi.

Kim Điều Tam Kiệt là danh hiệu của Thượng Quan Kỳ Tâm. Lúc ấy ông mới hiểu Đệ nhất pháp vương Thiết Thủ Hắc Hùng thừa lúc thân hình ông vừa đáp xuống là phát ra luồng ám khí Vạn Độc ma trâm cắm sâu vào các yếu huyệt của ông rồi. Toàn thân ông như rũ liệt và ông ngã vật trên cỏ, kẻ ngay bụi gai nơi Linh Phụng nằm sát rạt.

Thiết Thủ Pháp Vương hét to :

- Bắt lấy nó, tra khảo trước khi nó chết...

Thanh Diện Lang Nha lúc ấy cũng vừa hồi phục, cả bốn lão Tứ đại pháp vương cùng phóng vút đến vạt cỏ nơi chúng vừa trông thấy Thượng Quan Kỳ Tâm sa xuống.

Nguy hiểm vô cùng..

Rào rào rào...

Tứ đại pháp vương vừa đặt chân xuống vạt cỏ đã gầm lên :

- Kim Điều Tam Kiệt, ngươi tận số rồi.

Đệ nhị pháp vương Lãnh Diện Xú Nhân trở đôi mắt ốc, xạ ánh hung quang tìm đối thủ sa cơ.

Nhưng lão rú lên :

- Ôi nó đâu mất tiêu rồi?

Ba lão Pháp vương kia cũng đảo mắt tìm nhưng Thượng Quan Kỳ Tâm đã biến mất.

Thiết Thủ Pháp Vương hét to :

- Còn đứa con gái đâu?

Thanh Diện Lang Nha sắc diện xanh lè, cắn chặt cặp răng nanh cắn nhằn, bực tức :

- Con nhỏ cũng biến mất rồi.

Đệ nhất pháp vương tức lộn ruột :

- Vô lý, vô lý... Thúc điệt nó có phải quý đầu mà biến ảo phi thường như vậy? Mau quần nát vùng này tìm cho ra chúng.

Bốn lão phân ra làm bốn phương vị, vừa toan tìm kiếm đối thủ bỗng từ trong lùm bụi có tiếng cười ha hả.

Dã Hạc Quái Cước tức Đệ tam pháp vương quát lớn :

- Kè nào cười đó?

Một cái đầu trọc nhô lên trong bụi rậm rồi một nhà sư ăn mặc rách rưới bước ra :

- Mô Phật, trên đời có chuyện đáng cười thì phải cho cười chứ?

Thiết Thủ Pháp Vương vươn tay chớp ngực áo nhà sư :

- Hừm Tề Điền, lão hòa thượng khùng. Có chuyện chi đáng cười chứ?

Nhà sư từng nổi danh khắp chốn giang hồ gạt gù cái đầu láng bóng :

- Kim Điều Tam Kiệt là tay tổ về Ảo Ảnh bộ pháp, các ngươi chỉ cần chớp mắt một cái là lão ta đã ẵm con bé đi mất tiêu rồi... tìm kiếm làm chi vô ích.

Lãnh Diện Xú Nhân nói lớn :

- Hòa thượng khùng có lý. Thúc điệt nó trốn đâu cho thoát bọn ta, cần chi tìm tòi cho mệt.

Cả bốn tên ma đầu cùng nhún mình phóng đi mất dạng.

Tề Điền Hòa Thượng lại cười rú lên, và nói trống không.

- A di đà Phật, tai ách đã qua, tai ách đã qua.

Nói xong ung dung bỏ đi thẳng.

Ánh nắng chiều xuyên vào hốc đá, soi rõ hai bóng người đang ản núp bên nhau.

Chương 3: Thiên Chiêu Sư Lục

Thượng Quan Kỳ Tâm ngồi dựa vách đá, đôi mắt ông lim dim dưỡng thần, lồng ngực hít thở thật sâu, vận khí nơi huyết Đan Điền để điều hòa kinh mạch chống lại chất độc đang phát tác.

Linh Phụng kêu nhỏ :

- Thúc phụ, thúc phụ...

Nhóm người lên, Thượng Quan Kỳ Tâm nhìn diệt nữ :

- Phụng nhi, chúng nó đi hết rồi phải không.

Nàng gật đầu :

- Áo Ảnh bộ pháp của thúc phụ thật lợi hại, chỉ trong chớp mắt thúc phụ đã lao vào chốn ẩn thân rồi.

Thượng Quan Kỳ Tâm nhăn mặt, cố nén cơn đau :

- Cũng nhờ Tế Diên hòa thượng dùng lời nói giáo huấn đẩy được chúng đi. Nếu không cũng khó tìm được cách chu toàn cho ta.

- Vậy mà người ta cứ kêu nhà sư ấy là hòa thượng khùng.

- Ngôn ngữ và cử chỉ của Tế Diên hòa thượng có vẻ khùng, nhưng ông là vị sư luôn vân du làm việc thiện cứu đời. Cơ mưu của ông luôn qua mắt được bọn ác gian ma giáo. Sau này trên bước giang hồ phục hận còn có lúc con phải cần tới hòa thượng này giúp đỡ mưu cơ.

Linh Phụng nắm cánh tay người thúc phụ :

- Thúc phụ. Bây giờ thúc diệt ta rồi nơi đây đi tìm song thân và hai đệ đệ của con.

Thế xác quận đau vì Ma Trâm hành hạ, trong lòng chua xót bởi cảnh tru sát Thượng Quan son trang. Thượng Quan Kỳ Tâm thở dài não ruột :

- Phụng nhi, tìm song thân và hai đệ đệ là việc của con. Nhưng dù hoàn cảnh diễn biến thế nào, con cũng phải ghi tâm khắc cốt mối thù với bọn Vạn Độc Quý môn...

Cô gái run giọng :

- Tại sao thúc phụ không cùng đi với con.

Hai bàn tay run rẩy của Thượng Quan Kỳ Tâm nắm lấy vai cô gái :

- Con ơi, ta đã bị trúng Vạn Độc ma trâm của bọn ma đầu. Giữa vùng sơn xuyên lại chẳng có một thần y, chỉ trong mấy khắc nữa chất kịch độc vào tim là ta chết thôi con ạ.

Linh Phụng hoảng hốt :

- Không, con sẽ đưa thúc phụ đi tìm thần y...

Thượng Quan Kỳ Tâm buông tiếng thở dài :

- Không còn kịp nữa con ạ. Chất âm độc của Ma Trâm ghê gớm lắm.

Cô gái càng thêm quýnh quáng :

- Thúc phụ, con muốn biết tại sao bọn Vạn Độc Quý môn lại tàn phá Thượng Quan son trang, và bọn Tứ đại pháp vương đòi thúc phụ phải trao món gì?

Con đau nhức từng thớ thịt đường gân, nhưng Thượng Quan lão nhân vẫn cố gắng nói :

- Vạn Độc Quý môn là mối họa chung của võ lâm Trung Thổ. Chúng muốn tiêu diệt hết các môn phái để tự do hoành hành khắp Trung Nguyên, điều khiển cả vua chúa và làm chủ các kho tàng. Bởi vậy chúng sẽ tru sát các võ phái, chiếm đoạt hết những bí kíp võ học cổ kim. Do mối đại họa này mà bá

phụ con đem về bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục bao gồm tinh túy võ học cổ kim. Luyện thành được bí kíp này sẽ trở nên tuyệt thủ vô địch, thừa sức không chế tiêu diệt quần ma...

Nói tới đây, Thượng Quan Kỳ Tâm ngưng lại thở dốc, thần trí ông như bị hôn mê bởi con đau khủng khiếp hoành hành trong cơ thể mình. Linh Phụng hoảng sợ vội xoa nắn huyết đạo cho ông. Nàng ghé tai ông, nói lớn :

- Bá phụ trở về con có biết, nhưng bí kíp thì con chẳng nghe... rồi bá phụ lại ra đi ngay sau đó.

Câu nói của Linh Phụng làm Thượng Quan Kỳ Tâm bừng tỉnh.

Ông phều phào nói :

- Bá phụ con đem bí kíp võ công về chẳng biết để đâu, ta cũng chẳng nghe người căn dặn điều gì. Bỗng một đêm người nhận được thiệp mời hội kiến của Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc đến mười ngày sau chẳng thấy trở về. Ta và thân phụ con đều nóng lòng, nên ta tới tận Sơn Đông vào Thái gia trang mới biết là toàn gia Sơn Đông Tuyệt Thủ đã bị bí mật tru sát...

Cô gái kinh ngạc hỏi dồn :

- Thúc phụ ơi, vậy còn bá phụ con thì sao?

Thượng Quan Kỳ Tâm nhấn nhá :

- Ta tìm trong những xác chết đang bắt đầu tan rã... chẳng thấy có thân xác bá phụ con. Nhưng hành tung của đại huynh cũng chẳng tìm ra... Không biết đại huynh đã tuyệt tích nơi nào. Thế rồi bọn Vạn Độc Quỷ môn đến tàn phá Thượng Quan sơn trang truy tìm Thiên Chiêu Suru Lục... Đó là nguyên nhân đại họa cho môn phái Kim Điều và dòng họ Thượng Quan ta. Nhưng ta chắc còn liên hệ đến nhiều gia phái trong vùng này nữa...

Toàn thân Thượng Quan Kỳ Tâm bỗng run lên bần bật, ông thét lên một tiếng :

- Phụng nhi...

Linh Phụng ôm lấy chú, nghẹn ngào :

- Thúc phụ! Thúc phụ...

Nhưng đôi mắt Thượng Quan Kỳ Tâm đã lạc thần. Ông thở hơi cuối cùng trong tay của đứa diệt nữ thương yêu.

Hoàng hôn đã phủ trùm vạn vật với những tia nắng yếu còn sót lại thoi thóp trên khung cảnh xung quanh.

Nàng khóc lóc một hồi lâu rồi dùng thanh trường kiếm đeo trên lưng đào huyết chôn Thượng Quan Kỳ Tâm bên hốc đá. Nàng ghi lên ngôi mộ thúc phụ rồi sụp lạy khấn khứa :

- Con nguyện sẽ trừ khử Vạn Độc Thần Ma, tru sát hết bọn Vạn Độc Quỷ môn để trả mối thù này. Xin thúc phụ linh thiêng phù hộ độ trì cho con trên bước giang hồ.

Tội nghiệp người thúc phụ tung hoành ngang dọc bao năm với danh hiệu Kim Điều Tam Kiệt nay phải nằm lại một mình giữa chốn hoang sơn, Thượng Quan Linh Phụng cứ nằn nà bên ngôi mộ, quyến luyến chẳng rời. Song nhìn bầu trời đã sụp tối cô gái lâm bảm :

- Đây là vùng hoạt động của bọn Vạn Độc Quỷ môn, ta chẳng nên ở trong rừng đêm nguy hiểm

Nhớ lại thị trấn Đông Môn cũng gần, Linh Phụng quỳ lạy ngôi mộ thúc phụ một lần nữa rồi phi hành vượt trên những ngọn cây, nhắm về hướng Đông Môn trực chỉ.

Linh Phụng lao đi vun vút, qua một cánh rừng thì tới thung lũng hoang vu đầy bụi rậm âm u dưới ánh sao khuya mờ ảo.

Thình lình có tiếng quát :

- Đứng lại.

Cô gái lập tức chao mình xuống một cội cây đứng thủ thế.

Lại nghe có tiếng thét lớn :

- Bọn các ngươi đứng lại ngay kéo chết.

Linh Phụng lập tức nhìn xuống thung lũng, nàng nhìn thấy một toán mười tên áo xám đi tới, trên ngực áo bọn chúng có thêu hình con nhện độc màu đen.

Linh Phụng trầm kêu :

- Vạn Độc Quỷ môn, bọn chúng đi đâu vậy kia?

Trên một tàng cây tối đen, một bóng người lao vọt ra chặn đầu bọn Vạn Độc Quỷ môn.

Chăm chú nhìn Linh Phụng nhận ra kẻ vừa vọt ra là một cụ già mặt choắt, mũi khoằm tựa như mỏ chim két, nhưng đôi mắt thì tỏa ra hung quang xanh rờn như mắt còp.

Bọn ma đầu kia đều khựng lại và hốt hoảng kêu to :

- Trời... Kim Tiền Xú Phụ.

Mụ đàn bà cười lên the thé, lạnh mình :

- Đã biết danh ta thì phải ngoan ngoãn nghe các con.

Mười tên thuộc hạ Vạn Độc Quỷ môn quay mặt nhìn ngó lẫn nhau, rồi cùng nhìn vào Xú Phụ Kim Tiền, ánh mắt đầy âu lo sợ sệt.

Tiếng cụ già lại the thé vang lên vang trong thung lũng :

- Muốn sống hãy khai ngay, Tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn hiện ở nơi nào?

Cả bọn mười tên kia đang nhón nhạo bỗng đứng im phăng phắc như tượng đá. Sự im lặng của bọn chúng khiến cụ già nổi giận thét to :

- Chết...

Một loạt những đồng tiền vàng bắn vọt ra và bao tiếng rú vang lên thảm khốc.

Thây người chết đã nằm dài trên vạt cỏ, ngay Thượng Quan Linh Phụng cũng phải rùng mình toát mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Không Khí Chết Chóc Bao Trùm Thung Lũng

Linh Phụng rùng mình bởi môn ám khí siêu tuyệt của Kim Tiền Xú Phụ. Mụ ta búng những đồng tiền vàng lấy mạng người trong chớp mắt. Năm tên thuộc hạ Vạn Độc Quỷ môn còn sống đều đứng ngây ra, mặt bọn chúng trắng bệch như những xác chết chưa chôn. Chúng đã hoảng kinh tột độ đến không thốt lên lời.

Tiếng Kim Tiền Xú Phụ lại vang lên, giọng châm biếm :

- Thế nào, bọn bay muốn dùng tiền của ta nữa chăng?

Bọn người kia sợ đến gần đứng tim. Một tên vội bước ra quỳ ngay xuống :

- Kính xin lão nương xá tội...

Cụ già thét lạnh lãnh :

- Tội lệ gì. Ta chỉ truyền cho các ngươi mau khai rõ Tổng đàn của Vạn Độc Quỷ môn ở đâu?

Tên nọ lấp bắp :

- Bẩm lão nương, tiện nhân chẳng dám tiết lộ quá.

Kim Tiền Xú Phụ động chiếc gậy đầu rồng xuống đất đánh cộp :

- Đùng nhiều lời. Ta hỏi các ngươi có chịu khai Tổng đàn không?

Cả bọn năm tên kia sợ thất thần, nhưng vẫn câm như hến.

- Chết.

Tiếng chết vang vọng kéo dài trong thung lũng...

Những đồng tiền vàng lấp lánh bay. Tiếng rú thảm liệt rợn người và năm cái xác chồng chất lên nhau thê thảm.

Ghê thay mộ già tàn bạo.

Nhưng mộ ta muốn biết Tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn làm gì?

Linh Phụng còn đang thắc mắc thì...

Vèo vèo vèo...

Từ phía chân trời có bốn bóng xám bay vút tới, lao thẳng xuống thung lũng nhanh tựa những mũi tên.

Bốn bóng người vừa trụ vững, Linh Phụng vội kêu lên :

- Tứ đại pháp vương..

Thì ra bốn lão ma đầu vừa lao tới chính là những chức sắc lớn nhất của Vạn Độc Quỷ môn.

Ánh hung quang từ những cặp mắt lướt nhìn qua mười xác chết nằm la liệt.

Lão Đệ nhất pháp vương Thiết Thủ thét lớn :

- Kê nào đã giết chết môn đồ của ta?

Kim Tiền Xú Phụ lắc chiếc gậy :

- Chính ta đây Thiết Thủ Pháp Vương nổi giận, quét tia mắt trùng trùng nhìn vào mộ già đối diện.

Lão gần giọng hỏi :

- Mi là ai, vì sao dám tru sát thuộc hạ của ta?

Kim Tiền Xú Phụ rú lên một tràng cười lạnh gáy. Tiếng cười của mộ làm Linh Phụng cũng phải nhức óc buốt tim.

Mộ gầm gừ :

- Ta giết chúng bởi bọn chúng không chịu khai Tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn hiện ở nơi nào?

Những cặp mắt đỏ như đóm than hồng chớp lóe nhìn nhau, rồi Thiết Thủ Pháp Vương gần giọng :

- Thuộc hạ của ta không khai Tổng đàn là tôn trọng môn quy dù phải chịu tan xương nát thịt. Nhưng có bọn ta là tứ trụ của bản môn, mộ cần điều chi cứ hỏi?

- Ta không hỏi, mà ta đòi...

- Mộ đòi?

- Phải, ta đòi Vạn Độc Quỷ môn phải giao bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục cho phái Hải Ly thần đảo chúng ta nghiên cứu một thời gian rồi sẽ trả lại.

Linh Phụng nép bên tảng đá giắt mình, nàng thầm nghĩ thì ra bọn hắc phái ma đầu đang đua nhau truy tìm bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục.

Nàng lại vờn cổ nhìn, vừa lúc Thiết Thủ Pháp Vương cười nhạt :

- Mộ già khùng kia, nếu bản môn có được bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục thì cũng đâu đến lượt mộ được cầm xem. Nhưng hiện nay bí kíp còn chưa biết nằm ở chỗ nào. Mộ đã dám tru sát thuộc hạ của bản môn thì mộ phải đền mạng.

Kim Tiền Xú Phụ trợn mắt :

- Người nói láo, Vạn Độc Quỷ môn các người đã tàn phá Thượng Quan sơn trang, không tha cả các môn phái có liên hệ... lẽ nào các người chưa tìm ra pho bí kíp.

Nhị pháp vương Lãnh Diện Xú Nhân mặt lạnh như đồng mà cũng phải nổi nóng nhảy ra quát :

- Con mộ dê tiện, ai thêm nói láo với người. Hiện nay còn tên Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm đang trốn tránh với đứa con gái của Thượng Quan Kỳ Phùng, bọn ta đang truy lùng để tìm cho ra pho bí kíp. Mộ có giỏi cứ tìm đi, đừng ngứa cổ nằm chờ mồi ngon tới mồm.

Kim Tiền Xú Phụ thét lên the thé :

- Ta chẳng phải con nít năm ba tuổi mà các ngươi hòng dối gạt. Khôn hồn hãy mau trao bí kíp cho ta.

Tứ pháp vương Thanh Diện Lang Nha chìa cặp răng nanh cười nhạo :

- Nếu bản môn có kíp thì bọn ta cũng đâu có mang trong mình đầu mà mụ hỏi.

Kim Tiền Xú Phụ nói :

- Các ngươi mau rước ta đến Tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn tham kiến với lão Vạn Độc Thần Ma.

Lời bất kính của mụ già làm Thiết Thủ Pháp Vương nổi cơn thịnh nộ.

Lão thét lên :

- Con mụ thói tha, Giáo chủ ta đâu dễ được tham kiến. Hãy rút về Hải Ly phái đừng đại dột phạm thượng mà làm hại đến tám xương già.

Kim Tiền Xú Phụ múa tít cây gậy đầu rồng, cặp lông mày của mụ trợn dọc lên,... dài ra mấy tấc :

- Hừm! Bọn các ngươi muốn tìm cái chết thì ta sẽ hóa kiếp giùm cho...

Rẹt rẹt rẹt...

Hữu thủ của mụ vung lên, một loạt kim tiền bay vút trong khoảng không, mang theo kinh khí ghê hồn, giết người như bôn.

Vèo vèo...

Những đồng tiền vàng xé gió, nhanh như chớp xia thẳng vào bốn lão ma đầu Vạn Độc.

Tứ đại pháp vương rung động tâm thần bởi ám khí siêu tuyệt của mụ quái bà đến từ hoang đảo nên chẳng dám coi thường. Cả bốn lão đều vận khí lên song chưởng, cùng bung ra bốn đạo kinh phong Độc Khí ma công hợp thủ...

Ừng Oàng...

Ầm..

Những tiếng nổ kinh thiên động địa, kinh khí đầy trời, chưởng phong cuộn cuộn đẩy bật những đồng tiền vàng, trong phút chốc rơi xuống đất kêu leng keng.

Kim Tiền Xú Phụ tức điên lên, mụ vỗ một ngọn Hải Ly lĩnh chưởng, kinh khí chưởng phong trắng đục xô về phía đối phương như một cơn bão tố. Tứ đại pháp vương cũng dùng chiêu Quỷ Ảnh chưởng, những ánh chớp giạt xanh lè hàm chứa mười hai thành công lực quật thẳng về phía mụ già xấu xí.

Rầm Rầm...

Chưởng khí xô vào nhau phát nổ dữ dội, Tứ đại pháp vương bị bật lùi mấy trượng mất đồ hào quang. Còn mụ Kim Tiền Xú Phụ lão đảo thân hình miệng trào máu đỏ.

Mụ ta bật mình lên tay áo quệt máu bên mép, giọng của mụ vẫn lạnh lùng :

- Vạn Độc Quỷ môn. Các ngươi hãy nhớ món nợ máu ngày hôm nay. Sẽ có ngày phái Hải Ly thần đảo đập bằng Tổng đàn, tru diệt các ngươi chẳng chừa một mống.

Chớp mắt một cái, bóng Kim Tiền Xú Phụ chỉ còn là một chấm nhỏ ở cuối chân trời...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Bóng Trắng Bí Mật

Đêm đã khuya, Linh Phụng mới về tới thị trấn Đông Môn.

Thân gái một mình, nàng không muốn đi vào những khách điểm, nên nàng tới ngôi chùa Dược Sư xin ngủ qua đêm.

Chùa Dược Sư là thiền môn gồm toàn các vị nữ ni tu trì nên Linh Phụng được thoải mái trong hậu liêu.

Tuy có giường chiếu đàng hoàng, nhưng Linh Phụng vẫn trần trọc không ngủ được. Phần tiếc thương thúc phụ, phần lo lắng cho phụ mẫu và hai đệ đệ... chẳng biết đã lưu lạc nơi đâu.

Qua trận giao đấu giữa Tứ đại pháp vương và mục Kim Tiền Xú Phụ, nàng lơ mơ hiểu rằng bọn Vạn Độc Quỷ môn đã tàn phá sơn trang nhưng không tìm ra pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục mà bá phụ nàng đem từ Tây Vực về cất giấu ở nơi nào đó. Bởi vậy bọn chúng đang truy lùng thúc phụ Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm và nàng. Tất nhiên chúng chưa biết thúc phụ nàng đã chết.

Linh Phụng trần trở trên chiếc gối, thầm nói một mình :

- Ta phải tìm cho ra song thân và hai đệ đệ chưa biết sống chết, một thân trước bầy rập của Vạn Độc Quỷ môn ta khó tránh muôn ngàn nguy hiểm.

Nàng ta trần trọc suốt hai trống canh, còn một lúc trời mới rạng sáng Linh Phụng cảm tạ vị ni sư để tiếp tục lên đường.

Ra khỏi ngôi chùa, Linh Phụng lẩm bẩm :

- Thúc phụ nói song thân ta chạy về hướng Hoàng Thạch Xuyên, chắc là tới Miêu gia bảo.

Nàng rời ngay thị trấn Đông Môn, phi thân vun vút về vùng Hoàng Thạch Xuyên phía trước.

Lúc mặt trời lên cao Linh Phụng đã tới vùng rừng núi xanh tươi mát mẻ, trong lòng nàng ngập tràn hy vọng. Nàng sẽ gặp song thân cùng hai đệ đệ ở nơi này, lại vui vẻ tái ngộ cô bạn gái Miêu Khả Tú.

Thoải mái trong lòng nên Linh Phụng phi hành không biết mệt, lát sau hẻm núi Hoàng Thạch Xuyên đã hiện ra trước mắt.

Cô gái reo lên :

- Miêu gia bảo kia rồi.

Khu nhà của gia quyến người bạn thoát ảm hiện sau rặng cây xanh, Linh Phụng mừng rỡ phóng vút tới.

Nhưng bỗng nàng khựng lại, quang cảnh trước mắt khiến nàng đau nhói. Xuyên qua cửa đổ nát, những nếp nhà bên trong Miêu gia bảo tuy còn hình thức, nhưng tường vách bị tàn phá, đồ đạc bừa bãi ngổn ngang chẳng còn một bóng người...

Linh Phụng thẳng thốt kêu lên :

- Trời, sao có cảnh tang thương ghê gớm thế này? Gia đình Miêu Khả Tú đâu? Phụ mẫu và hai đệ đệ ta đâu?...

Buông mình xuống chiếc ghế đá, ôm lấy đầu mình, đưa đôi mắt như không có hồn nhìn cảnh điêu tàn của Miêu gia bảo.

Giữa khung cảnh ngổn ngang, Linh Phụng nhìn thấy một miếng bạch thạch mỏng, nàng vội nhặt lên xem. Giữa miếng bạch thạch trắng tinh nổi bật hình một con nhện màu đen nhánh.

Linh Phụng bàng hoàng :

- Trời ơi, thạch bài của bọn Vạn Độc Quỷ môn, vậy là cũng chính bọn chúng đã tàn phá Miêu gia bảo. Ôi, toàn gia Miêu gia bảo đã bị tru sát rồi chẳng?

Lạnh buốt sống lưng, cô gái liên tưởng tới một điều ghê gớm. Nàng đau đớn kêu lên :

- Nếu phụ mẫu và hai đệ đệ ta cùng tới đây thì...

Không dám nghĩ sâu thêm nữa. Nàng sục sạo khắp các phòng, lật tung đồ đạc để xem có xác chết nào chẳng. Nhưng tuyệt nhiên nàng chẳng thấy có một tử thi nào, chỉ có những vũng máu khô vương vãi...

Nàng chợt nhớ lại lời thúc phụ và câu nói của Kim Tiền Xú Phụ... nàng hiểu rằng bọn Vạn Độc Quỷ môn chẳng những tàn phá riêng Thượng Quan sơn trang mà chúng còn triệt hạ tất cả những gia phái có liên hệ trong vùng để tìm cho ra pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục...

Linh Phụng bỗng kêu lên hoảng hốt :

- Còn Vương Hán Sơn, chàng đã ra sao?

Nàng vụt phóng vèo ra khỏi Miêu gia bảo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Bóng Trắng Bí Mật

Những sự kiện dồn dập vừa qua khiến cho Linh Phụng chưa nghĩ tới một hình bóng thương yêu là chàng công tử Vương Hán Sơn. Sự nhớ tới những gia phái có liên quan với Thượng Quan Kim Điều, nàng mới sợ cho Vương Hán Sơn ở Vương Đài trang cách nơi này vài mươi dặm.

Trong lúc phi hành, Linh Phụng vẫn căng thẳng... Bởi gia đình nàng lâm nạn thì gia quyến người yêu cũng khó được bảo toàn.

Khi Linh Phụng vượt qua Tổng Linh võ đường, Nàng càng thêm lo sợ bởi gia phái Tổng Linh võ đường cũng bị triệt hạ. Số phận chàng Tổng Phi Bằng còn gặp nguy nan huống chi Vương Hán Sơn là người thân thiết với Thượng Quan võ phái.

Quả thật, lúc Linh Phụng đến Vương Đài trang thì cảnh hoang tàn đổ nát cũng chẳng khác gì ở Miêu gia bảo và Tổng Linh võ đường.

Nàng ôm mặt kêu lên đau đớn :

- Vương Hán Sơn... huynh đã phiêu bạt nơi nào?

Linh Phụng bàng hoàng với cõi lòng tan nát... Phụ mẫu và hai đệ đệ biệt tăm, người yêu lưu lạc, đến cô bạn thân Miêu Khả Tú cũng chẳng còn?

Ôi, bá phụ tuyệt tích, thúc phụ từ trần... Bây giờ nàng còn sống với ai đây?

Qua phút đau thương trước cảnh hoang tàn của Vương Đài trang, đôi mắt Linh Phụng đã ngời lên rực lửa.

Tiếng nàng rít qua kẽ răng :

- Không, ta phải sống để tìm ra phụ mẫu, hai đệ đệ và tận diệt bọn Vạn Độc Quý môn tàn ác...

Đau đớn nhìn khung cảnh tang thương của Vương Đài trang với đôi mắt đầm lệ một lần cuối, Linh Phụng phóng vút đi.

Cô gái không hề biết có một bóng trắng đang chấp chôn theo dõi nàng như hồn ma bóng quế. Kẽ bí mật trong bộ y phục toàn trắng này đã ẩn hiện theo nàng từ Tổng Linh võ đường qua Vương Đài trang. Hắn cố giữ một khoảng cách vừa đủ, có lúc núp vào tàn cây, có khi ẩn nấp trong khe đá, giấu hành tung thật kỹ để bám theo Linh Phụng.

Lúc Linh Phụng vừa rời Vương Đài trang là bóng trắng vùn vụt lao theo nàng ngay.

Hắn lăm lăm nói trong làn gió ngược chiều :

- Không ngờ Linh Phụng đã luyện được tuyệt kỹ phi hành. Ta theo nàng từ Tổng Linh võ đường sang đây muốn hút hơi, bây giờ còn phải ẩn hiện sau lưng nàng tới chốn nào nữa.

Trong khi đó đầu óc Linh Phụng ngổn ngang trăm mối, nên nàng cứ trở thuật khinh thân đề khí vèo vèo về phía trước, chẳng hề lưu tâm đến phía sau. Cho dù nàng nhìn lại cũng chẳng thấy được gì bởi kẻ theo dõi nàng ẩn hiện nhanh hơn tia chớp.

Chủ định của Linh Phụng là cứ phóng mình dọc theo nẻo sơn xuyên này, may ra sẽ gặp Vương Hán Sơn, Miêu Khả Tú hoặc dấu vết của phụ mẫu với hai đệ đệ.

Lát sau, Linh Phụng đến một tiểu thị nơi ngã ba đường sơn dã. Nơi đây có một chợ nhỏ địa điểm trao đổi buôn bán của sơn dân với thương lái.

Tinh thần căng thẳng, bao tử lại cồn lên, nàng nói thầm :

- Góc chợ có một tửu quán, ta vào ăn rồi nghỉ ngơi một lúc sẽ tiếp tục hành trình.

Nàng đáp xuống ngã ba đường rồi rào bước đến quán rượu, nơi có tấm bảng ghi mấy chữ:

“Phiêu Bồng Tửu Điểm”.

Bảng có chạm chữ vàng, tự dạng bay bướm đẹp mắt nhưng Linh Phụng đâu chú ý gì tới chữ nghĩa. Nàng vào thẳng trong quán rượu, kéo ghế ngồi vào bàn như đệ tử Lưu Linh thứ thiệt.

Gã tửu bảo vừa chạy tới, Linh Phụng đã vỗ bàn kêu :

- Đưa ra cho ta một hũ Mai Quế Lộ và một con gà quay...

Tửu bảo dạ vang, còn đám tửu khách trong quán đều dòm ngó nàng. Có lẽ họ lấy làm lạ khi thấy một cô gái một mình vào tửu điểm kêu rượu uống tỉnh rụi như bọn mầy râu.

Nàng cố lấy vẻ tự nhiên tăng lò tất cả.

Cũng vì chẳng muốn liếc dọc nhìn ngang nên Linh Phụng chẳng thấy một lão già khoác đạo bào trắng đi theo phía sau nàng. Lão ngồi dựa gốc cột theo dõi nàng từng cử chỉ.

Phải chăng lão ta chính là cái bóng trắng xuất hiện rình rập Linh Phụng suốt quảng đường dài?

Một quái nhân, hay một kẻ thù bí mật?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Bích Hồ Tứ Quái

Linh Phụng ngồi giữa tửu quán, rót rượu ra chung uống thật tự nhiên, nhưng trong lòng lại tự cười mình. Bởi thường ngày sống trong gia đình chỉ những dịp lễ tết nàng mới uống vài chung rượu. Hoặc đôi khi nàng đối ẩm với người yêu một chung mà ửng hồng đôi má, sống mặt long lanh, câu chuyện tâm tình thêm đậm đà thi vị.

Đây là lần đầu tiên Linh Phụng uống rượu một mình. Nàng muốn mượn hơi men để tinh thần bớt căng thẳng, và đáng vẻ thêm hiên ngang giữa nơi đông đảo bọn mầy râu.

Nghĩ đến những lần đối ẩm với Vương Hán Sơn nàng lại nhớ nhung tha thiết. Linh Phụng nhìn xuống cổ tay tròn lẳn của mình và ngắm chiếc vòng bằng sừng do nàng gọt dừa chạm khắc công phu. Nàng tỉ mỉ tạo ra một cặp vòng và đã tặng cho Vương Hán Sơn một chiếc, chàng cũng đeo ở cổ tay trần trọng như một kỷ vật thiêng liêng. Nhìn chiếc vòng đơn độc nơi cổ tay mình, Linh Phụng lại nao nao thương nhớ.

Linh Phụng còn một vật quý nữa, chiếc trâm ngọc cài trên tóc nàng là vật bất ly thân.

Chiếc trâm ngọc chính là hình bóng của bá phụ Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long làm quà cho nàng. Linh Phụng vẫn nhớ người bá phụ từ Tây Vực trở về, câu chuyện hàn huyên với phụ mẫu nàng chưa nhiều ông đã cài lên mái tóc nàng chiếc trâm và bảo :

- Con phải trân trọng giữ gìn ngọc trâm này. Chẳng phải vì nó bằng ngọc quý mà nó còn có giá trị cao quý vô giá... Bá phụ sẽ cho con biết sau..

Nàng nhấp chung rượu và thở dài, thầm nói một mình :

- Bá phụ ơi, con chưa được nghe bá phụ nói gì thêm về chiếc ngọc trâm thì bá phụ đã tuyệt tích bởi cái thiệp mời hội kiến của Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc. Rồi gia đình con gặp con tai biến này, biết chừng nào bá phụ và con mới được gặp nhau.

Vừa thần thờ ăn uống, Linh Phụng vừa để tâm trí lo lắng về người bá phụ thân kính, người thúc phụ đã lia đời, phụ mẫu và hai đệ đệ thất lạc, còn người yêu chưa biết ở nơi đâu.

Giữa lúc lòng nàng ngổn ngang trăm mối thì nơi bàn rượu tận góc quán, bốn trung niên mặt mày hung hiểm, cứ liếc mắt về phía nàng mà thầm thì to nhỏ.

Bọn chúng là bốn tên Bích Hồ tứ quái, chuyên cướp phá leo tường như những con thằn lằn, đột nhập bất kể nhà quan, nhà dân để trộm cướp của cải. Tất nhiên võ nghệ của chúng chẳng phải tầm thường, tính nết rất cổ quái tàn bạo.

Sau một hồi xầm xì to nhỏ... hai tên Tam Quái Khuru Quỳnh và Tứ Quái Tạ Khắc lừng lững đứng dậy.

Chúng đi thẳng tới bàn Linh Phụng đang ngồi. Tạ Khắc vừa đứng hẳn rằng cười trước mặt cô gái, thì Khuru Quỳnh bọc vòng sau lưng đã sổ sàng vỗ vai Linh Phụng, hồi lớn :

- Này người đẹp cô đơn. Nàng có tâm sự gì mà độc ẩm buồn bã quá vậy? Hãy cùng bọn ta vui thú một phen...

Tạ Khắc đứng phía trước cười rống lên :

- Ha ha, tam ca của ta nói rất phải. Nơi đây hang động thiếu gì, mỹ nhân cùng bọn ta mặc tình mây mưa thoải mái.

Linh Phụng chẳng thèm hé môi, thỉnh linh nàng vung thẳng hai cánh tay một bàn tay là một chiếc đĩa nắm chắc, đâm ngược vào cặp mắt đang tròn xoe của tên Khuru Quỳnh nham nhở. Tà Khắc vừa giật mình bởi tiếng rú khủng khiếp của tam ca thì Linh Phụng đã hạ tay xuống cầm đĩa gà quay đập thẳng vào mặt gã với nội lực phi thường...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bích Hồ Tứ Quái

Bốp...

Chiếc đĩa không vỡ mà mặt mũi Tà Khắc nát bét, đầm máu nhầy nhựa lẫn dầu mỡ và xương gà.

Thực khách trong quán đều nhìn sững sờ và cùng ồ lên một tiếng :

- Hào công phu, hào công phu...

Từ bàn trong góc, Nhất Quái Ngô Phù, Nhị Quái Lữ Động đồng thét lên rùng rợn và phóng vọt tới chỗ Linh Phụng như hai làn chớp.

Người trong quán giật mình, lo thay cho cô gái...

Pắc Pắc...

Rầm..

Nhiều người nhắm mắt lại bởi họ tưởng cô gái mảnh dẻ vừa dám nặng tay với hai tên Bích Hồ sẽ bị hai gã đàn anh hung ác nghiền nát thân mình.

Nhưng... Sau tiếng rầm chuyển rung từ quán, thực khách trở mắt nhìn đã thấy Ngô Phù và Lữ Động bị văng về hai phía như hai tảng đá quật mạnh vào tường.

Lại những tiếng hít hà vang lên :

- Ôi, thế Phụng Hoàng Triển Dực kinh hồn.

Hai tên Bích Hồ chấn động lục phủ, ngũ tạng. Nhưng vì thể diện lâu nay với người quanh vùng chợ nhỏ nên lại xông vào xuất chiêu, vỗ chưởng vào cô gái như hai luồng sóng.

Linh Phụng thét to một tiếng, phóng vút thân hình lên... hai luồng kinh khí của Ngô Phù, Lữ Động đánh hụt quật thẳng vào vách quán đổ vỡ ầm ầm, thực khách văng bắn ra ngoài, rùng rùng bỏ chạy. Chỉ còn lại ông lão áo trắng ngồi tùm tùm cười.

Nhưng nụ cười của lão chợt khựng lại bởi thân hình cô gái xoay tròn như chong chóng, đôi chân nàng phóng ra một chiều Song Long Thiết Cước, cùng lúc tấn công hai đối thủ.

Chỉ nghe hai tiếng bộp bộp, hai gã Bích Hồ lại bị quăng qua bức tường lỗ, bay ra vườn.

Hoảng kinh tột độ, Ngô Phù và Lữ Động vừa bật mình dậy đã phóng tới chụp vội hai gã đàn em bị thương nặng, vác chạy như gió.

Khoanh tay mỉm cười nhìn theo, Linh Phụng lại thản nhiên ngồi vào bàn nâng chung rượu uống, mặt không hề đổi sắc.

Đám thực khách chạy tứ tán lúc ấy kéo nhau trở vào, trầm trồ khen ngợi :

- Ôi, tiểu cô nương này võ công tuyệt luân. Lần đầu tiên bọn Bích Hồ tứ quái bị trừng trị đích đáng.

Linh Phụng đứng dậy gọi chủ quán tính tiền rượu thịt.

Nàng nói thêm :

- Bọn lưu manh vô lễ, buộc lòng tiện nữ phải động thủ. Những hư hao trong quán tiện nữ xin bồi hoàn tất cả.

Lão chủ quán vội khom mình :

- Xin cô nương đừng bận tâm chuyện này. Bốn gã quái thú này đã từng làm phiền bản quán nhiều lần, chẳng ai dám can thiệp. Hôm nay cô nương trừng trị chúng một phen chúng sẽ bớt hung hăng quấy phá, bản quán và bà con trong vùng đều biết ơn cô nương vài bức tường đồ nào có nghĩa lý gì.

Giữa lúc mọi người xúm quanh chiêm ngưỡng cô gái thì lão già áo trắng lẳng lặng rời khỏi quán, phi hành vùn vụt về hướng thung lũng rợp bóng cây xanh.

Rào Rào Rào...

Một bọn người y phục toàn xám từ trong lùm bụi phóng vút ra, trên ngực mỗi đứa đều có thêu hình con nhện đen nhánh.

Lão già đưa bàn tay vuốt mạnh từ trên xuống chiếc mặt nạ da người đã nằm gọn trong tay. Lão trở thành một chàng trẻ tuổi, đẹp trai.

Lũ áo xám cùng ồ lên :

- Tổng Phi Bàng công tử.

Phi Bàng kéo mấy tên áo xám lại gần nói nhỏ mấy câu. Chúng đều gật đầu ra vẻ hiểu ý. Nhưng một tên bỗng hỏi :

- Công tử có chắc không?

Chàng trai đáp ngay :

- Ta đã theo dõi nàng từ Tổng Linh võ đường đến tận Phiêu Bồng tửu quán, chắc chắn nàng sắp đi ngang chốn này.

Tên nọ quay nhìn đồng bọn, phẩy tay :

- Tất cả sẵn sàng động thủ.

Những chiếc bóng xám lại biến ngay vào đám bụi bên sườn thung lũng, còn chàng trai thì mỉm cười phóng vút lên một ngọn cây cao.

Gã phóng tầm mắt nhìn...

Từ phía xa, Thượng Quan Linh Phụng đang phi hành tới.

Cu rúc... Cu rúc...

Nhiều tiếng chim rừng bỗng rộn rã vang lên.

Bờ bụi bên ngoài im lìm, nhưng bên trong âm thầm chuyển động.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Vạn Độc Tam Đường Chủ

Rời khỏi tửu quán, Thượng Quan Linh Phụng phóng vèo đi như một làn mây nhỏ.

Không ngờ trong một lúc nghỉ chân nàng đã làm được một việc hữu ích là dẫn mặt bọn cướp núi Bích Hồ tứ quái để chúng chùn tay, bớt hung hăng cướp phá lương dân.

Nhìn con đường xuyên sơn chập chùng trước mặt, nàng nói một mình :

- Ta cứ đi dọc đường núi này, gắng sức vượt vài trăm dặm có thể tìm được tung tích phụ mẫu và hai đệ đệ, hoặc biết được hành tung của Vương Hán Sơn.

Nghĩ đến những người thân, Linh Phụng phấn khởi phi hành vùn vụt tựa một mũi tên.

Nàng lướt nhanh qua thung lũng.

Cu rúc... Cu rúc...

Những tiếng chim rừng kêu lạc long trong những lùm cây.

Thình lình... vèo vèo vèo...

Một toán vài chục tên áo xám từ những mỏm đá bắn mình lên xuất thủ hung chiêu ngăn chặn lối phi hành.

Bình bình bình...

Kinh khí cuộn cuộn như sóng bủa đầu ghềnh.

Linh Phụng sử dụng thể Thần Điều Ly Sào bay bổng thân mình lên, song thủ đẩy vụt xuống một chiêu Lôi Công Áp Đình tựa sấm sét, rung chuyển bầu trời... Kinh khí của bọn áo xám đột nhiên tan biến mất trong không khí.

Nàng trừng mắt quát :

- Vạn Độc Quý môn, bọn nguoi đã tận số mới dám chặn lối bản cô nương. Mau tránh xa kéo ta giáng mấy chiêu vỡ óc.

Bọn áo xám chao đảo bởi tuyệt chiêu của Linh Phụng. Nhưng chúng vẫn không lùi..

Reo ồ lên một tiếng, bọn chúng tuốt gươm đao sáng lòa xông vào chém cô gái thật hung hăng.

Linh Phụng chỉ cười nhẹ.

Nàng rút phất thanh kiếm bên hông vung lên, một đạo bạch quang bao bọc lấy châu thân kiếm khí tỏa ra mờ mịt.

Làn bạch quang khiến bọn áo xám chói mắt, đồng thời từ trong kiếm ảnh phát ra những tuyệt chiêu cực độc, công kích tứ phía như có muôn ngàn mũi kiếm. Chỉ qua vài hiệp những tên áo xám gan góc đã suýt rơi đầu nên chúng hoảng sợ dạt cả ra.

Cô gái bật cười :

- Lũ chuột khôn hồn đấy. Muốn áp đảo cô nương thì tụi bay sẽ mất mạng đấy.

Phất nhẹ mấy đường kiếm cho lũ thuộc hạ “Nhện Độc” lùi ra tứ phía, Linh Phụng ung dung toan tiếp tục phi hành.

Bỗng một tiếng thét vang lên buột óc :

- Con tiện tỳ, đừng mong thoát khỏi vòng vây.

Ầm Ầm Ầm...

Ba đạo kinh khí xô ập tới làm Linh Phụng tối mắt.

Cô gái giật mình, vội chuyển bộ lách mình thoát qua chướng đạo và nàng nhướng mắt nhìn...

Trước mắt nàng là ba gã trung niên, mặt mũi cổ quái cùng xuất chiêu hợp công dữ dội.

Vừa sử dụng Kim Điều Bạch Anh Kiếm xua đuổi bọn áo xám, Linh Phụng nổi giận khi thấy ba gã kia cũng mặc y phục xám, nơi ngực thêu hình nhện độc lớn tựa cái bát đựng canh. Nàng biết ba gã này thuộc hàng chức sắc của Vạn Độc Quý môn toan tru sát nàng.

Trụ bộ vững vàng trên một mỏm đá nơi sườn thung lũng, Linh Phụng thét lạnh lạnh :

- Ba gã chán sống, tụi bay muốn nhờ ta hóa kiếp chăng?

Gã râu xồm trong bọn cười rú lên :

- Tiện tỳ, bọn ta là Vạn Độc tam đường chủ, chẳng phải là lũ thuộc hạ vừa thử sức với nguoi. Hãy khai ngay Thiên Chiêu Suru Lục dòng họ Thượng Quan giấu nơi nào, nếu chậm trễ ắt hồn về Địa phủ.

Linh Phụng trừng mắt :

- Ba cái bị thịt đừng khua môi múa mồm, Thiên Chiêu Suru Lục đâu tới phần bọn trâu chó các nguoi dòm ngó mà đòi?

Bị mắng tệ mặt ba gã Đường chủ nổi cơn thịnh nộ, lập tức chia ba phương vị, song thủ nâng ngang tầm ngực sửa soạn xuất chiêu.

Chẳng chút chậm trễ Linh Phụng vồ ngay một làn sóng chướng về phía trước thể mạnh như phá núi. Đồng thời thân nàng xoay tròn xuất luôn hai chiêu nữa theo chướng thức Tam Phương Liên Thủ, kinh phong chuyển động, áp khí đồng loạt xô ập vào ba tên nhện độc sừng sỏ. Gió chướng như bão táp, cành cây gãy hàng loạt, đá cũng bật tung, bụi cát mịt trời.

Phá Sơn đường chủ, Tị Thủy đường chủ và Ma Phong đường chủ lập tức vung tay xuất chưởng, tuôn ra những luồng kinh khí ác liệt của Thanh Ảnh ma công...

Ừng oàng... từng loạt tiếng nổ hất tung đất đá. Kinh khí chạm nhau tóe lửa, Linh Phụng bị đẩy văng cả chục trượng.

Nàng còn lắc lư chưa trụ bộ nổi, Phá Sơn đường chủ lại quật tới một chiêu Thanh Ảnh xanh lè...

Bùng, Linh Phụng bị ép sát vào vách đá.

Ba gã Đường chủ đồng loạt rú lên như tiếng quỷ ma nơi mộ địa. Bọn chúng dàn hàng ngang quyết hạ cô gái kiên cường.

Song thủ bọn chúng vừa vỗ ra, những đạo kinh khí vũ bão xẹt thẳng vào Linh Phụng.

Nội tạng nhộn nhạo, Linh Phụng bị áp lực khủng khiếp vô phương chống đỡ.

Nàng bất động chỉ còn chờ chết...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Vạn Độc Tam Đường Chủ

Đột nhiên một bóng trắng xuất hiện. Hai luồng chưởng kinh đỏ rực phóng ngay vào vùng kinh phong ác liệt, cùng tiếng thét rợn người :

- Vạn Độc Quỷ môn, hãy lui ngay.

Rầm Rầm Rầm..

Kinh khí chạm nhau phát nổ dữ dội, ba vị Đường chủ bật ra khỏi cục trường. Bóng trắng cũng thối lui lại hai trượng nhưng đã trụ bộ vững vàng, hiện rõ một chàng trai anh tuấn.

Linh Phụng bàng hoàng vì vừa thoát khỏi cái chết trong đường tơ kẽ tóc.

Nàng trầm kêu :

- Tổng Phi Bằng công tử...

Linh Phụng nhận ra bóng trắng ấy, chẳng qua nàng chưa kịp gọi thì Phá Sơn đường chủ cũng vừa quất lên

- Tiểu tử Phi Bằng. Ngươi cả gan dám chống lại bản môn, chẳng sợ dòng họ bị tuyệt diệt sao?

Chàng trai gầm lên :

- Bọn ma đầu tanh máu, đừng khoác lác nhiều lời, hãy tiếp chiêu của ta đây.

Lời nói chưa dứt, song thủ của chàng đã tung ra hai luồng hồng quang cuộn cuộn, xô ập vào phương vị ba tên Vạn Độc đường chủ.

Sấm chưởng nổ vang chuyển rung thung lũng, những tia hồng tuyến xé mây, áp khí mịt mù tựa một màn sương rực đỏ.

Khi luồng hồng quang tan biến thì hình bóng ba tên Đường chủ và bọn thuộc hạ cũng mất dạng luôn.

Phóng vút ngay đến bên cạnh Linh Phụng, chàng trai ân cần lên tiếng thật dịu dàng :

- Thượng Quan tiểu thư, nàng không sao chứ? Rất tiếc tại hạ đến có hơi muộn...

Linh Phụng ửng hồng đôi má. Nàng vội đáp :

- Đa tạ công tử. Nhờ công tử kịp ra tay thân này mới được vẹn toàn, xin công tử nhận cho lòng tri ân của tiện nữ.

Cô gái khom mình xuống, nhưng Tổng Phi Bằng đã vội nắm lấy đôi bàn tay búp măng nuốt nà nâng nàng đứng dậy.

Linh Phụng còn đang bối rối nên nàng không nhận ra nụ cười lém lỉnh của chàng trai.

Nàng chỉ nghe những lời nói của chàng êm tai và vô cùng dịu ngọt :

- Tiểu thư đừng quan tâm quá đáng, hành động vừa rồi chỉ là bổn phận của người trai.

Và lại, tiểu thư hẳn cũng biết Phi Bằng này đã quý mến tiểu thư biết chừng nào...

Sự kiện quá bất ngờ, Linh Phụng chỉ cúi mặt mãi chưa mở được lời.

Nàng đâu ngờ người trai vừa ra tay cứu trợ nàng lại chính là người nàng vẫn thờ ơ lãnh đạm?

Vẫn giọng ngọt ngào, Tống Phi Bằng bảo Linh Phụng :

- Tiểu thư, chúng ta hãy rời khỏi nơi nguy hiểm này, chắc chắn bọn Vạn Độc Quỷ môn sẽ còn trở lại.

Linh Phụng ngẩng mặt lên :

- Chúng ta đi đâu bây giờ?

- Chúng ta tránh mặt bọn Vạn Độc Quỷ môn rồi mọi việc sẽ toan liệu.

Nghĩ mình đang cô độc trong cảnh ngộ quá thương tâm nay có một kẻ đồng hành, Linh Phụng khẽ gật đầu :

- Vậy chúng ta hãy đi mau...

Liền đó Tống Phi Bằng và Linh Phụng phóng vèo đi như hai mũi tên...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Thảm Sát Hải Hùng

Vương Hán Sơn bàng hoàng nhìn cảnh tượng hải hùng trước mắt.

Đỏ nát và chết chóc rừng rợn.

Lửa máu đã biến Thượng Quan sơn trang thành một vùng hoang tàn thê thảm, chỉ nhìn qua đã thấy lạnh buốt sống lưng.

Chàng thẳng thốt kêu lên :

- Trời ơi, bọn hung bạo nào đã tàn phá và tru sát cả sơn trang linh lầy này?

Vừa từ trấn Tây An trở về, trước khi về Vương Đài trang trình báo công việc của thân phụ giao phó, Vương Hán Sơn rẽ vào Thượng Quan sơn trang gặp gỡ người yêu để hàn huyên tâm tình sau mấy ngày cách xa nhưng nhớ.

Chàng nào ngờ...

Nhớ đến Linh Phụng, chàng vội xông vào đám khói lửa còn mịt mù, khét mùi thịt cháy...

Thi thể thuộc hạ phái Kim Điều chồng chất, Vương Hán Sơn vất vả lắm mới tìm ra những người trong quyền thuộc của nàng.

Thị hải Trung Kiệt Kim Điều Thượng Quan Kỳ Phùng nằm bên cạnh phu nhân dưới đồng gạch vụn. Bên góc rừng là hai trẻ Kỳ Linh, Kỳ Vân chết co quắp, mắt vẫn mở trừng trừng đầy vẻ kinh hoàng.

Lòng đau quặn thắt, Vương Hán Sơn hét lớn :

- Thượng Quan Linh Phụng, hiền muội đâu rồi?

Chẳng một âm thanh đáp lại, ngoài những tiếng rầm rầm của mấy bức tường vừa đổ xuống.

Vương Hán Sơn xông xáo khắp nơi bởi móc đồng tro tàn, lật nhanh những xác chết nhưng vẫn chẳng tìm ra Linh Phụng.

Niềm hy vọng tắt nhanh.

Chàng đảo mắt nhìn cảnh tượng tang thương và biết vụ tru sát khủng khiếp này mới chỉ xảy ra trong buổi sáng... mà Linh Phụng vẫn có thói quen lên núi hái thuốc từ khi trời chớm rạng đông.

- Ta phải đi tìm nàng gấp.

Sau câu nói một mình với nhịp tim đập mạnh, Vương Hán Sơn phóng vụt ra khỏi sơn trang máu lửa.

Bộp...

Một cánh tay từ trong bờ cây vừa chạm xuống vai chàng làm Vương Hán Sơn quay ngoắt lại.

Chàng buột miệng :

- Cô Độc lão nhân...

Quả thật người vừa sử dụng một chiêu Cầm Nã níu chàng trai lại chính là ông già tốt bụng, chuyên nghề pha chế thuốc và những chiếc mặt nạ da người.

Ông lão lời tuốt Vương Hán Sơn theo ông, khiến chàng kinh ngạc hỏi nhanh :

- Tiền bối dẫn con đi đâu đây?

Ông lão đáp liền :

- Cứ theo ta sẽ biết.

Chàng cưỡng lại :

- Không được, con phải lên núi tìm Linh Phụng.

Cô Độc lão nhân lắc đầu :

- Linh Phụng đã cùng Kim Điều Tam Kiệt thoát khỏi nơi này rồi.

Những lời nói nhanh của ông lão khiến Vương Hán Sơn yên lòng, vì chàng biết thúc phụ Thượng Quan Kỳ Tâm của nàng đã đem nàng thoát hiểm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Thăm Sát Hải Hùng

Ông lão kéo chàng trai băng qua vạt rừng thưa, vào ngôi nhà lá mát rượi của ông.

Vương Hán Sơn run giọng :

- Chắc tiền bối đã biết bọn sát thủ nào tàn phá, giết chóc cả sơn trang Thượng Quan võ phái?

Cô Độc lão nhân ấn chàng ngồi xuống chiếc ghế tre, giọng nói của lão đầy bi phẫn :

- Vạn Độc Quý môn chẳng những đã thiêu hủy và tru sát Thượng Quan sơn trang, mà còn hành thủ tàn độc ở Vương Đài trang và Tổng Linh võ đường, thê thảm lắm con ạ.

Chàng trai hoảng hốt :

- Ôi, vậy song thân và các đệ muội của con đã ra sao rồi?

Vỗ nhẹ lên vai chàng, ông lão đáp :

- Bên Tổng Linh võ đường ta không biết rõ. Còn phụ mẫu và các đệ muội của con đã thoát chạy về vùng Nam Địa rồi. Con cũng phải bỏ đi thôi.

Sắc diện bừng bừng căm hận, Vương Hán Sơn vùng tay :

- Con phải tiêu diệt bọn Vạn Độc Quỷ môn không chừa một mống... với ngón công Song Chi Xuyên Tâm lễ nào con chịu thua bọn ma đầu tàn bạo?

Cô Độc lão nhân vội nói :

- Vạn Độc Quỷ môn hung hiểm tàn độc vô cùng, con chưa phải là đối thủ của chúng đâu. Con xem Trung Kiệt Kim Điều Thượng Quan Kỳ Phùng còn bị chúng tru sát. Phụ thân con là Thiết Chương Hắc Ưng Vương Hán Đạo và Độc Long Quái Cước Tổng Phi Báo phải chạy dài... Con còn phải luyện được những môn võ công tuyệt học, may ra mới so tài được với bọn Vạn Độc Thân Ma.

Hán Sơn run giọng :

- Tiền bối! Bây giờ con phải làm sao?

- Nhỏ cò phải nhỏ tận gốc. Bọn Vạn Độc Quỷ môn đang truy lùng con khắp mọi nơi để sát hại. Con không thể chậm mặt bọn chúng, tốt nhất ngay từ bây giờ con hãy giả trang ra một gã xấu xí tránh sự lưu ý của chúng trên bước hành trình tìm thù rửa hận...

- Vậy là...

- Ta sẽ giúp con chuyện này...

Dứt lời, Cô Độc lão nhân phủ vội lên dung mạo chàng trai một chiếc mặt nạ da người, trao thêm cho chàng một túi thuốc, lại thúc giục :

- Con hãy bỏ đi nhanh lên, mọi việc phải từ từ liệu định.

Ái ngại nhìn ông lão, Vương Hán Sơn hỏi :

- Sao tiền bối không đi cùng với con? Tiền bối ở lại đây nguy hiểm lắm...

Ông lão mỉm cười :

- Ta là một lão già vô danh, có chi phải sợ? Bọn chúng chỉ tiêu diệt những gia phái để tìm cho ra Thiên Chiêu Suru Lục thôi.

Wương Hán Sơn hỏi nhanh :

- Thiên Chiêu Suru Lục là cái gì ghê gớm vậy?

Cô Độc lão nhân trầm giọng :

- Bởi thấy Vạn Độc Quỷ môn là hiểm họa cho võ lâm Trung Thổ nên Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long mới sang tận Tây Vực tìm về pho võ công Thiên Chiêu Suru Lục bao gồm tinh hoa võ học kim cổ để mong rèn luyện chống lại bọn ma đầu đang mưu toan khuynh đảo quần hùng. Nào ngờ Thượng Quan Kỳ Long đã tuyệt tích sau cái chết rùng rợn của Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc... Bọn Vạn Độc Quỷ môn nghi ngờ Thượng Quan Kỳ Long giấu bí kíp trong các gia phái ở đây nên mới có cuộc tàn sát kinh hoàng ngày hôm nay.

Ông đẩy nhẹ chàng trai :

- Con phải bỏ đi thật nhanh và nhớ giấu kỹ diện mạo, hành tung, tìm cách thọ giáo các môn võ công tuyệt học mới mong có ngày phục hận.

Wương Hán Sơn vòng tay, cúi đầu :

- Con xin tuân lời chỉ dạy của tiền bối.

Chàng phóng nhanh rời khỏi gian nhà của Cô Độc lão nhân.

Dừng lại bên một con suối, Vương Hán Sơn soi mặt dưới làn nước bạc lung linh ánh sáng.

Diện mạo hiện ra trên mặt nước làm chàng sững sờ, bởi dung mạo một chàng trẻ tuổi đẹp trai đã thay bằng bộ mặt đen đúa với hai vết sẹo chạy dài bên má, quái dị vô cùng.

Chàng lẩm bẩm :

- Chiếc mặt nạ của tiền bối cho ta thật lạ lùng. Từ nay chẳng còn ai nhận diện được ta nữa.

Rờ tay vào bên hông, chàng trai mới nhận ra mình đã để quên túi thuốc trong ngôi nhà tranh của ông lão.

Vương Hán Sơn thầm nói một mình :

- Túi thuốc của ông lão trao tặng có nhiều loại linh đan biệt dược, rất cần trên bước giang hồ.

Chàng vội quay lại ngôi nhà lá, đi thẳng vào trong.

Vương Hán Sơn chợt kêu lên đầy kinh ngạc :

- Trời ơi, chết... chết.

Trước mắt chàng trai, Cô Độc lão nhân chết ngồi trên ghế, sau lưng có ngọn phi đao cắm sâu lút phổi.

Lùi vài bước, Vương Hán Sơn đảo mắt ngó quanh... Một bóng đen chợt thoáng qua như quỷ ảnh, chàng vội vàng thụp mình ẩn nấp.

Từ thán còn lảng vảng đâu đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Vương Vòng Ân Nghĩa

Ngũ Đài sơn chập chùng hiện ra trong sương khói, vàng kim ô vừa ló dạng chốn chân trời.

Linh Phụng dịu dàng lên tiếng :

- Tổng huynh đưa tiểu muội đến tận nơi nào đây?

Tổng Phi Bằng trò tay lên sườn núi :

- Trên kia có một hang đá rất rộng. Chúng ta có thể tạm ẩn thân được ít lâu.

Cô gái nhìn lên cửa hang động ẩn hiện sau những lùm cây còn giăng mắc làn sương trắng đục :

- Đó là hang gì vậy, Tổng huynh?

- Tên hang này là Tiểu Chi động...

- Tiểu Chi động cái tên nghe ngộ nghĩnh, mà sao huynh biết?

- Trước kia gia phụ có lần đưa huynh tới đây. Người giải thích Tiểu Chi động là hang núi của những lão tiều phu dừng chân ngủ nghỉ. Mấy lão tiều thừa xưa võ công ghê gớm với cái búa đồn cùi và đồn cả sơn tặc lẫn bọn cường quyền chứ chẳng phải những tay kiếm cùi tầm thường.

Linh Phụng ngồi xuống một tảng đá.

Nàng nhú cặp mày cong :

- Tại sao lại phải lên tận chốn thâm sơn cùng cốc này? Huynh đã từng đánh bại được bọn Vạn Độc Quỷ môn kia mà?

Ngồi xuống bên Linh Phụng, Tổng Phi Bằng trầm giọng :

- Muội không hiểu sao? Vạn Độc Quỷ môn vô cùng ghê gớm. Tuy hôm qua huynh thắng được Tam đường chủ của chúng bằng mấy tuyệt chiêu... Nhưng Tứ đại pháp vương Vạn Độc Quỷ môn xuất hiện thì huynh cũng khó lòng thoát chết, còn nói chi đến Giáo chủ Vạn Độc Thần Ma là tên ma đầu tanh máu, võ công siêu tuyệt, ta không thể coi thường. Bởi thế, sau khi giải cứu được muội trong tay bọn chúng, huynh phải đưa muội tạm ẩn thân. Mọi việc an nguy sau này sẽ tính.

Linh Phụng thờ dài, đôi mắt đượm buồn :

- Tiểu muội rất nóng lòng muốn biết tin tức của phụ mẫu và hai đệ đệ, nên chỉ muốn ở lại vùng Đại Biệt.

Vội lắc đầu xua tay, Phi Bằng nói nhanh :

- Ôi, không nên, không nên... Vùng núi Đại Biệt thân thương của chúng ta đã trở thành hang ổ của bọn Vạn Độc Quỷ môn. Bọn chúng đã hành thủ tàn độc, triệt hạ Thượng Quan son trang và các gia phái Vương Đài trang, Tổng Linh võ đường. Bây giờ ta xuất hiện chỉ làm mỗi ngon cho bọn chúng...

Cô gái vẫn nhìn về cuối trời bằng đôi mắt đắm lệ :

- Không lẽ ta chịu giam mình ở nơi thâm sơn này, chẳng biết người thân trôi nổi ra sao?

Phi Bằng vuốt nhẹ mái tóc nàng :

- Linh muội, không nên nôn nóng. Song thân và các đệ muội của huynh đã thoát hiểm về vùng Nam Nhạc. Song thân muội chắc cũng đưa hai đệ đệ tới một chốn an toàn nào rồi. Trên đường đi Nam Nhạc, huynh đã trông thấy bọn Tam đường chủ truy bức muội nên phải ra tay. Bây giờ hẳn chúng đang truy lùng đôi ta dữ lắm. Võ công của ta so với các Đại pháp vương của chúng chỉ như trứng chọi vào đá. Ta phải khôn ngoan ẩn tích ít lâu, rồi sẽ tìm về với người thân mưu việc phục thù. Đã kết tình huynh muội với nhau, huynh sẽ hết sức bảo vệ muội...

Bàn tay chàng trai lướt nhẹ xuống bờ vai tròn lẳn của Linh Phụng khiến nàng rung mình nhẹ lách sang một bên. Thật tình nàng chẳng hề cảm mến Phi Bằng, dù gã cũng đẹp trai và đã từng theo đuổi tán tỉnh cầu thân với nàng suốt thời gian dài. Vì Linh Phụng vẫn nhận ra ở Phi Bằng sự giả hoạt, trí trá giống phụ thân hẳn là Tổng Linh trang chủ. Hơn nữa trái tim nàng đã dành trọn cho Vương Hán Sơn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Vương Vòng Ân Nghĩa

Những sự kiện nguy hiểm vừa qua khiến Linh Phụng khó xử. Giữa lúc nàng lâm nguy trong tay bọn ma đầu, Tổng Phi Bằng đã ra tay giải cứu khi cái chết đã kề bên...

Rồi hoàn cảnh hiện nay, sống trong màn lưới phong tỏa vô hình của bọn Vạn Độc Quỷ môn, nàng phải dựa vào Tổng Phi Bằng để có cơ hội tìm phụ mẫu và hai đệ đệ...

Nàng nghĩ nhanh trong đầu :

- Đành vậy, ta cứ giữ mối tình huynh muội với anh chàng giả hoạt này. Phải khéo léo dùng để chàng ta vượt khỏi lằn ranh tình cảm.

Liếc nhìn gương mặt thần thờ của cô gái, Tổng Phi Bằng chợt hỏi :

- Linh muội suy tư điều gì mà mông lung vậy?

Hơi bối rối, nhưng Linh Phụng trấn tĩnh được ngay.

Nàng đáp khéo :

- Muội đang suy nghĩ, không hiểu vì sao bọn Vạn Độc Quỷ môn lại tàn phá Thượng Quan son trang và cả những gia phái lân cận, trong khi ta với chúng chẳng có chút hiềm thù...?

Tổng Phi Bằng gật gù :

- Nguyên nhân vụ này đã rõ. Bọn Vạn Độc Quỷ môn xuất thân từ miền quan ngoại nhưng lại muốn làm bá chủ võ lâm Trung Thổ, khuynh đảo các đại phái quần hùng. Chúng dò được nguồn tin bá phụ của muội là Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long đưa một bí kíp võ công thượng thừa từ Tây Vực về, nên quyết hạ độc thủ truy đoạt, Vương Đài trang và Tổng Linh võ đường đã chịu họa lây với Thượng Quan son trang của muội đấy.

Linh Phụng giật mình, nàng không ngờ Tổng Phi Bằng cũng biết điều bí ẩn về Thiên Chiêu Suru Lục. Nhưng nàng cứ tăng lờ, thần nhiên nói :

- Muội chẳng biết gì về chuyện bí kíp. Nhưng muội tin rằng bá phụ Kỳ Long trở về sẽ tiêu diệt được bọn Vạn Độc Quỷ môn.

Đôi mắt Phi Bằng bỗng sáng lên :

- Nếu người chưa về, thì ta đi tìm người?

Linh Phụng nở nụ cười buồn :

- Bá phụ tuyệt tích từ buổi hẹn hò hội chiến với Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc. Lúc thúc phụ muội đến tận Thái gia trang tìm kiếm, lại thấy Sơn

Đông Tuyết Thủ đã bị một kẻ bí mật nào tru sát cùng với toàn gia vô cùng thảm liệt. Vậy còn biết tìm bá phụ ở chốn nào?

Tổng Phi Bằng vỗ hai bàn tay vào nhau :

- Thì ta cứ tìm người ở miệt Sơn Đông.

Tò vè ngạc nhiên, Linh Phụng nhìn Phi Bằng :

- Nếu bá phụ không tuyệt tích thì người đã trở về Thượng Quan sơn trang với song thân muội. Vậy tại sao có thể tìm người ở Sơn Đông?

Nụ cười bí hiểm vẫn trên môi Phi Bằng :

- Như muội kể, thúc phụ đi tìm bá phụ và thấy Sơn Đông Tuyết Thủ cùng toàn gia bị tru sát, nhưng chẳng thấy thi hài của bá phụ... Vậy thì chính Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long đã giết toàn gia Thái Kinh Ngạc và ẩn tích luôn... Ta cứ truy manh mối từ Sơn Đông sẽ rõ hành tung của Đại Kiệt.

Linh Phụng lắc đầu :

- Không thể có chuyện đó. Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc là bạn chí thiết của bá phụ muội. Lẽ nào có việc tru sát lẫn nhau?

Chàng trai nhếch môi :

- Thời buổi nhiễu nhương, lòng người thay đen đổi trắng, hay biến trắng ra đen là chuyện thường. Huynh chẳng dám nghĩ xảy bá phụ của muội nhưng Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc là kẻ xấu thì sao?

Cô gái cúi đầu ngẫm nghĩ :

- Gớm, anh chàng giáo hoát này luôn suy nghĩ theo bộ óc chẳng trong sáng của anh ta. Song cũng không hẳn là vô lý...

Biết Linh Phụng đã nửa phần tin tưởng vào phán đoán của mình, Tổng Phi Bằng dẫn tới luôn :

- Đã suy luận thì phải hành động, ta hãy nghỉ qua đêm ở Tiều Chi động này. Ngày mai lên đường đi Sơn Đông dò tìm tung tích Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long.

Linh Phụng cũng chẳng muốn dừng chân ở chốn thâm sơn này. Dù sao đi Sơn Đông chẳng tìm ra bá phụ cũng lắng nghe được những nguồn tin hữu ích khác. Bởi nơi ấy là điểm giao lưu của nhiều môn phái võ lâm. Chỉ bọn Sơn Đông mãi võ luôn đi khắp nẻo giang hồ cũng là tai mắt nghe nhìn lắm chuyện.

Nàng liền gật đầu :

- Vâng, xin tùy ý Tổng huynh.

Cả hai cùng vờn mình đứng dậy và như hai mũi tên xẹt, hai người phi hành vun vút lên cửa Tiều Chi động ở lưng chừng núi.

Lúc ấy, từ trong một lùm cây có mấy người ăn mặc theo kiểu thợ săn xuất hiện. Họ nhìn theo đôi nam nữ vừa phi hành, gật gù nhìn nhau ra vẻ hội ý rồi lao mình xuống một thung lũng biệt tăm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bức Mật Thư

Tiều Chi động là một hang sâu rộng rãi. Tuy ở lưng chừng núi nhưng bên trong còn có khe nước trong veo, mát lạnh. Từng tảng thạch nhũ như ngọc và những khóm được thảo, kỳ hoa vô cùng đẹp mắt.

Cảnh quang u nhàn, tĩnh lặng và ngoạn mục này thu hút ngay được cô gái yêu thích thiên nhiên. Nếu trong lòng chẳng mang tâm trạng buồn lo cho những người thân thì Linh Phụng hẳn rất thoải mái được nghỉ ngơi trong thạch động hiếm có này.

Giữa lúc Linh Phụng dạo quanh thạch động, ngắt những đóa hoa rừng tuyệt đẹp thì Tổng Phi Bằng dựa bên vách đá suy nghĩ. Đầu óc gã đầy những sự toan tính... Gã không có thời gian thích thú với cảnh sắc tự nhiên, như cách đây mười năm gã còn là một thiếu niên được cha đưa lên chốn hang động tuyệt vời.

Một ngày cũng qua nhanh...

Sau bữa ăn bằng lương khô và những con sơn điêu nướng, Linh Phụng vào trong hang nằm nghỉ ngơi trên tảng thạch nhũ rộng rãi. Nàng thận trọng đặt thanh kiếm thép bên mình.

Liếc nhìn cô gái, Tổng Phi Bằng nở nụ cười kín đáo. Linh Phụng đẹp tuyệt... Người thiếu nữ trước kia gã từng theo đuổi khản khoản cầu thân chẳng được, bây giờ chỉ nằm cách gã một tầm tay. Nhưng gã không vội vã, cứ coi như nàng đã ở trong tay gã rồi. Gã còn nhiều việc phải làm... trước khi tình cảm của cô gái kịp chín muồi với gã.

Bên ngoài màn đêm buông xuống từ lâu. Tổng Phi Bằng đốt một ngọn bạch lập đặt trên tảng đá cao như một án thư. Gã thoải mái ngồi giờ từng trang sách võ ra nghiền ngẫm.

Linh Phụng lên tiếng :

- Tổng huynh sao chưa chịu nghỉ ngơi, muội đã thu dọn sẵn một góc ấm cúng cho huynh đó?

Phi Bằng quay lại, mỉm cười :

- Muội cứ ngủ đi, huynh xem sách và canh chừng cho giấc ngủ của muội được ngon lành.

Cô gái bật cười :

- Huynh khéo lo, nơi thâm sơn cùng cốc này thì còn có kẻ nào bén mảng tới mà phải canh chừng?

Chàng trai nghiêm mặt :

- Muội nghĩ vậy sai rồi. Chỗ nào ta đến được thì kẻ khác cũng đến được. Bây giờ muội ngủ đi, tới giờ tí thì muội phải canh chừng cho huynh ngủ đấy.

Linh Phụng gật đầu :

- Vậy cũng được, đến giờ tí huynh chỉ ho nhẹ một tiếng là muội thức dậy ngay.

Nàng quay mặt vào trong, tay vẫn sẵn sàng trên đốc kiếm bên cạnh mình...

Lát sau hơi thở nhẹ và đều của cô gái như báo hiệu cho Phi Bằng biết nàng đã chìm mình trong giấc ngủ.

Phi Bằng lần giữa cuốn sách, rút ra một mảnh giấy đặt dưới ánh bạch lập.

Mắt chàng ta lướt nhanh qua những hàng chữ quen thuộc đã đọc nhiều lần:

“Tổng nhi con!

Thượng Quan sơn trang và phái Kim Điều chỉ có Tam Kiệt Kỳ Tâm và con bé Thượng Quan Linh Phụng thoát khỏi cuộc tru sát... Vạn Độc tam pháp vương tìm khắp những nơi cần đề mật vẫn không thấy pho bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục. Phụ mẫu và các đệ muội của con hiện nằm trong tay Vạn Độc giáo chủ, và chỉ có thể bảo toàn mạng sống khi nào con theo dõi Thượng Quan Kỳ Tâm và con bé Linh Phụng, đoạt được võ công ấy về dâng nộp Giáo chủ Vạn Độc Thần Ma. Đây là việc an nguy, sống thác cho toàn gia, song thân tin rằng con sẽ làm tròn bổn phận được giao phó. Vạn Độc Quý môn luôn có người sẵn sàng hỗ trợ con nếu có điều nguy hiểm xảy ra. Vậy con cứ an tâm hành thủ.

Độc Long Quái Cước Tổng Phi Báo!”.

Phi Bằng lăm lăm một mình :

- Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm đã chết. Ta cứ nắm giữ Linh Phụng chắc có cơ tìm ra được Thiên Chiêu Sư Lục. Nếu không thì cô gái này cũng là cái mồi như Thượng Quan Kỳ Long tìm đến chỗ ta. Lão Kim Điều Đại Kiệt này sẽ sập bẫy và ta sẽ bắt lão ta phăng ra nơi giấu pho bí kíp.

Gã trai liếc nhanh về phía Linh Phụng và gật gù tâm đắc với suy nghĩ của mình.

Một tiếng động nhẹ phía ngoài làm Phi Bằng giật mình. Gã dứt lẹ tờ giấy vào ngọn nến bạch lập.

Vừa lúc ấy luồng khói như tơ mỏng bay lên trước mũi Phi Bằng... chàng ta ngửi thấy một mùi hương kỳ lạ, hắt hơi thật mạnh rồi gục mặt xuống bàn mê đi.

Tiếng hắt hơi của Phi Bằng làm Linh Phụng thức giấc. Nàng vừa mở mắt ra thì nàng cũng bị mùi hương quái lạ xộc vào mũi, mê luôn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Bức Mật Thư

Vút...

Vèo vèo...

Ba bóng người từ ngoài cửa động nhảy vút vào.

Một người trọc đầu, một người trẻ tuổi gọn gàng trong võ phục màu nâu.

Vèo... Thêm một bóng xám nhảy vào hang, hiện rõ là một nữ ni tay lăm lăm thanh trường kiếm.

Nhà sư nói nhanh :

- Lãng Phong sư thái, bà hãy lục soát trong mình cô gái kia, còn bản tăng khám người gã trai này.

Lãng lãng như những bóng ma, bốn bóng người bình tĩnh hoạt động trong thạch động. Bọn họ tin tưởng Mê Tâm Hương cực mạnh sẽ làm đổi nam nữ này mê một còn lâu mới tỉnh lại.

Nữ ni Lãng Phong sư thái là Thủ Lý với quyền Chương môn phái Nga Mi, còn vị tăng sĩ là Thảo Hải Thiếu Lâm tự Không Tính. Hai người lục soát trong mình Linh Phụng và Tống Phi Bằng thật kỹ.

Phía bên kia lão đạo sĩ Lục Hành cao thủ phái Hoa Sơn và chàng trai võ phục màu nâu là Võ Đang Cương Thủ Lữ Tri Túc chia nhau vạch từng khe đá tìm tòi một vật gì đó vô cùng cấp thiết.

Thời khắc trôi qua khoảng một trống canh, Không Tính tăng ngược nhìn Lãng Phong sư thái :

- Bà kiếm thấy gì chẳng?

Vị nữ ni lắc đầu :

- Trong mình con bé này chẳng có gì. Tăng huynh có kiếm được gì ở tên tiểu tử ấy chẳng?

Không Tính cũng lắc đầu :

- Chẳng hề thấy được vật mình muốn truy đoạt.

Lữ Tri Túc và lão đạo sĩ Lục Hành vừa đi giáp vòng thạch động. Hai người đưa mắt nhìn nhau, rồi Lữ Tri Túc quay sang nhà sư Thiếu Lâm :

- Khắp trong thạch động này chẳng có vật ấy đâu tăng huynh ạ.

Ni sư Lãng Phong lên tiếng :

- Bây giờ ta tính sao?

Bàn tay xoa nhanh cái đầu trọc, Không Tính tăng trả lời :

- Ta chỉ được lệnh theo dõi và khám xét hai đứa này. Đã không thấy gì thì phải về trình báo Võ lâm Minh chủ.

Lãng Phong sư thái phẩy tay :

- Vậy ta đi thôi, chúng nó sắp tỉnh rồi.

Bốn bóng người lại phóng vút ra khỏi thạch động, thân pháp kỳ ảo như lúc mới đột nhập lòng hang.

Họ vừa biến mất sau rừng cây đen xì thì trong màn đêm lại xuất hiện hàng chục bóng đen ló nhỏ giữa những ngách đá. Những tiếng xì xào nổi lên :

- Sao không chặn chúng lại?

- Không được, bọn ta có lệnh chỉ hành thủ khi nào hai đứa này bị nguy hiểm...

Rào rào rào...

Những bóng người lao đi trong đêm để trả lại không khí tĩnh lặng cho Tiều Chi động.

Lúc ấy đã sang giờ Dần, Tống Phi Bằng mới giật mình choàng dậy.

Chàng nhìn ra ngoài và kêu lên :

- Ôi, ta đã ngủ quên qua hẳn giờ Dần, tệ thật.

Tiếng nói của chàng ta làm Linh Phụng mở mắt, cả hai nhìn nhau mỉm cười, chẳng hề biết chuyện gì đã xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Lôi Âm Thần Chuỗi

Thị trấn vùng cao lẫn khuất sau những rừng cây rậm.

Gió xuân rì rào thổi. Những chiếc lá úa muộn cuối mùa đông lặng lẽ già từ những chồi non, buông mình xuống thăm cỏ bóng mượt trên con lộ dài heo hút.

Tiết trời đã sang xuân nhưng nỗi buồn giá lạnh mùa đông hầy còn vương trên gốc cây ngọn cỏ. Gió vẫn lạnh, sương mù còn đậm nét thê lương của miền sơn cước làm cho chàng trai mang tâm sự nào nề thêm tê buốt trong lòng.

Vương Hán Sơn phi hành lướt qua thung lũng đầy hoa dại khoe màu đỏ vào thị trấn Tây An.

Chiều Anh các đã đông khách từ sáng sớm. Kẻ dùng trà, người uống rượu. Những kẻ giang hồ ngồi lẫn khách thương buôn và có cả những toán bảo tiêu dừng xe vào dùng điểm tâm nhộn nhịp.

Nơi chiếc bàn ở góc trong cùng, tên Thần Tốc Phi Dao Lỗ Kiết là tay đầu mục sừng sỏ của Vạn Độc Quý môn đang ngồi nốc bình rượu hâm nóng. Hơi men đã khiến gã lâng lâng. Gã cười nói oang oang giữa bầy thuộc hạ sáu tên mặt mũi rần rện. Cả bọn được rượu nóng làm bừng hứng chí, chẳng còn xem ai ra gì.

Lúc ấy Vương Hán Sơn từ ngoài bước vào, chàng định dùng một bình trà ngon cho sạch lòng, sáng mắt.

Sự xuất hiện của chàng trai xa lạ và diện mạo của cậu ta làm Lỗ Kiết để ý.

Hắn muốn làm trò vui cho đám thuộc hạ nên rút đao nhỏ cầm tay, trầm giọng bảo :

- Này tụi bay, gã trai kia mặt mày đen đúa, còn có hai vết sẹo ngộ nghĩnh, để ta lấy thêm một cái sẹo trong thân thể nó cho được cân bằng.

Bọn thuộc hạ cười hô hô :

- Phải phải... Thần Tốc Phi Dao muốn lấy sẹo chỗ nào chẳng được.

Chàng trai đã lọt vào giữa khung cửa.

Vút.

Ngọn phi đao rời tay Lỗ Kiết nhắm vai chàng trai lao tới. Song chàng ta như cái bóng có vẻ tỉnh cờ nhích sang phía phải. Ngọn đao đi trệch cắm phập vào cánh cửa quán.

Bọn thuộc hạ ò lên một tiếng làm Lỗ Kiết nóng mặt. Hắn phóng ngay một đao qua phía phải, nhất định xuyên mũi nhọn vào vai đối tượng. Vẫn như vô tình lác lác, trong cái chớp mắt thân hình chàng trai lách qua trái, ngọn phi đao chỉ trúng vào gốc cột.

Tức như điên, Lỗ Kiết phóng tiếp một đao vào giữa mặt chàng trai xa lạ. Ngọn phi đao rít trong không khí, ánh lên tựa tia chớp vọt tới mặt chàng trai, song vừa lúc ấy chàng ta đã kéo ghế ngồi vào bàn... Ngọn đao xoẹt qua chòm tóc chàng bay tuốt ra ngoài cắm ngập vào một thân cây...

Chưa bao giờ tài phi đao thần tốc của Lỗ Kiết lại bị hóa giải thần tình đến vậy. Hắn chợt nhận ra chàng trai nọ đã có ý làm hắn bị mất mặt chứ chẳng phải những cử chỉ vô tình.

Hắn càng phát khùng lên bởi những tiếng cười châm chọc của bọn thuộc hạ.

Gầm lên như cộp, Lỗ Kiết phóng vút từ bàn rượu của mình tới bàn trà nơi Vương Hán Sơn vừa ngồi xuống.

Ngon quyền Mãnh Hồ Bạt Sơn tổng thẳng vào ngực chàng trai vô cùng hung hãn.

Khách khứa ngồi trong quán đều xanh mặt, tưởng chàng trai bị vỡ phổi..

Nhưng Vương Hán Sơn chỉ nhẹ lắc mình trả đòn. Rồi song thủ chàng trai tựa luồng gió chụp vào cánh tay của đối phương vừa vút tới, dùng ngay sức mạnh của gã kéo giật gã về phía trước.

Rầm..

Thế Cẩm Nã Lôi Phong của Vương Hán Sơn quật Lỗ Kiết vào vách quán như trời giáng, chấn động toàn thân.

Hắn chồm dậy, thét lớn :

- Tiểu tử, ngươi phải chết...

Song thủ gã ma đầu giương lên, vỗ một ngọn kinh phong ập vào đối phương như sóng tràn, chớp giật.

Bùng..

Thân mình Vương Hán Sơn tung vọt lên cao để tránh luồng chưởng khí, rồi chàng xoay mình toan đi thẳng.

Song Lỗ Kiết đã gầm lên :

- Thăng nhỏ đi hoang, ngươi có chạy đằng trời.

Cùng tiếng thét, Lỗ Kiết tung độc chiêu Ma Ảnh Trung Phong quật vào lưng chàng trai trẻ, chưởng phong chuyển quán rung cây thật ghê gớm.

Vương Hán Sơn không thể ôn hòa để nhận cái chết. Chàng lắc nhẹ thân mình quay ngoắt lại... Tả thủ quật một chiêu Thần Lôi Đoạt Mệnh, hữu thủ xia song chỉ hứng lấy thân hình đối phương. Quả thật là Lỗ Kiết vừa lắc mình tránh được tả chiêu của chàng trai thì ngọn Song Chỉ Xuyên Tâm của Vương Hán Sơn đã xoáy chỉ phong vào phía bên trái của hắn tựa hai lần chớp.

Thập phần nguy hiểm..

Lỗ Kiết cũng còn kịp phản ứng thụt lùi ra phía sau cả trượng nhưng tim hắn cũng nhức buốt như bị mũi dùi đâm trúng. Trước khi ngất xỉu, Lỗ Kiết còn la lớn :

- Bắt lấy nó, thằng tiểu tử của Vương Đài trang.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Lôi Âm Thần Chuỗi

Rào rào rào...

Sáu tên ma đầu từ trong quán lao ra, vài chục tên Vạn Độc ở rặng cây ngoài quán ập vào.

Kinh khí âm âm, chưởng phong loạn xạ.

Vương Hán Sơn xoay trở tứ phía.

Công lực của bọn thuộc hạ Vạn Độc Quỷ môn chẳng phải ghê gớm, nhưng chàng trai không thể chống cự một lúc với vài chục luồng kinh khí bằng thủ pháp thông thường. Chẳng có được tuyệt chiêu nào ngoài ngón Song Chỉ Xuyên Tâm nên Vương Hán Sơn đánh vỡ ngực được vài tên thì bọn địch nhân đông đảo cũng đã giăng vào thân hình chàng bao nhiêu luồng kinh khí dữ dội.

Trên đường truy tìm Linh Phụng, Vương Hán Sơn đã mang mặt nạ và cố gắng xử sự ôn hòa để giấu kỹ tông tích. Song gặp kẻ lỗ mãng ngang ngược như Lỗ Kiết, chàng đành phải giở ngón nghề để bị lộ hành tung.

Chàng quay mình như chong chóng, lúc tung bắn lên cao, khi lăn tròn dưới đất để chống cự với bọn đối thủ đông đảo và hung hãn. Song cuối cùng chàng cũng ngất đi đầu óc chìm vào cõi vô thức.

Giữa lúc bọn Vạn Độc Quỷ môn xông vào toan trối nghiêng chàng trai mê mết kia... thì đầu óc sáng suốt của chúng lại nhức buốt lên bởi thứ âm thanh quái dị tựa tiếng lục lạc mơ hồ.

Từ phía xa, một nhà sư khoác áo cà sa bạc màu, tay rung chuỗi hạt bằng đồng, mỗi hạt lớn bằng quả trứng. Âm thanh từ chuỗi hạt phát ra lọt vào tai bọn Vạn Độc Quỷ môn mỗi lúc một lớn dần như có ngàn mũi kim đâm vào óc... khiến chúng sững sờ, mê loạn trong nỗi đau đớn cùng cực. Cả bọn như điên, hoa mắt, bần rần tay chân rồi cùng ngã lăn ra bất tỉnh, chẳng tên ma đầu nào còn cảm nhận được những biến động chung quanh.

Lúc ấy nhà sư cúi xuống, xốc thân mình Vương Hán Sơn vắt lên vai... bước chân ông như lướt trên ngọn cỏ thân nhiên hướng về phía vạt rừng trước mặt.

Những người trong Chiêu Anh các đều không nhận thấy tác động ghê gớm của xâu chuỗi đồng như bọn Vạn Độc Quỷ môn ngoài bãi cỏ, nên họ vô cùng kinh ngạc nhìn mặt lũ ma đầu ngã lăn trước bước chân và bàn tay lần xâu chuỗi lớn khác thường của vị sư nghèo nàn, tướng đi khập khùng. Rồi nhà sư ấy vác chàng trai thật gọn, đi như bay biến vào bìa rừng tựa một vị thần tiên.

Nhiều cái miệng cùng thốt lên :

- Bồ Tát giáng phàm, cứu độ chúng sinh.
- Phải. Phật sống đi thử lòng người đây. Vì thấy chàng trai xấu xí lâm nạn, nên ngoài trùng trị bọn ma đầu...

Những lời sảm xì bàn tán chỉ chấm dứt khi gã Lỗ Kiệt hồi tỉnh quát tháo ầm ĩ.

Ngoài bãi cỏ, bọn thuộc hạ của hắn vẫn còn nằm ngổn ngang mê mết vì Lôi Âm thần chuỗi của vị hòa thượng lạ lùng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Đại Dao Khương Bạch Hồ

Một làn gió mát rượi làm Vương Hán Sơn mở mắt.

Chàng nhận ra mình trong tư thế ngồi xếp bằng, dưới một gốc cây xum xuê tàu lá. Sau lưng chàng có hơi thở của một người nào đó và một bàn tay đang đập vào da thịt mình. Thì ra chàng đang cõng trần, mồ hôi bịn rịn khắp châu thân.

Vương Hán Sơn quay lại.

Nhà sư ngồi sau lưng chàng, cái đầu trọc láng bóng cũng mướt mồ hôi, gương mặt phì nộn với nụ cười toét miệng y như pho tượng Phật Di Lặc.

Rồi bàn tay khỏi lưng chàng trai, nhà sư lên tiếng :

- Mô Phật, tiểu tử đã phục hồi nguyên khí.

Đầu óc Vương Hán Sơn chợt sáng ra, chàng nhớ lại tất cả sự kiện trên bãi cỏ trước Chiêu Anh các.

Lật đặt vòng tay khom mình xuống, chàng nói nhanh :

- Đa tạ hòa thượng đã ra tay tế độ.

Nhà sư khoát tay, miệng vẫn cười tươi :

- Không có chi, không có chi. Đây là công việc thường ngày của bản tăng thôi mà.

Chàng trai quơ chiếc áo mặt vào nghiêm chỉnh, rồi cung kính nói :

- Bạch hòa thượng, con bị bọn ma đầu vây hãm tấn công ác liệt đến nỗi hồn sắp lìa khỏi xác. Nếu không có ngài cứu vớt và truyền tiếp nội lực thì đã mạng vong, con xin ghi nhớ ơn từ bi cứu nạn của ngài.

Nhà sư cười hềnh hếch :

- Ôi, đừng gọi ta bằng ngài, cứ kêu là Tề Điện tăng được rồi.

Vương Hán Sơn vòng tay :

- Thì ra đại sư là Tề Điện hòa thượng, người thường ra tay tế độ cứu khổ phò nguy khắp nẻo giang hồ?

Tề Điện hòa thượng gật gù cái đầu láng bóng :

- Không dám, không dám, bản tăng chỉ làm được những việc nhỏ thôi. Tiểu tử đã khỏe lại rồi, ngươi nên tiếp tục lên đường tìm lại người yêu.

Mở lớn mắt vì kinh ngạc, Vương Hán Sơn hỏi nhanh :

- Bạch Thánh tăng, người đã biết có điều thầm kín trong lòng con?

Nhà sư lại xua tay lia lịa :

- Ấy, ấy... chớ gọi ta là Thánh tăng mà mọi người cười cho đấy, vì ai cũng gọi ta là hòa thượng điện. Nhưng ta nhờ Đức Thế Tôn ban cho huệ nhãn, nhìn thấu tim người. Ta biết ngươi đang đi tìm cô gái ấy và cô nàng cũng đang vọng tưởng về người.

Câu nói của nhà sư làm Vương Hán Sơn hồi hộp, chàng run giọng :

- Ôi, Linh Phụng, Bạch hòa thượng người đã thấy nàng?

Lim dim đôi mắt, nhà sư bảo :

- Ta có gặp một cô gái đi với Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm.

Chàng trai lật đặt hỏi dồn :

- Dạ phải, dạ phải, đó là thúc phụ nàng. Họ đã đi tới nơi đâu?

Nhà sư đáp lững khờng :

- Kim Điều Tam Kiệt đã đi... xuống suối vàng, bởi trúng nhảm Ma trâm của Tứ đại pháp vương Vạn Độc Quỷ môn, còn người con gái ấy đi đâu ta chẳng rõ.

Vương Hán Sơn vội cúi đầu :

- Bạch hòa thượng, xin người phóng tâm huệ nhãn, hướng dẫn cho con tìm kiếm được nàng.

Tề Điện hòa thượng bật cười :

- Ngươi muốn tìm được người yêu thì phải có tim, có óc, dũng cảm và võ công. Người cứu một người sẽ được trăm người giúp. Không đi thì không thể đến, không tìm làm sao gặp. Hãy nhớ lấy lời ta và dũng cảm lên đường. Ta đi đây...

Nhà sư vừa dứt lời, Vương Hán Sơn chỉ nghe vụt một cái như làn gió ông ta đã phóng đi biệt dạng.

Chàng trai lắc đầu, vãi theo mấy cái lăm bằm :

- Thiên hạ nói không sai. Tề Điện hòa thượng luôn làm điều thiện, cứu khổ phò nguy. Nhưng ngôn ngữ tàng tàng, hành tung kỳ ảo.

Chàng ngồi xuống gốc cây ôm đầu suy nghĩ :

- Qua lời nói của nhà sư, ta cũng được biết Kim Điều Tam Kiệt đã qua đời vì độc trâm của bọn ma đầu, còn Linh Phụng đang trên đường phiêu bạt. Ta phải dũng cảm tìm cho được nàng như lời dạy của Tề Điện tăng. Không đi thì không thể đến, không tìm làm sao gặp?

Giang hồ muôn nẻo nhưng ta cứ đi mãi cũng sẽ gặp được nàng.

Sửa lại thế ngồi, chàng vận khí phát công vùn vụt, toàn thân cảm thấy khinh thoát nhẹ nhàng, khí lực dồi dào hơn trước.

Vương Hán Sơn lại trầm nghĩ trong đầu :

- Ta phải mang ơn Tề Điện hòa thượng... ông đã cứu ta thoát khỏi tay bọn ma đầu, đã truyền thêm dương công, nội lực cho ta. Nhưng muốn thắng bọn hung ác, tìm thấy người yêu, ta còn phải tìm học võ công, chỉ với một chiêu Song Chi Xuyên Tâm... thì ta khó lòng tồn tại. Song trước mắt ta cũng phải tạm giấu ngón đòn này, vì hờ ra là bọn ma đầu rõ nguồn gốc của ta để xúm nhau truy bức, dù diện mạo ta đã thay đổi bằng lớp mặt nạ kỳ quái.

Chàng trai vươn vai đứng dậy, miệng lại lăm bằm :

- Nào, không đi không thể đến. Không tìm làm sao gặp. Ta phải tiếp tục lên đường thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Đại Dao Khương Bạch Hồ

Chàng rảo bước ra khỏi khu rừng vắng, phóng tầm mắt đã thấy thị trấn Tây An.

Chàng gật gù :

- Ta phải tìm nẻo khác thôi, ở Tây An bọn Vạn Độc Quý môn đã nhận ra ta rồi.

Vương Hán Sơn quay mình trở bước về hướng nam.

Vừa qua một rừng cây, chàng bỗng ngửi thấy mùi thực phẩm thơm kỳ lạ lọt vào khứu giác.

Bụng đang sôi lên vì đói, Vương Hán Sơn đảo mắt ngó quanh. Chàng đã nhận ra nơi phát xuất mùi thơm hấp dẫn.

Dưới một gốc cây có gã hán tử gương mặt lém lỉnh đang bày rượu thịt trên một tàu lá lớn như chiếc mâm. Nào gà quay, lợn quay, cá chiên, thịt bò xào, mì hấp, chỉ liếc qua cũng đủ thèm rỏ dãi.

Tuy đói lòng và những món ăn thơm ngon kia thật quyến rũ. Nhưng vốn là người tự trọng lẽ nào nhìn miệng kẻ khác ăn, Vương Hán Sơn vội quay mặt rảo bước.

Gã hán tử đang ăn uống nhồm nhoàm này đại đao đặt ngang mặt. Bỗng gã ngược nhìn, rồi hét lớn :

- Đây anh bạn trẻ, vào đây uống rượu cho vui.

Vương Hán Sơn cứ tảng lờ như không nghe tiếng gọi, chân lăm lũi bước đi. Nhưng gã hán tử phóng vút tới nắm lấy tay chàng, giọng hấn thật khản khoản :

- Kia thiếu hữu, tứ hải giai huynh đệ... tại hạ nhiệt tình mời chào sao thiếu hữu nỡ bỏ đi?

Thấy gã có vẻ ngô nghĩnh, Vương Hán Sơn để mặc hấn kéo chàng vào bên chỗ rượu thịt.

Ấn Vương Hán Sơn ngồi xuống bên cạnh, gã nọ rót rượu vào cái chung sành lẹ miệng bảo :

- Mời thiếu hữu, cứ đánh chén tự nhiên.

Mùi rượu Mai Quế Lộ thơm lừng, Vương Hán Sơn vừa hớp cạn một chung gã nọ trao ngay chiếc đũa gà quay béo nức :

- Dùng đi, thiếu hữu.

Ánh mắt Vương Hán Sơn ngạc nhiên nhìn gã :

- Huynh dài cũng lạ, thiếu gì chỗ ăn uống sao đem rượu thịt vào chốn bìa rừng này?

Gã nọ cười khanh khách :

- Ấy, thiếu hữu không hiểu sao? Món ngon, rượu quý mà ngồi bên những kẻ mình không ưa thì ăn uống cũng mất ngon. Bữa nay vào một nhà hàng sang trọng, song thấy toàn bọn con buôn xảo trá và lũ gái giang hồ đáng tởm nên ta phải đem rượu thịt vào chốn thiên nhiên khoáng đạt này ăn uống mới có thể nuốt trôi. Đang buồn vì ăn uống một mình may sao ta nhận ra thiếu hữu, cốt cách phong lưu tuấn người tao nhã nên nhất định phải chèo kéo vào mâm rượu cho bằng được. Thiếu hữu có lẽ từ xa mới đến, nên chưa biết cái tật kén bạn rượu của Đại Dao Khương Bạch Hồ này đấy thôi.

Liếc nhìn thanh đại đao trước mặt và diện mạo gã hán tử, Vương Hán Sơn đâm rợn, vì không hiểu Khương Bạch Hồ là hạng người nào...

Tuy nhiên chàng cứ ngồi ăn uống cho đỡ đói và biết đâu sẽ tìm hiểu nơi gã này được vài điều có ích trên quãng hành trình sắp tới?

Chẳng cần để ý đến ánh mắt thăm dò của Vương Hán Sơn gã Khương Bạch Hồ cứ tiếp rượu thịt cho chàng, lại kể vai vổ về ra chiều tương đắc lắm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Bằng Hữu Tình Cờ

Rượu được nửa chừng, Khương Bạch Hồ mới nhìn Vương Hán Sơn :

- Này thiếu hữu, đã ra chốn giang hồ thì kẻ nào cũng có một nhiệm vụ phải làm hay một điều ân oán cần giải tỏa, bởi vậy ta chẳng bao giờ hỏi bạn rượu đang theo đuổi mục đích gì. Ta chỉ muốn hỏi tính danh của thiếu hữu để dễ dàng giao tiếp cùng nhau. Cũng như ta đã báo trước tên họ mình rồi vậy.

Wương Hán Sơn liền đáp :

- Từ ngày ra chốn giang hồ, thiên hạ gọi ta với tên Xú Diện Khách, vậy huynh đài cứ gọi ta với cái tên này.

Khương Bạch Hồ gật gù :

- Ta hiểu rồi, thiên hạ gọi thiếu hữu với cái tên Xú Diện Khách là vì thấy gương mặt đen đúa lại có hai vết sẹo dài. Nhưng ta lại nhận rõ ở thiếu hữu một cốt cách phi thường, nhân dáng tao nhã, giọng nói đồng đặc rất đáng cho ta kết bạn. Chẳng biết thiếu hữu có vui lòng nhận ta là bạn chăng?

Vỗ vai Khương Bạch Hồ, Vương Hán Sơn vui vẻ :

- Như Khương huynh đã nói tứ hải giai huynh đệ, ta đâu ngại gì mà chẳng kết bạn với huynh.

Khương Bạch Hồ cười sáng khoái :

- Hào hạo, không ngờ hôm nay ta lại được gặp một người bạn mới. Ta xin chào bạn bằng đường đao vụng về của ta.

Dứt lời, Khương Bạch Hồ đứng dậy chụp cây đại đao múa tít. Đường đao của gã thật đẹp, kinh khí ào ào, chứng tỏ nội lực truyền ra cây đao vô cùng sung mãn.

Wương Hán Sơn vỗ tay :

- Đao thể tuyệt kỹ, nội lực phi thường. Hảo công phu, hảo công phu.

Khương Bạch Hồ dừng đao, nheo mắt :

- Thiếu hữu mến ta nên khen tặng. Thật ra đao pháp và công phu của ta còn thua kém một người.

Chàng trai nhướng mắt :

- Khương huynh có đường đao siêu tuyệt thể này, mà còn có kẻ hơn sao?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Hồi 022

Động cán đao xuống đất, Khương Bạch Hồ gật đầu :

- Này thiếu hữu, trên bước giang hồ nếu thiếu hữu gặp được một người tên Tạ Đại Đòm với cây đao Huyền Thiết thì nhớ xin thụ giáo. Ông ta chính là Tạ thần đao giang hồ đều khiếp mặt, tài cán của ta chỉ đáng là tiểu đệ tử của Tạ thần đao.

Gã lại cười hềnh hếch, trở tay về rặng cây xanh ngắt phía xa :

- Riêng ta chỉ làm mưa làm gió ở Trần Phong Khẩu. Thiếu hữu dùng bước giang hồ với ta ít lâu, mỗi ngày ăn uống phù phê rượu thịt chẳng bao giờ thiếu.

Vương Hán Sơn mỉm cười :

- Khương huynh nhiều tiền lắm bạc thế kia à?

Khương Bạch Hồ bỗng trừng mắt :

- Ai bảo ta lắm bạc nhiều tiền? Ta ăn cơm giang hồ từ thừa nhỏ mà?

Vương Hán Sơn hỏi ngay :

- Vậy Khương huynh lấy tiền đâu ăn uống ở các cao lâu, tửu điểm có khi còn bê cả đồng rượu thịt vào rừng như hôm nay?

Cười lên hênh hếch, Khương Bạch Hồ tung vút cây đại đao lên cao rồi chụp bắt thật gọn.

Gã nhếch mép :

- Hừm, vào bất cứ tửu lầu, phạn điểm nào ăn nhậu xong ta cứ đặt đại đao lên quầy, tổ sư đũa nào cũng chẳng dám hỏi tiền rượu thịt.

Gật nhẹ vai cái, Vương Hán Sơn bảo :

- Thì ra vậy. Ta cũng thích ở lại đây với Khương huynh lắm, hiềm vì ta còn có việc phải làm chưa thể ở yên một chỗ.

Chụp cánh tay chàng trai, Khương Bạch Hồ hỏi liền :

- Việc gì vậy thiếu hữu?

Vương Hán Sơn chậm rãi đáp :

- Ta phải đi tìm một ái muội vừa thất tung, sợ rằng nàng bị lọt vào cạm bẫy của bọn giang hồ hắc phái.

Khương Bạch Hồ kêu lên :

- Tiếc quá, tiếc quá... Ta lại đang bận công việc bảo trợ cho những cao lâu, sòng bạc ở Long Khẩu nên chưa thể cùng thiếu hữu đi chung một đường. Nhưng ta nhờ cái này thay mặt ta vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Hồi 023

Lời nói chưa dứt, gã tung ngay cây đại đao vào Vương Hán Sơn.

Pặc...

Chàng trai đứng dậy chụp gọn cây đại đao, nhưng lắc đầu :

- Chương chiêu, quyền cước ta tạm có bản lĩnh, đao pháp ta có biết gì đâu mà huynh đài trao cây đao lớn này cho ta?

Khương Bạch Hồ lệ miệng :

- Thiếu hữu là người cốt cách tuyệt phẩm. Ta lại có cách bí truyền đao pháp, căn bản võ công của thiếu hữu vốn vững vàng học mấy đường đại đao này chẳng khó khăn đâu.

Dứt lời, Khương Bạch Hồ vươn tay bẻ một nhánh cây khô và bảo :

- Thiếu hữu cứ nghe khẩu quyết giữ đúng bộ vị. Ta bắt đầu luyện đao nhé.

Vương Hán Sơn vòng tay cầm ngang cây đao, trang trọng nói :

- Về chữ nghĩa người ta bảo nửa chữ cũng là thầy. Vậy huynh đài truyền đao pháp cho ta... phải để ta lạy một cái tôn sư chứ?

Xua tay lia lịa, Khương Bạch Hồ bảo :

- Ta chỉ muốn gài cây đao thay ta bên cạnh thiếu hữu, chẳng dám nhận là thầy. Nếu cần tôn sư về đao pháp thì thiếu hữu nên chờ gặp thần đao Tạ Đại Đòm.

Rồi với hành động thật khinh khoái, Khương Bạch Hồ vừa đọc khẩu quyết vừa vung nhánh cây khô thi triển đao pháp. Vương Hán Sơn lập tức nhập tâm khẩu quyết và múa đao theo...

Quả đúng như lời Khương Bạch Hồ, với phương pháp bí truyền luyện đao cho người có căn bản võ công, chỉ trong một buổi Vương Hán Sơn đã học được chín đường đao căn bản.

Khương Bạch Hồ nói :

- Từ chín thế, theo khẩu quyết thiếu hữu sẽ biến thành tám mươi một thế đại đao tuyệt kỹ. Nếu chuyên luyện ít lâu thiếu hữu chỉ thua một người là thần đao Tạ Đại Đòm mà thôi.

Vương Hán Sơn xúc động nhận ra Khương Bạch Hồ là tay giang hồ ngang ngạnh, nhưng tính nết bộc trực, có mắt nhìn người. Chẳng được gã truyền tuyệt kỹ đao pháp thật có lợi cho chàng trên bước giang hồ đối chọi cùng bọn ma đầu Hắc phái.

Chàng liền vòng tay, cúi đầu :

- Đa tạ Khương huynh đã truyền môn tuyệt kỹ đại đao, trọn đời ta ghi nhớ ơn này.

Khương Bạch Hồ vỗ bôm bốp vào vai Hán Sơn :

- Ôi, thiếu hữu đừng khác sáo, hãy tiếp lấy đại đao và coi như có ta luôn bên cạnh. Khi nào tìm được ái muội đừng quên quay lại thăm ta.

Nâng cây đao trao lại Khương Bạch Hồ, Vương Hán Sơn nói :

- Đây là khí giới tùy thân của huynh, hãy để ta đi ngang thị trấn rèn cây đao khác.

Đẩy nhẹ cây đao trong tay Vương Hán Sơn, Khương Bạch Hồ nói nhanh :

- Cây đao vài chục cân sát với ta nào khó khăn gì, nó thay ta cùng thiếu hữu hành trình là món quà tặng rất nhỏ. Chỉ có Huyền Thiết đại đao của Tạ Đại Đòm mới là vật khó tìm.

Rồi gã trầm giọng :

- Nếu muốn dò tung tích ái muội thiếu hữu nên ghé vào thanh lâu Vân Mộng của nàng Huệ Tiên. À ta rất thích những chàng trai có dung mạo khác thường và à cũng chính là tình nhân của tên Vạn Độc Thần Ma, thiếu hữu sẽ tìm hiểu được ở ả Huệ Tiên này những nguồn tin bí mật trong giang hồ hắc phái.

Vương Hán Sơn rung động trong lòng khi nghe Khương Bạch Hồ nói tới danh hiệu Vạn Độc Thần Ma. Chàng định hỏi vài câu nhưng thấy bất tiện nên im đi.

Liếc nhìn vàng Thái Dương đã gác ngang chừng núi, Khương Bạch Hồ lẹ miệng :

- Thôi, chúng ta tạm biệt. Thiếu hữu có đủ thời gian đến trấn Hoa Đài, nơi có thanh lâu Vân Mộng đấy.

Vương Hán Sơn nắm chặt bàn tay Khương Bạch Hồ :

- Tạm biệt Khương huynh, hẹn ngày hội ngộ.

Khương Bạch Hồ cười phóng khoáng :

- Thiếu hữu lên đường bảo trọng nhé, ta sẽ gặp lại nhau thôi.

Tiếng cười chưa dứt, Khương Bạch Hồ đã chuyển mình phóng thẳng vào cánh rừng biệt dạng.

Vương Hán Sơn cảm động khoác cây đại đao nhìn theo bóng người bạn tình cò, rồi chàng cũng phi hành về hướng Hoa Đài trấn.

Chàng phải tới đó trước khi tắt bóng hoàng hôn.

Chương 24: Huyết Đấu Quần Hùng

Tổng Phi Bằng và Thượng Quan Linh Phụng phi hành song song bên nhau cùng hướng về Sơn Đông.

Trong làn gió ngược chiều vùn vụt, tiếng cô gái thỏ thẻ bên tai Phi Bằng :

- Tổng huynh, có thể bá phụ của muội còn ở Sơn Đông sao?

Tia mắt vẫn dõi về phía trước, Tổng Phi Bằng đáp :

- Buổi hội kiến của bá phụ muội và cái chết của Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc có nhiều bí ẩn liên quan tới pho bí kíp. Huynh có nhiều bạn hữu ở Sơn Đông, những vị bằng hữu biết nhiều chuyện bí mật này sẽ giúp chúng ta tìm ra sự thật. Theo huynh nghĩ Đại Kiệt Kim Điều Thượng Quan Kỳ Long chỉ ẩn tích chỗ không tuyệt tích.

Linh Phụng hé miệng toan hỏi nữa, bỗng nàng khựng lại vì bên tai nghe nhiều tiếng chim lạ kêu chuyên trên những tàn cây.

Nàng quay nhìn Phi Bằng :

- Tiếng chim gì lạ vậy, Tổng huynh?

Phi Bằng lắng tai nghe ngóng.

Gã kêu lên :

- Tiếng người đấy, Linh muội coi chừng.

Rào Rào Rào...

Câu nói của chàng trai chưa dứt thì hàng trăm bóng người từ các tàn cây quanh đó chọt lao xuống. Những đạo kinh phong bủa ra ào ào khiến Linh Phụng và Phi Bằng phải buông mình trên thảm cỏ, trụ bộ sẵn sàng đối địch.

Nắm cánh tay Phi Bằng, Linh Phụng hỏi nhanh :

- Bọn người nào đông đảo vậy huynh?

Phi Bằng lẹ miệng :

- Muội cứ bình tĩnh. Hành tung của chúng ta đã bị theo dõi lâu rồi nên bọn này chực chờ sẵn nơi đây.

Gã đảo mắt một vòng, nhận ra bọn người lớn nhỏ kia mang sắc phục nhiều môn phái.

Cặp mắt lộ ánh hung quang, gã quét nhanh tia mắt qua đám đông rồi gần giọng :

- Võ lâm Thất phái, có việc gì mà các vị ngăn đường cản lối ta?

Một nhà sư mặc áo vàng đội mũ vàng bước ra tay chấp trước ngực, miệng đồng dạng nói :

- Tổng thí chủ, quần hùng có mặt nơi đây tất nhiên phải có việc quan hệ đến võ lâm.

Linh Phụng nói nhỏ bên tai Phi Bằng :

- Phương trượng Thiếu Lâm tự Liễu Phẩm đại sư đấy, Tổng huynh phải coi chừng lão.

Nhìn thẳng nhà sư, Phi Bằng cao giọng :

- Việc gì có quan thiết đến tại hạ, đại sư cứ nói.

Liễu Phẩm đại sư trầm giọng :

- Thiên Chiêu Sư Lục là pho võ công của Trung Thổ bị thất lạc từ hơn trăm năm qua. Nay Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long đã truy tìm về từ

Tây Vực. Quân hùng Trung Thổ chưa kịp hội kiến với Đại Kiệt để bàn việc sử dụng bí kíp này chống lại bọn Vạn Độc Quỷ môn thì Đại Kiệt lại bị tuyệt tích ở Sơn Đông. Hiện nay pho võ công này chỉ có trong tay hậu duệ của dòng họ Thượng Quan là tiểu thư Linh Phụng đang đứng bên cạnh Tổng thí chủ đó...

Phi Bằng cười lạt :

- Pho võ công do Kim Điều Đại Kiệt tìm về từ Tây Vực, nếu nằm trong tay hậu duệ của người thì có liên quan gì đến Võ lâm Thất phái?

Nhượng đôi mày bạc, Liễu Phàm đại sư nói :

- Thiên Chiêu Suru Lục là pho võ công siêu tuyệt của Trung Thổ, là của chung của quần hùng. Nay Kim Điều Đại Kiệt tuyệt tích Linh Phụng tiểu thư sẽ không đủ sức giữ gìn, nếu để lọt vào tay bọn ma đầu Vạn Độc Quỷ môn thì tai hại khó lường, sẽ là đại họa cho võ lâm Trung Thổ... Bởi vậy quần hùng yêu cầu tiểu thư hãy trao bí kíp võ công quý báu này cho Minh chủ Võ lâm xử trí. Tất nhiên gia phái Kim Điều cũng được dự phần...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Hồi 025

Bật cười khanh khách, Phi Bằng lẹ miệng :

- Thật vô cùng cảm động thấy Thất phái võ lâm đã quan tâm đến pho võ công tuyệt học ấy. Nhưng cho tới nay Linh Phụng tiểu thư chưa hề được trông thấy Thiên Chiêu Suru Lục, đừng nói chi đến việc nắm được pho bí kíp ấy trong tay.

Đại sư Liễu Phàm lắc đầu :

- Thí chủ nói vô lý, tiểu thư Linh Phụng không giữ bí kíp thì còn ai.

Ông chợt gạt gù :

- Bản tăng hiểu rồi, nếu Linh Phụng tiểu thư không giữ Thiên Chiêu Suru Lục thì pho bí kíp chỉ có trong tay Tổng thí chủ.

Thượng Quan Linh Phụng nổi giận thét lên :

- Thất đại phái các vị mới thật vô lý và tàn nhẫn. Bá phụ ta tuyệt tích, thúc phụ ta qua đời, bọn Vạn Độc Quỷ môn đốt phá Thượng Quan sơn trang, song thân và hai đệ đệ ta mất tích... các vị chẳng hề cứu giúp và trừ khử bọn ma giáo bạo tàn, chỉ lo tranh giành Thiên Chiêu Suru Lục, truy bức đứa con lưu lạc. Ta nói thật, nếu pho bí kíp có trong tay, ta cũng chẳng trao cho các vị đâu.

Liễu Phàm đại sư cất giọng u trầm :

- Thượng Quan tiểu thư, trước quần hùng xin hãy thận trọng lời nói.

Vừa lúc ấy một đạo sĩ từ sau lưng đại sư phóng vút ra.

Ông ta nói rõ ràng :

- Bạch đại sư, với bọn trẻ ranh ngoan cố xin đại sư chớ phí lời. Hãy để bản đạo xử trí.

Tổng Phi Bằng cười gằn :

- Tại hạ xin lãnh giáo.

Đạo sĩ nổi giận, vênh râu, giương song thủ đẩy ra hai luồng kinh khí như sóng bủa đầu ghềnh, xô ập vào chàng trai.

Liễu Phàm đại sư vội thét :

- Lục Hành đạo hữu, xin hãy dừng tay.

Nhưng không còn kịp nữa, kinh khí của đạo sĩ đã cuộn cuộn ập lên vị trí của Phi Bằng.

Mặt đỏ rần rần, Phi Bằng xuất chiêu đẩy ngược lại một luồng áp khí như vũ bão. Cả cục trường đều phải giật mình.

Bùng Bùng, tiếng nổ dội tung một vùng cây cỏ, sừng đá sạt lở tung bay.

Mọi người ngó lại đã thấy Lục Hành đạo sĩ bắn lùi cả trượng, thân hình vật vờ, tay ôm ngực, miệng phun ra một vòi máu.

Công lực của gã trai làm đám đông dạt hẳn ra, thối lui năm bước cùng trở mắt nhìn Phi Bằng chăm chặt.

Từ trong đám đông, một gã trung niên vác cây đại đao phóng vút ra, tiếng thét vang lồng lộng :

- Tiểu tử cuồng ngạo, hãy ném thử lưỡi đao của ta đây.

Phía sau lưng gã này, hai tên khác cũng nhảy vọt ra, đại đao trên tay sáng lóa.

Phi Bằng vừa toan động thủ thì Linh Phụng đã tuốt thanh kiếm bên hông phóng ào tới.

Tiếng nàng thét lạnh lạnh :

- Bạch Hạc tam đao, ta lấy đầu các ngươi đây.

Ba cao thủ đại đao của phái Bạch Hạc đang xúm lại tấn công cô gái bằng những chiêu thức vô cùng độc hiểm.

Linh Phụng sử dụng Kim Điều kiếm pháp thân mình xoay tròn giao đấu với Bạch Hạc tam đao. Quần hùng Thất phái đều bị cuốn hút vào trận đấu trước mắt. Họ không ngờ cô gái mảnh dẻ như Linh Phụng lại có đường kiếm siêu tuyệt. Chiêu thức của nàng thật bay bướm, song linh động và hiểm ác phi thường. Đao phong ào ào, kiếm khí vùn vụt... Mới qua năm hiệp đã nghe tiếng rú kinh hồn. Một tay đao đã bị cô gái chém văng, hai cao thủ đại đao còn lại vừa giật mình thì đã trúng thương loạng choạng.

Đúng lúc đó nhiều tiếng thét vang lên :

- Cuồng nữ, chó lộng hành tác quái.

Bốn bóng người phóng vào trường đấu chia phương vị xuất chiêu quật thẳng vào Linh Phụng những luồng kinh khí dữ dội.

Ầm Ầm..

Thân hình Linh Phụng bị bắn tung lên, sóng chưởng vùn xô tới như một con bão táp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Trận Tắm Máu

Tổng Phi Bằng quát lớn :

- Bạch Hạc tứ trụ, bốn kẻ tu mi nam tử xúm đánh một khách quần thoa chẳng biết xấu hổ sao?

Cùng với tiếng thét, Phi Bằng dựng song thủ đẩy tới một chiêu Ác Phong Tảo Diệp công lực mười hai thành sức mạnh như phá núi.

Những tiếng nổ ùng tụt sấm, chuyển động cả một vùng. Luồng chưởng khí của Phi Bằng trong chớp mắt đã xô dạt kinh phong Bạch Hạc dương công, đẩy bật bốn gã Bạch Hạc tứ trụ về bốn góc cục trường. Cả bốn gã đều lắc lư toàn thân không còn trụ vững. Lúc đó Linh Phụng đã uốn mình chao xuống bãi cỏ an toàn, sắc mặt có hơi nhợt nhạt.

Bạch Hạc tứ trụ vừa lui, Võ Đang Tam Thiết Thủ lại lướt tới.

Hai gã Lỗ Quý, Trương Sinh cùng xuất chiêu áp đảo Phi Bằng, còn Khổng Duy nhắm thẳng người Linh Phụng quật một chiêu Thái Cực chưởng như sấm sét.

Linh Phụng dựa một gốc cổ thụ đã lường được sức mạnh của Thái Cực chưởng nên khi luồng chưởng khí của Khổng Duy vừa xô tới nàng đã bắn vọt mình lên, lách khỏi kinh lực.

Một tiếng “rầm” chuyển động, gốc cổ thụ bị búng cả rễ văng xa thật khủng khiếp.

Trong lúc đó, Linh Phụng đã lướt trên sóng chương và quạt xuống một chiều Lôi Oanh Pháp Đình nặng mười hai thành.

Bình...

Kinh lực khủng khiếp chụp đầy gã cao thủ Vô Đang vắng đi xa lắc y trang toi tả, thân thể nám đen. Không Duy loạng choạng được mấy bước đã té nhào xuống vạt cỏ nát nhàu. Chương lực của cô gái đã tàn phá kinh mạch Không Duy thật khủng khiếp.

Vô lâm tuyệt thủ đứng ở cực trường đều ồ lên một tiếng hoảng hốt, bởi họ vừa chứng kiến một tuyệt chiêu thần tốc mãnh liệt từ chương trung của cô gái đang bị cao thủ Vô Đang áp đảo.

Phía bên kia Phi Bằng vừa vỗ lặn sóng chương xô bật Trương Sinh thì Lỗ Quý sấp vào cũng bị chàng bung một ngọn cước khí thế như trời giáng vào giữa ngực, bắn đi hơn chục trượng.

Tiếng thét rộn hồn bỗng vang lên, hai cao thủ phái Không Động đã lao vào xuất chiêu tấn công Linh Phụng. Những gã này tuy không là tay tuyệt thủ như Tam đường chủ Vạn Độc Quỷ môn vây hãm Linh Phụng ở thung lũng Tây An, nhưng chương lực của bọn họ cũng ào ạt, dữ dội. Kinh phong giăng mắc, áp khi ào ào, kết tụ như màn lưới kinh công úp chụp lấy cô gái.

Linh Phụng xoay mình sử dụng Kim Điều Dương Kinh quạt lại đối phương nhanh như chớp...

Ừng oàng... áp khí chạm nhau tóe lửa, Linh Phụng phải lui về sau mấy bước, thân hình lảo đảo, các huyết đạo dường như bị tắc nghẽn, thân thể đau đớn vô cùng. Bên kia cực trường hai cao thủ Không Động cũng lắc lư như say rượu bởi hao tổn nguyên khí quá mức.

Không để cho cô gái kịp phục hồi nguyên khí, một gã râu xồm, miệng rộng, đôi mắt hấn tròn xoe lại phóng vút tới. Gã này là Thủ lý phái Hoa Sơn tên Dương Trí Thủ. Phía sau gã có thêm hai đạo sĩ đồng môn cùng toan triệt hạ Linh Phụng để trả thù cho đạo sĩ Lục Hành bị đón ngã ngay từ đầu trận chiến.

Ba đạo khi lập tức phong tỏa cô gái, làm Phi Bằng nổi giận gầm lên :

- Lũ chuột này không sợ từ thần đây sao.

Gã vung song thủ xông vào toan trợ chiến bên cạnh Linh Phụng. Song năm cao thủ khác từ trong đám đông nhất tề nhảy tới xuất chiêu như vũ bão tấn công Phi Bằng kín bưng không một kẽ hở.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Hồi 027

Năm cao thủ nhảy vào trường đấu, xuất liền năm luồng kinh lực ào ào như vũ bão, chiêu thức quái lạ, sức mạnh bạt núi, rung rừng.

Phi Bằng đã biết trước công lực cuồng bạo của tập thể đối phương nên đã tập trung kinh khí sẵn sàng đối chọi.

Rầm rầm những tuyệt chiêu chạm nhau chấn động, gió bay tung đá, thổ cát mù trời, lăm tay lão luyện giang hồ còn phải kinh tâm táng đờm.

Khi cực trường tĩnh lặng thì đã có hai thi thể quần hùng nát bét, không còn nhận ra mặt mũi.

Phi Bằng sử dụng Tổng gia đại pháp, Linh Phụng thi triển Kim Điều dương công... chỉ ngán ngại Vạn Độc Quỷ môn, còn thất đại phái thì đôi nam nữ này đã coi thường.

Lúc đó Liễu Phẩm đại sư đang ngồi tham thiền nhập định trên mô đá cao như chẳng hay biết gì đến cảnh máu đổ thịt rơi.

Mười cao thủ khác lại tiếp tục phóng vào cực trường. Kinh lực theo chiêu thức tuôn ra như giông bão.

Cả khu vực biến thành huyết trường đầm máu.

Đột nhiên Linh Phụng rú lên một tiếng, đùi nàng bị trúng độc chiêu của Dương Trí Thủ.

Bình... Bình... Rầm

Xuất liền chiêu Phi Hồ Thần Hành, Phi Bằng hất văng các đối thủ để phóng bay tới ôm ngang thân thể Linh Phụng.

Những tay sừng sỏ của thất môn phái lại lần xả vào để thừa dịp Linh Phụng bị thương, xuất thủ tru sát cả hai.

Nhưng Liễu Phẩm đại sư ngồi trên mô đá vừa mở mắt.

Ông quát lớn :

- Tất cả hãy đình thủ.

Cục trường bỗng tĩnh lặng, trong lúc Phi Bằng ôm ngang thân thể Linh Phụng, cặp mắt đỏ ngầu.

Vị Thiếu Lâm đại sư nhìn thẳng chàng trai :

- Tiểu thí chủ, không nên sát phạt nữa...

Phi Bằng trừng mắt :

- Các người muốn gì nữa đây?

- Nếu thí chủ và tiểu thư Linh Phụng quả quyết không giữ Thiên Chiêu Suru Lục thì bản tăng xin thỉnh hai vị về Thiếu Lâm tự để quần hùng luận xét.

Phi Bằng căm tức gầm lên :

- Các người dám ăn nói ngượng ngạo để áp chế các gia phái à? Nếu Thượng Quan tiểu thư có giữ pho bí kíp của bá phụ nàng đem từ Tây Vực về cũng chẳng phải là cái tội. Tại sao ta và nàng phải về Thiếu Lâm tự cho các người phán xét chứ?

Nhieu cặp chân mày bạc phéch, Liễu Phẩm đại sư trầm giọng :

- Linh Phụng tiểu thư đã trúng Độc Khí chương của Dương thủ lý rồi. Thí chủ không đưa nàng về Thiếu Lâm tự thì cũng chẳng có thần y nào chữa nổi. Vậy thí chủ hãy cân phân lời nói.

Cúi xuống nhìn Linh Phụng, Phi Bằng thấy gương mặt nàng trắng bệch như tờ giấy, hơi thở mong manh tựa khói sương.. Gã hết sức lo lắng. Vì nếu cô gái này chết, gã sẽ khó tìm ra Thiên Chiêu Suru Lục để giải thoát phụ mẫu và các đệ muội trong tay Vạn Độc Quỷ môn...

Lo sợ và căm hận đã làm Phi Bằng muốn phát điên.

Gã hét lớn :

- Lũ chuột nghe đây, nếu ái muội của ta có mệnh hệ nào, ta sẽ tru sát các ngươi không còn một móng.

Câu nói tanh máu của Phi Bằng làm cao thủ thất môn phái rúng động, Liễu Phẩm đại sư thối lùi ba bước.

Lục Hành đạo sĩ lúc ấy đã phục hồi công lực, liền nhảy ra giờ cao song thủ miệng lẩm bẩm :

- Tiểu tử cuồng ngạo, đập chết nó cho rồi..

Đám đông ào ào tiến lên, dàn hàng ngang sau lưng đạo sĩ.

Đặt nhẹ Linh Phụng xuống vạt cỏ, Phi Bằng đứng phất lên.

Song chương điều động, Phi Bằng quật tới một chiêu Hải Nộ Phong Ba, độc chiêu trong Tổng gia đại pháp...

Bình... Bình... Bình...

Hai cổ kinh khí ầm ầm di động, ập vào đám đông như trận cuồng phong khủng khiếp. Những thân người tung lên, máu bắn như mưa xuống huyết trường thật ghê rợn.

Ôi, trận tắm máu chưa từng thấy.

Liễu Phẩm đại sư tung bật thân mình lên cao, nhưng đôi chân ông cũng nhức buốt bởi chương phong dữ dội.

Ngửa mặt lên trời, nhà sư lẩm bẩm :

- Ngã Phật từ bi, bản tăng buộc lòng phải một phen phá giới.

Ánh tinh quang rực trên đôi mắt, nhà sư quay lại đám tăng sĩ cao thủ Thiếu Lâm, đồng đặc truyền :

- Khai triển trận đồ, đừng để gã hung hăng này thoát.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thần Lực Kim Bạt Trận

Những tiếng thét vang lên, chuyển động một vùng.

Ba tăng sĩ Thiếu Lâm phóng vút vào cục tràng sau lời phát lệnh của Liễu Phàm đại sư. Trên tay mỗi tăng sĩ đều cầm một cặp xập xòe bằng kim khí sáng lóa, lấp lánh dưới ánh mặt trời.

Cao thủ các môn phái cùng kêu lên :

- Thần Lực Kim Bạt trận.

Tam tăng lục Kim Bạt, phen này tiểu tử khó sống.

Lại có tiếng xì xầm :

- Đò trận xập xòe vàng Kim Bạt này lẽ ra phải đủ thập bát tăng đúng số Thập Bát La Hán và tam thập lục Kim Bạt là ba mươi sáu xập xòe kim khí trên tay. Nhưng với gã tiểu tử này chỉ cần tam tăng, lục Kim Bạt cũng đủ tru diệt.

Phi Bạng trở mặt, chẳng biết mấy ông trợ gia tính bày trò gì, đã nghe tiếng Liễu Phàm đại sư quát :

- Tổng thí chủ. Bần tăng hỏi lần chót, ngươi có chịu về Thiếu Lâm tự cho quần hùng phát lạc chăng?

Liếc nhìn Linh Phụng trên vạt cỏ, Phi Bạng lại sôi máu căm hận lẫn lo sợ hậu quả, gã thét vang :

- Ta chẳng đi đâu cả, chỉ sẵn sàng tru sát các ngươi.

Vèo Vèo vèo...

Ba tăng nhân chia ba phương vị, cùng tung sáu chiếc xập xòe kim khí lên, ánh vàng chói mắt mọi người.

Xập xòe vừa bay lên, kinh phong đã chuyển động ầm ầm, kinh khí ghê rợn, sáu chiếc Kim Bạt xoay chuyển tít mù chém vào những yếu huyệt của gã trai.

Khùng khiếp vô cùng..

Phi Bạng sử dụng Di Ảnh bộ pháp của Tổng gia, thân pháp biến ảo vừa tránh né vừa giáng những kinh chiêu vào từng chiếc Kim Bạt xoay tít quanh gã...

Sáu chiếc Kim Bạt từ tay ba tăng sĩ Thiếu Lâm tung ra thu về như làm trò ảo thuật, hàm chứa nội lực kinh hồn, tốc độ mỗi lúc mỗi nhanh khiến đối thủ chóng mặt. Kinh khí từ Kim Bạt đánh vào các yếu huyệt thật kinh khiếp, tính mạng khó bảo toàn.

Chưa từng lâm thế trận kỳ quái này bao giờ, Phi Bạng chỉ còn lo chống đỡ cũng đủ hoang mang hoảng loạn. Tay chân gã chậm trễ trong chớp mắt là suýt bị Kim Bạt cửa đứt cổ, chém vỡ đầu hoặc chặt ngang hông.

Bên ngoài huyết trường, nhiều tiếng la phán khởi :

- Tiểu tử cuồng ngông tận số rồi..

- Cứ bắt đưa con gái kia về là tìm ra bí kíp.

Tiếng la càng làm Phi Bạng sôi máu và mất tinh thần.

Gã trai cố gắng tĩnh tâm, nhận rõ từng chiếc phi bạt để quạt vào những tuyệt chiêu.

Nhưng kinh khí của gã đập vào Kim Bạt chỉ nghe “xoảng” một tiếng, chiếc xập xòe chỉ tung lên lọt vào bàn tay tăng sĩ rồi tiếp tục được tung ra trong chớp mắt để xoắn vào những yếu huyệt của Phi Bạng.

Ghê gớm thật, chẳng hiểu những chiếc xập xòe quái dị kia làm bằng thứ hợp kim gì mà sắc bén và cứng vô cùng.

Nhào lộn né tránh, yếu huyệt nhức buốt, nội tạng nhộn nhạo mà Phi Bạng không làm những chiếc xập xòe suy chuyển. Gã lại nhắm vào các tăng sĩ để tấn

công. Nhưng mấy ông sư này thân pháp biến ảo như những bóng ma. Phi Bằng xoay chuyển vù vù cũng không thể giáng một chiêu nào trúng các tăng nhân kỳ lạ ấy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Hồi 029

Vút... vèo...

Reng Reng..

Những chiếc Kim Bạt lại ẩn hiện nhanh hơn, siết một vòng sát vào thân hình Phi Bằng.

Kinh lực phả vào xập xòa càng thêm dữ dội, áp đảo chàng trai đến rối loạn thủ pháp, thần trí hoang mang.

Nhiều phen gã muốn phóng liều vài tử chiêu để thoát vòng vây ma quái, chớp lấy Linh Phụng bỏ chạy. Nhưng các tăng nhân Thiếu Lâm với thủ pháp kỳ ảo điều khiển Kim Bạt tuyệt vời, không cho gã thực hiện ý đồ.

Thế cùng, lực kiệt, toàn thân Phi Bằng ướt đầm mồ hôi, thần kinh căng tựa những dây đàn.

Chập choang. Chập choang..

Những tiếng xập xòa quái dị làm Phi Bằng hôn mê.

Gã chỉ còn chờ cái chết thê thảm.

Bống..

Rầm, rầm, rầm..

Cao thủ các môn phái xáp lại gần, cùng la to :

- Giết nó đi..

- Tiểu tử cuồng ngông đã vào cõi vô thức rồi.

Chập choeng, chập choeng..

Tiếng Kim Bạt đều đều bay lượn quanh Phi Bằng, ánh huỳnh quang rọi vào mặt gã trai làm sắc diện gã vàng ệch.

Các tăng nhân vẫn chưa kết liễu tính mạng Phi Bằng mà cứ diễu vòng quanh y như muốn phô diễn đồ trận, kéo dài sự hồi hộp thống khoái của đám cao thủ võ lâm.

Phi Bằng chập chòn mê loạn. Nhưng gã chưa quên được điều quan thiết trong đời.

Miệng gã nhóp nhép những lời ai oán :

- Ôi.. ta đành tiêu tan mạng sống giữa trận đồ Kim Bạt quái ác này và Linh Phụng cũng chết, kéo theo cái chết của toàn bộ Tổng gia trong tay Vạn Độc Quỷ môn..

Tuyệt vọng khủng khiếp, nhưng Phi Bằng cũng ngạc nhiên vì ba tăng nhân kia chưa chấm dứt mạng sống của gã.

Làm sao Phi Bằng hiểu được các tăng nhân ấy còn chờ cái phẩy tay ra lệnh của Liễu Phẩm đại sư mới cho những chiếc Kim Bạt phanh thây chàng.

Liễu Phẩm đại sư lúc ấy vẫn đứng chấp tay như pho tượng ở góc huyết trường, đôi mắt nhà sư lìm đim nhưng không quên theo dõi gã tiểu tử nằm giữa Kim Bạt trận.

Vì Phương trượng Thiếu Lâm này không muốn giết chết Phi Bằng mà chỉ chờ thêm chín chu thiên Kim Bạt xoay vòng làm gã mê lịm hẳn như chết giả, ông sẽ bắt gã về Tung Sơn cùng tiểu thư Linh Phụng để điều tra cho ra pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục.

Bọn cao thủ các môn phái lại nồn nóng hô hoán vang lên :

- Giết nó đi, giết nó đi.

- Tiểu tử tanh máu đã sát hại bao nhiêu người trong huyết trường này. Còn chờ gì nữa.

Liễu Phẩm đại sư vẫn im lặng, còn Trí Không tăng là Hồng Trượng Cháp Pháp Thiếu Lâm tự đứng cách xa đại sư năm bước lại xua tay :

- Xin quân hùng bình tĩnh, chờ Minh chủ xử trí.

Chập choeng, chập choeng...

Nhịp Kim Bạt vẫn đều đều...

Chỉ còn ba chu thiên nữa là Phi Bồng sẽ chết giả trong nửa buổi mới có thể hồi sinh.

Trên vạt cỏ, Linh Phụng vẫn hôn mê vì độc chương của Thủ lý phái Hoa Sơn.

Thình lình từ xa có một đám mây đen bay tới.

Giữa không gian xanh ngắt, thời tiết tuyệt đẹp với ánh nắng chói chang... Đám mây đen kia thật là hiện tượng kỳ lạ.

Không lẽ đó là một cơn mưa bất chợt?

Nhưng có mây, không có gió, nào phải cơn mưa.

Chập choeng, chập choeng...

Liễu Phẩm đại sư chỉ còn chờ chu thiên cuối cùng.

Bỗng nhiên tiếng la lối vang lên :

- Trong đám mây có người...

- Không phải mây đâu, một luồng hắc khí đẩy những bóng người.

Đám cao thủ võ lâm bỗng quên đối thủ nguy hiểm nằm giữa Kim Bạt trận, chỉ trở mắt nhìn luồng hắc khí quái lạ đang vùn vụt bay tới...

- Hiện tượng ma quỷ gì đây?

Trí Không tăng cũng kêu lên :

- Phương trượng, xin hãy đề phòng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Độc Thủ Thần Tửu

Bùng Bùng...

Những tiếng nổ chấn động núi rừng. Cát bụi tung mù, cây cối gãy đổ, đứt lìa bay vùn vụt.

Liễu Phẩm đại sư phóng vèo đến Kim Bạt trận nhưng đã quá muộn rồi...

Rầm rầm rầm...

Những luồng kinh khí từ đám mây kỳ lạ đánh thẳng xuống, quét những chiếc Kim Bạt vỡ nát. Liễu Phẩm đại sư bị áp khí dữ dội hất ngược lên năm trượng, chấn động toàn thân. May nhờ công phu rèn luyện bao năm nên chưa đến nỗi vong mạng. Nhà sư vội sử dụng thể Mãnh Hổ Phiến Thân bắn mình hình vòng cầu trụ trên một mỏm đá, thần trí bàng hoàng. Khi nhìn lại, ông càng kinh hãi nhận ra ba tăng nhân thi triển Thần Lực Kim Bạt trận đều nát bấy thân mình, y trang và mình mẩy đều cháy nám đen như bị sét đánh. Những chiếc xập xỏa vỡ tan, văng ra tứ phía.

Đào mắt nhìn quanh, Liễu Phẩm đại sư còn thấy một vùng chu vi vài chục trượng, xác cao thủ các môn phái phơi la liệt, máu óc văng đầy, quang cảnh kinh tâm táng đờm.

Một điều lạ, Phi Bằng và Linh Phụng nằm hôn mê trên mặt đất vẫn nguyên vẹn. Những luồng chưởng lực quái lạ chỉ quật vào những kẻ đang đứng thẳng hoạt động như có sự tính toán chính xác vô cùng.

Rúng động thần hồn...

Luồng hắc khí đã biến mất nhưng hàng chục quái nhân xuất hiện trong y phục màu xám tro, giữa ngực nổi bật hình ảnh nhện độc đen thui.

Cao thủ thất đại phái còn sống sót đều rú lên :

- Trời... Vạn Độc Quỷ môn...

Chẳng ai bảo ai, những kẻ chưa bị tử thần gọi tên đồng loạt phóng vèo đi tứ hướng.

Liễu Phẩm đại sư đứng tro trọi trên mỏm đá, bỗng rùng mình vì bọn quái nhân đang chấp chớn tiến tới. Những cặp mắt như đóm than hồng xạ ánh linh quang như thiêu đốt nhà sư.

Râu tóc dựng cả lên, Liễu Phẩm đại sư quát lớn :

- Bọn ma đầu hành thủ tàn độc. Võ lâm Thất phái sẽ chẳng để bọn bay được yên đâu...

Rẹt rẹt... Bình...

Thanh Ảnh ma công chớp giạt chưởng khí bắn thẳng vào đại sư, áp khí cuộn tràn trong luồng sáng xanh ma quái. Không thể nào đương cự, Liễu Phẩm đại sư chỉ kịp lộn mình mấy vòng tránh luồng quái chưởng, rồi phi hành đi thẳng. Phía trước đại sư Trí Không tăng và nhiều cao thủ Thất phái cũng đang phóng đi như gió.

Những tràng cười lạnh tanh như tiếng quỷ hú vọng về từ mộ địa, hai bóng xám xà xuống bóc ngang thân mình Phi Bằng và Linh Phụng bay vèo theo đồng bọn về hướng chân trời.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Hồi 031

Thời gian trôi qua chẳng biết bao lâu.

Khi tỉnh lại, Phi Bằng nhìn thấy vật đầu tiên là một ngọn đèn dầu leo lét, tỏa ánh sáng vàng vọt mờ ảo.

Thân mình gã đau đớn ră rời, bởi các yếu huyết đều bị tấn công thương tổn. Gắng sức trỗi dậy, đào mắt ngó quanh gã nhận ra mình đang nằm giữa một miếu hoang, nhện giăng bụi phủ.

Trí nhớ dần dần hồi phục, gã còn cảm thấy ớn lạnh bởi Thần Lực Kim Bạt trận sắp đưa hồn gã về địa phủ.

Gã lẩm bẩm :

- Quái lạ thật, tam tạng lực Kim Bạt đã siết vòng vây quanh ta. Những tiếng chấp cheng quỷ mị đã làm ta hôn mê, chỉ còn chờ những chiếc xập xỏa phan thanh, xé xác. Sao bây giờ ta vẫn còn sống nằm đây?

Chợt gã giật mình kêu lên :

- Linh Phụng, nàng đâu rồi?

Trong ánh đèn dầu chấp chớn, le lói... gã nhìn thấy cô gái nằm bên bệ thờ thần đầy bụi bặm. Nàng còn chưa tỉnh, nhưng chắc nàng cũng chưa chết.

Gã mừng rỡ đến nhói trong tim. Nàng còn sống là gã còn hy vọng tìm ra Thiên Chiêu Sư Lục... Pho bí kíp bảo đảm tính mạng cho gia quyến gã.

Phi Bằng nhào mình toan lết lại phía Linh Phụng, song cơ thể gã yếu như sợi bún. Gã cố vận sức, song gã nhận ra mình không còn chút nội lực nào.

Phi Bằng rên lên :

- Ôi, những chiếc xập xòe ma quái. Nội lực tiêu tan, kinh mạch bế tắc... ta có sống cũng như không.

Giọng gã thâm thì ai oán :

- Ta chết đi, ai sẽ cứu song thân và các đệ muội?...

Quét tia nhìn yếu ớt, gã nhìn thấy cạnh mình có một chai chứa dung dịch màu nâu... và cái đập vào mắt gã là hình ảnh nhện độc đen thui, gớm ghiếc.

Tâm hồn chấn động, gã tập trung thị lực vào những chữ nằm phía trên hình nhện độc, miệng nhóp nhép đọc :

- Độc Thủ Thần Tửu...

Gã khẽ kêu lên :

- Rượu nhện độc. Thôi, ta hiểu ra rồi, các cao thủ Vạn Độc Quỷ môn đã cứu ta và Linh Phụng đưa về đây.

Rồi gã gật gù :

- Có lẽ ta phải uống thứ rượu này mới phục hồi được công lực.

Gắng hết sức, gã vươn tay cầm được chai rượu, mở nút ra.

Mùi thơm ngai ngái và hình con nhện độc làm gã rùng mình. Nhưng gã lại nói thầm :

- Ta phải uống thôi, không có cách nào khác...

Đưa chai rượu thuốc lên miệng, gã uống nhanh mấy hớp, chẳng biết sống chết ra sao...

Ục ục ục...

Mấy hớp rượu vừa trôi qua cổ họng, Phi Bằng đã thấy nóng bừng toàn thân. Luồng nhiệt khí chạy rần rật trong cơ thể...

Chợt thân mình gã co giật dữ dội, mồ hôi vã ra như tắm, tứ chi nẩy lên từng con rồi gã ngất lịm...

* * * * *

Thời khắc cứ trôi qua, lúc Phi Bằng mở mắt thì gã cảm thấy hết sức khỏe khoắn. Gã ngồi bật dậy, vung vẩy cánh tay... gã đã có thể hoạt động được nhưng chưa có đủ nội lực để phát công.

Đôi mắt Phi Bằng sáng hơn, nên gã nhìn thấy bên trong chỗ đặt chai rượu nhện độc còn có một chiếc hộp, những chữ ngoài hộp ghi rõ: “Độc Thủ Linh Hoàn”.

Bàn tay run run Phi Bằng mở hộp ra, bên trong có hai hoàn thuốc bọc sáp ong, trên vỏ sáp màu vàng là hình con nhện độc đen nhánh.

Gã mỉm cười, ánh mắt đầy hy vọng :

- Uống thêm hoàn thuốc này là ta phục hồi công lực.

Lột bỏ lớp vỏ sáp, Phi Bằng đưa viên thuốc màu đen nhai trệu trạo trong miệng rồi nuốt chửng.

Toàn thân Phi Bằng lại run lên, nhưng gã không ngất xỉu nữa. Lát sau gã ngồi xếp bằng thoải mái, vận khí xuống Đan Điền... Hai cánh tay gã vung ra đã thấy công lực vùn vụt.

Sung sướng quá, Phi Bằng cầm chai rượu nhện độc và hoàn thuốc còn lại đem tới bên cạnh Linh Phụng. Cô gái trúng churòng độc của Thủ lý Hoa Sơn còn mê man thiêm thiếp.

Thận trọng cạy miệng Linh Phụng, gã trai rót vào những hớp rượu nhỏ và vui mừng thấy sắc diện nàng hồng hào dần, Linh Phụng vừa mở mắt ra toàn thân nàng lại chấn động y như phản ứng của rượu nhện độc mà Phi Bằng vừa trải qua.

Đã biết trước nên Phi Bằng chẳng kinh ngạc, gã bình tĩnh chờ Linh Phụng ngất đi trong giây lát.

Linh Phụng mở mắt, nàng nhìn Phi Bằng đôi môi hồng rung động :

- Ôi, Tổng huynh, muội thoát chết rồi sao?

Phi Bằng tươi cười :

- Muội không thể chết, vài khắc nữa muội sẽ hoàn toàn khỏe mạnh.

Cô gái cựa mình cử động chân tay rồi nhắm mắt :

- Sao muội yếu ớt thế này?

Tổng Phi Bằng nhanh tay đẩy chai rượu vào xó miếu, rồi cầm hoàn thuốc bóp vỡ vỏ sáo, đưa tận miệng cô gái :

- Muội nhai và nuốt viên thuốc này, công lực sẽ hồi phục ngay.

Lát sau Linh Phụng đã đứng bật dậy, nàng co duỗi song thù và kêu lên đầy kinh ngạc :

- Ôi, Tổng huynh... thật là thần dược phi thường.

Phi Bằng lập tức trở giọng trí trá :

- Thần tửu và linh dược của gia đình huynh đây.

Gã giấu biệt sự thật vừa qua.

Đưa mắt nhìn quanh trong ngôi miếu một lượt, Linh Phụng quay lại Phi Bằng :

- Tổng huynh, đây là đâu?

Phi Bằng hơi ấp úng vì chính gã cũng chưa biết nơi đây thuộc địa phận nào, nhưng xưa nay vốn tính giáo hoạt quen thói, gã đáp :

- Ngôi miếu này cách khu rừng đôi ta đánh nhau với lũ trọc khoảng năm mươi dặm.

Linh Phụng ngạc nhiên :

- Tiểu muội còn nhớ sau khi muội trúng một chưởng của tên ác tăng liền mê man, chẳng lẽ...

Phi Bằng lẹ miệng :

- Đúng vậy. Chính huynh đã mang muội đến đây. Trong lúc đánh nhau với bọn ác tăng có phần thắng thế. Thành linh huynh nhận thấy muội trúng chưởng nằm mê man, hai lão trọc vùng kiếm chém xả vào mình muội, huynh hốt hoảng phóng tới tặng cho bọn chúng mấy chưởng nát thây rồi khẩn cấp dùng khinh công thần tốc đưa muội tới ngôi cổ miếu này cứu tinh.

Linh Phụng chớp chớp đôi mắt long lanh.

- Muội xin đa tạ huynh đã cứu mạng, chỉ sợ e kiếp này...

Phi Bằng cướp lời :

- Muội đừng nói thế. Huynh và muội tình nặng tay non, nghĩa cao như núi, có thể huynh đem sinh mạng mình đổi lấy tính mạng muội, có lẽ nào gặp lúc muội lâm nguy huynh không xả thân cứu nạn. Muội hãy yên tâm, đó chỉ là bổn phận của huynh đối với muội.

Vô cùng xúc động trước những câu chí tình, chí nghĩa của Tổng Phi Bằng. Linh Phụng cúi mặt thật lâu chưa chọn được lời nào để đáp ứng với gã cho xứng đáng.

Nàng định ninh Phi Bằng nói thật diễn biến vừa xảy ra.

Nàng đâu có ngờ gã giáo quyết khéo chọn những lời dối trá để chinh phục trái tim nàng với ý đồ âm hiểm chiếm lấy tấm thân ngà ngọc của nàng và luôn cả bí kíp Thiên Chiêu Sưu Lục kia.

Linh Phụng đang như con cừu non trước mõm sói lang mà chẳng hề hay biết.

Trông thấy Linh Phụng cứ mãi thờ người ra, Phi Bằng đoán rõ tâm trạng của nàng nhưng vờ không hay biết. Gã vuốt nhẹ mái tóc bông bênh như đám tơ trời của nàng ngọt ngào bảo :

- Phụng muội đang nghĩ gì thế?

Linh Phụng lắc đầu :

- Không có gì cả.

Vậy chúng ta đi thôi.

Gã nắm tay Linh Phụng tiến ra khỏi cỏ miếu dùng khinh công đi thẳng...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Quái Nhân Bí Mật

Sơn Đông Bách Hoa viên.

Một khu vườn hoa rộng bao la, thơ mộng với trăm thứ kỳ hoa dị thảo, lúc nào cũng dập dềnh du khách đến vãn cảnh xem hoa.

Trong số khách nhân du hôm ấy, có cả Phi Bằng và Linh Phụng.

Chẳng phải hai người vào Bách Hoa viên để thưởng hoa ngoạn cảnh mà họ sóng đôi như cặp tình nhân, vào nơi đây nhằm tránh vào cao lâu khách điểm vì khó trao đổi việc bí mật.

Đến bên rặng trúc xanh tươi ít người qua lại, Phi Bằng kéo Linh Phụng vào Nghinh Phong đình vắng vẻ, cùng ngồi trên chiếc ghế đá như đôi du khách nghỉ chân.

Linh Phụng nhíu đôi mày cong thanh tú, giọng nàng có vẻ chán nản :

- Tổng huynh, chúng ta đến đây được nghe bạn bè của huynh nói rõ về huyết án trong nhà Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc, nhưng chẳng ai đoán biết được thủ phạm. Cũng chẳng ai biết gì về tung tích của bá phụ muội. Chuyến đi của ta thật vô ích.

Tổng Phi Bằng lắc đầu :

- Chưa hẳn là vô ích đâu. Huynh vừa nghĩ ra một người có thể biết hành tung của Kim Điều Đại Kiệt...

Ánh mắt Linh Phụng sáng lên :

- Ai vậy huynh?

Phi Bằng đáp ngay :

- Người ấy là Sơn Đông Võ Sử Thẩm Gia Quân. Ông ta chuyên viết biên niên sử, ghi rõ những sự kiện liên quan đến võ sử quân hùng ở đất Sơn Đông này. Cuộc hội kiến của Kim Điều Đại Kiệt và huyết án trong Thái gia trang chắc không thể qua mắt Thẩm Gia Quân.

Linh Phụng nhìn Phi Bằng :

- Có thể là ông ta biết, nhưng liệu ông ta có vui lòng kể lại cho bọn mình nghe không?

Phi Bằng gật gù :

- Nếu biết muội là hậu duệ của Kim Điều Đại Kiệt thì hẳn ông ta sẽ sẵn lòng cung cấp những điều ta cần biết.

Gã lại vỗ chiếc túi đeo bên hông :

- May mắn trận giao đấu vừa qua huynh không bị rơi mất chiếc túi đựng mấy nén vàng này. Thẩm Gia Quân rất lý tài, ta sẽ tặng lão vài nén vàng là có thể mua được tin tức.

Linh Phụng nói nhanh :

- Nếu vậy ta mau tìm tới Thẩm Gia Quân, may ra biết được hành tung của bá phụ muội.

Đào mắt nhìn quanh, Phi Bằng nói :

- Sở dĩ huynh dẫn muội vào đây là để đánh lạc hướng nếu có những kẻ theo dõi ta. Bây giờ ta có thể đi được rồi.

Cả hai cùng đứng dậy, rời khỏi Bách Hoa viên.

Phi Bằng thì thăm bên tai Linh Phụng :

- Chúng ta núp vào một tàn cây, rồi rẽ sang phía khác nhé.

Linh Phụng hiểu ý. Hai người như những chiếc bóng, thỉnh thoảng phóng lên một ngọn cây xum xuê cành lá.

Mắt Phi Bằng dò quanh chẳng thấy gì khả nghi liền kéo tay cô gái đi chuyển ngược trở lại.

Phi hành chừng hai dặm, Phi Bằng chợt trở tay :

- Trang viên của Võ Sư tiên sinh Thảm Gia Quân kia rồi.

Phóng vèo tới như hai chiếc lá rời cành, Phi Bằng và Linh Phụng chao xuống cách trang viên của Thảm Gia Quân vài chục bước.

Thảm Gia Quân là một ông già tiên phong đạo cốt, nhưng cặp mắt của ông lại có vẻ gian xảo với giọng cười hèn hếch khác thường.

Nghe tiểu đồng thông báo, Thảm Gia Quân ra tận ngoài sân đón khách vào gian tiền sảnh thoáng mát.

Phi Bằng trang trọng đặt hai nén vàng lên chiếc khay gỗ quý ở giữa kỷ làm cặp mắt lơ lửng của lão già sáng lên, lão cười sảng khoái :

- Ôi, các vị mới ghé tẻ thất, chẳng biết lão phu đã giúp các vị được điều gì không mà các vị đã đem cái lợi đến cho lão phu.

Vòng tay cung kính, Phi Bằng nói ngay :

- Bẩm tiên sinh, chắc người sẽ giúp được vãn sinh được một điều quan thiết đến hiền muội đây. Đây là Linh Phụng tiểu thư, hậu duệ của Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long.

Thảm Gia Quân kêu ngay lên :

- Ôi, Thượng Quan Kỳ Long à? Sau khi huyết án xảy ra ở trang viên của Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc chừng nửa buổi lão phu có gặp ông ta.

Linh Phụng không ngăn được vui mừng :

- Tiên sinh có gặp bá phụ của tiện nữ ư?

Lão già lại bật cười :

- Hà hà, chuyện còn dài mà...

Rồi lão nhìn ra ngoài, chép miệng :

- Ôi, cái thằng tiểu đồng đi đâu chưa bưng trà ra đãi khách?

Đang nôn nóng, Linh Phụng nói nhanh :

- Xin tiên sinh đừng quan tâm đến chuyện đó, tiện nữ đang rất muốn nghe những điều về bá phụ.

Thảm Gia Quân lại cười :

- Tiểu thư cứ an tâm, lão phu sẽ kể hết mà...

Lão vươn tay lấy hũ rượu trên kệ, rót ra hai chiếc chung miệng nói vui vẻ :

- Khách đến nhà không trà thì rượu. Xin mời hai vị uống chung rượu đã vội gì.

Miệng nói nhanh, hai tay lão nâng hai chung rượu trao cho đôi nam nữ đối diện.

Phi Bằng tiếp ngay chung rượu :

- Cảm ơn, tiên sinh chu đáo quá.

Gã ngựa cồ ực ngay một hơi cạn chung.

Linh Phụng nâng chung rượu, nàng chưa kịp uống bỗng thấy Thảm Gia Quân ngã xuống bàn. Nàng vội buông chung rượu túm lấy lão già...

Có kẻ gian ám toán Võ Sư tiên sinh rồi.

Vút một cái Phi Bằng đã phóng ra ngoài, chỉ nghe hai tiếng phịch phịch như có thân người đổ gục. Đồng thời một bóng đen lướt qua.

Nhanh như chớp, gã phóng theo bóng đen. Tới cửa ngõ thì chẳng thấy gì nữa, gã bực tức đảo mắt nhìn.

Một giọng nói âm u lọt vào tai gã :

- Tiểu tử, ta ở đây...

Phi Bằng nhìn thấy một người mặc y phục toàn đen, trùm khăn đen chỉ chừa hai mắt sáng long lanh...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hồi 033

Vừa lúc ấy, Linh Phụng cũng theo ra tới nơi, sau khi đặt thi hài lão Thẩm Gia Quân trên chiếc trường kỷ.

Nhìn thẳng quái nhân trùm khăn đó Phi Bằng quát hỏi :

- Ngươi vừa sát hại Võ Sư tiên sinh phải không?

Quái nhân gật đầu :

- Phải chính ta. Nhưng các ngươi phải cảm ơn ta đó.

Chàng trai gần giọng :

- Cảm ơn ngươi?

- Đúng vậy, bởi Thẩm Gia Quân toan sát hại các ngươi. Lão đã cho các ngươi uống thuốc độc. Cô gái kia chưa kịp uống còn ngươi đã uống. Vậy mà tiểu tử ngươi chưa lăn đùng ra chết cũng lạ thật.

Phi Bằng quát to :

- Điều ấy chúng tỏ ngươi nói láo.

Giọng quái nhân như nghẹt mũi, thanh âm thật khó nghe :

- Hừm, nói láo à? Chẳng những lão định ám toán các ngươi, mà trong vườn nhà lão còn có hai tên Vạn Độc Quỷ môn nữa đấy.

Linh Phụng kêu lên :

- Ôi, có bọn ma đầu ấy nữa à?

Giương ngay song thủ lên, Phi Bằng thét :

- Linh muội đừng tin lời lão già bất minh này, để huynh giết lão rửa hận cho Võ Sư tiên sinh.

Chưa dứt lời Phi Bằng đã quật một chiêu Thiên Vương Tróc Quái vào ngực quái nhân đang lác lư phía trước.

Linh Phụng la lên :

- Tổng huynh, ngừng tay.

Rầm...

Cô gái can ngăn không kịp, luồng áp khí mãnh liệt quật vào quái nhân thật dữ dội.

Tiếng nổ rung chuyển tòa nhà...

Quái nhân chỉ nẩy lên như một cái bóng mờ. Vuông vãi đen trùm mặt rung nhẹ, quái nhân buông một chuỗi cười lạnh lẽo, nghe khó... dị thường :

- Tiểu tử, ta không thèm chấp bọn hậu bối. Sau này ngươi sẽ hiểu ra những bí ẩn ngày hôm nay, ta đi đây...

Phi Bằng gầm lên :

- Lão già, dừng lại.

Bùng...

Tả thủ của gã đẩy ra một chiêu Quái Điều Ly Sào chặn lối, kinh khí tuôn mờ mịt. Lúc không gian trong sáng lại thì quái nhân cũng biến mất như một bóng ma.

Linh Phụng và Phi Bằng đảo một vòng quanh khu vườn.

Đến bên ngọn giả sơn, Phi Bằng thấy tên tiểu đồng bị điểm huyết nằm chèo queo.

Còn Linh Phụng thì la lên :

- Xem kia, hai xác người.

Phi Bằng nhảy tới lật xem hai xác chết. Chúng cùng mặc y phục màu xám trên ngực có dấu hiệu nhện độc đen thui.

Cô gái hoảng hốt bảo :

- Bọn Vạn Độc Quý môn, lão tiền bối nói đúng rồi.

Ngẩn mặt ra suy nghĩ, Phi Bằng chợt nổi cơn tức giận. Hai tên Vạn Độc này bí mật đi theo để bảo vệ gã và đã bị lão già giết chết. Trầm trọng hơn nữa, lão đã dùng độc trăm trư sát Vô Sử tiên sinh Thẩm Gia Quân vừa đúng lúc ông sắp tiết lộ hành tung Kim Điều Đại Kiệt.

Gã gằn giọng :

- Lão già dối trá. Nếu Vô Sử tiên sinh cho uống rượu độc thì huynh đã chết rồi.

Linh Phụng lắc đầu :

- Vị tiền bối không dối trá đâu. Muội nhận thấy cặp mắt Thẩm Gia Quân đầy gian xảo. Huynh không trúng độc vì có lẽ thời gian qua huynh đã uống một độc chất gì mạnh hơn rượu độc của lão.

Lời nói của Linh Phụng làm Phi Bằng nhớ ra gã mới uống Độc Thù Thần Tửu, nọc nhện độc đang luân lưu trong máu của gã và Linh Phụng... Gã hiểu là Linh Phụng có lý... Nhưng quái nhân đã vô tình phá hỏng ý đồ của gã, còn giết chết hai tên Vạn Độc Quý môn bảo vệ gã từ xa...

Quay nhìn Linh Phụng, gã quắc mắt :

- Lão già hiểm độc đã làm mất của chúng ta một nguồn tin quý báu. Ta phải tìm hướng khác thôi.

Dứt lời, Phi Bằng phóng vọt ra khỏi trang viện, Linh Phụng cũng phải vọt theo.

Miệng nàng lẩm bẩm :

- Kỳ... lạ thật, vị tiền bối ấy là ai?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Tuyệt Nghệ Phi Dao

Vương Hán Sơn đeo thanh đại đao sau lưng, chàng vẫn phi hành vùn vụt dù món quà tình nghĩa của Khương Bạch Hồ tặng chẳng phải nhẹ nhàng.

Phía xa sau những ngọn đồi và hàng cây xanh ngắt, trấn Hoa Đài đã lộ rõ dần.

Chàng trai lẩm bẩm :

- Thanh lâu Vân Mộng, mình phải tới chỗ ấy ngay.

Lướt tới rừng cây xanh, chàng chỉ cần vượt một ngọn đồi nữa là vào thị trấn.

Gió nhẹ rung cành lá, mon man trên lớp mặt nạ da người trùm phủ diện mạo chàng trai thật khéo và cũng thật khó coi, với màu da đen đúa và hai vết sẹo dài.

Chàng băng mình qua rừng cây.

Thình lình một âm thanh lạnh gáy.

Rẹt... rẹt.

Vương Hán Sơn vùng hừ thủ bắt gọn một lưỡi phi đao bén ngót, chỉ cách cổ họng chàng vài ly...

Ngọn phi đao sáng loáng ấy lại rời bàn tay chàng, phóng vút lên tàn cây đúng điểm xuất phát của nó, nhanh như làn chớp.

Chàng hét :

- Trả cho nguoi đấy!

Một tràng cười cất lên :

- Ha ha ha...

Tiếng cười lạnh lạnh vừa dứt, vút một cái như mũi tên xẹt trước mặt Vương Hán Sơn đã xuất hiện một nữ lang xinh đẹp, ngọn tiểu đao còn kẹp giữa hai ngón tay thon thon trắng muốt của nàng...

Nữ lang gật gù :

- Khá lắm, mặt quỷ mà tài thần, trình độ thính âm và cảm nã của nguoi đáng khen đấy.

Vương Hán Sơn trừng mắt :

- Nguoi là ai, tại sao muốn hại ta?

Cô gái bật cười :

- Ta chỉ muốn thử tài nguoi thôi, vì ta vốn thích những gã trai xấu xí như nguoi đó.

Sắc đẹp của cô gái khá quyến rũ, nhưng giọng nói và cử chỉ thật ngang tàng.

Tia mắt liếc ngang, Vương Hán Sơn gần giọng :

- Ta đang có việc khẩn cấp, không có thời gian đùa giỡn với đứa con gái chột nhả như nguoi.

Dứt câu, Vương Hán Sơn toan phóng người đi. Chàng đang gấp rút đến thanh lâu Vân Mộng gặp à Huệ Tiên, phăng tìm tung tích của Thượng Quan Linh Phụng.

Thiếu nữ phát ngọc chuông hét :

- Đứng lại!

Tiếng hét của thiếu nữ khiến cho Vương Hán Sơn ngừng bước.

Chàng bực tức :

- Ma nữ! Nguoi định làm gì ta?

Thiếu nữ nhún cặp mày cong :

- Hừm, chưa có gã trai nào dám nói với Cẩm Tiên cô nương như vậy. Song vì gương mặt sẹo của nguoi ta miễn chấp, nhưng nguoi phải cùng ta đi tới Trường An.

Nghe những lời vỗ ngực của cô gái, Vương Hán Sơn nhìn sững vào gương mặt xinh đẹp của nàng :

- Nguoi thật vô lý. Ta với nguoi chẳng hề quen biết, sao có chuyện đồng hành như vậy được?

Đôi mắt đẹp của cô gái chột lộ ánh hung quang :

- Người dám chống lại ý muốn của ta?

Vương Hán Sơn nổi giận :

- Vương Hán Sơn này chưa từng biết sợ kẻ nào. Hãy tránh ra cho ta đi việc gấp.

Cầm Tiên lại cười, khoe hàm răng trắng bóng :

- Bộ mặt người xấu xí mà có cái tên đẹp nhỉ? Nhưng người dù không muốn cũng phải đi với ta thôi.

- Tại sao người cứ buộc ta phải đi với người chứ?

- Hừm, ta đã nói rồi, chỉ tại ta thích gương mặt xấu xí của người. Bộ người không thấy được người đẹp như ta yêu mến, thân cận là điều điếm phúc sao?

- Ta không cần sắc đẹp, ta chỉ cần làm xong công việc của ta.

- Người cần phải làm việc gì chứ?

- Đến trấn Hoa Đài, tìm thanh lâu Vân Mộng.

Câu trả lời của chàng trai trẻ làm Cầm Tiên nhìn chàng lom lom.

Chột nàng kêu lên :

- Ôi, không ngờ một gã trai xấu xí như người mà cũng ham chuyện hoa nguyệt, một lòng tìm đến nơi ăn chơi hành lạc?

Vương Hán Sơn là chàng trai mới lớn nào đã biết chuyện ăn chơi. Xưa nay chàng chưa từng quen thiếu nữ nào ngoài cô bạn gái Thượng Quan Linh Phụng mà chàng đã từng say đắm. Nghe Khương Bạch Hồ bảo đi thanh lâu Vân Mộng thì chàng cũng biết vậy thôi.

Chàng đưa mắt liếc Cầm Tiên :

- Người nói sao? Thanh lâu Vân Mộng là chốn chơi bời, ong bướm?

Cô gái bật cười khúc khích :

- Lễ nào người còn ngây thơ quá thế? Đã gọi là thanh lâu thì nơi nào chẳng phải là cái động chơi bời? Vân Mộng lại càng là nơi nguy hiểm bởi do mụ Huệ Tiên làm chủ.

Vương Hán Sơn bỗng kêu to :

- Phải, phải, ta đang cần gặp Huệ Tiên.

- Gặp Huệ Tiên làm gì nếu chẳng là trò trăng gió?

- Ta không biết chuyện gió trăng, tìm Huệ Tiên có việc cần?

- Hừm, việc gì vậy?

- Không nói cho người biết được.

- Vậy thì người không thể thoát tay mụ Huệ Tiên. Vì Cầm Tiên này đã thích chàng trai xấu xí thì mụ Huệ Tiên còn sẽ thích gấp trăm lần. Mụ ta rất nguy hiểm, người sẽ trở thành nô lệ của mụ ta thôi.

- Đừng nói chuyện dông dài, ta chẳng sợ nguy hiểm. Người hãy chỉ cho ta thanh lâu Vân Mộng ở chỗ nào?

- Thôi được, người đã muốn chết ta cũng cho người được toại nguyện đấy.

Cô gái trở ngón tay :

- Người qua khỏi ngọn đồi này là trấn Hoa Đài. Giữa thị trấn có tòa tiểu lâu xanh, nơi ấy chính là thanh lâu Vân Mộng.

Vương Hán Sơn tỏ vẻ vui mừng :

- Cảm ơn người nhé. Ta đi đây.

Chàng xoay mình trở bước.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Hồi 035

Nhưng vèo một cái, Cẩm Tiên đã chắn ngang trước mặt chàng, cô gái có thân pháp hết sức ảo diệu.

Trùng mắt lên, chàng trai quát :

- Ngươi còn muốn gì nữa?

Cẩm Tiên lẹ miệng :

- Để người lọt vào tay mục Huệ Tiên thì ta tức chết đi được. Vậy nếu ngươi muốn đi thì phải tránh được mấy đường phi đao của ta.

Bực mình quá, nhưng muốn cho xong chuyện với cô gái đẹp quái gở này chàng liền ưỡn ngực bảo :

- Ta sẵn sàng, ngươi cứ xuất thủ đi.

Rệt...

Vừa dứt câu nói, Vương Hán Sơn đã thấy một ngọn phi đao vút thẳng vào ngực mình.

Nhẹ lách mình sang một bên, Vương Hán Sơn đã tránh được ngọn đao bén mỏng như lá lúa.

Veo veo...

Hai ngọn đao khác từ hữu thủ cô gái lại lao tới cổ chàng trai.

Kiểu phóng đao liên tục của Cẩm Tiên thật tuyệt diệu và hết sức nguy hiểm. Nhưng bộ pháp ảo ảnh của Vương Hán Sơn chẳng phải vừa. Chỉ lách mình vài cái là hai ngọn đao đã không trúng đích.

Cô gái thét lên :

- Đờ này...

Cùng tiếng kêu tức giận từ song thủ của nàng có những làn sáng chớp lóe, bốn ngọn phi đao cùng bay ra một lượt.

Vương Hán Sơn cảm thấy việc rắc rối với cô gái này thật mất thời gian... Song chương của chàng chỉ múa lên một hồi đã bắt gọn ngay được bốn ngọn phi đao và lập tức phóng ngược lại cô gái nhanh hơn những tia chớp lóe.

Thừa dịp Cẩm Tiên nghiêng mình vung tay chụp lại những ngọn phi đao của mình. Vương Hán Sơn phi thân như vẽ một đường cong, chỉ nháy mắt chàng đã lên tới ngọn đồi trước mặt.

Thị trấn Hoa Đài kia rồi, Vương Hán Sơn lao mình về hướng ấy tựa một mũi tên. Chàng ngại cô gái đẹp và ngang tàng quyết tâm bám theo kịp sẽ gây thêm nhiều rắc rối.

Tuy lướt đi thật nhanh, trong đầu chàng vẫn cứ vẫn vương ý nghĩ: “Tại sao cô gái tên Cẩm Tiên ấy lại có thể thích được diện mạo giả trang xấu xí của mình. Hừm, quái lạ thật”.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Vân Mộng Thanh Lâu

Vương Hán Sơn xuất hiện làm náo động cả Vân Mộng thanh lâu.

Chàng trai có gương mặt đen đúa, hai vết sẹo dài, lưng đeo thanh đại đao nặng trĩu, bộ dạng thật dữ dằn, khiến các nàng kỹ nữ và bọn khách làng chơi chạy rạt ra.

Như một luồng gió, chàng lọt vào giữa sảnh, bọn thuộc hạ của thanh lâu canh chừng bên ngoài chẳng hề hay biết.

Nhiều tiếng la the thé vang lên :

- Kêu Dương tổng quản, có quái nhân đột nhập.

Rút ngay thanh đại đao, Vương Hán Sơn gầm giọng :

- Tất cả hãy câm họng. Ta lấy đầu hết bây giờ.

Bọn kỹ nữ xanh mặt ôm nhau túm tụm, còn lũ khách làng chơi đều quỳ cả xuống, vừa gục đầu lia lịa.

- Trăm lạy đại vương, xin tha mạng.

Vương Hán Sơn bật cười :

- Ta có phải thủ lĩnh cướp núi đầu mà gọi ta là đại vương? Ta chỉ bảo các ngươi câm họng đi, đừng báo động với bọn bên ngoài là được rồi...

Bọn người vừa nín khe, sau lưng Vương Hán Sơn lại vang lên giọng nói lạnh lạnh :

- Xú Diện Khách, chàng muốn gì?

Quay ngoắt lại, Vương Hán Sơn thấy một người đàn bà tuyệt đẹp đứng giữa bậc thang lầu. Nữ nhân này có cái oai nghi khác xa bọn kỹ nữ. Tiếng nói của nàng sang sáng ánh mắt sắc như gươm.

Vương Hán Sơn đáp ngay :

- Ta muốn gặp Huệ Tiên nữ chủ nhân.

Liếc mắt nhìn qua diện mạo của chàng trai, gương mặt nữ nhân đột nhiên sáng lên.

À ta bước xuống từng bậc thang lầu, đến bên Hán Sơn :

- Huệ Tiên chính là ta. Chàng có chi cần hỏi?

Hán Sơn đảo mắt một vòng :

- Tại hạ chỉ muốn hỏi riêng nàng...

Huệ Tiên nở nụ cười đầy quyến rũ, ánh mắt đưa tình :

- Tốt lắm, mời chàng lên tư phòng của ta.

À phẩy tay ra lệnh cho bọn kỹ nữ :

- Đừng làm náo động, các ngươi hãy tiếp khách như thường, chẳng cần tới Dương tổng quản đâu.

Bọn kỹ nữ và khách chơi lúc ấy mới hoàn hồn, vội kéo nhau rút vào các phòng sắp cửa lại. Quay sang Vương Hán Sơn, Huệ Tiên dang cánh tay tròn lẳn trong lớp áo mỏng như sương.

- Nào, mời chàng lên lầu đàm đạo.

Cô ả chuyển mình như rắn lượn, Vương Hán Sơn bước theo, cố gắng bình tĩnh bởi hương thơm huyền hoặc tỏa ra từ thân thể Huệ Tiên làm chàng ngây ngất.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Hồi 037

Huệ Tiên đưa Hán Sơn vào một căn phòng trắng lẹ. Vách phủ gấm thêu, cửa treo lụa hồng. Phẩm vật trang trí toàn bằng vàng ngọc. Góc trong cùng là chiếc giường khảm ngà, nệm gối vô cùng hấp dẫn.

Vương Hán Sơn ngồi xuống chiếc ghế bằng gỗ quý cấn ốc xà cừ mát lạnh, nhưng chàng vẫn đeo thanh đại đao trên lưng.

Bật cười khanh khách, Huệ Tiên bảo :

- Vào phòng riêng của thiếp, sao chàng không cỡi đao cho thoải mái?

Hán Sơn lắc đầu :

- Không, ta sẽ đi ngay sau khi hỏi nàng một việc.

Vừa nói chàng vừa liếc nhìn qua song cửa. Bên ngoài trời đã tối, trong phòng rực rỡ ánh đèn lồng soi vào dung mạo kiều diễm và thân hình Huệ Tiên như có sức cuốn hút mê hồn.

Nụ cười của ả càng thêm huyền hoặc :

- Chàng cần hỏi việc gì, mà ngang nhiên đột nhập thanh lâu này?

Hán Sơn đáp ngay :

- Ta muốn hỏi thăm tin tức về người con gái tên Thượng Quan Linh Phụng.

Huệ Tiên nhướn mắt :

- Nàng ấy có liên quan gì với chàng?

- Hãy trả lời ta, đừng cật vấn.

- Ghê quá nhì? Nếu thiếp không trả lời.

- Nàng nhất định phải đáp lại câu hỏi của ta.

Hán Sơn gằn giọng, và tay chàng vươn lên nắm lấy cán đao.

Tiếng cười của Huệ Tiên vẫn giòn tan như thách thức :

- Ôi, gương mặt xấu xí của chàng nổi giận lại càng quyến rũ ta vô cùng. Chàng đừng tưởng lọt vào phòng ta với thanh đại đao kia là có thể áp đảo được Huệ Tiên này. Tại sao chàng biết ta nắm được tin tức người con gái ấy mà hỏi chứ?

Vương Hán Sơn trả lời thẳng thừng ngay không úp mở :

- Nàng phải biết, vì nàng là tình nhân của Vạn Độc Thần Ma.

Huệ Tiên vươn bộ ngực căng phồng, mắt vô cùng tình tứ :

- À, thì ra chàng cũng đã biết rõ về thiếp. Coi như chàng đã gõ đúng cửa hỏi thăm rồi đó.

Hán Sơn nhòm mình tới :

- Vậy hãy trả lời ngay, đừng vòng vo nữa, ta không có thời gian.

Cánh tay tròn lẳn, trắng mịn của Huệ Tiên phẩy nhẹ :

- Đừng nóng, người con gái ấy vẫn được an toàn.

Vui mừng lộ trên ánh mắt, Vương Hán Sơn lật đặt hỏi :

- Hiện giờ Thượng Quan Linh Phụng đang ở đâu?

Huệ Tiên lại mỉm cười :

- Qua tin tức từ Vạn Độc Quỷ môn thì hiện tại Thượng Quan Linh Phụng đang đi cùng một gã trai.

Vương Hán Sơn giật mình, nhưng vội lắc đầu :

- Đừng nói láo, Linh Phụng không bao giờ phiêu bạt với chàng trai nào cả.

Huệ Tiên cười khẩy :

- Chàng không tin lời ta, thì đừng nghe ta nói nữa. Vạn Độc Thần Ma cũng theo dõi người con gái ấy nên tin tức của lão không sai.

- Vậy nàng biết tên gã ấy chẳng?

- Sao không biết, hần tên Tống Phi Bằng.

Tâm thần Vương Hán Sơn rung động, nhưng vẫn giữ sự bình tĩnh.

Chàng tiếp :

- Tống Phi Bằng? Nàng nghe không lầm chứ?

- Lầm sao được, Tống Phi Bằng là con trai của Độc Long Quái Cước Tống Phi Bảo chủ nhân Tống Linh võ đường đấy.

Tìm Hán Sơn đầu nhói như vừa trúng một mũi tên và chàng cảm thấy mình tự nhiên ngộp thở.

Chàng như chồm bắn vào Huệ Tiên :

- Hãy cho ta biết Linh Phụng và Phi Bằng đang ở nơi nào?

Huệ Tiên khúc khích cười :

- Ta chỉ nói cho chàng biết với điều kiện...

- Điều kiện gì?

- Chàng phải ở đây với ta ba tháng.

Hán Sơn bừng nổi giận :

- Tại sao những ba tháng?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Dâm Tửu Lạc Hồn

Vẫn bình tĩnh đến lạnh lùng, Huệ Tiên nói :

- Vì ta thích chàng và ta còn chờ gặp Vạn Độc Thần Ma mới biết rõ hai người ấy ở nơi đâu. Mà ba tháng nữa lão Vạn Độc Thần Ma mới đến thanh lâu này. Vậy chàng cứ yên tâm ở bên cạnh ta. Ba tháng nữa chàng sẽ có tin tức.

Chàng trai đứng phắt ngay dậy :

- Ta không thể chờ được. Ta đi đây.

Chàng dậm bước, nhưng Huệ Tiên vội kêu lên :

- Trời ơi, người gì mà bạc tình như vậy. Dù sao chàng cũng vừa được ta cho một nguồn tin. Vậy ít ra chàng cũng dùng với ta một chung rượu đã chứ?

Cô ả này cũng có lý... Hán Sơn nghĩ thế, rồi chàng bảo :

- Thôi được, ta chỉ nán lại vài khắc thôi nhé.

Huệ Tiên gật gù :

- Ôi, vài khắc là quá đủ, chỉ sợ rồi đây chàng lại muốn ở lâu hơn.

Hán Sơn nhếch mép :

- Ta chẳng có thời gian.

Vươn cánh tay trần, Huệ Tiên nhắc bình rượu từ trên chiếc kệ, rồi rót vào chung trao tận miệng chàng trai :

- Xin mời chàng.

Đưa mắt nhìn chung rượu trong bàn tay ngọc của Huệ Tiên, Vương Hán Sơn chưa đáp ứng.

Chàng nghĩ thầm “Ồ! Có thể đây là chung rượu độc, ta hãy nên đề phòng đừng có để rơi vào bàn tay dâm độc của ả...”

Huệ Tiên tỉnh túr :

- Chàng uống đi, Đào Tiên tửu đấy!

Vương Hán Sơn lại lắc đầu, đẩy nhẹ chung rượu.

- Tiên chủ hậu khách, nàng quên sao?

Huệ Tiên bật cười lớn :

- Chàng sợ rượu độc phải không? Ta đâu hèn thế?

Nàng quay chung rượu vào miệng mình nốc cạn, rồi rót một chung đầy trao cho Hán Sơn :

- Bây giờ chàng yên tâm uống nhé.

Vương Hán Sơn tiếp chung rượu giữa cổ ực một hơi. Chàng chỉ muốn uống cho xong để ra đi. Bởi lòng chàng đang nóng như lửa đốt vì nguồn tin Linh Phụng ra chốn giang hồ cùng Tổng Phi Bàng. Nhưng hương thơm của chung rượu sộc vào mũi làm chàng tê mê. Rượu mới qua cổ họng cơ thể chàng đã bùng lên, rạo rực khó tả. Trước mắt Hán Sơn lúc ấy, Huệ Tiên còn đẹp hơn nàng tiên trong tranh vẽ. Hán Sơn chao đảo xao xuyến và chàng không thể từ chối được chung rượu thứ hai.

Huệ Tiên tươi cười thích thú :

- Rượu ngon quá phải không? Chàng dùng nữa nhé...

Thêm vài chung rượu lạ, Hán Sơn đã mất tự chủ. Chàng đưa cánh tay toan ôm vòng lấy thân thể Huệ Tiên nhưng hụt hẫng. Đôi mắt đã lơ đãng của Hán Sơn tìm kiếm và nhận ra nàng nằm dài trên nệm gấm, thân hình bốc lửa chẳng còn một mảnh y trang.

Hán Sơn lao đảo đến bên chiếc giường khảm ngà, và Huệ Tiên quấn lấy chàng như một con rắn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Hồi 039

Thời gian trôi qua trong một giấc Vu Sơn mê đắm và chàng trai bình tĩnh khỏi chất men dâm tửu vừa tan.

Nhóm dậy bàng hoàng Vương Hán Sơn vội khoác nhanh y phục. Chàng liếc nhìn Huệ Tiên, cô ả nằm dài hàng mi cong khép chặt, đôi môi như điểm nụ cười thỏa mãn.

Chàng tự ghê tởm mình và hiểu ra mình đã sa vào cạm bẫy của cô ả chứa động dâm bôn. Nhắc ngay thanh đại đao dựng bên vách, chàng vung lên một đường như lún chớp.

Nhưng Huệ Tiên đã nhanh nhẹn lẩn mình vào trong vách gấm.

Phụp...

Lưỡi dao chém xuống mặt nệm lũng nhùng và Huệ Tiên từ góc trong phóng nhanh một ngọn cước vào mặt Hán Sơn.

Cước phong vút tới như gió lốc, chàng trai vội lách mình tránh khỏi ngọn cước thần tốc của Huệ Tiên và thêm khen cô ả phản ứng quá lanh lẹ.

Dựa mình sát vách, Huệ Tiên trừng mắt :

- Xú Diện Khách, chàng đang nằm trong tay ta. Chỉ cần một tiếng báo động chàng khó lòng thoát khỏi vòng vây của các cao thủ Vạn Độc Quỷ môn bảo vệ thanh lâu này.

Qua một khắc phân tâm bởi lời hăm dọa của Huệ Tiên, chàng trai lại chuyển mình xông tới. Song cánh tay nữ nhân đã kịp vung lên, với hai vật lạ phóng thẳng vào chàng.

Vương Hán Sơn khựng lại..

Cùng một lúc Vương Hán Sơn cảm thấy một vòng nhót quanh cổ và có một loại côn trùng bám ngay giữa trán.

Tiếng cười của Huệ Tiên như gáo nước lạnh tạt vào mặt chàng trai, giọng nói của nàng lạnh lạnh :

- Khôn hồn hãy đứng yên đừng nhúc nhích, chỉ cần một cử chỉ rung nhẹ là chàng tiêu mạng. Hẳn chàng cũng biết loài Bạch Linh xà cùng con độc tằm xứ Lão Qua chứ? Hai con vật nguy hiểm ấy đã sẵn sàng nơi yếu huyệt của chàng rồi, chớ coi thường mà chàng chết thảm đấy.

Vương Hán Sơn lạnh buốt sống lưng. Chàng đã cảm nhận được con rắn nhỏ bằng chiếc đũa quấn quanh cổ chàng và con độc tằm hiện nằm trên trán. Loài Bạch Linh xà tuy nhỏ nhưng nọc độc ghê gớm, khi đã bị nó mổ thì vô phương cứu chữa. Còn độc tằm xứ Lão Qua cắn kẻ nào, kẻ ấy không tránh khỏi cái chết thâm tín cả thân mình.

Thấy chàng trai đã chịu đứng yên như pho tượng, Huệ Tiên lại bật cười giọng trêu chọc :

- Thế là ngoan đấy. Chàng nên biết điều khiển được những loài động vật này phải là tay tuyệt nghệ và trong bàn tay ta có thoa thuốc bí truyền mới dám nắm bắt chúng. Vậy để ta không phải sử dụng đến mấy con vật ghê khiếp này, chàng hãy ngoan ngoãn ở đây với ta trong ba tháng.

Vương Hán Sơn gằn giọng :

- Trong chốn thanh lâu này bọn nam tử vào ra đập diu, sao nàng còn buộc ta phải ở đây làm trò trăng gió?

Huệ Tiên mỉm cười :

- Tại ta yêu thích gương mặt xấu trai của chàng đó. Bao lâu nay ta mới chọn được một lão xấu xí như Vạn Độc Thần Ma, vậy mà chàng còn xấu hơn lão nữa, quả thật là quý hiếm đối với ta.

Chàng trai không ngăn được một tiếng cười :

- Chỉ ưa kẻ xấu trai, thật là chuyện lạ.

Lắc đầu mấy cái, Huệ Tiên liền bảo :

- Chẳng có gì lạ đâu. Chỉ vì ta muốn có một người chung chăn gối với ta trong một thời gian dài, không san sẻ với ai khác. Nhưng trước đây gã nam nhân nào làm người tình của ta trong chốn thanh lâu này đều không tránh được tật tham lam, tăng tị với bọn kỹ nữ của ta, hoặc lén lút với đàn bà con gái chỗ khác. Bởi vậy ta cần những kẻ xấu xí như Vạn Độc Thần Ma hoặc như chàng... Bọn đàn bà con gái đều xa lánh thì mới là gã đàn ông của riêng ta, để ta luyện những tuyệt chiêu Âm Dương Bạch chân khí..

Hán Sơn nhướng mắt :

- Nàng có Vạn Độc Thần Ma rồi, còn quơ thêm ta làm gì nữa?

Huệ Tiên đáp ngay :

- Một người đàn ông chẳng đủ cho ta luyện pho bí kíp. Và lại lão Vạn Độc Thần Ma quá đa đoan công việc, cứ ba tháng mới về thăm ta một lần...

Hai con vật cực độc và quái quỷ cứ rọ rạy làm Hán Sơn khó chịu, song chàng không dám cự mạnh bởi chỉ một phản ứng nhẹ cũng làm chúng cắn ngay, hết sức nguy hiểm...

Chàng đành phải kêu lên :

- Ôi, nàng gỡ giùm ta hai con vật quái quỷ này đi, rồi muốn nói chuyện gì cũng được.

Huệ Tiên lại cười :

- Vậy là chàng chấp nhận điều kiện của ta rồi phải không?

Hán Sơn không dám gạt đầu, bởi sợ thân mình lay động, chàng chỉ đáp vội :

- Ta chịu, ta chịu rồi...

Hai bàn tay Huệ Tiên phẩy nhẹ, nàng đã thu hồi Bạch Linh xà và con độc tằm Lão Qua. Tuy là kẻ gan góc và có võ công, Hán Sơn cũng vẫn toát mồ hôi lạnh bởi hai con vật cực độc ấy.

Những tiếng cười khúc khích của Huệ Tiên khiến Hán Sơn muốn giết quách cô à... Nhưng lại góm đôi tay quái quỷ kia. Chàng biết cô à tinh ranh và lạnh lẽo ngoài sức tưởng tượng của chàng... Chỉ còn cách trì hoãn để chờ cơ hội.

Biết mình đã thắng thế, Huệ Tiên nhắc thanh đại đao trên nệm quăng vào góc phòng, rồi cười ngả ngớn :

- Thôi đêm hãy còn dài, chàng hãy lại đây với ta...

Đành phải kiên nhẫn chịu đựng, Hán Sơn vừa toan bước tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Vòng Tay Dâm Phụ

Huệ Tiên cười khúc khích :

- Chàng hãy tiếp tục đi...

Vương Hán Sơn nhìn thân hình rực lửa của Huệ Tiên bất giác dục vọng cháy phừng như không còn kiểm chế nổi nữa.

Chàng toan bước lên giường ghì chặt lấy thân hình Huệ Tiên hòa nhập lại làm một với chàng tận hưởng hoan lạc vô biên.

Trong giờ phút đó, đột nhiên một bóng hình kiều diễm hiện ra trong trí óc Vương Hán Sơn.

Đôi mắt nàng như hai vùng thu thủy nhìn chàng trùng trùng, nhìn chàng oán độc.

Đôi mắt đẹp tuyệt vời của Thượng Quan Linh Phụng.

Hình ảnh Thượng Quan Linh Phụng đột ngột xuất hiện khiến cho con dục vọng trong người Vương Hán Sơn hạ nhanh xuống.

Huệ Tiên tênh hênh cặp đùi trắng như tuyết kêu lên :

- Ô hay! Sao chàng còn đứng thờ người ra đó, thiếp không chịu... nổi rồi đây...

Sợ Huệ Tiên lại phóng ra hai con độc vật, Vương Hán Sơn riu rít cúi xuống...

Bỗng từ sau cánh màn cửa có một bàn tay thò ra nắm áo chàng kéo lại, cùng tiếng kêu :

- Vương ca, hãy lui ra.

Giọng nói thanh tao của một người con gái quen thuộc vừa nổi lên.

Hán Sơn còn bàng hoàng đã nghe Huệ Tiên quát lớn :

- Kẻ nào đó?

Người mới xuất hiện là Cẩm Tiên, chẳng biết nàng lọt vào căn phòng này từ hồi nào.

Cô gái bật cười khanh khách :

- Yêu nữ thâm bồn, sự có mặt của ta làm ngươi kinh ngạc lắm nhỉ?

Huệ Tiên chồm dậy, trở mắt nhìn Cẩm Tiên sững sờ, nhưng rồi cười lạt :

- Thì ngươi cũng đang đi tìm một chàng trai xấu xí, chứ có hay ho gì hơn ta đâu.

Cẩm Tiên gằn giọng :

- Ta tìm với mục đích khác, chẳng phải để làm trò mây mưa trăng gió như ngươi.

Trùng đôi mắt, Huệ Tiên quát :

- Câm ngay, ngươi vào nơi đây là đã tận số rồi.

Cô ả vung ngay song thủ, nhưng tay Cẩm Tiên còn nhanh hơn...

Phụp... Một chiếc khăn đã bay tới chụp vào mũi Huệ Tiên tựa luồng gió lốc. Huệ Tiên bật ngửa và hôn mê luôn.

Cẩm Tiên kéo tay chàng trai :

- Ta đi thôi, Vương ca.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Hồi 041

Sự kiện diễn biến đột ngột.

Kẻ đang thắng thế đã nằm dài.

Vương Hán Sơn hào hứng :

- Cẩm muội nhanh tay quá... cô ả thâm độc chưa kịp xuất thủ thì muội đã ra tay.

Nghe Cẩm Tiên gọi mình là Vương ca, Hán Sơn cũng gọi là Cẩm muội thật dịu dàng.

Cẩm Tiên lẹ miệng :

- Mê Tâm hương của muội mới trị nổi yêu nữ này, còn lâu ả mới tỉnh lại. Nhưng ta lại phải thoát ra ngoài ngay thôi, bọn Vạn Độc Quý môn bên ngoài khá đông đấy.

Chộp lấy thanh đại đao của mình. Hán Sơn vừa trở bộ đã nghe tiếng xôn xao và bước chân người rầm rập dưới thang lầu.

Cẩm Tiên bảo :

- Chúng nó đấy...

Cả hai thoát nhanh ra hành lang. Cẩm Tiên trở cửa sổ :

- Vọt qua khung cửa sổ này sang mái ngói bên kia, đừng xuống thang lầu.

Như hai chiếc bóng bay qua cửa sổ, Hán Sơn và Cẩm Tiên đã trụ bộ vững vàng trên mái ngói.

Nhưng...

Vèo vèo vèo...

Một gã trung niên râu xồm đã cùng vài tên áo xám nhảy vọt lên mái ngói bao vây dồn Cẩm Tiên vào giữa.

Dưới ánh sao mờ, Cẩm Tiên vẫn nhìn ra đối thủ.

Nàng nói bên tai Hán Sơn :

- Dương Hành Lạc đấy...

- Phải hẳn là Dương tổng quản?

- Đúng, Dương Hành Lạc điều khiển tất cả bọn thuộc hạ Vạn Độc Quỷ môn mà Vạn Độc Thần Ma đã phái tới nơi này bảo vệ thanh lâu Vân Mộng.

Tổng quản Dương Hành Lạc vĩnh rầu quát :

- Xứ nữ Cẩm Tiên, người đưa gã trai xấu xí này tới gây rối ở thanh lâu phải không?

Cẩm Tiên bật cười :

- Bà chủ của các người đưa chàng trai này vào đây, chẳng dính líu gì đến ta đâu...

Bùng, tiếng nổ rung cả mái ngói, Dương tổng quản đẩy một tủ chiếu khủng khiếp vào cô gái. Cẩm Tiên bị dội ngược suýt té lăn khỏi mái tòa cô thụ nhưng Cẩm Tiên được Vương Hán Sơn dùng một thế cầm nã chụp vào vai nàng kéo lại. Hữu thủ vừa đưa cô gái về phía sau lưng mình, tả thủ Hán Sơn đã giáng trả một luồng kinh phong dữ dội.

Bình bình...

Dương tổng quản chao đảo trong đêm tối, song năm tên thuộc hạ đã nhất tề vùng quyền cước tấn công chàng trai...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Ảo Vũ Mê Tâm

Rầm rầm rầm, kinh khí va chạm kinh người.

Vương Hán Sơn nắm tay Cẩm Tiên phóng vút xuống đất. Dương tổng quản và bọn thuộc hạ cũng lao theo.

Chàng trai nói nhanh bên tai cô gái :

- Cẩm muội trốn đi, để ta trị bọn này.

Rẹt... Cẩm Tiên như chiếc bóng biến dạng vào rừng cây trong chớp mắt.

Dương tổng quản quát lớn :

- Đừng để gã tiểu tử này trốn thoát.

Tiếng nói chưa dứt, luồng kinh khí từ tả thủ của gã Tổng quản đã quật vào chàng trai như vũ bão.

Vương Hán Sơn tung mình lên, vượt qua sóng chưởng và chàng rút cây đại đao từ sau lưng chém vút tới. Đường đao xé gió được phủ kinh lực đẩy bật những luồng chưởng phong của bọn Vạn Độc Quỷ môn.

Thi triển nội lực vào đường đao, Vương Hán Sơn đã làm Dương tổng quản và năm tên thuộc hạ phải kinh ngạc. Nhưng bọn này đều là cao thủ do Vạn Độc Thần Ma tuyển chọn để bảo vệ thanh lâu và người tình, nên chúng chia phương vị sử dụng Vạn Độc ma công luân phiên áp đảo Vương Hán Sơn, quyết chẳng để chàng có lối thoát.

Đường đao của Vương Hán Sơn học được của Khương Bạch Hồ tuy chưa tới mức siêu việt, nhưng cũng đủ chống cự các đối thủ, chỉ ngại cuộc giao đầu kéo dài sẽ làm chàng hao tổn nguyên khí.

Đêm dần tàn trận quyết vẫn ác liệt, thỉnh thoảng một tên Vạn Độc Quỷ môn liều lĩnh phóng vút vào toan dùng cương trào mổ mạnh ngay giữa mặt Vương Hán Sơn.

Đòn áp sát của đối thủ làm chàng nổi giận, tả thủ vẫn nắm chắc đại đao, hữu thủ của chàng xia ngay luồng chỉ phong vào ngực tên nọ tựa tia chớp.

Ngon võ công Song Chi Xuyên Tâm điều luyện của Hán Sơn phóng ra thật dữ dội.

Một tiếng gió khùng khiếp vang lên, kẻ liều lĩnh nọ ngã vật ra, ngực hấn vỡ tan, máu văng tung tóe.

Qua một khắc sững sờ, Dương tổng quản thét lên :

- Thăng tiểu tử ở Vương Đài trang, phải giết nó...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Hồi 043

Bốn tên còn lại lập tức cùng Dương tổng quản lui ra khỏi tầm chỉ phong rồi sử dụng Thanh Ảnh ma công đẩy những luồng kinh khí xanh rờn tấn công chàng trai từ bốn hướng. Chưởng phong gầm rú, kinh lực ầm ầm... Vương Hán Sơn phải xoay mình như chong chóng, triển vận khí công chống chọi.

Thanh quang chớp giật, tiếng nổ đùng đùng đã báo hiệu cho hàng trăm tên Vạn Độc Quỷ môn khác ào ào kéo tới.

Hán Sơn giật mình thầm nghĩ: “Ta đã để lộ hình tích với ngón võ công Song Chi Xuyên Tâm... nay bọn chúng kéo đến quá đông làm sao cự địch được?”.

Cùng lúc ấy Dương Hành Lạc lại kêu lên :

- Tiểu tử, khôn hồn hãy quỳ mọp xuống đầu hàng, để ta đưa về cho Giáo chủ phát lạc.

Vương Hán Sơn đang đau buồn nghĩ hoặc về nguồn tin Linh Phụng phiếu bạt bên cạnh Tổng Phi Bàng, giờ đây lại bị bọn Vạn Độc Quỷ môn dòn vào tứ lộ khiến chàng như muốn nổi điên. Chàng triển vận khí lực xuất chiêu đối địch với Thanh Ảnh ma công thật quyết liệt, mặc dù toàn thân chàng đã trúng nhiều vết thương trầm trọng thần trí sắp hôn mê. Chàng đã buông thanh đại đao chỉ cự địch bằng song chưởng.

Trong lúc hoang mang, bên tai chàng bỗng nghe thấy tiếng lục lục vang rền. Những tiếng reng reng phát xuất từ rừng cây tối đen làm Vương Hán Sơn đổi mặt về phía ấy.

Ôi, lạ lùng thay...

Chàng trai nhận ra Cẩm Tiên vừa xuất hiện. Toàn thân nàng trắng lấp dưới ánh đêm không một mảnh vải. Nàng uốn éo theo nhịp vòng lục lục cầm trên tay. Tiếng nhạc quái dị cùng thân hình khêu gợi, uốn lượn tạo thành một vũ điệu có sức thu hút ghê hồn.

Trong vài khắc, Dương tổng quản cùng bốn tên thuộc hạ đều ngơ ngẩn xuôi tay nhắm mắt nhìn Cẩm Tiên nhảy múa. Hàng trăm tên Vạn Độc Quỷ môn khác vừa kéo tới cũng tiểu hồn thất phách bởi tiếng lục lục ma quái cùng thân hình bốc lửa của Cẩm Tiên.

Vương Hán Sơn chợt nghĩ ra. Chàng chụp thanh đại đao chém văng đầu Tổng quản Dương Hành Lạc rồi quơ đao chém rụng đầu luôn bốn tên thuộc hạ của gã.

Vừa lúc ấy Cẩm Tiên đã lại gần.

Nàng nói nhanh :

- Bây giờ Vương ca muốn chém bao nhiêu tùy thích.

Vương Hán Sơn lắc đầu :

- Không, ta chẳng nên lạm sát. Đi ngay thôi Cẩm muội.

Cẩm Tiên vẫn lắc vòng lục lục, tiếp tục điệu múa kỳ ảo để cùng Hán Sơn rời xa khu vực Vân Mộng thanh lâu. Hàng trăm tên Vạn Độc Quỷ môn vừa kéo tới ngơ ngẩn nhìn theo như những kẻ mất hồn.

Đi ngang một bụi cây, Cẩm Tiên dùng chân đá hất bộ y phục giấu trong đó cho Vương Hán Sơn ôm lấy. Vòng lục lục vẫn rung trên bàn tay nàng với tiếng nhạc kỳ lạ.

Lúc cả hai quay lại không còn trông thấy tòa cổ thụ thanh lâu, Cẩm Tiên nói nhanh :

- Thôi, ta đi được rồi Vương ca.

Nàng tiếp bộ y phục trên tay Vương Hán Sơn mặc nhanh vào mình. Bầu trời đã rạng sáng, hai người phi hành rời khỏi thị trấn Hoa Đài.

Wương Hán Sơn không khỏi e ngại song hành với cô gái kỳ dị mà chàng chưa rõ hành tung, mặc dù nàng đối với chàng đầy hảo ý.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nạn Kiếp Liên Miên

Một ngày sắp tắt.

Hoàng hôn phủ chân trời một màu vàng rực, trước khi ánh thái dương nhường chỗ cho bóng đêm.

Trên đường quan lộ thẳng tắp chỉ còn bóng hai người.

Tổng Phi Bằng và Thượng Quan Linh Phụng đang cùng nhau truy tầm tìm hiểu cái chết của Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc, để may ra biết được tung tích Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long.

Hai người cùng sống đôi trên một con đường, nhưng trong đầu suy tư khác nhau.

Linh Phụng mong tìm được bá phụ với tình thương ruột thịt và hy vọng có người bá phụ võ công siêu tuyệt sẽ kiếm ra tung tích phụ mẫu cùng các đệ muội chưa rõ phiêu bạt nơi nào.

Còn Phi Bằng chỉ muốn tìm được Thượng Quan Kỳ Long với ý đồ đoạt lấy bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục để giải thoát toàn gia trang trong tay bọn Vạn Độc Quý môn và chờ thời cơ tốt chiếm lấy thân hình trinh nguyên của Thượng Quan Linh Phụng.

Ngước nhìn bầu trời dần sập tối, Linh Phụng hỏi :

- Tổng huynh, chúng ta đang đi về đâu?

Phi Bằng trở tay về phía trước :

- Ta phải đến Thiên Lâm cổ tự, nơi đây có hòa thượng Tuệ Minh vốn xưa là thân hữu của gia phụ. Hòa thượng cũng là cao thủ võ lâm, có lẽ ngài biết rành về vụ án Sơn Đông Tuyệt Thủ.

- Chùa Thiên Lâm còn xa không huynh?

- Ta chỉ đi vài dặm nữa là đến thôi. Thiên Lâm cổ tự ở bên kia sườn núi Qui Bôi đó.

Linh Phụng lại nhìn ngọn núi thấp, cong vồng lên tựa lưng con rùa đang nằm phủ phục. Trời đã tối, con đường mòn chỉ được soi rọi bởi những ánh sao đang nhấp nháy trên bầu trời xanh thẫm.

Nàng quay sang Phi Bằng :

- Tổng huynh, ta nên khẩn trương lên đường đoạn đường này muội e ngại sẽ có điều bất trắc.

Tổng Phi Bằng mỉm cười :

- Chẳng có gì đáng ngại, nơi này đâu ai biết bọn ta.

Tuy nói vậy nhưng Phi Bằng cũng triển vận khinh công lướt đi vùn vụt và Linh Phụng theo sát một bên.

Lát sau gã trai đã kêu lên :

- Thiên Lâm cổ tự kia rồi..

Nhìn theo ngón tay Phi Bằng, Linh Phụng trông thấy ngôi chùa xưa nổi bật trong bóng tối. Trong chùa hắt ra ánh sáng đèn nhưng chẳng nghe tiếng chuông mõ.

Tiếp cận mái tam quan cả hai mới nhìn ra cửa chùa đã đóng chặt, trong sân chẳng có một bóng người.

Linh Phụng liếc mắt nhìn gã trai :

- Tổng huynh, ta kêu cửa chứ?

Phi Bằng gật đầu :

- Được, để huynh kêu Tuệ Minh tiền bồi.

Một tiếng thét chợt vang lên như sấm, cùng câu nói oang oang :

- Khỏi cần kêu gọi, bọn ta chờ các người đã lâu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hồi 045

Vèo vèo vèo...

Bóng đen từ trên những nhánh cây cổ thụ phóng xuống tựa ma quỷ trong đêm.

Linh Phụng kêu thét :

- Tổng huynh coi chừng.

Tuy hết sức bất ngờ, nhưng Phi Bằng cũng đã trụ vững trên bậc thềm tam quan quét tia mắt qua những chiếc bóng vừa xuất hiện.

Bọn người này đều búi tóc mặc áo rộng, tay cầm những thanh gươm dài sáng loáng.

Đứng sát bên Phi Bằng, Linh Phụng nói nhỏ :

- Bọn này ở đâu ra mà quái dị thế?

Phi Bằng đáp nhanh :

- Muội cứ bình tĩnh, bọn Phù Tang Tam Đảo đây.

Gã hỏi lớn :

- Các người muốn gì?

Sáu tên Phù Tang xầm xì với nhau bằng thứ tiếng nghe qua chỉ như những âm thanh gầm gừ quái lạ rồi một tên nói tiếng Hán nhảy vọt tới. Có lẽ hắn chính là kẻ vừa thét lên khi chặn đầu đôi nam nữ mới đến cửa chùa.

Giọng hấn đồng dục :

- Cô gái kia, hãy trao bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục cho bọn ta.

Phi Bằng gần giọng :

- Thì ra bọn Phù Tang Tam Đảo các người cũng truy tầm Thiên Chiêu Suru Lục, nhưng rất tiếc...

Gã quay sang Linh Phụng :

- Muội trả lời chúng đi.

Thượng Quan Linh Phụng đưa mắt nhìn bọn Phù Tang, tên nào cũng to béo mặt mũi lạnh lùng hung hiểm với cặp mắt một mí, sát khí đằng đằng.

Nàng bình tĩnh nói lớn :

- Ta không có bí kíp ấy.

Gã nọ nhướn cặp mắt một mí lên :

- Người muốn nói là không mang theo trong mình phải chăng? Vậy người đang giấu điểm chỗ nào?

Linh Phụng mỉm cười :

- Không giấu ở đâu cả, vì ta không hề được giữ pho bí kíp đó.

Lông lên như hổ dữ, gã nọ gầm giọng :

- Đừng nói láo. Bọn ta thừa biết người là Thượng Quan Linh Phụng, con của Thượng Quan Kỳ Long kia mà?

Linh Phụng gật đầu :

- Đúng, Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long là bá phụ ta.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Độc Khí Ma Công

Lập tức gã nọ gầm lên :

- Pho võ công Thiên Chiêu Suru Lục đã do Thượng Quan Kỳ Long đưa về Trung Thổ. Nay lão ta biệt tích, hậu duệ chỉ có người... Vậy bí kíp không ở trong mình người còn ở đâu nữa?

Phi Bằng lên tiếng :

- Các người quả thật hồ đồ. Nhưng nếu Thượng Quan tiểu thư có mang bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục thì cũng chẳng can gì đến bọn ngoại nhân như các người...

Gã nọ thét to :

- Thiên Chiêu Suru Lục vốn là của thiền sư Sơn Điện Hạc xứ Phù Tang trước tác, Đạt Lai thiền sư ở Tây Vực đem về thêm thất các tuyệt chiêu của Trung Thổ. Nay bọn ta thay mặt vô lâm Phù Tang Tam Đảo truy tầm pho võ công quý báu của người xưa. Các người chống lại đường gươm vô sĩ đạo Phù Tang, sẽ không tránh khỏi cái chết phân thây trăm mảnh.

Linh Phụng đỏ mặt lên bởi lời xúc phạm của đám kiếm sĩ Phù Tang.

Nàng thét lạnh lạnh :

- Bọn người cứ xuất thủ đi, xem những kẻ nào tới ngày tận số.

Sau một tiếng thét rùng rợn, sáu tên kiếm sĩ Phù Tang nhất loạt vung kiếm xông vào. Chúng chia phương vị sáu góc bao vây Linh Phụng và Phi Bằng vào giữa.

Bọn này cầm kiếm bằng cả hai tay, chúng đi xoay vòng và những chiêu kiếm vô cùng ác liệt tấn công vùn vụt vào đôi nam nữ.

Phi Bằng và Linh Phụng xoay lưng vào nhau, mỗi người cự địch với ba tên ngoại nhân hung hãn.

Thanh kiếm của Linh Phụng không hổ danh Kim Điều kiếm pháp, nàng xuất chiêu loang loáng tấn kích ngoại nhân. Còn Tổng Phi Bằng sử dụng Tổng gia đại pháp, phổ kinh lực vào bảo kiếm một mình đấu với ba tên Phù Tang không hề nao núng.

Sáu tên kiếm sĩ Phù Tang vây lấy Phi Bằng và Linh Phụng sử dụng những tuyệt chiêu ác hiểm, mong hạ sát được cô gái để lục tìm pho bí kíp giấu trong mình nàng.

Linh Phụng trong phút chốc bị ba tên cường đạo áp đảo dữ dội. Nàng nổi giận thét lên một tiếng lạnh lạnh, thân hình nàng bay bổng rồi lia một đường

Kim Điều Phi Hải chém bay đầu một tên. Phía bên kia Phi Bằng cũng mũi kiếm xuyên tim một gã Phù Tang hung bạo, lúc hấn vừa tiếp cận.

Bốn gã Phù Tang còn lại đều phóng vọt ra khỏi cục trăng, trở mắt nhìn đôi nam nữ với ánh hung quang rùng rợn.

Phi Bằng liếc nhìn Linh Phụng, miệng gã nở nụ cười đắc ý.

Trận giao đầu quả đã nghiêng phần thảm bại về những tên kiếm sĩ Phù Tang.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Hồi 047

Kiaaaiii... aaa...

Tiếng thét rợn người của bốn gã Phù Tang làm nụ cười của Phi Bằng chưa kịp tròn trên đôi môi. Còn Linh Phụng ngạc nhiên thấy các đối thủ xông vào với vũ khí quái lạ trên tay. Đó là những lưỡi liềm mắc trên đầu dây xích sắt.

Bọn chúng xông vào từ bốn hướng, sợi xích sắt rít lên trong không khí... lưỡi liềm loang loáng bay vèo vèo lách qua đường kiếm của Linh Phụng và Phi Bằng để tấn công đối thủ. Kiểu đánh bằng liềm bay này mới nhìn qua như những thế võ rừng, song sự thật đấu pháp của chúng vừa nhịp nhàng vừa hung hiểm. Phi Bằng và Linh Phụng phải múa tít thanh gươm, vừa bao kín thân mình vừa chống trả lưỡi liềm và tìm dịp đâm chém bọn người quái lạ.

Đối thủ đã đông hơn đấu pháp khí giới lại kỳ quái chưa hề thấy, nên chỉ sau vài chục hiệp Phi Bằng và Linh Phụng cùng mệt mỏi, mồ hôi ướt đầm thân trí hoang mang.

Phi Bằng cố tìm dịp thoát ra xa, để dùng chưởng lực đẩy bật những tên đối thủ đang chiếm thế thượng phong bằng những lưỡi liềm sắt. Song hai tên Phù Tang áp đảo Phi Bằng ráo riết, không hề có chỗ trống để gã có cơ hội bung mình đi.

Giữa lúc Phi Bằng cảm thấy bất lực thì bên cạnh gã Linh Phụng lại rú lên một tiếng thê thảm, khiến gã rụng rời.

Mắt gã muốn mờ đi khi nhận ra Linh Phụng đã bị một lưỡi liềm sắt chém vào vai, và sợi xích sắt đang giật nàng ngã xuống.

Bốn gã Phù Tang cùng thét lên khoái trá.

Nhưng trên bầu trời đêm bỗng xuất hiện một đám mây đen che khuất cả những vì sao.

Rẹt... Bình bình...

Những luồng kinh khí từ đám mây đen tựa những tia sét quật xuống Đình Trung bốn gã Phù Tang làm cả bốn tên cùng vỡ sọ, óc văng trắng xóa.

Phi Bằng mừng rỡ kêu lên :

- Ôi, Vạn Độc Quý môn... Ta được cứu thoát rồi.

Quả thật gã vừa thấy những bóng áo xám trên đám hắc khí kia, và chính Độc Khí ma công đã kịp thời cứu mạng Phi Bằng thoát tay bọn Phù Tang hung hiểm.

Nhưng còn Linh Phụng?

Phi Bằng hoảng hốt chạy tới bên nàng. Bờ vai trọng thương, Linh Phụng đau đớn nhắm nghiền đôi mắt.

Ghé sát nàng, Phi Bằng lắp bắp :

- Linh muội, Linh muội...

Linh Phụng cứ thiêm thiếp, không trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 48: Quái Nhân Thần Bí

Bỗng một tiếng động bên sườn núi khiến Phi Bằng giật mình quay lại. Gã trông thấy một người bịt mặt đang xạ ánh tinh quang trên đôi mắt về phía Linh Phụng.

Đúng là quái nhân bịt mặt đã xuất hiện trong nhà Sơn Đông Vô Sứ Thẩm Gia Quân.

Phi Bằng vừa đứng vụt dậy thì quái nhân bịt mặt cũng biến mất sau một tảng đá lớn.

Gã lẩm bẩm :

- Là thật, quái nhân này là người ơn hay kẻ thù mà theo dõi ta hoài?

Thoáng một khắc lo sợ, Phi Bằng bỗng ngang thân thể Linh Phụng lên Quy Sơn cách xa chùa Thiền Lâm.

Trên núi có một thạch bàn rộng rãi bằng phẳng, Phi Bằng đặt Linh Phụng nằm xuống. Nhưng khi gã nắm cổ tay nàng thì thấy kinh mạch xáo trộn, còn hơi thở dường như sắp đứt.

Gã lại kêu :

- Linh muội, Linh muội...

Trong lòng Phi Bằng hốt hoảng và gã chỉ sợ nàng từ già cõi đời.

Xưa kia gã từng theo đuổi, bày tỏ tình yêu nhưng không được Linh Phụng đáp lại bởi nàng đang nặng tình với Vương Hán Sơn. Bây giờ Phi Bằng được dịp gần bên người con gái mình đã thầm thương, nhưng lại mang ý đồ dò xét nàng để đoạt bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục mong cứu mạng cả gia đình, gã sợ nàng chết đi sẽ tiêu tan niềm hy vọng.

Thấy Linh Phụng hôn mê thêm thiếp, Phi Bằng hết sức hoang mang.

Gã thầm nói bên tai nàng :

- Linh muội, được dịp gần bên muội huynh càng yêu muội hơn nhất định rồi đây muội phải thuộc về huynh thôi.

Phi Bằng có những thời khắc chân thật với lòng mình. Như lúc này đây gã nảy ra ý định thầm kín và thốt lên những lời tâm sự bên tai người con gái đang bị hôn mê.

- Linh Phụng ơi ta phải tìm ra bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục để bí mật luyện võ công, để trừ diệt bọn Vạn Độc Quỷ môn giải thoát gia đình huynh bảo vệ muội và trả thù cho song thân muội...

Tiếc thay những lời hào hứng này Phi Bằng chưa dám nói ra trong lúc Linh Phụng còn tỉnh táo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Hồi 049

Vèo vèo...

Âm thanh xao động không khí của một vật đang di chuyển làm Phi Bằng phải ngược mắt nhìn lên...

Một chiếc kiệu đen thui trong bóng đêm vừa lướt tới chỗ thạch bàn. Ý nghĩ chống bọn Vạn Độc Quỷ môn chột tiêu tan, khi Phi Bằng nhìn thấy chiếc kiệu ấy. Gã biết rõ mình chưa đủ sức chống lại Vạn Độc Thần Ma mà chiếc kiệu kia chính là chiếc kiệu rước Vạn Độc Thần Ma đi lại trong chốn giang hồ. Chiếc kiệu hạ xuống trên tảng thạch bàn và người ngồi trên kiệu Phi Bằng không được thấy mặt bởi tấm rèm bằng sợi ngọc che phủ.

Gã trai quý phủ phục trước kiệu, tung hô :

- Tham kiến Giáo chủ, kính chúc Giáo chủ vạn phúc.

Một giọng trầm từ trong kiệu vọt ra :

- Phi Bàng, chắc ngươi đã biết ta vừa cứu mạng ngươi?

Phi Bàng vội đáp :

- Bẩm... Tiện nhân đã biết. Xin vạn tạ Giáo chủ. Nhưng kính mong Giáo chủ cứu luôn mạng sống của người con gái kia.

Tiếng nói lại vang lên :

- Tất nhiên ta sẽ cứu Thượng Quan Linh Phụng, bởi ta còn cần tới nàng và tiếp tục công việc của ngươi. Điều ta muốn nói là pho bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục không phải chỉ võ lâm Trung Thổ muốn tìm kiếm mà bọn Phù Tang Tam Đảo, Cao Ly, Mông Cổ đều đang truy tầm. Cái gốc của pho bí kíp vẫn nằm trong tay Thượng Quan Linh Phụng nhưng ta chưa phát hiện được nó ẩn giấu nơi nào. Điều này chính người con gái kia cũng không biết, nên ngươi phải nắm vững nàng để tìm cho ra. Trên đường di chuyển với Linh Phụng ngươi phải hết sức thận trọng chớ buông lời mà cũng đừng bức bách nàng. Ngươi sẽ còn gặp nhiều rắc rối nguy hiểm với quần hùng Trung Thổ và bọn cao thủ ngoại bang như mấy tay kiếm Phù Tang vừa rồi. Nhưng ngươi sẽ được Vạn Độc Quỷ môn bảo vệ.

Gã trai gật đầu :

- Bẩm Giáo chủ, tiện nhân xin vâng lời Giáo chủ dạy.

Tiếng nói bí ẩn vẫn đều đều :

- Tốt lắm, ngươi đừng bao giờ có ý nghĩ phản phúc bởi lúc nào Vạn Độc Quỷ môn cũng theo sát bên ngươi mà ngươi chẳng thấy, và điều quan trọng là phụ mẫu và các đệ muội của ngươi vẫn nằm trong tay ta.

Phi Bàng rùng mình, vội lẹ miệng :

- Bẩm Giáo chủ, tiện nhân chẳng bao giờ dám nảy sinh ý nghĩ phản phúc. Nhưng chỉ xin hỏi Sơn Đông Võ Sư Thảm Gia Quân có ý hãm hại tiện nhân chăng và quái nhân bịt mặt là kẻ nào?

Giọng nói trong kiệu thật rõ ràng :

- Sơn Đông Võ Sư Thảm Gia Quân có ý định hãm hại các ngươi thật đấy. Lão ta muốn tìm kiếm pho bí kíp trong mình cô gái. Ta có phái người bí mật bảo vệ các ngươi không ngờ quái nhân bịt mặt giết Thảm Gia Quân còn sát hại cả hai tên thuộc hạ của ta. Quái nhân ấy ta cũng chưa biết lai lịch và hành tung. Nhưng ngươi coi chừng lão ta sẽ xen vào phá công việc của ngươi đó.

Phi Bàng lẹ miệng :

- Đa tạ Giáo chủ chỉ giáo. Bây giờ xin Giáo chủ cứu mạng Thượng Quan tiểu thư vì nàng đang nguy kịch.

Một chiếc túi gấm lập tức được phóng ra từ trong kiệu với giọng nói trầm ngâm :

- Ngươi cứ dùng các thứ thuốc trong túi này điều trị cho Linh Phụng là nàng sẽ bình phục nhanh chóng. Thôi, ta đi đây...

Bốn tên thuộc hạ mặc áo xám có thêu nhện độc màu đen, nhanh nhẹn kê vai rước chiếc kiệu chạy như bay, chớp mắt một cái đã khuất hẳn phía chân trời vừa rạng sáng.

Phi Bàng mở túi lấy những viên thuốc lần lượt cho vào miệng Linh Phụng, lại ấn vào huyệt đạo cho nàng nuốt thuốc xuống. Còn thuốc bột trị thương Phi Bàng rắc vào vết thương trên vai Linh Phụng, rồi gỡ xé vạt áo của nàng băng bó vết thương. Gã tin tưởng cô gái trong giây lát sẽ tỉnh ra ngay.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Máu Nhuộm Cửa Thiên

Thời khắc chậm chạp trôi qua, lúc vầng thái dương ló dạng thì Linh Phụng cũng vừa mở mắt.

Nàng kêu lên :

- Ôi, Tống huynh... muội thoát chết thật ư?

Tống Phi Bằng hết sức vui mừng, nhưng tất nhiên gã lại phải nói dối, không dám cho cô gái biết sự thật liên hệ của mình với Vạn Độc Quỷ môn.

Gã tươi cười :

- Muội chết sao được, vì huynh luôn có những thứ thuốc trị thương gia truyền thân diếu.

Linh Phụng nhòm dậy, nàng đảo mắt nhìn quanh, gương mặt nàng vẫn còn vẻ bàng hoàng.

Nàng lắc đầu :

- Ôi, những tên Phù Tang ghê gớm quá.

Phi Bằng nói dóc luôn :

- Bọn cao thủ ấy có ngón liềm bay cực độc nhưng tuyệt chiêu Tống gia đại pháp đâu kém gì. Khi muội bị trúng thương huynh đã nổi giận phóng ra những tuyệt chiêu của Tống gia từng làm khiếp mặt giang hồ.

Linh Phụng tươi nét mặt :

- Thế là chúng phải bỏ chạy?

Phi Bằng vung tay :

- Làm sao chúng chạy thoát? Huynh đã giết luôn cả bốn tên còn lại, bọn chúng phơi xác bên chùa kia.

Tuy thân mình còn đau đớn, Linh Phụng cũng phải nở nụ cười :

- Hay quá, không ngờ tuyệt chiêu của Tống gia thật ảo diệu.

Nói dóc nhiều càng tự thẹn, Phi Bằng vội vàng khóa lấp :

- Thôi, chúng ta về chùa Thiên Lâm nghỉ mệt, những việc sắp tới sẽ tính sau.

Linh Phụng gật đầu :

- Vâng, chúng ta đi..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Hồi 051

Phi Bằng dìu Linh Phụng trở xuống chùa Thiên Lâm.

Chẳng thấy một bóng người trước sân chùa, gã kêu lớn :

- Tuệ Minh tiền bối..

Chỉ có tiếng gã dội lại từ ngói chùa vắng lặng, bên trong chẳng nghe lời đáp nào?

Linh Phụng kêu :

- Có lẽ người trong chùa đi đâu hết rồi chăng?

Nhìn qua cổng tam quan, Phi Bằng nói :

- Ta vào trong xem thử.

Đẩy mạnh hai cánh cổng, Phi Bằng đưa Linh Phụng vào chùa.

Cô gái chợt kêu lên :

- Ôi, máu... máu đọng thành vũng trong sân chùa kia...

Phi Bằng cúi nhìn, quả nhiên thấy trong sân chùa có nhiều vũng máu rải rác.

Gã nói nhanh :

- Đã có sự cố ghê gớm xảy ra trong ngôi chùa này.

Hai người chậm bước vào Phương trượng phòng rồi lên chính điện, nhiều đĩa đèn dầu thấp từ đêm qua vẫn còn cháy nhưng chẳng thấy bóng ai chỉ có những mảnh cà sa thấm máu vương vãi.

Linh Phụng rùng mình :

- Ôi, tăng chúng bị sát hại hết rồi. Nhưng chẳng biết bọn hung thủ quăng xác nơi nào? Thật vô cùng tàn bạo.

Hai người lần bước ra phía hậu liêu, Phi Bằng trở tay :

- Tuệ Minh hòa thượng kia rồi.

Là người có võ công, tính tình không còn khiếp hãi, vậy mà Linh Phụng cũng phải đưa hai bàn tay úp mặt :

- Trời ơi, ghê gớm quá...

Bên góc hậu liêu, thi thể hòa thượng Tuệ Minh nằm trên vũng máu. Quanh đó là hàng chục xác chết của tăng sĩ, tiểu tăng...

Linh Phụng vừa bình tĩnh lại, nàng đã kêu :

- Bọn nào tàn bạo gây huyết án này?

Phi Bằng đảo mắt nhìn quanh, gã chợt trông thấy một tiểu tăng còn thoi thóp thở.

Túi thuốc trị thương còn một ít, Phi Bằng liền cho chú tiểu tăng uống và rắc thuốc vào vết thương.

Lát sau chú tiểu tăng đã hồi tỉnh.

Linh Phụng ghé sát chú tiểu hỏi han :

- Bọn sát thủ nào đã vào chùa giết cả hòa thượng và tăng chúng vậy?

Chú tiểu run giọng đáp :

- Hung thủ chính là bọn Phù Tang Tam Đảo. Chúng tôi chùa từ buổi chiều qua với ý định núp trong chùa rình giết đôi nam nữ giang hồ sẽ đi ngang qua đây...

Linh Phụng giật mình :

- Chúng có nói tên hai người ấy chẳng?

Chú tiểu đáp nhanh :

- Linh Phụng và Phi Bằng...

Đôi nam nữ nhìn nhau, Phi Bằng trầm giọng :

- Chắc Tuệ Minh hòa thượng đã không chịu cho bọn ấy ẩn núp trong chùa?

Mọi mặt lim dim đôi mắt, chú tiểu nói như than thở :

- Ôi, cũng vì hòa thượng chủ trì không chịu chứa bọn gian ác nên cuộc giao đầu đã xảy ra. Tăng sĩ trong chùa đều tinh thông kiếm thuật và quyền cước nhưng khi bọn người quái gở ấy sự dụng liềm bay thì tất cả đều bị tru sát. Tại hạ bị lưỡi liềm móc vào hông nhưng chưa nguy hiểm đến tính mạng, phải nằm lẫn vào những xác chết để qua mắt chúng.

Phi Bằng liếc nhìn Linh Phụng :

- Ôi, sức thu hút của pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục thật ghê gớm. Sẽ còn bọn ngoại nhân cao thủ đến đây gây nên huyết án triền miên.

Linh Phụng trừng mắt :

- Nếu vậy ta càng phải tìm cho ra bá phụ để giữ pho bí kíp cho võ lâm Trung Thổ.

Trong đầu Phi Bằng cũng đang suy nghĩ như vậy nên gã vui vẻ gật gù :

- Muội nói đúng, ta phải tìm cho ra Kim Điều Đại Kiệt.

Liếc nhìn những thi thể tăng nhân, gã nói tiếp :

- Tuệ Minh hòa thượng là bạn của gia phụ. Tăng nhân ở đây cũng vì chống lại bọn ngoại nhân hung ác toan hãm hại chúng ta mà thiệt mạng. Vậy ta phải làm tang lễ, tống táng đàng hoàng và chữa trị vết thương cho tiểu tăng này đến khi bình phục.

Linh Phụng gật đầu :

- Tổng huynh nói phải. Muội còn thấy ngôi chùa này có thể làm nơi cư trú của chúng ta ít lâu để tiện thăm dò tin tức bá phụ..

Hai người quay mặt vào trong bàn bạc, chỉ có chú tiểu tăng nằm dưỡng thương lìm đim đôi mắt hướng ra ngoài.

Chợt chú tiểu la lên :

- Có bóng người vừa đột nhập...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Hồi 052

Linh Phụng còn yếu sức, nhưng Phi Bằng đã như một mũi tên phóng vút ra ngoài.

Bóng người y phục toàn đen vừa thoáng qua, Phi Bằng thét lớn :

- Quái nhân dừng lại.

Bùng..

Luồng kinh khí xô vụt tới làm Phi Bằng phải đảo bộ tung mình né tránh. Áp khí vừa tan thì bóng người cũng biến dạng. Gã trai chỉ kịp trông thấy mặt quái nhân trùm mảnh khăn đen với đôi mắt tỏa ánh tinh quang rừng rực.

Gã bực tức gằn giọng :

- Hừm, sao quái nhân này cứ theo dõi ta hoài? Ta phải giết hắn.

Vèo!

Bằng một khinh công tuyệt nghệ Phi Bằng phóng mình ra ngoài thien tự.

Gã đảo mắt sục tìm trong rừng cây cảnh chung quanh ngôi chùa.

Tuyệt nhiên không thấy gì cả. Quái nhân bịt mặt đã biến dạng đi đằng nào không rõ.

Phi Bằng lăm bắm :

- Hừ! Hay hắn là...

Có giọng trong trẻo của Linh Phụng ở sau lưng :

- Tổng huynh tìm quái nhân bịt mặt ư?

Từ từ quay người lại Tổng Phi Bằng hậm hực :

- Lão đã biến mất rồi.

- Tổng huynh định giết lão?

- Phải! Lão là một tên bại hoại, sớm muộn gì lão cũng phải chết trong tay huynh.

- Tổng huynh lầm rồi, theo ý muội lão không phải là phùng ác đạo, huynh chớ nên gây chuyện với lão.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Sử Nữ Âm Công

Rừng trúc xanh tươi trông thật mát mắt, chỉ ngắm nhìn cũng thư giãn tinh thần. Cẩm Tiên trở tay reo lên :

- Ta vào rừng trúc nghỉ một lát, Vương ca.

Vương Hán Sơn nhìn lại quảng đường. Hai người đã vượt xa thị trấn Hoa Đài và đi về phương nam, phong cảnh vùng này thật là miền non sông cảnh tú.

Chàng gật đầu :

- Phải đấy, trúc là loài cây quân tử, một nơi dừng chân lý thú.

Cẩm Tiên cười khanh khách :

- Cây trúc quân tử chỗ nào đâu?

- Muội không hiểu sao? Cây trúc tiết trực tâm hư, lòng nó thẳng, ruột nó rỗng. Cũng như người quân tử luôn thẳng thắn, tâm địa không chứa mưu cơ sâu độc.

- Thôi, Vương ca ơi, sống phiêu bạt giang hồ mà không có mưu cơ thì làm sao tồn tại được.

Nàng phẩy tay :

- Muội thích rừng trúc chỉ vì nó mát mẻ vậy thôi. Ta hãy vào đó nghỉ ngơi, đàm đạo...

Rừng trúc xanh rì rào trong gió như một điệu nhạc du dương bất tận, Vương Hán Sơn và Cẩm Tiên cũng ngồi trên một phiến đá, dưới chân là thảm cỏ xanh rờn.

Hán Sơn mỉm cười :

- Cẩm muội có điệu múa thật tuyệt vời. Tiểu ca tưởng đâu đã lâm nguy bởi bọn Vạn Độc Quỷ môn rồi đấy.

Cô gái gật đầu :

- Võ công của muội chỉ mới có bấy nhiêu. Còn muội sống được trên bước giang hồ chỉ nhờ tài lậu lĩnh.

Vương Hán Sơn nhướng mắt :

- Điệu múa ấy cũng là võ công à?

- Đúng vậy, đó là một môn tuyệt kỹ trong pho Sử Nữ âm công có tên là Nhiếp Hồn Ảo Vũ. Pho võ công này muội trộm được của mẹ Kim Tiên Xú Phụ ở Hải Ly thần đảo đem về tự luyện. Môn khinh thân, Ảo Bộ và Nhiếp Hồn Ảo Vũ thì Vương ca đã thấy, còn các môn tuyệt kỹ khác để giao đấu thì muội còn chưa luyện được. Phải cần Vương ca hợp sức với muội đấy.

Chàng trai ngạc nhiên :

- Sử Nữ âm công thuộc về người nữ, còn tiểu huynh là nam làm sao cùng muội luyện tập được?

Cầm Tiên chợt nắm lấy bàn tay Hán Sơn :

- Vương ca, muội nói thật. Vương ca đừng buồn nhé.

Hán Sơn lắc đầu :

- Muội cứ nói đi. Vừa qua đã hai lần muội giải cứu cho tiểu huynh thoát nạn mà...

Cầm Tiên lại cười :

- Vương ca không buồn thì muội nói thật nhé. Vương ca giúp được muội là do diện mạo xấu xí đó.

Gương mặt Hán Sơn vẫn bình thản, bởi sắc diện chàng có thay đổi thì Cầm Tiên cũng không thể nhìn thấy sau lớp mặt nạ đen đúa với hai vết sẹo dài.

Chàng trầm giọng :

- Tiểu huynh không buồn. Nhưng muốn được biết vì sao Cầm muội cần một kẻ xấu trai?

Cô gái đáp chậm rãi :

- Điều khó của Sử Nữ âm công là khi luyện các chiêu thức giao đấu phải có một đối tượng nam. Nhưng người sử nữ phải giữ được cái tâm mình không động, không có hành vi dâm tà để vẫn giữ nguyên là người trinh nữ. Trong lúc luyện công trước đối tượng nếu thấy tâm động là phải lập tức ngừng ngay, nếu để hành vi dâm bôn xảy ra sẽ bị tẩu hỏa nhập ma và chết không kịp cứu.

Nàng nhìn thật sâu vào đôi mắt Hán Sơn :

- Đây, muội đã nói thật và Vương ca cũng hiểu được nguyên nhân vì sao đã hai lần muội liều mạng giải cứu Vương ca. Nhưng chẳng hiểu Vương ca có chịu giúp muội luyện công chăng. Bởi muội đã thử luyện công với mấy chàng đẹp trai, nếu muội giữ được cái tâm không động thì trí tuệ vẫn phân tán, chẳng tập trung vào chiêu thức.

Vương Hán Sơn bật cười :

- Tiểu huynh hiểu rồi, gương mặt xấu xí của tiểu huynh không hấp dẫn được muội nên muội có thể định tâm khi luyện Sử Nữ âm công..

Cầm Tiên kêu lên :

- Vậy Vương ca thỏa thuận với muội rồi chứ?

Ngập ngừng một lúc, Vương Hán Sơn hỏi :

- Nhưng cách thức luyện môn Sử Nữ âm công như thế nào mới được chứ?

Nở một nụ cười hóm hỉnh Cầm Tiên nói :

- Vương ca muốn biết rõ ư?

- Tiểu huynh phải biết xem có thể giúp muội được không.

Cầm Tiên bất bình :

- Vương ca định tìm cách thoái thác phải không?

Vương Hán Sơn hốt hoảng, đáp nhanh :

- Không phải thế đâu, tiểu huynh chỉ sợ...

- Vương ca sợ gì?

- Sợ huynh sẽ xâm phạm.. tiết trinh của Cầm muội..

Đưa bàn tay ngọc vỗ vào vai Vương Hán Sơn, Cầm Tiên cười khúc khích :

- Vương ca chỉ lo chuyện hão. Lối luyện Sử Nữ âm công này không giống như Hấp Tinh ma công đâu mà ca sợ xâm phạm tiết trinh của muội. Nhưng..

- Nhưng thế nào?

- Trong lúc luyện công Vương ca phải tiếp xúc chân dương với chân âm của muối từ bên ngoài. Ca ca vận chân khí tổng vào, muối thì tiếp nhận luồng chân khí đó nhiều lần, cứ như vậy cho đến khi Sử Nữ âm công thành tựu.

Sùng sốt cả người, Vương Hán Sơn lấp bắp :

- Như thế chẳng hóa ra...

Cầm Tiên trừng mắt :

- Vương ca từ chối ư?

Hốt hoảng, chàng trai gật nhanh :

- Tiểu huynh bằng lòng - Rồi chàng tiếp - Khi muối đột nhập phòng riêng mộ Huệ Tiên để giải thoát cho tiểu huynh đã biểu lộ được môn Áo Bộ thần tình. Lúc song hành bên nhau tiểu huynh cũng đã thấy trình độ khinh thân của muối. Còn môn Nhiếp Hồn Áo Vũ tiểu huynh vừa thấy, quả thật giang hồ hi hữu. Pho võ công trong tay muối nếu luyện được hết các chiêu thức giao đấu nữa sẽ trở thành một cao thủ võ lâm. Tiểu huynh đang trên đường tầm sư học võ, tiểu huynh sẽ luyện luôn Sử Nữ âm công cùng với muối.

Cầm Tiên che miệng cười khúc khích :

- Ôi, không được đâu. Vương ca không thể luyện công mà chỉ làm đối tượng cho muối thôi. Vì nếu Vương ca cũng luyện pho bí kíp này thì lúc thành đạt Vương ca sẽ trở nên kẻ ái nam ái nữ...

Hán Sơn kêu lên :

- Trở thành lại cái à?

Cô gái cười nhẹ :

- Vương ca có muốn trở thành cô gái xấu xí mà giỏi võ công chăng?

Hán Sơn lắc đầu lia lịa :

- Thôi, điều ấy tiểu huynh không thích.

Cô gái bảo :

- Vậy Vương ca cứ giúp muối luyện âm công và cùng muối đi tới Trường Sa tầm thù.

Hán Sơn vội hỏi :

- Kẻ thù của muối ở Trường Sa à?

Gương mặt cô gái bỗng buồn bã khác thường :

- Phải, một kẻ thù ghê gớm, mối thù khắc sâu tận xương tủy. Trên bước giang hồ muối sẽ kẻ với Vương ca.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Hồi 054

Vương Hán Sơn nhận thấy ở cô bạn gái tình cờ này lắm điều đáng lưu tâm. Một thiếu nữ xinh đẹp, lâu lĩnh và tinh quái như Cầm Tiên không ngờ cũng đang mang một mối thù sâu nặng, nàng lại luyện một pho bí kíp lạ đời. Cùng sóng bước giang hồ với nàng chắc sẽ có lắm việc kỳ thú. Song chàng còn phải đi tìm Linh Phụng, còn phải học võ công để chống lại bọn Vạn Độc Quý môn.

Chàng bèn chậm rãi nói :

- Tiểu huynh đã hai lần chịu ơn của muối, dù phải đi với muối đến cùng trời cuối đất cũng chẳng từ nan. Nhưng hiềm vì tiểu huynh còn phải đi tìm gia muối bị thất lạc và học lấy vài ngón võ công để chống chọi với kẻ thù...

Hán Sơn nói chưa hết lời, Cẩm Tiên đã trừng mắt :

- Hừm, thì ra Vương ca là người giả dối, nói chuyện quân tử với biết ơn ngoài miệng. Sự thật Vương ca vừa qua tai nạn đã tính bỏ muối một mình phải không?

Chẳng ngờ Cẩm Tiên đã nổi giận đến thế, Hán Sơn đâm ra lúng túng, vội vàng nói chữa :

- Ôi, tiểu huynh đâu phải là kẻ vô ơn. Nhưng hoàn cảnh thế nào cứ nói rõ để mong muối thu xếp giùm cho. Xin muối đừng nóng.

Cẩm Tiên lại mỉm cười được liền.

Nàng gật đầu :

- Thôi được, muối đã hiểu lòng Vương ca rồi. Bây giờ muối nhường Vương ca một bước... là sẽ cùng đi công việc của Vương ca. Trên bước hành trình Vương ca phải làm đối tượng cho muối luyện Sử Nữ âm công, còn muối sẽ giúp Vương ca học võ công và kiếm tìm người thân. Như vậy được chưa?

Hán Sơn vui mừng lộ miệng :

- Cẩm muối thông minh lanh trí, tính việc hợp lý vô cùng, tiểu huynh xin bái phục.

Cẩm Tiên vội xua tay :

- Không dám, không dám. Vương ca đừng tự hạ mình. Muối nghĩ cách để huynh muối ta vẹn nghĩa với nhau thôi.

Cả hai hòa chung tiếng cười giữa làn gió vi vu của rừng trúc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Hồi 055

Nói cười vui vẻ một lúc, Cẩm Tiên chợt bảo :

- Có một đại sự mà muối lại quên, bấy thật.

Vương Hán Sơn nhìn sững :

- Việc gì mà lớn lao quá vậy muối?

Cẩm Tiên cười lém lỉnh :

- Người xưa dạy rằng đừng tưởng đôi chân mang cái bụng mà chính cái bụng mang đôi chân. Thử hỏi nếu bụng đói meo cặp giò làm sao lết nổi? Vậy cái ăn chính là đại sự phải không? Muối đã lo sẵn bữa ăn uống từ đêm qua trong cái bị này. Bây giờ chúng ta lôi ra làm chuyện đại sự.

Nàng vỗ vào cái bị bình bịch, khiến Hán Sơn bật cười :

- Hèn gì lúc muối thoát ý để thi triển Nhiếp Hồn Áo Vũ bảo tiểu huynh ôm mớ y trang thấy có gì nặng trĩu, lục cục, lòn bòn ngờ đâu là cái bị thức ăn trong mớ quần áo.

Cẩm Tiên mở bị thức ăn ra, nào xôi, nào thịt luộc, lại có cả một bình rượu nho.

Hán Sơn nốc xôi thịt ăn rất thật thà nhưng không đụng tới rượu.

Cô gái nhướn mắt :

- Rượu dành cho Vương ca đấy, nam vô tửu như kỳ vô phong, chàng trai không có rượu thì xuôi xị như cờ không gió. Sao Vương ca không uống rượu?

Chàng trai lắc đầu hóm hỉnh :

- Thôi, tiểu huynh ngại lắm, chỉ sợ giống rượu của mụ Huệ Tiên.

Cầm Tiên trừng mắt :

- Vương ca đừng nói nhảm, chẳng bao giờ muội sử dụng dâm tử như Huệ Tiên. Muội sợ “chuyện ấy” lắm mà.

Hán Sơn mở bình rượu dốc vào miệng, mùi rượu thơm lừng.

Chàng tấm tắc khen :

- Ôi, rượu huyết sâm đại bổ ngon tuyệt.

Rồi chàng gật gù :

- Muội nói đúng, Huệ Tiên và muội đều thích chàng trai xấu xí. Nhưng mục đích mỗi người khác nhau.

Cầm Tiên cười khúc khích :

- Nếu muội không gỡ Vương ca ra khỏi tay muội Huệ Tiên dâm ác ấy thì Vương ca sẽ thân bại danh liệt vì không chịu nổi muội ta đâu. Lão Vạn Độc Thần Ma còn phải sợ môn Hấp Tinh công của muội hút hết nguyên khí nên mặc dù say mê muội nhưng cũng phải cứ ba tháng lão mới dám đến với muội một lần.

Hán Sơn ực thêm một ngụm rượu :

- Sao muội biết cả chuyện kín của muội ta?

Mắt cô gái liếc ngang :

- Chuyện gì mà qua khỏi tai mắt tinh ma của muội.

Chợt nàng phẩy tay :

- Thôi, không nói chuyện ấy nữa, bây giờ bàn chuyện võ công.

Hán Sơn nhìn cô gái :

- Chuyện võ công à?

- Phải, Vương ca đã học được mấy tuyệt chiêu?

Hán Sơn thành thật đáp :

- Tiểu huynh chỉ mới học được của gia phụ một chiêu Song Chỉ Xuyên Tâm, muội đã thấy tiểu huynh xuyên thủng tim một tên thuộc hạ Vạn Độc Quỷ môn đấy.

Cầm Tiên trầm giọng :

- Ra chốn giang mà chỉ có một chiêu lặn lưng thì ít quá, Vương ca còn phải học nhiều. Nhưng trình độ khinh công phi hành của Vương ca đã khá đấy.

Chàng trai mỉm cười :

- Gia phụ vốn là một cao thủ võ lâm nào phải tầm thường. Nhưng suốt thời niên thiếu tiểu huynh chỉ ưa săn bắn, xao lãng võ công. Tiểu huynh luyện khinh công phi hành và nội lực chỉ để đi săn và luyện một chiêu Song Chỉ Xuyên Tâm để hạ ác thú. Bây giờ có việc ra chốn giang hồ mới biết khó khăn.

Cầm Tiên nói :

- Vương ca chẳng nên lo ngại, đã có công phu nội lực như Vương ca sẽ tiếp thu võ công rất nhanh. Còn muội phải luyện thành pho bí kíp Sử Nữ âm công mới mong tầm thù rửa hận.

Như chợt nhớ ra, Cầm Tiên kêu lên :

- Vương ca còn môn đại đao đã cao cường. Trận giao đấu vừa rồi muội rất phục những đường đao của Vương ca.

Hán Sơn nhắc thanh đại đao lên, chậm rãi bảo :

- Môn đại đao này là của người bạn tình cò Khương Bạch Hồ truyền cho tiểu huynh chín chiêu, có thể biến hóa thành tám mươi một chiêu. Phở nội lực vào đao thì đường đao còn phát huy kinh lực dữ dội.

- Hay quá, vậy chỉ với môn đại đao này Vương ca cũng đủ đối chọi với kẻ thù rồi.

- Chưa đủ đâu muội ạ. Khương Bạch Hồ còn cần dặn tiểu huynh phải tìm học đao pháp của một người...

- Ai mà ghê gớm thế?

- Người ấy là Tạ thần đao, tức Huyền Thiết Đao Tạ Đại Đờm. Ông ta đã phiêu bạt giang hồ không định sở, nhưng tiểu huynh nhất định phải tìm ra bậc thần đao ấy.

- Vương ca còn phải học thêm đao pháp của họ Tạ à?

- Chẳng những học đao pháp mà tiểu huynh còn phải cầu xin ông trao lại thanh Huyền Thiết bảo đao...

Cầm Tiên nhướng mắt :

- Ôi, một cây đao thì rèn đâu chẳng được việc gì phải cầu xin lão già họ Tạ ấy?

Hán Sơn lắc đầu :

- Muội vậy là chưa hiểu về thanh bảo đao ấy, Huyền Thiết là loại thép đen quý hiếm, dùng luyện đao cứng mà không dễ gãy, bén ngọt đến độ chém sắt như chém sụn non... Được Tạ Đại Đờm truyền cho thanh bảo đao ấy tiểu huynh sẽ trở thành Cương Đao Tuyệt Thủ.

Cầm Tiên vỗ tay :

- Nếu vậy thì Vương ca gặp may rồi.

Chàng trai nhòm tới :

- Muội nói sao, thì ra...

Gật đầu mấy cái, Cầm Tiên bảo :

- Huyền Thiết Đao Tạ Đại Đờm hiện đang ở vùng núi Tiên Sơn.

- Ôi, tại sao muội biết?

- Có gì lạ đâu. Tạ Đại Đờm là con sâu rọu, lão ta có nhiều tửu hữu trên chốn giang hồ. Vài ngày trước đây muội nghe một bạn rọu của lão là Túy Cuồng Lão Hiệp nói trong tửu quán Liên Đài rằng Tạ Đại Đờm đang một mình luyện đao trong vùng núi Tiên Sơn và Hắc Long đàm.

Hán Sơn mừng rỡ :

- Vậy muội biết hai nơi ấy chứ?

Cầm Tiên gật nhanh :

- Hắc Long đàm là một đầm nước rộng lớn dưới chân núi Tiên Sơn nên hai địa điểm này gần nhau đấy.

- Thế thì ta đến đó ngay thôi, tiểu huynh muốn được gặp vị tiền bối ấy gấp.

Cô gái lại nói :

- Vương ca cũng nên biết trước rằng Tạ Đại Đờm là ông già tính khí bất thường, đôi khi rất nguy hiểm phải tùy cơ ứng biến mới được.

Hán Sơn vui vẻ :

- Ôi, các vị lão nhân trái tính trái nết là chuyện thường, tiểu huynh đã biết cách xử sự.

Cầm Tiên đứng dậy :

- Vậy thì chúng ta đi.

Hai người rời khỏi rừng trúc, cô gái xua tay :

- Ta tiếp tục đi về hướng nam, Vương ca nhé.

Cùng trở thuật phi hành hai người như hai mũi tên bay thẳng về phía chân trời, trong chớp mắt chỉ còn là hai chấm nhỏ.

Chương 56: Hắc Long Đàm

Núi Tiên Sơn cao ngất chập chùng.

Dưới chân núi là Hắc Long đàm quanh năm đầy tràn một thứ nước đen kỳ dị. Quanh đàm nước lau lách tràn lan cao quá đầu người, quang cảnh tiêu điều hoang vắng.

Vương Hán Sơn và Cẩm Tiên phi hành một vòng quanh núi.

Vút, vút...

Chàng và nàng cùng phóng xuống trụ bộ trên hai tảng đá cheo leo.

Hán Sơn lên tiếng :

- Chẳng thấy bóng lão nhân nào? Hay Tà Đại Đòm đã di chuyển đi nơi khác rồi chăng?

Cẩm Tiên chưa kịp trả lời thì Hán Sơn đã nghe thấy những âm thanh vang vọng :

“Hoa đào phật mộc,

Tấn nhi trăm chi

Thần long thám động

Lôi công áp chủ

Tà long hữu hổ

Phật thảo tầm xà

Nhất tấn nhất thoái

Lạc nhạn bình xa”.

Sau đám lau lách bên đầm Hắc Long bóng một lão nhân tóc dài bạc phếch phù lưng, tay cầm đại đao múa tít. Lão tiến thoái theo bộ vị, miệng đọc khẩu quyết như đang truyền đao pháp cho một đệ tử nào trong tường tượng..

Cẩm Tiên thềm thì bên tai Hán Sơn :

- Vương ca thấy không, Huyền Thiết Thần Đao Tà Đại Đòm đấy.

Vương Hán Sơn gật đầu :

- Tiểu huynh thấy rồi, trông lão chẳng khác một quái nhân.

Cô gái lại nói nhỏ :

- Tính nét lão cũng kỳ quái lắm. Chẳng biết lão có chịu truyền đao pháp cho Vương ca không.

Hán Sơn nói ngay :

- Tiểu huynh chỉ cần thanh Huyền Thiết bảo đao, còn đao pháp cứ thi triển chín chiêu biến hóa của Khương Bạch Hổ cũng đủ.

Đôi mắt Cẩm Tiên sáng lên :

- Thế thì dễ lắm..

- Dễ là sao?

- Nếu yêu cầu lão không xong ta tìm cách giết quách lão đi, đoạt lấy bảo đao cho gọn.

Hán Sơn trừng mắt, lắc đầu :

- Không được đâu, ta đừng nên làm điều trái đạo ấy.

Cầm Tiên vẫn nói :

- Chẳng có gì trái đạo đâu...

Hán Sơn gằn giọng :

- Giết người chẳng hề thù oán để đoạt đao mà chẳng phải trái đạo sao?

Cầm Tiên lẹ miệng :

- Để lão ta sống thì nguy hiểm cho mọi người. Lão ta dồn tâm lực mấy mươi năm nghiên cứu đao pháp, lại trích máu mình để luyện đao nên lão đã phát cuồng. Vương ca tiếp cận lão sẽ rõ.

Hán Sơn phẩy tay :

- Thôi được, để ta tiếp xúc với tiền bối rồi sẽ tính.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Hồi 057

Vèo, vèo...

Cả hai lao về bờ lau sậy bên đầm nước nhẹ nhàng như những chiếc lá rơi. Nhưng tiếng động nhẹ ấy cũng đủ làm thần đao Tạ Đại Đòm ngưng vội đường đao, ngược mắt nhìn.

Cầm Tiên nở nụ cười tươi, chấp tay khom mình :

- Kính chào Tạ tiền bối.

Lão già trừng mắt ngó, không trả lời.

Cầm Tiên đưa mắt nhìn Hán Sơn ra ý bảo: “Đó, thấy chưa, lão ta đã khùng rồi”...

Nhưng Hán Sơn vẫn bước lại gần Tạ thần đao cúi đầu nói :

- Văn bối xin ra mắt lão tiền bối. Vừa rồi kẻ hậu sinh được chiêm ngưỡng mấy đường đao của tiền bối, thật là đao pháp siêu tuyệt.

Tạ Đại Đòm chợt mở miệng :

- Ngươi là ai?

Chàng trai vội đáp :

- Văn bối là Vương Hán Sơn, còn tiểu muội kia là Cầm Tiên, vừa rồi may mắn mở tầm mắt trước mấy chiêu thần đao của tiền bối.

Lão già nhú mày, nhếch mép :

- Ta không ưa những kẻ nào lén xem ta thi triển đao pháp đâu.

Cầm Tiên bước tới, lẹ miệng :

- Tiền bối công khai múa đao giữa khoảng trời đất này thì bọn hậu sinh chúng tôi cũng công khai xem, sao gọi là lén lút?

Tạ Đại Đòm động cán đao xuống đất quát :

- Hừm, ta không tranh luận với bọn trẻ ranh. Nơi đây là giang sơn của ta, các ngươi hãy rút đi.

Mặc cho Tạ Đại Đóm nổi giận. Vương Hán Sơn vẫn kiên trì, nhỏ nhẹ :

- Bẩm tiền bối, bọn hậu sinh chúng tôi đang phiêu bạt giang hồ, nghe đại danh của tiền bối nên tới xin được tiền bối thu nhận làm đệ tử. Mong tiền bối rộng lòng gia ơn cho vãn bối.

Chàng trai vừa dứt lời thì lão già chợt ngửa cổ cười sằng sặc rung rinh cả đầm nước.

Cầm Tiên bực tức hỏi :

- Tiền bối cười cái gì vậy?

Tạ Đại Đóm vẫn nhăn nhám rằng cái còn cái mất ra để cười, thân mình rung theo tràng cười quái gở.

Rồi lão già từng tiếng :

- Ta tự cười ta đấy mà...

Cầm Tiên là cô gái ngang ngạnh, giọng chua như giấm :

- Có chuyện gì đáng cười đâu?

Tạ Đại Đóm gật gù :

- Tức cười thật chứ. Mấy mươi năm nay ta sống phiêu bạt ở miền sơn cước này, kẻ nào thấy cũng chạy mất. Bữa nay tự dưng có kẻ tới xin làm đệ tử.

Hán Sơn nói ngay :

- Vậy tiền bối còn chờ gì không nhận cho vui vẻ cuộc đời?

Lão già lắc đầu :

- Đệ tử tìm thầy đã khó, mà thầy nhận đệ tử cũng chẳng dễ gì. Nhận nhầm thứ ác ôn sẽ đi lụy cho đời, thậm chí bản thân khó tránh cái chết bởi kẻ phản sư.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Huyền Thiết Thần Dao

Vốn là kẻ thật thà, nghe những lời của lão già Hán Sơn vội chấp tay :

- Vãn bối chân thành muốn xin thọ giáo, mong tiền bối chớ nghi ngờ.

Tạ thần đao cười khà khà :

- Cốt cách của ngươi cũng được, nhưng con tiểu a đầu kia ngó tướng chẳng hiền lương mà ngươi thì đang bị nó xỏ mũi đấy.

Vương Hán Sơn ngượng ngùng đỏ mặt chưa kịp nói gì thì Cầm Tiên đã nhảy tới, cất giọng the thé :

- Bọn ta muốn tôn ai làm thầy là phải làm thầy, muốn ai toi mạng kẻ ấy cũng khó thoát, tiền bối cứ cân nhắc kỹ đi.

Tạ Đại Đóm cười lạt :

- Ta nhận xét quả không sai, ngươi là con tiểu a đầu ác đức. Ngươi chẳng nể lười đao của ta sao mà dám buông lời bức bách ta?

Hán Sơn vội kéo Cầm Tiên ra một góc, nói thầm “Cầm muội, sao lại vô lễ với Tạ tiền bối?”.

Cô gái nhăn mặt nói nhỏ :

- Lão khùng chẳng chịu nhận bọn ta làm đệ tử thì chộc tức lão ấy, lấy cớ giết lão đi rồi đoạt lấy bảo đao.

Hán Sơn trừng mắt :

- Bộ muội tưởng giết được Tạ Đại Đòm là dễ lắm sao? Hãy đứng im cho tiểu huynh nói chuyện.

Quay về trước mặt Tạ Đại Đòm, Hán Sơn lại cúi đầu :

- Tiểu muội còn trẻ con, ăn nói thất thể mong tiền bối tha tội. Tiền bối chỉ nhận riêng văn bối làm đệ tử cũng được.

Tạ Đại Đòm trở cây đại đao cầm trước mặt :

- Ngươi muốn ta truyền đao pháp thì cứ hỏi thanh Huyền Thiết đao của ta trước.

Chàng trai giật mình :

- Nghĩa là tiền bối muốn bắt văn bối phải giao đấu mấy chiêu?

Lão già bật cười :

- Chính thế, chính thế đấy.

Hán Sơn quay qua nhìn sừng Cẩm Tiên, ánh mắt đầy lo ngại.

Giao đấu với Huyền Thiết Thần Đao Tạ Đại Đòm quả là ngoài sức tưởng tượng của Hán Sơn. Tuy chàng đã học thuần nhuyễn chín chiêu đại đao biến hóa của Khương Bạch Hồ, song nghĩ mình so với Tạ Đại Đòm còn cách nhau một trời một vực.

Nhưng Cẩm Tiên đã thăm thì bên tai chàng :

- Vương ca cứ giao đấu với lão đi, muội đã có cách...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Hồi 059

Tin vào sự tinh ranh của Cẩm Tiên, Hán Sơn liền cầm ngang thanh đao của mình và cúi đầu.

- Văn bối xin lĩnh giáo.

Tạ Đại Đòm vênh râu, cười khà khà :

- Tốt lắm, động thủ đi.

Vương Hán Sơn lập tức chém hắt lên một đường đao nhanh tợ chớp. Chàng thấy Tạ Đại Đòm chỉ xoay nhẹ cổ tay, thanh đao của lão như có cánh bay lên hóa giải ngay được đường đao vũ bão của chàng. Nhưng lão vẫn gật gù khen :

- Thế Thiên Vương Tróc Quái của ngươi khá đấy. Nếu chịu được với ta hai mươi hiệp ta sẽ nhận ngươi làm đệ tử.

Vương Hán Sơn vung đao, kinh phong vùn vụt ánh đao tỏa ngời. Chàng nhảy theo bộ vị quán lấy lão già tấn công chẳng chừa một kẽ hở. Nhưng Tạ Đại Đòm cũng trả lời bằng những chiêu ác liệt làm chàng trai phải mướt mồ hôi. Hai bên giao đấu liên tiếp mười hiệp, qua những chiêu thức mãnh liệt rồi tạm ngừng lại ngó nhau.

Tạ Đại Đòm trừng mắt :

- Ngươi học ở đâu được đao pháp này?

Hán Sơn mỉm cười :

- Văn bối nghĩ chuyện ấy đâu có liên quan gì tới tiền bối?

Lão già nhúu cặp mày bạc :

- Ta chẳng hiểu tại sao người ấy lại truyền những thế đao độc địa này cho ngươi? Không chừng ngươi đã giết quách người ấy bằng thủ đoạn của con tiểu a đầu kia.

Chàng trai hỏi lừng lờ :

- Nhưng tiền bối gọi người ấy là người nào vậy?

Tạ Đại Đôm lẹ miệng :

- Người ấy là Khương Bạch Hồ. Đây là pho đao pháp chỉ có Khương Bạch Hồ thấu đáo và đủ sức truyền ra. Lâu nay tuyệt tích giang hồ. Ta tưởng già đã về miền âm cảnh, mang theo pho kiếm phổ chuyển thành đao pháp ấy ra đi vĩnh viễn rồi. Nào ngờ còn có kẻ được thừa hưởng.

Hán Sơn lại hỏi :

- Vậy ra tiền bối đã thông hiểu đao pháp của văn bối?

Lão già cười lạt :

- Làm sao qua mắt được ta, chỉ xem chiêu số và đao thức mà ta biết rõ xuất xứ từ Khương gia đao phổ.

Cầm Tiên nói xen vào :

- Thôi, nói dài dòng làm gì. Nếu tiền bối thấy tay đao của Vương ca xứng đáng thì nhận làm đệ tử đi.

Tạ Đại Đôm lắc đầu :

- Đầu có dễ thế. Tiểu tử này còn phải thử sức với bài đao mới của ta.

- Bài đao mới?

- Phải, bài đao ta vừa múa hồi nãy và các ngươi xem lên đó.

Hán Sơn gật gù :

- Đúng rồi, tiền bối múa bài Thịnh Nộ Cuồng Đao.

Lão già kêu lên :

- Láo, láo... Nhà ngươi chắc mót nhằm đầu của con tiểu a đầu kia nên nói xạo quá. Sao ngươi dám đặt tên cho bài đao mới của ta là Thịnh Nộ Cuồng Đao?

Chàng trai tươi cười :

- Quả thật văn bối nào biết bài đao ấy tên gì. Nhưng cứ xem thần sắc và cách xử đao của tiền bối mà đặt đại cái tên đó.

Tạ Đại Đôm khịt mũi :

- Ngươi làm rồi, bài đao này ta đặt tên là Xuân Vũ Mộng Đao.

Cầm Tiên đứng ngoài cười rú lên :

- Ôi, điệu múa trong giấc mơ xuân? Múa hát thì liên quan gì tới đao pháp tiền bối làm cầm rồi.

Lão già hất mạnh mái tóc dài như bờm sư tử quất.

- Tiểu a đầu người là con nít, ăn chưa no, áo chưa tới, kiến thức bao nhiêu mà dám luận võ công? Để ta giảng giải cho nghe. Phàm mới học võ công, đao pháp, trước học từng thế, sau ráp thành bài là những kẻ nhập môn. Bản lĩnh vững vàng rồi thì mỗi cao thủ phải nghĩ ra đầu pháp của riêng mình. Lên bậc thượng thừa lại cứ tùy tiềm thức, từ suy tư đến biến thành hành động, tay chân theo đó xuất chiêu. Lúc sáng tạo bài đao ta đang nghĩ đến điệu múa trong giấc mộng xuân thì đao pháp uyển chuyển như múa... Hình thì như múa nhưng khí lại vô biên. Đường đao như múa lại biến hóa vô cùng, các ngươi chớ quá coi thường mà uống mạng.

Vương Hán Sơn vòng tay :

- Nghe tiền bối lý luận hay lắm, văn bối xin được lĩnh giáo bài đao như múa ấy.

Lão già cười khả khả :

- Tốt, tốt, phải tỉnh trí, đừng để bài đao mộng ảo của ta đưa vào giấc mơ, lúc giật mình tỉnh dậy thì đã bay đầu.

Nghe Tạ Đại Đòm nói, Hán Sơn cũng rung mình lạnh gáy. Nhưng Cẩm Tiên đã thì thầm bên tai chàng :

- Lão khùng đấy, Vương ca đừng sợ.

Tạ Đại Đòm chột thét lên :

- Coi chừng, ta động thủ đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Hồi 060

Lời nói chưa dứt, cây đại đao đã xé gió vèo vèo, kinh phong ầm ầm qua những chiêu thức kỳ ảo như một điệu múa, thân hình Tạ Đại Đòm chập chờn ẩn hiện như một bóng ma.

Quả đúng như lời Tạ Đại Đòm, đường đao trong bài này là lướt uyển chuyển như múa mà biến ảo và kịch liệt phi thường. Vương Hán Sơn tung ra nhiều tuyệt chiêu nhưng cứ bị thu hút vào những thế hư hư thực thực của đối thủ. Đao vừa chạm nhau tóe lửa lại biến qua phương vị khác.

- Chết này...

Tiếng thét rợn hồn của Tạ Đại Đòm từng lúc làm Hán Sơn giật mình thót tim. Chàng hóa giải từng chiêu thế, dần dần thủ nhiều hơn công mà cứ lẫn lộn trong vòng hư ảo của một bài đao quái dị phi thường.

Bỗng chàng nghe văng vẳng bên tai tiếng kêu của Tạ Đại Đòm :

- Tiểu tử, đã qua mười chín hiệp rồi, chỉ còn một hiệp ráng giữ mạng sống để được làm đệ tử của ta.

Chát chát... bùng..

Đại đao chạm nhau kinh khí phát nổ, Vương Hán Sơn tung ra những chiêu số ảo liệt cuối cùng, nhưng chàng cũng chỉ đủ sức nhanh nhạy giữ lấy cái đầu trên cổ. Những đường đao quái dị của Tạ Đại Đòm vẫn không ngừng phát huy sức mạnh và quỷ mị đưa dần Hán Sơn vào trạng thái mê tâm không cường nổi.

Trong lúc tuyệt vọng, bên tai chàng trai văng vẳng tiếng nói quen thuộc của một cô gái...

Ôi, Linh Phụng người yêu của chàng đã đến lúc lâm nguy. Người con gái mà chàng lặn lội đi tìm khắp nẻo sông hồ, chẳng quản gian nan nguy hiểm.

Tay đao đã run, nhưng Hán Sơn vẫn cố giữ vững thần trí để lắng nghe tiếng nói của nữ nhân vừa vọng tới.

Ồ, chàng đã lầm lạc rồi, chẳng phải tiếng nói thân thương hằng mong chờ của Thượng Quan Linh Phụng... Giọng nữ bên tai chàng là những lời trấn an khẩn thiết của Cẩm Tiên.

- Vương ca, hãy giữ vững tinh thần, muội xuất chiêu đây.

Tiếng nói ấy hòa lẫn tiếng lục lạc của một võ công mỗi lúc mỗi vang rền, và lạ thay... gió đao từ từ ngừng hẳn.

Chàng trai hé mắt nhìn và nhận ra thân thể trắng lớp của Cẩm Tiên. Nàng đã thoát y, tay cầm vòng lục lạc, thân hình éo lá trong điệu múa mê ly. Góc bên kia thân đao Tạ Đại Đòm chống mũi đao xuống đất, gương mặt ngơ ngẩn như kẻ mất hồn, đôi mắt lão không thể rời thân hình của Cẩm Tiên được nữa. Tay đại đao lừng lẩy giang hồ đã bị cuốn hút vào Nhíp Hồn Áo Vũ của Cẩm Tiên.

Quá nhịp lục lạc, Hán Sơn lại nghe tiếng Cẩm Tiên thúc giục :

- Vương ca, còn chờ gì nữa, triệt hạ lão khùng đi.

Có nên hành động như thế không? Tinh thần thượng võ còn đầy ắp trong đầu khiến Hán Sơn ngẩn ngơ tự hỏi..

Tiếng Cẩm Tiên lại thôi thúc :

- Kia, Vương ca sao không đoạt lấy bảo đao? Nếu không giết lão thì giết đao nhanh lên rồi chúng ta bỏ chạy...

Hán Sơn cứ ngơ ngẩn lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Vũ Diệu Nhiếp Hồn

Huyền Thiết Thần Đao Tạ Đại Đôm đã bị Nhiếp Hồn Áo Vũ mê hoặc. Lão đứng trân trân bất động như kẻ mất hồn. Tay nắm hờ cán đao, mắt nhìn như dán vào thân hình uốn éo của Cẩm Tiên. Chém lão một đao rồi giết lấy bảo đao của lão là việc quá dễ. Nhưng Hán Sơn không thể xuống tay bởi chàng cho đó là hành động bất chính.

Cẩm Tiên bực mình phóng vút tới, vung tay chém vào những yếu huyệt của lão khiến Tạ Đại Đôm cứng ngắc thân hình như một pho tượng đá.

Cô gái nhanh như chớp, giằng lấy thanh đại đao trên tay lão họ Tạ thật dễ dàng.

Vương Hán Sơn kêu lên :

- Cẩm muội, đừng giết lão.

Cẩm Tiên lao vút thanh đao nặng nề về phía Hán Sơn, buộc chàng phải chụp lấy, rồi nàng nói lớn :

- Muội chẳng thèm giết lão đâu. Nhưng có lúc Vương ca sẽ phải ân hận vì cứ giữ mãi cái đầu quân tử giữa chốn giang hồ đầy những kẻ quỷ ma giáo quyết.

Nắm thanh đại đao Huyền Thiết là niềm mơ ước trong tay, Vương Hán Sơn vẫn lắc đầu :

- Cẩm muội hiểu cho, tiểu huynh không thể giết một người chẳng phải thù nhân như lão này.

Cô gái gằn giọng :

- Vương ca nói lạ, hồi nãy nếu muội không thi triển Nhiếp Hồn Áo Vũ thì lão già này đã chém chết Vương ca rồi. Vậy lão chẳng phải kẻ thù của Vương ca là gì?

Nàng giật mạnh tay chàng trai :

- Ta đi thôi, Vương ca.

Chợt một tràng cười lạnh gáy vang lên khiến Hán Sơn và Cẩm Tiên đều giật mình.

Cô gái thét lớn :

- Kẻ nào cười đó?

Tiếng cười lại vang lên ở một hướng khác, nhưng vẫn chẳng thấy có bóng người nào.

Hán Sơn tưởng Tạ Đại Đôm đã tự giải được Á huyệt và đang cười. Nhưng không phải, lão ta vẫn còn đứng trơ trơ kia bởi tất cả các yếu huyệt vẫn đang bị phong bế.

Chàng bèn quát lớn, tiếng dội vang cả sườn núi :

- Cao nhân nào đó, xin hãy xuất đầu lộ diện. Núp lén như vậy chẳng hay đâu...

Một giọng nói âm u đáp lại :

- Ta nào sợ gì các ngươi. Nhưng bảo con tiểu a đầu kia mặc y phục vào đi, kéo bản mặt ta.

Cẩm Tiên cười lạt :

- Nếu người sợ Nhiep Hồn Áo Vũ của tay thì hãy rút đi, đừng về chuyện đạo đức già.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Hồi 062

Vào...

Một bóng người nhẹ như chiếc lá từ trong đám lau lách rậm rạp như rừng lao tới.

Cầm Tiên kêu lên một tiếng kinh ngạc, Hán Sơn cũng lùi lại một bước trụ bộ đề phòng.

Kẻ vừa xuất hiện trong y phục toàn đen, mặt trùm khăn đen che kín, chỉ lộ đôi mắt xạ ánh tinh quang như hai điểm lửa. Người bí mật có thân pháp nhanh nhẹn, cốt cách phi thường, chỉ riêng búi tóc trắng trên đầu lộ rõ ông là một lão nhân.

Chỉ liếc qua lão già Cầm Tiên cũng biết gấp tay cự phách. Nàng lập tức vung cánh tay trần toan rung vòng lục lạc để thi triển môn Áo Vũ Nhiep Hồn.

Ret...

Cánh tay cô gái lập tức phải buông xuôi, vòng lục lạc rơi xuống mặt đất vì một mũi đao mỏng như lá lúa xuyên vào giữa vòng tay nàng mà thân hình người bật mặt không hề rung động.

Tiếng rú của Cầm Tiên làm Hán Sơn phải bước tới và theo phản xạ tự nhiên chàng vung cây đao Huyền Thiết lên.

Choang... một viên phi đạn vọt tới bằng một nội lực thâm hậu đã trúng vào cổ tay Hán Sơn làm cây đao rơi ngay xuống vạt cỏ. Toàn thân chàng trai chấn động tê rần chỉ vì một viên đạn nhỏ khiến cho Hán Sơn giật mình kinh sợ.

Chàng trai kinh hãi :

- Tiền bối là ai vậy?

Mảnh khăn che mặt rung động, người thần bí đáp giọng âm u :

- Là người on của các người.

Khe khẽ sừng sốt, Vương Hán Sơn bật thốt :

- Người on à?

- Phải, vì ta giúp các người không trở thành kẻ bất nhân vô đạo.

Cầm Tiên thét lên :

- Bọn ta làm gì mà bất nhân vô đạo?

Người bí mặt cười lạt :

- So tài không xong, lại giờ điệu quý vũ dâm bôn ra để toan hại người cướp đao, chẳng phải vô đạo bất nhân là gì?

Ánh tinh quang trên đôi mắt người bí mặt xạ thẳng Cầm Tiên, giọng ông ta nghiêm khắc :

- Hãy mặc y phục vào, điệu múa quý mị Sứ Nữ âm công của người chẳng rung động nổi ta đâu.

Tuy là cô gái ngang tàng ngỗ ngáo, Cầm Tiên vẫn không cưỡng lại được giọng nói âm u và tia nhãn quang lạnh lẽo trên đôi mắt lão nhân bí mật. Nàng còn kinh ngạc vì ông ta biết rõ Nhiep Hồn Áo Vũ trong pho Sứ Nữ âm công.

Tự bấm huyệt đạo, Cầm Tiên đã làm ngưng được dòng máu nơi bàn tay bởi mũi đao bay của người bí mặt. Nàng vừa cảm tức vừa mặc nhanh bộ y phục vào mình.

Tia mắt người bịt mắt lại rơi sang Hán Sơn :

- Người là dòng dõi danh gia chính phái mà bị quái nữ mê hoặc làm điều ám muội. Hãy biết điều đem thanh đao kia trả lại chủ nhân của nó.

Giọng nói và tia mắt của ông lão bịt mắt đủ uy lực khiến Hán Sơn ngoan ngoãn phục tùng như bị một quyền năng huyền bí điều khiển. Chàng ngoan ngoãn cầm thanh Huyền Thiết bảo đao dựng bên cạnh lão già Tạ Đại Đòm.

Người bịt mắt phẩy tay mấy cái, giải ngay những huyết đạo bị phong bế của Tạ Đại Đòm khiến lão cử động bình thường. Suốt thời gian qua tuy không cử động nói năng được nhưng Tạ Đại Đòm vẫn nhìn thấy mọi việc.

Thân thể vừa hoạt động, lão ta đã khom mình trước người bịt mắt :

- Đa tạ lão huynh đã giải cứu người lâm nạn, suốt đời chẳng dám quên ơn...

Mảnh khăn người bịt mắt lại rung rung :

- Người xưng là thần đao mà cái tâm chưa định, còn bị mê hoặc bởi quái nữ thâm bôn. Nếu không gặp ta thì thân bại danh liệt rồi. Vậy người hãy ôm đao đi chỗ khác vừa luyện đao vừa tu tâm sửa đức, làm nên những việc hữu ích cho đời mới đáng gọi là thần đao.

Tạ Đại Đòm lại cúi đầu :

- Tiểu nhân xin vâng lời chỉ giáo. Từ lâu tiểu nhân đã vào núi tu tâm luyện võ không ngờ hôm nay mắc đại nạn bởi con tiểu a đầu oan nghiệp kia.

Người bịt mắt phẩy tay :

- Thôi đừng dài dòng nữa, hãy đi về hướng sau lưng ta đây sẽ chẳng có kẻ nào dám cản lối.

Chấp tay vãi ta một cái, Tạ Đại Đòm vác đại đao luồn sau lưng người bịt mắt đi thẳng. Cẩm Tiên nhìn theo thanh Huyền Thiết đại đao ra về tiếc lắm, song chẳng làm gì được.

Nàng thét lên the thé :

- Lão già lắm chuyện, bỗng dưng can thiệp vào những việc giữa đường. Hôm nay ta chưa luyện xong pho Sứ Nữ âm công đành chịu lùi một bước, nhưng có ngày ta sẽ buộc lão trả món nợ hôm nay. Vậy lão có dám xưng tính danh môn phái cho ta biết chăng?

Người bịt mắt tuôn một tràng cười :

- Ta là người ẩn diện, chỉ chuyên làm việc nghĩa và can thiệp vào những điều chướng tai gai mắt. Còn nơi trú ngụ của ta thì ở ngay sau lưng các người kia.

Cẩm Tiên và Hán Sơn quay nhìn phía sau, chỉ thấy sườn núi xanh rờn phát phơ lau lách.

Lúc giật mình quay lại thì người bịt mắt biến mất từ lâu.

Tức giận vì mình nổi danh trí trá còn bị gạt, Cẩm Tiên gầm lên :

- Lão già quái quỷ, sẽ có phen ta móc mắt moi tim lão...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Quái Nhân Tái Xuất Hiện

Bị người bịt mắt gạt bằng một cử chỉ tầm thường, nhưng trong lúc bất chợt cả Cẩm Tiên và Hán Sơn đều không nghĩ ra.

Thấy Cẩm Tiên nổi cơn thịnh nộ, chàng trai vội bảo :

- Cẩm muội nóng giận làm gì. Người bịt mắt này hẳn cũng là nhân vật lừng lẫy giang hồ, trước sau gì rồi ta cũng biết.

Cẩm Tiên xụ mặt :

- Nhưng lão già làm vượt mất cơ hội đoạt thanh Huyền Thiết bảo đao cho Vương ca. Lão thả Tạ Đại Đòm đi mất tiêu rồi.

Hán Sơn vẫn tươi tỉnh :

- Huyền Thiết bảo đao tuy quý thật, nhưng nó chỉ là phương tiện để giao đấu. Căn bản của người cao thủ là võ công và khí lực, khi cao thủ đã tới mức thượng thừa thì dù nắm trong tay một cành cây, một lá cỏ đều có thể biến thành khí giới nguy hiểm hơn gươm đao. Còn kẻ hèn kém dù có bảo đao trong tay cũng vô dụng, thậm chí còn gây hại cho bản thân vì đối thủ có thể đoạt bảo đao, kiếm bén của mình để giết mình. Vậy muội cũng đừng buồn vì thanh Huyền Thiết bảo đao ấy nữa.

Có vẻ như giận dữ, Cẩm Tiên ngồi phịch xuống một tảng đá bên sườn núi.

Hán Sơn để mặc cô gái ngồi nghiền ngẫm sự thất bại vừa rồi, chàng bước lại chỗ người bị mất vừa biến mất.

Chợt chàng ngó thấy một chiếc thẻ bài quảng trên tảng đá, chàng lập tức nhặt lên xem.

Trên tấm thẻ bài có khắc hình một con chim điêu xoài cánh, nằm giữa một chữ Đại.

Chàng bỗng kêu lên một mình :

- Ôi, lão nhân cao thủ vừa rồi chính là Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long, bá phụ của Thượng Quan Linh Phụng.

Hán Sơn chợt nhớ lại những ngày qua, khi chàng kết giao với Linh Phụng thì Kim Điều Đại Kiệt còn ở bên Tây Vực, chàng chỉ được biết cha nàng là Kim Điều Trung Kiệt Thượng Quan Kỳ Phụng và thúc phụ Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm.

Chàng kêu lên nho nhỏ :

- Mọi người đều tưởng Thượng Quan Kỳ Long đã tuyệt tích giang hồ sau huyết án ở nhà Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc. Phải chi ta biết người bị mất là Thượng Quan Kỳ Long thì ta đã có thể hỏi thăm tin tức về Linh Phụng bởi ông ta còn sống tất sẽ luôn theo dõi diệt nữ thân thương của ông.

Lòng thương yêu Linh Phụng lại dâng lên vô hạn. Chàng so sánh Linh Phụng và Cẩm Tiên thật khác xa nhau một trời một vực. Tuy hai nàng đẹp ngang nhau nhưng Linh Phụng dịu dàng, đầm thắm còn Cẩm Tiên ngang tàng ngỗ ngược, lại ảnh hưởng ma giáo quá nặng bởi nàng đang luyện Sử Nữ âm công... Song hành cùng cô gái này chắc có phen sẽ bị di lụy.

Vừa suy nghĩ vừa nhớ lại những lời trách cứ của Kim Điều Đại Kiệt Vương Hán Sơn bỗng cảm thấy chán ngán Cẩm Tiên.

Hán Sơn liếc nhìn và nhận ra Cẩm Tiên đang quay mặt vào vách đá, chàng lẩn nhanh vào rừng cây toan lảng lạng bỏ đi nơi khác.

Không ngờ chỉ một tiếng động nhẹ cũng đã làm Cẩm Tiên quay mặt lại. Nàng lên tiếng :

- Vương ca đi đâu đó?

Hán Sơn vội ngừng bước trong lúc Cẩm Tiên vọt tới gần chàng.

Lúng túng đỏ mặt nhưng Hán Sơn cũng nghĩ ra được một lý do. Chàng đưa chiếc thẻ bài cho cô gái xem :

- Muội thấy chưa, lão nhân bị mất chính là Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long..

Cẩm Tiên kêu lên :

- Thượng Quan Kỳ Long à? Ông ta đã trùm mặt còn đổi giọng nói làm sao muội nhận ra...

Hán Sơn nhìn sững cô gái :

- Tại sao muội biết Kim Điều Đại Kiệt?

Cẩm Tiên lẹ miệng :

- Điều này muội sẽ kể cho Vương ca biết sau. Bây giờ ta phải tiếp tục lên đường theo đuổi công việc của Vương ca.

Nàng gằn giọng :

- Hồi nãy, sau khi lượm được tấm thẻ bài, Vương ca định bỏ đi phải không? Muội nói thẳng cho Vương ca biết trốn khỏi muội chẳng dễ dàng đâu. Vương ca phải luôn nhớ lời hứa, khi muội đã giúp xong việc của Vương ca thì trên đường muội đi Trường Sa tầm thù phải có mặt Vương ca đấy.

Hán Sơn gật đầu lia lịa :

- Đúng vậy, đúng vậy. Cẩm muội cứ yên tâm.

Tuy ngoài miệng nói thế nhưng trong đầu Hán Sơn lại thầm nghĩ: “Cô à quý quyết này ghê thật, một cử chỉ nhỏ nhặt cũng không qua mắt được ả ta”.

Cầm Tiên đứng dậy :

- Thôi, chúng ta lên đường.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Hồi 064

Hán Sơn cắt kỹ chiếc thẻ bài Kim Điều vào trong túi rồi cùng phi hành vun vút bên cạnh Cầm Tiên.

Cô gái nói bên tai Hán Sơn :

- Đây là đường đi công việc của Vương ca, huynh phải chỉ dẫn đấy.

Lúc đó dường như Hán Sơn chẳng nghe thấy gì nữa dù là âm thanh của làn gió hoặc tiếng nói của Cầm Tiên. Trong đầu chàng đầy ắp hình ảnh Linh Phụng, còn trong lòng chàng đang thương nhớ về nàng.

Qua những điểm dừng chân kín đáo, Cầm Tiên lại tiếp tục luyện Sử Nữ âm công làm Hán Sơn càng thêm ghê sợ cô gái đang đi dần vào cõi huyền bí của bọn ma giáo. Nhưng chàng vẫn không dám lộ ý nghĩ thâm kín của mình.

Một hôm trên đường đi qua con suối rộng nước tung bọt trắng phau, Cầm Tiên chợt kêu lên :

- Ôi, suối đẹp, suối mát quá, mình xuống tắm đi Vương ca.

Hán Sơn thầm nghĩ: “Cô gái này chẳng khác một chàng trai, việc tắm tấp mà cứ oang oang lên còn rủ rê nữa...”

Chàng mỉm cười :

- Muội tắm đi, tiểu huynh canh chừng được rồi.

Như một con thoi, Cầm Tiên lao vút từ đường núi xuống lòng núi sau khi thần nhiên trút bỏ y phục giao cho Hán Sơn giữ.

Hán Sơn phải quay nhìn đi chỗ khác. Chàng im lặng tới bên một tảng đá ngồi vờ nhìn ngắm trời mây. Chàng không muốn tắm chung với Cầm Tiên. Chàng biết gương mặt giả trang xấu xí của chàng khiến cô gái chẳng hề rung động. Còn chàng dù sao cũng chẳng phải bậc thánh nhân nên không thể thờ ơ với thân hình tuyệt mỹ của nàng. Chàng đã trải qua bao lúc phải dẫn lòng khi làm đối tượng cho nàng luyện âm công. Mỗi lúc phát công nàng phải xem phản ứng của nam nhân ra sao để điều tiết các chiêu thức. Do diện mạo giả trang xấu xí của chàng tâm của Cầm Tiên không bị động nhưng Hán Sơn bị ức chế dữ dội, vì những lúc ấy trên thân thể nàng và chàng không một mảnh y phục. Bây giờ chàng chẳng còn hào hứng để tắm chung một dòng suối với nàng. Ngồi trên tảng đá Hán Sơn tập trung ý nghĩ thương nhớ Linh Phụng triền miên.

Dường như Cầm Tiên hiểu được tâm trạng của Hán Sơn nên nàng lại tinh nghịch quấy phá.

Trầm mình trong dòng suối, nàng vung cánh tay trần vẫy gọi :

- Vương ca, suối mát quá, xuống tắm với muội đi.

Hán Sơn chỉ mỉm cười, lắc đầu rồi ngược mắt ngó trời hoặc quay nhìn những khóm thạch thảo trên vách đá.

Bỗng Hán Sơn nghe một tiếng kêu thét của Cầm Tiên.

Chàng nghĩ cô nàng lại đùa giỡn nên chàng không thêm quay người lại... Nhưng một tiếng rú của nàng làm Hán Sơn phải nhìn xuống dòng suối. Chàng nhận ra bốn quái nhân lùn tịt đang rẽ nước bao vây Cầm Tiên vào giữa.

Những gã lùn quái dị đang la lối ồn ào :

- Người đẹp của ta...

Gã lùn khác la lớn :

- Đừng nói láo... Chính ta thấy nàng trước.

- Bậy, bậy... ta kêu tiếng ồ kia trước tiên.

- Người nói nhảm, ta đã ở gần nàng trước các người đây này.

Lời tranh luận chen giữa những tràng cười khà ồ của những gã lùn quái dị làm Hán Sơn nổi nóng.

Chàng đứng phắt lên rồi lao nhanh xuống bờ suối.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Tai Họa Bất Kỳ

Giữa dòng suối, Cẩm Tiên cố vùng vẫy để thoát khỏi vòng vây của bốn gã lùn quái dị.

Dường như bốn gã chắc chắn cô gái này không thoát khỏi vòng vây nên chỉ đùa giỡn khoát nước tung tóe vào nàng. Nhờ vậy Cẩm Tiên bơi nhanh vào bờ.

Hán Sơn vươn mình toan phóng vút xuống nước giao đầu với bọn lùn kỳ quái kia. Trong lúc này chàng không thể bỏ mặc cô gái lâm nạn. Nhưng Cẩm Tiên lại la lớn :

- Vương ca, quăng y phục cho muội trước đã.

Vèo... bộ y phục của Cẩm Tiên rời khỏi tay chàng trai bay nhanh xuống bờ suối. Song một gã lùn đã phóng mình lên như chiếc pháo thăng thiên, gã vươn tay chụp dính bộ y phục rồi cười rề lên.

Ừm. Gã buông mình xuống suối, tay cầm bộ y phục đưa lên khỏi đầu và la oang oang :

- Ta có bộ y phục trong tay thì người đẹp phải thuộc về ta.

Những tiếng la khác vang lên :

- Nói nhảm, người đẹp cần gì y phục, ta trông thấy nàng trước thì nàng là của ta.

- Láo lếu, đang ra cho ta chụp nàng kéo nàng trốn mất.

Cẩm Tiên cuồng quát, quỳn cả e lệ cứ trần trụi phóng mình lên bờ miệng gào thật lớn :

- Vương ca, mau cứu muội.

Bộp... bộp...

Những cánh tay vươn tới chụp lấy tay chân Cẩm Tiên. Bọn người quái dị này tuy lùn nhưng thật lạnh lẽo và có những thế Cẩm Nã siêu tuyệt chụp cứng cô gái ngay.

Vút... Vương Hán Sơn đã lao xuống suối, lướt nhanh đến chỗ Cẩm Tiên lâm nạn.

Chàng thét lớn :

- Lũ quái nhân, muốn sống hãy buông nàng ngay.

Tiếng thét của chàng vừa dứt Vương Hán Sơn đã tối tăm mặt mày bởi những cục đất bùn phóng tới.

Bịch... bịch... bịch.

Những cục bùn đất do nội lực kinh khiếp của bọn lùn quật vào cơ thể Hán Sơn còn dữ dội hơn những tảng đá.

Chàng trai tung mình dưới nước, xoay như chong chóng mới kịp chống đỡ những cục đất bùn của đối thủ, nếu có đủ chưởng lực phi thường chàng cũng chẳng có thời khắc đề xuất chiêu.

- Thường công bảo vệ người đẹp cho người đó...

- Đỡ món quà của ta đây...

- Bùn sinh hảo hạng, chụp liền đi tiểu tử.

Cứ mỗi lời trêu chọc là một tảng đất sinh quật mạnh vào Hán Sơn với sức mạnh ghê hồn.

Cầm Tiên luôn miệng kêu la :

- Vương ca, Vương ca...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Hồi 066

Hán Sơn hết sức chống chọi với bốn lùn quái dị. Nhưng chàng chỉ còn có thể xoay mình nhanh chóng tránh né thứ vũ khí bùn đất dữ dội của bốn đối thủ luân phiên quật vào chàng bằng nhiều chiêu kỳ quái. Cứ mỗi lần không né tránh kịp là Hán Sơn phải triển vận nội lực chịu đựng một tảng sinh giáng vào cơ thể làm lục phủ ngũ tạng của chàng rung chuyển mất đồ hào quang, thất khiếu rịn máu.

- Vương ca, Vương ca...

Tiếng kêu của cô gái vẫn vang vọng nhưng Hán Sơn đành bất lực bởi sức tấn công vũ bão của bốn gã lùn.

- Ha ha ha... Tội nghiệp thằng tiểu tử, cho nó một cục Mê Hồn Xích Thổ để ta rảnh tay rước người đẹp đi cho rồi.

Chàng trai giật mình, trừng mắt nhìn gã lùn vừa ra lệnh ấy. Nhưng chàng chưa kịp nhìn rõ gương mặt quái đản của gã thì một tảng đất đỏ như máu đã xé gió bay tới, vụt thẳng vào mặt chàng. Hán Sơn nghiêng đầu né tránh song đã quá muộn...

Bộp... Tảng đất đỏ như máu ấy đập thẳng vào mũi chàng.

Hán Sơn vừa đau đớn vừa cảm nhận một mùi hôi thối quái lạ xộc vào hai lỗ mũi và chàng ngất lịm đi vì chất Mê Hồn Xích Thổ của bọn người lùn.

Gã quái nhân vừa phóng tảng đất mê hồn nọ cười rú :

- Ha ha, cho tiểu tử châu Hà Bá luôn. Người đẹp sẽ chẳng còn tên họ vệ nào để cầu cứu nữa.

Cầm Tiên vùng vẫy dữ dội giữa bốn tên lùn. Nội lực và khinh công chẳng thể giúp nàng thoát thân bởi bốn tên lùn thuộc loại cao thủ giang hồ. Còn những chiêu trong bí kíp Sử Nữ âm công chưa luyện được chiêu nào thành đạt.

Gã lùn tóc vàng vuốt nhẹ tấm lưng trần của cô gái :

- Ngoan nào, ngoan nào... về với bọn ta nàng sẽ là một phu nhân.

Tên lùn râu xồm cãi lại :

- Bậy, nàng đâu phải là của riêng người mà chịu làm phu nhân. Về son động nàng sẽ được cai quản bọn ta, tùy nàng ban ơn mưa móc cho từng đứa. Vậy ta phải tôn nàng là nữ chúa.

- Phải, phải. Nữ chúa vạn tuế.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Họa Phúc Khó Lường

Gã lùn chột mắt và gã đầu trọc cùng vỗ tay reo hò.

Tuy là cô gái ngang tàng ngổ ngáo nhưng lọt vào tay bọn người lùn quái dị, võ công ghê gớm này Cẩm Tiên cũng hết hồn. Cứ tưởng tượng nàng phải luân phiên làm thú tiêu khiển cho bốn gã không thành hình người kia cũng đã tởm lợm. Và lại Cẩm Tiên cần phải giữ nguyên vẹn trinh trắng để luyện Sứ Nữ âm công, bị bọn quái quỷ này đưa vào sơn động là đời hoa tan nát, mà võ công cũng chẳng còn.

Cẩm Tiên vội la lên :

- Thả ta ra... thả ta ra...

Gã lùn đầu trọc cười ngất :

- Tàu nữ chúa, bọn hạ thần chỉ có thể buông nữ chúa khi về tới sơn động thôi.

Tên râu xồm cũng gật gù :

- Buông nữ chúa rồi lấy ai ban ơn mưa móc cho chúng thần?

Cẩm Tiên gằn giọng :

- Các ngươi mạo phạm tới ta sẽ bị sư mẫu của ta trừng trị thảm khốc tan tành.

Nghe nàng nói, gã lùn tóc vàng trở mắt :

- Sư mẫu của nàng là ai vậy?

Cô gái đáp gọn :

- Kim Tiền Bà Bà đó.

Cả bốn gã cùng kêu lên :

- Kim Tiền Xú Phụ ở Hải Ly thần đảo?

Cẩm Tiên gật đầu :

- Chính là người đấy. Các ngươi phải cung kính gọi là Kim Tiền Bà Bà, dùng hai tiếng xú phụ chẳng sợ bị cắt lưỡi sao?

- Nàng có bằng cứ nào chứng tỏ là đệ tử của Kim Tiền Bà Bà, nữ chúa Hải Ly thần đảo chứ?

Cẩm Tiên phẩy tay :

- Bọn ngươi để ta lên bờ, mặc xong y phục khác biết...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Hồi 068

Bốn gã lùn lập tức buông Cẩm Tiên, nhưng chúng theo sát sau lưng nàng. Cẩm Tiên lên khỏi mặt nước, thân hình tuyệt mỹ của nàng khiến bốn gã lùn há hốc mồm ngẩn ngía, chiêm ngưỡng phía sau.

Không quay lại, nàng ra lệnh :

- Trao y phục cho ta.

Tên lùn râu xồm đưa bộ y phục tới, Cẩm Tiên đưa cánh tay trần ra phía sau chụp lấy bộ đồ... Nhưng nàng không mặc vào chỉ lục trong áo lòi chiếc vòng lục lạc đưa lên.

Vừa trông thấy vòng lục lạc, gã lùn tóc vàng đã kêu rú :

- Lục Lạc Áo Vũ, chạy nhanh kẻo chết.

Cả bốn tên lù lập tức phóng mình phi hành như gió, chúng thoát nhanh vào khu rừng trước mặt.

Cầm Tiên đắc ý cười :

- Thì ra bọn này cũng biết về Nhiếp Hồn Áo Vũ...

Nàng mặc nhanh y phục rồi chạy dọc theo bờ suối đến chỗ Hán Sơn ngắt lịm hồi này. Nhưng mặt nước suối phẳng lì, hình dáng chàng trai chẳng còn thấy đâu nữa...

Cô gái hoảng hốt kêu lên :

- Vương ca... huynh đâu rồi. Vương ca?

Chỉ có tiếng dội từ núi rừng đáp lại.

Hán Sơn đã biệt tăm rồi.

Vừa chạy tán loạn trong rừng, Cầm Tiên vừa cất tiếng kêu gào thống thiết :

- Vương ca... Ca ca ở đâu.

Không có tiếng đáp lại, suối rừng im bất như tờ...

Cầm Tiên thốt :

- Ai đã bắt Vương ca... Hãy trả Vương ca lại cho ta...

Vừa phóng mình đi tìm Vương Hán Sơn, Cầm Tiên vừa la hét chấn động cả cánh rừng...

Cuối cùng tiếng gào đã khản, Cầm Tiên ngồi phịch xuống gốc cây giọt lệ tuôn trào.

Ma nữ đã khóc!

Sự mất tích của Vương Hán Sơn làm cho Cầm Tiên cảm thấy mình cô độc hoàn toàn...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Ác Chiến Sau Thiền Tự

Linh Phụng ngồi tư lự dưới gốc cây bồ đề. Hoàng hôn đã phủ trùm vạn vật một màu âm u huyền ảo. Trong chùa Thiền Lâm chú tiểu tăng đã thỉnh một hồi chuông công phu. Tiếng chuông chiều càng gọi cô gái nhớ nhà bởi Thượng Quan son trang cũng có ngôi Tây An cổ tự kề bên.

Thương nhớ song thân và hai đệ đệ khiến lòng nàng quặn thắt, hình bóng người yêu cũng biệt biệt còn làm tim nàng đau đớn bồi hồi. Hai dòng lệ nóng chọt tuôn trào, Linh Phụng thầm kêu nhỏ nhỏ :

- Vương Hán Sơn, huynh ở nơi nào, có biết chẳng muộn phiêu bạt phương trời trong hoàn cảnh đau buồn khó xử...

Linh Phụng khó xử bởi tình cảm của Phi Bằng. Nàng biết gã công tử này yêu nàng tha thiết nhưng trái tim nàng vẫn nguội lạnh trước nhiệt tình của gã trai đang kề cận bên nàng chỉ vì tâm hồn nàng đã trao trọn vẹn cho Hán Sơn từ những ngày thơ ấu. Hoàn cảnh đẩy đưa làm Linh Phụng phải cân đến Phi Bằng, nàng biết phải làm sao vẹn cả đôi đường tình nghĩa.

Triền miên với những suy tư dằn vặt, Linh Phụng chẳng biết bóng đêm đã phủ chụp từ hồi nào cả ngôi chùa chấp chôn trong ánh đèn dầu và những ngọn nến lung linh.

Từ phía sau một bàn tay đặt nhẹ lên vai nàng khiến Linh Phụng giật mình quay lại...

- Linh muội, sao lại ngồi trầm mặc ở nơi này?

Câu hỏi dịu dàng của Phi Bằng làm Linh Phụng bối rối, nàng đưa ống tay áo rộng kín đáo chạm qua đôi mắt... nhưng cử chỉ ấy cũng không giấu được Phi Bằng. Gã nhìn thẳng vào dung mạo kiều diễm của nàng đang ẩn chứa buồn thương, rồi chép miệng :

- Ôi, muội lại khóc nữa rồi... Huynh đã khuyên muội bao lần là hãy bớt buồn thương, giữ gìn sức khỏe trên đường tìm kiếm những người thân thiết.

Linh Phụng thở dài :

- Xin lỗi Tổng huynh nhé. Muội đã cố gắng... nhưng vì những người thân thiết mà muội không thể ngăn được sầu thương.

Phi Bằng thừa biết trong nỗi sầu thương của Linh Phụng chẳng phải riêng vì phụ mẫu... mà còn vì hình bóng một người... Nhưng gã tảng lờ như không biết, chỉ nhẹ vuốt bờ vai nàng và bảo :

- Muội hãy vào hậu liêu ta cùng bàn luận võ công cho vui. Thấy muội buồn huynh cũng xót xang trong lòng lắm.

Ngoan ngoãn đứng dậy nhưng Linh Phụng khéo léo không để Phi Bằng nắm bàn tay nàng. Nhanh nhẹn lách mình, nàng uyển chuyển bước về phía hậu liêu, Phi Bằng vẫn theo sát bên cạnh.

Bỗng cả hai cùng dừng bước...

Phía sau ngôi chùa rung động mạnh.

Ầm Ầm...

Những luồng thanh quang xanh lè, chớp giạt đan chéo, tia sáng văng lóa mắt.

Bùng... Bình...

Phi Bằng kêu lên :

- Sau chùa đang có cuộc giao đấu giữ dội.

Gã bảo Linh Phụng :

- Muội còn chưa bình phục, vào ở yên trong hậu liêu đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Hồi 070

Linh Phụng vừa trở bước, Phi Bằng đã lao vút ra phía sau chùa.

Chờ bóng Phi Bằng trở bước, Linh Phụng cũng nhảy vọt lên mái ngói và trườn nhanh đi. Nàng tò mò muốn biết những cao thủ nào đang giao đấu ở nơi này.

Rầm... tiếng nổ rung chuyển mái ngói Linh Phụng núp sau góc mái cong nhìn xuống... mắt nàng như mờ đi bởi những luồng sáng chói lòa. Nhưng nàng cũng vừa kịp thấy một bóng người đang nhảy nhót giữa bọn Vạn Độc Quỷ môn áo xám.

Nàng kêu nho nhỏ :

- Ôi, người bị mặt.

Linh Phụng hồi hộp nhìn người bị mặt trong y phục màu đen và không hiểu vì sao ông ta lại chạm trán với bọn Vạn Độc Quỷ môn sau ngôi chùa này.

Ba tên áo xám giữa ngực thêu con nhện độc màu đen to như cái đầu thuộc hàng có vai vế của Vạn Độc Quỷ môn. Chúng hò hét điều động song thủ và tuôn ra ba luồng thanh quang kịch độc.

Bình Bình Bình...

Thân hình người bịt mặt giật bắn lên cao thoát qua những luồng Thanh Ảnh ma công bằng thân pháp siêu tuyệt, khiến Linh Phụng núp trên mái ngói phải kêu lên :

- Đơn Phượng Thăng Thiên, một thể khinh thân tuyệt đẹp.

Người bịt mặt vừa cười lên ba luồng chưởng phong đã rút soạn thanh kiếm sau lưng xuất chiêu vùn vụt. Đường kiếm loang loáng được phủ nội lực thâm hậu tấn công như vũ bão vào những tên Vạn Độc Quỷ môn.

Ba gã ma đầu vừa thu hồi ngọn chưởng đánh hụt, toan hợp công một lần nữa... nhưng chúng hoảng hồn trước những đường kiếm biến ảo lạ kỳ của người bịt mặt nên vội rút vũ khí ra. Trên tay ba gã ác ôn cầm đại đao sáng loáng, chia ba phương vị giáng trả kiếm chiêu thần tốc của đối thủ.

Vèo vèo vèo... Người bịt mặt chỉ còn như một bóng mờ giữa kiếm quang kỳ ảo. Thanh kiếm trên tay ông như biến thành những mũi ngọn di chuyển tấn công cả ba phương vị làm đại đao của bọn Vạn Độc Quỷ môn chao đảo chỉ còn mong bảo vệ lấy thân.

Thình lình cả ba tên nọ cùng phóng vụt ra khỏi vòng đấu. Chúng hú lên một tràng khủng khiếp như tiếng quỷ vọng về từ mộ địa rồi bám tay vào cái chốt nơi cán đại đao...

Lập tức ba luồng khí trắng tỏa ra mù mịt, phút chốc cả một vùng mờ ảo tựa khói sương trùm úp lấy người bịt mặt tựa chiếc lưới vô hình làm lạc phương hướng của đối thủ. Đồng thời ba tên Vạn Độc Quỷ môn vung đao xóc tới, luân chuyển phương vị tấn kích người bịt mặt bằng những chiêu thức tối độc.

Lúc đó Phi Bổng ẩn mình trong một tán cây, gã theo dõi trận giao đấu thật căng thẳng và gã vỗ tay vào đùi kêu lên :

- Tuyệt quá Bạch Khí ma trận, phen này lão bịt mặt kia chắc chắn sẽ bị tru sát.

Gã gật gù :

- Ta biết những cao thủ Vạn Độc Quỷ môn kia đã ở quanh ngôi chùa này để bảo vệ ta. Nhưng chẳng hiểu lão già bịt mặt tới đây với ý đồ gì để phải sa vào trận quyết đấu kinh hồn?

Núp trên mái ngói, Linh Phụng theo dõi từng hành động của người bịt mặt. Tuy chẳng biết màn sương mù quái lạ kia là Bạch Khí ma trận nhưng Linh Phụng cũng đoán được dã tâm của bọn ma đầu. Chúng đang sử dụng ma công độc khí gì đấy. Bỗng dưng nàng lo lắng cho tính mạng của người bí ẩn kia, bởi nàng cảm nhận được rằng ông ta là một người danh môn nghĩa hiệp.

Sự lo ngại của Linh Phụng không kéo dài vì người bịt mặt vẫn ung dung di động giữa ma trận mịt mù. Đột nhiên ông hét to một tiếng, thanh kiếm trong tay người bịt mặt chuyển động vèo vèo, tỏa ra một vùng huỳnh quang rực sáng. Kiếm khí rít lên dữ dội, mũi nhọn tung hoành truy kích ba gã ma đầu thật chính xác khiến chúng hoảng hốt lao vụt ra khỏi cục trảng.

Trong chớp mắt màn bạch khí của bọn Vạn Độc Quỷ môn tiêu tan, ba gã ma đầu lộ mặt. Thanh kiếm trên tay người bí ẩn rung lên và ông lao vút theo những chiếc bóng xám đang tháo chạy.

Ba đạo kinh khí đẩy ngược dữ dội của ba gã ma đầu xô ập về phía người bịt mặt để chúng mong thoát thân an toàn. Chưởng lực đẩy bật về phía sau như sóng bủa đầu ghềnh suýt tung sừng đá. Thân hình người bịt mặt chấn động, nhưng thanh kiếm tỏa ánh sáng vàng đã thoát khỏi bàn tay ông...

Vút... vút vút...

Chỉ trong một chớp mắt thanh kiếm chém bay ba chiếc đầu, máu văng tung tóe giữa không trung. Những tên ma đầu chết không kịp kêu một tiếng. Người bịt mặt tựa một mũi lao phóng vào tới chụp gọn thanh kiếm dắt vào lưng. Ông thần nhiên phi hành về cuối chân trời, chẳng thèm ngo lại ba xác chết không đầu vừa rơi phịch xuống.

Linh Phụng nhòm lên trên mái ngói, nàng hồi hộp khẽ kêu :

- Ôi, làm sao ta hiểu được chuyện này?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Bên Vực Tình Nguy Hiểm

Linh Phụng lảng lảng rời mái ngói bằng mình vào hậu liêu không một tiếng động. Nàng vừa ngã lưng nằm xuống nệm cỏ để nghe bên ngoài có tiếng bước chân người.

- Linh muội, Linh muội...

Phi Bằng vừa vào, gã cất tiếng kêu nhưng Linh Phụng tăng lơ như không nghe thấy. Nàng nhắm mắt vờ ngủ :

- Ôi, một trận đầu kinh hồn.

Gã trở lại nói câu thăm dò song Linh Phụng cứ nằm yên, không nhúc nhích động cựa gì cả.

Yên chí là nàng đã ngủ, Phi Bằng cũng nằm sải tay trên tấm nệm cỏ bên ngoài.

Gã lăm bằm :

- Thế là Giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn luôn cho người theo dõi, bảo vệ ta. Song lão nhân bịt mặt là ai? Tại sao lão tìm tới chùa này? Lão là người ơn hay kẻ thù... Ôi, thật khó hiểu.

Suy nghĩ một lúc Phi Bằng ngủ luôn hồi nào không hay.

Còn Linh Phụng cứ trăn trở mãi. Nàng nói thầm trong bóng tối: “Lạ quá, sao thân pháp và hình dạng của người bịt mặt ta thấy quen lắm. Nhất là những chiêu kiếm, đúng là Kiếm phổ Kim Điều của dòng họ Thượng Quan”.

Chợt nàng nhòm dậy, nói một mình :

- Hay người ấy là bá phụ?

Nàng nêu câu hỏi, rồi chính nàng lắc đầu :

- Không, lẽ nào bá phụ xuất hiện mà chẳng hề thăm hỏi đến ta? Chẳng lẽ đối với ta... bá phụ cũng giấu mặt? Nhưng nếu không phải bá phụ thì lão nhân bịt mặt là ai? Tại sao ông ta sử dụng rất rành Kim Điều kiếm phổ?

Trong đầu Linh Phụng luôn thắc mắc bởi nhân vật bí ẩn kia. Nàng không thể đoán được người bịt mặt là ai. Có điều chắc chắn ông ta chẳng phải là kẻ thù của nàng.

Trận giao đấu ban đêm kéo dài lâu, Linh Phụng lại căng thẳng tinh thần theo dõi nên nàng cũng mệt mỏi ngủ thiếp.

Lúc Linh Phụng bừng tỉnh giấc thì vầng thái dương đã lộ dạng. Vươn vai ngồi dậy Linh Phụng mỉm cười :

- Ôi, sáng nay ta dậy muộn quá.

Qua một đêm mệt mỏi khí trời lại đang nóng nực, Linh Phụng ra phòng tắm quây tạm phía sau hậu liêu tìm nước tắm cho thân thể và tinh thần thoải mái.

Lúc ra ngoài Linh Phụng còn nhìn thấy Phi Bằng nằm ngủ ngon lành trên nệm cỏ ở sau cánh cửa. Nhưng lúc Linh Phụng tắm xong quay trở vào thì chẳng còn thấy chàng trai.

Nàng đảo mắt nhìn quanh một vòng, rồi tự mình lý giải...

- Chắc Tổng huynh ra ngoài dò xét tình hình rồi.

Nàng dựng lười kiếm sáng bóng lên thay cho soi mặt và lấy lược chải đầu. Khi gỡ tóc nàng mới nhận ra mình để quên chiếc trâm ngọc, nàng giắt tạm dưới mái lá lúc nàng tắm.

Linh Phụng lật đật ra sau hậu liêu vào phòng tắm tìm kiếm... Lạ thay chiếc trâm ngọc đã biến đâu mất.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Hồi 072

Trở lại hậu liêu, nàng ngồi buồn rầu suy nghĩ. Phải chiếc trâm ngọc thường Linh Phụng chẳng tiếc làm gì. Nhưng đây là vật quý của bá phụ cho làm kỷ niệm trong ngày ông mới trở về.

Nàng còn nhớ mãi lời bá phụ dặn dò :

- Con phải giữ kỹ trâm ngọc này, nó quý chẳng phải bằng ngọc mà nó còn giá trị đặc biệt khác, sau này con sẽ biết.

Trong đầu Linh Phụng thoáng nhanh câu hỏi :

- Hay là... hay là...

Rồi nàng trở ra phòng tắm tiếp tục tìm kiếm nữa. Nàng lần tay bên bức vách tre, bởi nghĩ nàng đã giắt trâm nơi đó mà nhớ lầm trên mái lá. Nhưng vô ích, nàng lần suốt bức vách tre cũng chẳng thấy vật kỷ niệm của mình.

Đang lui cui tìm kiếm chợt Linh Phụng giật mình bởi có người vừa đến sau lưng. Người ấy áp sát vào nàng, hơi thở phả vào sau gáy.

Linh Phụng lập tức quay ngoắt lại :

- Ôi, Tổng huynh...

Phi Bằng mỉm cười :

- Muội đang tìm gì đó?

Nàng cũng cười tươi :

- Có gì đâu... muội đang kiểm chiếc trâm cài tóc.

Phi Bằng liền vươn tay lên mái lá. Lúc chàng ta buông tay xuống đã có chiếc trâm ngọc trong lòng bàn tay.

Chàng vui vẻ :

- Phải cái này không?

Linh Phụng không giấu được sự mừng rỡ :

- Phải chính nó, Tổng huynh thấy ở đâu vậy?

Phi Bằng thần nhiên đáp :

- Trên mái lá này thôi...

Đưa tay tiếp lấy chiếc trâm, Linh Phụng ngạc nhiên :

- Quái lạ, sao muội tìm mấy lần không thấy?

Gã trai cười xòa :

- Có lẽ ma giấu đấy.

Linh Phụng lắc đầu :

- Làm gì có ma quý ở đây. Hẳn là muội hồi hộp sợ mất trâm nên không tìm đúng chỗ.

Nhìn thẳng Linh Phụng, Phi Bằng hỏi :

- Chiếc trâm này quý lắm hả muội?

Nàng đáp ngay :

- Chẳng phải nó quý vì trâm bằng ngọc mà vì đây là kỷ niệm bá phụ tặng muội trong ngày ông mới từ Tây Vực trở về...

Phi Bằng như vô tình hỏi tiếp :

- Bá phụ có cho muội vật gì khác nữa không?

Nàng lắc đầu :

- Không, đây là vật duy nhất. Sau đó bá phụ đi Sơn Đông hội kiến với Thái Kinh Ngạc rồi tuyệt tích luôn.

Gật gù mấy cái, Phi Bằng bảo :

- Nếu vậy thì vật này quý lắm, muội nên giữ gìn kỹ lưỡng.

Linh Phụng nói ngay :

- Trâm này luôn luôn ở trên mái tóc muội, hôm nay muội chỉ mới rời ra trong lúc tắm.

Phi Bằng im lặng, trong đầu suy nghĩ điều gì đó mà cặp mắt gã ngời lên những tia sáng.

Hồi nãy lúc Linh Phụng từ phòng tắm trở vào hậu liêu thì gã đi ngang qua phát hiện chiếc trâm giắt trên mái lá. Gã vội lấy chiếc trâm định giấu nằng cho vui. Lúc thấy Linh Phụng mất công tìm kiếm, gã làm bộ hỏi rồi trao chiếc trâm ngọc cho nàng.

Qua sắc diện và thấy Linh Phụng mất công tìm kiếm, Phi Bằng đã nêu câu hỏi trong đầu :

- Trâm này chắc có điều chi bí ẩn, mình phải từ từ tìm hiểu. Tự nhiên bá phụ tặng diệt nữ chiếc trâm ngọc là chẳng phải chuyện bình thường.

Linh Phụng cài lại chiếc trâm lên mái tóc và nhìn sững Phi Bằng :

- Tổng huynh đang suy nghĩ gì vậy?

Phi Bằng nói dối :

- Huynh đang nghĩ đến lão già bịt mặt. Vì huynh chưa biết được lão là ai, thuộc môn phái nào. Đêm qua chính lão giao đấu với bọn Vạn Độc Quỷ môn đấy.

Làm bộ ngạc nhiên, Linh Phụng hỏi :

- Lão bịt mặt giao đấu với người của Vạn Độc Quỷ môn à?

Phi Bằng gật đầu :

- Chính mắt huynh trông thấy lão.

Khẽ nhú mày, Linh Phụng bảo :

- Nếu vậy thì lạ thật, muội cũng đang muốn tìm hiểu lão là ai.

Ngoài miệng nói vậy nhưng trong đầu Linh Phụng lại quay cuồng với câu hỏi thầm kín :

- Hừm, lão là ai mà sử dụng Kim Điều kiếm phổ? Lão là ai mà chống lại Vạn Độc Quỷ môn?

Hành tung của lão vẫn còn là một ẩn số...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Tái Ngộ Oan Gia

Vương Hán Sơn mở mắt ra thấy mình nằm dưới một gốc cây cổ thụ trong cánh rừng già.

Chàng trỗi dậy quét mắt nhìn quanh khắp...

Hồi tưởng chuyện đã qua lúc Cẩm Tiên tắm trần trường dưới suối thành linh bị bốn gã lùn quý quái vây bắt, chàng phóng xuống cố đánh nhau với bọn chúng giải thoát cho nàng bất ngờ trúng phải Mê Hồn Xích Thổ làm chàng ngất lịm đi chẳng còn hay biết gì nữa.

Bây giờ tại sao chàng ở trong cánh rừng này?

Như chợt hiểu ra, Vương Hán Sơn lẩm bẩm :

- Ô! Chắc hẳn có nhân vật nào cứu ta mang tới đây!

Sực nhớ tới Cẩm Tiên, chàng bâng khuâng trong dạ vì không hiểu số phận nàng ra sao rồi. Nàng có bị bốn tên lùn kia cưỡng hiếp chăng?

Vương Hán Sơn đảo mắt nhìn quanh. Chàng đã lọt vào một cánh rừng tùng bát ngát, toàn thân còn bải hoải vì chất Mê Hồn Xích Thổ của bọn lùn quái quỷ, chàng ngồi dựa vào một gốc tùng, trong đầu suy nghĩ miên man chàng ân hận vì không giải thoát được Cẩm Tiên và giờ đây chẳng biết bốn gã lùn đưa nàng tới nơi nào.

Hán Sơn lẩm bẩm một mình :

- Mục đích của ta chỉ mong tìm cho ra Linh Phụng. Còn Cẩm Tiên là cô gái quý quyết, muốn lợi dụng bộ mặt giả trang xấu xí của ta để luyện ma công. Nếu phải theo nàng đến tận Trường Sa chắc đời ta sẽ còn gặp nhiều di lụy. Nhưng dù sao nàng cũng đã hai lần giải cứu ta, nếu không có nàng ta đã lâm nguy trong tay Huệ Tiên ở thanh lâu Vân Mộng rồi. Thà là bỏ nhau giữa một đoạn đường, còn bỏ nàng trong sơn động với bảy quỷ lùn kia thì ta lại là người bội nghĩa vong ân.

Sau một lúc suy nghĩ, Hán Sơn quyết định phải tìm lên sơn động cứu Cẩm Tiên, xong đâu đó chàng chia tay với nàng cũng không ân hận.

Nhưng giải cứu nàng bằng cách nào đây? Nếu so sánh võ công thì một ngón đòn Song Chi Xuyên Tâm của chàng khó thắng nổi bốn tên lùn kỳ quái.

Chàng chép miệng :

- Võ công chẳng hơn thì ta dùng mưu trí. Trước nhất hãy luyện công phu, phục hồi nội lực triển vận khinh công, tới sơn động của bọn lùn ta sẽ tùy cơ ứng biến.

Hán Sơn ngồi xếp bằng dưới gốc tùng. Lúc ấy y phục đã khô hẳn, chàng nhắm mắt hít thở vận khí nơi huyết Đan Điền, tỏa lực đi khắp châu thân để kinh mạch lưu thông, nguyên khí phục hồi.

Lát sau từ đỉnh đầu chàng trai đã tỏa lên một luồng khí trắng và chàng hoàn toàn nhập định trong tư thế luyện công.

Qua chiều chu thiên vận hành khí lực mồ hôi chàng vã ra như tắm. Hán Sơn mở mắt, chàng vung tay phát công vùn vụt rồi thoải mái dựa gốc tùng mỉm cười :

- Nội lực phân tán bởi độc chất đã phục hồi. Ta chỉ chờ trời tối tìm lên sơn động giải cứu Cẩm Tiên.

Nhưng nụ cười trên môi Hán Sơn bỗng méo xẹo vì bên tai chàng vừa vọng đến những âm thanh xôn xao như tiếng vòng lục lạc của Cẩm Tiên trong điệu ảo vũ mê hồn.

Đôi mắt Hán Sơn sáng lên, chàng nói thầm :

- Ôi, nàng đã tự giải thoát được rồi chăng?

Hán Sơn đảo mắt nhìn, tai lắng nghe thật kỹ...

Chợt chàng kêu lên :

- Tiếng lục lạc của một bầy ngựa đang di chuyển? Nhạc ngựa của một toán binh lính hay của một đoàn bảo tiêu?

Chàng đứng dậy, đôi mắt nhìn về phía khu rừng và đã nhận ra một bầy nhân mã đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Hồi 074

Dẫn đầu toán nhân mã là một thiếu phụ tuyệt sắc trang phục diêm dúa, thoáng nhìn qua Hán Sơn đã giật mình.

- Trời ơi, lại mẹ Huệ Tiên.

Quả thật Huệ Tiên đang dẫn một lũ tỷ nữ cười trên lưng ngựa rong ruổi giữa đường rừng.

Con ngựa bạch lồng lên dưới ngọn roi của người đàn bà dâm ác, tung vó lao đi như một mũi tên khiến Hán Sơn chẳng còn kịp tránh nữa.

Chàng ngây mặt, hồi hộp đứng nhìn.

Bất chợt nhìn thấy Vương Hán Sơn giữa đường, Huệ Tiên dừng ngựa miệng vẫn tươi cười :

- Hừm, kính chào xú diện khách. Chàng thật là một bạc tình lang, đã qua một đêm ân ái với thiếp trên chiếc giường ngà mà còn phản bội bỏ đi theo con yêu nữ Cẩm Tiên ân ái với ả.

Hán Sơn hết sức lúng túng, cứ nhìn mãi lên mấy ngọn cây như kiếm tìm vật gì trên đó, tảng lờ những lời chào hỏi của thiếu phụ đa tình.

Nhảy xuống khỏi lưng ngựa, Huệ Tiên quay nhìn bọn tỳ nữ.

Ả phát tay :

- Các người dẫn ngựa xuống suối uống nước chờ ta...

Lũ tỳ nữ hiểu ý chủ liền dẫn luôn cả con ngựa của Huệ Tiên, kéo nhau ra bờ suối. Chờ bọn nữ tỳ đi khuất, Huệ Tiên ngó lại đã thấy Hán Sơn ngồi xuống gốc tùng ngựa mặt nhìn trời như chẳng hề biết có một mỹ nhân đối diện.

Huệ Tiên bước lại gần, ả ta thản nhiên ngồi xuống bên cạnh chàng trai mở lời tha thiết :

- Vương huynh, chàng còn giả vờ làm gì. Nơi đây có rừng, có suối, cảnh vật hữu tình.

Đôi ta cùng bày cuộc vui... còn gì hạnh phúc hơn?

Mùi da thịt đàn bà và hương thơm tỏa ngát khiến Hán Sơn cố dần lòng, chàng nhích mình cách xa Huệ Tiên, miệng vẫn câm như hén.

Thiếu phụ lại giật nhẹ vạt áo chàng :

- Kìa, Vương huynh... lẽ nào thiếp phải lặn lội tìm chàng mà chàng nở thờ ơ như vậy. Chàng đã quên cái đêm hội ngộ nơi Vân Mộng thanh lâu rồi sao?

Hán Sơn không đáp song chàng rủa thầm :

- Mẹ kiếp, hôm đó ta chỉ muốn thăm dò tin tức của Linh Phụng, không ngờ người cho ta uống mấy chung dâm tửu... ta mới sa vào vòng tay người trong cuộc truy hoan giữa con mê muội.

Tiếng Huệ Tiên vẫn thủ thi bên tai chàng :

- Vương huynh ơi, trời vừa sụp tối bọn tỳ nữ đã thấp đèn lồng cho núi rừng thêm huyền ảo. Rồi bọn chúng lại rủ trướng, quây màn để đôi ta cùng uống rượu trao tình, khoái lạc biết bao. Vương huynh còn ngại ngần chi nữa.

Hán Sơn đành cứ sử dụng ngón đòn giả câm giả điếc. Chàng thừa biết Huệ Tiên cường lực phi thường, ném ám khí như trò đùa giỡn để giết người trong chớp mắt. Chàng làm sao quên được đêm hôm đó người đàn bà này đã quăng vào mình chàng hai con vật khủng khiếp, nếu không nhờ Cẩm Tiên kịp thời giải thoát chàng đã phải ngoan ngoãn làm nô lệ cho cô ả rồi.

Thấy Hán Sơn chẳng hề mở miệng cũng chẳng nhúc nhích thân hình, Huệ Tiên tiếp tục ỡng ẹo :

- Ôi, sao Vương huynh lại lạnh lùng như gỗ đá, như từ chối nhiệt tình của thiếp? Hay là Vương huynh sợ yêu nữ Cẩm Tiên ghen hờn? Song Vương huynh đừng ngại yêu nữ xuất hiện là thiếp đoạt mạng nó như chơi. Đêm ấy nó thừa lúc thiếp bất ý sử dụng hương mê... thiếp mà tỉnh táo thì yêu nữ đã bị lột da cắt họng.

Chàng trai bịt mũi, miệng cứ nín khe. Chàng hy vọng Huệ Tiên chán chường sẽ bỏ đi chỗ khác.

Nhưng cô ả vẫn lỳ ra, chỉ cười lạt :

- Vương huynh nghe đây. Thiếp đi tìm Vương huynh đã có sẵn hai món quà tặng chàng. Món quà thứ nhất chính là tấm thân nỏ nà của thiếp mà chàng đã từng biết qua. Nếu chàng chối từ cái tòa thiên nhiên này thì đã sẵn món quà thứ hai trong bọc.

Ả lôi chiếc bọc găm ra, thò bàn tay trắng muốt vào trong làm Hán Sơn thầm nghĩ trong đầu :

- Hừm, đem thân mình làm miếng mồi không xong chắc cô ả định đem ngọc quý dụ dỗ ta đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Mắc Bẫy Hồ Ly

Vụt... vèo... song thủ Huệ Tiên phẩy nhẹ, lập tức Hán Sơn giật nảy thân mình. Quà tặng trong bọc giấu chỉ là con Bạch Linh xà bay tới quấn vào cổ chàng trai, đồng thời một con độc tằm đeo dính cánh tay chàng.

À ta bật cười khanh khách :

- Vương huynh, đừng nên cựa quậy nhé, cổ và tay nhúc nhích những con vật quý hiếm này sẽ dóp liền.

Hán Sơn trăn mình như pho tượng đá, làm Huệ Tiên lại cười xòa :

- Phải đấy, cứ giữ nguyên tư thế nhé. Nhích tay độc tằm sẽ cắn, quay cổ là rắn độc mổ ngay. Chúng nó đang chờ đợi chàng tâm tỉnh với thiếp đấy.

Đôi môi Hán Sơn không nhúc nhích, chẳng khác chọc tức người đàn bà dâm độc.

Huệ Tiên cười gằn :

- Vương huynh thật là can đảm, đã dám chọn cách ngồi chờ chết đói khát mồm nếu không muốn chết vì nọc độc. Huynh đã chẳng thêm tâm sự đòi trao với thiếp... thì thiếp cũng đành tặng luôn hai con vật yêu quý để lạng lẽ ra đi thôi.

Đúng lúc Huệ Tiên đứng dậy thì con Bạch Linh xà nhót nhèo lại rọ rạy nơi cổ Hán Sơn khiến chàng ghê tởm và ngửa ngáy... Chàng rất muốn giật phắt nó ra nhưng chàng chỉ cần cử động nhẹ là đã chết bởi nọc độc của con rắn với con tằm kinh khủng ấy.

Lạnh buốt cả sống lưng, Hán Sơn chợt hoảng sợ khi thấy Huệ Tiên dậm bước bỏ đi. Chàng vội kêu nho nhỏ :

- Huệ nương... Huệ nương...

Thiếu phụ dâm độc quay lại :

- Sao? Vương huynh còn muốn nói điều chi nữa?

Hán Sơn tìm lời khéo léo :

- Nàng nữ nào xử tệ với ta. Dù sao đôi ta cũng đã qua một đêm ân ái mặn nồng.

Huệ Tiên cười khanh khách :

- Ôi, Vương huynh còn nhớ đến đêm hoan lạc huyền diệu ấy thật sao?

Chàng trai làm bộ tỉnh tứ :

- Làm sao ngu huynh quên được cái đêm kỳ thú ấy...

- Vậy mà Vương huynh lại nở bỏ thiếp trốn đi?

- Nàng ngờ oan cho ta rồi. Ta nghĩ mình thân phận xấu xí không đáng sánh đôi cùng nàng nên lạng lẽ ra đi.

- Tội nghiệp Vương huynh quá nhỉ? Chớ chẳng phải huynh say mê yêu nữ Cẩm Tiên mà quên rằng thiếp mới là kẻ yêu Vương huynh say đắm? Ôi... đêm ấy dưới ngọn đèn lồng lung linh mờ ảo cặp mắt tình tứ của Vương huynh nhìn thiếp nồng nàn như muốn đốt cháy cả thịt da. Rồi huynh đã cùng thiếp...

Hán Sơn ngượng nghịu ngắt ngang :

- Sự thật ta chẳng phải kẻ tà tâm. Nhưng chẳng hiểu sao nàng vừa cho uống vài chung rượu thì ta bỗng xao xuyến, chẳng còn tự chủ được nữa.

Đôi mắt Huệ Tiên lúng liếng :

- Vương huynh nói lạ, chẳng lẽ thiếp lại cho huynh uống nhằm dâm tửu hay sao?

Chàng trai nhìn thấy Huệ Tiên lại ân hận, coi như mình đã một lần phạm tội với Linh Phụng trong lúc người yêu xa vắng. Thế mà người đàn bà dâm ác này còn làm bộ đầy đoạ khiến chàng nổi giận lớn tiếng :

- Nào ai biết được nàng cho ta uống thứ rượu gì? Chỉ thấy rượu vừa qua khỏi cổ là ta đã rạo rức, phát cuồng như chỉ muốn nhảy vào ngọn lửa...

Cặp mắt Huệ Tiên nguyền dài :

- Nhưng huynh đâu có nhảy vào lửa mà huynh nhảy vào chiếc giường ngủ với thiếp. Bây giờ còn tính chạy tội sao?

Con rắn trắng lại ngo ngoáy nơi cổ và con độc tằm bám ngửa cánh tay, Hán Sơn rít giọng :

- Ta sẽ chẳng nói chuyện được với nàng nếu hai con vật này cứ làm phiền ta mãi. Nàng hãy thu hồi chúng vào bọc đi. Ta luôn thương nhớ nàng chỉ tại ta xấu xí nên mặc cảm...

Huệ Tiên cười rũ rượi :

- Thôi đi, chàng đừng ngại biện đông dài nữa Vương huynh ạ. Chàng thừa biết thiếp yêu thích chàng chỉ do gương mặt xấu xí ấy thôi. Vậy mà chàng còn bỏ đi theo Cẩm Tiên yêu nữ.

Khi thiếu phụ trừng mắt :

- Con bé quỷ quái ấy đâu rồi?

Hán Sơn vội đáp :

- Cẩm Tiên đã bị bốn gã lùn quái ác bắt đi rồi.

Thiếu phụ dâm ác cười ré lên :

- Đó là Lạc Thủy tứ quái, đã lọt vào tay chúng kẻ như tiêu đời yêu nữ. Nhưng như vậy cũng tốt, sẽ không còn một kẻ quấy phiền ta nữa... Ha ha ha...

Sau tràng cười, Huệ Tiên lại nghiêm giọng :

- Tội của Vương huynh lớn lắm. Nhưng chàng có thể được xá xóa nếu đêm nay chàng ngoan ngoãn cùng thiếp uống rượu, ngâm thơ, và chung gối ái ân trong cảnh thiên nhiên kỳ thú này. Chàng vui lòng chứ? Nếu chàng chưa vui thì thiếp cũng có cái giúp chàng vui...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Sáu Món Ăn Lạc Thú

Huệ Tiên rút trong áo ra một chiếc sáo nhỏ, thổi mấy tiếng âm u. Lập tức chàng trai nghe cành lá lao xao, rồi hàng trăm con rắn màu lục và màu trắng xuất hiện lúc nhúc trên tàn lá... chúng giương cặp mắt đỏ rợn người và đánh lưỡi lách tách khủng khiếp.

Thiếu phụ khoát tay một vòng :

- Thấy chưa Vương huynh, bấy rắn dễ thương đấy chứ?

Hán Sơn rùng mình, chàng tưởng tượng nếu bấy rắn kia chỉ bò quanh mình chàng một lượt thì hẳn chàng chỉ còn là bộ xương trụi lủi.

Huệ Tiên trỏ tay lên tàn lá :

- Vương huynh thích nằm trong màn với thiếp hay thích đùa giỡn cùng bấy rắn gớm ghê kia? Chúng rất hung dữ và háu đói. Chỉ cần vài tiếng sáo điều khiển là chúng sẵn sàng cắn mổ ngay.

Chàng trai xua tay :

- Thôi, thôi, ta không ưa những con vật tanh tươi ấy. Một con Bạch Linh xà trên cổ và một con độc tằm Lão Qua nơi cánh tay cũng đủ làm ta mất hứng rồi.

Người đàn bà gật gù :

- Bậy quá, thiếp không ngờ mình đã làm chàng mất hứng. Thôi để thiếp xin gọi hứng lại cho chàng.

Sau một cái phẩy tay, Huệ Tiên đã thu hồi con rắn trắng bằng đầu đũa kia và con độc tằm đen thui, nhốt chúng vào chiếc túi gấm.

Hán Sơn liền đứng bật dậy, vung tay chân thoải mái.

Chợt Huệ Tiên trừng mắt :

- Vương huynh đừng tưởng thoát khỏi hai con vật này là có thể bỏ chạy đâu nhé. Chỉ một tiếng sáo ra lệnh của thiếp là hàng trăm con rắn độc trên các tàn cây kia phóng vút xuống cắn xé chàng. Ôi, cái chết như vậy chẳng êm dịu tí nào đâu.

Rồi ả vỗ tay, kêu lớn :

- Bay đâu, đừng tưởng, treo màn và dọn rượu thịt ra để ta cùng xú diện lang vui vầy nhé.

Những tiếng dạ vang lên rồi trong vài khắc bọn tỳ nữ đã dựng xong trướng gấm quây màn bát tiên dưới ánh đèn lồng huyền ảo. Trên vật cỏ mịn như nhung lại được trải một lớp nệm lông cừu êm ái tuyệt vời.

Tám nệm khoi gọi cho người ta nghỉ đến thú vui chăn gối.

Huệ Tiên lúng liếng cặp mắt đa tình :

- Mời Vương huynh nhập tiệc.

Tiếng bày rần độc lạo xạo trên cành lá khiến Hán Sơn chẳng dám cưỡng lại ý muốn của dam phụ tuyệt đẹp mà cũng tuyệt độc kia. Chàng uể oải ngồi vào mâm thức ăn lạ mắt.

Thiếu phụ quay qua bọn tỳ nữ :

- Cho các người lui ra ngoài, được tha hồ uống rượu nhưng đừng quá ham vui mà lơ lửng việc canh phòng. Coi chừng bốn gã Lạc Thủy tứ quái đây nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Hồi 077

Xung quanh đầy những người đẹp, Hán Sơn nhìn bảy con gái cầm gươm cúi đầu rồi biến dạng vào những lùm cây, chàng lại nhớ Linh Phụng quá chừng.

Ôi, ngày nào chàng mới tìm thấy người yêu?

Chàng lơ mơ gửi hồn về Linh Phụng đến nỗi Huệ Tiên đích thân trao đôi đĩa ngà trước mặt chàng cũng không nhìn thấy.

Huệ Tiên kêu lên :

- Vương huynh, chàng nghĩ tới điều gì mà như kẻ mất hồn vậy?

Hán Sơn bừng tỉnh vội đáp lại :

- À, ta đang ngắm những đĩa thức ăn kỳ lạ này, chắc là toàn sơn hào hải vị quý hiếm?

Thiếu phụ mỉm cười bí hiểm :

- Quý hiếm lắm, Vương huynh ạ.

Ả cầm đĩa ngà trở vào từng món :

- Đây là thịt sơn cầu đầy phong độc kẻ thường nhân ăn vào sẽ phát bệnh cùi. Còn kia là món rắn động hoang sơn. Đĩa nọ là gan cóc tía Động Đình, kẻ bên có bò cạp Tứ Xuyên chiên giòn. Tiếp đó là món rết độc Vân Nam nướng ngũ vị. Tô canh kia là rau ngải độc nấu với bọ hung rừng.

Hán Sơn phát hoảng :

- Ôi toàn những món ăn kịch độc làm sao ăn.

Huệ Tiên cười ngất :

- Vương huynh chớ sợ, những món này kẻ tầm thường xoi vào sẽ ngộ độc chết quay lơ ngay. Nhưng người có võ công lại uống kèm Thiên Hoa tửu của thiếp thì khí lực cường tráng, kinh mạch thông suốt việc ái ân mãnh liệt mà chẳng tổn hao nguyên khí tí nào.

Chàng trai rừng mình mắt ngó trân trân vào gương mặt xinh đẹp của Huệ Tiên rồi lại liếc ngang những đĩa thức ăn cực độc.

Thiếu phụ vẫn thân nhiên rót rượu ra chung, mùi rượu Thiên Hoa tỏa ra thơm ngát.

Ả nâng một chung trao tận tay chàng trai :

- Vương huynh, hãy cạn chén ân tình cùng thiếp...

Ánh tinh quang trong đôi mắt Huệ Tiên rọi thẳng vào mắt Hán Sơn. Lạ thay chàng trai như bị thôi miên, ngoan ngoãn đưa tay tiếp lấy chung rượu chẳng chút ngại ngần...

Huệ Tiên bật cười khoái trá.

Cô ả biết Hán Sơn đã bị Nhiếp Hồn đại pháp của nàng khống chế, sẵn sàng tuân theo sự điều khiển...

Lúc ấy quả thật chàng trai đã mềm ả khi chạm phải ánh mắt thu hồn của Huệ Tiên. Chàng quên khuấy ý định giải cứu Cẩm Tiên thoát tay bọn Tứ quái ở thâm sơn và còn quên luôn cả hình ảnh Linh Phụng yêu quý nhất đời của chàng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 78: Hồi 078

Chàng nâng chung rượu từ từ đưa lên môi, giữa lúc Huệ Tiên vẫn chiếu ngời đôi mắt vào chàng, miệng mỉm cười thích thú.

Chung rượu đã kề môi chàng trai.

Bỗng choang một tiếng, chiếc chung ngọc vỡ tan trong bàn tay Hán Sơn, chất rượu thơm tung tóe ra ngoài.

Huệ Tiên ngạc nhiên, nghiêm mặt :

- Kia, Vương huynh sao bóp vỡ chung ngọc của thiếp?

Chớp mắt một cái Hán Sơn bừng tỉnh, chàng nhặt viên sỏi nhỏ trước mặt trao cho Huệ Tiên :

- Không phải ta bóp vỡ chung ngọc đâu. Có kẻ ném viên sỏi nhỏ này hàm chứa nội lực đập vỡ tan chung quý.

Thiếu phụ thét lên :

- Vương huynh dám đặt chuyện hử, viên sỏi này làm sao qua mắt được thiếp, dù nó từ tay một kẻ phóng ám khí tuyệt luân.

Bộp...

Huệ Tiên chưa kịp khép miệng thì một viên sỏi khác đã bay lọt thỏm vào miệng ả, khiến ả đội ngược.

Lập tức chồm dậy, Huệ Tiên thét lớn :

- Bay đâu, hãy bắt ngay tên gian tể.

Bọn tỳ nữ của Huệ Tiên đều là cao thủ đao kiếm. Tiếng dạ vang rền, thép khua loèng xoèng trong bóng đêm.

Đưa chiếc sáo nhỏ lên môi. Huệ Tiên thổi ngay một khúc nhạc kỳ lạ... Những tàn cây liên xao động, trên mặt cỏ cũng nhấp nhô những hình bóng trườn bò. Hán Sơn biết Huệ Tiên đang huy động bảy rắn độc của nàng tìm giết một nhân vật bí nào đó. Kẻ đã cả gan dám phá khuấy cuộc vui của ả trong đêm nay.

Huệ Tiên thét lớn :

- Kẻ nào to gan, dám chọc ghẹo Vạn Độc phu nhân, hãy mau xuất đầu lộ diện.

Vèo...

Từ trên rặng cây một bóng người phóng vút xuống, y phục toàn đen, mặt bịt vuông khăn đen, chỉ chừa đôi mắt như đốm than hồng.

Hán Sơn thảng thốt kêu lên :

- Lão nhân bịt mắt.

Thiếu phụ dâm độc gầm lên :

- Quái nhân, Ngươi là ai?

Đáp lại câu hỏi của Huệ Tiên chỉ có một tràng cười lạnh gáy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Hà Lạc Kiếm Trận

Trận đồ tình ái đã dần sẵn với bình rượu Thiên Hoa và những món ăn tăng lực quái gở. Huệ Tiên còn dùng Nhiếp Hồn đại pháp điều khiển Hán Sơn theo ý mình. Chung mê tửu đã kẻ môi chàng trai... nhưng người bịt mắt thỉnh linh xuất hiện phá tan cuộc vui của thiếu phụ dâm ác. Tràng cười lạnh gáy của quái nhân càng làm Huệ Tiên nổi cơn thịnh nộ.

Rào rào rào...

Mùi quái nhân phát ra những tiếng như cười gằn hăm dọa, hai bàn tay ông chỉ nắm hai vạt áo choàng phất mạnh. Kinh khí ào ạt tuôn ra đẩy bọn tỳ nữ bật lùi vài trượng. Nhưng bọn chúng lại chia phương vị với hàng chục mũi nhọn điểm tới, những chiêu kiếm cực độc đua nhau áp đảo người bịt mắt như thiên la địa võng. Ánh gươm loang loáng, lưỡi thép xé gió rừng rợn.

Huệ Tiên cười rú lên :

- Quái nhân, ngươi có là tài thánh cũng không thoát nổi Hà Lạc kiếm trận của ta.

Người bịt mắt chỉ lắc nhẹ thân mình. Sau một tiếng roẹt, thanh gươm ngắn đã sẵn sàng trên tay ông. Gươm ngắn của người cô đơn giao đấu với kiếm dài của đám đông, song quái nhân chẳng hề nao núng. Thanh đoàn kiếm xoay tròn, thân hình quái nhân chập chòn như một bóng ma. Chỉ trong chớp mắt những tiếng rú hãi hùng vang lên, bốn lưỡi kiếm gãy lìa, những bóng trắng văng xa nhuộm đầy máu đỏ. Bọn tỳ nữ dạt cả ra trong lúc đường kiếm của quái nhân vẫn sát phạt không ngừng.

Hán Sơn kêu lên :

- Ôi, Mai Lạc Đông Phong, đường gươm tuyệt kỹ, quái nhân này sử dụng Kim Điều kiếm pháp tuyệt vời. Người bí mật này có liên quan gì với dòng họ Thượng Quan?

Tiếng sáo quái dị của Huệ Tiên đã ngắt ngang dòng suy tưởng của chàng trai. Rồi Hán Sơn rung mình nhìn thấy từ trong bóng đêm có hàng nghìn con rắn xanh, trắng quăng mình tới. Vài khắc trôi qua bầy độc xà bao quanh người bịt mắt.

Quái nhân xạ ánh tinh quang đỏ hồng, miệng cười lạt :

- Yêu nữ, ngươi còn bao nhiêu rắn độc nữa?

Huệ Tiên gằn giọng :

- Muốn có bao nhiêu cũng có.

Lời đáp của Huệ Tiên chưa dứt thì đường gươm trên tay người bịt mắt đã như một dải lụa cuốn nhanh trong không khí, cùng tiếng rít rợn người. Thiếu phụ dâm ác và Hán Sơn nhìn lại đã thấy hàng trăm con rắn bị chặt ra từng khúc.

Gương mặt Huệ Tiên đột nhiên tái xanh, con giận của ả đã lên tới tuyệt đỉnh.

Bầy độc xà trong cánh rừng này do ả trui luyện biết bao công phu, vậy mà trong chốc lát bị người bịt mắt hạ sát chỉ bằng vài đường tuyệt kiếm.

Thét lên một tiếng lạnh lạnh, Huệ Tiên chấp song thủ đẩy ra những luồng kinh khí trắng đục tựa khói sương, nhưng sức mạnh ào ào tựa cơn lốc dữ. Áp khí vừa dữ dội vừa bốc mùi hăng hắc, quật thẳng vào quái nhân như đợt quái lưu đánh vào ghềnh đá...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Hồi 080

Bình...

Thân hình người bịt mặt bật tung lên cùng tiếng nổ chấn động. Huệ Tiên cũng bay lùi trở lại bởi đòn sức vào một chưởng chiêu quá dữ. Cả hai đối thủ cùng lắc lư tựa say sóng giữa vùng khí trắng mịt mù, làm Hán Sơn trụ bộ bên ngoài cũng phải xây xẩm.

Chàng kinh ngạc, thầm nói một mình: “Ta vẫn nghe nói môn âm kinh Âm Dương Bạch chân khí của bọn nữ ma đầu. Có lẽ Huệ Tiên đã luyện được môn kinh khí siêu tuyệt này đó chăng?”

Chàng không khỏi thầm lo ngại cho quái nhân bịt mặt, một người tuy xa lạ nhưng lại xuất hiện giải cứu cho chàng giữa cơn nguy khốn. Hán Sơn vội quơ thanh đại đao mang vào vai và theo dõi tình hình. Nếu quái nhân bị Huệ Tiên áp đảo chàng quyết liều mạng hỗ trợ ông ta.

Chợt hai luồng hồng quang lóa lên làm Hán Sơn chói mắt, tai chàng như buốt như bị xuyên hai mũi dùi bởi âm ba chấn động.

Bùng bùng.

Song chiêu hỏa chưởng của người bịt mặt giáng trả Huệ Tiên ngay lúc ông ta vừa trụ vững đã xua tan luồng Bạch chân khí tanh tươi của thiếu phụ thâm ác, đồng thời kinh lực như tia sét đánh thẳng vào Huệ Tiên.

À ta hự một tiếng, toàn thân chao đảo dữ dội. Phải vận lực trụ vững, Huệ Tiên đưa tay quệt ngang dòng máu rỉ ra khóe mép, rồi ả trừng mắt :

- Người sử dụng Kim Điều hỏa chưởng, hãy khai thật cho ta biết ngươi là ai?

Chiếc khăn bịt mặt của quái nhân khẽ lay động :

- Ác phụ, ngươi cần biết tên ta làm gì?

Huệ Tiên nhếch mép :

- Hừm, chỉ để ghi tên ngươi trên bia mộ thôi. Bởi ta không thích hạ sát một kẻ vô danh.

Người bịt mặt cười lạt :

- Nếu vậy ngươi khỏi cần biết vì kẻ chết tan xác chính là ngươi.

Huệ Tiên đỏ bừng mặt, ả lao tới bằng thế Phụng Nhập Quá Lâm, tả hữu chưởng cùng điều động đẩy kinh lực như chớp lóa vào đối thủ với tất cả cơn phần nộ. Bình, chân khí lại mịt mù cùng chưởng phong vẫn vũ ghê người.

Trước luồng chưởng phong khủng khiếp của đối thủ, người bịt mặt tung mình lên theo thế Mãnh Hổ Phân Thân. Rồi ông ta như một cái bóng chập chờn đảo lộn trong vùng khí trắng tựa cơn rồng đen vùng vẫy giữa không trung, chưởng lực của Huệ Tiên bị hai vật ảo ảo của quái nhân này xô bật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chám)Net**.

Chương 81: Hồi 081

Bùng... Bình...

Huệ Tiên giận dữ đẩy thêm hai luồng chưởng khí quần quật như đôi mãng xà, Bạch chân khí càng mịt mù, bốc mùi tanh tươi buốt óc. Song thủ thiếu phụ điều động liên tục, quyết dùng ma công triệt hạ người bịt mặt để xem chân diện của kẻ bí mật này là ai.

Nhưng hóa quang lại chớp giật dựng lên như một cột lửa, luồng bạch khí của Huệ Tiên tan biến. Người bịt mắt cũng mất dạng luôn như tan vào hư ảo thật lạ lùng.

Thiếu phụ dâm ác nhú mày :

- Hừm, không lẽ chính hần là Kim Điều Đại Kiệt?

Con giận dữ lại khi Huệ Tiên nhớ Hán Sơn còn ở bên mình. Dù bị khuấy động trong giây lát nhưng ả sẽ còn bày lại được cuộc vui.

Nét mặt hớn hờ, Huệ Tiên quay nhìn vào mâm rượu, nơi Hán Sơn còn ngồi trong lúc ả giao tranh với ân diện khách.

Song ả ta giật thót tim, chàng trai xấu xí kia cũng đã biến dạng một lượt với quái nhân bịt mặt rồi.

Huệ Tiên gầm lên :

- Khốn nạn thật, lần sau ngươi đừng hòng thoát khỏi tay ta.

Ả vừa toan phóng mình ra ngoài để mong truy đuổi được bóng hình kẻ đã cướp mất nguồn vui của ả thì một tỳ nữ ở ngoài suối đã hót hải chạy vào :

- Bẩm nữ chủ, Vạn Độc Tôn Ông đã tới.

Nghe Giáo chủ Vạn Độc Thần Ma đến, Huệ Tiên vội vàng sửa lại nếp xiêm y, soi gương tô điểm sắc diện, miệng lẩm bẩm một mình :

- Hay lắm, Vạn Độc Thần Ma đã tới đây, ta phải hỏi thăm tung tích của quái nhân bịt mặt.

Thân mình ổng ẹo lướt đi như con rắn, Huệ Tiên ra ngoài nghênh đón lão Giáo chủ tình nhân.

Vạn Độc Thần Ma đảo mắt nhìn giường nệm, màn che trướng phủ và mâm rượu sẵn sàng bèn tỏ vẻ nghi ngờ :

- Ái nương vừa có khách quý nào chăng?

Huệ Tiên vội ôm vai lão Thần Ma nũng nịu :

- Đầu có... thiệp được linh tính báo rằng hôm nay Giáo chủ tình quân thế nào cũng tới nên đã sẵn sàng mọi thứ đón tiếp tình quân.

Vạn Độc Thần Ma khoái chí cười hềnh hếch, ôm ngay Huệ Tiên vào lòng quên hết mọi sự.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Tung Tích Quái Nhân Thần Bí

Phịch.

Người bịt mặt buông chàng trai trên vai xuống tẩm nệm cỏ giữa hang sâu làm một lão nhân đang ngồi sau thạch bàn đọc sách phải ngược lên nhìn :

- Ôi, lão huynh đã về, còn mang theo của nợ gì thế kia?

Người bịt mặt đưa bàn tay vuốt nhanh, gỡ mảnh khăn đen, diện mạo lộ rõ một lão nhân quắc thước.

Ông hừ một tiếng rồi đáp :

- Nó là Vương Hán Sơn đấy.

- Con của Thiết Chương Hắc Ứng Vương Hán Đạo à?

- Chính nó đấy Thái lão đệ ạ.

Ông lão họ Thái rời khỏi thạch bàn, bước lại gần chàng trai đang nằm trên nệm cỏ. Ông đưa tay bắt mạch nhìn sắc diện chàng trai và ngó người bạn già :

- Sao nó ra nông nổi này vậy lão huynh? Kinh mạch xáo trộn thần trí hôn mê, hẳn là nó đã bị ma công hãm hại, phải chăng Thượng Quan lão huynh vừa đem nó về từ một ma động?

Thượng Quan lão nhân đáp nhanh :

- Chẳng phải từ một ma động, mà từ suối Nhận Sầu trong tay yêu nữ Huệ Tiên đây.

Thái lão nhân gật đầu :

- Ngu đệ đã hiểu. Nhưng Vương tiểu tử này đã trúng độc ra sao?

Đưa tay sờ mũi Hán Sơn, Thượng Quan lão nhân bảo :

- Nó bị Huệ Tiên sử dụng Nhiếp Hồn đại pháp mê hoặc, định cho uống rượu Thiên Hoa và ăn các thứ độc vị hưng dương để vào cuộc mây mưa. Ngu huynh phải ra tay giải cứu, không ngờ thằng nhỏ hít quá nhiều Bạch chân khí của yêu nữ nên nội lực phân tán thần trí hôn mê, ngu huynh chẳng dám kéo dài trận giao tranh phải đưa gấp nó về đây.

Thở dài một tiếng, Thái lão nhân lắc đầu :

- Ôi, chỉ vì lão huynh và ngu đệ còn chưa lộ diện chốn giang hồ nên lũ diệt nhĩ phải mang nhiều tai họa.

Thượng Quan lão nhân nhún đôi mày bạc :

- Tại sao chúng ta chưa thể lộ diện trong lúc này thì lão đệ đã biết. Vậy còn than thở làm gì, hãy mau cứu Vương tiểu tử thôi.

Hai ông già nhanh nhẹn xốc Hán Sơn đặt nằm lên thạch bàn. Hơi thở của chàng trai như đứt đoạn khiến Thái lão nhân lo lắng :

- Ta phải dùng Hội Lực thần pháp cứu nó chẳng?

Thượng Quan lão nhân vuốt chòm râu bạc phếch :

- Đúng vậy, phải dựng nó ngồi lên. Ngu huynh từ phía sau trục độc khí còn lão đệ ở phía trước truyền chân dương. Như vậy mới mong cứu mạng tiểu tử được.

Phẩy tay một cái, Thái lão nhân lẹ miệng :

- Nào, ta phải nhanh tay thôi.

Thượng Quan lão nhân cởi áo chàng trai để qua một bên. Trong lúc đó Thái lão nhân đã ngồi dựa vào vách đá, chờ ông bạn già đặt chàng trai ngồi trước mặt mình là đưa tay áp vào khoảng lưng trần sử dụng công lực trục độc khí trong cơ thể Hán Sơn. Còn Thượng Quan lão nhân ngồi phía trước đặt tả chưởng vào ngực chàng trai để truyền chân dương theo đúng Hội Lực thần pháp của võ công Trung Thổ. Đây là cách trục độc bồi dương mà những bậc thượng thừa kiệt xuất mới thi triển được.

Hai lão nhân chú tâm vận hành khí lực chẳng nói với nhau một lời, trong lòng hang tĩnh lặng đến nghe được từng nhịp thở của vài con dơi treo mình trên vách đá.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Hồi 083

Qua bốn mươi lăm chu thiên truyền dương trục độc từ thượng đỉnh chàng trai đã tỏa lên một luồng khí trắng mờ ảo, sắc diện chàng ta ứng hồng mờ hời hợt khắp châu thân.

Thượng Quan lão nhân thu tả chưởng về, miệng nói nhanh :

- Thế là đủ, chỉ cần một viên Hoàn Kiện đơn nữa thôi.

Thái lão nhân nhào mình qua một bên, đặt Hán Sơn ngồi dựa hẳn vào vách đá rồi lấy trong bọc ra một hoàn thuốc màu đỏ, lẹ tay bỏ vào miệng chàng trai giữa lúc Hán Sơn còn nhắm nghiền đôi mắt.

Có tiếng thở nhẹ bên cạnh cùng lời nói của Thượng Quan lão nhân :

- Xong rồi đấy, Hoàn Kiện đơn tan hết trong miệng là nó sẽ tỉnh lại bởi độc khí không còn nữa.

Đưa mắt ngắm nhìn chàng trai, Thái lão nhân chột kêu lên :

- Ôi, Thiết Chương Hắc Ung Vương Hán Đạo là người diện mạo phương phi sao con trai ông ta có dung nghi quái gở thế kia? Chắc nó mang mặt nạ giả trang rồi?

Vuốt râu mỉm cười, Thượng Quan lão nhân bảo :

- Nó mang mặt nạ da người đấy, tinh mắt như lão đệ còn phải hỏi làm gì nữa?

- Tiểu tử mang mặt nạ mà lão huynh nhận ra nó là Vương Hán Sơn à?

- Ngu huynh đã theo dõi nó, chỉ cần thấy tiểu tử xuất ngón đòn Song Chi Xuyên Tâm là ngu huynh nhận ra. Lại một điều là Vương tiểu tử chỉ học được ở cha hắn một ngón võ công duy nhất nên hắn đã suýt lâm nguy trước quán rượu trong tay bọn Vạn Độc Quỷ môn...

- Lần ấy lão huynh cũng cứu tiểu tử ư?

- Ta đã chuẩn bị ra tay nhưng Tề Điện hòa thượng đã xuất thủ trước ta, Lôi Âm thần chú của vị sư khùng này đã kịp thời cứu nguy cho tiểu tử.

- Lại thật, Tề Điện hòa thượng không ra mặt tiểu tử bọn Vạn Độc Quỷ môn nhưng ông luôn giải cứu những nạn nhân của chúng.

- Chẳng có gì lạ đâu, hắn là nhà sư khật khùng mà võ công siêu tuyệt này còn chờ thời cơ thuận lợi như huynh đệ chúng ta thôi.

Thái lão nhân trầm giọng :

- Bây giờ lão huynh định chu toàn cho Vương tiểu tử cách nào đây?

Thượng Quan lão nhân thở dài :

- Vương Hán Đạo lâm nạn phải đưa gia quyến ẩn cư, Vương Hán Sơn chưa được truyền thụ võ công chẳng hiểu vì lý do gì nhưng lòng dạ thủy chung của hắn với Linh Phụng khiến ta quý mến. Ra chốn giang hồ mà chỉ có ngón Song Chi Xuyên Tâm thật là nguy hiểm. Vậy ta nên truyền cho hắn một môn công phu đủ để phòng thân, cự địch.

Thái lão nhân lắc đầu :

- Lão huynh định rút ra một bài trong Thiên Chiêu Suru Lục đó ư? Không thể như thế được vì nếu lộ một phần bí kíp này có thể gây nguy hại khó lường cho tiểu tử và gã có thể bị tẩu hỏa nhập ma bởi không đủ công lực luyện chiêu thức đó. Ta chỉ nên truyền cho Vương Hán Sơn ba chiêu Hắc Phong chương vừa với công lực của tiểu tử lại gần giống Huyền khí công của Vương Đài trang, sau này Hán Sơn dễ hội nhập với võ công của gia phái.

Có vẻ hài lòng với giải pháp của người bạn già, Thượng Quan lão nhân vui vẻ nói nhanh :

- Tốt lắm, Hắc Phong chương cũng là môn tuyệt học của huynh đệ ta. Hán Sơn luyện được ba chiêu tạm so tài với bọn giang hồ Hắc, Bạch...

Thái lão nhân vung tay :

- Vậy ngu đệ xuất thủ nhé.

Dứt lời, Thái lão nhân liền vung hữu thủ phát động chỉ phong. Sau loạt âm thanh rền rẹt bụi đã bay mù... Trong vài khắc trên vách hang đã hiện rõ những hàng chữ và hình vẽ ba chiêu chương với mấy dòng phụ chú ở phía dưới.

Giương mặt tươi vui, Thượng Quan lão nhân cười khà khà :

- Thái lão đệ hiểu ý ngu huynh đấy. Ta chỉ nên dùng hình thức bí truyền rồi giao luôn hang đá này cho tiểu tử...

Cười khà khà đắc ý, Thái lão nhân nói :

- Tất nhiên phải thế. Huynh đệ ta đâu đã ở yên một chỗ được. Trong lời dặn trên vách đá kia ngu đệ cũng yêu cầu tiểu tử bôi xóa hình tượng ba chương chiêu trước khi rời hang đá.

Thượng Quan lão nhân phẩy tay :

- Hay lắm, hay lắm, huynh đệ ta đi thôi, Hoàn Kiện đơn sắp tan hết nơi đầu lưỡi tiểu tử. Hắn gần tỉnh lại rồi.

Cẩn thận khoác lại tấm áo cho Hán Sơn, sửa thế ngồi thật ngay ngắn cho chàng trai rồi Thái lão nhân quay sang người bạn già :

- Lão huynh, ta lên đường...

Như hai chiếc bóng đôi bạn già phóng vút ra khỏi hang đá trong chớp mắt.

Bên vách đá chỉ còn lại chàng trai ngồi nhắm mắt tựa một vị chân tu đang nhập định than thiên.

Trên đầu chàng mấy con doi núi vẫn treo mình tĩnh lặng.

Thời gian chậm chậm trôi, Hán Sơn còn chưa tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Tam Chiêu Tuyệt Thế

Một cơn gió lùa vào hang khiến những con doi giật mình xò cánh bay chập chới.

Cùng với tiếng kêu của loài bán thú bán cầm ấy, Vương Hán Sơn cũng thở một hơi dài nhẹ nhõm. Đôi mắt chàng trai hé mở nhưng mọi vật quanh chàng còn chưa rõ nét.

Nhận ra tấm áo chỉ khoác hờ trên lưng, Hán Sơn vội thất lại ải áo, mắt chàng đảo nhanh tinh thần chưa hết bàng hoàng...

- Ôi, ta ở đâu thế này?

Nhãn lực vừa phục hồi chàng trai đã nhìn thấy những hình vẽ và những nét chữ trên vách đá đối diện.

Hán Sơn đứng phắt dậy, chàng kêu lên :

- Ôi, lạ kia... Tam Chiêu Hắc Phong chương...

Chàng đến gần vách đá, đưa tay sờ rẫm từng nét khắc bằng nội lực phi thường.

Miệng chàng lắp bắp :

- “Phá Sơn Song Thủ

Hắc Khí Tuyệt Lộ

Độc Chiêu Truy Hồn”.

- Cao nhân nào đã truyền thụ võ công cho ta?

Chàng lại nhìn kỹ lời phụ chú :

“Đệ tử hữu duyên, sau khi đã luyện xong Tam Chiêu Hắc Phong này phải xóa sạch vách đá trước lúc rời hang. Đừng thắc mắc gì về ta. Hãy đi theo chỉ hướng đã định là biết ơn ta đó, Thái”...

- “Thái”, vị tiền bối xa lạ nào đây? Sao lại truyền thụ cho ta ba chiêu tuyệt thủ?

Chàng lại ngồi xuống, tập trung trí nhớ sắp xếp lại những sự kiện vừa trải qua...

Được một lão nhân bịt mặt giải cứu trong tay thiếu phụ dâm ác Huệ Tiên, nhưng chàng lại ngất lịm đi bởi Độc Khí ma công. Trước đó chàng chỉ kịp nhận ra người bịt mặt sử dụng Kim Điều kiếm pháp.

Hán Sơn gằn giọng :

- Hừm, vậy mà tỉnh ra thì ta lại ngồi trong hang này với chiêu võ công kia cùng bút tích họ Thái bí ẩn?

Chàng gật gù, cứ nói tiếp một mình :

- Ba chiêu chương này phải là của một bậc võ công siêu đẳng. Vậy tiền bối nào là họ Thái?

Đôi mày thép nhú lại, rồi chàng chột kêu to :

- Phải rồi, chỉ có Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc mới sáng tạo được chiêu pháp tuyệt luân này, mà ba chiêu chỉ mới là một phần nhỏ trong toàn bộ.

Gương mặt chàng hớn hờ, giọng chàng xúc động :

- Thâm tạ Thái lão tiền bối.

Bổng chàng lại kêu lên :

- Nhưng Sơn Đông tuyệt thủ Thái Kinh Ngạc đã bị thâm sát cả gia quyến ở Thái gia trang rồi còn đâu để tới đây bí mật truyền thụ võ công cho ta được?

Đầu óc chàng trai cứ rối tung lên. Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long tuyệt tích cùng lượt với huyết án xảy ra trong nhà Thái Kinh Ngạc từ lâu lắm. Vậy mà chàng thấy người bịt mặt có trình độ kiếm pháp rất giống vị Thượng Quan tiền bối, bá phụ của Linh Phụng chẳng khác nào Hán Sơn nghĩ người khác võ công trên vách đá kia là Thái Kinh Ngạc, Tuyệt Thủ Sơn Đông.

Liên tưởng tới Linh Phụng, chàng xao xuyến trong tim. Làm sao Hán Sơn quên được nguồn tin của Huệ Tiên dâm phụ cho chàng biết rằng Linh Phụng đang trôi nổi giang hồ cùng Tổng Phi Bằng công tử.

Chàng nói như ra lệnh cho mình :

- Phải tìm cho được nàng để ta biết rõ sự thật.

Hán Sơn lặng lẽ cúi đầu suy nghĩ. Mới ra chốn giang hồ mà thời gian qua ta đã gặp bao chuyện gian nan, nguy hiểm. Đạo pháp của Khương Bạch Hồ truyền cho ta và ngón võ công Song Chi Xuyên Tâm học được của thân phụ chưa đủ cho ta so tài với cao thủ võ lâm, nói chi đến việc truy tầm và bảo vệ Linh Phụng.

Mắt chàng liếc nhanh lên vách đá, chàng nói thầm :

- Ta phải khổ luyện ba chiêu Hắc Phong chiêu kia để vững tâm lên đường tìm lại người yêu.

Nhìn xuống cổ tay chiếc vòng sừng đơn sơ ngày nào Linh Phụng tặng chàng làm tim chàng đau nhói :

- Ôi Linh Phụng, đôi vòng chia hai huynh vẫn trân trọng mang trên tay. Vòng sừng còn đây mà muội lại ở phương nào biệt.

Qua một lúc bình tâm trở lại, Hán Sơn đứng phất dậy triển vận nội lực để bắt đầu luyện ba chiêu Hắc Phong chiêu trên vách đá, dù chưa biết được vị tiền bối họ Thái đích thực là ai.

Xem khẩu quyết và chú giải ghi trên vách đá. Hán Sơn lại triển khai bộ vị theo hình vẽ, chàng vận khí lực và phát chiêu ra cửa hang. Thử một chiêu đầu Hán Sơn nhận ra chàng phải khổ luyện một thời gian mới đạt được sức mạnh của ba chiêu chiêu lực phi thường này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Hồi 085

Lúc thắm một chàng lại nghỉ ngơi.

Nước uống trong hang có thể hứng từ những tảng thạch nhũ. Bao nhiêu chiếc vù đá tỏa ánh vàng xanh... tuôn ra những giọt nước trong vắt liên tục, sẵn sàng cho chàng giải khát.

- Nhưng còn vật thực thì sao đây?

Hán Sơn cầm đại đao bước ra khỏi cửa hang. Chàng đảo mắt nhìn bao quát một vòng rồi gật gù :

- Ta có thể dùng đao chém thú cũng lo đủ thức ăn hàng ngày rồi tự chế cung nỏ bắn chim, chẳng sợ đói.

Song chàng lại lắc đầu :

- Không, ta không thể rời hang được.

Hán Sơn sợ chàng bỏ đi xa có kẻ nào tình cờ lọt vào hang sẽ phát hiện võ công trên vách đá.

- Nhưng không rời hang làm sao có vật thực?

Đang đắm chiều suy nghĩ chợt những tiếng kêu lích chít trong hang khiến chàng trai tươi nét mặt.

Chàng bật cười :

- Có nguồn thịt tươi trong hang mà ta quên mất.

Chàng quay vào chụp bắt những con dơi núi béo núc.

Rút dao trủy thủ bên hông, Hán Sơn cắt cổ con dơi và hút máu. Bởi máu dơi được giang hồ truyền tụng là rất bổ dưỡng, tăng cường công lực và chân khí.

Chàng lại gom lá khô, dùng đá nẹt lửa đốt lên từng đồng để thui nướng thịt dơi.

Mười ngày sau, Hán Sơn ra trước động thi triển võ công.

Bình bình..

Vách đá đối diện bị sạt lở ngay khi xong thủ của chàng trai phát chưởng, cát bụi bay mù mịt.

Cùng với tiếng nổ của áp khí là một vùng khói đen mờ ảo bao trùm vạn vật mỏng lung.

Hán Sơn đắc ý reo lên :

- Ôi, ta đã đạt được chiều đầu, Phá Sơn Song Thủ..

Chàng luyện tiếp qua chiều thứ hai, chuyển hướng đòn và vận dụng công lực khác hẳn chiều đầu.

Luyện chưởng, vận khí và nghỉ ngơi ăn uống, thời gian trôi qua một tháng Hán Sơn đã đạt thành ba chiều tuyệt học.

Ầm Ầm, áp khí phát nổ, hắc phong cuộn cuộn lan tỏa một vùng. Đá lở, cát bay, cây cối gãy đổ chắn ngang. Hán Sơn phấn khởi nhận ra sức mạnh của ba chiều Hắc Phong chưởng.

Chàng suy nghĩ một mình :

- Chỉ mới ba chiều đã thấy rõ công lực tuyệt phẩm, nếu luyện được cả pho Hắc Phong chưởng thì sức mạnh còn đến bậc nào nữa? Thế mà ta nghe Thiên Chiêu Sư Lục là tinh hoa võ thuật. Vậy bí kíp ấy thật đúng là xuất thế tuyệt luân.

Suốt tuần trăng, Hán Sơn đã luyện xong ba chiều tuyệt thế nhưng chàng vẫn lưu luyến chẳng muốn rời hang đá.

Cẩn thận theo lời dặn của vị tôn sư bí ẩn. Hán Sơn sử dụng nội lực vào đường đao, xóa hẳn dấu vết võ công trên vách đá, song chàng vẫn thầm khấn nguyện chân thành :

- Thái tiên bối, mong người trở lại nơi này để con được làm lễ bái sư, xin thọ giáo những môn võ công tuyệt học.

Nhưng thời gian cứ trôi qua, Hán Sơn chẳng thấy một bóng người lai vãng tới chốn thâm sơn ấy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Hấp Dương Bí Pháp

Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng, thống lĩnh bọn Ma giáo Vạn Độc Quý môn trên ngôi vị Giáo chủ chí tôn. Lão lại dùng âm mưu độc bá võ lâm Trung Thổ nên công việc thật đa đoan. Nhưng dù điều khiển các Đường chủ xuống tới giáo chúng khấn trương, bề bộn tới đâu lão cũng không thể quên được Huệ Tiên. Cứ ba tháng một lần, Vạn Độc Thần Ma lại tìm đến với người yêu xinh đẹp quyền rũ tuyệt vời của lão.

Đêm nay trong lều trại bên bờ suối Nhạn Sầu, Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng thấy Huệ Tiên càng hấp dẫn đáng yêu hơn. Lão ôm nàng ngồi vào bàn tiệc.

Rượu Thiên Hoa và những món ăn cực độc đối với Vạn Độc Thần Ma lại là những thứ khoái khẩu giúp lão tăng cường sinh lực, để cuộc mây mưa trong màn gấm với mỹ nhân càng lên tới đỉnh.

Huệ Tiên nũng nịu, rên rỉ trong vòng tay Dương Sùng :

- Giáo chủ tình lang ơi, chàng biết thiếp nhớ mong chàng đến quên ăn, bỏ ngủ nên bọn thuộc hạ phải đưa thiếp ra tận bờ suối thơ mộng này để chờ nghênh tiếp chàng chăng?

Vạn Độc Thần Ma cười hềnh hếch :

- Ôi, ta biết chứ, ái thiếp không nhớ mong ta còn nhớ mong ai nữa.

Cười thầm trong bụng, Huệ Tiên lại chúc rượu cho lão tình nhân xấu xí chỉ với mục đích hút lấy sinh lực của lão bằng Hấp Tinh đại pháp để ả ta luyện Âm Dương Bạch chân khí tới mức siêu tuyệt.

Ả lại làm bộ giận hờn :

- Thôi đi, Giáo chủ tình lang biết thiếp nhớ mong nhưng tình lang nào nhớ thiếp. Vì thế tình lang bỏ thiếp lẫn lóc ở chốn thanh lâu ba tháng mới trở lại một lần.

Lão ma đầu hiểm độc nhưng lại ngây ngô trong vòng tay ả nữ nhân dâm ác, nên vội vuốt ve cô ả :

- Ái thiếp ơi, nàng hờn giận oan cho ta rồi. Đối với nàng ta muôn vàn thương nhớ lúc nào lòng cũng như lửa đốt. Nhưng ta là Giáo chủ nắm cả vận mệnh Vạn Độc Quỷ môn, lại đang bận lo thôn tính võ lâm quần hùng Trung Thổ nên lâu lâu mới buông được công việc ra để tìm đến vui say với nàng. Vân Mộng thanh lâu là giang sơn ta tạo riêng cho nàng làm chủ. Sau này đã độc bá võ lâm ta sẽ tôn phong nàng là đệ nhất ái cơ...

Vẫn lắc đầu, Huệ Tiên chu mỏ :

- Chả biết chừng nào Giáo chủ tình lang mới thôn tính xong võ lâm Trung Thổ?

Dương Sùng trừng mắt :

- Nàng làm rồi, Thất đại phái võ lâm Trung Thổ ta tiêu diệt lúc nào mà chẳng xong. Hiện nay ta chỉ cần một việc truy tìm bằng được pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục để phòng nó lọt vào tay các phái võ đất Trung Nguyên.

Huệ Tiên hỏi ngay :

- Việc này Giáo chủ tình lang đã giao cho Tổng Phi Bằng rồi mà?

Vạn Độc Thần Ma gật đầu :

- Do không chế được cả gia quyến của Tổng Phi Bằng nên ta giao cho nó phải theo sát Thượng Quan Linh Phụng dò tìm pho bí kíp vì chưa rõ bá phụ con bé ấy giấu diếm nơi đâu. Nhưng ta chắc pho võ công ấy nằm trong tay Thượng Quan Linh Phụng mà tiểu tử Tổng Phi Bằng chưa tìm ra được.

Huệ Tiên mỉm cười :

- Điều quan yếu là Phi Bằng đã chiếm trọn được tâm hồn và thể xác của Linh Phụng chưa?

Dương Sùng nói :

- Do sự sắp xếp của ta, Tổng Phi Bằng có cơ hội thi on với Linh Phụng nên đã thu phục được cảm tình của con bé. Phi Bằng còn hứa bảo vệ Linh Phụng để tìm phụ mẫu và các đệ đệ, nên Linh Phụng không thể rời gã trai này được.

- Nhưng phụ mẫu và các đệ đệ của con bé ấy đã bị tru sát rồi còn đâu...

- Linh Phụng đâu đã biết được chuyện đó. Vì vậy Phi Bằng càng dễ gạt con nhỏ phải gắn liền với gã.

Chợt lắc đầu, Huệ Tiên bảo :

- Thiếp ngại rằng Tổng Phi Bằng sẽ khó thành công.

Dương Sùng trừng mắt :

- Tại sao vậy?

Huệ Tiên đáp ngay :

- Chỉ tại Linh Phụng không bao giờ yêu Phi Bằng.
- Tại sao nàng biết?

Trước vẻ nóng nảy của Dương Sùng, Huệ Tiên vẫn khoan thai chậm rãi kể lại :

- Có một gã trai tìm đến thanh lâu Vân Mộng hỏi thăm tin tức về Linh Phụng. Gã ta tự xưng là sư huynh của con bé ấy...

Vạn Độc Thần Ma gầm ngay lên :

- Nói láo, Linh Phụng làm gì có huynh trưởng?

Huệ Tiên mỉm cười :

- Thiếp cũng đoán được là gã nói láo. Vì khi thiếp cho gã biết Linh Phụng đang phiêu bạt giang hồ với Phi Bằng thì mặt gã biến sắc ngay. Chắc hẳn gã này là người tình của Linh Phụng.

Dương Sùng quát to :

- Vậy sao không bắt lấy nó?

Đầu óc lúc nào cũng ranh mãnh, Huệ Tiên đặt chuyện được ngay :

- Thiếp đã bắt được gã chứ. Nhưng thành linh có một lão già bịt mặt xuất hiện. Lão già kỳ bí, võ công siêu tuyệt đã áp đảo được thiếp và đem gã trai đi mất.

Vạn Độc Thần Ma gầm gừ :

- Hừm, lão bịt mặt khôn kiếp.

Huệ Tiên nhún cặp mày cong :

- Đúng, một lão khôn kiếp. Nhưng Giáo chủ tình lang biết lão là kẻ nào không?

Lão Thần Ma giáo chủ lắc đầu trầm giọng :

- Lâu nay trên chốn giang hồ xuất hiện một lão già quái gở như vậy đây. Ta cũng chưa biết lão là ai, thuộc môn phái nào. Nhưng lão dám phá quấy nàng thì ta sẽ truy tầm lão và bắt lại gã trai trẻ nọ giết đi. Linh Phụng sẽ dễ dàng sa vào tay Phi Bằng.

Xua nhẹ bàn tay, Huệ Tiên bảo :

- Giáo chủ cần gì phải mất công như vậy. Việc lão già bịt mặt ta sẽ tính sau và gã trai kia cũng chưa cần bắt.

Dương Sùng ngạc nhiên :

- Nàng lại có mưu ma, chước quỷ gì đây?

Huệ Tiên đáp nhỏ :

- Tại sao không làm cái việc ván đã đóng thuyền là đơn giản và nhanh chóng hơn cả?

Vạn Độc Thần Ma nhăn mặt :

- Không được đâu. Việc này ta phải khôn khéo. Nếu ép buộc con bé sẽ gặp phản ứng bất lợi bởi Linh Phụng chẳng phải đứa con gái tầm thường. Cần ép buộc thì ta ra tay cũng xong đâu cần giao việc cho Phi Bằng công tử...

Lại mỉm cười, Huệ Tiên lẹ miệng :

- Giáo chủ chưa hiểu rõ ý thiếp mà...

Dương Sùng ôm Huệ Tiên sát vào mình :

- Nào, nàng hãy nói rõ cho ta nghe.

Ghé miệng vào tai Dương Sùng, Huệ Tiên nói nhỏ mấy câu. Gương mặt Vạn Độc Thần Ma tươi tỉnh hẳn, trong lúc Huệ Tiên trầm giọng :

- Ta cứ thi hành như vậy... như vậy là mưu sự hoàn thành tốt đẹp.

Giáo chủ Vạn Độc cười híp mắt :

- Ôi, ái thiếp của ta thông minh tài giỏi quá. Có vậy mà ta cũng chẳng nghĩ ra.

Dụi đầu vào bộ ngực vạm vỡ, đầy lông lá của Dương Sùng, Huệ Tiên nũng nịu ỏn ẻn :

- Nếu mưu chước nhỏ của thiếp vừa ý Giáo chủ tình lang thì chàng thưởng ngay cho thiếp một đêm ân ái nhé.

Dương Sùng khoan khoái cười hểnh hếch, lão ta ghi chặt lấy dâm phụ quý quái :

- Tốt lắm, tốt lắm. Nàng đòi ta thưởng như vậy thì ta thưởng được suốt đời.

Huệ Tiên kéo lão Giáo chủ vào chiếc nệm hoa nhưng trong đầu cô ả lại gợn lên ý nghĩ.

Chắc gì lão thưởng nổi suốt đời vì với Hấp Tinh đại pháp của ta có ngày lão sẽ suy kiệt sinh lực, lăn cổ chết không kịp trời...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Tìm Hồng Nhan Tri Kỷ

Đã luyện được ba chiêu Hắc Phong chương và xóa mọi dấu tích trên vách đá, Hán Sơn vẫn kiên nhẫn chờ đợi xem vị tiền bối họ Thái trở lại vùng thâm sơn này chăng?

Chàng moi trong bọc ra một tấm thẻ bài có khắc hình con chim xoải cánh giữa chữ Đại, lăm bằm một mình :

- Kỳ nhân bịt mặt chính là Kim Điều Đại Kiệt, Cẩm Tiên và ta đã bị ông không chế để giải thoát cho thân đạo Tạ Đại Đôm thoát khỏi sự bức bách của cô gái tinh ranh. Rồi cũng chính ông xuất hiện bên bờ suối cứu ta khỏi tay Huệ Tiên dâm ác. Hai nữ nhân Cẩm Tiên, Huệ Tiên đã có hành tung lạ lùng, ông lão bịt mặt càng kỳ bí hơn. Nếu ông chính là Thượng Quan Kỳ Long sao ông chẳng tìm lại đứa diệt nữ Thượng Quan Linh Phụng? Theo việc xảy ra hôm đó ông lão bịt mặt cứu ta đưa về hang đá này. Nhưng tại sao vị tiền bối truyền cho ta ba chiêu võ công trên vách đá kia lại là người họ Thái?

Hình ảnh Cẩm Tiên và Linh Phụng lại cùng xuất hiện trong tâm tư sâu kín của chàng trai.

Niềm hy vọng thiết tha của Hán Sơn là mong tìm thấy Linh Phụng. Còn Cẩm Tiên chàng đã định rời xa... bởi không ưa cô gái quý quái đang luyện ma công. Nhưng dù sao Cẩm Tiên cũng đã từng cứu chàng thoát qua hai lần nguy hiểm. Nếu chàng không chịu cùng đi với cô ả tới Trường Sa rửa mối gia thù thì cũng phải tìm cách cứu nàng thoát tay bọn Lạc Thủy tứ quái cho trọn nghĩa.

Chẳng còn hy vọng gặp lại vị tiền bối họ Thái để xin được thọ giáo võ công, Hán Sơn chép miệng :

- Hừm, chỉ cần chín đường đao biến hóa và ba chiêu chương Hắc Phong ta cũng đủ sức giao đấu với bốn quái nhân, buộc chúng phải trao trả Cẩm Tiên lại cho ta.

Hán Sơn mang thanh đại đao sau lưng, món quà ơn nghĩa của Khương Bạch Hổ. Chàng quay nhìn hang đá lần cuối cùng nơi chàng vừa học được ba chiêu chương tuyệt luân. Lưu luyến một hồi lâu, Hán Sơn rút thanh đại đao dùng nội lực xóa những dòng chữ cùng lời dặn dò ghi trên vách đá. Chàng khắc tên mình rồi uốn mình thành một đường vòng cung phóng vụt đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Hồi 088

Vèo vèo...

Trong vài khắc Hán Sơn đã vượt qua bao vách núi rừng cây, trở lại con suối Nhạn Sầu nơi bọn Tứ quái đã bắt Cẩm Tiên đi mất.

Từ đầu ngọn thác đổ nước xuống suối sâu âm ỉ, Hán Sơn đôi mắt quan sát một vòng và đã nhận ra một on động cheo leo trên sườn đá.

Chàng gần giọng :

- Bốn gã lùn quái quỷ chắc đang chui rúc trong động đá ấy chẳng sai.

Phóng vút lên cửa sơn động Hán Sơn gầm thét :

- Lạc Thủy tứ quái, mau ra nghênh tiếp ta.

Chẳng đợi kêu đến lần thứ hai, từ trong sơn động vắng lặng bỗng vọt ra bốn bóng người tựa bốn luồng khói xám.

Những tràng cười chột ré lên...

- Ha ha ha...

Thạch Đầu Nhất Quái lắc cái đầu trọc láng ọc, giương tròn mắt ốc và quạc miệng kêu lên :

- Tiểu tử, thì ra ngươi chưa về châu Diêm chúa sao?

Hán Sơn nạt lại :

- Thăng trọc câm ngay. Ta trở lại nơi đây là bọn bay tới hồi tận số rồi đấy...

Thiết Tu Nhị Quái là gã lùn râu xồm nổi giận thét :

- Nhãi ranh, ngươi còn dám đến đây vuốt râu hùm, hãy mau khai tên họ để ta ghi vào bia mộ?

Vẫn bình tĩnh mỉm cười, Hán Sơn nói :

- Ta đến đây chẳng phải để xưng danh với mấy thằng lùn, mà chính bọn ngươi phải khai ngay một điều ta hỏi...

Gã tóc vàng Kim Mao Tam Quái tru lên một tràng cười lạnh tanh :

- Ha ha ha, gã con hoang lì lợm kia, ta cho phép ngươi nêu câu hỏi rồi nhận lấy cái chết cho nát thây.

Tứ Quái Độc Nhãn cũng tròn con mắt duy nhất, chành miệng oang oang với giọng trịnh thượng :

- Cần gì mau hỏi đi, thằng nhóc.

Rút thanh đại đao ra, Hán Sơn quát lớn :

- Chớ hỗn láo. Bọn ngươi hãy mau khai rõ nơi giấu nàng Cẩm Tiên và nếu khôn hồn đưa nàng ra đây thì ta sẽ sinh phúc tha cho cái chết.

Nhất Quái Thạch Đầu cười hăng hắc :

- Thì ra ngươi lạc mắt nữ chủ nên đến đây hỏi thăm. Con nữ quái Cẩm Tiên chẳng còn ở nơi đây nữa.

Làm sao tin được lời gã lùn đầu trọc, Hán Sơn gầm lên :

- Nói láo, chính bọn lùn hôi hám các ngươi đã bắt nàng giữa lòng suối Nhạn Sầu, nếu không chịu buông tha nàng đầu các ngươi sẽ rời khỏi cõi.

Con giận chột phừng lên, Thạch Đầu Nhất Quái đang sẵn guom trên tay liền chém xả một nhát vào mặt Hán Sơn.

Bùng một tiếng, hai thanh sắt chạm nhau tóe lửa, đường kiếm thần tốc của gã quái trọc bị đại đao trên tay Hán Sơn hắt văng lên, đồng một lúc nhanh hơn tia chớp gã trọc thấy lưỡi đao của đối thủ đã lia vào hông gã...

Nhanh chóng phi thường.

Toàn thân gã lùn như một trái cầu bùng lên khoảng không, né khỏi làn đao kinh khiếp của Hán Sơn. Thoát chết trong đường tơ kẽ tóc, gã lùn trọc thét vang :

- Huynh đệ, hãy xông vào giết nó.

Chương 89: Hồi 089

Rào rào rào...

Bốn thanh kiếm trên tay bốn gã lùn đồng loạt tấn công chàng trai với những tử chiêu rừng rợn.

Kiếm ảnh loang loáng, kiếm khí ào ào. Hán Sơn bị bao trùm giữa lưới tử thần.

Chàng trai phải di chuyển liên tục, thanh đại đao vung loang loáng trong vòng tử ảnh của những chiêu kiếm hiểm độc. Bốn gã lùn theo một phép hợp công kín đáo và dữ dội, tay cao thủ giang hồ gặp chúng còn không tránh khỏi mạng vong. Nhưng Hán Sơn đã luyện được pho đao phổ Khương gia của Khương Bạch Hồ nên chàng không hề nao núng trước sức tấn công vũ bão của bốn gã lùn.

- “Nhất chiêu cương đao phạt mộc

Nhị chiêu trăm thảo tầm xà

Tam Chiêu lạc nhận bình sa.

Tứ chiêu đào hoa mẫn địa...”

Những chiêu thức biến hóa liên tục, thanh đại đao vũ lộng như phụng múa rồng bay, chỉ sử dụng chín thế căn bản của Khương gia đao phổ mà Hán Sơn đã áp đảo được cả bốn gã lùn.

Chẳng bao lâu Lạc Thủy tứ quái đã mướt mồ hôi. Chúng nhất tề thu kiếm, phóng mình lên sườn đá, rồi quật xuống những luồng kinh lực tựa sấm sét, toan nghiền nát chàng trai.

Ầm ầm..

Hán Sơn nghiêng lệch thân mình để tránh bốn luồng chưởng khí của đối phương rồi chàng phóng vọt lên cao. Vừa đúng lúc bọn Tứ quái bị hụt đòn thì chàng trai đã lẹ làng giắt cây đao vào lưng dựng song thủ phóng ầm xuống một chiêu vũ bão...

Bùng bùng..

Kinh khí di động ào ào, khói đen tuôn mù mịt... oai lực của chiêu Hắc Khí Tuyệt Lộ thật khủng khiếp. Thân hình bọn Tứ quái bị xô bắn, lắc lư tựa như những cột buồm trong giông bão, nội tạng nhộn nhạo miệng há hốc phun ra những vòi máu tím bầm. May là có bốn tên đã dày công trui luyện, thân thể tựa sắt thép nên chưa đến nỗi tan tành nhưng chúng bị thọ thương trầm trọng, sắc diện trắng bệch như tờ giấy.

Hắc Phong chường cuộn cuộn khói đen, cả một vùng thiên hôn địa ám, chỉ một chiêu Hắc Khí Tuyệt Lộ cũng đã khiến bọn Tứ quái ngất ngư chẳng còn biết chạy đi đâu.

Trong lúc phấn khởi tinh thần, Hán Sơn lại co duỗi song thủ liên tục và đẩy tiếp một chiêu thần tốc, không cho bốn gã lùn quý quí tháo chạy thoát thân, bởi chàng trai còn phải tra khảo chúng xem Cẩm Tiên bị giấu nơi đâu.

Độc chiêu truy hồn Hán Sơn vừa phóng ra đã làm sạt vách núi, đá bay cát chạy ầm ầm, tên Kim Mao Tam Quái lọt giữa trung tâm kinh khí nên bị tung lên, đập xuống đập nát toàn thân, máu óc văng đầy.

Ba gã lùn còn sống sót cùng ngộp thở vì áp khí, chúng kinh hãi vọt thẳng vào sơn động gắng dồn tâm lực đẩy những tảng đá xếp chặt cửa hang.

Hán Sơn tức giận gầm lên :

- Mấy thằng lùn ra mau kéo chết.

Mặc cho chàng gào thét, ba tên lùn cứ nằm im thín thít trong hang.

Chương 90: Hồi 090

Lạc Thủy tứ quái oai danh lừng lẫy một vùng bây giờ chỉ còn lại ba tên nằm xanh mặt nhìn nhau trong thạch động.

Thạch Đầu Nhất Quái đưa tay vuốt cái đầu trọc láng bóng, đen nhẻm hắc khí thốt lên những tiếng kinh hoàng :

- Thật không ngờ gã tiểu tử bị ta đùa giỡn suýt chết chìm trong đáy nước lại có công lực siêu phàm đến thế.

Tên Nhị Quái Thiết Tu rung rung mớ râu xồm :

- Nếu biết nó là tay cao thủ ta đã cung khai sự thật, đầu đến nỗi một thằng nát thầy, ba thằng hụt chết.

Tam Quái Độc Nhãn nằm rên rĩ, gã chột suýt bị văng nốt con mắt còn lại bởi áp khí của Hắc Phong nên nói lảm nhảm như thằng điên :

- Im đi, im đi... Chương lực của ta chẳng đáng gãi ngứa cho nó, cố gắng trốn thật kỹ kéo toi mạng phen này.

Cái đầu trọc của Nhất Quái lại lắc lư :

- Lạ thật, Hắc Phong chương vốn là võ công của Thiếu Lâm tự, làm sao thằng nhỏ tóc dài ấy lại học được những tuyệt chiêu ấy?

Rầm...

Cả ba gã lùn bật tung lên bởi tiếng nổ rung chuyển thạch động. Cửa hang đã bị phá vỡ, những tảng đá khổng lồ nát tan như cám.

Hán Sơn xuất hiện, đứng sừng sững như một linh thần.

Cổ thu gom sức tàn ba tên lùn vùng dậy toan tìm ngã thoát thân, song đôi bàn tay chàng trai đã vẫy mạnh, luồng kinh phong dữ dội ép chặt cả ba tên lùn vào vách đá.

Đã sử dụng chiêu Phá Sơn Song Thủ đập vỡ cửa hang, lẽ nào Hán Sơn chịu để cho ba gã lùn thoát chạy.

Chàng gầm lên, rung chuyển cả lòng hang :

- Cẩm Tiên đâu rồi? Bọn bay mau khai thật kéo chết.

Ba gã lùn vừa bò lét, vừa đồng thanh :

- Bẩm cô nương Cẩm Tiên chẳng còn ở nơi này...

Đôi mắt Hán Sơn xạ ánh tinh quang quét ngang ba gương mặt xanh tái, sắc diện chúng như chẳng còn sinh khí.

Chàng gằn giọng :

- Lũ chuột bọ tui bay làm hại nàng rồi sao?

Gã trọc Nhất Quái vội kêu lên :

- Dạ, không phải... Cẩm Tiên nương tự ý ra đi...

Hán Sơn trừng mắt :

- Đừng nói láo, bọn ngươi đã bắt nàng đưa về sơn động này mà?

Đến lượt gã lùn râu sắt lẹ miệng :

- Quả thật bọn tiện nhân có đưa nàng về đây. Nhưng khi biết nàng là đệ tử Kim Tiên Xứ Phụ thì lũ chúng tôi chẳng dám mạo phạm, phải để nàng an nhiên tự tại rời khỏi nơi này rồi.

Chàng trai lại quát :

- Tại sao vừa gặp ta bọn ngươi chẳng khai ngay?

Ba tên lùn tái mặt nhìn nhau, lát sau gã đầu trọc mới mở được miệng :

- Bẩm thiếu gia, bọn tiện nhân chúng tôi không ngờ gặp tay cao thủ nên lúc đầu có ý coi thường. Kính mong thiếu gia tha tội chết.

Hán Sơn tin rằng ba tên lùn sống sót này khai thật. Nhưng chàng còn trầm giọng hỏi tiếp :

- Vậy Cẩm Tiên đã đi đâu, các người phải khai mau.

Nhất Quái Thiết Đầu cứ lắc lư cái đầu trọc. Nói rõ sự thật thì xấu hổ, còn không nói lại sợ chàng trai nổi giận, cuối cùng gã cũng phải cúi mặt kể lại chuyện đã qua :

- Dạ bẩm thiếu gia, bọn tiện nhân chúng tôi chỉ không chế được Cẩm Tiên lúc nàng khóa thân trần trụi. Nhưng khi nàng đã quơ được y phục và cầm lấy bộ lục lạc là lũ chúng tôi phải hoảng hồn tháo chạy ngay.

Chàng trai gật gù :

- Bọn người sợ nàng thi triển Lục Lạc Áo Vũ chứ gì?

Thiết Đầu Nhất Quái lẹ miệng :

- Bẩm vâng, chỉ nhìn thấy vòng lục lạc là tiện nhân chúng tôi đã biết chắc Cẩm Tiên đến từ Hải Ly thần đảo, một đệ tử của Kim Tiên Xú Phụ... Lục Lạc Áo Vũ đã từng tru sát bao tay cao thủ giang hồ, khi đã mê mẩn bởi điệu khóa thân ma quái của những nàng quý nữ ấy.

Hán Sơn mỉm cười :

- Vậy là bọn người phóng chạy hết?

Tên Thiết Tu Nhị Quái xuôi lơ bộ râu xồm, cũng góp lời :

- Bẩm thiếu gia, chạy còn sợ không kịp nữa kia. Nhưng tiện nhân cũng thấy được Cẩm Tiên nương phóng vèo ra bờ suối kêu lên mấy tiếng thân thiết: Vương ca, Vương ca...

Câu nói của gã lùn râu xồm làm Hán Sơn xúc động, chàng phẩy tay :

- Thôi được, tha chết cho bọn người đây.

Chàng xoay lưng nói gọn :

- Ta đi đây...

Ba tên lùn bỗng chuyển động thân hình, chúng phóng vút cả ra cửa hang quỳ xuống.

Hán Sơn ngạc nhiên, trừng mắt :

- Các người còn muốn gì đây?

Gã Thiết Đầu Nhất Quái là tay trưởng thượng của cả bọn, vội nói :

- Bọn tiện nhân chúng tôi đều kính phục tài đức của thiếu gia, mong được thiếu gia thu nhận làm đệ tử.

Vừa bật cười vừa xua tay, Hán Sơn bảo :

- Tuổi ta còn trẻ võ công cũng chỉ có vài đường đao, mấy chiêu chưởng, lại còn đa đoan công việc giang hồ chẳng nhận đệ tử được đâu. Hẹn các người dịp khác vậy nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Hồi 091

Dứt lời, chàng phóng vút đi như một mũi tên về chân trời phía trước mà trong lòng cũng chưa định sẽ đi tới đâu. Khi nhìn xuống nhận ra một thị trấn, Hán Sơn mới lao vào tới một túp lều đang nhộn nhịp khách ra vào.

Nơi chàng trai tấp vào là tầng lầu thứ nhì của tửu quán Bá Lạc, bên trong đang có một bọn người ngồi ăn uống.

Liếc qua mặt mũi và trang phục của đám thực khách đó, Hán Sơn nói thầm một mình :

- Bọn này chẳng phải người Trung Thổ. Ta nên theo dõi xem họ là các thương khách hay võ lâm giang hồ.

Hán Sơn xăm xăm bước vào trong nhưng một tên tiểu nhị đã nhanh chóng chặn chàng lại :

- Ô kìa, quý khách mới từ trên trời rơi xuống đó sao?

Chàng cười trong bụng bởi tên hầu bàn đoán quá đúng, song chàng vẫn thản nhiên đáp :

- Ngươi làm rồi, ta mới từ thang lầu đi lên đây mà.

Gã tiểu nhị lắc đầu :

- Quý khách đừng nói chơi. Nếu thiếu gia vừa lên từ thang lầu thì đã có người trong tửu quán ngăn bước thiếu gia rồi.

Hán Sơn trừng mắt :

- Tại sao vậy?

Tên hầu bàn đáp nhanh :

- Chắc thiếu gia cũng thấy những vị khách bên trong. Họ là người của Mãn Châu Thần giáo mới từ quan ngoại về đây. Bởi họ cần bàn chuyện riêng tư trong khi ăn uống nên đã mượn riêng tầng lầu này một buổi, yêu cầu không cho bất cứ ai ra vào giữa lúc họ ăn uống và bàn bạc nơi mật rượu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Tranh Đoạt Bí Kíp

Hán Sơn gằn giọng :

- Trên lầu này thoáng mát, ta thích ngồi. Bọn họ bàn nhau chuyện gì mặc xác họ, ta đâu thèm lắng nghe. Lầu còn rộng rãi lắm ta cứ vào uống rượu cho thoải mái.

Giương mặt hoảng hốt, gã tiểu nhị kêu lên :

- Thiếu gia ơi, xin mời thiếu gia xuống phòng dưới kia cũng mát mẻ lắm, còn có mấy cô hầu xinh đẹp tùy thiếu gia chọn lựa. Thiếu gia đừng nên chọc bọn ngoại nhân này, rất nguy hiểm cho tửu lầu chúng tôi.

Chàng trai đáp thản nhiên :

- Việc ta làm ta chịu, có gì phải nguy hiểm tới chủ quán?

Chàng xô vệt gã tiểu nhị ra rồi hiên ngang bước vào trong giữa lúc tên lộ la chối lỏi :

- Quý khách dừng chân, đừng nên gây sự.

Mặc cho gã hầu bàn la lối, Hán Sơn cứ sải bước vào giữa phòng..

Thình lình... Ầm một tiếng nổ dữ dội, kinh lực phóng ra từ bàn rượu của bọn Mãn Châu Thần giáo quật thẳng vào Hán Sơn.

Chàng rú lên một tiếng ngã gục xuống sàn.

- Năm tên Mãn Châu Thần giáo cùng cầm gươm xông tới.

Hán Sơn vẫn nằm yên bất động..

Bọn Mãn Châu thấy Hán Sơn nằm bất ngửa, ngoẹo cổ sang một bên có vẻ khoái chí, nói cười nghỉ ngơi.

Một tên cặp gươm vào nách, khom mình xuống phóng hữu thủ toan chop đầu chàng trai kéo dậy.

Đột nhiên...

Bình bình.

Hán Sơn bung mình lên như làn chớp, chiêu Phá Sơn Song Thủ của chàng xô bật năm tên Thần giáo Mãn Châu dội vào vách quán, cả tứ lũ rung rinh như đưa vòng. Năm tên nọ đã rèn luyện thân hình như sắt thép nhưng vẫn bị chấn động đến ói máu. Chấn thương nặng nhất là gã vừa toan cúi xuống chụp đầu Hán Sơn. Mặt gã xanh xám, toàn thân run rẩy tựa thắn lắn đứt đuôi.

Lúc ấy bọn chúng mới biết Hán Sơn giả trúng thương để thỉnh linh giáng một chiêu khủng khiếp, nếu chúng không có nội lực thâm hậu thì đã tan xương nát thịt rồi.

Sau một lúc thân hình chao đảo, năm tên Mãn Châu vừa trụ bộ đã thấy Hán Sơn dựng song thủ đẩy tiếp một chiêu.

Hoảng kinh hồn vía bọn chúng lao ra ban lon lẫu tháo chạy tựa năm luồng gió lốc.

Ầm..

Hán Sơn đánh với một chiêu Hắc Khí Tuyệt Lộ làm sập một bức tường lẫu, khói đen lan tỏa mù mịt.

Đôi mắt Hán Sơn rực ánh tinh quang. Chàng nhìn thấy một chiếc túi của bọn Mãn Châu vướng lại nơi bao lon lẫu liền chụp lấy rồi phóng vèo theo bọn chúng.

Cả tứ lũ nhốn nháo như vừa trải qua một cơn động đất.

* * * * *

Khi những làn khói đen tan hết, cảnh tượng bày ra thật hãi hùng. Tường lẫu sụp đổ máu me bọn Mãn Châu ói ra văng đầy, tanh tưởi. Nhưng cả đôi bên giao chiến chẳng còn một ai. Lão chủ tứ lũ dậm chân kêu trời, bởi lão bị một võ thiệt hại quá nặng, chẳng biết nắm ai để buộc bồi thường.

Trong lúc đó Hán Sơn phóng đi vèo vèo. Chàng đuổi theo những tên Thần giáo khả nghi vừa thâm nhập từ quan ngoại...

Trình độ phi hành của Hán Sơn như một mũi tên bay vậy mà bọn Mãn Châu kia tháo chạy còn nhanh hơn, phút chốc bọn chúng đã biến dạng sau mấy rặng núi cao trùng điệp.

Chàng trai dừng lại cười gằn :

- Hừm, bọn này cường lực tầm thường nhưng bỏ chạy thì quá giỏi. Song nếu chúng âm mưu gì ở Trung Thổ thì trước sau cũng có ngày ta gặp lại chúng thôi.

Chàng phóng vút xuống cửa rừng tạm nghỉ.

Ngồi trên một tảng đá lớn, Hán Sơn lục soát trong chiếc túi của bọn ngoại nhân. Ngoài số vàng bạc, chàng trai còn tìm thấy một phong thư viết bằng chữ Hán.

Hán Sơn thoáng nghĩ nhanh trong đầu :

- Thư từ gì đây, ta phải xem ngay cho biết.

Chàng mở phong thư ra, mắt chàng lướt nhanh những hàng chữ trong lá thư có đóng triện đỏ “Cẩn, Mật”...

“Giáo chủ Thần giáo Mãn Châu ra pháp lệnh cho các Đàn chủ và Phân đàn chủ bốn giáo.

Tất cả đều phải hành động khẩn, nếu được giao nhiệm vụ thâm nhập Trung Nguyên. Phải tìm cho ra đôi nam nữ Tổng Phi Bằng và Thượng Quan Linh Phụng. Trong người Linh Phụng có pho bí kíp Thiên Chiêu Stru Lục, một pho võ công quý báu, siêu tuyệt cả võ lâm đều truy tầm... Giáo chủ đã phát lạc, các cấp Đàn chủ và giáo chúng phải khẩn cấp thi hành, song hết sức thận trọng bởi một nhóm cao thủ võ lâm Phù Tang đã bị hại bởi đôi nam nữ ấy.

Giáo chủ ấn ký”...

Trái tim Hán Sơn như thất lại, quả thật Linh Phụng đang cùng Tổng Phi Bằng giang hồ phiêu bạt, mang theo pho bí kíp mà võ lâm nhiều nước đang thèm thuồng chiếm đoạt.

Ôi, số phận Linh Phụng sẽ ra sao khi bao thế lực võ lâm trong và ngoài nước đều nhắm vào nàng để tranh đoạt bí kíp.

Tình cảm của nàng với Phi Bằng thế nào mà nàng chấp nhận cùng đi bên cạnh gã ta khắp nẻo sông hồ?

Lòng Hán Sơn nóng như lửa đốt.

Vô tình chàng lại nhìn xuống cổ tay nơi đeo chiếc vòng kỷ niệm, như vật chứng hôn ước của đôi trẻ mà giờ đây mỗi đứa một phương trời.

Phải tìm cho ra Linh Phụng, nhưng biết tìm nàng ở nơi đâu? Thời gian cứ trôi qua mà Hán Sơn chưa nắm bắt được hành tung của người mình yêu thương tha thiết.

Chàng thờ dài, thả tầm mắt nhìn suốt dải rừng núi chập chùng mà chẳng biết nơi đâu ẩn giấu bóng hình Linh Phụng.

Chợt bên tai chàng nghe vang lên những âm thanh kỳ lạ, mà chàng nhận ra ngay tiếng chuỗi thần quen.

Chàng vui vẻ nói lớn một mình :

- Tề Điện thánh tăng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Hồi 093

Quả thật vậy. Từ phía bìa rừng, Tề Điện hòa thượng đang bước tới... Nhịp bước của nhà sư hòa vào tiếng chuỗi vang dòn giữa bầu không khí tĩnh lặng của rừng hoang.

Hán Sơn di chuyển thân hình, chớp mắt đã đối diện nhà sư vốn bị bọn người đời kêu là hòa thượng khật khùng, hành tung quái lạ.

Chàng trai khom mình nói lớn :

- Kính mừng Thánh tăng pháp giả.

Tay ngừng lần chuỗi, Tề Điện hòa thượng ngược lên :

- A di đà Phật, tiểu thí chủ đây à? Chắc thí chủ đã tìm được tung tích người thương rồi chứ?

Hán Sơn lắc đầu :

- Bạch Thánh tăng, đệ tử vẫn đang tuyệt vọng.

Nhà sư xua tay :

- Đã bảo đừng gọi ta là Thánh tăng. Người đời vẫn gọi ta là hòa thượng điên mà.

Chàng trai vẫn cúi đầu :

- Bạch hòa thượng, người đời chưa hiểu được đức tế nhân độ thế của ngài qua bề ngoài phóng dật. Riêng con, vẫn thấy hòa thượng là một vị Thánh tăng, luôn cứu khổn phò nguy.

Tề Điện hòa thượng gật gù :

- Thôi được, với ta thì Thánh tăng hay hòa thượng khùng cũng chẳng có gì quan trọng. Nhưng tiểu thí chủ người có nghe lời khuyên của ta không vậy? Lần gặp trước ta đã khuyên người điều gì?

Hán Sơn vội đáp :

- Bạch Thánh tăng, ngài bảo con: “Không đi sao đến, không tìm sao gặp”. Thời gian qua con đã đi và đã tìm qua bao nẻo núi sông, nhưng vẫn chưa tìm ra được người con yêu quý.

Nhà sư lim dim đôi mắt :

- Thiện tai, thiện tai. Gieo nhân nào hưởng quả ấy. Hạnh phúc chẳng phải là thứ tự nhiên trên trời rơi xuống. Người đã bỏ công sẽ được đền bù. Bây giờ ta chỉ cho tiểu thí chủ một phương hướng nhé.

Những lời nói của nhà sư khiến Hán Sơn vô cùng mừng rỡ. Chàng chấp tay vái dài :

- Đa tạ Thánh tăng, con xin được nghe...

Trong nhịp chuỗi rung rung, nhà sư đọc luôn bốn câu kệ :

- “Muốn tìm chim Phượng

Xuôi về phương Nam

Thiền Lâm tự ấy

Có trái tim vàng”.

Rồi ông phẩy tay :

- Tiểu thí chủ ghi nhớ lấy. Ta đi đây...

Hán Sơn lẹ miệng kêu :

- Bẩm Thánh tăng..

Nhưng Tế Điền hòa thượng đã vừa lần xâu chuỗi vừa đi như gió. Lát sau khuất hẳn nơi góc rừng.

Lạy theo nhà sư ba lạy, Hán Sơn đứng lặng yên suy nghĩ bốn câu kệ và chàng chợt reo lên :

- Ôi, rõ ràng quá rồi. Thánh tăng đã chỉ cho ta phương hướng để tìm ra Linh Phụng.

Chàng tung mình phóng vèo đi.

- Nào sông hồ còn thử sức chàng trai, Hán Sơn phi hành về phương Nam và quyết tìm cho ra ngôi chùa Thiền Lâm cổ tự.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Bách Độc Mê Hương

Tổng Phi Bằng tỉnh giấc, sau một đêm dài tĩnh lặng trong ngôi chùa cổ. Thời gian ba tháng qua Phi Bằng và Linh Phụng vẫn cư ngụ nơi hậu liêu Thiền Lâm cổ tự. Gã vừa thăm dò tin tức về hành tung của Kim Điều Đại Kiết Thượng Quan Kỳ Long, vừa tìm hiểu những bí ẩn tiềm tàng nơi Linh Phụng để mong truy ra tung tích pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục đang thử thách trí xảo quyết của gã.

Rời khỏi tám nệm cỏ, Phi Bằng đứng dậy vươn vai múa luôn vài đường quyền co giãn gân cốt.

Liếc nhìn sang góc liêu dành giềng cho Linh Phụng gã trai chợt giật mình.

Cô gái không còn nằm trên nệm cỏ và tám nệm như bị xô lệch khác thường, chiếc gối thêu và mảnh gấm trải nệm cũng chẳng được thu xếp vén khéo như mỗi lần Linh Phụng có việc dậy sớm.

- Nàng đi đâu?

Quên cả rửa mặt, Phi Bằng phóng vèo ra khỏi hậu liêu.

Khuôn viên ngôi cổ tự vắng ngắt, sân trước và vườn sau chẳng có một bóng người.

Từ ngày Tuệ Minh hòa thượng và tăng chúng trong chùa bị bọn cao thủ Phù Tang thăm sát, Phi Bằng và Linh Phụng chỉ tạm trú nơi đây với một chú tiểu tăng... Trong chốn hoang lâu này Linh Phụng ẩn vào đâu mà gã không nhìn thấy.

Tuy vậy gã vẫn lớn tiếng kêu :

- Linh Phụng, muội đâu rồi?

Chỉ có tiếng vang dội từ những hốc tường rêu phong đáp lại tiếng kêu của gã...

Phi Bằng đảo một vòng quanh vườn chùa.

Gã nhìn thấy thân người nằm dưới bụi hoa Hải Đường liền sải bước tới. Chẳng cần cúi xuống gã cũng nhận ra chú tiểu tăng đang nằm mê lịm.

Nắm cổ tay chú tiểu, Phi Bằng kêu khẽ :

- Bị trúng hương mê cực mạnh rồi.

Biết chú tiểu tăng chỉ bị mê không nguy tính mạng, song Phi Bằng lại hoảng sợ khi nhớ lại Linh Phụng ở trong hậu liêu, vì sao nàng biến mất?

Bỏ mặc chú tiểu tăng nằm dưới bụi hoa, Phi Bằng trở vào hậu liêu và quan sát kỹ. Bên ngoài cửa sổ còn vương lại một ống tròn bằng giấy cứng dùng để xông hương mê.

Chỉ ngửi qua chiếc ống, Phi Bằng đã lắm bảm :

- Bách Độc mê hương. Loại hương mê này chỉ có bọn Âm Phong cóc đặc chế và đôi khi Vạn Độc Thần Ma mua một ít để sử dụng. Hừm, Vạn Độc Quý môn hẳn chẳng bắt Linh Phụng làm gì bởi đã giao việc bám sát Linh Phụng cho ta.

Gã kêu lên :

- Âm Phong cóc chủ Vu Hồn to gan thật. Lão đã dám cho thuộc hạ tới đây xông hương mê bắt Linh Phụng...

Phi Bằng chẳng cần suy nghĩ xa xa hơn nữa. Bọn ma đạo hắc phái đã từng theo dõi Linh Phụng với âm mưu truy đoạt bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục mà chúng tin chắc có thể tìm được ở cô gái này. Tuy bọn Âm Phong cóc có mối giao hảo với Vạn Độc Quý môn, song vì cái lợi độc chiếm pho bí kíp hẳn chúng dám chẳng nương tay với Vạn Độc Thần Ma.

Nghiến răng ken két, Phi Bằng gầm gừ một mình :

- Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng thì ta còn e ngại bởi phụ mẫu ta còn kẹt trong tay chúng. Với Vu Hồn Âm Phong cóc chủ ta nào sợ chi. Không thể để Linh Phụng yêu quý của ta lọt vào tay bọn quý núi này được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Hồi 095

Sử dụng Di Ảnh bộ pháp, trong nháy mắt Phi Bằng đã ra vườn đưa chú tiểu vào trong hậu liêu. Gã biết chỉ cần để tiểu tăng này nằm trong nơi ẩm áp nửa buổi là tự nhiên sẽ tỉnh lại, khi hương mê không còn hiệu nghiệm. Cũng như gã, do nội lực thâm hậu nên hồi khuya có hít phải hương mê nhưng buổi sáng đã tỉnh lại rất sớm.

Khi đã đặt chú tiểu tăng nằm yên trên nệm cỏ, Phi Bằng phóng vút ra ngoài rồi khỏi ngôi cổ tự, lướt thẳng tới dãy núi Ngô Cương nơi có Âm Phong cóc.

Như một mũi tên, Phi Bằng lao vào cửa cóc như giữa chốn không người...

Vào, thân hình Phi Bằng vừa chạm cửa Âm Phong cóc thì một đám đông như ruồi nặng đã khua grom, múa kiếm cản lại với tiếng la hét kinh hồn :

- Gã kia người là thằng nào, dám ngang nhiên vào cóc động?

Phi Bằng đứng lại trở mắt nhìn bọn thuộc hạ của Âm Phong cóc chủ Vu Hồn, rồi gã cười lạt :

- Ta cần gặp lão Vu Hồn, lũ chuột bọ tội bấy hãy tránh ra cho ta vào thông thả.

Bọn cóc chúng Âm Phong chưa từng biết Phi Bằng là ai nên chúng cùng thét :

- Tiểu tử hỗn láo, người cắt cái đầu lại đây rồi bọn ta cho vào.

Dứt lời, chúng nhất loạt xông tới vây kín gã trai tựa một bầy kiến lớn.

Phi Bằng đảo mắt nhìn quanh, gân giọng :

- Bọn ruồi nặng kia, chúng bay không cần nổi bước chân ta đâu. Hãy dang ra, ta không muốn có một trận tắm máu.

Lũ thuộc hạ của Vu Hồn chạm phải ánh mắt của Phi Bằng thì đã biết chúng đụng phải một tay quán tuyệt. Song nhiệm vụ đã được giao, chúng không thể bỏ chạy ngay.

Cả bọn cố gắng trấn tĩnh, rồi rào một tiếng chúng xả vào gã trai những đường kiếm như bao lần chớp lóe. Chúng tưởng ít ra những lưỡi thép của chúng cũng đẩy lùi được gã trai kia ra khỏi cửa cốc Âm Phong.

Nhưng chúng chỉ thấy Phi Bằng di động thân hình, rồi quay nửa vòng tả chưởng, tia hồng quang lập tức chói ngời khủng khiếp.

Bình bình...

Luồng hồng quang vừa lóe lên đã nghe những tiếng rú thảm thiết vang dậy. Tổng Linh hóa chương thật kinh hồn, phân nửa đám đông bị văng đao kiếm, hồ khẩu tét ra đau đớn vô cùng, còn phân nửa bị văng cả thân hình đi xa lác bởi kinh lực mãnh liệt chưa từng thấy.

Tiếng kêu thét của bọn này chẳng khác tiếng trống báo động. Từ bên trong Âm Phong cốc phóng vèo ra một bầy đầu trâu mặt ngựa ào ạt tấn công gã trai.

Bóng kiếm trùng trùng như sao sa, chương phong tới tấp tựa gió bão cùng úp chụp vào Phi Bằng như muốn băm vằm gã trai thành trăm mảnh nhỏ...

Phi Bằng giận sôi lên. Lúc đầu gã chỉ muốn tìm gặp Vu Hồn để truy tìm Linh Phụng chứ chẳng muốn lạm sát bọn thuộc hạ làm gì. Nhưng do sức chống đối dữ dằn của lũ lâu la đáng ghét làm Phi Bằng nổi cơn thịnh nộ, quyết trừng phạt đám hung hăng ngu ngốc kia.

Lập tức nhanh như chớp giật, Phi Bằng dựng song chương kết tụ tám thành công lực, vồ ra một chiêu hóa chương Liệt Điện Lôi Thần bao trùm cả bọn Âm Phong thuộc hạ.

Rầm rầm.

Thây người văng lên nát bét, máu đỏ vọt tựa mưa sa, trong chớp mắt thì thể phoi trên huyết trường thật rùng rợn.

Liếc nhìn những cái chết thảm liệt, Phi Bằng chép miệng :

- Ta nào muốn lạm sát sinh linh. Phải chỉ các người để ta thông thả vào gặp Vu Hồn thì đâu đến nỗi.

Khi đó cửa cốc chẳng còn gì ngăn trở, Phi Bằng liền lách nhẹ thân mình vào sâu bên trong.

Nhưng bùng bùng, hai luồng kinh khí từ lòng động cốc bỗng đập vào gã trai như sấm sét.

Phi Bằng vội quật ngược song chiêu hóa giải ngay kinh lực của đối phương. Áp kinh chạm nhau tóe lửa, gã trai bị dội ngược vài trượng, liền trụ bộ trở mắt nhìn.

Trước mặt Phi Bằng là một gã trai thanh tú, cất giọng đĩnh đạc hỏi oang oang :

- Tên kia, người ở đâu dám tới đây hành thủ tàn độc?

Cười lạt, Phi Bằng đáp lạnh lùng :

- Người chẳng phải kẻ xứng đáng nghe tên tuổi của ta, mau vào gọi Vu Hồn ra đây cho ta dạy việc.

Gã trai kia giận xám mặt như vừa bị tạt nước lạnh giữa ngày giá rét mùa đông.

Gã dậm chân, quai miệng thét :

- Vậy thì người phải nát thây, không thể nào trông thấy Cốc chủ ta.

Song thủ gã xoay nhanh, luồng kinh khí tuôn ầm ầm chẳng khác Thiên Kinh, Địa Chấn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Lưu Huyết Trên Ngọn Cao Phong

Đột nhiên gặp sức phản kháng dữ dội, Phi Bằng chao lộn ba vòng như cánh thần điêu vượt qua sóng chương của đối phương.

Bùng...

Tiếng nổ chói tai vừa dứt, kính phong ào ào lê thê, lát sau mới trả không khí tĩnh lặng về thạch động, song vách đá bị khoét một lỗ sâu hoắm rợn người.

Phi Bằng trụ bộ trên mặt tảng thạch bàn, quát hỏi :

- Ngươi là thằng nào? Sao dám cản đường ta?

Thiếu niên đẹp trai kia nhếch mép :

- Nếu ta chẳng xưng danh thì ngại rằng ngươi chết tức tưởi không biết mình chết dưới tay ai. Vậy ta sinh phúc báo cho ngươi biết, ta là Ngọc Diện Tăng Long đệ tử của Vu Hồn chủ. Nếu ngươi muốn qua khỏi cửa cốc này thì phải quỳ mọp xuống lết bằng đầu gối. Ta sẽ thương tình cho bãi kiến Cốc chủ. Ngươi còn hung hăng là sẽ phải nát thây.

Đôi mắt xạ ánh tinh quang, Phi Bằng thét lớn :

- Hửn ngươi vừa thấy, chương chiêu của ngươi chỉ như đưa vông cho ta ngủ mà thôi. Vậy nếu ngươi chẳng muốn gương mặt đẹp trai ngọc ngà của ngươi nát bét thì ngươi rút đi cho ta thông thả vào gặp Vu Hồn.

Ngọc Diện Tăng Long lập tức uốn mình phóng vèo qua phía tả, song chương phát động tuôn ra luồng kính khí nặng nề khôn lường, nhắm tử huyệt của Phi Bằng ập tới.

Phi Bằng bình tĩnh bốc mình lên cao, sử dụng Tổng Linh Hòa chỉ bung ra một tia chỉ phong đỏ rực, khí thế quần quật tựa mãng xà vượt suối lớn, xạ thẳng vào đối phương như mũi dùi lửa kinh hồn.

Bình...

Vừa hệt hăng bởi chương phong của mình đi chệch, Ngọc Diện Tăng Long lại hứng trọn luồng hỏa khí xuyên vào ngực. Gã ta vội tụt nội khí chịu một đòn sấm sét. Thân hình gã bắn ra một trượng, ngực áo cháy xém, cố gắng trụ bộ chiếu tia mắt xanh lè vào đối thủ.

Quyết áp đảo kẻ địch nhanh chóng để tìm gặp Vu Hồn, nên Phi Bằng lại vung hữu thủ vồ ra một chương hồng quang ào ạt kính phong. Gã tin chắc Ngọc Diện Tăng Long phải bị hủy diệt.

Nhưng gã trai kia đã nhanh như làn sét, bắn mình hơn một trượng để lách tránh kính khí của đối phương. Đồng thời trong cử động né tránh ấy, gã vung song chương quay một vòng tròn kín, quét hai ngọn chiêu thần tốc quật ngang cánh tả Phi Bằng. Tức thời hai ngọn áp khí chéo nhau kinh dị, từ trên cao đánh xuống và từ dưới mọc lên, ầm ầm quật vào Phi Bằng như bão táp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Hồi 097

Kính khiếp tột cùng.

Phi Bằng vội lách mình đi theo thế Đại Bằng Triển Dực, chờ kính khí của đối thủ phóng ào qua rồi trụ bộ trở mắt nhìn Ngọc Diện Tăng Long như thách thức tiếp tục so tài.

Quả thật kỳ phùng địch thủ.

Thấy chưa hạ được đối thủ, Ngọc Diện Tăng Long vô cùng tức giận nên gương mặt đẹp trai của gã bỗng trở thành nhăn nhú khó coi. Song thủ của gã lại giương lên sẵn sàng điều động.

Đã thấy được thủ pháp hung hiểm của đối phương nên Phi Bằng dù có vẻ thách thức cũng chẳng dám coi thường. Gã liền thừa cơ hội Ngọc Diện Tăng Long còn phân tâm để ra tay trước.

Nhanh hơn tia chớp, Phi Bằng dùng thế Kim Phụng Nghinh Phong bốc mình lên cao. Rồi từ khoảng trống trái, thân hình gã xoay như chong chóng, song chương huy động kính khí ập xuống Ngọc Diện Tăng Long một loạt hỏa quang rừng rực. Chương phong ào ào, áp khí phát nổ dữ dội, liên tiếp hai thức sáu chiêu cực độc, quyết tàn sát đối phương.

Hỏa chiều khủng khiếp của Phi Bàng làm Ngọc Diện Tàng Long kinh hoàng. Gã vội bắn mình sang phía hữu cả trượng, sử dụng khinh công như hồn ma bóng quế hồng thoát khỏi luồng kinh khí vũ bão của Phi Bàng đang ập đến. Thân pháp của gã trai ấy biến ảo siêu tuyệt nhưng vẫn chẳng nhanh hơn được luồng hồng quang di động kinh hồn.

Bùng bùng...

Ngọc Diện Tàng Long bị chưởng lực của Phi Bàng hất tung lên, tưởng chừng toàn thân bị xé tét. Song gã ta vẫn còn kịp bay bổng theo làn kinh phong, vận lực chịu đựng để đáp xuống an toàn, dù sắc diện của gã tái nhợt đi như chiếc lá úa bởi nội tạng trúng thương, miệng phun ra một vòi máu.

Quả thật Phi Bàng chỉ thua sút những cao thủ Vạn Độc Quỷ môn, còn với những tay đũng mãnh như Ngọc Diện Tàng Long gã vẫn thừa sức áp đảo bằng Tổng Linh hóa chưởng, một bí kíp võ công nổi tiếng của Tổng Linh võ đường.

Khủng khiếp bởi chưởng lực đôi phương, Ngọc Diện Tàng Long đưa ống tay áo quệt ngang vòi máu miệng rồi rút chiếc còi sừng thốt lên một hồi âm thanh nghe lộng óc.

Tức thời trong Âm Phong cốc bắn vọt ra ba lão quái mã cùng mặc áo đỏ, dung mạo hiểm ác cực kỳ.

Ba lão Xích Y tam độc này là những tay bảo vệ thân cận của Vu Hồn cốc chủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Hồi 098

Nghe tiếng còi sừng báo động của Ngọc Diện Tàng Long, ba lão chẳng cần hỏi han lời thôi cứ nhắm thẳng Phi Bàng xô chưởng, xuất chiêu, áp khí cuộn cuộn áp vào gã trai như sóng biển.

Rầm rầm...

Phi Bàng xoay mình vùn vụt, thi triển những độc chiêu Tổng Linh hóa chưởng chống chọi với Xích Y tam độc, nhưng kinh lực của gã so với ba lão quái mã kia chẳng khác trò chơi.

Bình bình... bùng...

Thân thể Phi Bàng bị vùi dập toi bồi, gã chống cự chẳng nổi mà cũng vô phương tháo chạy.

Lát sau Phi Bàng đã ngất lịm vào cõi vô thức mơ hồ.

Ba lão Xích Y tam độc tạm đình thủ, xạ luồng nhãn quang đỏ rực phát ngang Phi Bàng, rồi xoáy vào Ngọc Diện Tàng Long.

Một lão trầm giọng hỏi :

- Thăng tiểu tử ấy từ đâu tới?

Ngọc Diện Tàng Long vội đáp :

- Bẩm tiền bối, chẳng biết nó từ đâu tới ra tay tàn độc với thuộc hạ bản cốc và hung hăng đòi gặp Cốc chủ, thái độ xấc láo vô cùng.

Lão già áo đỏ gầm lên :

- Thăng con hoang không có môn phái mà ngang tàng như vậy thì đập vỡ óc nó đi cho rồi.

Hai lão kia cũng gật gù :

- Phải phải, đập tan xác nó ra.

Cả ba lão cùng điều động song thủ nhắm vào gã trai sẵn sàng bỏ tới. Ngọc Diện Tàng Long vừa bị Phi Bàng đả thương nên rất hả hê ngó Xích Y tam độc phân thân đối thủ.

Kinh phong di động âm âm, có thể chỉ trong chớp mắt là thân hình Phi Bàng nát bét.

Nhưng vừa lúc ấy một tiếng thét vang lên như xé toang màng nhĩ ba lão xích y, còn Ngọc Diện Tăng Long giật mình buột óc.

Cùng với tiếng thét là giọng truyền lệnh đĩnh đạc :

- Đĩnh thủ, đĩnh thủ.

Xích Y tam độc dừng tay ngược nhìn rồi bỗng cúi đầu cung kính trước bóng người vừa xuất hiện :

- Vạn Độc giáo chủ giá lâm.

Quả thật chiếc bóng vừa xông vào động cốc là Vạn Độc Thần Ma Giáo chủ Dương Sùng.

Lão ung dung phẩy tay :

- Tiểu tử kia là người của bản môn, xin các vị để cho ta xử trí.

Ngọc Diện Tăng Long hậm hực :

- Bẩm Dương giáo chủ, tiểu tử ấy đột nhiên xâm nhập bản cốc ra tay tàn độc, phải chờ tiện nhân trình bản Cốc chủ.

Vạn Độc Thần Ma cười nhạt :

- Việc ấy ta sẽ cáo lỗi với Vụ cốc chủ sau, các người chờ ngai.

Dứt lời, Dương Sùng cúi xuống cấp ngang thân mình Phi Bàng và lao vút ra khỏi Âm Phong cốc như một mũi tên.

Xích Y tam độc, Ngọc Diện Tăng Long ảm ức nhìn theo, song cả bọn đều không dám chuyển động thân mình vì tự biết chúng chẳng phải đối thủ của Vạn Độc Thần Ma.

Ba lão già hung hiểm cùng gã trai chỉ gầm gừ mấy tiếng, rồi kéo nhau phóng vút vào bẩm cáo sự việc với Cốc chủ Vụ Hồn.

Bên ngoài Âm Phong cốc, sau một hồi xao động bởi cuộc tử đấu lại chìm vào bầu không khí tĩnh lặng mênh mông.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Âm Mưu Hiểm Độc

Tổng đàn Vạn Độc Quý môn sừng sững trên núi Mạc Phủ.

Bao quanh Tổng đàn lúc nào cũng có nhiều toán giáo chúng mặc áo xám với hình con nhện độc đen thui thêu trên ngực. Guom giáo luôn sẵn sàng tuốt trần trên tay, bọn lâu la này canh phòng Tổng đàn hết sức cẩn mật. Với nhiều vòng cương tỏa từ ngoài vào trong, có lẽ một con kiến cũng không qua mắt được đám thuộc hạ đứng tựa ruồi nhặng của Vạn Độc Quý môn.

Nhưng riêng Giáo chủ Dương Sùng thì mọi sự xuất nhập của lão ta chẳng một tên lâu la nào nhìn thấy. Bởi lão có hành tung kỳ ảo như một luồng khói mỏng, ra vào Tổng đàn chẳng khác một bóng ma.

Hôm ấy khi Vạn Độc Thần Ma đưa Phi Bàng vào đến đại sảnh, Tổng đàn chủ Trương Chu Lục mới nhìn thấy.

Lão ta lên tiếng :

- Kính mừng Giáo chủ hồi giá.

Dương Sùng đặt gã trai xuống sàn gạch, buông gọn một tiếng :

- Nó đấy...

Trương Chu Lục hỏi ngay :

- Bẩm Giáo chủ đưa nó về từ Âm Phong cốc?

Vạn Độc Thần Ma bật cười :

- Chứ còn đâu nữa. Ta vốn biết tính khí thẳng này. Cứ cho nó thấy dấu tích của Bách Độc mê hương là nó sẽ tới Âm Phong cốc. Mượn tay bọn thuộc hạ Vu Hồn đánh nó bất tỉnh, ta đưa về đây là xong việc.

Trương Tổng đàn chủ vòng tay cúi đầu :

- Giáo chủ tính việc như thần, bọn tiện nhân xin bái phục.

Dương Sùng phẩy tay :

- Khỏi cần khen. Ta chỉ muốn biết con bé ấy ra sao rồi?

Trương Chu Lục vội đáp :

- Bẩm Giáo chủ, thuộc hạ tuân theo pháp chỉ, đã đưa Thượng Quan Linh Phụng xuống mật thất và cho uống Mê Tâm đơn...

Vạn Độc Thần Ma gật gù :

- Tốt lắm

Rồi lão ta trò Phi Bằng đang nằm thêm thiếp :

- Ngươi hãy dùng Phục Thần Hồi Lực đại pháp cứu tỉnh gã này. Cho nó uống Hưng Dương tửu rồi tống nó vào mật thất với con bé Linh Phụng nhé...

Tổng đàn chủ Trương Chu Lục mỉm cười :

- Thưa Giáo chủ, vậy là chuyện ấy sẽ diễn ra?

Dương Sùng tru lên cười hăng hắc :

- Tất nhiên, tất nhiên. Đó là ý muốn của ta, nên mới bắt cả hai đứa về đây.

Trương Chu Lục nhìn Giáo chủ của lão với ánh mắt thán phục :

- Bẩm Giáo chủ, ngài nghĩ rằng bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục có liên hệ đến thân thể Linh Phụng tiểu thư?

Vạn Độc Thần Ma gật nhanh :

- Chắc chắn như vậy, chẳng phải nghĩ ngợi gì nữa. Ta đã tru sát toàn bộ gia đình Thượng Quan Kỳ Phụng, lục soát thân thể và khắp nơi trong Thượng Quan sơn trang mà chẳng thấy dấu vết pho bí kíp ấy. Như vậy nó phải nằm ở Thượng Quan Linh Phụng. Đưa hắc Phi Bằng vào đời sống vợ chồng với Linh Phụng, nó sẽ dễ dàng phát hiện bí kíp nơi con bé này.

Tru lên tròng cười lạnh tanh, Dương Sùng tiếp :

- Cho Linh Phụng uống Mê Tâm đơn, cho Phi Bằng uống Hưng Dương tửu. Việc ấy nhất định xảy ra. Ha ha ha...

Trương Chu Lục chột cúi đầu :

- Bẩm Giáo chủ. Nhưng ta phải coi chừng có kẻ ra tay cản trở mưu định của chúng ta.

Vạn Độc Thần Ma tròng mắt :

- Kẻ nào ba đầu sáu tay dám can dự vào công việc của bản môn?

Tổng đàn chủ trầm giọng :

- Quái nhân bịt mặt, hắc đã nhúng tay vào nhiều việc quan hệ đến bản môn, và hành tung của hắc xuất quỷ nhập thần, vô cùng cao cường kỳ lạ.

Nổi nóng, Dương Sùng xua tay :

- Đừng nói nữa, lão quái bịt mặt ấy vừa xuất hiện trên chốn giang hồ, ta sẽ truy lùng triệt hạ lão.

Thấy Giáo chủ nổi giận, Trương Chu Lục vội nín khe. Gã vục Phi Bằng dậy, vác lên vai đưa ra ngoài và thi hành theo lệnh Dương Sùng.

Vạn Độc Thần Ma nhìn theo Trương Chu Lục, sự bức dọc về quái nhân bịt mặt bỗng tiêu tan. Nghĩ đến việc sắp xảy ra trong mật thất, lão ma mỉm cười khoái trí và vỗ tay luôn ba cái. Sáu nàng mỹ nữ lập tức khoát rèm bước ra cùng một lũ nhạc công ôm đủ bộ đàn sáo. Hai ả thị tỳ cũng sẵn sàng dâng rượu. Vạn Độc Thần Ma cần hưởng lạc thú một buổi cho tâm thần thêm hưng phấn.

Người đẹp cùng áp má, nhịp đàn tiếng sáo dịu dặt bên tai, Dương Sùng thả hồn theo men rượu lâng lâng, phoi phới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Hồi 100

Chợt có trận gió lạ thổi vào nội sảnh, Vạn Độc giáo chủ nhòm dậy mới nhận ra Tổng đàn chủ Trương Chu Lục vừa khinh thân phóng vút vào phòng tựa cơn gió xoáy.

Lão trừng mắt quát :

- Ta vừa giao việc, sao ngươi lại đâm bổ vào đây?

Trương Chu Lục quỳ mọp, lắp bắp :

- Bẩm kẻ thuộc hạ đã lo xong mọi việc và đẩy Phi Bằng vào mật thất rồi. Nhưng bên ngoài có Liễu Phẩm đại sư dẫn chương quân và cao thủ thất đại phái võ lâm Trung Thổ đến trước bản môn, khí thế tung bừng kỳ quái.

Vạn Độc Thần Ma đẩy hai ả mỹ nữ ra, hét lớn :

- Bọn chúng muốn gì?

Trương Tổng đàn vội đáp :

- Liễu Phẩm đại sư đòi Giáo chủ phải ra nói chuyện.

Dương Sùng nổi giận như điên.

Lão phẩy tay ra lệnh bãi bỏ cuộc vui, rồi phóng vút ra khỏi nội sảnh trong chớp mắt.

Tổng đàn chủ Trương Chu Lục phi vèo theo. Vừa ra tới sân Tổng đàn đã thấy đủ mặt Vạn Độc tứ pháp vương và Vạn Độc tam đường chủ.

Giáo chủ Dương Sùng hét vang :

- Tất cả ra ngoài ứng chiến.

Đoàn người rầm rập qua sân Tổng đàn. Tứ pháp vương, Tam đường chủ và bọn giáo chúng Vạn Độc Quý môn theo phò Giáo chủ Dương Sùng dàn hàng ngang trước cửa Tổng đàn.

Phía bên kia, Thất đại phái cũng dàn hàng phía đối diện. Guom đao san sát, cờ quạt chỉnh tề, khí thế võ lâm Trung Thổ bừng bừng đối đầu với hàng ngũ ma giáo.

Vạn Độc giáo chủ cất tiếng rồn rảng :

- Bản Giáo chủ có lời chào chư vị. Chẳng hay có việc gì mà Thất đại phái đến thăm bản môn nồng nhiệt thế?

Phượng trượng Thiếu Lâm là Liễu Phẩm đại sư khoan thai bước ra, hai bàn tay chấp trước ngực :

- A di đà Phật. Bần tăng và các Chương môn phái tới đây, chỉ yêu cầu Vạn Độc Quý môn trao trả một người.

Dương Sùng trở mặt xạ ánh tinh quang quét ngang đám quần hùng Trung Thổ, rồi làn tinh quang biếc ấy dừng lại... chiếu ngay mặt nhà sư Thiếu Lâm. Tiếng lão Giáo chủ oang oang :

- Người nào vậy, đại sư?

Liễu Phẩm đại sư đáp gọn :

- Thượng Quan Linh Phụng.

Vạn Độc giáo chủ tru lên một tràng cười lạnh gáy :

- Đại sư đến bản môn để tìm một cô gái à? Là thật đấy.

Nhà sư vẫn ung dung từ tốn :

- Chẳng có gì lạ đâu. Giáo chủ chó nên lấp lửng ẩn giấu sự thật. Linh Phụng tiểu thư là người tàng ẩn pho bí kíp Thiên Chiêu Sưu Lục mà võ lâm Trung Thổ cần phải truy tầm. Vừa rồi Linh Phụng và công tử Tổng Phi Bằng giao đấu với bọn cao thủ Phù Tang Tam Đảo ở Thiên Lâm cổ tự cũng bởi pho bí kíp ấy. Thất phái chúng tôi nghe tin đã đến cổ tự tìm Linh Phụng nhưng Vạn Độc Quý môn các vị đã dùng bách mê hương bắt cô gái đi rồi.

Giáo chủ Dương Sùng hừm một tiếng ra vẻ tức tối, vì không ngờ quần hùng Trung Thổ đã biết Thượng Quan Linh Phụng đang có mặt ở Tổng đàn Vạn Độc Quý môn.

Bầu không khí đột nhiên căng thẳng...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Ác Chiến Tranh Đoạt Thiên Chiêu Sưu Lục

Gió vẫn dạt dào trên những rừng cây phong xum xuê tàn lá, che phủ trước Vạn Độc Tổng đàn. Vậy mà cao thủ hai bên cùng toát mồ hôi bởi hệ thần kinh căng thẳng, khi cái tên Thượng Quan Linh Phụng đã được đưa ra như đối tượng tranh đoạt của Hắc, Bạch hai phe.

Giáo chủ Dương Sùng đồng dục :

- Nếu ta quả quyết nói rằng bản môn không giữ người con gái ấy thì sao?

Liễu Phẩm đại sư chưa kịp nói gì thì một người mặc y phục xám, tóc búi ngược trên đỉnh đầu đã nhảy vọt ra thét lớn :

- Việc Vạn Độc Quý môn bắt cóc Thượng Quan tiểu thư trong chùa Thiên Lâm đã rõ như ban ngày. Nếu Vạn Độc giáo chủ chối cãi, quần hùng Trung Thổ giành quyền lục soát Tổng đàn để sự thật được minh chứng.

Lời nói như grom chém đá làm Giáo chủ Dương Sùng rung động, chợt sau lưng Dương Sùng đã có một bóng người lao vọt tới.

Người này râu xồm, mắt ốc, miệng rộng ngoác với cặp môi dày đỏ lôm như một chậu máu. Hắn chính là Phá Sơn đường chủ, một trong Vạn Độc tam đường chủ thuộc hàng đại quái ma.

Trò tay vào mặt đạo sĩ búi tóc ngược, Phá Sơn đường chủ quát :

- Thái Hành lão đạo, ngươi không sợ nát thân hay sao mà dám lộng ngôn nghịch mạng, đòi lục soát Tổng đàn bản giáo?

Đạo sĩ Thái Hành là chương lý phái Hoa Sơn nên chẳng phải tay vừa. Lão muốn chứng minh lời nói bằng hành động. Lão rút ngay lá cờ xanh sau lưng phóng bay ra cấm pháp giữa cục tràng nhanh tựa làn chớp, khiến Liễu Phẩm đại sư chẳng kịp cản ngăn.

Cờ lệnh vừa phóng ra, tám kiếm thủ của phái Hoa Sơn đồng loạt vung trường kiếm xông lên.

Dương Sùng cười nhạt, vừa toan nhắc tả thủ lên thì Vạn Độc tam đường chủ đã nhất tề múa quái đao lướt tới.

Ba Đường chủ Vạn Độc đấu với tám tay kiếm Hoa Sơn... Đao phong, kiếm khí mật trời, nội lực phổ vào kiếm đao, cuộc giao tranh mới vào đầu đã âm ảm quyết liệt.

Đao pháp của Vạn Độc tam đường chủ thật siêu tuyệt. Chỉ thoáng trong chớp lát đường kiếm của Hoa Sơn Bát Tuyệt đã rối loạn rút về thế thủ, trong lúc Tam Đạo Vạn Độc càng chém càng hăng khiến Thái Hành đạo sĩ phải xanh mặt.

Liễu Phẩm đại sư cũng thấy được nguy cơ của Hoa Sơn Bát Kiếm nên vừa toan dựng song chương tiếp cứu.

Chợt có tiếng la vang :

- Đại sư chó nên kinh động, cứ để bọn ruồi nhặng ấy cho Côn Luân thử sức một phen.

Lời nói chưa dứt, ba hảo thủ Côn Luân đã phóng bay vào cục tràng. Mỗi hảo thủ đều thét lên một tiếng thêm phần uy vũ, cùng tiếng thét là song chương

dựng cao, vỗ ra luồng kinh phong dữ dội.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Hồi 102

Ầm ầm...

Ba luồng kinh khí hỗn hợp tạo thành một đạo chưởng nặng nề như trăm quả núi, ầm ầm lay động không gian áp vào Vạn Độc tam đường chủ, kinh khiếp vô cùng...

Phá Sơn đường chủ, Tị Thủy đường chủ và Ma Phong đường chủ nhìn qua song chưởng đối phương cũng biết Côn Luân Thiết Chưởng không thể coi thường. Cả ba trụ bộ vững vàng, hứ lên một tiếng vận toàn nội lực từ huyết đơn điền, chuyển lưu chân khí hứng chịu chưởng khí của Côn Luân tam thánh.

Bình... Bình... Bình...

Cát đá bay mù mịt, chưởng phong ồ ồ khủng khiếp, bầu không khí bị dồn ép tường như đè vỡ lồng ngực mọi người, xô lệch cả bàn chân những cao thủ đứng trong trường đấu.

Vậy mà Tam đường chủ Vạn Độc vẫn tuôn ra những tràng cười lạnh tanh và giữ nguyên phương vị đón nhận những luồng chưởng kinh hồn...

Rầm rầm Thật là quái dị, ba lão Đường chủ cứ trơ trơ tựa ba pho tượng, giữ y nguyên thế Long thảo, chân nguyên triển vận vào tả thủ rồi đồng loạt đẩy ra đợt kinh khí như sấm nổ.

- Ôi trời...

Đùng... đùng... đùng...

Vừa chịu đựng áp khí của đối phương vừa tung ra ba đạo chưởng phong mãnh liệt mà Tam đường chủ Vạn Độc chỉ lắc lư thân hình tựa người say rượu, song sắc diện bình thoi không hề thay đổi.

Ngược lại, bên kia trường đấu, Côn Luân tam thánh bị văng đi xa lắc, mồm miệng phun máu, mặt mũi xanh lè, toàn thân run lên dữ dội.

Lúc ấy một nữ nhân trong đám quần hùng phóng vèo ra huyết trường, vẩy nhanh lưỡi trường kiếm trên tay, miệng bà ta thét lạnh lãnh :

- Xa luân hợp đấu...

Giáo chủ Vạn Độc đứng giữa Tứ pháp vương gầm lên :

- Coi chừng, mụ Lăng Phong sư thái đấy.

Đứng đầu phái Nga Mĩ, Lăng Phong sư thái có uy lực chẳng kém gì Liễu Phàm đại sư. Lệnh truyền của bà lập tức được đáp ứng. Mười nữ nhân mặc áo trắng và áo lam xung trận. Trên tay năm nàng áo trắng là những lưỡi kiếm dài, còn năm nàng áo lam sử dụng những dải lụa phát lên những luồng kinh khí như bão táp.

Dương Sùng giáo chủ quát to :

- Từ chiến...

Rào rào rào...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Hồi 103

Vạn Độc tứ pháp vương và bọn giáo chúng nhất loạt tràn ra quần thảo. Một trận lưu huyết thảm liệt bắt đầu.

Liễu Phàm đại sư chấp tay lâm bẩm :

- Ngã Phật tử bị, đệ tử buộc lòng phải khai sát giới...

Bùng... Bùng... Bình...

Đao kiếm loang loáng, từ ánh chớp chòn, chường khí kinh phong ầm ầm khủng khiếp.

Cao thủ các môn phái thấy Tứ đại pháp vương và giáo chúng Vạn Độc Quỷ môn cùng phóng vào huyết trường thì sợ Lăng Phong sư thái và những nữ đệ tử khó lòng thắng bọn địch nhân hung bạo.

Vừa lúc ấy, Liễu Phàm đại sư đã vung cây thiền trượng, miệng quát to :

- Trừ tà vị đạo, thất môn phái cùng tiến lên.

Đã có lệnh truyền của Minh chủ võ lâm, các tuyệt thủ quần hùng lập tức lao vào cục tràng đẫm máu.

Những tiếng la hét vang rền :

- Đạp bằng Tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn...

- Ma giáo phải giao nạp Thượng Quan Linh Phụng...

Hàng trăm cao thủ thất đại môn phái vùn vụt phóng tới như những luồng sét giạt, đao kiếm loang loáng, chường chiêu phát động rung chuyển một vùng.

Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng sôi giận bốc mình lên cao, một luồng sáng xanh lè cùng kinh khí kinh hồn đùng đùng bủa xuống.

Lăng Phong sư thái thét lạnh lạnh giữa huyết trường :

- Thanh Ảnh ma công...

Bà vung thanh Ý Thiên kiếm điểm tới những chiêu cực độc, ầm ầm xuyên thấu vùng Thanh Ảnh.

Thủ lý phái Không Động Châu Thái Sơn, Chưởng môn Võ Đang Trương Tam Túc cùng sử dụng những tử chiêu quật vào bọn Vạn Độc để mở đường vào Tổng đàn.

Bình... Bình... Bình...

Thanh Ảnh ma công vẫn chớp giạt liên hồi nhưng các cao thủ đại phái cứ lao vào tử đấu.

Chưởng chiêu của quần hùng liên kết kinh phong chuyển động ầm ầm, úp chụp xuống bọn ma đầu như thác đổ.

Dương Sùng tức giận tràn hồng. Lão Giáo chủ lập tức sử dụng thế Xà Vương Quyền Địa vung tả chưởng quét ngang một đạo kinh khí nặng nề như núi lở...

Ầm ầm...

Châu Thái Sơn, Trương Tam Túc và hàng chục cao thủ Không Động, Võ Đang bị hất văng ra khỏi huyết trường.

Do lách tránh thân tình, Trương Tam Túc và Châu Thái Sơn né được luồng chưởng khí kinh khiếp của Vạn Độc Thần Ma. Nhưng nhìn lại thì cả hai đều đau đớn vì bọn thuộc hạ đều tan xương nát thịt, máu óc bấy nhầy rùng rợn.

Liễu Phàm đại sư đang huy động quần hùng tử đấu, chợt trông thấy cảnh tượng ấy cũng phải thất kinh.

Lăng Phong sư thái lại gầm thét vang rền :

- Dương Sùng hành thủ tàn độc, quần hùng chó buông tha cho nó.

Thanh Ý Thiên kiếm vung lên, nữ Chưởng môn Nga Mi phóng những tử chiêu quyết triệt hạ Giáo chủ Vạn Độc.

Chương 104: Âm Dương Thần Chưởng

Đùng đùng đùng...

Vạn Độc Thần Ma vừa thấy Lăng Phong sư thái và đệ tử phái Nga Mi sắp vào là dựng ngay tả thủ phát ra luồng kinh phong Thanh Ảnh tựa làn chớp lóe.

Áp khí vừa phát nổ đùng đùng, Lăng Phong sư thái đã bị văng ra. Bà cố triển vận nội lực mới không bị văng thanh kiếm báu, song nội tạng cũng nhộn nhạo, khoe mép rỉ ra đôi dòng máu đỏ hồng. Bên cạnh bà, các nữ đệ tử đang quần quai trong một vùng máu thịt.

Thật là kinh khủng, chỉ vì pho võ công Thiên Chiêu Suru Lục mà võ lâm quần hùng phải lâm vòng kiếp nạn thâm lương.

Thấy Chưởng môn và đệ tử Nga Mi bị vùi dập tơi tả, cao thủ các môn phái khác không thể làm ngơ.

“Trừ tà vị đạo

Tru sát ma đầu”.

Sau những tiếng hét vang rền, đám đông lại rùng rùng tràn lên tấn công bọn Vạn Độc.

Dương Sùng cười nhạt, lão ta bắn mình lên như chiếc pháo thăng thiên cùng với làn thanh quang chói ản chói hiện, song chưởng điều động ma ảnh quái chiêu, tuôn ra những luồng kinh khí úp chụp xuống quần hùng như chiếc nôm của thần chết.

- Trôi...

- Chết... chết...

Tiếng hét hãi hùng vang lên, bao chiếc đầu rơi long lóc và những thi thể nát bét kinh hồn.

Huyết trường lúc đó sặc mùi tử khí, thi hài la liệt, máu chảy tràn lan, một cuộc thảm sát chưa từng thấy.

Tuy ghê gớm như vậy song Vạn Độc giáo chủ và võ lâm quần hùng Trung Thổ đều chẳng chịu nhún nhường. Đồi bên vẫn cho rằng cuộc tranh đoạt cô gái tên Thượng Quan Linh Phụng rất quan trọng, dù hao tổn bao tim óc, máu xương cũng phải giữ nàng tiểu thư ấy về phần mình để hy vọng đoạt bằng được pho Thiên Chiêu Suru Lục.

Bởi thế lúc Vạn Độc giáo chủ vừa dứt một vòng tru sát tanh máu thì Liễu Phẩm đại sư và Thái Hành lão đạo cùng lác mình bay bổng ra giữa huyết trường, từ hai phía tả hữu quét ra hai đạo kinh khí theo thể Lưỡng Long Tranh Châu... áp khí cuộn cuộn xô thẳng vào Vạn Độc giáo chủ.

Đang tạm ngừng luồng Thanh Ảnh ma công đột nhiên Dương Sùng thấy kinh khí ập tới, lão lập tức xoay mình một vòng tỏa ánh xanh nhạt khắp châu thân... Thoáng trông thì luồng sáng xanh ấy mỏng tựa sương khói, nhưng kiên cố hơn vách sắt thành đồng.

Bình bình...

Hai đạo kinh khí chạm nhằm làn Thanh Ảnh bao quanh mình Dương Sùng phát ra tiếng nổ kinh thiên động địa.

Phía bên kia, Liễu Phẩm đại sư và Thái Hành lão đạo cũng đội ngược vì xung lực. Cả hai vận khí chịu đựng, bồng mình lên cho sức ép giảm nhẹ rồi đáp nhanh xuống vạt cỏ úa.

Tuy được Thanh Ảnh Thần Quang bảo vệ nhưng Giáo chủ Vạn Độc cũng rung động thân mình, kinh mạch xáo trộn, máu dồn lên ngực chỉ chực ói ra mây búng. Quả thật chưởng lực của hai vị Chưởng môn kia chẳng phải tầm thường.

Dương Sùng trụ bộ, vận khí chữa thương điều hòa khí huyết, đôi mắt xạ ánh tinh quang vào hai địch thủ như chỉ muốn ăn sống nuốt tươi mới hả giận.

Lão cũng biết nhờ căn cốt siêu phàm và bao năm rèn luyện nếu không thì lão đã tan xương nát thịt bởi hai chưởng chiêu kinh khiếp kia rồi. Đúng là kỳ phùng địch thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105: Hồi 105

Đào mắt nhìn quanh quang cảnh máu thịt rừng rợn, Liễu Phẩm đại sư lại nghĩ tới địa vị Vô lâm Minh chủ mà mình phải có trách nhiệm thu hồi pho võ công tuyệt thế Thiên Chiêu Suru Lục để quần hùng đừng thiệt hại nhân mạng quá nhiều...

Nhà sư trầm giọng :

- A di đà Phật, bản tăng và quần hùng đều chẳng muốn lạm sát. Vậy Giáo chủ hãy nghe bản tăng đề nghị hai cách nhé.

Trố mắt nhìn nhà sư, Dương Sùng gần giọng :

- Muốn gì cứ nói ra.

Vị Phương trượng Thiếu Lâm tự tiếp :

- Điều hay nhất là Vạn Độc Quỷ môn nên trao Thượng Quan Linh Phụng cho quần hùng chúng tôi xử trí. Còn cách thứ hai... vì trách nhiệm của mình, bản tăng đề nghị Giáo chủ cùng kẻ tu hành này đơn đấu một phen, không nên làm mệt quần hùng.

Vạn Độc giáo chủ hỏi nhanh :

- Nhưng điều kiện ra sao chứ?

Nhà sư trả lời liền :

- Cuộc đơn đấu này nếu Giáo chủ thua thì phải giao ngay Thượng Quan Linh Phụng cho quần hùng. Nếu bản tăng bại thì sẽ cùng quần hùng y hèn rút lui.

Dương Sùng tru lên một tràng cười lạnh lẽo :

- Tốt lắm, đại sư sẵn sàng tự thế đi.

Liễu Phẩm đại sư liền trụ bộ, vận lực vào song thủ.

Nhưng một tiếng thét vang lên :

- Xin đôi bên đình thủ.

Liễu Phẩm đại sư quay nhìn và nhận ra người mới kêu la đó là Châu Thái Sơn, Chưởng môn phái Không Động.

Nhà sư liền hỏi :

- Châu thủ lý muốn nói điều gì?

Liếc ánh mắt về phía quần hùng rồi Châu Thái Sơn bước đến trước nhà sư, vòng tay cung kính :

- Bạch đại sư, xin ngài giao tên đại ma đầu tanh máu này cho tại hạ, để chính tay tại hạ đập tan xác hắn trả thù cho những đồng môn huynh đệ phái Không Động vừa bị hắn tru sát ở huyết trường này.

Liễu Phẩm đại sư đang muốn lãnh lấy trách nhiệm trừ khử Vạn Độc giáo chủ, bỗng nghe Châu Thái Sơn tỏ bày nguyện vọng thật bất ngờ. Nhà sư còn đang ngẩn ngại thì Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng đã gầm lên như quỷ hú :

- Châu Thái Sơn, nếu nhà ngươi muốn chết thay cho lão hòa thượng thì cứ đưa đầu cho ta hóa kiếp.

Lời nói ngạo mạn của Vạn Độc Thần Ma như búa bổ lên đầu quần hùng cao thủ ở huyết trường.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Hồi 106

Hàng trăm người thuộc các môn phái võ lâm Trung Thổ đều nghiêng răng cắn tức, mắt rực lửa hận thù. Nếu Châu Thái Sơn không ra nhận lấy cuộc đọan đầu này thì nhiều Chương môn, Thủ lý khác cũng sẵn sàng trút thù hận lên đầu Vạn Độc Thần Ma.

Tất cả bọn họ cùng la lên :

- Xin đại sư nhận lời thỉnh nguyện của Châu thủ lý.

Liễu Phẩm đại sư liền phẩy tay một cái rồi lui ra khỏi trường đầu. Châu Thái Sơn hiểu ý lập tức phóng vèo vào giữa huyết trường.

Trùng mắt nhìn thẳng vào gương mặt cổ quái của Dương Sùng, Châu Thái Sơn gần giọng :

- Vạn Độc Thần Ma, người gặp Châu Thái Sơn này kẻ như số hệ của người đã đến ngày tuyệt diệt.

Vừa dứt lời, thân hình Châu Thái Sơn rùn thấp xuống, toàn bộ thần lực dồn vào hữu chưởng, từ từ đưa thẳng lên ngực rồi đột nhiên thét to một tiếng rợn hồn, tả chưởng từ hạ bộ đồ ra một đạo Âm Phong kinh khiếp tựa ngàn tảng băng son ập tới, hữu chưởng tung tới luồng áp khí nóng bỏng như lửa đỏ, sâu sôi.

Theo ngón võ công này hai luồng chưởng lực tựa hai mũi tên từ trên xuống, từ dưới lên kết hợp âm dương kinh khí quật thẳng vào lão ác ma như bão táp.

Ngần cái miệng quanh huyết trường cùng kêu lên :

- Ôi trời, Âm Dương thần chưởng...

Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng phải nhận lãnh một lúc làn nhiệt chưởng như Hỏa Diệm sơn ập xuống đầu và một luồng chưởng lạnh tựa băng son tổng thẳng vào bụng, kinh khiếp vô cùng.

Âm Dương thần chưởng là võ công cực độc của phái Không Động, mỗi lần sử dụng phải tổn hao chân khí. Nhưng vì hận thù sâu nặng, Châu Thái Sơn phải thi triển để mong tru sát Vạn Độc Thần Ma.

Dương Sùng khi ấy đã thấy âm dương song kinh chuyển động âm âm, lão cũng giật mình biến sắc.

Đôi bên cao thủ Hắc, Bạch đều căng thẳng thần kinh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Lòng Tham Không Đáy

Huyết trường tanh máu như sục sôi lên. Tứ đại pháp vương của Vạn Độc Quỷ môn cùng Tam đường chủ đều xanh mặt phóng nhanh tới chờ cứu cấp Giáo chủ. Còn võ lâm quần hùng phía ngoài rất há chờ đợi Âm Dương chưởng quật nát Vạn Độc Thần Ma thành trăm mảnh.

Diễn ra thì lâu, song sự thực hai chiêu chưởng nhanh hơn làn chớp giật khiến Vạn Độc Thần Ma không tài nào xuất chiêu phản kích. Lão ta vội vận dụng Thanh Ảnh Xung Thiên bắn vọt mình về phía sau hàng chục trượng tựa một bóng ma xanh lè.

Ầm ầm..

Hai luồng áp khí âm dương chạm nhau phát nổ dữ dội, cát đá bay mù, cây cối bật gốc, hàng trăm cao thủ có mặt đều giật bắn mình trong lúc Vạn Độc Thần Ma thoát hiểm trong đường tơ kẽ tóc.

Tuy chưa bị trúng thương, song Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng cũng chẳng khỏi rung động toàn thân, huyết mạch nhộn nhạo bởi song chiêu khủng khiếp của Thủ lý Không Động.

Tứ đại pháp vương mừng rỡ toan phóng tới hộ vệ Giáo chủ. Nhưng lạ thay Dương Sùng đã phẩy tay cho bọn chúng tháo lui, còn lão đã kịp tập trung công lực vào tả thủ chụp xuống đầu Châu Thái Sơn một từ chiêu sấm sét.

Bình bình, áp khí nổ vang trời, kinh phong di động tựa một luồng lốc xoáy.

Châu Thái Sơn vừa dồn hết chân nguyên nội khí vào ngọn chưởng âm dương, thân pháp lệch sâu vào thế công lại bị hụt hẫng, nên không còn tài nào tránh được chưởng chiêu kỳ ảo, thân tốc của Dương Sùng bắt ngờ giáng xuống. Gã chỉ kịp thét lên kinh rợn, vận toàn nội lực vào song chưởng dừng đứng tựa cây cột thép đón đỡ chưởng đạo ghê gớm của Giáo chủ Thần Ma.

Bùng..

Kinh khí rung chuyển huyết trường. Nhờ nội lực thâm hậu thân thể như khối sắt, Châu Thái Sơn chẳng bị nát thây, song gã bị xô lệch đi hơn ba trượng, râu tóc dựng đứng mồm ộc máu tươi có vôi... Trong tiếng kêu la kinh dị của hàng ngàn cái miệng quanh huyết trường, gã lão đảo, ôm ngực rồi buông gọn thân mình...

Phịch..

Tay Thủ lý kiệt xuất của phái Không Động té ngồi trên vạt cỏ, mặt mày xanh xám hơi thở khô khè.

Cao thủ các đại phái rừng mình xông lên, toan vực Châu Thái Sơn ra khỏi huyết trường.

Nhưng không ngờ chỉ trong vài khắc, gã trung niên giang hồ này đã kịp phục hồi khí lực, đứng bật dậy giữa ánh mắt kinh ngạc của quần hùng.

Vạn Độc Thần Ma cũng trở mặt lom lom nhìn đối thủ.

Trong sự ngạc nhiên của cả đôi bên, Châu Thái Sơn rút soạt thanh trường kiếm đeo bên hông, chuyển mình lao vút vào đối thủ.

Lưỡi thép trên tay Châu Thái Sơn vừa vung lên, lập tức có hàng vạn ánh tinh quang loang loáng chém xuống Vạn Độc Thần Ma những đường kiếm hiểm hóc, khi tả khi hữu, thoạt trên thoạt dưới đã phi kiếm kêu vun vút, kết tụ thành luồng kiếm quang tỏa khí lạnh ghê người, xoáy tròn quanh lão Giáo chủ như bão tố.

Dương Sùng hừ một tiếng bằng giọng mũi, chân trụ theo thế Ly Trảo tả chưởng giương năm ngón chỉ xoay vòng. Khối chỉ phong đỏ tựa năm con rồng lửa, vút thẳng vào đạo kiếm quang lấp lánh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Hồi 108

Keng.. Cheng..

Bùng..

Làn bạch quang ma quái bị tắt phụt, kiếm phong ngưng xoáy động, lưỡi kiếm bị đánh bật ra ngoài. Châu Thái Sơn rung động toàn thân như va chạm phải tường đồng vách sắt, hồ khẩu tay tưởng chừng bị té bởi chỉ phong thần tốc của Dương Sùng.

Một lần nữa, cao thủ các đại phái lại tràn lên toan tiếp cứu Châu Thái Sơn.

Nhưng một tiếng thét đã vang lên, Châu Thái Sơn lại chụp thanh kiếm phóng vèo vào đối thủ. Kiếm phong xoáy động ầm ầm, nhắm các tử huyết của Vạn Độc Thần Ma công hãm tới tấp, ánh kiếm loang loáng tựa muôn vì sao xa tạc thành luồng tử ảnh trùn úp, công phá khắp mọi phương vị chung quanh Vạn Độc giáo chủ.

Dương Sùng nhận ra những đường kiếm tuyệt luân của Châu Thái Sơn, nhưng lão chỉ cười lật lắc mình xoay tròn như chong chóng. Lúc ấy cả thân hình Vạn Độc Thần Ma chỉ còn như chiếc bóng ma ảo, từ cửu khiếu tỏa ra những luồng kinh khí xô dạt đường kiếm của đối phương. Vốn đã kinh nghiệm về kiếm và chưởng, Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng sử dụng áp khí nương theo kiếm phong của đối thủ quật tới...

Bùng bùng

Một tiếng kêu trời thăm nảo, Châu Thái Sơn bị chưởng lực của Vạn Độc Thần Ma đánh văng, thanh trường kiếm gãy cụp còn gã té phịch trên vạt cỏ, hai bàn tay ôm lấy mặt, máu trong miệng tuôn ra tựa suối.

Vạn Độc Thần Ma cất tiếng cười rộ :

- Sao, còn kẻ nào muốn đọan đầu với ta nữa chẳng?

Câu hỏi xác xược của Dương Sùng làm quần hùng ò lên một tiếng giận dữ, rồi một bóng người phóng vụt ra.

Chỉ nhìn thấy lưỡi thép ngời lên trên tay người ấy, bọn Tứ đại pháp vương đã la to :

- Truy Vân kiếm khách Tạ Cung Đường.

Bọn chúng giật mình cũng phải, vì Tạ Cung Đường là tay kiếm lừng danh của phái Bạch Hạc.

Dương Sùng cất tiếng cười gằn, giọng lão oang oang :

- Truy Vân hay Truy Phong gì ta cũng sẵn sàng giao đấu. Nhưng bọn bắt tài các người đã lần lượt bị hạ dưới tay ta thì hãy rút đi, đừng hỏi gì tới Thượng Quan Linh Phụng nữa. Bởi các người có tìm thấy bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục cũng chẳng đủ sức luyện pho võ công ấy đâu.

Lời khiêu khích thậm tệ của Giáo chủ Vạn Độc Thần Ma tựa một lò lửa chụp lên đầu Truy Vân kiếm khách.

Tay kiếm lừng danh của phái Bạch Hạc vung lưỡi thép lao vào, kiếm đã chuyển ra tả thủ như làn chớp.

Nhiều tiếng kêu la vang động huyết trường :

- Khô Lâu cổ kiếm.

Thanh kiếm báu nơi cán có gắn một chiếc sọ người bằng ngà voi của Hạng Vương sử dụng ngày xưa đã biến mất từ lâu trên giang hồ, không ngờ lại lọt vào tay Vạn Độc giáo chủ.

Keng keng... Răng...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Hồi 109

Chỉ qua ba vòng đấu chớp nhoáng, Dương Sùng đã chém gãy thanh trường kiếm trên tay Truy Vân kiếm khách. Rồi nhanh như chớp thanh Khô Lâu cổ kiếm chém vọt xuống vai Tạ Cung Đường như chẻ củi.

Quần hùng hét la vang động xông lên vây kín Vạn Độc Thần Ma, còn những cao thủ phái Bạch Hạc vội dìu Tạ Cung Đường ra khỏi huyết trận cứu cấp.

Tứ đại pháp vương, Vạn Độc tam đường chủ và bọn giáo chúng ầm ầm xông lên cùng Giáo chủ phản kích quần hùng.

Song thủ Dương Sùng điều động, luồng Thanh Ảnh ma công lại nổ vang, những đạo kinh khí xô dạt quần hùng trong chớp mắt.

Liễu Phẩm đại sư quát lớn :

- Trừ tà vị đạo, các môn phái tru sát ma đầu.

Đùng đùng... những chiêu chưởng như lốc xoáy của bọn Vạn Độc tấn công quần hùng hơn bão táp.

Bắn vọt thân mình vào huyết trường, Liễu Phẩm đại sư tung ngay một ngọn Toái Bi chưởng mong áp đảo Vạn Độc Thần Ma.

Rầm...

Sau tiếng nổ vang dội, Liễu Phẩm đại sư thấy Giáo chủ Dương Sùng vẫn trơ trơ, ông vội phẩy tay ra lệnh :

- Quần hùng rút lui. Ta sẽ cùng cố lực lượng và buộc Vạn Độc Thần Ma phải quy hàng.

Dứt lời, nhà sư cùng cao thủ các đại phái lao vút đi biệt dạng.

Vạn Độc giáo chủ quét tia hung quang trên đôi mắt lướt qua đồng thi thể giữa huyết trường, rồi tuôn ra một tràng cười lạnh lẽo tựa tuyết băng. Lão trở vào Tổng đàn để quan sát Thượng Quan Linh Phụng và Phi Bằng trong mật thất.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 110: Hồi 110

Chẳng biết đã trải qua bao nhiêu thời khắc, Tổng Phi Bằng mở mắt ra trông thấy mình đang nằm trong một gian phòng.

Gã bật kêu :

-Ồ! Sao ta lại ở đây!

Nhớ lại trận ác đấu cùng ba lão già Xích Y tam độc, gã trúng chưởng ngắt đi, giờ sao lại còn sống và ở nơi này.

Nhân vật nào đã cứu gã?

Chỗi mình động dậy, Tổng Phi Bằng thử vận chân khí cảm thấy các huyết đạo trong cơ thể thông suốt, gã vô cùng hoan hỉ.

Đảo mắt nhìn sang bên vách phòng nhận ra một con nhện đen xi to tướng, Tổng Phi Bằng chợt hiểu tất cả mọi chuyện vừa xảy đến cho gã.

Thì ra người trong Vạn Độc Quỷ môn đã cứu gã thoát chết nơi Âm Phong cốc và mang về đây.

Chợt, Tổng Phi Bằng rung mình khi nghĩ đến không hiểu Vạn Độc Thần Ma có phát giác ra sự trí trá, giáo hoạt của gã chăng.

Gã phập phồng lo sợ trước cái cực hình tàn khốc của Vạn Độc Quỷ môn...

Mãi còn đang băn khoăn nghĩ ngợi, đột nhiên Tổng Phi Bằng nghe trong cơ thể như có một trận lửa cháy rùng rục.

Theo đó con dục vọng thèm khát khoái lạc càng phút càng tăng nhanh chóng trong người Tổng Phi Bằng đến như không còn chịu đựng nổi nữa.

Lúc bấy giờ cặp mắt Tổng Phi Bằng đỏ rực, toàn thân như lửa đốt, hơi thở dập dồn, bộ tịch hung hăng giống con thú dữ đang đói mồi. Gã gào lên một tiếng rồi vọt đi.

Thình lình Tổng Phi Bằng đứng lại trở cặp mắt đỏ với sang phía trái góc mặt thất.

Một ả thiếu nữ đang nằm bất động với tư thế tênh hênh vô cùng quyến rũ.

Tổng Phi Bằng vọt tới nhìn ả thiếu nữ bỗng kêu lên :

- Linh muội!

Quả vậy ả thiếu nữ chính là Linh Phụng vừa bị Vạn Độc Thần Ma đầu độc mê man, rồi đưa Tổng Phi Bằng vào mặt thất để thực hiện mưu đồ âm hiểm của lão.

Vừa sùng sốt vừa kinh hoàng nhìn Linh Phụng đang con mê man một lúc, Tổng Phi Bằng cất giọng cười giảo quyết :

- Trời đã khiến nàng thuộc về ta, tại sao ta lại buông tha nàng mãi... sẵn đây ta tính chuyện này cho rồi...

Gã vươn tay vỗ lấy thân hình bất động của Linh Phụng xối trận mưa hôn khắp thân mình nàng. Tấm thân ngà ngọc mà bấy lâu nay Tổng Phi Bằng ước ao được phút giây cùng nàng hưởng niềm vui hoang lạc, nay đã được rồi gã cảm thấy mình vừa lạc đến cõi thiên thai.

Hơn nữa ngọn lửa dục tình đang cháy ngùn ngụt trong tim cơ hồ sắp nổ tung cơ thể, cho dù Tổng Phi Bằng có là một chàng trai chính đạo cũng không sao cưỡng nổi, đừng nói gã là một thiếu niên bại hoại từ lâu hằng mong có cơ hội chiếm lấy thể xác Linh Phụng..

Soạt... soạt...

Một tòa thiên nhiên tuyệt vời xuất hiện trước mặt Tổng Phi Bằng.

Hai đồi tuyết ngọc vung cao, một lạch đào nguyên thẳng tắp khiến cho Tổng Phi Bằng run lên bần bật.

Gã nhìn sững vu vật một lúc, nuốt đánh ực bọt nước dục vọng xuống cổ găm lên một tiếng lẹ tay chộp vào mình.

Loạt tiếng kêu xoẹt... xoẹt khô khan.

Tổng Phi Bằng đã trở về với con người thái cổ...

Gã chồm lên mình Linh Phụng như con hổ vừa bắt được mồi ngon động tác thật gấp...

Than ôi! Một cảnh thiên hương tuyệt thế từng giữ gìn trinh tiết cho người yêu Vương Hán Sơn, giờ toi tả cánh hoa trong cơn bão táp dục tình dê tiện của một gã thiếu niên bại hoại nhưng nàng hãy còn mê man nào biết chi đâu...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Một Phút Sa Cơ

Khí lạnh buổi sáng khiến Linh Phụng dần dần tỉnh lại. Nàng quơ tay tìm tấm đắp như thường lệ, nhưng bàn tay nàng chỉ chạm vào một cơ thể nam nhân trụi lủi.

Giật mình tỉnh hẳn, Linh Phụng chồm dậy mở lớn mắt. Nàng nhận ra thân mình chẳng có một mảnh vải, bộ y trang bừa bãi trong góc giường. Còn gã trai khóa thân nằm kia chẳng ai khác hơn... Phi Bằng công tử.

Theo phản xạ tự nhiên, Linh Phụng đưa hai bàn tay ôm lấy ngực và thẳng thốt kêu lên :

- Trời ơi, sao lại có chuyện này?

Nàng mặc nhanh bộ y phục, ánh mắt căm tức nhìn thẳng Phi Bằng. Gã ta còn triền miên trong giấc ngủ say khoái.

Bốp...

Linh Phụng thẳng cánh tát vào mặt Phi Bằng với tất cả cơn giận dữ trào dâng. Bị cái tát nảy lửa, Phi Bằng chồm lên và đến lượt gã ta lúng túng chụp nhanh chiếc áo khoác.

Chạm phải tia nhìn gay gắt của Linh Phụng, gã lắp bắp :

- Linh muội...

Cô gái gần giọng :

- Hừm, ngươi còn dám gọi ta là Linh muội ư? Ta bị mê đi trong giấc ngủ và ngươi đã đưa ta về đây để hành động đốn mạt.

Nàng uất ức hét lớn :

- Nơi đây là chốn nào? Tại sao ngươi dám hành động nài hoa ép liễu?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 112: Tên Ma Đầu Giảo Hoạt

Phi Bằng đã chỉnh trang y phục, gã bước lại gần Linh Phụng, gương mặt nhăn nhó :

- Trời ơi... Linh muội, huynh cũng chẳng hiểu gì hết, thật tình đây chẳng phải ý muốn của huynh.

Vung cánh tay lên, Linh Phụng trừng mắt :

- Dang ra, đừng bước lại gần ta.

Nhưng Phi Bằng cứ xáp lại gần, miệng nói nhanh :

- Muội hãy bình tĩnh, chuyện này quái lạ lắm.

Giận run lên, Linh Phụng nhìn cổ tay mình và đau xót nhận ra cái vòng kỷ niệm... vật đính ước với Vương Hán Sơn.

Nàng rít giữa kẽ răng :

- Câm đi, khôn nạn, nguoi đã tàn hại đời con gái của ta rồi.

Chuyển vận nội lực, Linh Phụng vỗ một luồng chưởng khí dữ dội vào gã trai trước mặt.

Phi Bằng thấy rõ ngọn chưởng đầy thù hận của cô gái. Gã chỉ cần dựng song thủ Tổng Linh hóa chưởng là sẽ hất văng Linh Phụng ra ngay. Nhưng đôi mắt gã cứ trừng trừng nhìn cô gái và thần nhiên nhận lãnh ngọn kinh phong ghê gớm dưới tay nàng.

Bùng.

Phi Bằng vận lực chịu đựng, những gã vẫn bị hất vào vách đá, mặt gã trắng bệch như tờ giấy, nơi khoe mép rỉ ra hai dòng máu. Song gã chỉ nhìn Linh Phụng bằng ánh mắt đầy ân hận xót xa.

Dồn cả con thịnh nộ vào song chưởng, Linh Phụng đã quật Phi Bằng một đòn đích đáng.

Chiếc vòng sừng trên cổ tay nhắc tới Hán Sơn càng làm cô gái tảm tức. Nàng đã sẵn sàng vỗ thêm một chưởng dữ dội. Nhưng Phi Bằng không phản ứng, và ánh mắt kỳ lạ của gã khiến Linh Phụng bàng hoàng, dừng vội luồng kinh khí sắp tuôn ra.

Dù sao thời gian qua Phi Bằng cũng đã sát cánh bên nàng, cùng chia sẻ bao khổ cực hiểm nguy... và gã luôn miệng hứa giúp nàng tìm bá phụ Thượng Quan Kỳ Long với gia quyến nàng đang thất lạc.

Linh Phụng chợt có hơi ân hận bởi ngọn chưởng vừa rồi. Nhưng hành động tội lỗi của gã khiến nàng không thể voi đi con giận dữ.

Phi Bằng đưa tay chùi máu trên khoe mép...

Giọng gã rất trí trá cất giọng thiết tha, thâm thương :

- Muội cứ đập chết huynh đi, trong lúc này huynh chưa hiểu gì cả, song huynh không hề ân hận với cái chết dưới tay người mình yêu quý.

Tinh thần vừa căng thẳng, vừa bàng hoàng, Linh Phụng đã giương hữu thủ, song thái độ cam chịu của Phi Bằng làm nàng bối rối. Đôi mắt nàng chợt tuôn hai hàng lệ thảm. Linh Phụng cất tiếng tức tưởi nghẹn ngào.

- Nguoi... nguoi...

Đột ngột và hoang mang quá, nàng chẳng biết nói sao... cổ họng cứ như tức nghẹn.

Trong lúc ấy, Phi Bằng vẫn trầm giọng :

- Linh muội, quả thật đây là chuyện quái lạ. Nếu huynh là kẻ có tà tâm thì thời gian qua có biết bao dịp để huynh hành động mờ ám. Nhưng có lẽ muội đã thấu hiểu, huynh yêu muội tha thiết chân thành với tình yêu trong sáng. Huynh vẫn mong sát cánh cùng muội tìm ra bá phụ để sau này đôi ta sẽ có một hôn lễ long trọng, huy hoàng... nếu sự thật muội cũng yêu huynh. Vậy mà... việc vừa xảy ra đối với huynh thật là kinh dị... trong một đêm huynh mê muội, mất cả lương tri huynh đã hành động khôn nạn mà chẳng hề hay biết gì cả? Tội huynh thật đáng chết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Hồi 113

Những lời tha thiết của Phi Bằng càng làm Linh Phụng bối rối và khó hiểu. Nàng không thể nhìn vào gương mặt vừa đáng thương, vừa đáng giận của gã trai kia.

Thình lình Linh Phụng nổi giận quật một chưởng xuống nền mặt đất như trút tất cả căm hận vào đấy.

Bình...

Chiều bạo chường xoáy sâu vào nền đá một lỗ lớn sâu hoắm rợn người.

Rồi nàng tung mình phóng vút ra ngoài như điên loạn.

Phi Bằng hoảng hốt nhìn theo.

Gã biết chiều bạo chường vừa rồi Linh Phụng định quật nát thân thể gã. Nhưng nàng lại quật xuống nền đá và phóng ra ngoài. Vậy tâm tình của nàng đối với gã còn có cơ cứu vãn.

- Nơi đây là chốn nào?

Câu hỏi của Linh Phụng dội lại trong đầu óc gã.

Nhìn quanh căn phòng đá, Phi Bằng đã biết đây là một trong những gian mật thất của Giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn.

Trí nhớ đã tập trung, Phi Bằng thấy rõ những sự kiện vừa qua hiện dần trong tâm thức.

Gã phát hiện Linh Phụng bị mất tích sau Thiên Lâm cổ tự và dấu vết của Bách Độc mê hương khiến gã nổi giận đột nhập Âm Phong cốc để bị hạ thê thảm, ngắt lọn giữa bọn ma đầu... cho đến nửa khuya, Phi Bằng bỗng bừng tỉnh với men rượu lạ kỳ làm đục vọng bùng lên dữ dội. Bên cạnh gã lúc ấy lại là thân thể thom tho mát rượi của Linh Phụng tiểu thư...

Bây giờ thì gã hiểu ra tất cả. Chính là Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng đã sắp xếp mọi chuyện. Bàn tay Vạn Độc Quỷ môn đã đưa gã và Linh Phụng vào mật thất này với những mê hương, đám tửu. Gã chợt giật mình không hiểu Linh Phụng sẽ đi đâu khi nàng rời khỏi mật thất tai hại này?

Phi Bằng cũng phóng vút ra hành lang.

Từ dưới lên trên là những đường dốc thoải, Phi Bằng chạm tất cả chín cánh cửa đá kiên cố nhưng khi gã vừa đặt tay vào là cửa mở ngay... như đã có bàn tay nào bật mở sẵn, cho kẻ sắp qua được dễ dàng như chẳng hề có cửa.

Phi Bằng lảo bẫm :

- Linh Phụng cũng đã thoát qua chín cửa đá như ta... Phải gấp rút theo nàng để tránh cho Linh Phụng những hiểm nguy trong vòng lãnh địa của bọn Vạn Độc Quỷ môn.

Vừa rời khỏi khung cửa đá cuối cùng, Phi Bằng nhận thấy mình đã ở trên một khu rừng nhỏ tốt tươi.

Gã đảo mắt nhìn quanh và lên tiếng kêu với tâm trạng đầy lo ngại :

- Linh muội... Linh muội đâu rồi?

Chẳng nghe lời đáp lại nên Phi Bằng cứ tiến sâu mãi vào khu cỏ cây tươi tốt đang vang lên tiếng hót của những loài chim.

Phi Bằng đâu ngờ được rằng trên một đợt cây cao có tàn lá che kín. Tổng đàn chủ Vạn Độc Quỷ môn Trương Chu Lục đang bí mật quan sát gã.

Lão Trương mỉm cười, lảo bẫm một mình :

- Giáo chủ sắp bày hay thật... Cứ việc tự do đi các con nhé... từ nay tụi bay là vợ chồng và Giáo chủ sẽ dễ dàng tìm ra bí mật của pho võ công Thiên Chiêu Suru Lục trong tổ uyên ương của tụi bay đó.

Lúc ấy, tiếng kêu của Phi Bằng vẫn vang vọng trong rừng :

- Linh muội ơi... Linh muội...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tái Ngộ Cổ Nhân

Sau mấy ngày phi hành về phương Nam, Vương Hán Sơn vừa truy tìm vừa hỏi thăm về địa điểm quan trọng ấy.

Buổi sáng hôm nay chàng hết sức mừng vui khi dừng chân trước một ngôi chùa tường cổ rêu phong.

Hàng chữ đắp nổi trên cổng chùa đã thu hút tia nhìn đầy hy vọng của chàng trai.

Hán Sơn đọc nhanh :

- “Thiền Lâm cổ tự”.

Chàng sung sướng kêu lên như có người đối diện :

- Ôi, đúng ngôi chùa này rồi, “Thiền Lâm cổ tự có trái tim vàng”. Tể Điền thánh tăng đã chỉ dẫn cho ta.

Hăng hái bước qua cửa tam quan, Hán Sơn vừa vượt hết khoảng sân chùa đã thấy ngôi chính điện.

Chùa xưa, không lớn lắm, vậy mà quang cảnh vắng vẻ, tiêu điều làm Hán Sơn phải chậm bước ngập ngừng.

Đảo mắt nhìn quanh rồi ngó sâu vào bên trong. Hán Sơn cũng chẳng hề thấy một ai.

- Lạ thật, chẳng lẽ Linh Phụng ở trong ngôi chùa hoang vắng tịch liêu như thế này?

Chàng lại xoay mình bước trở ra sân. Nhưng đúng lúc đó từ sau lưng Hán Sơn vang lên một câu hỏi :

- A di đà Phật, thí chủ vào văn cảnh chùa hay cần hỏi việc chi?

Quay ngoắt lại, Hán Sơn gặp mặt với một chú tiểu tăng, sắc diện u buồn lạnh lẽo.

Chàng vội đáp :

- Mô Phật, tại hạ có chuyện cần hỏi thăm. Nhưng chẳng hay hòa thượng trụ trì và tăng chúng trong chùa đâu cả?

Chú tiểu tăng thờ dài :

- Các vị ấy đã bị tru sát cả rồi, chỉ còn kẻ tu hành bé nhỏ này thôi.

Hán Sơn giật mình :

- Ôi, đã có một trận huyết án trong chùa này à? Bọn hung thủ nào đã gây nên có sự?

Tiểu tăng trầm giọng :

- Thí chủ ơi, kể lại thêm đau lòng. Tuệ Minh hòa thượng trụ trì bản tự cùng tăng chúng đang tu hành yên ổn, bỗng có một bọn kiếm sĩ Phù Tang đến đây đòi chiếm chùa để chặn bắt một đôi võ lâm giang hồ. Hòa thượng trụ trì cùng tăng chúng đã chống lại bọn ngoại nhân ấy và bị chúng giết chết bằng món vũ khí lưỡi liềm bay...

Hán Sơn vội hỏi :

- Vậy là chỉ còn tăng huynh đây sống sót?

Nhẹ lắc đầu, chú tiểu tăng lẹ miệng :

- Tiểu tăng tôi bị thương nặng, may nhờ hai vị võ lâm giang hồ ấy tới trừ khử bọn hung thủ Phù Tang và cứu tôi thoát chết.

Càng nghe Hán Sơn càng kinh ngạc...

Chàng hỏi ngay :

- Hai vị võ lâm giang hồ ấy là ai vậy?

Chú tiểu đáp :

- Họ là một đôi nam nữ. Người nam có tên Tống Phi Bằng, còn người nữ là Thượng Quan Linh Phụng.

Hán Sơn như muốn reo lên :

- Ôi, vậy họ còn ở đây chứ?

Tiểu tăng chậm rãi :

- Họ đã ở đây một thời gian, trong hậu liêu phía sau chùa này. Nhưng... một đêm... trong chùa bị xông hơi mê... lúc tôi tỉnh ra thì chẳng còn thấy đôi nam nữ võ lâm giang hồ đâu nữa.

Bàng hoàng thất vọng, Hán Sơn bảo :

- Có lẽ họ muốn ra đi bí mật nên đã xông hơi mê cho tăng huynh chẳng còn biết gì chẳng?

Tiểu tăng lắc đầu :

- Tôi nghĩ không phải vậy. Bởi đối với tôi họ là người ơn nên họ chẳng ngại ngần gì việc đi hay ở. Và lại, buổi sáng tỉnh mơ tôi nhìn thấy có mấy dấu giày lạ nơi hậu liêu, trong vườn chạy ra tới tận cổng tam quan. Hẳn là có một cuộc bắt cóc hoặc giao đấu trong chùa mà tôi vì bị thương mê đi nên không biết gì.

Hán Sơn gật gù :

- Có lẽ tăng huynh nói đúng...

Chú tiểu tăng chợt nhìn sững chàng trai :

- Ủa, vậy đôi võ lâm giang hồ ấy chính là những người thí chủ quan tâm thăm hỏi đó sao?

Giọng Hán Sơn buồn rầu :

- Vâng, tôi đang muốn tìm kiếm hai người ấy. Nhưng bây giờ đã muộn mất rồi.

Chàng băng khuông nhìn ra sân chùa, lòng buồn rầu trầm nghĩ :

- Thánh tăng đã chỉ đúng phương hướng cho ta. Nhưng ta đến không kịp lúc.

Chàng quay lại chú tiểu tăng :

- Cảm ơn tăng huynh, tại hạ phải đi tìm kiếm họ.

Dứt lời, chàng phóng vèo qua mặt tam quan đi thẳng.

Chú tiểu tăng nhìn theo lắc đầu :

- Lại thêm một tay giang hồ chợt đến chợt đi, thời buổi nhiễu nhương quá nhiều chuyện lạ...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Hồi 115

Trong lúc đó Hán Sơn đã phi hành một quãng thật xa. Chàng muốn tìm những chốn đông người, hoặc nơi quán xá để thăm dò tin tức về Phi Bàng và Linh Phụng. Hán Sơn hy vọng hai người còn quanh quẩn trong vùng này, dù có gặp việc gì rắc rối.

Chợt Hán Sơn lắng nghe có tiếng gió vùn vụt phía sau. Dường như có kẻ nào đang phi hành cách chàng không xa lắm.

Nẻo giang hồ muôn lối, thiếu gì kẻ phi hành. Hán Sơn nghĩ vậy nên chẳng thêm lưu ý, cứ lao đi vùn vụt...

Những tiếng gió càng gần hơn, đồng thời một dải lụa phóng vèo tới quấn chặt vào chân Hán Sơn, kéo ghì lại.

Cùng lúc đó một giọng cười khanh khách vang lên :

- Ôi chao, người sư huynh tề bạc Vương ca khó lòng trốn tránh được con nhỏ này.

Hán Sơn vội vàng quay nhìn và chàng kêu thảng thốt :

- Kia, Cẩm muội đây à?

Cả hai cùng chao vụt xuống một mỏm đá, Cẩm Tiên nhìn chàng trai và cười rộ. Nàng thu vội dải lụa xanh cột vào lưng áo, ánh mắt tinh quái không rời Hán Sơn.

Gặp Cẩm Tiên nơi đây thật bất ngờ, chàng trai cũng chỉ biết cười vui vẻ lệ miệng :

- Cẩm muội lúc nào cũng tinh nghịch. Từ ngày chia tay Cẩm muội ở suối Nhạn Sầu, sau này có tra hỏi bọn quái nhân lùn tí mà cũng chẳng biết được manh mối. Tiểu huynh tưởng đâu Cẩm muội đã về Hải Ly thần đảo với Kim Tiền Lão Mẫu.

Cẩm Tiên cười khúc khích :

- Tiểu muội học lóm được vài ngón ma công của Kim Tiền Xú Phụ, lại đánh cắp một bộ lục lạc của muội để thi triển Lục Lạc Áo Vũ. Nhờ vậy tiểu muội đã áp đảo được bọn Tứ quái Lạc Thủy để thoát thân chứ có phải đệ tử của Kim Tiền Xú Phụ đâu..

Hán Sơn gật gù :

- Thì ra là vậy, nhưng chính mấy thằng lùn ấy đã khiến tiểu huynh và Cẩm muội thất lạc nhau.

Ánh mắt tinh quái của Cẩm Tiên lại trừng liếc chàng trai :

- Nhưng có thật Vương ca luyện tiếu muội không, hay ở bên cạnh con nhỏ này Vương ca hết sức khó chịu?

Gương mặt Hán Sơn đỏ rần lên. Chàng trai thật thà chẳng quen nói dối nên cứ lúng túng cười trừ.

Cẩm Tiên nói lớn :

- Nhưng dù Vương ca thích hay không cũng phải giữ lời hứa giúp muội luyện ma công Sử Nữ âm công và cùng muội tới Trường Sa trả mối gia thù, để đáp lại bao lần tiểu muội giải nạn cho Vương ca.

Hán Sơn vội nói :

- Những cũng theo lời giao kết thì Cẩm muội phải cùng tiểu huynh làm xong việc truy tìm ái muội của tiểu huynh đã, rồi tiểu huynh mới lên đường cùng Cẩm muội được.

Cẩm Tiên bật cười :

- Điều ấy thì tiểu muội sẵn sàng.

Hán Sơn phẩy tay :

- Vậy muội hãy cùng tiểu huynh lên đường gấp nào.

Hai người như hai chiếc bóng phi hành vùn vụt bên nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Hồng Nhan Thọ Bệnh Trầm Kha

- Linh muội... Linh muội..

Tiếng kêu của Phi Bằng không có đáp lại càng khiến gã thêm lo lắng bồn chồn.

Rào rào... âm ba của dòng thác đổ phía xa làm Phi Bằng lo ngại. Gã sợ trong lúc phần nộ thì Linh Phụng liều mình gửi thân vào dòng thác.

Gã lao đi vùn vụt giữa còn đường mòn, đôi mắt luôn luôn dõi tìm bóng dáng Linh Phụng.

Gã thừa biết Linh Phụng không yêu gã. Thời gian qua chỉ vì muốn dựa vào sự che chở của gã mà nàng chịu cùng gã song hành. Chuyện vừa xảy ra khiến nàng oán hận gã, nhưng nếu gã thuyết phục được nàng trong dịp này gã sẽ hy vọng cùng nàng trọn kiếp bên nhau.

Còn chuyện pho bí kíp võ công thì sao? Thời gian qua, khi Phi Bằng ngày càng yêu Linh Phụng say đắm, gã ngầm nảy ý sẽ cố tìm cho ra pho võ công Thiên Chiêu Sưu Lục để cùng Linh Phụng luyện thành đôi cao thủ võ lâm. Cái khó là phụ mẫu gã còn nằm trong tay Vạn Độc Quỷ môn, nếu gã không giao nạp pho võ công cho Giáo chủ Dương Sùng thì toàn gia quyến gã sẽ bị tru sát. Trong nhất thời gã chưa nghĩ được kế giải cứu song thân nên ý định chiếm lấy pho võ công đệ nhất thiên hạ Phi Bằng còn phải giữ thật sâu kín trong lòng.

Càng suy nghĩ, Phi Bằng càng lo sợ Linh Phụng quyền sinh. Nếu nàng chết gã sẽ phải ôm mối tuyệt tình và chẳng còn hy vọng tìm ra pho võ công siêu tuyệt.

Phi Bằng lướt nhanh tới gần dòng thác.

Gã nhìn thác đổ ầm ầm, tung bọt trắng xóa và hơi nước tỏa mờ tựa sương khói mà rung mình. Một người lao đầu xuống từ nơi này vừa chết đuối, vừa gãy xương nát thịt.

Gã lao vội về vùng hơi nước tỏa lan mù mịt ấy.

Chợt Phi Bằng kêu lên :

- Ôi, may mắn quá, Linh Phụng kia rồi.

Thật vậy cô gái xinh đẹp đang ngồi dưới một gốc bàng già cách xa thác nước. Gương mặt nàng vì buồn càng tăng vẻ diễm lệ lạ kỳ.

Phi Bằng lướt đến bên Linh Phụng nhanh và nhẹ như một làn gió thoảng.

Gã trầm giọng thiết tha :

- Linh muội, Linh muội...

Cô gái đã nhận ra gã và nàng trừng mắt :

- Hãy rút đi nơi khác, ta chẳng muốn nhìn thấy mặt ngươi.

Bị xua đuổi nhưng Phi Bằng chẳng hề hờn giận, bởi gã đã yêu Linh Phụng tha thiết và tự biết mình là kẻ gây tội lỗi vừa qua, mặc dù gã chỉ hành động trong cơn mê muội.

Thụp xuống trước mặt Linh Phụng, giọng Phi Bằng tha thiết dịu dàng và nồng nhiệt :

- Linh muội, huynh xin thề chuyện vừa xảy ra là ngoài ý muốn của huynh bởi từ lâu huynh vẫn yêu muội bằng tình yêu tinh khiết nhất... Sau này khi hiểu ra sự thật muội sẽ thấu đáo mối chân tình trong lòng huynh. Nhưng kể từ nay, bổn phận và trách nhiệm của huynh với muội sẽ nặng nề hơn. Huynh sẵn sàng chịu chết để muội được an toàn và tìm ra bá phụ để đôi ta được trọn kiếp chung tình. Muội hãy tha thứ cho huynh trong thời khắc không còn lý trí ấy...

Phi Bằng cố giải bày mối chân tình của gã mà giấu nhẹm những gì liên hệ với Vạn Độc Quỷ môn. Gã cũng biết phụ mẫu và các đệ đệ của nàng đã bị giết hết nên chẳng dám đề cập tới song thân nàng, mà chỉ nhắc mãi chuyện đi tìm bá phụ.

Trước những lời thiết tha của Phi Bằng, Linh Phụng chợt buông tiếng thở dài. Nàng không hề nghĩ tới mà trong tim nàng tràn ngập nỗi nhớ người tình khi nhớ đến Hán Sơn. Điều si học vừa xảy ra khiến nàng cảm thấy cuộc sống chẳng còn ý nghĩa gì nữa. Nhưng nàng còn cần phải sống để hy vọng tìm thấy phụ mẫu và các đệ đệ. Nàng cũng hy vọng gặp lại bá phụ thân yêu để cùng trừ khử bọn Vạn Độc Quỷ môn, rửa mối thù tru sát thúc phụ và tàn phá sư môn, gia phái.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Hồi 117

Thời khắc căng thẳng qua đi, tinh thần nàng dần dần dịu lại, và nàng cũng nhận ra mình còn cần có Phi Bằng bên cạnh trên bước đường truy tìm bá phụ và gia quyền.

Bởi vậy nàng dịu giọng bảo Phi Bằng :

- Huynh đừng nói nữa, hãy để cho muội được yên.

Nghe Linh Phụng trở lại với lời xưng hô huynh muội, Phi Bằng mừng rỡ vô cùng.

Gã lắp bắp :

- Vâng, huynh xin im lặng và nếu muội muốn huynh phải câm nín luôn huynh cũng vui lòng, miễn là muội đừng hờn oán huynh thôi.

Rồi gã nói tiếp :

- Bây giờ đôi ta nên rời khỏi nơi này.

Ánh mắt buồn rầu của Linh Phụng liếc nhìn gã trai :

- Chúng ta sẽ về đâu?

Phi Bằng đáp nhanh :

- Ta nên về Thiên Nam trấn, nơi ấy thuận tiện cho muối đường sức và là điểm giao lưu của các đoàn bảo tiêu, thương khách. Nó sẽ thuận lợi trong việc thăm dò tin tức bá phụ.

Linh Phụng đáp gọn :

- Xin tùy ý Tống huynh...

Niềm vui tràn ngập trong lòng, Phi Bằng đưa Linh Phụng ra khỏi vạt rừng nhỏ.

Trông thấy trang trại của một sơn nhân bên sườn núi, Phi Bằng vào mua một con ngựa khỏe. Gã đưa Linh Phụng lên lưng ngựa và cùng nhau di chuyển về hướng Thiên Nam trấn.

Nơi thị trấn đông vui này, Phi Bằng thuê một phòng trọ tạm ngụ để dò tung tích Kim Điều Đại Kiệt.

Toan tính của Phi Bằng đã sai lầm.

Vì ở nơi thị trấn đông vui, Linh Phụng thường trông thấy những tao nhân mặc khách, những người lịch sự phong lưu chẳng khác Vương Hán Sơn ngày nào. Còn Phi Bằng cũng là một công tử nhưng phong cách thô bỉ của gã khác hẳn Hán Sơn...

Sự nhớ thương kết tụ thành trầm uất và Linh Phụng ngã bệnh nằm liệt một nơi chẳng còn thiết đến ăn uống gì nữa. Thân hình nàng tiêu tụy nhanh chóng không ngờ khiến Phi Bằng hoảng sợ, vội mời thầy thuốc tới xem mạch, thuốc thang cho Linh Phụng.

Thay đổi luôn mấy lương y mà bệnh Linh Phụng chẳng thuyên giảm... Phi Bằng hỏi thăm trong thị trấn mới tìm được Chung Đức đại phu là thầy thuốc nổi danh vùng này.

Sau khi xem mạch, chẩn đoán và nhìn sắc diện Linh Phụng, Chung Đức đại phu bảo :

- Bệnh của tiểu thư này thuộc về tâm bệnh, chẳng trách các lương y ở đây không chữa nổi.

Phi Bằng vội hỏi :

- Bẩm đại phu, ngài đã tìm ra bệnh chắc cứu được ái muội của tôi?

Chung Đức đại phu lắc đầu :

- Ta cũng không có phương điều trị Nghe ông thầy nổi danh cũng chịu thua căn bệnh của Linh Phụng, gã trai hốt hoảng liền năn nỉ :

- Vậy có danh y nào chữa được bệnh của tiện muội mong đại phu chỉ giùm cho.

Đại phu Chung Đức trầm giọng :

- Phải có người biết phương điều trị tâm thần, ngoài Hồ Điệp Thần Y chẳng ai chữa nổi.

Phi Bằng tỏ vẻ vui mừng :

- Bẩm đại phu, vị thần y ấy ở đâu?

Chung Đức đại phu đáp :

- Hồ Điệp Thần Y ở Hồ Điệp cốc, cách thị trấn này nửa ngày đường.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Thập Tử Nhất Sinh

Phi Bằng vòng tay, cúi đầu :

- Đại tạ đại phu, tại hạ sẽ đến cầu Thần Y Hồ Điệp.

Vị thầy thuốc thờ dài :

- Nhưng ngươi chẳng dễ gì cầu được ông ấy đâu.

Chẳng hiểu Chung Đức đại phu muốn nói gì, Phi Bằng háp tấp hỏi lại :

- Bẩm đại phu, tại sao khó thỉnh được vị thần y ấy?

Chung Đức đại phu đáp lơ lửng :

- Ngươi cứ đến được Hồ Điệp cốc rồi sẽ biết.

Dứt lời, ông ta bỏ đi thẳng chẳng thèm nhận khoản bạc nén thù lao của Phi Bằng.

Tương tư và tuyệt vọng...

Nỗi trầm uất tạo nên căn bệnh ngoài cả nhận thức của Linh Phụng tiểu thư. Thấy Phi Bằng nhiệt tình săn sóc, mời thầy chạy thuốc mà bệnh của mình chỉ nặng thêm. Linh Phụng buồn rầu bảo Phi Bằng :

- Thôi, cái số của muội chắc là không còn hy vọng được gặp song thân và bá phụ. Vậy Tổng huynh nên đưa muội tới một ngôi chùa nào gần đây để muội được nghe chuông mõ kinh kệ ít hôm, thanh thần tĩnh thần nhẹ nhàng qua bên kia thế giới.

Phi Bằng vội nắm bàn tay Linh Phụng :

- Linh muội chớ nên tuyệt vọng. Huynh sẽ đưa muội đến một ngôi chùa... Nhưng là để muội được ở nơi yên tĩnh, nhờ sự chăm sóc của các vị tăng ni. Còn huynh tìm lên Hoàng Thạch sơn, Hồ Điệp cốc thỉnh Hồ Điệp Thần Y chữa bệnh cho muội, nhất định muội sẽ bình phục trong thời gian rất ngắn.

Linh Phụng gượng mỉm cười :

- Tùy ý Tổng huynh, còn muội muốn vào chùa chỉ là để được thanh thần tâm hồn.

Qua ngày sau, Tổng Phi Bằng đã đưa được Linh Phụng tới chùa Lô Âm. Sẵn đức từ bi hi xả, các vị tăng ni cho nàng tiểu thư được nghỉ ngơi trong hậu liêu dưỡng bệnh.

Thu xếp xong cho Linh Phụng, Phi Bằng lên đường tìm tới Hoàng Thạch sơn. Lộ trình một buổi đúng như lời chỉ dẫn của đại phu Chung Đức.

Đã tới núi Hoàng Thạch, Phi Bằng dễ dàng tìm ra Hồ Điệp cốc.

Gã đi thẳng vào hang nhưng bị một cậu trai cản lại :

- Công tử này đi đâu đấy?

Phi Bằng vội đáp nhanh :

- Tại hạ muốn vào tham kiến Thần Y Hồ Điệp.

Cậu trai nhướn mắt :

- Các hạ muốn gặp sư phụ tôi có việc gì?

Phi Bằng đáp lẹ :

- Tất nhiên là thỉnh thần y chữa bệnh.

Trở tay ra cửa cốc, cậu trai bảo :

- Bộ công tử không thấy gì trên cánh cửa kia à?

Nhìn nơi cánh cửa, Phi Bằng nhận ra một tờ giấy viết theo căn kiểu bố cáo dán vào cánh cửa.

“Thần Y Hồ Điệp đã ngưng chữa bệnh từ lâu, xin các bệnh nhân vui lòng cầu thầy thuốc khác”...

Lắc đầu mấy cái, Phi Bằng nói :

- Ta phải gặp ngay thần y mới được.

Cậu trai phóng tới chặn Phi Bằng lại :

- Công tử, xin đừng gây nguy hiểm cho sư phụ tôi.

Gạt cậu trai qua một bên, Phi Bằng cứ sòng xộc đi vào lòng hang sâu thẳm..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Hồi 119

Vào.

Vừa lúc ấy cậu trai ngoài cửa cũng đã lao vào, miệng la lớn :

- Sư phụ, vị tiểu khách này không tuân theo bố cáo của bản cốc.

Phi Bằng trừng mắt nhìn lão nhân mới đến bảo :

- Thưa đây có phải là Hồ Điệp Thần Y?

Ông lão gật nhẹ :

- Chính phải.

Phi Bằng mừng rỡ :

- Kính chào Thần Y Hồ Điệp.

Gã vòng tay, cúi đầu rồi không chờ ông hỏi đã nói ngay :

- Bẩm thần y, do được đại phu Chung Đức hướng dẫn, tiểu sinh tới đây thỉnh cầu thần y trị tâm bệnh cho tiện muội hiện cư trú trong chùa Lôi Âm.

Hồ Điệp Thần Y nhú đôi mày bạc :

- Hừm, cái lão Chung Đức lắm cảm và rắc rối. Ta đã ngưng nhận bệnh nhân từ lâu, sao lão còn bảo tiểu khách tới đây?

Tò vè ngạc nhiên, Phi Bằng hỏi :

- Cứu chữa bệnh nhân là thiên chức của người thầy thuốc, quả thật tiểu sinh rất kinh ngạc khi thấy thần y từ chối hành nghề.

Thần Y Hồ Điệp gật gù :

- Tiểu khách ngạc nhiên cũng phải, song chỉ vì cậu chưa rõ nguyên do của việc này đấy thôi.

Ngắm nhìn Phi Bằng suốt từ đầu tới chân, rồi Hồ Điệp Thần Y trở một ngón tay chỉ vào trong :

- Tiểu khách vào đây, ta sẽ cho biết nguyên do.

Ông lại nhìn gã đệ tử còn đứng đó rồi phẩy tay :

- Khúc Tiểu Đồng, pha trà đãi khách.

Theo bước thần y vào trong, Phi Bằng được mời ngồi bên tảng thạch bàn mát lạnh.

Thần Y Hồ Điệp trầm giọng :

- Cách đây khoảng nửa năm, trong vùng này phát bệnh trầm trọng. Chỉ có một chứng đậu mùa mà lương y chữa không nổi, bệnh nhân chết rất nhiều, tạo thành trận dịch khủng khiếp. Lúc đó chỉ có ta chần đúng mạch từng người mới cứu sống nhiều nhân mạng, bệnh nhân mỗi ngày kéo tới Hồ Điệp cốc đông như trảy hội. Một hôm ta đang trị bệnh cho đông đảo bệnh nhân, thì tướng cướp núi Dương Mộ sai lâu la triệu ta lên núi trị bệnh thổ tả thời khí cho vợ hán. Ta không thể bỏ các bệnh nhân nên cứu chữa vợ tên cướp núi không kịp, vợ hán rơi vào tay tử thần. Dương Mộ nổi giận buộc tội ta đã gây nên cái chết cho vợ hán. Từ đó hán cấm ta hành nghề thầy thuốc... Nếu ta trị bệnh cho một người nào là hán sẽ tru sát cả gia đình ta ngay. Vì lẽ đó ta phải bỏ cáo không hành nghề lương y nữa.

Phi Bằng bực tức nói :

- Tên tướng cướp núi này lão. Thần y đang chữa bệnh cho mọi người, hán không đưa vợ hán tới còn quy tội cho thần y và cũng chính hán gây nên bao cái chết cho người đời vì không được thần y cứu chữa.

Tiểu đồng vừa bung lên khay trà lão mai bốc khói, Thần Y Hồ Điệp cùng phi bằng dùng trà rồi ông thở dài :

- Tiểu khách nói đúng, nhưng lý của kẻ mạnh luôn đúng hơn...

- Cái mạng già này ta không tiếc, nhưng còn tính mạng vợ con... nếu ta không tuân theo cái lệnh quái gở của Dương Mộ thì gia quyến ta khó lòng thoát chết. Thời gian qua ta đau đớn nhìn nhiều bệnh nhân vong mạng mà chẳng dám hành nghề, bởi võ công của ta không giỏi hơn nghề thuốc. Ta không thể chống chọi được với tên cướp núi tàn bạo kia.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120: Trừ Kẻ Ác Gian

Nghe thần y giải bày, Phi Bằng chợt nổi giận phừng phừng.

Gã vòng tay :

- Bẩm thần y, ngài không thể chữa bệnh vì sợ tên tướng cướp núi ấy ra tay tàn độc với gia đình?

Hồ Điệp Thần Y đáp gọn :

- Chính thế...

Phi Bằng cười lạt :

- Nếu vậy để tiểu sinh nắm đầu nó tới đây, xin giải tòa cái lệnh quái ác phi lý của nó để thần y có thể cứu mạng tiện muội và bao nhiêu sinh linh khác nữa.

Hồ Điệp Thần Y giật mình, tỏ vẻ lo ngại :

- Tiểu khách phải thận trọng. Dương Mộ là tướng cướp núi khét tiếng vùng này. Hán có Hàn Băng cường tuyệt độc từng làm đông máu không biết bao nhiêu đối thủ...

Vẫn thản nhiên mỉm cười, Phi Bằng nói nhanh :

- Thần y cứ yên tâm, tiểu sinh đi chừng một buổi sẽ lôi đầu nó về đây thỉnh cầu tiền bồi tha tội.

Nhìn gã trai trẻ như không thể tin gã thắng nổi Hàn Băng Tuyệt Thủ Dương Mộ, vị thần y muốn khoát tay ngăn cản nhưng Phi Bằng đã vòng tay, cúi đầu rồi xoay mình phóng vút ra ngoài biệt dạng.

Đứng bên cạnh thần y, gã tiểu đồng xanh mặt :

- Ôi, vị tiểu khách này dám tìm đến chỗ Dương Mộ chẳng khác chi nộp thịt vào miệng hùm, hay là tự đào huyệt chôn mình cũng thế...

Thần Y Hồ Điệp lắc đầu :

- Gã này tuổi còn trẻ nhưng ta xem thân pháp của nó chẳng phải tay thường. Nếu tiểu khách này đủ sức giải tỏa cái nghiêm lệnh quái ác cho ta hành nghề

lượng y cứu đời trở lại thì thật là hạnh phúc đã đến với ta trong lúc tuổi già bóng xế. Còn gì đau khổ hơn có tài trị bệnh mà phải khoanh tay nhìn bao sinh linh vì bệnh tật chết oan.

Chậm bước quay vào, Hồ Điệp Thần Y sắp xếp lại những lọ thuốc mà hơn nửa năm qua ông chưa rờ tới.

* * * * *

Đỉnh núi Ứng Sầu cao hiểm trở...

Núi cao đến độ chim ưng phải rầu rĩ bởi bay qua không nổi nên mới có tên là đỉnh Ứng Sầu.

Quanh đỉnh núi chót vót này lúc nào cũng có những đám mây che phủ, khí lạnh phát tộ suốt năm.

Sườn núi băng tuyết này khí lạnh căm căm, là nơi thuận lợi cho Dương Mộ luyện Hàn Băng chương...

Hôm ấy, Dương Mộ đang ngồi thưởng thức bình rượu Sake của bọn hắc đạo Phù Tang vừa gửi tặng.

Bỗng một bầy lâu la từ dưới chân núi hộc tốc chạy lên, gương mặt tái xanh, hiện tượng chưa từng thấy đối với tên ác đạo.

Dương Mộ gầm lên :

- Cái gì mà chộn rộn thế?

Đám thuộc hạ lấp bắp :

- Bẩm đại vương, dưới chân núi có một tên tiểu tử đến kêu đích danh đại vương ra chửi bới, đòi giáp mặt ngài.

Dương Mộ trừng mắt :

- Thủ lĩnh các trại và bọn đầu mục đâu sao không nắm đầu, cắt lưỡi nó đi?

Một tên thuộc hạ đáp nhanh :

- Đại vương ơi, tam vị thủ lĩnh và lục vị đầu mục vây đánh nó đều phải bỏ chạy đã có hai đầu mục thiệt mạng và một thủ lĩnh trọng thương rồi.

Dương Mộ nổi giận, quăng vút chai rượu đứng phắt dậy rú lên một tiếng rùng rợn rồi phóng vèo xuống núi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Hồi 121

Vừa thoáng thấy bóng Phi Bằng, gã dương song thủ đẩy ngay ra một Hàn Băng chương như bão táp. Một vùng khí trắng mịt mù giá rét, kinh phong xô ập vào gã trai đang đứng cheo leo trên ghềnh đá.

Phi Bằng đã đề phòng, vận khí vung chương chống đỡ, song gã không lường nổi sức di động thần tốc và sức công phá dữ dội của độc chiêu đối phương.

Bình... Bình...

Toàn thân Phi Bằng bị bắn tung lên, kinh khí lạnh lẽo thấm sâu vào da thịt gã khiến máu huyết gần đông cứng, huyết đạo bế tắc, kinh mạch bị phong bế thập phần nguy hiểm.

Phịch...

Trong chớp mắt, Phi Bằng bị rơi trên nền đá, nằm chổng trơ với sắc diện tái nhợt kinh hồn.

Dương Mộ tru lên một tràng cười lạnh tanh, hần phóng vèo tới chỗ Phi Bằng, toan chụp đầu bắt sống.

Nhưng đột nhiên một tiếng nổ vang dữ dội.

Bùng...

Hỏa quang lóe lên chói mắt, Dương Mộ bung mình lách tránh nhanh hơn tia chớp. Nhưng vẫn bị hỏa chương tống vào giữa đình trung như sét giạt rụng ròi...

Dương Mộ là tướng cướp trong vùng núi cao này. Thời gian qua chỉ chặn đánh những đoàn bảo tiêu, hoặc giao đấu với bọn cướp khác. Với ngón võ công Hàn Băng chương Dương Mộ chỉ cần xuất một chiêu đã hạ xong kẻ thù, đầu óc cao ngạo quen rồi. Bởi vậy khi thấy Phi Bằng ngã xuống Dương Mộ đã xông tới. Nào ngờ trong lúc ngã ấy cũng là lúc Phi Bằng triển vận hỏa khí, dường như vừa tống Hàn Băng chương ra khỏi cơ thể, vừa tập trung công lực vào song chương.

Bóng Dương Mộ vừa trờ tới, Phi Bằng từ dưới đất thốc lên song chiêu hỏa chương làm đối thủ dội ngược.

Chỉ trong chớp mắt, Phi Bằng lại chồm lên vừa lúc Dương Mộ định vị võ đến một chiêu Hàn Băng như thác đổ. Nhưng Phi Bằng còn nhanh hơn, với chiêu Liệt Diệt Lôi Thần, hỏa quang đỏ ối từ song chương của gã đẩy ra, luồng Hàn Băng của Dương Mộ bị hỏa giải tan biến trong không trung.

Dương Mộ hoảng hốt quay mình tháo chạy, song tả thủ của Phi Bằng đã xia hai ngón vọt tới...

Bình... Bình...

Song quang hỏa chỉ điểm trúng giữa lưng Dương Mộ một thể Hỏa Hào Đoạn Cốt khiến toàn thân tên tướng cướp hoàn toàn tê liệt. Hắn ngã xuống như một cây chuối thối.

Bọn thủ lĩnh và đầu mục thuộc hạ của Dương Mộ đã bị Phi Bằng đánh tơi tả dưới núi, bọn lâu la cũng chạy tán lác vào rừng. Giờ đây Phi Bằng quặt ngã Dương Mộ thì bốn phía vắng hoe như một bãi tha ma lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Bí Mật Trong Chiếc Ngọc Trâm

Phi Bằng liền bắt một con ngựa của bọn cướp, cột ngang thân thể Dương Mộ vào đó. Gã cầm dây cột ngựa phi hành vùn vụt trở về Hồ Điệp cốc nhanh như gió.

Gã lớn tiếng trước cửa hang :

- Thỉnh Hồ Điệp Thần Y ra cho Dương Mộ xin xá tội.

Thần y và tên tiểu đồng vừa ra tới cửa cốc đã thấy Phi Bằng quăng thân hình tê liệt của tên tướng cướp dưới nền đá chẳng khác một củ khoai bất động.

Gã vòng tay cúi đầu :

- Từ nay thần y cứ yên tâm hành nghề cứu nhân độ thế.

Hồ Điệp Thần Y ngồi thụp xuống bắt mạch cho Dương Mộ, rồi ngược lên mỉm cười :

- Thằng này nếu biết hối cải thì ta cũng sẽ chữa được bệnh tê liệt vì chấn thương tủy sống cho nó. Nhưng bây giờ lão phu phải lo căn bệnh cho thân nhân tiểu khách trước đã.

Cùng trở vào cốc, Phi Bằng diễn tả căn bệnh và triệu chứng của Linh Phụng rồi hỏi :

- Bẩm thần y, ngài có thể cùng đi ngay với tiểu sinh xuống chùa Lôi Âm trị lành bệnh cho tiện muối chẳng?

Hồ Điệp Thần Y gật đầu :

- Lão phu rất vui mừng được tiếp tục hành nghề.

Phi Bằng nói nhanh :

- Vậy thỉnh tiền bối và tiểu đồng lên ngựa, còn tiểu sinh phi hành theo sát phía sau.

Di chuyển nửa buổi, Phi Bằng đã đưa được Thần Y Hồ Điệp về tới Lôi Âm tự.

Xem mạch và nhìn sắc diện Linh Phụng, Hồ Điệp Thần Y nói :

- Tiểu thư mang tâm bệnh, vì có chuyện buồn lòng khó giải quyết. Bệnh trầm uất này phải dùng thang thuốc Bạch Ngọc Giải Phiền Thang.

Ông quay sang tiểu đồng :

- Khúc nhị, đưa bút giấy cho ta kê toa thuốc.

Ghi xong các vị thuốc và phân lượng cần dùng vào tờ đơn, Thần Y Hồ Điệp lại dặn thêm :

- Khi thuốc sắc xong, còn phải mua thêm bạch ngọc hòa lẫn vào với thuốc...

Phi Bằng ngạc nhiên :

- Bấm tiền bối, phải pha ngọc vào thuốc sao?

Hồ Điệp Thần Y gật đầu :

- Các loại ngọc nhiều khi là vị thuốc quý tùy theo bệnh tật hoặc cần bổ dưỡng. Như Minh Châu là ngọc trai bồi bổ làn da nữ giới, còn bạch ngọc giải uất thanh tâm. Bởi vậy phương thuốc này mới có tên Giải Phiền Bạch Ngọc Thang... Ngọc dùng mài vào thuốc phải là ngọc tốt, và càng chữa bệnh công hiệu hơn nếu ngọc này đang là vật trang sức mang hơi hướng của người bệnh.

Trao tờ đơn thuốc cho Phi Bằng, Thần Y Hồ Điệp bảo :

- Công tử cứ cho tiểu thư dùng thang thuốc này, trong ba hôm lão phu sẽ trở lại thăm.

Phi Bằng tiến chân thần y và tiểu đồng ra ngoài. Gã không quên trao một gói bạc thù lao nhưng Hồ Điệp Thần Y khoát tay từ tạ :

- Nhờ công tử mà lão phu được trở lại nghề thuốc cao quý, lẽ nào lão phu còn nhận thù lao. Xin công tử để cho dịp khác.

Chẳng dám nài ép, Phi Bằng đưa tiền thầy trò Hồ Điệp Thần Y ra khỏi chùa một quãng đường rồi ra thị trấn bỏ các vị thuốc theo đơn đem về sắc thuốc.

Gã bảo Linh Phụng :

- Linh muội ạ, thang thuốc này cần có bạch ngọc làm vị dẫn. Muội có vật trang sức nào bằng bạch ngọc chẳng?

Linh Phụng mỉm cười :

- Tổng huynh đã biết tính muội không thích trang sức se súa. Nhưng bạch ngọc thì có chiếc trâm của bá phụ tặng muội làm kỷ niệm đó. Ta có thể dùng được.

Phi Bằng vui vẻ :

- Thế thì tốt quá, muội đưa chiếc trâm đây.

Linh Phụng gỡ ngay chiếc trâm trên mái tóc trao cho Phi Bằng.

Thuốc sắc xong rót ra chén. Phi Bằng ngồi mài chiếc trâm ngọc, Linh Phụng cũng nhòm dẩy xem.

Đang mài chiếc trâm bạch ngọc bỗng kêu rắc một tiếng. Phi Bằng giật mình ngừng tay thì Linh Phụng đã thốt lên tiếng kêu nhỏ :

- Ôi, chiếc trâm gãy rồi.

Nàng quơ tay chụp lấy hai đoạn trâm trước khi nó rơi vào chén thuốc bởi bàn tay Phi Bằng đang run rẩy. Gã xúc động vì trông thấy chiếc trâm ngọc rỗng ruột, khi gãy bỗng lòi ra một mảnh giấy cuộn nhỏ bên trong.

Linh Phụng vừa mở mảnh giấy ra Phi Bằng cũng chụm đầu vào xem.

Trong mảnh giấy có vẽ những đường nét ngoằn ngoèo và những chữ ghi chú thật tối nghĩa.

Đọc những chữ chỉ chít trong mảnh giấy, Phi Bằng cứ nghệt mặt ra. Nhưng Linh Phụng lại sung sướng bảo :

- Đây đúng là bản đồ hướng dẫn nơi bá phụ chôn giấu pho bí kíp võ công đem từ Tây Tạng về.

Phi Bằng run giọng :

- Thiên Chiêu Sư Lục đây à?

Nàng gật đầu :

- Đúng nó rồi.

Linh Phụng bỗng nhiên tươi tỉnh linh hoạt, chừng như bao bệnh tật ưu phiền trong nàng đều tan biến khi nàng phát hiện được bức đồ nơi cất giấu pho bí kíp võ công.

Phi Bổng vội hỏi :

- Muội xem những lời ghi chú ra sao. Địa điểm ở nơi nào?

Cô gái đảo mắt nhìn quanh, Phi Bổng lại nói nhỏ :

- Nơi hậu liêu này chẳng có ai đâu. Ta nói thầm với nhau chẳng hại gì, muội cứ yên tâm.

Nhưng Linh Phụng trầm giọng :

- Lời ghi chú bí hiểm lắm, địa danh cũng đều ghi lán, ghi trại... Tuy nhiên vùng này muội quen thuộc từ thừa nhỏ, cứ thông thả rồi muội sẽ nghiệm ra.

Linh Phụng cứ thản nhiên vô tư như vậy, còn Phi Bổng lại căng thẳng đầu óc.

Gã thâm toan tính :

- Đúng là bí mật về nơi chôn giấu pho võ công là ở bên mình Linh Phụng, bây giờ đã khám phá ra. Nhưng ta phải đoạt bí kíp này để luyện thành ngôi vị độc bá võ lâm, hay phải nộp cho Giáo chủ Vạn Độc Thần Ma để cứu gỡ mạng sống của phụ mẫu trong tay bọn ma giáo?

Thần kinh của gã căng lên như những sợi dây đàn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Chưởng Lực Kinh Hồn

Trên khoảng không cao rộng, trời cao xanh ngắt, bóng đôi nam nữ phi hành vùn vụt. Chàng và nàng vượt bao dặm rừng núi mênh mông, mỗi người mang trong đầu một mục đích riêng tư thầm kín.

Cô gái chợt lên tiếng :

- Vương ca.

Chàng trai đưa mắt nhìn :

- Chuyện gì vậy, Cầm muội!

Cầm Tiên mỉm cười :

- Vương ca muốn đi tìm ái muội của Vương ca. Nhưng lại chẳng biết cánh chim ấy phiêu lạc phương nào, làm sao tìm ra cho được?

Vẫn nhìn phía trước, Vương Hán Sơn đáp nhanh :

- Tiểu huynh đã dò hỏi và biết ái muội đi về phương nam. Vậy nếu không gặp được Thiên Lâm cổ tự thì ta cứ truy tìm mãi về phía nam này, thế nào cũng gặp.

Cầm Tiên lại hỏi :

- Vương ca cứ gọi ái muội nhưng cô ấy phải có một cái tên chứ?

Tiếng Vương Hán Sơn bị bật trong làn gió ngược :

- Tên của cô ấy Cầm muội chưa nên hỏi làm gì, khi gặp nhau tất biết.

Nhiều cặp mày cong, Cẩm Tiên tỏ vẻ khó chịu :

- Sao Vương ca lại phải bí mật với tiểu muội vậy nhỉ?

Hán Sơn chưa biết trả lời sao cho phải thì bên tai chàng đã vang lên một tràng cười the thé, lạnh mình :

- Ha ha... hần không giải thích được bởi hần nói dối. Chỉ có quái nữ ngu dốt như ngươi mới tin hần mà thôi.

Vương Hán Sơn nổi giận thét to :

- Kẻ nào loạn ngôn vọng ngữ đấy. Mau xuất đầu lộ diện xem nào?

Bùng bùng...

Đáp lại câu hỏi của Hán Sơn là những tiếng nổ bùng bùng trong không gian, có hai luồng bạch khí từ một rặng cây tuôn lên mờ ánh mặt trời. Luồng khí trắng di chuyển như con bão, quét vào đôi nam nữ với sức mạnh lấp biển dời non.

Cẩm Tiên vội vã thét lên :

- Ôi, Âm Dương Bạch chân khí.. Dương ca hãy tránh mau.

Nàng lao thẳng xuống vực rừng tựa cánh quái điều chụp mồi. Hán Sơn cũng phóng vút theo, thân pháp điều luyện của hai người đã né tránh được luồng bạch khí vô cùng nguy hiểm. Họ vừa trụ vững trên thảm cỏ, lại nghe tiếng cười vang lên :

- Khá lắm, hai đứa bay đã thoát chết, nhưng mạng sống chỉ ở lại với tội bay trong vài khắc nếu còn dám chống chọi với ta...

Vèo vèo...

Từ trong rặng cây rừng, một bóng trắng như mũi tên bắn tới.

Đến lượt Vương Hán Sơn la to :

- Dâm phụ Huệ Tiên.

Bóng trắng khựng lại, phía sau ả ta là lũ tỷ nữ giương đao sáng ngời chói mắt.

Huệ Tiên trầm giọng :

- Tiểu tử, biết điều hãy theo ta về thanh lâu Vân Mộng, ngươi muốn tìm ai ta sẽ kiếm giùm cho.

Cẩm Tiên từ phía sau lướt tới :

- Mụ tú bà dâm ác, Vương ca chẳng cần nhờ cậy con người lang tâm trắc nết như mụ đâu.

Cặp mắt long lên dữ tợn, Huệ Tiên lại bật cười :

- Hừm, quái nữ thú tha kia, cái tật mê trai của ngươi thì tốt lành lắm hay sao, chờ đó ta sẽ xử tội ngươi, sau khi lũ đệ tử của ta thu phục gã con trai vừa trốn thoát khỏi tay ta rồi đến ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Hồi 124

Àm..

Không dẫn được con tức giận, Vương Hán Sơn đã đẩy tới một chiêu Hắc Phong chương, kinh khí di động ào ào theo thể Hắc Long Thám Động xô thẳng vào Huệ Tiên.

Chỉ thấy một lần sáng trưng như tia chớp. Huệ Tiên đã dùng thể Kim Thiên Thoát Xác lách khỏi luồng chương phong dữ dội của Hán Sơn, thật nhanh

chóng không ngờ.

Rầm rầm.

Luồng chưởng phong đi trệch, vút gọn một rặng cây và đào sâu một lỗ bên sườn đồi như miệng giếng.

Tuy chẳng bị nguy tính mạng song Huệ Tiên cũng ngạc nhiên bởi lần gặp lại này không hiểu do đâu mà chàng trai kia có được công lực siêu phàm đến thế.

Cô à quắc mắt :

- Hắc Phong chưởng từ lâu đã tuyệt tích trong giang hồ. Ngươi tìm đâu ra ngón võ công thất truyền ấy?

Cầm Tiên cũng tự hỏi như Huệ Tiên, vì sao Hán Sơn học được Hắc Phong chưởng là bí kíp hàng trăm năm qua không còn thấy tại Trung Nguyên.

Chàng trai bật cười :

- Ác phụ, ngươi đã sợ Hắc Phong chưởng. Vậy hãy mau biến đi kéo lại quạt cho tan xác.

Huệ Tiên bỗng cười lạt :

- Ta chỉ hỏi ngươi vì một chút tò mò còn công lực của ngươi dù có Hắc Phong chưởng cũng chẳng làm phiền được ta đâu.

Bình bình... ào...

Câu nói của Huệ Tiên chưa dứt thì thân hình ả bị xô lệch qua một bên vì ngọn kinh phong từ Cầm Tiên quạt tới thành linh.

Phải uốn thân mình như cánh cung Huệ Tiên mới tránh được chưởng chiêu tối độc của Cầm Tiên.

Ả trụ bộ thật vất vả, rồi xẹt luồng nhãn quang như điện chớp vào mặt đối thủ vừa tung độc chiêu.

Ả thét lên rùng rợn :

- Con tiện tỳ lớn mặt, ngươi dám dùng Sử Nữ âm kinh để đánh lén ta sao?

Dứt lời, ả dựng ngay song thủ đẩy tới hai luồng chưởng khí trắng đục như sương, kinh phong quái dị tỏa rộng ào ào, trong chớp mắt đã ập vào Cầm Tiên như thác đổ.

Cầm Tiên chuyển bộ thật nhanh, huy động kinh lực quạt lại đối thủ một chiêu Ma Phong Lãnh Khí, là tuyệt chiêu trong Sử Nữ âm kinh. Chưởng khí song phương chạm nhau dữ dội, chuyển động một vùng như địa chấn.

Hai đối thủ cùng bắn lùi cả trượng, trở mắt nhìn nhau. Sắc diện Huệ Tiên không hề thay đổi nhưng Cầm Tiên đã nhộn nhạo nội tạng mặt trắng bệch như tờ giấy.

Huệ Tiên gằn giọng :

- Quái nữ, ngươi không chống nổi Âm Dương Bạch chân khí của ta đâu. Khôn hồn hãy rút đi, để gã tiểu tử cho ta xử lý.

Phun trong miệng ra một búng máu Cầm Tiên cười lạt :

- Dâm phụ, ngươi đừng nằm mộng giữa ban ngày, bọn ta chẳng bao giờ sa vào vòng kiềm tỏa của ngươi đâu.

Trùng mắt lên, Huệ Tiên giật gọng :

- Vậy thì ngươi đã đến hồi tận số rồi.

Tiếng thét của Huệ Tiên làm Hán Sơn rung động. Chàng quay nhìn Cầm Tiên nói nhanh :

- Tiểu huynh và Cầm muội phải hợp công mới mong thắng được dâm phụ lằng lằng kia.

Bùng bùng... rầm.

Hán Sơn triển vận nội lực bùng ra hai luồng Hắc Phong chưởng, cả một vùng tối đen như đêm dài trên mộ địa, gió chưởng thổi ầm ầm. Cầm Tiên cũng xuất chiêu xua ra luồng lãnh khí toan áp đảo đối thủ trong chớp mắt.

Nhưng Huệ Tiên đã xô lệch thân mình qua một bên, đôi tay vỗ ra luồng lãnh khí như trận gió mùa đông đầy băng giá. Sức mạnh của chiêu lãnh chưởng xua tan Sử Nữ âm kinh và Hắc Phong chưởng chỉ trong nháy mắt.

Tiếng ả gầm lên the thé :

- Các ngươi hãy đón nhận một cái chết tan tành.

Thanh âm cuối cùng chưa dứt, Huệ Tiên đã rùn mình xuống. Tức thời toàn bộ chân lực của ả vận lên hữu chưởng từ từ đưa ngay lên đỉnh trung, xoay vòng tròn huy ra luồng sáng màu trắng đục, kinh khí cuộn cuộn giữa chưởng trung tỏa rộng. Sóng chưởng như thác ngàn dội tới, âm ba vang động như xé tét màng tai, kinh lực bao trùm cả hai đối thủ chẳng khác nào màng lưới tử thần.

Đùng đùng..

Âm thanh chất chúa, kinh phong ào ào đè gãy hàng loạt thân cây, nó còn hơn một trận bão giông..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Nam Nữ Thiếu Hiệp Liên Thủ

Hán Sơn và Cẩm Tiên cùng xuất chiêu chống đỡ...

Bình Bình... Rầm Huệ Tiên càng tuôn nội lực vào sóng chưởng, áp khí xô tới ầm ầm hất tung cả hai đối thủ khỏi cục tràng chẳng khác nào hai chiếc lá.

Vèo vèo... vút...

Không thể nào trụ vững, Hán Sơn và Cẩm Tiên bị chưởng phong khủng khiếp xô bắn xuống miệng vực đang há rộng như hai hòn đá cuội.

Phóng mình tới như cánh đại bàng, Huệ Tiên toan chụp Hán Sơn lại song đã quá muộn rồi... Chàng trai vượt khỏi bàn tay của Huệ Tiên và bay vọt theo Cẩm Tiên xuống vực thăm âm u...

Từ trên cao nhìn xuống, Huệ Tiên chỉ thấy lòng vực đầy sương khói tỏa mờ chẳng thể nào biết rõ dưới ấy có những gì.

Gương mặt ngẩn ngơ giây lát, dường như ả nuôi tiếng chàng trai mà ả muốn bắt về làm một tình lang để hành lạc thu hút dương tinh, luyện món võ công quý quái.

Sau vài khắc ngẩn ngơ Huệ Tiên quay mặt lại, bọn tỷ nữ grom giáo đều tuốt trần chờ lệnh nữ chủ.

Huệ Tiên phẩy tay :

- Trở về thanh lâu Vân Mộng.

Tiếng quát vừa dứt, Huệ Tiên xoay mình phóng đi tựa mũi tên thép vừa bật khỏi dây cung. Bọn tỷ nữ võ công thâm hậu cũng kéo ào theo cô ả như một bầy ruồi nhặng.

Lúc đó, Hán Sơn và Cẩm Tiên đã rơi xuống tận đáy vực. Phản ứng nhẹ nhàng tựa những con mèo, Cẩm Tiên và Hán Sơn đã trụ bộ trên nền đá mát lạnh giữa quang cảnh hoang vu.

Nhìn lóp khói sương giăng mắc trên đầu, Cẩm Tiên kêu lên :

- Ôi, làm sao ta thoát khỏi nơi này?

Hán Sơn cũng lắc đầu, chếp miệng :

- Khinh công dù thâm hậu đến đâu cũng khó lòng vượt lên miệng vực.

Cẩm Tiên trầm giọng :

- Không lẽ đôi ta đành vùi thây dưới đáy vực này hay sao?

Đảo mắt nhìn quanh, Hán Sơn bảo :

- Đừng nên hốt hoảng. Dưới đáy vực này chẳng phải là không có bóng người đâu.

Như không tin lời chàng trai, Cẩm Tiên gặng hỏi :

- Vương ca thấy gì mà bảo dưới vực có người?

Hán Sơn trở vào phía trong :

- Đây, Cẩm muội những dấu vết đó muội không nhìn thấy hay sao?

Ngó theo ngón tay chàng trai, Cẩm Tiên gật đầu :

- Ồ có dấu chân người.

Chàng trai nói ngay :

- Đúng đấy, những dấu chân người trên lớp rêu phong. Hẳn nơi đây đã từng có người đi tới.

Rồi chàng khoát tay nàng :

- Ta hãy dạo một vòng xem sao.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Hồi 126

Cẩm Tiên và Hán Sơn cùng đi theo một lối đường mòn đầy cỏ mọc. Đáy vực mở ra một vùng đất rộng bao la cùng những hang động chập chùng.. nhưng tuyệt nhiên chẳng thấy một bóng người.

Đôi mắt vẫn dò tìm bốn hướng, Cẩm Tiên lại bảo :

- Biết đâu chừng những dấu chân người kia cũng là bao kẻ bị lọt xuống đáy vực, cố gắng tìm cách vượt lên nhưng đành chịu chết thôi.

Hán Sơn nhúm mày :

- Nếu có người chết thì ta phải thấy những bộ xương chứ?

Nở nụ cười, Cẩm Tiên nắm tay Hán Sơn :

- Vương ca nói đúng, có lẽ đôi ta sẽ chẳng đến nỗi chết khô dưới đáy vực này.

Trở tay qua một phía, Hán Sơn tươi nét mặt :

- Cẩm muội có nhìn thấy dòng suối đằng kia không? Dưới này còn có ánh sáng, cây cỏ và suối nguồn nước ngọt. Người thì ta chưa thấy song những con thỏ vừa chạy qua chứng tỏ nơi đây có động vật, còn dòng khe suối kia làm gì chẳng có cá tươi làm sao chúng ta sợ bị chết khô?

Chàng gật gù tiếp :

- Cái khó là phải làm sao trở lên miệng vực, còn điều kiện sinh sống ở dưới này ta chẳng cần lo lắng.

Hai người đi bên nhau thấy hang nào cũng bước vào. Cẩm Tiên thấy được những vật dụng như nồi, chảo, chén bát và những vật dụng khác rải rác trong các hang thì vui mừng lắm :

- Đúng là đáy vực này đã từng có người ở. Nhưng họ đã đi đâu hết rồi?

Xem kỹ từng món vật dụng, Hán Sơn nói :

- Những món đồ dùng này xưa rồi, những người trong những hang đá dưới này đã bỏ đi từ lâu.

Cô gái nhướng mắt :

- Họ bỏ đi bằng ngã nào chứ?

Hán Sơn mỉm cười :

- Đi bằng ngã nào rồi chúng ta cũng sẽ tìm ra.

Khi vào sâu trong vùng đáy vực Cẩm Tiên bỗng trở tay :

- Coi kìa, Vương ca, có lẽ hang đá đằng kia là cái hang đẹp và sạch sẽ nhất.

Hang đá ấy với vẻ ngoài sạch và đẹp đã thu hút được Hán Sơn ngay.

Chàng kéo tay Cẩm Tiên :

- Nào chúng ta vào hang ấy xem sao.

Vượt qua cửa đá nhẵn bóng, Hán Sơn kêu lên :

- Trong hang này còn có nghiền mực, chai, hũ... Chắc nơi đây là chỗ ở của những vị tiên bồ?

Cẩm Tiên bước lại chỗ những tảng đá lớn như cái giường, miệng cười tươi :

- Đèn dầu thì không còn dầu, nhưng còn những cây nến kia cũng đủ cho ta thấp sáng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Tuyệt Địa

Hán Sơn buông mình ngồi xuống tảng thạch bàn.

Chàng thở dài :

- Chán thật, việc mình lo chưa xong lại bị rơi xuống lòng vực hoang vu này...

Cẩm Tiên hừ một tiếng :

- Nguyên nhân cũng tại Vương ca lọt vào mắt xanh của dame nữ Huệ Tiên nên mới ra nông nỗi, còn trách ai đây?

Nàng trầm giọng tiếp :

- Muội còn phải đến Trường Sa báo phục mối gia thù. Chỉ vì lời hứa với Vương ca mà phải mắc kẹt nơi vực thẳm, chẳng biết ngày nào mới thoát ra được.

Hán Sơn đập tay xuống tảng thạch bàn, miệng gầm lên :

- Nhất định ta phải vượt thoát khỏi vực thẳm này và sẽ có ngày giết chết ả Huệ Tiên cho hả giận.

Vội nắm lấy cánh tay chàng trai, Cẩm Tiên bảo :

- Ôi, nắm đấm Vương ca rướm máu rồi kìa... Muốn rửa hận thì chờ gặp Huệ Tiên, sao lại đâm vào đá để mình phải đau đớn vô ích?

Cẩm Tiên ve vuốt cánh tay Hán Sơn khiến chàng dịu bớt cơn giận dữ.

Bỗng nàng nhìn sững vào chiếc vòng sừng nơi cổ tay chàng, giọng cô gái có vẻ ngạc nhiên :

- Vương ca, tại sao huynh có chiếc vòng này?

Ánh mắt Hán Sơn đượm buồn, ngắm chiếc vòng sừng.

Chàng chậm rãi đáp :

- Chiếc vòng này của ái muội tặng tiểu huynh đấy.

Cầm Tiên kêu lên :

- Ôi, ái muội của Vương ca lại là Thượng Quan Linh Phụng sao?

Hán Sơn giật mình :

- Muội cũng biết Thượng Quan Linh Phụng à?

Câu hỏi đồng thời cũng là lời xác nhận của Hán Sơn làm Cầm Tiên tròn tròn đôi mắt.

Nàng lấp bắp những gì trong miệng, đôi môi run run rồi chợt nói thật to :

- Thượng Quan Linh Phụng là bạn thân thiết của muội, toàn gia đã bị bọn Vạn Độc tru sát ở Thượng Quan sơn trang. Nàng ta chỉ có hai đứa đệ đệ, chẳng có người sư huynh nào cả.

Lời nói của Cầm Tiên làm Hán Sơn lúng túng, chàng chưa biết nói sao thì Cầm Tiên lại nhủu cặp chân mày :

- Vương ca nói dối, Vương ca không phải là sư huynh của Thượng Quan tiểu thư.

Qua một khắc bối rối, Hán Sơn bảo :

- Thì Cầm muội cũng chẳng phải là bạn của Linh Phụng...

Cầm Tiên nói nhanh :

- Muội chẳng phải là bạn của Linh Phụng, tại sao lại nhận ra chiếc vòng sừng trên cổ tay Vương ca? Cô ấy cũng có chiếc vòng giống y như vậy đó.

Vẫn thản nhiên, Hán Sơn nói :

- Chiếc vòng sừng Linh Phụng luôn đeo trên cổ tay, ai chẳng nhìn thấy. Còn bạn chí thiết của Linh Phụng thì nàng đã nói cho tiểu huynh biết. Nàng chỉ có một bạn gái thân từ ngày học võ với sư mẫu... Người ấy là Miêu Khả Tú, Linh Phụng chẳng bao giờ nói tới Cầm Tiên.

Vừa nói chàng vừa nhìn xoáy vào đôi mắt người con gái đối diện.

Nhưng Cầm Tiên đã lớn tiếng :

- Muội chính là Miêu Khả Tú ở Miêu gia bảo nơi Hoàng Thạch Xuyên đây. Vì mối gia thù nên muội phải đổi tên, luyện cả ma công để mong rửa hận...

Hán Sơn bàng hoàng nhìn cô gái :

- Thật vậy sao Cầm muội, tiểu huynh được một ân nhân báo tin rằng Linh Phụng có thể chạy tới Hoàng Thạch Xuyên với Miêu Khả Tú. Nhưng lúc tiểu huynh đến được Miêu gia bảo thì quang cảnh nơi này cũng tan hoang bởi bàn tay bọn Vạn Độc Quỷ môn y như Thượng Quan sơn trang, Tống Linh võ đường cũng vậy...

Những giọt lệ ứa tràn nơi khóe mắt, Cầm Tiên run giọng :

- Tứ đại pháp vương của Vạn Độc Quỷ môn đã tru sát toàn gia... lúc ở ngoài núi trở về muội đã kịp chôn cất thân nhân rồi lên đường giang hồ chờ ngày phục hận. Bọn Tứ đại pháp vương là hàng giáo phẩm thứ hai của Vạn Độc Quỷ môn, chỉ dưới quyền Giáo chủ Dương Sùng. Bốn tên ác ma này hiện ở trong Khô Cốt điện trên đất Trường Sa.

Chàng trai gật gù :

- Vậy thì tiểu huynh đã hiểu vì sao Cầm muội nhất quyết tìm đến Trường Sa báo phục mối gia thù...

Cầm Tiên nhếch mép :

- Còn muội cũng hiểu ra, Vương ca chẳng phải thân huynh của Thượng Quan Linh Phụng như vương ca từng nói...

Hán Sơn đành phải trả lời :

- Phải, tiểu huynh chính là người yêu của Thượng Quan tiểu thư, bởi vậy cái vòng sừng này là kỷ vật của mối tình giữa huynh và nàng.

Cô gái ngắm nhìn gương mặt xấu xí của Hán Sơn, trong đầu thầm nghĩ: “Quái lạ, tại sao Linh Phụng lại có thể yêu một chàng trai có gương mặt kỳ dị này?”

Nàng lại suy tư thêm: “Hừm, Hán Sơn tuy có dung mạo xấu xí nhưng âm hồn cao đẹp và chung tình. Chính ta lúc đầu cũng chỉ muốn dùng bộ mặt xấu xí

của chàng làm đối tượng luyện Sư Nữ âm kinh cho khỏi bị phân tâm. Thế mà ta lại đã có cảm tình ngày càng sâu nặng với chàng, bởi sự đáng yêu của chàng không thể giải thích được. Vậy có lẽ Thượng Quan Linh Phụng cũng yêu Hán Sơn vì tâm hồn và bản lĩnh của chàng ta?”

Nghĩ tới đây trong đầu Cẩm Tiên tức Miêu Khả Tú không thể tránh được nỗi buồn xa vắng băng khuâng...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Bí Kíp Thiên Chiêu Sưu Lục

Nàng nghĩ đến ngày Hán Sơn gặp lại Thượng Quan Linh Phụng tâm tình của nàng sẽ ra sao?

- Muội đang suy nghĩ gì có vẻ trầm tư thế?

Câu hỏi của Hán Sơn cắt ngang dòng suy tưởng của Cẩm Tiên.

Nàng gượng mỉm cười :

- Trong đầu muội đang tưởng tượng xem chốn vực sâu này đã là nơi ẩn thân của những bậc cao nhân tiền bối nào? Hẳn các vị ấy phải có những lối vào ra khác hẳn miệng vực kinh khiếp trên kia?

Hán Sơn mỉm cười :

- Tiểu huynh lại nghĩ khác, khi đã là những cao nhân võ công nhập diệu thì chiều sâu của vực này chẳng nghĩa lý gì với các vị ấy đâu.

Lại nhớ đến câu chuyện vừa qua, Hán Sơn chợt hỏi :

- Bây giờ tiểu huynh kêu muội sao đây? Cẩm muội hay Miêu muội?

Cẩm Tiên đáp ngay :

- Vương ca cứ kêu Cẩm muội vì cái tên Miêu Khả Tú muội không muốn nhắc tới nữa. Tên ấy chỉ gắn liền với mối gia thù muội cần phải trả. Muội sẽ thết lên danh tính ấy khi giáp mặt bọn Tứ đại pháp vương, buộc chúng trả món nợ máu ngày xưa...

Hán Sơn gật đầu :

- Vậy cũng hay. Nhưng việc muội báo thù và tiểu huynh tìm Linh Phụng hãy tạm dẹp qua một bên để ta cùng đối phó với những điều gay go trước mắt. Phải làm sao kéo dài được sự sống dưới vực này và tìm mọi cách thoát ra mới tính đến những việc truy tầm phục hận.

Cẩm Tiên đảo mắt nhìn quanh hang đá mà hai người vừa bước chân vào. Nàng trầm giọng :

- Vương ca nói phải, trước hết ta cần dọn dẹp trong hang. Đây là thạch động tốt đẹp nhất trong vực sâu này... Nhưng đã bị bỏ hoang phé từ lâu, nhện giăng bụi phủ, cứ để y nguyên làm sao ta tạm thời cư ngụ được.

Nàng lẳng xẵng bỏ ra bên ngoài, quán một bó nhánh cây như cái chổi lớn đem vào quét dọn trong hang.

Hán Sơn lên tiếng :

- Nữ giới luôn luôn là những nội tướng đảm đang. Dù là một nữ quái giang hồ, Cẩm muội cũng vẫn có tài chăm lo nhà cửa.

Trùng mắt nhìn Hán Sơn, Cẩm Tiên quát :

- Vương ca đứng ngồi đó mà bẻm mép, mau dọn dẹp với muội để lấy chỗ dung thân.

Hán Sơn bật cười, chàng cũng tiếp tay với Cẩm Tiên thu dọn, lượm lặt những vật dụng nào còn có thể dùng như nồi, chảo, nghiền mực, nhất là những cây nến vô cùng đáng quý ở chốn vực sâu này.

Bỗng có tiếng kêu của Cẩm Tiên :

- Ôi, cái gì đây Vương ca, huynh xem này...

Hán Sơn quay nhìn lại, ánh mắt ngạc nhiên.

Trên tay Cẩm Tiên cầm một cuộn da màu nâu đang mở dần ra.

Miệng nàng nói nhanh :

- Cuộn da đầy chữ và hình vẽ các chiêu thức võ công..

Hán Sơn bước ngay tới :

- Mọi người đưa tiểu huynh xem nào?

Nhìn hàng chữ ở mép ngoài cuộn da đôi mắt chàng trai sáng lên :

- Ôi, đây là Thiên Chiêu Suru Lục...

Cẩm Tiên kêu to :

- Thiên Chiêu Suru Lục, pho võ công đã thất truyền cả ngàn năm?

Bàn tay Hán Sơn nắm vững cuộn da nhỏ chỉ sợ vượt mắt, chàng xúc động ngồi xuống một tảng đá :

- Cũng bởi pho võ công này mà tai họa giáng xuống các gia phái ở vùng Tây An chúng ta.

Cẩm Tiên ngồi xuống bên cạnh Hán Sơn :

- Chuyện ghê gớm như vậy sao Vương ca?

Hán Sơn chậm rãi nói :

- Khi bọn Vạn Độc Quỷ môn từ miền Quan Ngoại xâm nhập Trung Nguyên và muốn áp đảo quần hùng để chiếm ngôi vị bá chủ võ lâm Trung Thổ thì Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long đem bộ Thiên Chiêu Suru Lục từ Tây Vực về, mong dùng pho võ công này trừ khử được bọn Vạn Độc Quỷ môn. Không ngờ trong một buổi hội kiến với Sơn Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc thì bị tru sát. Cùng lúc đó Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng tàn phá Thượng Quan sơn trang, Tống Linh võ đường, Vương Đài trang và cả Miêu gia bảo của mọi người cùng bị họa lây, chỉ vì Dương Sùng muốn tìm cho ra pho võ công mà Kim Điều Đại Kiệt đem về từ Tây Vực.

Cẩm Tiên run giọng :

- Vậy mà hôm nay chúng ta lại tìm thấy pho võ công quý báu ấy ở đây vực hoang vu này?

Hán Sơn gật gù :

- Thật kỳ lạ, vì trong cuộn da này chỉ là phần sau của bộ Thiên Chiêu Suru Lục.

Cô gái ngạc nhiên :

- Còn phần đầu ở đâu?

Ánh mắt Hán Sơn đảo một vòng quanh thạch động :

- Có thể còn một cuộn da nữa trong hang này, nhưng cũng có thể chúng ta không tìm thấy được...

Cẩm Tiên gằn giọng :

- Hừm, vậy chắc Kim Điều Đại Kiệt đã từng ở nơi đây và giấu pho võ công trong vùng vực sâu này. Ta cứ truy tìm thế nào cũng thấy...

Hán Sơn đứng dậy :

- Vậy ta hãy cùng đi qua những lòng hang khác xem sao. Các vị tiền bối giấu những pho võ công rất rắc rối, phức tạp. Ta chẳng hy vọng tìm ra trọn bộ dễ dàng được đâu...

Cẩm Tiên lại cầm lấy cuộn da trên tay Hán Sơn :

- Đúng vậy, Kim Điều Đại Kiệt hẳn cũng sợ pho võ công lọt vào tay bọn Vạn Độc Quỷ môn nên mới chia làm hai phần, giấu ở hai nơi.

Hán Sơn ngắm nhìn cuộn da trong lòng không khỏi háo hức, muốn tìm cho ra trọn bộ.

Chàng nói nhanh :

- Chẳng những Vạn Độc Quỷ môn muốn truy đoạt pho võ công này mà quần hùng Trung Thổ đứng đầu là phái Thiếu Lâm cũng tìm kiếm từ lâu. Kể cả các danh môn võ phái Mông Cổ, Triều Tiên, Nhật Bản đều cho người bí mật vào Trung Nguyên thăm dò, gây ra nhiều trận đụng độ long trời lở đất với quần hùng hán tộc chỉ vì pho Thiên Chiêu Suru Lục. Nếu ta nắm được pho võ công này, lại có thời gian rèn luyện dưới vực sâu thì thật là một cuộc kỳ duyên với võ học chẳng dễ gì gặp được trên đời.

Nghe lời Hán Sơn nói, Cẩm Tiên cứ mân mê cuộn da trong tay, có lẽ trên châu bảo ngọc nàng cũng chẳng quý đến thế.

Nàng tươi cười bảo Hán Sơn :

- Nếu ta luyện được những kỹ chiêu tuyệt thức trong pho võ công này thì lo gì chẳng đủ sức thoát ra khỏi đáy vực.

Hán Sơn gật đầu :

- Đúng thế. Nhưng phải tìm cho ra được phần đầu của pho võ công ta hãy luyện, không nên nóng vội làm gì.

Chàng nhìn ra ngoài, bóng tối đã bao trùm đáy vực, cây nến Cẩm Tiên vừa thắp lên không đủ soi sáng thạch động hoang vu.

Nhìn Cẩm Tiên vẫn cầm cuộn da trên tay, Hán Sơn bảo :

- Việc gì cũng phải chờ tới sáng. Ta còn phải tìm vật thực cho no lòng mới hành động được. Bây giờ tiểu huynh và Cẩm muội, ta hãy ngồi luyện công cho quên đói lạnh, ngủ một giấc sâu cho khỏe khoắn.

Cẩm Tiên vẫn không rời mắt khỏi nửa pho võ công trên tay. Nàng thắp thêm một ngọn nến và đi vào phía trong. Còn Hán Sơn bắt đầu ngồi tọa công ngay trên nền đá lạnh.

Với phép vận công luyện khí, Hán Sơn không còn cảm thấy đói lạnh. Chàng cứ ngồi tĩnh tọa để đi vào giấc ngủ thật sâu.

Bỗng một tiếng rú vang lên trong đêm làm Hán Sơn bừng tỉnh. Chàng nghĩ ngay đến Cẩm Tiên nên vội vàng chạy vào bên trong.

Dưới ánh nến chập chờn, Hán Sơn nhìn thấy Cẩm Tiên nằm dài trên nền đá, sắc diện trắng như tờ giấy, đôi mắt nhắm nghiền, nơi khóe miệng rỉ ra hai dòng máu. Bên cạnh cô gái là cuộn da trải rộng với những hình ảnh chiêu thức võ công.

Hán Sơn chợt hiểu tất cả.

Chàng cúi xuống, lay mạnh đôi vai cô gái :

- Cẩm muội... Cẩm muội...

Nàng vẫn nhắm mắt mê mẫn, không thể đáp lại được tiếng kêu gần như lạc giọng của chàng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Tử Bí Kíp

Đã mấy ngày qua, Phi Bằng luyện những chiêu trong Tổng gia bí pháp.

Chàng bảo Linh Phụng :

- Muội hãy xem kỹ bản chỉ dẫn tìm được trong trâm ngọc để tìm cho ra nơi chôn giấu pho võ công Thiên Chiêu Suru Lục. Khi ta đã luyện được pho võ công tuyệt thế ấy thì chẳng còn sợ một võ phái hay bọn quý giáo, ma đầu nào nữa... Lo gì muội chẳng tìm được bá phụ và song thân? Bây giờ huynh ôn luyện Tổng gia đại pháp, đề phòng việc truy tìm bí kíp sẽ gặp nhiều nguy hiểm. Ta còn phải giữ gìn được bí kíp tới khi luyện xong, trước bao đối thủ hai phái Hắc Bạch luôn rình rập.

Linh Phụng nắm mảnh giấy nhỏ của bá phụ Thượng Quan Kỳ Long trong tay. Nàng đã hiểu rõ và xác định được phương hướng nơi bá phụ giấu nơi bí kíp. Nhưng Linh Phụng chưa tỏ thật cho Phi Bằng biết, vì nàng còn lo ngại, phân vân, với bao điều trăn trở trong lòng. Nàng vẫn muốn tìm được bọn bá phụ rồi để người quyết định về pho võ công tuyệt thế kia... Nàng rất ngại tự mình mạo hiểm tìm pho bí kíp. Tuy nhiên nàng cười cũng nhận ra một điều là nàng khó lòng ngăn cản Phi Bằng, khi gã đã muốn truy tìm pho võ công gã thường ao ước từ lâu.

Hôm nay Phi Bằng ôn luyện Tổng gia đại pháp đã mệt mỏi. Gã uống hết một bình rượu huyết sâm rồi lăn ra ngủ.

Còn một mình ngồi với mảnh giấy nhỏ trong tay, Linh Phụng nảy ra ý nghĩ thầm kín trong đầu.

Nàng lẩm bẩm :

- Phải rồi, ta nên một mình tìm pho võ công trước để xác định rõ địa điểm. Sau đó sẽ dễ dàng đối phó với Phi Bằng.

Trong hoàn cảnh bó buộc, Linh Phụng phải cùng đi với Phi Bằng, rồi cũng do tình trạng ngột ngạt ấy nàng đã mất trọn tâm bằng trịnh với gã công tử này, nhưng trong tình cảm Linh Phụng chẳng bao giờ yêu gã. Bởi vậy đối với Phi Bằng nàng luôn tìm cách đối phó hơn là đồng tâm hành động. Còn tình yêu nồng nhiệt, Linh Phụng luôn hướng về Hán Sơn, chàng trai ấy nàng vẫn mòn mỏi đợi mong..

Đã lỡ thất thân với Phi Bằng, nàng biết chẳng bao giờ còn trở lại với Hán Sơn được nữa... Nhưng đau khổ thay, Linh Phụng vẫn không thể quên được Hán Sơn với mối tình đầu thơ mộng từ tuổi hoa niên. Tình yêu đã tan vỡ trong tim, Linh Phụng chỉ còn luyến tiếc cuộc đời vì hy vọng gặp lại phụ mẫu và phục hưng gia phái Thượng Quan, còn Phi Bằng nàng chỉ coi như chiếc bóng, một ngày nào đó nàng sẽ dứt ra khỏi cuộc đời mình...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 130: Hồi 130

Xem kỹ sơ đồ trong mảnh giấy, Linh Phụng phi hành vùn vụt. Nàng muốn hoàn thành công việc dò tìm bí kíp trước khi Phi Bằng kịp theo dõi nàng nên chiếc khăn thêu đất trong đất trong mình bị rơi hồi nào cũng không để ý.

Qua một cánh rừng, Linh Phụng tới một thung lũng đầy cây gai chằng chịt. Nàng dừng lại, đảo mắt nhìn...

Theo bản đồ, qua khỏi thung lũng cây gai này sẽ có đường xuống đáy vực sâu, nơi cất giấu pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục. Những kẻ không biết con đường này, khi tới miệng vực chỉ thấy sương khói bốc lên sẽ chẳng bao giờ mạo hiểm lao mình xuống vực sâu.

Linh Phụng rút thanh gươm đeo bên mình chém vệt những cành cây gai để dẹp đủ một lối lách mình qua. Nàng không dám phát quang một con đường vì phải giữ bí mật lối vào vực thẳm.

Qua khỏi thung lũng gai góc Linh Phụng kêu nho nhỏ :

- Ôi, đường vào những hang động kia rồi.

Nàng lao đi thật nhanh bởi tin tưởng rằng trong những hang động dưới vực sâu kia chẳng có một người nào.

Cứ theo bản hướng dẫn, Linh Phụng tiến sâu vào vùng hang động, nơi bá phụ Thượng Quan Kỳ Long đã cất giấu pho bí kíp tuyệt thế võ công.

Vừa qua khỏi một rặng cây, thỉnh thoảng cô gái nghe một tiếng roẹt khô khan. Tia mắt nàng lập tức đảo một vòng và Linh Phụng nhận ra một chàng trai xấu xí vừa xuất hiện trước mặt.

Ôi, thế là có kẻ đã lọt vào lòng vực bí mật này rồi? Gã ấy muốn gì nàng không cần biết. Linh Phụng chỉ lo sợ gã vô tình thấy được nơi cất giấu pho bí kíp võ công.

Chẳng nói một lời, Linh Phụng vung gươm chém nhanh như chớp vào mặt gã trai xấu xí một thế Thiên Vương Tróc Quái, tuyệt chiêu của kiếm pháp Kim Điều. Gã trai nọ vội đưa thanh đại đao lên gạt ngang đường kiếm của Linh Phụng, đồng thời chuyển đao chém dứ vào ngực nàng một thế Cương Đao Phạt Mộc, khiến đối thủ phải lùi ba bước để đủ tầm kiếm chống đỡ thanh đại đao. Rõ ràng trong thế tấn công vừa rồi gã trai chỉ cố ý đẩy lùi cô gái chứ không chủ tâm sát hại nàng.

Song Linh Phụng chẳng cần hiểu điều đó. Vừa bị chém hụt và bị đẩy lùi nàng nổi giận múa gươm chém như mưa vào gã trai bằng nhiều thế bí hiểm của Kim Điều kiếm pháp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Hồi 131

Chàng trai có gương mặt xấu xí chỉ giữ thế thủ và nhảy nhót né tránh. Dường như chàng muốn nói lên điều gì đó, nhưng đường guom táo bạo của cô gái làm chàng trai phải im lặng điều khiển đại đao chống đỡ. Thành linh Linh Phụng hét to một tiếng, nàng xuất một hư chiêu chém một nhát guom ngay mặt chàng.. Biến hóa lạnh lẽo với những đường guom linh động, vậy mà hư chiêu vừa rồi nàng không gạt được chàng trai. Chàng đã kịp thời bật mình né tránh, nhưng mũi guom của Linh Phụng đã lia ngang mặt chàng làm mặt nạ che dung mạo chàng trai bị kiếm phong hút bật ra ngoài, không tài nào vuốt ngay lại được...

Gương mặt chàng trai vừa lộ rõ, Linh Phụng sững sốt kêu lên :

- Trời ơi, Vương huynh.

Quả thật chàng trai chính là Hán Sơn...

Chàng cũng kêu lên tha thiết :

- Ôi, Linh muội...

Chàng sung sướng nhìn nàng với ánh mắt triu mến thương yêu :

- Huynh tìm muội khắp nẻo núi sông, không ngờ hôm nay lại gặp muội ở chốn này, và thấy rõ đường guom của muội điều luyện hơn xưa nhiều lắm.

Linh Phụng bàng hoàng xao xuyến, trong tim nàng rung động bồi hồi... Nàng rất muốn bước tới ôm chầm lấy Hán Sơn. Nhưng chợt nhớ đến hoàn cảnh hiện tại của mình, nàng lại ngượng ngùng cúi mặt.

Hán Sơn nhanh chân tiến lại gần người yêu càng làm Linh Phụng xúc động. Nàng vội xua tay :

- Vương huynh, xin đừng lại gần muội.

Chàng trai ngỡ ngàng nhìn Linh Phụng.

Tuy là nam nhi tim chàng cũng chẳng phải là sắt đá, giọng nói của chàng rung cảm đến nghẹn ngào :

- Linh muội, sao muội không muốn cho huynh được ôm trọn vòng tay như bao ngày xưa cũ? Từ Tây An trở về huynh chẳng được gặp muội mà chỉ đau lòng thấy Thượng Quan sơn trang bị đốt phá tan hoang, song thân và hai đệ đệ của muội bị bọn Vạn Độc Quỷ môn tru sát. Huynh đã phải mang gương mặt hóa trang đi tìm muội... Vậy mà...

Hán Sơn còn muốn nói nữa. Nhưng chàng phải im bật vì Linh Phụng vừa kêu lên một tiếng hét xé lòng :

- Trời ơi, phụ mẫu và hai đệ đệ tôi...

Sau tiếng hét đau đớn bởi nàng vừa nghe tin dữ, Linh Phụng lao đảo và Hán Sơn vừa kịp đỡ thân thể nàng vào vòng tay rắn chắc của chàng..

Áp sát vào khuôn mặt kiều diễm của người yêu, Hán Sơn kêu lên những tiếng dịu dàng :

- Linh muội mau tỉnh lại...

Nhưng nàng đã ngất lịm trong tay chàng, hơi thở tương chừng đứt quãng.

Hán Sơn đặt Linh Phụng nằm xuống, chàng xoa nắn những huyết đạo cho nàng và chỉ một lát sau nàng đã hồi tỉnh.

Vừa thấy Linh Phụng mở mắt nhìn mình, Hán Sơn đã vui mừng đưa tay đỡ nàng dậy.

- Hãy bình tĩnh, Linh muội... Huynh sẽ cùng muội rửa được mối thù với bọn Vạn Độc Quỷ môn.

Linh Phụng chợt kêu lên :

- Vương huynh, hãy quên đi đừng bao giờ tìm muội nữa.

Nàng vùng ra khỏi cánh tay chàng, phóng vút vào một lùm cây khiến Hán Sơn chơi vơi.

Càng ngạc nhiên vì không hiểu tại sao Linh Phụng muốn bỏ chạy, Hán Sơn vội lao theo. Song chàng phải khựng lại, bởi Linh Phụng đã nhanh tay sử dụng môn Cách Không Điểm Huyệt phong bế các yếu huyệt làm chàng đứng như pho tượng.

Chương 132: Quái Nhân Tóc Dài

Sau giấc ngủ mê mết, Phi Bằng bừng tỉnh. Điều gã cảm nhận đầu tiên là không thấy bóng dáng Linh Phụng đâu cả. Nhóm dậy gã ra khỏi hậu liêu, dạo quanh vườn chùa Lô Âm vẫn không thấy cô gái.

Linh Phụng đột nhiên biến dạng, Phi Bằng thoáng nghi ngại nàng có hành động bí ẩn gì đây.

Gã ra trước cổng chùa gặp một tiểu tăng đang ngồi cặm cùi nhỏ cò, liền hỏi thăm :

- Tăng huynh có thấy tiểu thư ở trong hậu liêu đi ra ngoài chẳng?

Chú tiểu tăng trở ta về hướng đông :

- Có, tôi thấy tiểu thư đi qua phía ấy đã nửa buổi rồi..

Phi Bằng giật mình vì khả năng phi hành của Linh Phụng đã đi nửa buổi là vượt một quãng đường xa lắm.

Vội cảm ơn chú tiểu tăng, rồi Phi Bằng trở thuật khinh thân đề khí lao vùn vụt theo hướng đông. Gã cũng theo cầu may vậy thôi, chẳng biết chắc nàng đã tới địa điểm nào.

Nhưng khi băng qua một cánh rừng, đôi mắt Phi Bằng chợt sáng lên. Gã vừa trông thấy chiếc khăn thêu của Linh Phụng rơi trên cành lá.

Gỡ mảnh khăn cầm trên tay, Phi Bằng lẩm bẩm :

- Ta theo nàng đúng hướng rồi đây.

Phi Bằng tiếp tục vượt qua cánh rừng trước mặt gã là một thung lũng đầy bụi gai, quang cảnh thật hoang vắng.

Gã lắc đầu chán nản :

- Ôi, lẽ nào Linh Phụng đến thung lũng gai góc này làm gì...

Vừa định quay về hướng khác, Phi Bằng chợt nhận ra một dải dây lưng màu xanh nhạt phát phơ trên một bụi gai.

Đúng là dải thắt lưng của Linh Phụng..

Vui mừng kêu lên nho nhỏ, Phi Bằng lao xuống thung lũng và nhận ra những bụi gai bị lười guom chặt gọn, đủ mở đường cho một người lách qua. Gã cùng lách mình theo hướng đó và chỉ vài khắc sau con đường thoai thoải giữa những bụi gai đưa Phi Bằng xuống lòng vực. Cảnh vật càng thêm hoang vu với bao hang động rải rác như một thế giới khác thường.

Vừa đi sâu vào lòng vực, Phi Bằng vừa đảo mắt tìm kiếm bóng dáng Linh Phụng.

Chợt nhớ đến mảnh giấy bí ẩn trong chiếc trâm ngọc, Phi Bằng lẩm bẩm một mình :

- Ôi, chắc Linh Phụng đã tìm hiểu được bản chỉ dẫn nơi cất giấu bí kíp nên nhanh chân tới vùng vực hoang này.

Gã khom hai bàn tay trước miệng, kêu to :

- Linh muội, Linh muội..

Chỉ có tiếng vang dội lại từ những hang động, tuyệt nhiên chẳng có lời người đáp.

Phi Bằng lại đi vào sâu hơn.

Chợt trông thấy một bóng dáng thoáng nhanh trong hang động gần đó.

Dưới ánh hoàng hôn ảm đạm, Phi Bằng kêu lên :

- Linh Phụng đang ở trong này.

Gã phóng vèo ngay tới..

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 133: Hồi 133

Àm..

Một đạo kinh lực từ hang động phóng ra khủng khiếp, đẩy Phi Bằng bật lùi năm trượng.

Gã lập tức la to :

- Linh muội ngừng tay, Tổng huynh đây.

Bình Bình..

Hai luồng kinh khí cuộn cuộn xô ra như trả lời Phi Bằng.

Đồng thời ở cửa hang xuất hiện một quái nhân râu tóc bờm xờm, đôi mắt chiếu ngời ánh sáng xanh lè khủng khiếp.

Quái nhân chỉ ậm ọe mấy tiếng kỳ dị, song thủ khua lia lịa như xua đuổi Phi Bằng không cho lại gần.

Phi Bằng vừa bước tới, quái nhân lại dựng song chưởng sẵn sàng tấn công, ánh hung quang chiếu ngời trên đôi mắt.

Nhanh như chớp, Phi Bằng lao thẳng vào quái nhân. Nhưng con người dị dạng ấy còn nhanh hơn, đã kịp xuất song chiêu nổ bùng dữ dội. Phi Bằng liền vồ ra hai đạo hỏa khí áp đảo đối thủ trong nháy mắt.

Rầm rầm..

Tổng Linh hòa chưởng chạm luồng áp khí của quái nhân nổ bùng, hất con người kinh dị ấy vào lòng hang. Những tiếng kêu ậm ọe dội trong vách đá một âm thanh chất chứa.

Phi Bằng xông thẳng vào, gã trông thấy quái nhân nằm thẳng cẳng bên vách đá.

Gã đề nghiêng thân hình đầy lông lá của quái nhân trong bộ y trang rách rưới, hôi rình.

Đôi tay chặn lấy vai quái nhân, Phi Bằng thét :

- Ngươi là ai?

Quái nhân chỉ trợn tròn đôi mắt, miệng ậm ọe những kêu bi be kỳ cục. Tiếp đó Phi Bằng mới nhận ra quái nhân là một kẻ bị câm. Hắn nằm xuôi tay, dường như biết chương lực của hắn không thể thắng nổi Phi Bằng.

Buông quái nhân ra, Phi Bằng đảo mắt nhìn chung quanh xem có bóng người nào trong hang động không. Gã sợ Linh Phụng đã bị quái nhân hãm hại.

Nhưng tuyệt nhiên trong hang chẳng có bóng người.

Thừa dịp Phi Bằng buông tay, quái nhân đã vùng dậy. Đôi cánh tay lông lá của quái nhân nắm vào một sợi dây giạt mạnh, đồng thời hắn lao vụt ra cửa hang.

Rầm..

Tiếng nổ chuyển đất, nóc hang sụp xuống, đá lở, cát bay mù mù..

Phi Bằng nhanh nhẹn bung mình vào góc hang sâu..

Tuy không bị đá đè chết bởi chiếc bẫy sập kinh hồn. Nhưng sức chấn động do khối thuốc nổ trong hang sâu làm Phi Bằng ngất lịm.

Bên ngoài, ánh hoàng hôn đã tắt. Bóng tối phủ trùm vạn vật, Phi Bằng vẫn nằm trong góc hang chìm mình trong cõi vô thức.

Chương 134: Hồi 134

Thời gian lặng lẽ trôi qua...

Lúc Phi Bằng tỉnh lại, gã thấy ánh sáng bên ngoài đã lọt vào hang. Gã nhòm mình dậy quơ tay vịn vách đá...

Rầm... vách đá rạn nứt lại trút xuống một khối đá cát như muốn chôn vùi Phi Bằng làm gã phải lăn ba vòng né tránh. Quanh mình Phi Bằng đất đá bao kín như lọt vào tuyết lộ. Nhưng mắt gã sáng lên khi thấy một chiếc hộp, Phi Bằng mở ngay ra.

Dưới ánh sáng lờ mờ của hang sâu chìm trong đất đá ngồn ngộn, gã vẫn nhìn rõ một cuộn da trong chiếc hộp.

Cầm cuộn da trên tay, Phi Bằng vận nhãn lực nhìn trên góc và đọc được mấy chữ :

- “Thiên Chiêu Suru Lục”...

Phi Bằng mở cuộn da thêm một đoạn, những hàng chữ và hình vẽ hiện dần trước mắt gã.

Ôm cuộn da áp vào ngực Phi Bằng sung sướng lặng đi một lúc lâu.

Gã thầm nói một mình :

- Ôi, pho võ công tuyệt thế đây rồi.

Nắm được bảo vật trong tay, Phi Bằng như được tăng thêm sáng suốt và sức mạnh.

Bùng... bùng.

Mấy chiêu Tổng Linh Kinh Công mà Phi Bằng tập trung nội lực đẩy ra xô bật những tảng đất đá phía trước. Lát sau Phi Bằng đã phóng vèo qua khoảng trống thoát ra khỏi cửa hang.

Ra tới thung lũng cây gai giữa khoảng đất trời cao rộng, nỗi vui mừng đã lắng xuống. Phi Bằng mới nhớ đến Linh Phụng, gã thầm đoán Linh Phụng chắc đã trở về chùa Lôì Âm nên nhắm theo hướng cũ khinh thân đi vùn vụt.

Vừa phóng vèo vèo, Phi Bằng vừa lắng nghe động tĩnh. Gã e ngại có một bóng hình nào của Vạn Độc Quỷ môn theo dõi.

Gã nghĩ thầm trong đầu: “Đã có bí kíp võ công tuyệt thế trong tay, ta tìm nơi kín đáo luyện công sẽ thừa sức đột nhập Tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn cứu phụ mẫu. Tội gì phải trao Thiên Chiêu Suru Lục cho lão Dương Sùng?”

Với ý nghĩ ấy, Phi Bằng phấn khởi phi hành lướt qua rừng núi như cánh chim đại bàng lướt gió. Khi mặt trời đứng bóng gã đã nhìn thấy lớp mái cong của ngôi chùa Lôì Âm thấp thoáng sau những rặng cây xanh.

Phi Bằng thở phào nhẹ nhõm vì chẳng có kẻ bí mật nào theo dõi gã từ vực sâu thẳm tới nơi này...

Chương 135: Hồi 135

Bị Linh Phụng sử dụng cách không điểm huyết, các huyết đạo đều phong bế, Hán Sơn phải chôn chân đứng một chỗ như pho tượng. Phải qua một thời thần, chàng mới vận động được kinh mạch để tự giải huyết. Khi ấy bóng dáng Linh Phụng đã biến mất từ lâu.

Chàng buồn bã ngồi xuống một tảng đá, đầu óc căng thẳng tột độ.

Vì chỉ tìm thấy nửa pho võ công, Cẩm Tiên chưa được học phần chỉ dẫn cách vận khí hành công của Thiên Chiêu Suru Lục. Vừa vui mừng vừa nóng vội, Cẩm Tiên liền thử vài chiêu và nàng đã bị hôn mê vì hành công sai lạc.

Hán Sơn lo sợ Cẩm Tiên nguy đến tính mạng. Chàng chợt nhớ ra dưới các vực sâu thường có loại cỏ linh chi dùng cứu chữa những người bị tẩu hỏa nhập ma nên rời hang động đi tìm lá thuốc.

Không ngờ trong lúc lần mò tìm được thảo chàng đã gặp Linh Phụng cũng đang dò dẫm bên những hang động nơi vực thẳm hoang vu. Linh Phụng xuất chiêu tấn công Hán Sơn bởi không nhận ra chàng. Điều này Hán Sơn chẳng ngạc nhiên, nhưng chàng kinh ngạc ngỡ ngàng lúc chàng bị rơi mặt nạ thì Linh Phụng lại điểm huyết chàng để chạy trốn...

Chàng lẩm bẩm :

- Linh Phụng tìm vào lòng vực này có thể cũng để tìm pho bí kíp của bá phụ nàng cất giấu... Nhưng tại sao nàng lại không muốn tái hợp cùng ta? Phải chăng trái tim nàng đã trao về Phi Bằng bởi suốt thời gian qua nàng đi chung đường với gã công tử ấy?

Lòng ngực Hán Sơn đau nhói lên. Chàng đau khổ ôm mặt một lúc lâu, trí óc như bị đảo lộn.

Chàng lại một mình độc thoại :

- Không, Linh Phụng lẽ nào quên được mối tình thắm thiết từ thừa hoa niên để yêu một kẻ trí trá như Phi Bằng. Bây giờ nàng mới biết toàn gia bị Vạn Độc Quỷ môn tru sát. Như vậy Phi Bằng đã ẩn giấu sự thật để lôi kéo Linh Phụng theo gã bởi muốn truy tìm tung tích song thân. Với một gã trai xảo quyệt ấy làm sao Linh Phụng yêu thương gã được. Hẳn là phải có điều bí ẩn gì đây...

Hán Sơn đảo mắt nhìn quanh, tâm sự trầm kín cứ giăng mắc mãi trong đầu. Suốt thời gian dài đi tìm Linh Phụng, trải qua bao nguy hiểm khó khăn. Bây giờ gặp lại thì nàng lại bỏ chàng để trốn chạy. Ôi thật là quái lạ... mối nghi ngờ về quan hệ giữa Linh Phụng và gã công tử Phi Bằng càng làm cho tim chàng nhói buốt.

Chàng lại thốt lên :

- Linh Phụng đã ở trong vùng này, ta sẽ còn gặp được nàng để hiểu ra sự thật. Gặp Linh Phụng ta cũng sẽ biết được lối vào vùng hang động này, không phải vượt qua miệng vực nguy hiểm hàng ngàn thước.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Hồi 136

Tạm yên lòng với ý nghĩ ấy, Hán Sơn đứng dậy ngó quanh. Chàng định tìm mấy khóm cỏ linh chi rồi quay về thạch động cấp cứu Cẩm Tiên qua con hôn mê nguy hiểm...

Bỗng bên tai chàng nghe những tiếng kêu khản thiết :

- Vương ca, Vương ca đâu rồi?

Hán Sơn đã quay lại... Chàng đã lại chụp mặt nạ vào.

Trên khoảng đường mòn, Cẩm Tiên đang chạy nhanh về phía chàng.

Vội dang tay đón cô gái, Hán Sơn hỏi :

- Kia Cẩm muội, muội đã bình phục rồi sao?

Cẩm Tiên nắm lấy tay Hán Sơn :

- Muội đã tỉnh lại, sau một cơn mê tưởng hồn lìa khỏi xác...

Hán Sơn mỉm cười :

- Nhưng vì sao muội bị hôn mê?

Cầm Tiên thoáng đỏ mặt :

- Năm được pho võ công, muối mừng quá nên thử luyện không ngờ...

Nàng chột nhứ mày :

- Nhưng Vương ca bỏ muối để đi đâu vậy?

Giấu nhem chuyện gặp gỡ Linh Phụng, Hán Sơn chỉ nói :

- Tiểu huynh thấy Cầm muối bị hôn mê, lại sợ muối bị tẩu hỏa nhập ma nguy đến tính mạng, nên phải đi quanh vùng tìm cô linh chi về cứu cấp.

Cô gái xúc động nhoèn miệng cười :

- Vương ca tìm được linh chi chưa?

Hán Sơn vội đáp :

- Tiểu huynh đã tìm nhiều nơi nhưng không thấy.

Đôi mắt Cầm Tiên chớp nhanh :

- Thôi, khỏi tìm kiếm nữa, muối đã khỏe rồi.

Nhẹ rút tay mình khỏi bàn tay Cầm Tiên, Hán Sơn bảo :

- Nhưng muối đừng luyện Thiên Chiêu Suru Lục nữa nhé.

Lại tỏ vẻ bướng bỉnh, Cầm Tiên bảo :

- Muối sẽ nghiên cứu lại và tiếp tục luyện chiêu... lẽ nào bỏ phí bao nhiêu chiêu thức tuyệt luân trong cuộn da quý báu ấy.

Khoát tay cương quyết, Hán Sơn gằn giọng :

- Ta không thể luyện chiêu nếu chưa tìm ra được phần đầu của pho võ công. Vì chưa được chỉ dẫn ta lại sẽ hành động vận khí sai lạc, khó tránh khỏi cái chết thê thảm.

Cau mày nhướn mắt, Cầm Tiên hỏi :

- Biết phần đầu của Thiên Chiêu Suru Lục ở đâu mà tìm?

Ngón tay Hán Sơn chỉ quanh một vòng :

- Chắc chắn phần đầu pho võ công cũng chỉ quanh quẩn trong vùng hang động này thôi.

Cầm Tiên vẫn nói bướng :

- Vương ca cứ việc đi tìm, còn muối vẫn nghĩ cách luyện công chẳng chịu bỏ phí thời gian.

Nàng quay mình phóng vút về thạch động, như không muốn nghe Hán Sơn nói thêm điều gì nữa.

Chàng trai nhìn theo bóng dáng cô gái ngang tàng. Chàng lặng lẽ lắc đầu rồi cũng quay về hang động.

Đến cửa hang động, Hán Sơn đã tính toán nhanh trong đầu, một mặt hành động cấp tốc :

- Ta phải giữ lấy nửa pho bí kíp kia để tránh cho Cầm Tiên hậu quả khó lường, vì nàng nhất định hành công mà không cần biết rõ phương thức.

Bởi đã có ý đồ, nên vừa bước vào Hán Sơn đã kêu lên bằng giọng dịu dàng êm ái :

- Cầm muối ơi, Cầm muối...

Nhưng trong hang động im lặng lạ kỳ, chẳng nghe một lời đáp lại.

Hán Sơn ngạc nhiên nhìn quanh, chẳng thấy bóng dáng cô gái đâu cả. Chàng nhìn thẳng vào phía trong, cũng chỉ nhìn thấy vách đá lạnh tanh với những mẩu nền thừa vung vãi.

Cầm Tiên đã biến mất rồi.

Chàng giật mình kêu nho nhỏ :

- Cẩm Tiên đã tìm nơi khác luyện nửa pho bí kíp, bởi nàng không muốn bị ta ngăn cản.

Sự phán đoán của Hán Sơn là đúng vì cuộn da quý báu đã chẳng còn ở trong hang.

Mồ hôi bỗng toát ra ướt áo, Hán Sơn đậm chân la lớn :

- Không thể được. Nàng sẽ chết vì hành công sai lạc và thất thoát luôn nửa pho tuyệt thể vô công.

Chàng vội phóng vèo ra khỏi hang động, trụ trên một ngọn cây đào mắt tìm kiếm bóng dáng cô gái. Thật không ngờ trong lúc Hán Sơn quay về hang động thì Cẩm Tiên đã đem nửa pho bí kíp lần nhanh về một hướng khác mất rồi.

Hán Sơn triển vận nội lực và kêu thật lớn :

- Cẩm Tiên... Cẩm Tiên...

Tiếng kêu của chàng vang xa trong lòng vực nhưng vẫn chẳng nghe một lời đáp phản hồi.

Chàng lắc đầu chán nản :

- Cô gái kỳ quái này cứng đầu và liều mạng lạ lùng. Ta biết phải làm sao đây?

Buông mình xuống một tảng đá, Hán Sơn lại ôm đầu suy nghĩ. Chàng chợt nhớ ra một điều, gương mặt liền tươi tỉnh...

Và chàng nói một mình :

- Cẩm Tiên chưa đủ sức thoát khỏi vực sâu này bằng con đường trở lên miệng vực cao hàng ngàn thước. Nàng cũng chưa biết ngã đi vào khác như Linh Phụng. Vậy ta cứ bình tĩnh tìm kiếm nàng trong lòng vực, trước sau gì cũng thấy Cẩm Tiên... Và cũng trong thời gian này ta chờ dịp gặp lại Linh Phụng.. nếu nàng còn trở lại đây tìm pho bí kíp của bá phụ Kỳ Long.

Tinh thần bớt căng thẳng, Hán Sơn trở vào hang động nghỉ ngơi, khi ánh hoàng hôn vừa tắt.

Chàng dự định sáng hôm sau sẽ tiếp tục tìm kiếm Cẩm Tiên và truy tầm phần đầu của pho Thiên Chiêu Suru Lục...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Thu Nạp Chân Khí Đại Ma Đầu

Đã đến ngày Giáo chủ Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng đến thanh lâu Vân Mộng, Huệ Tiên nữ chủ đang nóng lòng chờ đón tình nhân.

Ả đã hạ lệnh cho bọn tỷ nữ, ca nhi sửa soạn sẵn sàng buổi tiệc lớn nghênh đón Giáo chủ tình lang, với đậm tửu và các món ăn cực độc cường dương phục vụ cho ngày hội ngộ.

Ngồi trong trướng gấm, Huệ Tiên nhắm tính nàng còn phải trải qua mười chu kỳ hành công luyện khí để môn Âm Dương Bạch chân khí của nàng đạt tới mức thượng thừa. Khi đó ma công của nàng sẽ là thiên hạ vô địch, có thể tóm thâu quần ma và khuynh đảo võ lâm Trung Thổ.

Ả phải ngạc nhiên bởi sức lực phi thường của Dương Sùng. Lão Giáo chủ Vạn Độc này là nguồn cung cấp chân khí gần như bất tận cho cô ả rút tia tính lực để ả luyện ma công bằng Hấp Tinh đại pháp. Với gương mặt xấu xí ghê gớm như ngạ quỷ, mỗi khi Dương Sùng đến thanh lâu Vân Mộng là bọn kỹ nữ lần trốn hết, lão chỉ còn vui vầy trăng gió với nữ chủ Huệ Tiên. Điều này càng khiến Huệ Tiên thêm thích thú...

Có thời gian Huệ Tiên đã sợ Dương Sùng cạn kiệt tinh lực, không đủ cung ứng cho ả luyện ma công nên ả toan bắt Hán Sơn thay thế. Nhưng giờ đây chỉ còn mười chu kỳ nữa để đạt tới ma công tuyệt đỉnh, một mình lão Giáo chủ Vạn Độc Thần Ma này cũng đủ cho ả luyện khí hành công.

Vừa thấy chiếc kiệu đen thui với lá cờ thù hình nhện độc ghé vào thanh lâu, Huệ Tiên đã ra tận thang lầu nghênh đón.

Vạn Độc Thần Ma cười hềnh hếch ôm chầm lấy Huệ Tiên âu yếm :

- Tình nương ơi, ta thương nhớ ái nương quá chừng.

- Thương nhớ mà ba tháng trời mới đến thanh lâu một lần, tiện thiếp nhớ đến chết khô chết héo. Coi bộ thiếp phải cần có một tình lang khác đến thay...

Vạn Độc Thần Ma trừng đôi mắt đỏ như hai cục lửa.

Lão ta gần giọng :

- Bậy... Bậy... Đứa nào ba đầu sáu tay, pháp thuật đầy mình. Võ công thượng thặng tới đây hòng thế chỗ ta... thì ta cũng vận hòng hết...

Đã có ý đồ rút ngắn những chu kỳ luyện khí nên Huệ Tiên lại bày trò nhõng nhẽo :

- Nhưng Giáo chủ tình lang lâu tới quá, thiếp biết phải làm sao lấp nổi khoảng trống vắng lạnh lòng...

Dương Sùng cọ bộ râu vào bên má Huệ Tiên, lão thì thảo :

- Vậy thì hai tháng một lần nhé...

Huệ Tiên cười ré lên vì bị hàm râu chọc nhột, rồi ả uốn eo :

- Một tháng thôi. Kể từ nay cứ một tháng Giáo chủ phải đến với tiện thiếp một lần...

Vạn Độc Thần Ma gật đầu lia lịa :

- Được, được... Ý muốn của tình nương là ý trời. Mỗi tháng ta sẽ tới một lần với ái nương.

Huệ Tiên rót ngay một chung dâm tửu đưa tận miệng Dương Sùng :

- Hào hảo... có như vậy mới chứng tỏ được rằng Giáo chủ yêu tiện nữ này nhất trên đời chứ.

Dương Sùng nốc cạn hết chung rượu này đến chung rượu khác. Dâm tửu càng khiến lão bùng bùng nhục cảm, vòng tay ôm chặt lấy Huệ Tiên.

Bàn tay cầm đũa thoăn thoắt, Huệ Tiên tiếp những món ăn cực độc như gan cóc tía Động Đình, nấm Đông Cô, Rết chúa lẫn bột chiên giòn, Bò cạp Hồ Đầu Sơn nướng ngũ vị, Rắn độc hấp cả nọc... Người thường xoi những món này vào sẽ trúng độc sùi bọt mép chết ngay. Nhưng với ác ma Dương Sùng thì lão dùng các món ghê gớm này với dâm tửu chỉ tăng thêm sức mạnh dục tình. Cuộc mây mưa trong trường gấm sẽ vô cùng tuyệt thú.

Khi bầu rượu đã cạn Huệ Tiên diu Vạn Độc Thần Ma vào trong màn lụa trường hồng. Dương Sùng quên cả đất trời trong cuộc trăng hoa, còn Huệ Tiên triển vận ngay Hấp Tinh đại pháp...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 138: Hồi 138

Nửa giờ sau, Dương Sùng nằm mê muội như chết trên nệm gấm còn Huệ Tiên thoải mái ra khỏi màn với y phục mỏng manh.

Cô ả ngồi ngay giữa phòng vận khí phát công, cứ thêm một lần rút rủa tinh lực của Vạn Độc giáo chủ, ma công của Huệ Tiên lại ảo diệu mãnh liệt gấp bội.

Giương mặt Huệ Tiên rạng rỡ hẳn lên. Cô ả nhắm tính chỉ còn chín chu thiên nữa nàng đạt tới tuyệt đỉnh của bí kíp ma công Âm Dương Bạch chân khí...

Phát công vùn vụt một hồi đã thoải mái, cô ả vỗ tay ba tiếng. Lập tức có một tỷ nữ bước vào cúi đầu đợi lệnh.

Huệ Tiên phẩy tay :

- Hãy đưa vào cho ta một bình Phục Thần Tuyền...

Tỷ nữ lại cúi đầu :

- Tuân lệnh nữ chủ.

Lát sau, một bình rượu nhỏ đặt trên chiếc khay bằng bạc đã được tỷ nữ cung kính mang vào, đặt trên chiếc kỷ gỗ quý.

Huệ Tiên chỉ cần liếc mắt tỳ nữ đã lui ra, khép kín màn cửa và rời bước khỏi thư phòng.

Lúc đó ở bên trong Huệ Tiên mới vén màn, dựng Vạn Độc Thần Ma ngồi dựa vào vách.

Ả rót thứ rượu Phục Thần vào chiếc ly bạch ngọc dốc vào mồm lão Giáo chủ đang mê mệt sau cơn hoan lạc, tinh lực tiêu tan.

Chỉ vài khắc sau Dương Sùng đã mở mắt và lại choàng tay ôm lấy Huệ Tiên thật nhiệt cuồng.

Nhưng Huệ Tiên đã khéo léo lách mình như con rắn độc.

Miệng ả cười tươi, cất tiếng ôn ền :

- Giáo chủ, hãy dùng trà cho khỏe đã...

Phục Thần tửu đã giúp Dương Sùng lấy lại thần khí.

Guồng mặt lão tươi rói :

- Ôi. Ái nương, hôm nay ta sung sướng quá. Ái nương làm ta thật hài lòng.

Ánh mắt Huệ Tiên lúng liếng nhìn Vạn Độc Thần Ma :

- Vậy Giáo chủ tình lang có gì làm thiếp vui lòng không?

Dương Sùng nhăn trán như suy nghĩ, chợt bật cười ha hả :

- Ô, có đấy... Ta đã biết ái nương không ưa lão già bịt mặt, kẻ thường quấy phá ái nương nên ta đã ra lệnh cho các Phân đàn phải truy lùng lão ta ráo riết. Hiện nay tuy chưa bắt được quái nhân ấy nhưng lão đã lần trốn rồi, không dám chường mặt ra chốn giang hồ nữa Huệ Tiên vui vè :

- Thế thì hay lắm. Bởi gã trai được lão quái nhân ấy giải thoát nơi bờ suối Nhạn Sầu cũng đã bị thiếp đánh văng xuống vực sâu rồi.

Dương Sùng nhướng mắt :

- Vực sâu nào?

Dâm phụ đáp ngay :

- Vực Hồ Huyệt đó. Vực thẳm sâu ngàn trượng. Thiếp đánh gã cùng yêu nữ Cẩm Tiên xuống đó, bọn chúng đành chịu chết thôi.

Giáo chủ Vạn Độc bỗng lắc đầu :

- Ôi, gã trai ấy chính là Vương Hán Sơn, con trai của Hắc Ung Vương Hán Đạo. Nó và quái nữ Cẩm Tiên rất nguy hiểm cho chúng ta. Ái nương đánh chúng xuống vực Hồ Huyệt thì chưa phải trừ diệt được bọn chúng đâu.

Dâm phụ Huệ Tiên tỏ vẻ kinh ngạc :

- Giáo chủ nói sao? Lọt xuống vực Hồ Huyệt thì dễ gì chúng thoát ra được nữa?

Vạn Độc Thần Ma lắc đầu :

- Nói vậy là ái nương chưa biết gì về vực Hồ Huyệt. Từ miệng vực nhìn xuống quả là muôn vàn nguy hiểm nhưng có một con đường xuyên qua thung lũng cây gai sẽ vào lòng vực dễ dàng, và ra bằng ngã đó cũng bình thường như dạo chợ vậy thôi. Ngay bây giờ ta và ái nương phải tới ngay thung lũng cây gai may ra mới chặn bắt được hai đứa ấy.

Huệ Tiên hiểu ra...

Cô ả không căm ghét Hán Sơn bằng cô gái Cẩm Tiên, kẻ đã dám chọc phá ả nhiều lần.

Nếu vực Hồ Huyệt có lối thoát thì ả cần phải chặn ngay con đường sống của Cẩm Tiên.

Lập tức kéo Vạn Độc Thần Ma đứng dậy, Huệ Tiên bảo :

- Cuộc vui thú của đôi ta đã xong. Giáo chủ tình lang hãy cùng thiếp đến thung lũng cây gai truy bắt hai đứa ấy để trừ khử cho xong mối hiểm họa về sau.

Dương Sùng gật đầu :

- Ái nương muốn thế thì ta cùng đi với ái nương. Sự thật việc này ta giao cho lũ thuộc hạ làm cũng được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Luyện Chiêu Thiên Chiêu Suru Lục

Phi Bằng bước vào hậu liêu sau chùa Lô Âm đã thấy Linh Phụng thì vui mừng lắm.

Gã kêu lên :

- Trời ơi, Linh muội làm ngu huynh lo sợ, chẳng biết muội đã đi đường nào mất tích.

Tưởng Phi Bằng chưa biết gì, Linh Phụng đáp lửng lơ :

- Thấy huynh ôn luyện chương pháp mệt mỏi cần phải ngủ nên muội dạo chơi quanh vùng cho đỡ buồn vậy thôi.

Phi Bằng nhướng mắt :

- Muội dạo chơi à? Không đúng đâu. Muội đã làm một hành động rất là quan trọng.

Linh Phụng vẫn nói :

- Muội đã nói... chỉ dạo chơi thôi mà...

Phi Bằng liền rút mảnh khăn thêu và dải dây lưng màu xanh cho cô gái xem :

- Chắc Linh muội chẳng lạ gì những vật này chứ?

Lúc ấy Linh Phụng mới nghiêm nét mặt :

- À, thì ra Tổng huynh theo dõi muội à? Nếu vậy thì muội nói rõ cho huynh biết muội đã xem bản chỉ dẫn của bá phụ và theo đến vực Hồ Huyết thăm dò nơi cất giấu pho bí kíp...

Phi Bằng hỏi ngay :

- Muội đã phát hiện được cái gì chưa?

Linh Phụng lắc đầu :

- Chỉ mới tìm thấy đường đi, ngoài ra muội chưa thấy được gì khác.

Sắc diện Phi Bằng đầy vẻ kiêu hãnh. Gã đưa cuộn da cho Linh Phụng xem. Giọng gã sôi nổi :

- Tuy chỉ đi theo Linh muội, nhưng huynh đã tìm ra bảo vật rồi.

Cô gái nhìn xoáy vào cuộn da trên tay Phi Bằng :

- Cái gì vậy, Tổng huynh?

Phi Bằng gần từng tiếng :

- Thiên Chiêu Suru Lục...

Linh Phụng giật mình, chớp ngay lấy cuộn da.

Nàng hỏi nhanh :

- Thiên Chiêu Suru Lục thật à?

Bật cười sung sướng, Phi Bằng lẹ miệng :

- Còn gì nữa, chữ nghĩa rành rành.

Mở ngay cuộn da ra xem, Linh Phụng gật gù :

- Đúng là Thiên Chiêu Suu Lục, nhưng chỉ mới có nửa bộ.

Đến lượt Phi Bằng sừng sốt :

- Muội nói sao, chỉ mới là nửa bộ?

Trao ngay cuộn da cho gã trai Linh Phụng bảo :

- Đây chỉ mới là phần đầu của pho võ công, còn phần sau nữa. Tổng huynh thử đọc xem.

Phi Bằng nóng nảy đọc nhanh.

Gã chột ngược lên :

- Ôi, thế này là... thế nào?

Linh Phụng mỉm cười :

- Là còn nửa pho bá phụ đã cất giấu ở nơi khác chứ còn sao nữa?

Phi Bằng nôn nóng :

- Còn nửa bộ làm sao ta tìm ra được?

- Có thể sẽ chẳng bao giờ tìm ra.

Câu trả lời của Linh Phụng làm Phi Bằng nổi giận :

- Tại sao?

Giọng Linh Phụng vẫn thản nhiên :

- Vì bá phụ biết những kẻ như chúng ta chỉ đủ sức luyện nửa pho bí kíp này thôi.

Phi Bằng bực tức càu nhàu :

- Thật là vô lý, tiền bối coi thường hậu sinh quá nhỉ?

Rồi gã lại gật gù :

- Thôi được, luyện phần nửa ta cũng luyện. Khi đã thành đạt nửa pho võ công tuyệt luân này cũng đủ cho ta oai chấn giang hồ rồi.

Linh Phụng chậm rãi, dịu dàng nói :

- Tùy huynh thôi. Còn muội thì nhất định phải gấp cho được bá phụ mới xin luyện pho bí kíp này.

Phi Bằng lắc đầu :

- Như vậy là Linh muội bỏ phí tài gian quá. Biết chừng nào muội mới tìm gặp được bá phụ Kỳ Long?

Gã trầm giọng nói tiếp :

- Ngày mai chúng ta sẽ cùng nhau xuống vùng Hồ Huyệt.

Linh Phụng ngạc nhiên :

- Huynh muốn xuống nơi ấy nữa làm gì?

Phi Bằng nói thật lòng mình :

- Luyện pho võ công này huynh rất sợ Vạn Độc Quỷ môn, quần hùng và các võ phái khác biết... Sẽ chẳng bọn nào để yên cho ta luyện được pho bí kíp tuyệt luân. Bởi vậy ta phải xuống vực sâu Hồ Huyệt tìm một hang đá luyện công mới được an toàn.

Gã lại nhìn Linh Phụng :

- Linh muội cùng luyện với huynh chứ?

Cô gái lắc đầu :

- Muội bây giờ chỉ nghĩ đến một sứ mệnh cao cả là phục hưng gia phái Thượng Quan, diệt trừ Vạn Độc Quỷ môn để ổn định võ lâm Trung Thổ, khi gặp bá phụ muội mới luyện cả toàn pho Thiên Chiêu Suru Lục này.

Phi Bằng chợt hỏi :

- Còn việc tìm song thân và hai đệ đệ của muội thì sao?

Linh Phụng bỗng bừng sắc giận, nàng nhìn thẳng vào Phi Bằng và giọng nàng thật gay gắt :

- Huynh còn dám hỏi muội câu ấy sao? Tuy huynh che giấu sự thật nhưng muội cũng đã biết toàn gia muội bị tru sát rồi.

Tuy là kẻ trăng tráo, Phi Bằng cũng phải đỏ mặt :

- Xin tạ lỗi với muội. Nguyên nhân là huynh sợ nói ra sự thật muội sẽ đau lòng không thiết tha đến đời sống nữa.

Linh Phụng cười lạt :

- Chứ chẳng phải huynh muốn lấy lý do đưa muội đi tìm song thân để có dịp gần gũi muội sao? Bây giờ cả thân xác muội huynh cũng đã tỏ tường. Huynh miễn nguyện rồi chứ?

Phi Bằng giật mình, chẳng hiểu vì lý do nào Linh Phụng đã biết rõ sự thật đau lòng về gia quyến nàng. Gã vội buột lời nói khéo :

- Muội đừng nên nặng lời cay đắng với huynh... Tất cả chỉ vì huynh yêu muội nồng nhiệt. Còn chuyện xảy ra trong mật thất của bọn người xấu là hoàn toàn ngoài ý muốn của huynh... giữa lúc lý trí huynh đã bị mê muội rồi. Sự thật lúc nào huynh cũng tôn trọng muội và mong cuộc hôn nhân của đôi ta được tốt đẹp đàng hoàng.

Linh Phụng thờ dãi :

- Thôi, chuyện không đẹp đã qua, đừng nên nhắc lại nữa, cứ cho do định mệnh vậy thôi...

Dứt lời, Linh Phụng lẳng lặng bỏ ra ngoài như chẳng muốn nghe Phi Bằng nói thêm lời nào nữa.

Phi Bằng cũng chẳng dám bước theo Linh Phụng.

Gã thở một hơi dài nhẹ nhõm. Trong lòng gã rộn lên hai niềm vui sướng. Điều thứ nhất là hấn nắm trong tay nửa pho võ công tuyệt thế, điều thứ hai là Linh Phụng biết ra chuyện trí trá của gã mà vẫn không rời bỏ gã.

Phi Bằng thầm nói một mình :

- Việc cần thiết bây giờ là ta phải luyện nửa pho Thiên Chiêu Suru Lục rồi đột nhập Tổng đàn Vạn Độc Quỷ môn giải thoát song thân và các đệ muội.

- Sau đó ta thành hôn với Linh Phụng, tất nhiên bá phụ nàng sẽ truyền nốt nửa pho bí kíp cho ta... Ôi, với pho võ công tuyệt luân ta trở thành võ lâm độc bá.

Sung sướng khắp khối trong lòng, Phi Bằng đi quanh hậu liêu soạn sẵn những thứ cần dùng để sáng hôm sau cùng Linh Phụng đi vào Hồ Huyệt bắt đầu hành công, luyện khí.

Điều duy nhất Phi Bằng phải lo lắng là tránh thoát những cặp mắt theo dõi của bọn Vạn Độc Quỷ môn.

Chuyện này chẳng phải dễ dàng, vì bọn Vạn Độc Quỷ môn dường như có trăm tai nghìn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Trên Đỉnh Núi Thạch Ứng

Ầm Ầm..

Chưởng lực vỗ ra làm bay luôn một móm đá.

Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long dựng chòm râu bạc, đôi mắt rực ánh tinh quang xanh biếc.

Son Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc vỗ tay hoan hỉ :

- Hào công phu. Hào công phu.

Ông ta quay một vòng, dựng song thủ, từ móm đá cao ngất đẩy xuống hai luồng kinh khí.

Bình Bình...

Kinh phong ầm ầm di động, thổi bay rừng cây phong thụ xum xuê, đào một lỗ lớn xuyên vách đá, cát bụi mù trời như thiên hôn địa ám.

Thượng Quan Kỳ Long sắc diện rạng rỡ, phóng vèo tới vỗ vai người bạn già :

- Ôi, lão đệ cũng đã luyện xong nội khí thật cừ khôi.

Cả hai cùng cười hi hả. Nơi đình Thạch Ứng hoang vắng này hai vị lão tiền bối võ lâm mặc sức tung hoành, luyện nội lực đến mức xuất thần nhập hóa...

Son đông tuyệt hủ kéo tay Thượng Quan Kỳ Long ngồi xuống tảng đá lớn bằng phẳng. Lão moi trong bọc ra một bầu rượu và chiếc chung sành :

- Nào, chúng ta hãy tự thưởng vài chung Mai Quế Lộ để mừng ngày đạt thành nội khí công phu.

Vừa nhấp chung rượu, Kim Điều Đại Kiệt vừa gật gù :

- Thời gian qua huynh đệ ta phải ẩn thân luyện khí vì muốn đủ sức làm chủ pho võ công Thiên Chiêu Suru Lục, trừ khử bọn Vạn Độc Quỷ môn, ổn định quần hùng Trung Thổ.

Luồng gió núi thổi phát phơ mái tóc bạc như những sợi cước, ông lại ngậm ngùi :

- Cũng vì lão phu đem pho Thiên Chiêu Suru Lục từ Tây Vực về mà gây thảm họa cho Thượng Quan gia phái, Vương Đài trang, Tổng Linh võ đường cho đến Miêu gia bảo cũng bị họa lây...

Thái Kinh Ngạc gật đầu :

- Toàn gia Kim Điều Nhị Kiệt Thượng Quan Kỳ Phùng, Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm phải vong mạng dưới tay bọn Vạn Độc Quỷ môn, thật là nỗi đau đớn của các gia phái trong vùng Tây An, Đại Biệt. Nhưng vì chính nghĩa ta phải hy sinh...

Thượng Quan Kỳ Long nắm tay Thái Kinh Ngạc :

- Nhiệt tâm của lão đệ thật đáng quý, để ẩn tích an toàn, bảo quản được pho võ công tuyệt thế... ta phải ngụy tạo một huyết án ngay trong gia trang của lão đệ. Những xác chết giả trang đã qua mắt được bọn Vạn Độc Quỷ môn nên bọn ta mới yên thân rút vào bí mật luyện công phu nội khí chờ ngày quét cho lũ ma giáo tan tành.

Son Đông Tuyệt Thủ tợp một ngụm rượu, giọng đầy khảng khái :

- Nói chi đến đóng góp nho nhỏ của ngu đệ vào đại nghĩa. Chỉ tội cho Thượng Quan Linh Phụng trở thành đích nhắm của lũ quần ma.

Thượng Quan Kỳ Long nói ngay :

- Bởi vậy trong suốt thời gian quy ẩn luyện dương công nội khí, lão phu vẫn phải bịt mặt ra chốn giang hồ bảo vệ Thượng Quan Linh Phụng và cả tiểu đệ diệt Vương Hán Sơn.

Thái Kinh Ngạc mỉm cười :

[Thiếu một đoạn]

... Và bọn Vạn Độc Quỷ môn cùng võ lâm quần hùng đều kinh ngạc thấy một lão già bịt mặt xuất hiện, với hành tung xuất quỷ nhập thần.

Hai chiếc chung sành chạm nhau nhưng rượu chẳng bắn ra một giọt, Thượng Quan Kỳ Long cất giọng đầy phấn khích :

- Hôm nay cả hai ta đều đã luyện thành dương công nội khí, đủ sức tiếp thu pho Thiên Chiêu Suru Lục. Vậy hãy cùng nhau xuống Hồ Huyết đem bộ võ công tuyệt thế ấy về luyện khí hành công.

Son Đông Tuyệt Thủ nhướng mắt :

- Hồ Huyệt là một vực sâu thẳm ở vùng Nam Hưng. Thì ra lão huynh đã cất giấu pho võ công nơi địa huyệt ấy?

Kim Điều Đại Kiệt gật đầu :

- Vực ấy có một lối vào từ thung lũng cây gai giữa nơi hoang tịch. Ta chẳng lo bị phát giác.

Thái Kinh Ngạc chợt hỏi :

- Đường như lão huynh có lưu lại cho Linh Phụng một bản hướng dẫn đến nơi cất giấu pho bí kíp ấy? Nếu chẳng may phe đối thủ nào đoạt được rất nguy hiểm cho ta.

Bàn tay Thượng Quan Kỳ Long phẩy nhẹ :

- Không sao, bản chỉ dẫn ấy ngu huynh đã để trong chiếc trâm ngọc, dặn dò Linh Phụng bảo quản. Đó chỉ là cách đề phòng... Nếu chẳng may lão huynh có mệnh hệ thì kẻ hậu duệ là Linh Phụng cũng còn làm chủ được pho tuyệt thế võ công. Và lại nếu theo bản chỉ dẫn cũng chỉ tìm được phần đầu của Thiên Chiêu Suru Lục. Phải luyện hết phần đầu mới hiểu ra phần ghi chú để tìm ra nửa bộ Hạ Chiêu... mà như lão đệ đã rõ rồi đấy... muốn luyện được nửa pho thì cần chân dương nội khí tới mức nào, chẳng phải bất cứ ai cũng luyện nổi.

Son Đông Tuyết Thủ hiểu ra :

- Đúng vậy, nếu luyện Thiên Chiêu Suru Lục dễ dàng thì lão huynh đã luyện từ lâu, đâu đến nỗi phải kéo theo ngu đệ tập trung nội khí chân dương trong thời gian dài đằng đẳng.

Trong lúc Kim Điều Đại Kiệt tiếp tục rót rượu ra chung, Thái Kinh Ngạc lại nồn nóng bảo :

- Nay đã quyết định rồi thì ta nên xuống ngay vực thăm thu lại pho bí kíp, lão huynh chớ nên chần chừ, bỏ phí thời gian.

Thượng Quan Kỳ Long nắm tay người bạn già và trao chung rượu :

- Xong buổi đối ẩm này là ta đi thôi, lão đệ đừng nóng.

Đôi bạn già lại tiếp tục uống rượu cho tới cạn bầu. Lúc ấy Kim Điều Đại Kiệt mới phẩy tay :

- Nào ta đi, thời gian còn sớm chán...

Rời khỏi đình Thạch Ứng, Thái Kinh Ngạc hỏi :

- Ta tới điểm nào của vùng sơn cước Nam Hưng?

Thượng Quan Kỳ Long trò tay :

- Trung tâm của vùng Nam Hưng là Thiên Nam trấn. Ta cứ tới đó xem xét tình hình rồi hãy tìm vào Hồ Huyệt.

Son Đông Tuyết Thủ dõi mắt nhìn :

- Phải Thiên Nam trấn là nơi có ngôi chùa cổ Lô Âm chăng?

Vẫn phi hành vùn vụt, Thượng Quan Kỳ Long đáp :

- Chính nơi ấy đó.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Hồi 141

Đôi bạn già lướt gió đi ào ào, chẳng mấy chốc đã nhìn thấy thị Thiên Nam trấn...

Bỗng Thái Kinh Ngạc vươn tay giật vạt áo Thượng Quan Kỳ Long làm ám hiệu. Cũng trong lúc ấy Kim Điều Đại Kiệt nhận ra nhiều bóng dáng quái lạ đang khinh thân đề khí về hướng Thiên Nam trấn.

Cả hai cùng lút vào một rặng cây, trụ yên trong tàng lá đôi mắt nhìn.

Thái Kinh Ngạc thì thảo :

- Ngụ đệ thấy những bóng dáng kia có đủ các y trang, dấu hiệu của quần hùng và quần ma. Bọn chúng tụ về Thiên Nam trấn hẳn là có ý đồ gì đấy.

Thượng Quan Kỳ Long trầm giọng :

- Tốt nhất là ta hãy vào Quần Âm đài trong thị trấn. Đó là một tửu lầu có rượu ngon, thường thu hút bọn võ lâm cao thủ. Ngồi trong tửu lầu ta sẽ lắng nghe được nhiều chuyện đáng quan tâm.

Son Đông Tuyết Thủ gật nhẹ :

- Phải đấy, ta cùng vào tửu lầu này là hay nhất.

Hai người rời khỏi tàng cây, hóng vèo vào thị trấn. Vừa đến đầu chợ là đôi bạn già chao mình xuống ở một vùng khúc quanh vắng vẻ, rồi dẫn nhau đi tới Quần Âm đài...

Quả đúng như lời Thượng Quan Kỳ Long: Trong tửu lầu đã đông nghẹt khách, trang phục đủ kiểu nhưng gương mặt nam nữ, già trẻ đều có vẻ uy dũng, phong trần.

Thượng Quan Kỳ Long và Son Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc ăn mặc như những đạo sĩ, diện mạo đã hóa trang nên bọn thực khách trong tửu lầu chẳng thèm dòm ngó.

Ngồi vào bàn kê rượu thịt, Kim Điều Đại Kiệt lại kín đáo cho tên tiểu nhị hầu bàn một nắm bạc vụn rồi hỏi nhỏ :

- Hôm nay ở trấn ta có việc gì mà như ngày hội vậy?

Gã tiểu nhị đáp ngay :

- Bẩm quý khách, chẳng biết chuyện gì xảy ra nhưng khách khứa tới đây đều là người trong các phái võ... ngoài ra còn những dị nhân quái nữ mà kẻ hầu hạ này chẳng rõ là ai.

Thượng Quan Kỳ Long liền nắm tay Thái Kinh Ngạc, ra hiệu lặng im để nghe ngóng những câu chuyện bên các bàn rượu.

Lúc đó, khách vào càng thêm đông. Đôi bạn già phải triển vận thánh lực để tò mò nghe lén.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Tẩu Hỏa Nhập Ma

Gặp Vương Hán Sơn trong chốn vực sâu mà phải trốn chạy, Linh Phụng thật đau lòng...

Nhưng biết làm sao khi cái ngàn vàng của người con gái đã chẳng còn nguyên vẹn?

Nàng đau đớn tự nhận mình chẳng còn xứng đáng với Hán Sơn, dù sự việc xảy ra chẳng phải do nàng gây nên tội.

Vừa tan vỡ mối tình trong trắng từ tuổi hoa niên, vừa biết thảm họa gia đình... phụ mẫu cùng hai đệ đệ đều bị tru sát... đau thương càng gấp bội như phá vỡ trái tim Linh Phụng. Nàng thấy lòng mình tan nát, đầu óc quay cuồng và trong một lúc tinh thần suy sụp nàng đã toan tự kết liễu đời mình cho xong một kiếp hồng nhan.

Nhưng Linh Phụng đã kịp thời được bầu nhiệt huyết nung nóng cả tâm hồn lẫn thể xác. Nàng nhớ đến mối thù sâu nặng với bọn Vạn Độc Quý môn và bổn phận thiêng liêng của nàng là hậu duệ kế tục Chương môn với nhiệm vụ phục hưng Thượng Quan gia phái.

Lòng căm thù bọn ma giáo sôi sục, cùng nghĩa vụ với gia môn đã giúp Linh Phụng đứng vững. Nàng vươn lên trong tinh thần dũng cảm, vượt lên trên những đau đớn tuyệt vọng để tiếp tục nuôi dưỡng hòn căm, buộc bọn Vạn Độc Quý môn phải đền nợ máu.

Hôm nay, Linh Phụng cùng Phi Bằng trở lại vực sâu tìm một hang động cho Phi Bằng luyện nửa pho võ công. Còn nàng tiếp tục truy tầm nửa pho hậu chiêu của bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục...

Phi Bằng đã mang sẵn ý đồ thâm kín. Gã không tiết lộ cho Vạn Độc giáo chủ biết tin tức về pho võ công tuyệt thế, mà quyết định luyện bộ bí kíp này để quật lại bọn chúng, cứu thoát mẹ cha trong mật thất của Dương Sùng.

Bởi vậy dù mới nắm được phần đầu của Thiên Chiêu Suru Lục, Phi Bằng vẫn xem qua phần chỉ dẫn rồi ẩn nơi hang động khởi sự vận khí hành công.

Từ một góc hang Linh Phụng âm thầm theo dõi Phi Bằng.

Cuộn da đặt trước mặt, Phi Bằng tọa công vận khí, càng lúc càng tập trung nội khí chân dương để tiếp thu bí kíp tuyệt luân.

Thời khắc trôi qua, mỗi chu kỳ hành công là mồ hôi Phi Bằng toát ra như tắm.

Bỗng Linh Phụng thấy đỉnh đầu Phi Bằng tỏa lên một luồng khói mờ ảo trắng tinh... Diện mạo gã bạc phéch, đỏ rần, xanh tái rồi trở thành xám ngoét...

Thình lình Phi Bằng rú lên một tiếng khùng khiếp và té ngửa trên nền đá tựa một thân cây bật rễ.

Linh Phụng vội chạy lại gần, nàng thấy đôi mắt Phi Bằng nhắm nghiền, sắc diện trắng như tờ giấy ướt dẫm mồ hôi, hai mép rỉ máu... rồi cả thất khiếu đều tuôn máu như suối trào.

Linh Phụng kêu to :

- Trời ơi, Tổng huynh chết mất!

Dù sao Tổng Phi Bằng cũng là bạn đường đã cùng nàng trải qua nhiều hiểm nguy sóng gió, Linh Phụng giật mình kinh sợ vì biết gã công tử đã bị tẩu hỏa nhập ma...

Đến ngay bên cạnh Phi Bằng, nàng không chể mảy huyết đạo cho máu bớt tuôn chảy, nhưng gã trai vẫn hôn mê, ngất lịm.

Chộp lấy cuộn da ghi chép võ công, Linh Phụng đọc nhanh và chột hiểu nguyên nhân...

Nàng lẩm bẩm :

- Tổng Phi Bằng luyện khí hành công đúng phương pháp chỉ dẫn... Nhưng chân dương nội khí của chàng ta không đủ tiếp thu những chiêu thức Thiên Chiêu Suru Lục nên đã bị tẩu hỏa nhập ma... nếu không cứu cấp kịp thời sẽ nguy tính mạng.

Linh Phụng dựng Phi Bằng ngồi lên. Nàng thấy mồ hôi gã toát dầm thân mình, tay chân lạnh giá.

Nàng trầm giọng kêu lên :

- Ôi... Hãn Xuất Như châu, Tứ Chi Quyết Lãnh... phải truyền nội khí cho chàng ta mới mong cứu gỡ được.

Lập tức áp hai bàn tay, vừa đỡ thân hình Phi Bằng vừa truyền chân khí cho gã.

Thời gian trôi qua, cơ thể Phi Bằng ấm nóng dần và Linh Phụng cũng cảm thấy kiệt sức. Nàng đặt Phi Bằng nằm xuống tiếp tục xoa nắn các huyết đạo.

Chợt nhớ trong bọc có mấy viên Hoàn Kiện đơn, Linh Phụng lấy ra hai viên nhét vào miệng gã công tử.

Gương mặt Phi Bằng không còn xanh tái nữa, nhưng Linh Phụng biết gã chưa qua cơn nguy hiểm. Thần khí của gã chưa hồi phục kinh mạch xáo trộn, tim gã có thể ngừng đập chưa biết lúc nào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Tìm Linh Chi Thảo

Chợt nhớ có Linh Chi là thần dược cứu nguy những kẻ bị tẩu hỏa nhập ma, Linh Phụng nói một mình :

- Phải rồi, dưới vực sâu này thường có loại cỏ Linh Chi trong những kẽ đá. Cần tìm nhanh về cứu mạng Phi Bằng.

Nàng vội bước nhanh ra ngoài, len lỏi thoăn thoắt qua những vạt lau xây đi tìm thứ dược thảo linh nghiệm cần thiết.

Thoáng trông bên sườn thạch động có nhiều đám cỏ xanh um, Linh Phụng nhanh chân tiến lại gần...

Xoẹt...

Tiếng động như có loài mãnh xà di chuyển làm Linh Phụng ngừng bước, ánh mắt đảo nhanh quan sát quanh mình...

Lớp lá khô lại xào xạc phía trước cách nàng không xa, Linh Phụng đặt tay vào chuôi kiếm đeo bên mình...

Không phải mãnh xà hay ác thú, Linh Phụng thấy một bóng người đang di chuyển, tay gạt cành cây, chân xéo lên những lớp lá khô tạo thành tiếng kêu ròn rã.

Nàng gằn giọng :

- Hừm, lại có kẻ nào lọt được vào địa huyết này?

Nép vào dưới một thân cây, Linh Phụng nắm chặt chuôi kiếm chờ đợi bóng người đi tới.

Diện mạo của gã rõ ràng, rồi một gương mặt dị dạng với hai cái thẹo dài trên đuôi mắt.

Linh Phụng hồi hộp thốt lên :

- Trời... Vương Hán Sơn.

Nàng đã nhận ra lớp mặt nạ hóa trang của người yêu mới bị đường kiếm của nàng làm rơi hôm trước.

Nhịp tim đập mạnh xao xuyến trong lòng. Nàng chỉ muốn kêu lên tiếng “Hán Sơn” thân thương... nhưng hai tiếng ấy nghẹn lại trong cổ họng đầy cay đắng. Nàng chỉ còn biết đau khổ nhìn chàng từ xa với cõi lòng tan nát, trăm mối tơ vò.

Linh Phụng lại băng khuôn mặt tự hỏi :

- Vương huynh xuống vực thăm này làm gì? Không lẽ chàng cũng đi tìm nơi cất giấu Thiên Chiêu Sư Lục như ta?

Nàng than thầm và tự trách :

- Ta đã trốn chạy chàng, ta đã làm chàng thất vọng sâu khổ cũng như ta? Vương huynh ơi, huynh có biết lòng muội còn đau đớn hơn huynh gấp vạn lần. Nhưng hoàn cảnh trái ngang rồi, đành hẹn kiếp sau tái hợp.

Khoảng cách giữa hai kẻ yêu nhau chẳng xa xôi gì vậy mà Linh Phụng đành núp bên gốc cây.

Hán Sơn cũng không hề biết Linh Phụng đang dõi theo chàng với tâm sự buồn đau. Chàng đang đi tìm Cẩm Tiên bởi lo ngại cô gái sẽ chết vì luyện công sai lạc, làm thất lạc luôn nửa pho bí kíp quý báu nhất trên đời.

Linh Phụng đang hồi hộp nhìn theo Hán Sơn, bỗng thấy chàng dừng lại bên đường mòn, khum hai bàn tay trước ngực và kêu lên :

- Cẩm Tiên... Cẩm Tiên...

Một thoáng ngạc nhiên, Linh Phụng tự hỏi: “Sao Vương huynh lại kêu Cẩm Tiên, Cẩm Tiên là ai?”

Tim nàng như se thắt khi nghĩ rằng Cẩm Tiên là người yêu mới của chàng. Làm sao nàng biết Cẩm Tiên chính là người bạn chí thân Miêu Khả Tú ở Hoàng Thạch Xuyên.

Qua phút đau lòng, Linh Phụng lại thầm nói một mình :

- Nếu chàng đã tìm được người hợp ý cũng hay. Cầu mong cho chàng trọn đời hưởng hạnh phúc, một mình ta đau khổ đủ rồi...

Chờ Hán Sơn đi khuất, Linh Phụng đến bên vách đá nhỏ vài khóm cỏ Linh Chi, rồi chạy nhanh về hang động.

Nàng rất sợ phải chạm mặt Hán Sơn. Nàng không thể sát đá với chàng và hậu quả sẽ ra sao trong cuộc tình ngang trái.

Thà một mình ôm hận, Linh Phụng không muốn Hán Sơn cũng phải đón đau đớn vất vả vì một mối tuyệt tình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Biến Cố Trùng Trùng

Quần Âm đài càng về trưa càng thêm đông khách.

Giữa đám người ăn uống ồn ào như ngày hội ấy, Thượng Quan Kỳ Long phải triển vận thánh lực xem nơi nào phát ra những chuyện đáng quan tâm.

Chợt ông bám cánh tay Thái Kinh Ngạc nói nhỏ :

- Hãy lắng nghe bọn người đang xầm xì bàn tán nơi mâm rượu bên cạnh trái chúng ta.

Son Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc đồng tai nghe ngóng, mắt quan sát bọn người quanh mâm rượu.

Một lão râu dài, mặt vàng như nghệ thấp giọng thì thào :

- Thượng Quan Kỳ Long tuyệt tích giang hồ nhưng mấy tháng gần đây bọn ma giáo và cả quần hùng đều dò biết Thượng Quan Linh Phụng cùng gã Phi Bổng công tử xuất hiện trong Thiên Nam trấn, rồi Vương Hán Sơn và quái nữ Cẩm Tiên cũng để lộ hành tung, sau cuộc giao đấu với Huệ Tiên dâm phụ. Bọn này đều là những nhân vật gần gũi với pho bí kíp võ công Thiên Chiêu Suru Lục...

Ả mặt hoa da phấn ngồi bên lão già nói nhỏ :

- Hừm, chẳng trách cao thủ hai phái Hắc Bạch bỗng dưng đều đổ dồn về Thiên Nam trấn này.

Lão râu dài trầm giọng :

- Võ lâm Hắc Bạch chú ý là vì Giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn Dương Sùng đột nhiên đưa dâm phụ Huệ Tiên tới đây. Hẳn là lão đại ma đầu này đã biết được việc gì có liên quan tới pho võ công tuyệt thế.

Gã trai non choẹt trong áo thư sinh vừa nâng chung rượu tợp một hớp, vừa đập vào tay lão già :

- Ôi, nếu Thiên Chiêu Suru Lục mà phát hiện được ở vùng Nam Hưng này thì võ lâm quần hùng cả hai phe Hắc Bạch đều lâm vòng kiếp nạn, thầy phơi đây núi, máu chảy thành sông.

Bộ mặt vàng khè của lão già lâm lão như già đi, lão nói :

- Tất nhiên rồi. Quần hùng Trung Thổ và bọn ma giáo đứng đầu là Vạn Độc Quỷ môn đều quyết tâm truy đoạt Thiên Chiêu Suru Lục, chưa kể đến các cao thủ Mông Cổ, Phù Tang... đã đột nhập Trung Nguyên rình rập. Một cuộc huyết đấu kinh hồn sẽ không tránh khỏi. Bọn ta là thứ gia phái nhỏ nhoi, tới đây chỉ lấy mất mà nhìn, đừng dại đột xông vào nơi chông phong đao kiếm của những tuyệt đại cao thủ đã từng gieo khiếp đảm chốn giang hồ.

Kim Điều Đại Kiệt thầm nói bên tai Son Đông Tuyệt Thủ :

- Lão đệ, hai ta nên đi ra ngoài thôi...

Thái Kinh Ngạc lặng lẽ đứng lên đến quầy trả tiền rượu thịt, rồi cặp bạn già nắm tay nhau ra khỏi Quần Âm đài, trở thuật khinh thân về hướng bắc.

Tới bên một vạt rừng cả hai đứng lại dưới tán cây phong thụ.

Thượng Quan Kỳ Long hỏi Thái Kinh Ngạc :

- Lão đệ đã nghe rõ lời bàn tán bên mâm rượu chứ?

Son Đông Tuyệt Thủ gật đầu :

- Ngu đệ đã nghe tất cả. Bây giờ sẽ tính sao?

Kim Điều Đại Kiệt phẩy tay :

- Phải xuống Hồ Huyết ngay thôi.

Cả hai đều phi hành gấp rút, lát sau đã đến thung lũng cây gai.

Nhìn những bụi gai bị đè rạp xuống và có vết grom chém, Thái Kinh Ngạc trầm giọng :

- Lão huynh, đường nhỏ dẫn xuống dưới đây rồi.

Thượng Quan Kỳ Long nhú mày :

- Đúng vậy lão đệ ạ. Ta phải vào nhanh xem tình hình ra sao.

Lách qua đám cây gai đã được vệt sẵn một con đường, Kim Điều Đại Kiệt phóng vèo vào trước, Sơn Đông Tuyệt Thủ theo sau.

Ngắm nhìn những hang động trong lòng vực, Thái Kinh Ngạc thích thú lên tiếng :

- Ôi, phong cảnh nơi đây đẹp quá, đúng là một nơi ẩn tích hành công vô cùng sáng khoải đầy lão huynh ạ.

Thượng Quan Kỳ Long chẳng nói gì, ông cứ nhìn sững về phía trước rồi bỗng khoát tay :

- Lão đệ nhanh lên, nơi đây có biến động rồi.

Cử chỉ của Thượng Quan Kỳ Long khiến cho Thái Kinh Ngạc chẳng dám coi thường. Hai người cùng lao tới một hang động vừa sụp đổ bên trong.

Nhìn đồng đất đá tràn ngập lòng hang, Kim Điều Đại Kiệt nói lớn :

- Hồng rồi lão đệ ạ, hang động này chính là chỗ lão phu cất giấu phần đầu của pho Thiên Chiêu Suru Lục...

Thái Kinh Ngạc chưa biết nói gì, bỗng ông quay ngoắt lại bởi có tiếng động lạ.

Lão huynh hãy coi chừng.

Tiếng kêu của Sơn Đông Tuyệt Thủ làm Kim Điều Đại Kiệt quay nhìn. Một quái nhân râu tóc bùm xùm vừa phóng vụt vào hang.

Thượng Quan Kỳ Long vỗ vai Thái Kinh Ngạc :

- Đây là lão câm Trương Lộng, lão phu giao nhiệm vụ canh giữ hang động này. Chẳng biết chuyện gì đã xảy ra.

Thái Kinh Ngạc nói :

- Linh Phụng có bản chỉ dẫn trong trâm ngọc, biết đâu tiểu thư đã vào đây thâu bí kíp.

Kim Điều Đại Kiệt lắc đầu :

- Trương Lộng biết Linh Phụng. Nếu diệt nữ lão phu vào đây thì lão câm này đâu phải gạt chết nỗ làm sập lòng hang.

Sơn Đông Tuyệt Thủ quay nhìn lão câm :

- Rắc rối nhì? Trương Lộng câm làm sao ta hỏi tra gì được?

Thượng Quan Kỳ Long bảo :

- Tuy câm nhưng lão Trương Lộng này có thể ra dấu bằng bộ điệu, chân tay, lão phu có thể hiểu được...

Ông liền vẫy lão câm lại gần, miệng hỏi thật lớn :

- Trương Lộng, việc gì đã xảy ra?

Lão câm ậm ọe, múa máy tay chân một hồi, Sơn Đông Tuyệt Thủ chẳng hiểu gì cả. Nhưng Kim Điều Đại Kiệt gật đầu với lão, đồng thời quay sang Sơn Đông Tuyệt Thủ giải thích :

- Lão nói có một gã trẻ tuổi tới đây, đột nhập hang động. Lão chống cự quyết liệt nhưng cường lực của gã ấy cao cường hơn, lão phải gạt ngòi nỗ bộc phá rồi bỏ chạy.

Sơn Đông Tuyệt Thủ gật gù :

- Nếu vậy chắc gã đó đoạt mất nửa pho Thiên Chiêu Suru Lục rồi lão huynh ạ.

Kim Điều Đại Kiệt nhún mình một cái vọt vào giữa hang. Ông lôi từ đồng đất đá ra một chiếc hộp bằng gỗ quý.

Chiếc hộp nhẹ tênh...

Chẳng cần mở nắp hộp ông đã quăng xuống lòng hang, gần giọng nói :

- Đúng là gã chết tiệt ấy đã đoạt nửa bộ bí kíp rồi.

Lão câm Trương Lộng vẫn theo dõi những cử chỉ của Thượng Quan Kỳ Long. Lúc này gã chọt be be mấy tiếng :

Thái Kinh Ngạc kêu lên :

- Lão huynh, dường như lão cảm muốn trình báo điều gì đó.

Kim Điều Đại Kiệt quay nhìn Trương Lộng.

Lão ta càng ậm ọe dữ, tay chân chỉ chò lung tung.

Thượng Quan Kỳ Long ngó qua Sơn Đông Tuyết Thủ :

- Trương Lộng nói lão ta trông thấy gã trai nọ đang ở một hang động khác mà lão không dám lại gần.

Sơn Đông Tuyết Thủ nôn nóng :

- Vậy lão huynh bảo Trương Lộng dẫn bọn ta tới đó ngay thôi, còn chần chờ gì nữa?

Sau cái khoát tay ra lệnh của Kim Điều Đại Kiệt, lão cảm Trương Lộng ậm ọe mấy tiếng rồi phóng vèo ra khỏi cửa hang. Thái Kinh Ngạc và Thượng Quan Kỳ Long theo sát phía sau Trương Lộng.

Phi hành song song bên nhau, Thượng Quan Kỳ Long bảo :

- Trương Lộng tuy bị dị tật cảm điếc nhưng võ nghệ và chưởng lực của lão ta chẳng phải tầm thường. Gã trai nào đó đã hạ nổi Trương Lộng thì cũng thuộc hàng cao thủ đấy.

Sơn Đông Tuyết Thủ gật nhanh :

- Vậy ta phải sẵn sàng tư thế đối phó với gã ấy. Coi chừng gặp phải một tay hậu sinh khả úy thì phiền lắm.

Phía trước lão cảm Trương Lộng vẫn phóng đi vùn vụt, rồi lão ta ngừng lại trước một hang đá, ngoài cửa hang phủ kín những lớp dây leo như một chiếc màn quái dị.

Trương Lộng chỉ trỏ ậm ọe và Sơn Đông Tuyết Thủ cũng có thể hiểu lão ta trình báo là gã trai đáng sợ đang ở trong hang.

Kim Điều Đại Kiệt và Sơn Đông Tuyết Thủ vén những sợi dây leo thật êm ái, không gây tiếng động rồi thận trọng bước vào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Chạy Trốn Người Yêu

Vừa thấy Hán Sơn đi khuất, Linh Phụng đã phóng vèo đến kê đá nhỏ nhanh mấy khúm cò Linh Chi...

Nàng quay mình chuyển bộ, vừa định trở về hang động. Bỗng nghe vụt một tiếng, chàng trai mặt thọ đã lao tới gần nàng.

Linh Phụng trải qua một khắc lúng túng :

- Ôi, Hán Sơn quay lại rồi. Giữa nơi trống trải này nàng biết ẩn vào đâu?

Nhanh như chớp, Linh Phụng chỉ biết quay đầu bỏ chạy.

Nàng nghe phía sau có tiếng gọi lớn :

- Cẩm Tiên... Cẩm Tiên...

Thì ra Hán Sơn nhìn phía sau lưng cô gái có hai bím tóc nên nhận lầm là Cẩm Tiên...

Mặc cho Hán Sơn kêu, Linh Phụng cứ chạy thẳng.

Tiếng kêu càng gấp hơn và Linh Phụng đã nghe hơi gió sau lưng. Biết cứ chạy thẳng sẽ không tránh khỏi Hán Sơn bắt kịp, Linh Phụng lên vào một bụi rậm rồi cứ luồn trong lùm bụi trườn đi như con rắn. Bóng dáng cô gái trong vài khắc đã biến mất trước mắt chàng trai.

Vượt qua nhiều bờ bụi, cuối cùng Linh Phụng chui vào một đồng đá nhỏ hẹp, tối tăm.

Núp một lúc, mắt nàng đã quen với bóng tối, mũi nàng lại ngửi thấy một mùi hương kỳ lạ hấp dẫn vô cùng.

Nhìn lên vách đá, Linh Phụng nhìn thấy từng đám nấm chen chúc. Giữa đám nấm ấy nàng thấy có ba cái nấm thật lớn bằng cái bánh bao đang tỏa hương thơm ngào ngạt.

Cả buổi như chơi trò cút bắt với Hán Sơn, Linh Phụng thấm mệt. Nàng vừa khát vừa đói, bèn bẻ chiếc nấm thơm ấy đưa vào miệng nếm thử. Nào ngờ vị nấm ngọt và mát khiến Linh Phụng thích thú. Nàng ăn hết luôn cái nấm thơm lạ lùng kia.

Vừa nhai nuốt hết chiếc nấm lớn, Linh Phụng cảm thấy toàn thân nóng lên, kinh mạch chuyển động rần rật. Đôi mí mắt Linh Phụng chợt nặng trĩu, rồi nàng thiếp vào trong giấc ngủ giữa hang tối. Trong lúc đó ngoài rừng vẫn còn tia mặt trời soi rọi qua mép vực trên cao.

Một giấc ngủ thật ngắn ngủi, bởi chỉ một khắc sau Linh Phụng đã tỉnh ra. Nàng cảm nhận một sức mạnh kỳ lạ đang phát sinh trong cơ thể nàng.

Vô cùng hoan hỉ, Thượng Quan Linh Phụng bật thốt :

- Nấm Thiên Niên Như Mộc trăm năm mới gặp một lần đây.

Thật vậy, cái nấm to tướng Linh Phụng vừa ăn chính là Thiên Niên Như Mộc, người dùng nó sẽ gia tăng thêm ba Mươi Lăm nội lực, từ lâu các cao thủ Hắc, Bạch đã khổ công đi tìm mà không thấy, nay trong con cấp bách trốn chạy Vương Hán Sơn bất ngờ Linh Phụng gặp nó quả thật là một độ kỳ duyên chưa từng có bao giờ.

Hướng mắt sang hai chiếc nấm Thiên Niên Như Mộc còn lại Thượng Quan Linh Phụng lăm bầm :

- Ôi, hay là ta cứ nhỏ hai cái nấm kia, biết đâu sau này lại chẳng cần dùng đến nó.

Thoăn thoắt tiến đến hai cái nấm to tướng, Linh Phụng nhỏ lấy bỏ vào bọc hành trang.

Linh Phụng duỗi tay phát động, kinh lực của nàng vỡ ra vùn vụt. Nội lực của nàng đột nhiên thừa mứa. Nàng ra khỏi hang núi, băng ngang lùm bụi trở lại đường mòn. Không còn thấy bóng dáng Hán Sơn đâu nữa, Linh Phụng yên tâm cầm mấy khúc củ Linh Chi trở về hang đá, nơi Phi Bằng đang hôn mê như sắp lìa đời. Nàng kiếm nước trong dưới những thạch nhũ, vò nát củ Linh Chi rồi đổ vào miệng Phi Bằng. Theo dõi hồi lâu, Linh Phụng thấy hơi thở của gã trai đều dần, sắc diện đã có màu hồng nhưng gã vẫn chưa tỉnh lại được.

Nàng suy nghĩ trong đầu :

- Ta còn phải truyền chân dương nội khí đã thông kinh mạch bằng những tuyệt chiêu mới mong cứu được Phi Bằng thoát chết.

Nàng vươn tay cầm lấy cuộn da...

Đọc xong phần hướng dẫn và những chiêu thức, Linh Phụng gật gù :

- Cứ chín chiêu căn bản là biến hóa thành tám mươi một chiêu. Ta chỉ cần luyện ba mươi sáu chiêu căn bản là đã có được ba trăm hai mươi tư chiêu chiến đấu, và hẳn đã thừa sức đã thông kinh mạch cho Phi Bằng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Hồi 146

Từ lúc ăn chiếc nấm thơm trong hang tối, Linh Phụng cảm thấy sinh khí tràn đầy, công lực tăng trưởng dữ dội. Nàng không hiểu rõ nguyên nhân mà chỉ biết chân dương nội khí trong cơ thể nàng đủ tiếp thu những chiêu thức phần đầu của Thiên Chiêu Suru Lục...

Đề Phi Bằng nằm yên tĩnh bên ngoài, Linh Phụng vào trong ngồi hành công luyện khí.

Là người đã biết võ công, nội lực lại dồi dào, Linh Phụng tiếp thu các chiêu thức trong pho bí kíp thật nhanh chóng.

Suốt mấy ngày đêm Linh Phụng vừa theo dõi sức khỏe của Phi Bằng, vừa luyện Thiên Chiêu Suru Lục trong góc hang sâu. Thấm thoắt nàng đã tiếp thu hơn ba trăm chiêu chiến đấu. Nhưng Linh Phụng vẫn say mê tiếp tục không ngừng.

Chiều hôm ấy Linh Phụng đang tiếp tục luyện chiêu trong góc hang sâu, bỗng nàng nghe bên ngoài có những âm thanh ậm ọc kỳ lạ rồi có mấy lời xầm xì trao đổi :

- Gã này là công tử Phi Bằng sao?
- Chính nó đấy. Gã là con trai của Độc Long Quái Cước Tổng Phi Báo, tức là Tổng Linh võ đường chủ...
- Hừm, chẳng trách hấn hạ nổi lão cầm Trương Lộng.
- Gã bị tẩu hỏa nhập ma rồi...
- Thế là xong. Chắc gã luyện Thiên Chiêu Suru Lục nhưng không đủ chân dương nội khí...
- Vậy nửa pho bí kíp gã để đâu?
- Ta phải lục soát ngay mới được.

Linh Phụng nghe có những bước chân và âm thanh sột soạt của các người đang lục soát.

Điều làm nàng yên tâm là những người bên ngoài chẳng phải kẻ ác. Những lời nói của họ không có ý làm hại Phi Bằng nên nàng cứ bình tĩnh núp bên trong theo dõi.

Lát sau, những tiếng nói lại vang lên :

- Không thấy cuộn da đâu cả...
- Nguy rồi, không chừng có kẻ đã chiếm được nửa pho võ công.
- Ta phải điều tra ngay gã công tử này, xem kẻ nào đã đoạt cuộn da lúc hấn vừa bị tẩu hỏa...

Không còn chần chừ được nữa vì sợ Phi Bằng bị rắc rối. Linh Phụng lập tức phóng vèo ra ngoài.

Nàng thét lớn :

- Phải, chính ta đang nắm nửa pho bí kíp và đã luyện được hơn ba trăm chiêu rồi.

Vừa nói Linh Phụng vừa nhìn thẳng vào những người trước mặt.

Nàng thấy rõ ba lão già. Hai lão mang bộ mặt hóa trang kỳ dị, mặc áo đạo sĩ, còn một lão tóc râu bồm sòm miệng luôn ậm ọe.

Linh Phụng gần giọng :

- Các vị là ai?

Lão già râu trắng bước tới, dang rộng cánh tay :

- Ôi, Linh Phụng. Con chẳng nhận ra ta à?

Dáng điệu và bộ râu cùng giọng nói thân quen đã làm Linh Phụng ngẩn mặt sững sờ.

Nàng xúc động hỏi nhanh :

- Trời ơi, bá phụ đó sao?

Lão già râu trắng quả thật là Kim Điều Đại Kiệt.

Tuy là người cứng cỏi ông cũng phải run giọng :

- Chính bá phụ của con đây. Thì ra tin tức trong chốn giang hồ chẳng sai, con đang đi với công tử Phi Bằng. Con đã dẫn gã truy tầm Thiên Chiêu Suru Lục mà đâu hay gã là tay trong của Vạn Độc Quỷ môn.

Linh Phụng kinh ngạc :

- Ôi, có chuyện lạ ấy nữa sao?

Son Đông Tuyệt Thủ lên tiếng :

- Chẳng có gì lạ con ạ. Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng đang giam giữ phụ mẫu và các đệ muội của Tổng Phi Bằng, và buộc gã phải chuộc bằng bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục...

Linh Phụng liếc nhìn ông lão :

- Vị này là ai?

Thượng Quan Kỳ Long vội nói :

- Đây là Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc, lời nói của vị tiền bối này rất đáng cho con tin cậy.

Linh Phụng chợt hiểu ra tất cả. Thì ra Phi Bằng đã dối gạt nàng. Nơi hầm tối nàng bị thất thân với Phi Bằng hẳn cũng do bọn Vạn Độc Quỷ môn sắp đặt.

Nàng ôm chầm ngay lấy người bá phụ thân thương rơi lệ :

- Bá phụ ơi, song thân con và hai đệ đệ đã bị tru sát, còn con lại bị gã công tử gian ác đó lọc lừa, không còn dám nhìn mặt Hán Sơn. Con không muốn sống nữa.

Kim Điều Đại Kiệt vỗ nhẹ sau lưng Linh Phụng :

- Con không nên phấn chí vô ích. Chính lúc này con mới cần phải sống để trả mối gia thù và phục hưng gia phái, con không thể chết được.

Linh Phụng thét lên :

- Vậy trước nhất con phải giết tên công tử ác độc này đã làm hại đời con.

Thượng Quan Kỳ Long khoát tay :

- Con khỏi cần giết thì Phi Bằng cũng chết. Nó đang hấp hối ngoài kia. Điều cần nhất là bá phụ con ta phải thu hồi ngay phần hậu chiêu của pho bí kíp.

Bốn bóng người cùng phóng vèo ra khỏi cửa hang.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Rửa Sạch Mối Thù

Cầm Tiên quyết tâm luyện nửa pho Thiên Chiêu Suru Lục.

Cô ả lẩn tránh thật xa để Hán Sơn đừng cản ngăn ả liệu lĩnh hành công luyện khí. Ắt tin tưởng sau khi nghiên cứu kỹ hơn sẽ có thể tiếp thu các chiêu thức của người xưa.

Lướt qua nhiều hang động, Cầm Tiên vẫn chưa vừa ý vì lo ngại Hán Sơn vẫn tìm được.

Sau nửa buổi phi hành, Cầm Tiên nhận ra mình đã tới một thung lũng đầy cây gai sắc nhọn.

Đẹp những bụi gai, bầu trời cao rộng hiện ra khiến cô ả mừng rỡ vô cùng...

Cầm Tiên sung sướng nói một mình :

- Ôi, đây là lối vào ra của vực thăm mà ta chưa biết. Thế là việc thoát khỏi lòng vực sâu chẳng khó khăn gì.

Ả gạt gù khoái chí :

- Ta vượt qua thung lũng cây gai này, tìm một chỗ vừa ý để hành công. Lúc nào luyện xong nửa pho bí kíp ta lại trở vào lòng vực tìm nửa pho đầu và đón Hán Sơn đi luôn. Ta đã thành công với nửa pho hần chàng phải phục lẫn và không cản ta nữa.

Chiếc túi trên vai đựng bộ lục lạc ảo vũ và cuộn da quý báu ghi chép nửa pho võ công nhẹ tênh. Cầm Tiên hăng hái phóng vèo đi.

Bình bình...

Cô ả bỗng dột ngược vì hai luồng kinh khí mỏng manh như tơ nhện mà sức mạnh hơn sóng bủa đầu ghềnh.

Nội tạng nhộn nhạo, kinh mạch xáo trộn khủng khiếp. Cầm Tiên vừa cố gắng trụ vững đã nhận ra dâm phụ Huệ Tiên, chủ nhân thanh lâu Vân Mộng.

Bên cạnh Huệ Tiên là Dương Sùng, Giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn. Sau khi đâm phụ Huệ Tiên cười khanh khách.

- Quái nữ, ngươi ở đây còn tiểu tử Vương Hán Sơn đâu?

Cầm Tiên phun ra một bùm máu, rồi trừng mắt :

- Vương ca ca của ta ở đâu thì liên quan gì đến mụ hủ dâm phụ thối tha. Đã có lão tình lang bên cạnh mà ngươi còn hỏi đến người trai khác hử?

Lời nói mỉa mai của Cầm Tiên trước mặt Dương Sùng làm Huệ Tiên nổi nóng vì xấu hổ.

À ta gầm lên :

- Con tiện tỳ hỗn láo. Ta không cần hỏi gã tiểu tử hủ hám ấy nữa mà chỉ buộc ngươi phải nộp ngay bảo vật cho ta.

Cầm Tiên gằn giọng :

- Ngươi nói bảo vật gì vậy? Nếu là cái bảo vật mà ngươi thường thích thú thì nó dính trong mình Hán Sơn, chẳng phải do ta giữ.

Lại bị Cầm Tiên nói toạc tật dâm bôn của mình, đôi mắt Huệ Tiên như đỏ lửa.

À thét lớn :

- Ngươi đứng bẻm mép mà tan xác dưới tay ta...

Cầm Tiên bật cười :

- Ngươi bẻm mép chó nào phải ta. Bỗng nhiên ngươi lại đòi ta bảo vật là cái quái gì.

Huệ Tiên la lớn :

- Ngươi đừng giả vờ. Ngươi và tiểu tử Hán Sơn bị ta đánh văng xuống vực Hồ Huyết. Bây giờ lại đeo túi gì ra ngõ này? Mau nộp cho ta xem gấp?

Cầm Tiên nghĩ thầm trong đầu :

- Thì ra dâm phụ chưa biết ta đã lấy được nửa pho võ công mà chỉ nghĩ ngờ trong túi có vật quý gì nơi vực thăm.

À liền trừng mắt :

- Tài sản trong bọc của ta chẳng liên quan gì với ngươi. Muốn xem thì ngươi cứ hỏi ngọn chường của ta đây...

Dứt lời, Cầm Tiên dựng ngay song thủ vỗ ra hai luồng khí lạnh, công lực mười hai thành cuộn cuộn xô tới phương vị của Huệ Tiên.

Không ngờ Sử Nữ âm kinh của Cầm Tiên đã tăng tiến vượt bậc, Huệ Tiên vội trụ vững rồi tung ngay chưởng đạo trắng toát tựa sương mù, mãnh lực dùng dùng tiếp chiêu của Cầm Tiên trong chớp mắt.

Ầm ầm..

Hai luồng ma công chạm nhau, áp khí phát nổ dữ dội rung chuyển một vùng. Huệ Tiên bị xô lùi đến năm trượng, nhưng ả ta cũng thấy Cầm Tiên bị Âm Dương Bạch chân khí của ả quật nhào, thân hình chao đảo tựa cái chong chóng giữa vùng khí trắng tinh mịt mù.

Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng buột miệng :

- Ôi, hai con quỷ cái này chọi nhau cũng dữ dội quá xá.

Huệ Tiên nói :

- Giáo chủ tình lang chờ xem, khí luồng khí trắng của thiếp vừa tan sẽ lộ ra xác chết bầm dập của con quái nữ.

Bạch khí cuộn cuộn lát sau cũng tan hết, Huệ Tiên và Dương Sùng đều trở mắt nhìn.

Nhưng Cầm Tiên đã biến đâu mất biệt.

Nổi giận như điên, Huệ Tiên gầm thét :

- Quái nữ đã thoát chạy rồi, mau đuổi theo bắt nó.

Dương Sùng cũng quát lên :

- Phải bắt được nó để tra khảo xem thằng tiểu tử kia đang trốn nơi nào.

Đôi tình nhân dâm ác vụt lao đi như tên bắn.

Lúc ấy Cẩm Tiên đã tỉnh ranh lần trốn được vào một bụi cây rậm rạp, nàng bật cười :

- Hừm, chưa luyện xong nửa pho bí kíp tuyệt luân này ta hãy tạm để tụi bay kéo dài mạng sống. Quân tử phục thù mười năm chưa muộn, đâu cần vội vàng chi.

Bằng cái nhún mình nhẹ nhàng, Cẩm Tiên phóng vèo ra khoảng trống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Hồi 148

Bỗng cô ả nổi gai ốc đầy mình bởi những tràng cười rừng rợn vừa phát ra từ bốn hướng bao quanh phương vị của ả...

Cẩm Tiên đảo mắt nhìn quanh.

Hai góc bên này có Đệ nhất pháp vương Thiết Thủ Hắc Hùng và Đệ nhị pháp vương Lãnh Diện Xú Nhân. Hai góc bên kia là Đệ tam pháp vương Dã Hạc Quái Cước cùng Đệ tứ pháp vương Thanh Diện Lang Nha.

Tứ đại pháp vương của Vạn Độc Quỷ môn đủ mặt, khiến Cẩm Tiên sôi máu căm hờn.

Nàng thét lên the thé :

- Hừm, bốn tên ác ma đầy nợ máu. Ta chưa kịp tới Trường Sa để buộc các nguoi đền tội tru sát gia đình ta. Không ngờ hôm nay các nguoi lại bỏ ra khỏi Khô Cốt điện tới đây nộp mạng.

Bốn lão Tứ đại pháp vương theo phò Giáo chủ Dương Sùng, thấy Cẩm Tiên trốn chạy liền cùng chia phương vị chặn bắt. Nghe lời mắng mỏ của nàng, bốn lão nổi giận đùng đùng thi triển ngay Vạn Độc ma công vỗ ra những luồng sóng chưởng kinh hồn úp chụp lấy Cẩm Tiên.

Nhưng cô gái giương ngay song thủ chao mình một vòng tuôn ra những đợt Sứ Nữ âm kinh chống chọi với ma công Vạn Độc, như một ánh chớp nàng biến dạng giữa lùm cây.

Đang trở mặt tìm kiếm cô gái, Tứ đại pháp vương bỗng nghe tiếng lục lạc vọng ra từ một lùm cây. Rồi Cẩm Tiên khóa thân trắng toát, xuất hiện với điệu múa mê hồn.

Đệ nhất pháp vương Thiết Thủ Hắc Hùng kêu lên :

- Trời ơi, Lục Lạc Ảo Vũ...

Chỉ la lên được một câu như thế rồi Thiết Thủ Hắc Hùng, Lãnh Diện Xú Nhân, Dã Hạc Quái Cước đều bị cuốn hút vào thân hình khêu gợi mê ly của Cẩm Tiên và điệu múa mê hồn dâm dật. Cả bốn tên đều rạo rực, ngả nghiêng, kinh mạch hỗn loạn không còn tự chủ xuất chiêu được nữa.

Bùng bùng..

Đúng lúc đó những đạo Sứ Nữ âm kinh của Cẩm Tiên bủa ra bốn phía, hất tung bốn lão ác ma vào vách đá và những gốc cổ thụ trăm năm. Đập đầu, phụt óc, xương cốt gãy lìa, Tứ đại pháp vương chỉ trong vài khắc đã biến thành những đồng thịt vụn.

Cẩm Tiên phóng vào lùm bụi mặc nhanh y phục, đeo túi hành trang lên vai với nửa pho bí kíp. ả ra khoảng trống chấp tay ngược mặt nhìn trời, miệng thảm khản vãi :

- Song thân linh thiêng chứng giám, hôm nay con đã rửa sạch mối gia thù...

Vừa toan tiếp tục phi hành, Cẩm Tiên lại nghe những tiếng thét gầm ròn rợn bên tai :

- Quái nữ to gan, đừng mong trốn chạy...

Giật mình ngược lên, Cẩm Tiên thấy phía tả là dâm phụ Huệ Tiên, phía hữu có Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng đang xông tới.

Ả lại lăm vòng lưỡng đầu thọ địch chẳng còn biết phải thoát chạy hướng nào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Tái Ngộ Người Yêu Cũ

Kim Điều Đại Kiệt, Sơn Đông Tuyệt Thủ, Thượng Quan Linh Phụng và lão câm Trương Lộng phi hành vùn vụt trong lòng vực sâu.

Song hành bên diệt nữ, Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long không khỏi thắc mắc :

- Muốn luyện được phần đầu Thiên Chiêu Suru Lục rất cần chân khí thâm hậu. Bằng cớ rõ ràng là Tổng Phi Bằng đã bị tẩu hỏa nhập ma, còn con đã luyện nội khí tới đâu mà tiếp thụ nổi hơn ba trăm chiêu đầu.

Linh Phụng đáp ngay rất thật thà :

- Bẩm bá phụ, nội lực của con chẳng hơn gì Tổng Phi Bằng. Nhưng từ lúc lọt vào hang tối, con ăn một chiếc nắm thorn trên vách đá cho qua con đói khát, tự nhiên thấy nội lực tăng tiến lạ lùng, sinh khí sung mãn siêu tuyệt. Bởi vậy con cứ can đảm luyện nửa pho Thiên Chiêu Suru Lục và tiếp thu không đến nỗi khó khăn.

Thượng Quan Kỳ Long chưa kịp nói gì thì Thái Kinh Ngạc đã kêu lên :

- Trời ơi, như vậy là con gặp may chưa từng thấy. Con đã được ăn loài nắm Thượng Đẳng Thiên Hương, ba trăm năm mới nở trên vách đá một lần trong vực sâu âm thấp. Người có võ công được ăn nắm này công lực tăng tiến như rèn luyện mấy mươi năm.

Kim Điều Đại Kiệt mừng vui lộ trên gương mặt :

- Như vậy là dòng họ Thượng Quan còn đại phúc. Con sẽ là người hưng môn phục phái rửa sạch gia thù. Con hãy quên đi những tai biến vừa qua vì con sẽ là võ lâm chi bảo, sau khi tiếp thu hết bộ Thiên Chiêu Suru Lục tuyệt thế võ công.

Linh Phụng chẳng cảm thấy hoàn toàn sung sướng như lời bá phụ, vì nàng vẫn đeo đẳng mối tuyệt tình trong tâm não, và trong lúc này nàng còn e ngại bởi sắp phải chạm mặt với Hán Sơn.

Nhưng vì nghĩa lớn, Linh Phụng đành phải lặng im tiếp tục phi hành bên cạnh bá phụ.

Lát sau Kim Điều Đại Kiệt trở tay :

- Hang động ấy... sau rừng cây xanh kia.

Sơn Đông Tuyệt Thủ thở phào :

- Lão huynh cất giấu phần hậu chiêu trong hang động ấy à?

Thượng Quan Kỳ Long gật đầu quả quyết :

- Chính nơi đó không sai.

Cả bốn người cùng lúc phóng vèo xuống trước một hang động bên rừng cây xanh sum suê tàn lá.

Kim Điều Đại Kiệt nhanh chân bước qua cửa hang.

Bỗng ông nhìn sững, rồi gằn giọng :

- Hừm, có kẻ nào đã lọt vào hang động này rồi.

Sơn Đông Tuyệt Thủ nóng nảy :

- Lão huynh hãy kiểm soát xem còn nửa pho bí kíp chẳng?

Linh Phụng cũng nói :

- Bà phụ cất giấu ở góc nào, để con cùng tìm kiếm?

Thượng Quan Kỳ Long phẩy tay :

- Hãy bình tĩnh, để ta xem..

Tiến lại phía hốc đá nơi cất giấu nửa pho bí kíp, Thượng Quan Kỳ Long lùa bàn tay vào trong hốc đá sâu.

Ông quay lại, lắc đầu :

- Không còn cuộn da ở đây nữa.

Thái Kinh Ngạc la lớn :

- Thôi rồi, đã có kẻ đoạt mất pho hậu chiêu...

Tiếng nói của ông vừa dứt thì một bóng người từ lòng hang sâu xuất hiện, gương mặt dài với hai vết sẹo dài trên má.

Chàng trai nói :

- Phải, đã có người lấy nửa pho bí kíp đi rồi.

Linh Phụng kêu lên :

- Vương Hán Sơn.

Kim Điều Đại Kiệt trừng mắt nhìn :

- Hán Sơn, con trai của Hắc Ưng Vương Hán Đạo đây sao?

Cổ dẫn xúc động, Linh Phụng đáp :

- Đây chính là Hán Sơn, chàng ta mang mặt nạ đấy.

Chàng trai đưa tay gỡ mặt nạ, rồi bước lại gần Linh Phụng :

- Linh muội, tại sao muội lại tránh mặt huynh?

Lùi lại vài bước, Linh Phụng run giọng :

- Chuyện của muội rất rắc rối. Sau này huynh sẽ hiểu. Bây giờ công việc trước mắt là phải tìm ra kẻ đang giữ nửa pho Thiên Chiêu Sưu Lục.

Hán Sơn nói ngay :

- Kẻ ấy là Miêu Khả Tú, bạn rất thân của muội đó.

Linh Phụng ngạc nhiên :

- Miêu Khả Tú à? Cô ta đâu rồi?

Trở ra phía ngoài, Hán Sơn bảo :

- Cô ấy đổi tên là Cẩm Tiên, đã lấy nửa pho bí kíp tìm nơi hành công luyện khí.

Thượng Quan Kỳ Long trầm giọng :

- Nguy rồi, cô gái ấy làm sao đủ chân dương nội khí. Coi chừng cô ta sẽ nguy đến tính mạng.

Hán Sơn liền nói :

- Văn bối đã can ngăn. Sau khi bị hôn mê một lần vì không đủ sức học các tuyệt chiêu của người xưa, Cẩm Tiên vẫn giữ ý kiến luyện phần hậu chiêu, bất chấp lời can gián. Cô ta đã đem cuộn da đi mất biệt rồi.

Son Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc lẹ làng :

- Phải tìm cho ra cô gái ấy...

Hán Sơn hăng hái :

- Nhị vị tiên bối đi ngay, vãn bối xin được giúp sức.

Lão cầm Trương Lộng dường như đã rõ mọi chuyện. Lão múa tay chân, miệng ậm ọe vang cả lòng hang.

Thượng Quan Kỳ Long vung tay ra lệnh :

- Nào, chúng ta cùng đi.

Linh Phụng cũng nói :

- Phải theo kịp Miêu Khả Tú để tránh nguy hại cho cô ấy và đề phòng bí kíp lọt vào tay kẻ khác.

Thêm Hán Sơn nữa là năm người, tất cả cùng lao ra lòng vực.

Sơn Đông Tuyết Thủ đảo mắt nhìn quanh :

- Vực Hồ Huyết này rộng quá, rất nhiều hang động, biết cô ta đi đâu mà tìm?

Hán Sơn gật đầu :

- Khó đấy, vãn bối đã lùng sục nhiều nơi vẫn chẳng thấy tăm hơi.

Kim Điều Đại Kiệt khoát tay :

- Đành phải đi khắp lòng vực, chẳng còn cách nào khác.

Linh Phụng phóng tầm mắt nhìn bao quát, nét mặt đầy cương quyết :

- Miêu Khả Tú khôn lanh lắm, nhưng cô ấy có nhiều thói quen trong sinh hoạt mà con đã biết, thế nào con cũng tìm ra.

Thái Kinh Ngạc lên tiếng :

- Ta có năm người, có lẽ nên chia nhau thành nhiều hướng tìm kiếm sẽ nhanh chóng hơn.

Ông liếc nhìn Kim Điều Đại Kiệt :

- Phải vậy không, lão huynh?

Thượng Quan Kỳ Long không trả lời vì ông đang tập trung thính lực nghe ngóng cái gì đó.

Chợt ông kêu lên :

- Có cuộc giao đấu ngoài thung lũng, kinh phong đang chuyển động ào ào đấy.

Linh Phụng cũng nói nhanh :

- Con thấy cả những luồng khí trắng bóng lên. Chúng ta hãy ra ngay ngoài ấy xem sao.

Trương Lộng trở tay ậm ọe, rồi phóng vút đi trước.

Kim Điều Đại Kiệt và Sơn Đông Tuyết Thủ song hành bên nhau. Hán Sơn và Linh Phụng phóng theo vun vút.

Thượng Quan Kỳ Long nói to :

- Ta đã nghe tin Giáo chủ Vạn Độc Dương Sùng cùng Huệ Tiên nữ chủ đưa nhau tới vùng này. Coi chừng Cẩm Tiên đang gặp phải bọn chúng.

Bùng Bùng..

Kinh lực chạm nhau ngoài xa càng làm cả năm người thêm nôn nóng. Họ cùng trở thuật khinh thân để khí lao thật nhanh về phí thung lũng cây gai.

Linh Phụng la lên :

- Khí trắng cuộn cuộn... Đúng là ma công Âm Dương Bạch chân khí của dâm phụ Huệ Tiên rồi.

Chương 150: Chiếm Đoạt Pho Bí Kíp

Huệ Tiên chiếu luồng nhãn quang lạnh như băng vào mặt Cẩm Tiên.

À ta cười khanh khách :

- Quái nữ. Với bọn Tứ đại pháp vương thì người còn giờ môn Lục Lạc Áo Vũ cùng thân hình trần trụi của người ra để mê hoặc. Còn với ta thì người đừng hòng. Hãy mau quỳ xuống mà chịu chết thôi.

Cẩm Tiên thét lên :

- Dâm phụ, kẻ phải chết là người đó.

Bình Bình...

Cẩm Tiên dốc toàn lực vào song chưởng, vỗ ra những luồng Sứ Nữ ma công dữ dội, đẩy bật Huệ Tiên về phía sau. Nhưng ả ta cũng bị bắn lùi bởi mấy đợt Âm Dương Bạch chân khí khủng khiếp.

Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng chột thét lớn :

- Ái nương, hãy để con quái nữ ấy cho ta.

Huệ Tiên gầm lên :

- Phải đấy. Giáo chủ tình lang tru sát nó đi.

Dương Sùng dềnh dàng lao tới, diện mạo như quỷ của lão càng thêm ghê khiếp khi lão tập trung công lực.

Biết đã lâm vòng nguy hiểm, Cẩm Tiên bỏ ngay hai luồng kinh khí như ánh chớp...

Ầm ầm...

Kinh lực mười hai thành của Cẩm Tiên lao thẳng vào Dương Sùng, sức mạnh tưởng đập lở núi.

Nhưng Vạn Độc Thần Ma chỉ nhẹ chao đảo thân hình, lắc lư mấy cái lão đã trụ vững.

Lão chấp hai tay đẩy tới một đạo Vạn Độc ma công, khí thế ào ào như vũ bão dội vào Cẩm Tiên tựa sấm sét.

Bình bình...

Cẩm Tiên bị hất tung lên như chiếc lá.

Bùng.

Thêm một chương đạo khủng khiếp giáng bồi vào thân hình cô gái đang lơ lửng giữa khoảng không rơi xuống lòng vực.

Vạn Độc Thần Ma trở cặp ma nhãn xanh rờn xuống đáy vực đen ngòm trong giây phút, bỗng rống lên một loạt cười quái gở chấn động khắp núi rừng, khiến cho từng bầy chim hót hoảng tung bay tán loạn.

Lão ác ma dạy qua Huệ Tiên :

- Á yêu nữ quý quái kia đã tan xương nát cốt rồi, chúng ta trở về thanh lâu Vân Mộng tiếp tục cuộc hành lạc còn đang bỏ dở chứ?

Chia hai đôi ngực núng nính trong hai làn áo mỏng như sương tới trước mũi Vạn Độc Thần Ma, Huệ Tiên cười khúc khích :

- Phải đấy! Trải qua một ngày đêm chỉ vì bạn tìm con ma nữ thiếp cũng thấy trong người rạo rục, khó chịu lắm rồi Giáo chủ tình quân ơi...

Đặt bàn tay xù xì vào gò ngực Huệ Tiên vỗ mấy cái, Vạn Độc Thần Ma cười khanh khách :

- Chúng ta về gấp.

Quay lại nhìn bốn tên môn đồ Vạn Độc Quỷ môn. Vạn Độc Thần Ma phát cánh tay áo rộng :

- Chúng bay mau trở về truyền lệnh của ta cho Tổng đàn chủ Trương Chu Lục để ban hành pháp lệnh nghiêm mật, giết hết những kẻ nào dám cả gan xâm phạm bản môn chu vi năm mươi dặm, nội ba hôm ta sẽ có mặt.

Đồng loạt bốn môn đồ Vạn Độc Quỷ môn hô to :

- Tuân lệnh Giáo chủ!

Rào... Rào...

Nháy mắt bọn chúng đã hút dạng trong vòm cây xanh dưới chân núi.

Vạn Độc Thần Ma nắm tay Huệ Tiên :

- Ái nương! Chúng ta đi thôi.

Cả hai khinh công như hai làn khói tỏa về hướng thanh lâu Vân Mộng.

Núi đồi trở lại trầm mặc, lạnh lùng...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Vết Máu Trên Bờ Vực Thẳm

Năm chiếc bóng từ ngọn núi cao xẹt xuống đám cỏ xanh nhẹ nhàng đến một hạt bụi cũng không bay.

Bóng người ngưng đi, xem kỹ lại đó là Thượng Quan Kỳ Long, Thượng Quan Linh Phụng, Vương Hán Sơn, Sơn Đông Tuyệt Thủ và gã cầm Trương Lộng.

Bọn họ vừa từ tuyệt cốc Hồ Huyết gấp rút phi hành đến đây.

Khi vừa đứng vững Thượng Quan Kỳ Long đảo cặp mắt sáng rực vòng quanh một lượt.

Lão ngạc nhiên quay sang Thượng Quan Linh Phụng :

- Linh nhi, vừa rồi từ trên ngọn núi cao kia ta trông thấy một người trúng chưởng bay đi tại sao đến đây không có thân xác của hắn.

Đôi mắt to đen nhánh của Thượng Quan Linh Phụng chớp chớp mấy cái :

- Bá phụ, chúng ta đi tìm xem sao.

Mọi người chia ra năm hướng đi tìm nạn nhân. Được một lúc lâu chợt Thượng Quan Linh Phụng la lên :

- Ôi! Một mảnh ảo.

Lại có tiếng nói ở phía sau lưng nàng :

- Ô! Mảnh ảo của người con gái.

Vương Hán Sơn đã có mặt bên cạnh Thượng Quan Linh Phụng khi nàng vừa la lên.

Nghe tiếng của Thượng Quan Linh Phụng mọi người gấp rút tới bên nàng cùng với mảnh ảo dò xét.

Bọn họ ngơ ngác chưa hiểu sự tình ra làm sao cả.

Chợt Vương Hán Sơn rút lên :

- Ôi! Đúng là của nàng..

Thượng Quan Linh Phụng nhìn Vương Hán Sơn bằng đôi mắt kinh dị :

- Nàng là ai?

Giọng Vương Hán Sơn có hơi run :

- Cẩm Tiên!

Đôi mắt Thượng Quan Linh Phụng tròn xoe :

- Vương ca bảo... Miêu Khả Tú?

Vương Hán Sơn gật đầu :

- Đúng vậy! Đúng là màu áo của nàng thường mặc.

Gương mặt hoa của Thượng Quan Linh Phụng tái hấn đi. Giọng nàng run run :

- Mảnh áo Miêu hiền muội ở đây, nàng... đang ở nơi đâu... ca ca...

Trái tim Vương Hán Sơn đập mạnh. Chàng lo cho số mệnh của Cẩm Tiên :

- Linh muội... nàng..

Nhưng Thượng Quan Kỳ Long đã nói :

- Hãy mau đi tìm Miêu nữ diệt.

Năm xưa đối với Miêu bảo chủ, Thượng Quan Kỳ Long có mối chân tình như thế...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Hồi 152

(Mất hai trang 31, 32)

Hiểu ngay đã có điều gì hệ trọng nên Trương Lộng mới có cái cừ chi quỳnh quáng như thế, lập tức Thượng Quan Linh Phụng lao mình tới.

Trương Lộng đưa tay chỉ trỏ đám cỏ xanh sát bờ vực ậm ọe luôn mồm.

Nhìn đám cỏ xanh chỗ gã cầm hi bất giác Thượng Quan Linh Phụng kêu lên :

- Máu!

- Máu... Trời ơi máu...

Vương Hán Sơn cũng vừa trở tới và cùng đồng loạt kêu to :

- Giờ đã quá rõ ràng, Cẩm Tiên đã trúng chướng rách toạc cả áo rơi xuống vực này chứ chẳng còn nghi ngờ gì nữa.

Hai vị lão nhân Thượng Quan Kỳ Long, Sơn Đông Tuyệt Thủ đã đến nơi đưa mắt nhìn mấy vết máu.

Quan sát xong Thượng Quan Kỳ Long hốt hoảng nói thật mau :

- Hãy mau xuống dưới tìm Miêu nữ diệt.

Trong năm người chỉ có Vương Hán Sơn và Thượng Quan Linh Phụng có bốn phận đi tìm Cẩm Tiên chứ đâu còn ai nữa.

Liếc xéo Thượng Quan Linh Phụng thấy nàng đứng yên, Vương Hán Sơn gấp lên :

- Sư bá! Tiểu đệ xuống đó tìm nàng.

Bằng một thân pháp tuyệt diệu Vương Hán Sơn vận chân khí cất mình lên cao hai trượng từ từ hạ xuống miệng vực đen ngòm.

Chỉ trong cái chớp mắt chàng hút dạng.

Trông thấy Vương Hán Sơn đơn phương mạo hiểm xuống vực trong lòng Thượng Quan Linh Phụng lo sợ bồi hồi. Nàng lo cho tính mạng của chàng. Đã mấy lần Thượng Quan Linh Phụng định phóng theo Vương Hán Sơn tiếp trợ chàng trong cơn nguy hiểm nhưng rồi lại thôi...

Nàng âm thầm than thở :

- Tâm băng trình của ta đã bị gã ma đầu Tống Phi Bằng chiếm đoạt đi rồi, thân ta đã hoen ố đâu còn xứng đáng với tình yêu của chàng nữa, cho dù ta có chết đi để tạ tội với chàng cũng không rửa sạch vết nhơ.

Tự nhiên hai giọt lệ thương tâm lăn dài trên má Thượng Quan Linh Phụng.

Mọi người đang chú mắt xuống lòng vực thăm nên chẳng có một ai trông thấy nàng khóc.

* * * * *

Trên bờ vực bọn Thượng Quan Kỳ Long đứng chờ hơn một khắc chưa thấy Vương Hán Sơn trở lên, ai nấy đều bồn chồn lo sợ.

Không hiểu trên đường xuống đáy vực có chuyện gì xảy ra cho chàng?

Lòng vực đen ngòm không thấy đáy này quả vô cùng nguy hiểm cho bất cứ một cao thủ nào xuống đó.

Người lo sợ nhất chính là Thượng Quan Linh Phụng bởi cho đến nay nàng vẫn còn yêu thương Vương Hán Sơn hết sức thiết tha.

Đã bao lần Thượng Quan Linh Phụng toan lao mình xuống vực rồi lại ngưng đi. Chỉ vì sĩ diện của người con gái nàng không muốn ở bên cạnh chàng nữa.

Nhưng giả nếu Vương Hán Sơn có mệnh hệ nào nàng sẽ tự quyết theo chàng. Nàng và chàng sẽ yêu nhau bên thế giới khác...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Tìm Nàng Nơi Tuyệt Địa

Thân hình phiêu diêu như chiếc lá Vương Hán Sơn từ từ trầm xuống lòng vực với thân pháp cực kỳ ảo diệu.

Cứ mỗi vài trượng Vương Hán Sơn vỗ một chưởng vào vách đá mượn đà cất trở lên để thân hình không bị rơi nhanh có thể bị nát thây.

Trong lòng vực tối thăm lạnh lẽo, nhưng nhãn lực của Vương Hán Sơn vẫn trông thấy rõ ràng các ghềnh đá dơ ra và mọi sự vật.

Càng xuống sâu vô số đám dây thần thông giăng mắc càng nhiều trông như lưới nhện. Nhờ những dây chằng chịt này Vương Hán Sơn luôn tay nắm lấy trì nén cho tốc độ chậm lại.

Phịch!

Một tiếng động khô khan nổi lên, Vương Hán Sơn đã tới đáy vực uốn lượn thân mình một cái rồi nhẹ nhàng đứng dậy.

Hít lấy một bầu không khí mát lạnh do vách đá tiết ra, Vương Hán Sơn cảm thấy trong người vô cùng sáng khoái.

Vương Hán Sơn đảo mắt nhìn quanh phía thấp. Dưới đáy vực có hơn bốn trượng chu vi nhiều gộp đá lồi chồm, lại có một con đường đầy cỏ dại chẳng hiểu ăn thông đến đâu.

Quan sát mấy lượt chẳng thấy thân xác của Cẩm Tiên đâu cả, cũng không có động vật nào ở dưới đáy vực này.

Vô cùng kinh hãi Vương Hán Sơn phóng đi tìm khắp trong tuyệt địa.

Chàng sục sạo từng hốc đá, lùm cây mại mà không thấy bóng dáng Cẩm Tiên.

Vương Hán Sơn tháo đảm cả mồ hôi lạnh, vận chân lực cất tiếng gọi :

- Cẩm Tiên! Muội đâu rồi?

Âm thanh đập vào vách đá phát đi ù ù, nhưng mấy lần không nghe có tiếng đáp ứng.

Vương Hán Sơn lâm bầm :

- Cứ theo mảnh áo nằm trên bờ vực chắc chắn Cẩm Tiên rơi xuống đây, tại sao không thấy xác nàng?

Chàng thêm :

- Chẳng lẽ nàng còn sống mà lẫn trốn ta.

Rồi chàng tự bảo :

- Ta hãy tìm nàng phía con đường kia.

Vút!

Như một cơn gió mạnh Vương Hán Sơn phóng mình đi. Chàng lúng lúng con đường mọc đầy cỏ dại không có dấu vết chân người lui tới.

Con đường dài khoảng hai trăm trượng chột bề tấc.

Trước mắt Vương Hán Sơn vách đá ngăn cản, bốn bề giống như một cái hộp.

Quả đúng là tuyệt địa!

Vương Hán Sơn kêu khổ :

- Ôi! Hay là Cẩm muội đã bị thú dữ hại rồi!

Chàng đứng yên ngơ ngác như kẻ không hồn một lúc thật lâu.

Toàn bộ dưới đáy vực chàng đã lúng lúng cả hàng giờ biết nàng ở nơi đâu mà tìm nữa. Điều chắc chắn là nàng đã chết rồi nhưng không thấy thân xác nàng đang ở nơi đâu.

Bất giác Vương Hán Sơn buông tiếng thở dài, hai hàng nước mắt trào ra.

Đã gần gũi nhau trong một thời gian khá dài cùng chết sống bên nhau lòng chàng đầy ắp kỷ niệm, làm sao Vương Hán Sơn tránh khỏi thương tâm trong giây phút này.

Nhất là sau khi biết rõ nàng là ái nữ của Miêu bảo chủ - Một môn phái chính đạo. Chàng không còn coi nàng như một ma nữ nữa, trái lại cảm tình của chàng đối với nàng càng sâu đậm hơn xưa.

Vương Hán Sơn than thở :

- Nàng đã chết rồi ta hãy trở lên thôi.

Đưa tay lau sạch nước mắt vì e ngại chốc lát nữa đây Thượng Quan Linh Phụng nhận ra nỗi bi thương cực độ của mình, Vương Hán Sơn thẫn thờ quay trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Hồi 154

Xoẹt... xoẹt...

Có tiếng động từ phía trên, Vương Hán Sơn giật mình ngẩng mặt lên nhìn.

Chàng lâm bảm :

- Ôi! Có lẽ Thượng Quan Linh Phụng xuống kia.

Theo Vương Hán Sơn nghĩ mọi người ở trên vì thấy quá lâu chàng không trở lên, do đó bảo Thượng Quan Linh Phụng xuống với chàng.

Nếu thế thì đâu còn điểm phúc nào hơn nữa, chàng sẽ chọn lời an ủi nàng hàn gắn lại tình yêu giữa chàng và nàng vừa đổ vỡ.

Trong lòng Vương Hán Sơn vô cùng phấn khởi, vận nhãn lực nhìn lên đợi chờ...

Xoẹt... xoẹt... xoẹt...

Một vật khá to đang từ trên cao mười trượng rơi xuống mắc vào đám dây thần thông này tới đám dây chằng chặt khác, cuối cùng rơi nhanh ngay chỗ Vương Hán Sơn.

Chợt nhận ra vật đó là một người Vương Hán Sơn kinh hãi vận lực chụp lấy một cách nhẹ nhàng.

Vương Hán Sơn đưa mắt nhìn kỹ người nằm trong tay.

Chợt chàng kêu hoan hỉ :

- Trời! Cẩm muội..

Thì ra Cẩm Tiên từ trên rơi xuống, giả nếu không có Vương Hán Sơn chụp lấy chắc hẳn nàng đã nát tan cả thân xác ra rồi.

Nhưng tại sao lại có chuyện lạ lùng này? Quả thật là khó hiểu.

Vốn là một chàng trai thông minh, Vương Hán Sơn kịp nghĩ ra liền.

Chàng tự nhủ :

- Cẩm muội bị trúng chưởng té xuống vực, dọc đường vương lấy đám dây chằng chặt trên kia cho tới bây giờ nàng mới rơi xuống đây, cũng may cho nàng ta trở lại kịp còn bằng không thì...

Vương Hán Sơn nhìn sắc mặt Cẩm Tiên tái xanh, nơi khóe miệng còn đọng vệt máu, đôi mắt nhắm nghiền, chàng hiểu rõ nàng đang mang nội thương cực kỳ trầm trọng, nếu không kịp cứu nguy sẽ chẳng còn kịp nữa.

Đường từ đây lên bờ vực có tới ngoài trăm trượng, chàng mang nàng đi vương vís sẽ mất một thời gian khá lâu, nàng sẽ chết mất.

Cần phải chữa trị nàng ngay lập tức chứ không thể diễn trì được nữa.

Quyết định xong, Vương Hán Sơn bế lấy Cẩm Tiên đem đặt nằm trên đám cỏ xanh êm ả.

Chàng đặt bàn tay lên ngực nàng nghe trái tim se se như sợi tơ mảnh. Có lúc muốn ngưng đi làm chàng hốt hoảng kêu lên một tiếng đau thương.

Nàng đã mang vết tử thương chỉ sợ không sống nổi.

Vương Hán Sơn khẩn cấp thò tay vào áo lấy ra hai viên Tục Mệnh đan. Dưới tuyệt địa không có nước làm sao cho nàng uống bây giờ.

Bất buộc Vương Hán Sơn đành phải bỏ hai viên linh đan vào mồm chàng nhai nhỏ rồi vạch miệng Cẩm Tiên từ từ mớm vào.

Chàng dùng hai đạo khẩu phong bắn tuốt linh đan vào vực Đan Điền của nàng. Xong hết chàng ngồi chờ nàng tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Hồi 155

Trải qua một lúc khá lâu Cẩm Tiên vẫn bất động, sắc mặt tái xanh, trái tim yếu ớt cơ hồ đứt quãng. Tình trạng nàng vẫn y như trước.

Vương Hán Sơn lo sợ đến thất thần, suy nghĩ phút giây chàng cần rằng :

- Đành phải hành động như thế chứ không còn phương cách nào hơn nữa.

Chàng run tay thoát cả xiêm y nàng.

Thân hình tuyệt mỹ xuất hiện khiến trái tim chàng đập loạn xạ, mặt nóng bừng lên.

Những lần Vương Hán Sơn giúp Cẩm Tiên luyện chiêu Sứ Nữ ma công cũng trong trường hợp này, nhưng nàng bắt chàng phải nhắm mắt nên chàng không nhận thấy hình hài, da thịt nàng.

Nhưng giờ đây thân hình như cây tuyết ngọc của nàng đã lộ lộ trước mắt chàng, làm sao chàng khỏi tán loạn cả tâm thần.

Vương Hán Sơn nhắm nghiền hai mắt lại, trấn áp dục tình đang căng thẳng, trút bỏ y phục run rẩy tiếp xúc chân dương của chàng vào chân âm của nàng.

Chàng vận lên một luồng chân khí từ từ tổng sang cơ thể nàng.

Nửa khắc trôi qua mồ hôi Vương Hán Sơn tháo ra như tắm, hơi thở phì phào vì chàng đã hao tổn quá nhiều chân lực. Không còn có thể tiếp tục được nữa. Chàng mở mắt ra nhìn Cẩm Tiên hãy còn bất động, gương mặt tái sạm chứng tỏ giờ phút tử thần đã đến với nàng.

Quá đổi kinh hoàng, Vương Hán Sơn phóng người dậy vội mặc xiêm y, trở mắt nhìn Cẩm Tiên mà trong lòng chết lặng.

Chàng thống khổ kêu :

- Cẩm Tiên... muội chết thật sao!

Hai giọt nước mắt lăn dài xuống má, thân hình Vương Hán Sơn run lên trước cái chết của người tình nữ đã từng đồng hành với chàng trên bước giang hồ từ bấy lâu nay.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 156: Khởi Tử Hồi Sinh

Nỗi đau thương dâng lên đến cùng tột, Vương Hán Sơn cắn chặt vành môi gần bật máu, cặp mắt trừng trừng nhìn ngay mặt Cẩm Tiên.

Rồi như một kẻ điên cuồng, Vương Hán Sơn bế xốc lấy Cẩm Tiên dựng ngồi lên nhanh tay điểm vào ba mươi sáu huyệt đạo trên khắp thân mình nàng.

Chính Vương Hán Sơn cũng không hiểu chàng hành động như thế để làm gì, bởi điểm huyệt đâu phải là phương cách chữa trị nội thương trầm trọng cho nạn nhân.

Nhưng đột nhiên Vương Hán Sơn nghe Cẩm Tiên bật tiếng thở phào, sau đó thân hình nàng động dậy.

Sừng sốt cả người, chàng vội ngưng tay trở mắt nhìn nàng không hề chớp.

Quái lạ thay tại sao lại có tình trạng này, quả tình Vương Hán Sơn không hiểu nổi.

Gương mặt tái sạm của Cẩm Tiên từ từ biến đổi trở lại thành màu hồng phấn, đồng thời hai đồi ngực phập phồng, hơi thở bắt đầu điều hòa.

Kinh ngạc đến toát mồ hôi lạnh, Vương Hán Sơn vô cùng sững sốt trước tình trạng quái gở chưa gặp bao giờ.

Bởi chàng có biết đâu Cẩm Tiên vừa trúng chưởng gây nội thương, lại vừa bị lão Vạn Độc Thần Ma điểm huyệt, linh đan mới vừa hiệu quả mà huyệt đạo còn bế tắc nên nàng cứ mãi hôn mê. Rồi khi chàng điểm vào ba mươi sáu ngọn chỉ, có hai ngọn điểm trúng huyệt Khí Hải và Kiên Phúc nên liền được giải tỏa, nàng buông tiếng thở và cử động.

Vương Hán Sơn hoan hỉ hét :

- Cẩm Tiên! Muội đã sống lại rồi!

Chàng đặt nàng nằm xuống mặt cỏ với niềm hoan hỉ vô biên, quên đi nàng hãy còn thoát y bày trọn cả thân hình tuyết ngọc mà đáng lẽ chàng phải mặc vội cho nàng trước khi nàng tỉnh hẳn.

Thình lình Cẩm Tiên buông tiếng thở thật mạnh rồi mở bừng đôi mắt.

Vừa mở mắt bắt chợt nhìn thấy một chàng trai lạ bên cạnh mình, bởi do vừa rồi Vương Hán Sơn đã cúi bộ mặt xấu xí giờ đây trở thành gương mặt đẹp tuyệt thế, lạ xa. Cẩm Tiên thét lớn :

- Tặc tử... ngươi là ai?

Mồm hét, Cẩm Tiên vừa phóng người lên, chợt nhận ra mình đang lừa lỏ, nàng khựng lại sững sờ.

Nhưng Cẩm Tiên lại hét :

- Dâm độc! Ngươi phải chết!

Song ngọc chuông của Cẩm Tiên dựng lên xô ra hai đạo kinh nặng như núi lở, nhằm tâm huyết Vương Hán Sơn.

Nàng đỉnh ninh chàng vừa xâm phạm tiết trinh nàng nên quyết giết chàng để rửa nhục.

Kinh hoàng trước hai đạo kinh thăm khốc của Cẩm Tiên, bằng một thân pháp tuyệt đỉnh Vương Hán Sơn xô mình ngang nửa trượng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Hồi 157

Ầm!

Vách đá vỡ một mảng to cát bụi tung bay mù mịt, hàng vạn viên đá bắn đi rào rào sang tám hướng.

Vương Hán Sơn la lớn :

- Cẩm muội... hãy dừng tay.

Đang cơn sôi hận Cẩm Tiên đâu còn nghe lọt vào tai giọng quen thuộc của Vương Hán Sơn, nàng gầm lên :

- Dâm tặc! Ai là Cẩm muội của ngươi. Ngươi đã phá hoại đời ta thì ngươi phải chết!

Vừa thét, Cẩm Tiên vừa huy động ngọc chuông đánh ra bốn chiêu Sử Nữ âm kinh. Chuông kinh không lồ trắng xóa khí lạnh tợ băng son bao trùm khắp cả một vùng tuyệt địa.

Trông thấy bóng chuông Vương Hán Sơn quá đổi kinh hoàng toan sử dụng Hắc Phong chuông chống lại nhưng sợ gây tổn thương cho Cẩm Tiên nên chàng vội đình thủ.

Vội vàng vận một bầu cương khí bao bọc toàn thân, Vương Hán Sơn lẹ như chiếc bóng u linh luồn lọt trong bóng chuông khổng lồ lạnh run người của thiếu nữ...

Ầm... Ầm... Ầm

Ba tiếng nổ long trời! Vách đá chuyển động tưởng chừng sụp đổ, kinh khí hất Vương Hán Sơn ra ngoài, từ nơi mép miệng chàng nhỏ hai giọt máu.

Chàng quát to :

- Cẩm Tiên! Huynh chính là Vương Hán Sơn đây.

Lần này Cẩm Tiên lại thét :

- Ngươi nói láo. Ngươi bắt chước giọng nói của Vương ca. Ngươi là ai? Ta nhất định phải giết ngươi.

Song ngọc chuông Cẩm Tiên lại giờ lên toan đánh luôn tám chiêu Sử Nữ âm kinh.

Vương Hán Sơn hốt hoảng vẩy tay lia lịa :

- Khoan đã...

Cầm Tiên ngưng lại, trừng mắt :

- Người còn lòi gì trần trối nữa không?

Vương Hán Sơn lẹ miệng :

- Cầm muội hãy coi đây!

Chàng nhanh tay móc ra bộ mặt xấu xí có hai vết sẹo dài trùm vào mặt tiếp lời :

- Nào! Cầm muội nhìn kỹ chưa?

Sững sốt cả người một lúc, Cầm Tiên bước tới ôm chặt lấy Vương Hán Sơn kêu lên :

- Vương ca!

Giọt lệ nàng trào ra như suối thấm ướt cả ngực chàng.

Cử chỉ thân yêu tha thiết của Cầm Tiên khiến cho Vương Hán Sơn hết sức bối rối, nhưng chàng vẫn đứng yên để mặc nàng bộc lộ nỗi thương tâm.

Lát sau Cầm Tiên rời khỏi vòng tay Vương Hán Sơn nhìn chàng bằng đôi mắt nhu tình :

- Vương ca, từ lâu muội hoài nghi bộ mặt xấu xí của ca ca, không ngờ hôm nay đã thành sự thật. Ca ca xinh đẹp không kém gì Tống Ngọc, Phan Anh thừa trước, thảo nào chị...

Biết mình sắp lờ lòi Cầm Tiên lảng sang chuyện khác :

- Vương ca! Sao ca ca biết muội ở dưới đáy vực này?

Sực nhớ lại Cầm Tiên chưa có mảnh vải che thân, Vương Hán Sơn trở tay sang bộ y phục nằm trên đám cỏ :

- Cầm muội hãy mặc lại y phục rồi huynh sẽ kể chuyện cho muội nghe.

Cầm Tiên đỏ bừng hai má, thẹn thùng bước lại vớ lấy y phục mặc vào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Hồi 158

Dù biết rõ trong lúc nàng hôn mê chàng đã cởi trần nàng, thân thể thắm kín của nàng chàng đã thấy hết nhưng nàng vẫn không hề cấm hãm chàng một chút nào cả.

Nàng hiểu tính tình của chàng hơn ai hết. Chàng không là một gã thiếu niên bại hoại, dâm dăng như kẻ khác, bất quá vì cảnh ngộ ác nghiệt chàng mới hành động như thế thôi.

Hơn nữa, hiện giờ chàng đã xuất hiện một gương mặt đẹp tuyệt thế, bình sinh nàng chưa từng thấy bao giờ. Gương mặt ấy đã hút trọn hồn nàng. Giả dĩ vãng rồi nếu chàng có xâm phạm tiết trinh hương phút giây hoang lạc trên thân thể nàng cũng chẳng sao, trái lại đó là một điều vô cùng diễm phúc cho nàng.

Giá nếu có được một vị tình lang tư dung, tài mạo tuyệt vời như chàng chẳng phải là một điều vinh hạnh lắm sao?

Lòng nàng rộn rã niềm vui hơn cả vừa bắt gặp một viên đại minh châu vô giá.

Thoăn thoắt gót sen, Cầm Tiên quay trở lại nắm lấy bàn tay Vương Hán Sơn kéo chàng cùng ngồi sát bên nhau trên phiến đá phẳng lì.

Nàng nhìn chàng tươi cười :

- Nào, Vương ca hãy kể lại câu chuyện vừa qua cho muội nghe đi.

Mùi hương trinh nữ từ cửa miệng xinh xắn của Cẩm Tiên phả vào mặt Vương Hán Sơn làm chàng ngây ngất suốt phải hôn mê.

So sánh về nhan sắc, Cẩm Tiên và Thượng Quan Linh Phụng đều xinh đẹp như hai nàng tiên nữ giáng trần khó mà phân biệt ai hơn ai kém.

Trái tim của Vương Hán Sơn ngập hình bóng của Thượng Quan Linh Phụng, bằng không trong cảnh ngộ này chàng đã siết chặt lấy Cẩm Tiên, xối lên khắp thân hình nàng một trận mưa hôn và diễn ra một trận tình xoáy lốc.

Đằng hắng mấy tiếng Vương Hán Sơn lần lượt thuật lại chuyện chàng đi tìm nàng, bất ngờ gặp được Thượng Quan Kỳ Long, Sơn Đông Tuyệt Thủ và Thượng Quan Linh Phụng chưa kịp nói rõ các biến cố xảy ra chợt nghe tiếng sấm chường nổ vang, liền khẩn cấp kéo nhau lên núi lục soát, bắt gặp mảnh áo của nàng và dấu máu bên bờ vực, chàng hiểu ngay nàng thọ nạn nên liều lĩnh xuống đây gặp nàng đang bất tỉnh, thương thế vô cùng trầm trọng. Chàng cho nàng uống linh đan vô hiệu, trong lúc bối rối cuống cuống, bất buộc chàng phải sử dụng phương cách không thường Âm Dương Nhị Khí mới có chuyện thoát y nàng, dù vậy chàng chưa hề xâm phạm tiết trinh nàng, trước sau mọi việc đều nói rõ cho nàng nghe.

Thoạt đầu nghe Vương Hán Sơn kể chuyện Cẩm Tiên vô cùng xúc động, nhưng đến khi được biết Thượng Quan Linh Phụng xuất hiện ở nơi này bao nhiêu mộng đẹp, ước mơ của nàng vụt biến tan thành mây khói.

Thượng Quan Linh Phụng đã gặp lại Vương Hán Sơn, nàng chỉ là một cái bóng mờ.

Giá nếu là kẻ khác Cẩm Tiên nhất định không nhường. Nàng phải chiếm cho bằng được Vương Hán Sơn. Nhưng Thượng Quan Linh Phụng là cô bạn gái chí thân của nàng, tình như thủ túc, nàng không thể nhẫn tâm cướp đoạt hạnh phúc của bạn.

Bất giác Cẩm Tiên buông tiếng thở dài chán nản.

Wương Hán Sơn day qua ngạc nhiên :

- Cẩm Tiên! Muội làm sao thế?

Cẩm Tiên lắc đầu :

- Không sao cả, nghe câu chuyện Vương ca kể muội chỉ xúc động một chút thôi.

Một nỗi hoài nghi thoáng qua trong lòng, Vương Hán Sơn nhìn Cẩm Tiên chăm chú :

- Cẩm muội...

Cúi gằm mặt xuống tránh cái nhìn soi mói của Vương Hán Sơn, Cẩm Tiên buồn bã :

- Vương ca muốn nói gì?

Ngày thường tính tình Cẩm Tiên láu lỉnh, giảo hoạt nhưng giờ đây nàng trở lại một thiếu nữ hết sức nhu tình khiến cho Vương Hán Sơn vô cùng xúc động.

Chàng đã hiểu rõ tâm trạng của nàng, mấy lần định nói mấy câu an ủi nhưng rồi lại thôi.

Chàng đã yêu Thượng Quan Linh Phụng không thể yêu luôn cả Cẩm Tiên chỉ vì hai người là đôi bạn.

Một cơn gió lạnh thổi qua làm cho Vương Hán Sơn giật mình cắt đứt luồng suy tư thầm kín.

Wương Hán Sơn đứng dậy nói mau :

- Cẩm muội! Chúng ta đi thôi.

Uể oải đứng lên, Cẩm Tiên đi theo Vương Hán Sơn tiến đến đường lên miệng vực...

Vút... vút!

Cả hai cùng song song thì triển khinh công tới đáy vực...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Vĩnh Viễn Biệt Ly

Chân vừa đứng vững trên bờ vực Cẩm Tiên đã thấy một người ôm chặt lấy nàng :

- Miêu muội!

Người đó gọi nàng do cái tên Miêu Khả Tú năm xưa.

Nhìn rõ mặt người đó Cẩm Tiên kêu to :

- Linh Phụng hiền tỷ!

Hai cô gái ôm chặt lấy nhau cùng mừng mừng, tủi tủi.

Sau thời gian dài cách xa tưởng đã không còn được gặp nhau trên cõi đời này vì cuộc thảm biến tàn khốc của cả hai gia bảo do bàn tay ác độc của Vạn Độc Thần Ma gây ra.

Mãi một lúc thật lâu hai cô gái mới chịu buông nhau. Thượng Quan Linh Phụng kéo tay Cẩm Tiên đến ngồi xuống tảng đá bằng phẳng.

Nàng nhìn cô bạn gái bùi ngùi :

- Miêu muội! Ngu tỷ tưởng không còn gặp muội trong cõi đời này nữa.

Cẩm Tiên roi lệ :

- Linh tỷ! Chính muội cũng không ngờ còn gặp tỷ tỷ hôm nay.

Nắm lấy bàn tay Cẩm Tiên, Thượng Quan Linh Phụng thiết tha :

- Miêu muội! Hãy kể cho ngu tỷ nghe những chuyện tao ngộ đã qua đi.

Im đi một phút lấy lại sự bình tâm, Cẩm Tiên chậm rãi thuật lại chuyện thảm biến trong Miêu gia bảo, nàng lưu lạc trên chốn giang hồ mang danh hiệu ma nữ Cẩm Tiên, đến khi gặp Vương Hán Sơn trong bộ mặt xấu xí kết tình huynh muội, cùng đi tìm thù rửa hận, dọc đường chẳng may bị đám phụ Huệ Tiên đánh cả hai rơi xuống Hồ Huyết, bất ngờ tìm được nửa pho bí kíp Thiên Chiêu Bí Lục...

Thượng Quan Linh Phụng chặn lại :

- Miêu muội! Nửa pho Thiên Chiêu Bí Lục đâu rồi?

Trở tay vào mình Cẩm Tiên đáp :

- Bí kíp hiện ở trong mình muội, Linh tỷ muốn xem..

Thượng Quan Linh Phụng lắc đầu :

- Chưa cần đâu, Miêu muội kể chuyện tiếp đi..

- Tìm được nửa pho Thiên Chiêu Bí Lục, vì nôn nóng phục thù muội lên Vương ca tập luyện, không ngờ muội chưa đủ hỏa hầu bị tẩu hỏa nhập ma tưởng đã chết rồi.

Kính hoàng hiện trên gương mặt, Thượng Quan Linh Phụng kêu lên :

- Ôi! Muội liều lĩnh quá. Chính ngu tỷ đã tìm ra nửa pho bí kíp mà không dám luyện chiêu phải chờ gặp lại Thượng Quan sư bá chỉ giáo đây.

Đôi mắt Cẩm Tiên tròn xoe :

- Linh tỷ đã tìm được nửa pho Thiên Chiêu Bí Lục phần nhất phải chăng?

- Phải! Ngu tỷ không luyện nhưng có kẻ khác luyện cũng bị tẩu hỏa nhập ma như muội vậy.

- Ai thế Linh tỷ?

- Gã công tử Tổng Phi Bằng.

- Ôi, sao Linh tỷ quen thân làm chi với gã công tử bại hoại, xấu xa ấy?

- Ôi! Cảnh ngộ ngu tỷ cũng giống như Miêu muội nào có khác gì. Sau khi Thượng Quan gia bảo lâm nạn, ngu tỷ lưu lạc trên chốn giang hồ, luôn luôn bị

bọn Vạn Độc Quỷ môn theo dõi để sát hại, một hôm tình cờ gặp hấn trong một cánh rừng. Hấn bảo Tổng gia trang cũng bị thâm biến, kẻ thù chính là lão đại ác ma Vạn Độc Thần Ma. Thấy hấn là kẻ cùng chung chí hướng, cùng chung mục đích tiêu diệt kẻ tử thù, nào ngờ...

Tôi đây Thượng Quan Linh Phụng im đi không tiếp lời nữa, nàng trở lại chuyện cũ :

- Miêu muội kẻ tiếp đi, muội bị tẩu hỏa nhập ma...

Cầm Tiên gắt gù :

- Phải! Muội bị tẩu hỏa nhập ma bất tỉnh, nhưng sau đó thoát nạn, Vương ca khuyên muội đừng tiếp tục luyện chiêu. Nhưng muội đã có cái quyết tâm rồi, muội lên trôn Vương ca đi tìm chỗ kín đáo hành công, chẳng may gặp ả dâm phụ Huệ Tiên và lão Vạn Độc Thần Ma đánh muội rơi xuống vực này, nếu không nhờ Vương ca xuống đó chắc chắn giờ này muội đã là một cái xác không hồn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Hồi 160

Trong câu chuyện Cầm Tiên cố hết sức tránh né việc Vương Hán Sơn giúp chân khí cho nàng luyện chiêu Sử Nữ âm kinh và vừa rồi dưới đáy vực chàng đã thoát y nàng sử dụng Âm Dương Nhị Khí bất thành.

Cầm Tiên càng hiểu rõ bất cứ một người đàn bà nào cũng phải sôi giận máu tim khi được biết vị tình lang của mình thoát y cùng cô gái khác.

Vì thiết tha yêu bạn, Cầm Tiên không muốn có sự đổ vỡ tình yêu giữa Thượng Quan Linh Phụng và Vương Hán Sơn. Thà rằng chỉ mỗi một mình nàng âm thầm chịu đựng đau khổ còn hơn là cả ba cùng chung rơi vào hố đau thương.

Trái lại với Cầm Tiên, trong lòng Thượng Quan Linh Phụng vẫn hoài nghi mối tình đã nảy nở giữa Cầm Tiên và Vương Hán Sơn trong thời gian khá dài gần gũi bên nhau trên bước giang hồ.

Theo nàng có thể Cầm Tiên đã thương yêu Vương Hán Sơn say đắm vì gương mặt tuyệt thế và cốt cách phong lưu khoáng đạt của chàng, nhưng chưa rõ chàng có yêu cô gái này không.

Nghĩ đến phận mình đã thất thân hoen ố bởi gã dâm tặc Tổng Phi Bằng không còn xứng đáng với tình yêu của Vương Hán Sơn nữa. Giả nếu sau này Vương Hán Sơn kết duyên với Cầm Tiên nàng cũng không hề ngăn cản. Nàng sẽ im lặng trong khổ đau và ước mong chàng được vô vàn hạnh phúc cùng người yêu mới.

Bấy giờ Cầm Tiên và Thượng Quan Linh Phụng không nói nữa, mỗi nàng đều lặng lẽ theo đuổi tâm tư thâm kín của mình.

- Linh muội! Cầm muội!

Theo tiếng gọi Vương Hán Sơn đã đứng sững trước mặt hai cô gái.

Thượng Quan Linh Phụng, Cầm Tiên cùng lướt đứng dậy nhìn chàng.

Vương Hán Sơn nhìn Cầm Tiên :

- Cầm muội, giờ chúng ta đi cùng với Thượng Quan sư bá chứ?

Cầm Tiên lắc đầu :

- Muội không đi.

Vương Hán Sơn kinh ngạc :

- Tại sao vậy?

- Muội đã giết bốn tên đại ác ma Vạn Độc Quỷ môn, kẻ đã nhúng tay vào vụ huyết án Miêu gia bảo, thù nhà muội đã trả xong, phần lão Vạn Độc Thần Ma, Vương ca và Linh tỷ hãy lo liệu.

Chụp lấy bàn tay Cầm Tiên, Thượng Quan Linh Phụng lắc mạnh :

- Miêu muội định đi đâu?

Lệ thầm chạy quanh long lanh trong đôi mắt, Cẩm Tiên cất giọng run run :

- Muội tìm một nơi vắng vẻ tận cùng sơn cốc, sống cô độc cho đến hết kiếp này.

Phạch!

Cẩm Tiên đã rút bàn tay giật lùi về phía sau một trượng. Thượng Quan Linh Phụng thét :

- Miêu muội... Không thể như thế được.

Nàng định phóng tới, chợt thấy một vật đen bay vút ngay trước mặt.

Đưa tay chớp lấy vật đen, coi lại đó là cuộn da bí kíp Thiên Chiêu Bí Lục, Linh Phụng chưa kịp nói gì cả chợt nghe Cẩm Tiên nói lớn :

- Linh tỷ... Vương ca... vĩnh biệt.

Vèo!

Cẩm Tiên phóng mình xuống núi chạy thẳng về hướng cánh rừng già nhanh như vệt khói...

Trái tim Vương Hán Sơn nghe đau nhói. Chẳng hiểu rõ Cẩm Tiên đang đau khổ cùng cực nên mới có hành động bất ngờ đó. Nàng vì mối tuyệt tình vô vọng nên định tìm một tuyệt cốc sống cô độc đến trọn đời.

Chàng định đuổi theo Cẩm Tiên giữ nàng lại, nhưng sự có mặt của Thượng Quan Linh Phụng chàng liền chùng bước.

Có tiếng quát của Thượng Quan Kỳ Long :

- Linh nhi, Vương hiền đệ hãy mau đuổi theo Miêu nữ đệ, nàng liều mạng đấy.

Cơ hội tốt đã đến, Vương Hán Sơn miệng ứng thanh, tay chụp lấy tay Linh Phụng phóng đi theo hướng Cẩm Tiên vừa hút dạng trong cánh rừng già.

Thượng Quan Linh Phụng toan rút tay lại nhưng sợ gây thêm đau khổ cho Vương Hán Sơn, nàng để yên mặc chàng lôi đi đuổi theo Cẩm Tiên...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Trên Đường Tìm Bạn Tri Âm

Lục soát trong cánh rừng già một lúc thật lâu không thấy bóng dáng Cẩm Tiên nơi đâu cả, Vương Hán Sơn quay qua Thượng Quan Linh Phụng :

- Linh muội, chúng ta mau ra quan lộ, có thể Cẩm Tiên đã thoát ra đấy lâu rồi.

Lặng lẽ phi hành theo sau Vương Hán Sơn, từ nãy Thượng Quan Linh Phụng chẳng có một lời, bởi nàng quá xấu hổ với chàng chuyện nàng đã thất thân với gã Tổng Phi Bằng - một tên công tử bại hoại.

Nàng căm thù gã đến tận cùng, chỉ vì gã mà giờ này giữa nàng và Vương Hán Sơn đã có một cái hố ngăn cách.

Tới quan lộ đôi trai gái tuyệt sắc song song phi hành bên cạnh nhau, mắt quan sát hai bên rừng và phía trước tìm bóng Cẩm Tiên.

Đi được khoảng hai mươi dặm, bấy giờ Vương Hán Sơn mới lên tiếng :

- Linh muội! Hãy nói cho huynh nghe vì sao muội lại lạnh lùng với huynh như thế?

Câu hỏi của Vương Hán Sơn như một mũi kiếm bén nhọn đâm vào trái tim Thượng Quan Linh Phụng. Nàng mím chặt vành môi không đáp được lời.

Giọng Vương Hán Sơn càng thiết tha hơn :

- Linh muội hãy nói đi, dù cảnh ngộ nào huynh cũng vẫn yêu muội. Huynh yêu muội trọn cả cuộc đời này.

Thượng Quan Linh Phụng suýt bật khóc, cổ nuốt trôi dòng thương lệ đang trào lên cổ, nhưng vẫn không có lời.

Phi hành sát lại bên mình Thượng Quan Linh Phụng, giọng nói của Vương Hán Sơn càng thiết tha hơn :

- Nói đi Linh muội, tại sao muội cứ mãi lãnh đạm với huynh... Huynh vô cùng đau khổ.

Thấy Vương Hán Sơn tha thiết khẩn cầu trong lòng bất nhẫn, bấy giờ Thượng Quan Linh Phụng mới day qua, mặt kề mặt cùng chàng trong khi nàng vẫn trở khinh công đi vun vút.

Bỗng nàng bật thốt :

- Vương ca...

Wương Hán Sơn run giọng :

- Linh muội...

- Chuyện này Vương ca hãy tạm gác có được không? Muội khổ tâm đã nhiều rồi.

Nghe người yêu kêu khổ, Vương Hán Sơn tan nát cả cõi lòng. Chàng xúc động :

- Linh muội! Huynh xin ghi nhận lời muội nhưng cho đến bao giờ muội mới nói huynh nghe?

- Bao giờ giết xong lão đại ác ma Vạn Độc Thần Ma muội sẽ nói cho huynh hay.

Nàng than thầm: “Vương ca ơi! Ca ca muốn biết làm chi. Ngày đó chính là ngày đôi ta vĩnh viễn xa nhau. Trả xong mối gia thù muội sẽ tìm một hang cốc sống một mình cho trọn kiếp này. Tắm thân muội đã thối tha, nhơ nhớp đâu còn mặt mũi nào dám ngó mặt ca ca nữa”.

Thượng Quan Linh Phụng ứa lệ, quay mặt đi nơi khác cố giấu nỗi thương tâm mỗi lúc một trào dâng...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Hồi 162

Véo... véo...

Hai làn sáng màu đỏ tợ lửa từ trong cánh rừng nhắm từ huyết Thượng Quan Linh Phụng và Vương Hán Sơn điểm tới nhanh như lén chớp.

Thượng Quan Linh Phụng thét :

- Xích Chi Đoạn Hồn! Vương ca tránh cho mau...

Mồm thét bàn tay Thượng Quan Linh Phụng vừa chụp lấy cánh tay Vương Hán Sơn kéo giật lại về phía sau.

Xoẹt... xoẹt...

Hai vật đỏ trượt đi bay sang cây đại thụ, xuyên thấu vào đó tạo thành hai lỗ đen sì.

Đôi trai gái thoát hiểm trong đường tơ, kẽ tóc.

Wương Hán Sơn quát :

- Lũ chuột nào đây, xuất hiện mau.

Rào... rào... rào...

Chỉ một cái chớp qua, ba chiếc bóng đỏ như lửa đã hiện ra đứng cản ngang trên quan lộ.

Đó là ba lão quái nhân vận càn sa đỏ, thân hình hộ pháp, chiếc đầu bóng lộn trên cổ đeo râu chuỗi sọ người, mặt mũi cực kỳ hung ác ai ngó thấy cũng phải lạc phách tan hồn.

Khẽ nhú đôi lông mày thu nguyệt, Thượng Quan Linh Phụng dẫn mạnh giọng :

- Các vị là cao nhân phương nào, tại sao chặn đường bọn ta ám toán?

Lão trọc đứng giữa cất tiếng như chuông rền :

- Bản sư pháp danh Sa Khả Lạp Ma còn đây là nhị vị hiền đệ Đa Kha Lạp Ma và Phi Ma Lạp Ma.

- Hừ! Các vị chặn đường bọn ta là có ý định gì?

Không đáp ngay câu hỏi của Thượng Quan Linh Phụng, Sa Khả Lạp Ma hỏi :

- Có phải cô nương là Thượng Quan Linh Phụng, còn gã tiểu tử tên Vương Hán Sơn không?

- Phải thì sao?

- Hừm! Bọn bản sư vâng lệnh Pháp vương chờ hai người nơi đây đã lâu rồi.

Hiểu ngay ý đồ của đối phương nhưng Thượng Quan Linh Phụng vẫn lạnh lùng :

- Các người chờ bọn ta để làm gì?

Trỏ tay vào mình Thượng Quan Linh Phụng, lão trọc đáp :

- Thu hồi món vật đang ở trong mình cô nương.

- Món vật gì?

- Thiên Chiêu Suu Lục!

Thượng Quan Linh Phụng nghĩ thầm: “À, thì ra bọn trọc này cũng chỉ vì tham vọng Thiên Chiêu Suu Lục, chẳng quản đường xa từ Tây Tạng tới đây”.

Nàng ôm ờ :

- Thiên Chiêu Suu Lục đang ở bên lưng ta các người cứ tới mà lấy.

Cặp mắt Sa Khả Lạp Ma trợn lên như ai chiếc lục lạc. Lão gầm to :

- Thế cô nương chờ bản sư động thủ sao? Ta chỉ sợ trông thấy cảnh vui hoa nát ngọc đầy thôi.

Lão phát ngôn chường lên :

- Nhị vị sư đệ mau thu nạp gã tiểu tử kia, ả này đã có lão huynh lo liệu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Hồi 163

Hai lão trọc Đa Kha Lạp Ma và Phi Ma Lạp Ma hô to, phóng tới bao vây Vương Hán Sơn.

Tức thì kinh phong ào ào nổi dậy, chưởng ảnh chớp lóe bắn xẹt lên không gian, chưởng kinh trùng trùng cao như núi, chưởng lực chạm nhau phát nổ long trời, mặt đất chuyền rung, cây cối hai bên đường đổ xuống ầm ầm nằm la liệt, cành lá, cát bụi tung bay mù mịt khắp cả một góc trời.

Thượng Quan Linh Phụng đấu với Sa Khả Lạp Ma, lão trọc cầm đầu trong bọn, còn Vương Hán Sơn một mình hỗn chiến với hai lão tăng kia.

Quả nhiên bọn Lạp Ma này võ công cao thâm vô lượng, liên tiếp đưa ra những đường chiêu quý dị, thần bí chưa từng thấy bao giờ.

Đã mấy lần Thượng Quan Linh Phụng định sử dụng chiêu Tàn Hồn Hỏa Khí vừa luyện được trong bí kíp Thiên Chiêu Suu Lục triệt hạ Sa Khả Lạp Ma, nhưng nàng hãy còn chần chừ để tìm thêm các ngón võ công quái dị của lão để sau này dễ dàng ứng phó với cao thủ võ công thượng thừa ở vùng quan

ngoại.

Vừa đấu nhau với Sa Khả Lạp Ma, Thượng Quan Linh Phụng vừa đảo mắt nhìn trùng trùng sang trận chiến bên kia.

Nàng nhận ra hai lão ác tăng áp đảo Vương Hán Sơn vào bước đường cùng, chàng chỉ còn trong thế thủ không còn trả lại được đòn nào.

Công lực chiêu pháp của hai lão này ngang ngửa cùng bọn Tứ đại ác ma trong Vạn Độc Quỷ môn nên nàng thầm lo sợ cho chàng.

Bình!

Trúng nhầm một chương nặng ngàn cân của Phi Ma Lạp Ma, Vương Hán Sơn kêu hự một tiếng, mồm phún máu tươi, lão đảo lùi về phía sau nửa trượng.

Bình!

Vương Hán Sơn rú lên thảm khóc, thân hình chàng bay bổng lên cao, rớt trở xuống im lìm.

Chàng vừa trúng thêm chương thứ hai của Phi Ma Lạp Ma.

Đa Kha Lạp Ma cười khà :

- Ha ha... Thằng quỷ nhỏ hết số rồi.

Lão cất ngọn chương lên. Đột ngột cất tiếng có tiếng thét :

- Lão trọc muốn chết!

Một luồng hỏa diễm đá nát vàng tan xô tới chụp lấy hai lão ác tăng.

Cả hai lão trọc khiếp đảm quát to :

- Tàn Hồn Hóa Khí!

Hai lão lẹ như quỷ mị xẹt ra ngoài ba trượng tránh vùng hỏa diễm khiếp hồn đó.

Xẹt!

Thượng Quan Linh Phụng lao tới cấp lấy Vương Hán Sơn bay đi như làn khói...

Sa Khả Lạp Ma gầm lên :

- Đuổi theo bắt cho mau, phải chiếm cho bằng được bí kíp Thiên Chiêu Sư Lục.

Vèo... vèo... vèo...

Ba lão ác tăng khản cập trở thuật khinh công tuyệt học đuổi theo chiếc bóng Thượng Quan Linh Phụng đã hút mờ trong buổi hoàng hôn...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Một Đêm Chấn Động Thần Tiên

Đặt thân hình bất động của Vương Hán Sơn xuống trong một thạch động thiên nhiên trên đỉnh núi cao, chung quanh đồi núi trùng trùng vắng tuyết bóng người qua lại.

Thượng Quan Linh Phụng lo ngại bọn Sa Khả Lạp Ma đuổi theo lùng sục nên đành phải vượt qua trên hai trăm dặm, chọn lấy ngọn núi chọc trời này có thể nhìn qua tám hướng, đề phòng những tên ác ma đến phá quấy để chữa trị vết nội thương cho Vương Hán Sơn một cách an toàn.

Lúc này đã vào canh hai, trăng vừa lên chiếu ánh sáng bàng bạc mờ màng.

Nhìn Vương Hán Sơn nằm thêm thiếp, mặt ngọc tái xanh, hơi thở yếu ớt như chỉ mảnh, Thượng Quan Linh Phụng băng khuâng lo ngại.

Nàng lẩm bẩm :

- Chàng mang vết nội thương quá nặng, ta phải mau chữa trị, chậm trễ sẽ ân hận trọn đời.

Thượng Quan Linh Phụng vạch áo Vương Hán Sơn xem xét một hồi bỗng kêu lên :

- Nguy rồi! Chàng trúng nhầm Độc Sa chương của lũ ác tăng, hiện kịch độc đã xâm nhập vào ngũ tạng chỉ sợ e...

Thượng Quan Linh Phụng ngưng lời không dám nói lời bất tường cho Vương Hán Sơn.

Thò tay vào túi nàng lấy hai viên linh đan Vạn Độc Xu Phong màu đỏ tỵ như huyết dụ.

Vạn Độc Xu Phong vốn là món chí bảo của Thượng Quan gia trang chuyên trị kịch độc cực kỳ thần diệu.

Vạch miệng Vương Hán Sơn, Thượng Quan Linh Phụng nhét linh đan vào, đưa ngọc chỉ điểm nhẹ ngay huyệt Kiện Hẩu đưa thẳng xuống vực Đan Điền. Nàng ngồi bên cạnh chờ chàng tỉnh lại.

Trải qua một khắc thời gian chưa thấy Vương Hán Sơn động tĩnh, sắc mặt chàng lại chuyển sang màu xanh tái chứng tỏ linh đan không hiệu lực.

Thượng Quan Linh Phụng bồi hồi lo sợ lẩm bẩm :

- Quái thật, Vạn Độc Xu Phong của Thượng Quan gia bảo là món thuốc trị độc huyền diệu lâu nay nổi danh trên chốn giang hồ, giờ tại sao Vương ca uống vào không thấy hiệu quả.

Ngẫm nghĩ một lúc khá lâu Thượng Quan Linh Phụng tự đáp :

- Ô! Hay là Vạn Độc Xu Phong chưa ngấm vào lục phủ, ngũ tạng của Vương ca nên mới có tình trạng này. Vậy ta cũng nên vận chân khí tiếp trợ cho chàng, chắc có thể tổng được độc khí trong người chàng chứ chẳng không.

Nghĩ xong, tâm thần Thượng Quan Linh Phụng phấn khởi lên. Nàng lột phẳng chiếc áo của Vương Hán Sơn, đè song ngọc chương trên mình chàng. Một ở nơi Khí Hải huyệt và một đúng ngay Mạng Môn huyệt.

Huyệt đạo Mạng Môn là vùng cấm địa bất khả xâm phạm của nam nữ xưa nay, ngoại trừ khi họ tha thiết yêu nhau, dâng hiến cho nhau mới dám đột nhập vào vùng này.

Nay chỉ vì trong tình trạng quá khẩn cấp, Thượng Quan Linh Phụng bất buộc phải hành động táo bạo để cứu mạng Vương Hán Sơn.

Lại nữa trước kia mỗi lần gặp nhau nàng và chàng đã từng soán chặt lấy nhau, da thịt cọ sát đã quen rồi dù chưa một lần tận hưởng lạc thú thần tiên.

Đặt ngọc chương vào hai nơi huyệt đạo xong, Thượng Quan Linh Phụng vận chân khí bản thân chậm chậm truyền sang cơ thể Vương Hán Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Hồi 165

Một thời thần.

Hai thời thần.

Rồi ba thời thần.

Bấy giờ mồ hôi đã tháo ra thấm ướt chiếc áo xanh của Thượng Quan Linh Phụng, dĩ nhiên nàng bị hao tổn chân khí quá nhiều cho Vương Hán Sơn.

Thượng Quan Linh Phụng từ từ thu hồi ngọc chương, buông tiếng thở phào, đưa mắt nhìn Vương Hán Sơn quan sát bệnh tình.

Gương mặt xanh tái của chàng bỗng chuyển sang màu xám nhạt, hơi thở khẽ động như sợi tơ chùng chứng tỏ bệnh tình của chàng đang hồi nguy kịch.

Vô cùng kinh hãi Thượng Quan Linh Phụng la lớn :

- Trời, chẳng lẽ nào số mạng Vương ca đến đây đã dứt hay sao...

Đôi mắt nàng mở to lên nhìn trừng trừng vào thân hình bất động của Vương Hán Sơn.

Linh đan Vạn Độc Xu Phong đã không kết quả, truyền chân khí cũng không xong, tính mệnh Vương Hán Sơn tựa ngàn cân treo sợi tóc, giờ nàng phải dùng đến phương cách nào để cứu mạng chàng?

Cứ như tình trạng này chẳng còn bao lâu thời gian nữa hôn chàng phải lia khỏi xác.

Ở đây rừng núi hoang vu lại xa thị trấn, đâu có vị thần y có tài cải tử hồi sinh trong vùng này để nàng đưa chàng tới đó khẩn cầu họ chữa trị cho chàng.

Bất giác hai dòng lệ thương tâm từ khóe mắt Thượng Quan Linh Phụng trào ra rơi từng hạt trên gương mặt xám nhợt của Vương Hán Sơn.

Quý Vô Thường hiện đang lẫn quần đâu đây chờ phút giây cướp lấy mạng chàng.

Thượng Quan gia bảo điều tàn, song thân mất, hai đệ đệ cũng chẳng còn, giờ người yêu lại sắp vĩnh viễn ra đi, nàng còn sống nữa làm gì.

Thượng Quan Linh Phụng bật khóc. Tiếng khóc tỉ tê, ai oán khiến người nghe phải thương tâm đứt từng đoạn ruột.

Nàng khóc mãi... Khóc đến khi khản cả cổ, hạt lệ đã khô, máu hồng rịn ra đôi mắt.

Ngoài kia gió núi thổi vì vèo, sương rơi lác đác, núi rừng phủ màu sương trắng xóa như trải tấm khăn tang.

Giữa giờ phút đó đột nhiên Thượng Quan Linh Phụng ngưng khóc, đưa tay lau sạch nước mắt, ánh mắt sáng rực lên tia hy vọng.

Chỉ vì nàng vừa sức nhớ đến một bảo vật. Đó là chiếc sừng nàng đang đeo trong tay, chính Vương Hán Sơn cũng có chiếc sừng đó do nàng trao tặng.

Năm xưa nàng nghe gia phụ bảo chiếc sừng này có tên là Độc Giác Tê trị bách độc cực kỳ thần diệu, nhưng từ lâu chưa sử dụng một lần nào vì gia bảo đã có linh đan Vạn Độc Xu Phong.

Dù vậy, đang con nguy cấp đành phải chữa liều, nàng liền quyết định dùng Độc Giác Tê cứu mạng chàng.

Thượng Quan Linh Phụng nhanh nhẹn cởi chiếc vòng sừng trong tay ra, đưa mắt nhìn Vương Hán Sơn.

Bây giờ cho chàng uống Độc Giác Tê bằng cách nào đây?

Chiếc sừng cứng hơn sắt nguội làm sao bóp ra cho nhỏ bỏ vào mồm chàng. Thượng Quan Linh Phụng đứng dậy tự bảo :

- Ta hãy mài cho chàng uống đi thôi.

Nhưng nước đâu để mài sừng, Thượng Quan Linh Phụng phóng vút ra ngoài chạy vòng quanh đỉnh núi tìm nước.

Không thấy có một ngọn suối nào cả, Thượng Quan Linh Phụng bay xuống một gộp đá cheo leo, đảo mắt nhìn.

Chợt nàng reo vui :

- Đã có nước rồi!

Vèo!

Nàng băng mình tới một vùng ánh trăng phản chiếu long lanh mặt nước.

Một cái thạch trì thiên nhiên chu vi chừng một trượng nước xanh tận đáy, đầy ắp trong đó.

Làm sao có vật để mài chiếc sừng Độc Giác Tê?

Đưa mắt quan sát nhận ra trên mặt thạch trì có một lỗ thủng cạn to bằng cái bát. Thượng Quan Linh Phụng mừng thầm vốc nước rửa thật sạch, mài chiếc sừng vào trũng đá.

Liệu đã đủ dùng chữa thương Thượng Quan Linh Phụng ngưng tay, tìm nhặt một cục đá có lỗ trũng, cho nước Độc Giác Tê vào, lệ làng trở lại hang động.

Ngồi xuống bên cạnh Vương Hán Sơn, Thượng Quan Linh Phụng vạch miệng chàng cho nước Độc Giác Tê vào từng giọt.

Nước Độc Giác Tê sền sệt sợ không thấm tới vực Đan Điền, Thượng Quan Linh Phụng lại kê sát đôi môi vào mồm chàng mớm cho chàng một luồng nước thơm tho của người con gái...

Xong hết Thượng Quan Linh Phụng ngồi chờ, trong lòng như có trận lửa đốt...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Linh Đan Thần Diệu

Một giờ.

Hai giờ.

Rồi ba giờ.

Vầng trăng bên ngoài đã xế bóng, thân hình Vương Hán Sơn vẫn bất động. Thượng Quan Linh Phụng đưa tay sờ vào ngực chàng. Da thịt chàng lạnh ngắt, trái tim hình như đã ngừng đập.

Thượng Quan Linh Phụng hét lên lạnh lạnh :

- Trời! Vương ca đã chết.

Như kẻ vừa lên cơn điên, nàng đứng phắt dậy phóng vọt ra ngoài cửa động.

Nàng chạy tới đám cỏ ngòi phịch xuống, hai tay ôm lấy đầu nức nở...

Cả không gian sụp đổ.

Trời đất quay cuồng.

- Hết! Hết tất cả!

Bao nhiêu hình ảnh thân yêu xa xưa quay ngược, hỗn loạn trong đầu óc Thượng Quan Linh Phụng...

Giọt lệ đã cạn, lưỡi môi khô khát, nàng không còn khóc nữa, gục đầu vào hai cánh tay, tâm thần nửa mê, nửa tỉnh.

Đâu đây tiếng chim Dạ Minh rúc lên từng hồi, âm thanh như oan hồn réo gọi nghe càng thảm đạm, thê lương.

Chẳng biết đã trải qua bao nhiêu thời khắc, vầng trăng nghiêng bóng trên dãy núi xa.

Đột nhiên bên tai Thượng Quan Linh Phụng nghe có tiếng gọi từ trong thạch động :

- Linh muội... Linh muội...

Giật mình đứng phắt dậy, Thượng Quan Linh Phụng quay nhìn về phía cửa hang động lấp lăm lăm :

- Trời! Chẳng lẽ Vương ca đã thành quỷ hiện về, rõ ràng chàng đã chết đi rồi mà.

Nàng không tin có quỷ nhưng âm thanh kia là của Vương Hán Sơn, tuy có hơi âm u rờn rợn.

Thượng Quan Linh Phụng lại nghĩ. Hay là trong cơn tâm thần nàng nửa mê, nửa tỉnh tiến rên của loại côn trùng ở trung quanh nàng tưởng là tiếng gọi của chàng :

- Linh muội! Linh muội đâu rồi?

Linh Phụng giật mình trở to đôi mắt, định tĩnh lại tâm thần.

Bây giờ thì đã quá rõ ràng, âm thanh gọi nàng đúng là giọng Vương Hán Sơn rồi.

Thượng Quan Linh Phụng phóng mình tới cửa hang động, đưa mắt nhìn vào, Vương Hán Sơn đang ngồi trong đó.

- Vương ca!

Liền theo tiếng kêu hoan hỉ, Thượng Quan Linh Phụng bay vào toan ôm chầm lấy Vương Hán Sơn bộc lộ nỗi vui mừng khôn xiết.

Chợt nhớ tới thân phận mình, Thượng Quan Linh Phụng bỏ tay xuống lùi lại ba bước, đứng yên.

Nàng mặc cảm cái thân xác ô uế của mình nên không dám chạm đến người chàng.

Giá nếu những năm trước đây nàng đã nhảy phóc vào lòng chàng và ôm chặt lấy chàng rồi.

Trong khi Vương Hán Sơn đã đứng lên nhìn Thượng Quan Linh Phụng, giọng chàng như còn trong cơn mơ :

- Linh Phụng! Muội đây ư?

Bởi trải qua một thời gian mê man quá lâu, Vương Hán Sơn chưa tin mình hãy còn sống trên đời để gặp lại Thượng Quan Linh Phụng nên lòng chàng hãy còn ngờ vực.

Khe khẽ gạt đầu Thượng Quan Linh Phụng bước vào đứng trước mặt Vương Hán Sơn.

Nàng nhẹ giọng :

- Vương ca khỏe rồi chứ?

Wương Hán Sơn gạt đầu :

- Huynh nghe cơ thể đã bình thường, nhưng...

Chàng nhìn quanh trong hang động, rồi nhìn nàng :

- Linh muội! Đây là đâu?

Đôi mắt Thượng Quan Linh Phụng dò đi nơi khác, cố tránh ánh mắt hút hồn của Vương Hán Sơn.

Nàng đáp :

- Đây là dãy núi Ngũ Đài sơn, cách nơi đánh nhau với ba lão ác tăng khoảng hai trăm dặm..

Wương Hán Sơn sững sờt :

- Ô... Huynh nhớ hình như huynh bị trúng chưởng của hai lão ác tăng rồi ngất đi phải chăng?

- Phải rồi, Vương ca bị trúng độc chưởng hôn mê, muội mang huynh bỏ chạy lên ngọn núi này.

- Linh Phụng! Muội hãy kể chuyện đã qua cho huynh nghe được chứ.

Thượng Quan Linh Phụng gạt đầu. Hai người đến ngồi tựa lưng vào vách hang động.

Từ từ nàng thuật lại mọi chuyện đã xảy ra cho chàng nghe một cách tường tận chỉ giấu mấy lần nàng khóc và ngọc chưởng đã cọ xát vào huyết mạng môn chàng.

Thượng Quan Linh Phụng băng khuônng :

- Có một điều muội lấy làm khó hiểu, tại sao trái tim của Vương ca đã ngưng đập, da thịt đã lạnh như đồng, muội thất vọng bỏ ra ngoài ngồi chờ chôn xác ca ca, không ngờ bây giờ ca ca tỉnh lại.

Chợt hiểu ra Vương Hán Sơn giải đáp cho nàng :

- Theo ý huynh: Có thể trong cơn hốt hoảng Linh muội nghe lầm trái tim huynh ngừng đập, da thịt lạnh như đồng tưởng huynh đã chết bỏ ra ngoài, chẳng ngờ trong thời gian đó Độc Giác Tê chạy vào ngũ tạng tổng độc khí trong người huynh ra nên huynh tỉnh lại chăng?

Thượng Quan Linh Phụng hớn hỏ :

- Ôi! Có như vậy mà muội không hiểu ra, suýt nữa muội đã chôn sống huynh rồi.

Wương Hán Sơn bật cười :

- Ha ha! Nếu được chính tay Linh muội chôn huynh thì đâu còn gì hạnh phúc cho bằng. Từ lâu huynh đã nghĩ ra như thế.

Vốn đã tự mình mặc cảm xấu xa về chuyện thất thân trong tay Tống Phi Bằng, nghe Vương Hán Sơn nói thế Thượng Quan Linh Phụng nghĩ chàng vừa dùng lời xa xôi châm chính để bức nàng cho hả cơn ghen. Nàng cúi đầu xuống giọt lệ trào ra.

Chương 167: Hồi 167

Nàng thâm trách mãi đến nay chàng chưa chịu hiểu nỗi khổ đau cùng cực đang xé nát hồn nàng, chàng không xót thương nàng lại còn dùng lời cay đắng nghiền nát trái tim nàng như thế.

Rõ ràng đời người con gái chỉ một lần lầm lỡ không còn cách nào cứu vãn được nữa.

Giá nếu mai đây nàng thành hôn với chàng, làm sao nàng chịu đựng nổi những lời mỉa mai của chàng trong thời gian dài chung sống.

Tuyệt vọng hoàn toàn!

Vô tình không hiểu rõ tâm trạng bi đát của Thượng Quan Linh Phụng, Vương Hán Sơn chợt hỏi :

- Linh muội, huynh có một chuyện muốn hỏi muội.

Vừa lén lau sạch lệ vì không muốn Vương Hán Sơn ngó thấy nỗi thương tâm của mình, Thượng Quan Linh Phụng ngẩng mặt lên.

Nàng chớp mắt :

- Chuyện gì thế Vương ca?

- Huynh muốn biết rõ ràng hành động của Tống Phi Bằng trong thời gian qua, Linh muội có thể kể lại cho huynh nghe được chứ?

Khi lọt vào Hồ Huyết bắt gặp Tống Phi Bằng luyện Thiên Chiêu Suru Lục bị tẩu hỏa nhập ma, Vương Hán Sơn đã có ý hoài nghi gã tiếp tay cùng Vạn Độc Thần Ma hãm hại mọi người nên chàng muốn hiểu thêm về hành vi của gã, để sau này dễ dàng ứng phó.

Nào ngờ đầu điều này đã chạm mạnh vào lòng tự ái của Thượng Quan Linh Phụng.

Nàng nghĩ Vương Hán Sơn muốn biết rõ chuyện nàng thất thân trong tay Tống Phi Bằng. Mặt nàng tái mét, thân hình rung lên đôi môi mím chặt lại, nghẹn ngào không thốt được lời.

Vương Hán Sơn nhắc lại :

- Sao Linh muội không nói. Chuyện thế nào hãy kể lại cho huynh nghe. Gã Tống Phi Bằng bại hoại ấy.

Cái câu “gã Tống Phi Bằng bại hoại” càng làm cho Thượng Quan Linh Phụng quyết chắc Vương Hán Sơn muốn biết rõ cuộc giao tình giữa nàng với gã dâm tặc đó.

Thốt nhiên nàng nổi giận gất lên :

- Vương ca muốn biết rõ hành động của hấn lắm sao?

Vương Hán Sơn gật đầu :

- Phải! Huynh muốn hiểu con người của gã. Linh muội nói đi.

- Hiện giờ muội không thể cho Vương ca hay được, ca ca đừng ép muội.

Nàng đứng dậy bỏ đi nơi khác tìm chỗ dưỡng thần..

Chương 168: Lá Huyết Tâm Thư Ly Biệt

Sệt... sệt...

Một con doi to lớn từ trên trần hang động buông mình xuống, quạt cánh bay đi làm Vương Hán Sơn giật mình tỉnh giấc.

Bình minh đã ló dạng, ánh sáng lọt vào hang động lơ mờ.

Vương Hán Sơn trời dậy đưa mắt nhìn qua phía Thượng Quan Linh Phụng nằm ngủ.

Thượng Quan Linh Phụng đã biết mất, luôn cả gói hành trang nàng thường đeo trong người.

Trong lòng kinh hãi, Vương Hán Sơn phóng vọt ra ngoài hang động, gọi to :

- Linh muội! Linh muội!

Không có tiếng đáp, cũng không có bóng người.

Vèo!

Vương Hán Sơn thi triển khinh công vòng quanh đỉnh núi vừa vận lực gọi vang ngoài mây đậm :

- Linh muội! Linh muội...

Trước sau vẫn im bất ngoài từng cơn gió sớm khuya động cành lá rì rào.

Vương Hán Sơn đáp xuống đứng trên phiến đá nhìn xuống chân núi lẫm lẫm :

- Ai đã bắt cóc Linh muội!

Chàng tự đáp :

- Không thể có chuyện như thế được. Võ công Linh muội cao siêu lại vừa luyện được tuyệt chiêu Tàn Hồn Hóa Khí, không có một lão đại ma đầu nào hại nổi nàng.

- Vậy làm sao?

Chợt động linh cơ, Vương Hán Sơn nhanh nhẹn bắn vọt trở vào hang động, chàng quắc mắt tìm dấu vết trên mặt đất.

Bỗng chàng nhận ra bên cạnh gói hành trang của mình có một món vật.

Vương Hán Sơn đến gần trông thấy đó là một cái gói nhỏ trên có mảnh giấy xếp lại.

Hiểu ngay là đã có chuyện bất thường, trái tim Vương Hán Sơn đập mạnh, chụp mảnh giấy mở ra xem.

Thì ra đây là thư của Thượng Quan Linh Phụng gửi cho chàng.

Tay mở rộng lá thư, Vương Hán Sơn đọc :

“Vương ca!

Khi Vương ca tỉnh giấc thì muội đã đi xa rồi. Muội ra đi với cả tấm lòng tan nát...”

- Trời!

Ngưng lại giây phút trần áp con xúc động, Vương Hán Sơn xem tiếp lá huyết tâm thư :

“Vương ca muốn biết rõ câu chuyện xấu xa giữa tên dâm tặc Tống Phi Bằng và muội ư? Mấy hôm đi bên cạnh Vương ca muội vô cùng lo sợ ca ca nhắc tới chuyện này. Muội không trả lời ca ca vì muội hiểu rằng khi đáp ứng là phút giây đôi ta vĩnh viễn xa nhau...”

Vương Hán Sơn la lớn :

- Linh Phụng! Muội đã làm rồi.

Toàn thân Vương Hán Sơn run rẩy, mãi một lúc thật lâu mới đọc tiếp :

“Vương ca! Giờ thì đã đến lúc muội thành thật nói cho ca ca hay nhé. Muội đã thất thân nơi bàn tay dâm ác của gã Tống Phi Bằng từ lâu. Trong lúc muội

bị bọn Vạn Độc Quỷ môn đánh độc mê man, gã đã cường bức muội trong tòa mật thất của bọn này. Muội cảm thù gã tận tủy xương, định giết gã trong Hồ Huyết nhưng Thượng Quan sư bá đã ngăn cả.

Vương ca! Hiện nay tâm thân của muội đã nhơ nhớp, muội mất đi cái gì cao quý nhất để dâng hiến cho ca ca nên muội không muốn gặp mặt ca ca nữa. Vì vậy lúc gặp lại ca ca bên ngoài muội đã tỏ vẻ lạnh lùng nhưng ca ca có biết đâu tâm trạng muội khổ đau cùng cực chỉ mong chết cho rồi”.

- Trời! Tội nghiệp Linh muội...

Cổ hết sức lấy sự bình tâm, Vương Hán Sơn lại đọc :

“Tất cả trên đây là sự thật, giờ thì muội phải ra đi, Vương ca hãy gửi lời muội xán ba lạy bái biệt Thượng Quan sư bá. Phần mối huyết thù muội xin Vương ca chu toàn. Trong cái gói dưới lá huyết tâm thư này có pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục và hai chiếc nắm Thiên Niên Nhũ Mộc, muội để lại cho Vương ca. Ca ca hãy ăn hai chiếc nắm đó để tăng cường nội lực mới có thể luyện chiêu khỏi bị tẩu hỏa nhập ma.

Vương ca đừng tìm muội, nên ở lại đây luyện võ công. Theo muội biết hiện nay công lực ca ca còn kém cỏi, không thể đương đầu nổi với lão đại ác ma Vạn Độc Thần Ma. Vương ca không nên xuống núi sớm lỡ gặp lão sẽ phải ân hận ngàn đời. Ca ca hãy luyện xong chiêu Tàn Hồn Hỏa Khí rồi sẽ rời khỏi chốn này, mọi chuyện muội đã dặn dò ca ca trước phút biệt ly, xin ca ca ghi nhớ lấy.

Vương Hán Sơn! Vương Hán Sơn! Hãy gọi tên nhau rồi vĩnh biệt vạn trùng.

Muội Thượng Quan Linh Phụng”.

Ngồi phịch xuống đất, nước mắt trào ra đầm đìa xuống má, Vương Hán Sơn chết lặng cả tâm hồn.

Thượng Quan Linh Phụng đã hiểu làm chàng tui nhục bỏ ra đi. Cứ như trong lá huyết tâm thư nàng sẽ tìm một thâm cốc cô độc sống suốt đời, hoặc nương thân vào ngôi thiên tự nào đó sớm kẹ, chiêu kinh cho trọn kiếp.

Còn gì đau đớn cho bằng một cuộc vĩnh viễn biệt ly! Một cuộc biệt ly xé nát cả trái tim một trang thiếu hiệp giang hồ.

Nắng lên cao, trong động đá sáng lòa. Từng cơn gió mát lồng lộng thổi vào làm sáng khoái cả lòng người.

Vương Hán Sơn lấy lại sự bình tĩnh, đưa tay lau sạch nước mắt lắm lắm :

- Nàng đã cẩn thận dặn dò ta hãy nhớ ghi, không nên rời khỏi hang động này trước khi tự thành chiêu Tàn Hồn Hỏa Khí.

Thò tay mở cái gói, Vương Hán Sơn trông thấy pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục và hai chiếc nắm to tướng bay mùi thơm phức, dưới đó còn có một số lương khô đủ dùng ba hôm nữa.

Trước khi đi Thượng Quan Linh Phụng đã chu toàn cho chàng từ võ công đến lương thực, tình nghĩa này trọn đời chàng làm sao quên được.

Bất giác Vương Hán Sơn lại rơi nước mắt. Chàng bật kêu lên :

- Linh muội! Huynh sẽ đi tìm muội khắp cả bốn phương trời...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169: Giọt Lệ Người Tình Nữ

Rời khỏi ngọn cao sơn Cẩm Tiên ra đi với trái tim vỡ nát.

Vương Hán Sơn đã gặp lại Thượng Quan Linh Phụng, bao nhiêu ước mơ của nàng đã biến thành mây khói.

Những tháng ngày đi bên cạnh Vương Hán Sơn trong bộ mặt già trang xấu xí vậy mà Cẩm Tiên đã nặng tình với chàng, vì chàng là một trang thiếu hiệp chính đạo, hào khí ngất trời.

Nay Vương Hán Sơn đã lột bỏ lớp mặt nạ da người trở thành một mỹ nam tử tuyệt thế khiến trái tim Cẩm Tiên rung động, tình yêu đến với nàng nhanh như làn chớp.

Trở trêu thay Vương Hán Sơn lại là người yêu của Thượng Quan Linh Phụng, cô bạn gái chí thân của nàng từ thừa ấu thơ, nàng đâu có thể nhẫn tâm chiếm đoạt người yêu của bạn.

Nàng phải ra đi tìm một ngôi chùa tận thâm sơn cùng cốc, nương bóng Phật đài cho trọn kiếp này.

Vừa trở thuật khinh công, Cẩm Tiên quay lại nhìn ngọn cao sơn, nước nở :

- Vương ca! Vĩnh biệt huynh nhé...

Nuốt trôi nghẹn ngào Cẩm Tiên bay vút vào cánh rừng lần tránh Vương Hán Sơn và Thượng Quan Linh Phụng có thể đuổi theo nàng.

Len lỏi trong rừng độ một khắc, Cẩm Tiên quay mình trở ra quan lộ.

Nàng đi mãi cho đến khi ánh trăng lên mới ngồi dựa vào một gốc cổ thụ, nhắm mắt dưỡng thần.

Sáng ra Cẩm Tiên lại tiếp tục lên đường. Nàng định ra vùng Quan Ngoại xa xôi tìm một ngôi thiền tự tận thâm sơn xuống tóc qui y.

Chiều nay khi ánh nắng vàng còn nhuộm trên quảng tảng cây, Cẩm Tiên đã đứng trước một dãy núi điệp trùng bên trái là cánh rừng già trầm mặc.

Tiếng chim kêu, vượn hú thánh thót trong rừng khiến kẻ giang hồ ngẩn ngơ, bồi hồi trong dạ.

Cẩm Tiên đứng nhìn dãy núi trải một màu xanh đến xuất thần.

Miêu gia trang bị tàn phá, song thân đã mất, thân quyến chẳng còn, người yêu lại mất, giờ nàng bơ vơ, lạc loài trên đất lạ còn cái đau thương nào hơn nữa.

Bất giác hai dòng lệ thương tâm đầm đìa xuống má Cẩm Tiên.

Nàng đứng yên lặng chết cả tâm hồn mãi không biết đã trôi qua bao nhiêu thời khắc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Hồi 170

Chiều tắt hẳn.

Hoàng hôn phủ xuống núi rừng, cảnh sắc đượm màu âm đạm thê lương.

Chợt bên tai Cẩm Tiên nghe có trận gió ào ào từ phía sau tới.

Nàng giật mình quay lại nhìn nhận ra có ba làn mây đỏ chói đang bay vùn vụt tới.

Nháy mắt ba làn mây đỏ đã đến nơi hạ xuống đất hiện ra ba lão trọc vận áo cà sa đỏ.

Vừa trông thấy Cẩm Tiên cả ba lão hòa thượng cùng ồ lên một lượt, trở mắt nhìn Cẩm Tiên.

Sáu luồng nhãn quang chớp rục chiếu thẳng ngay mặt khiến Cẩm Tiên đã phải rùng mình.

Nàng hiểu ngay võ công bọn tăng nhân cao thâm vô lượng, giáo hoạt cực kỳ, nhưng họ tới đây để làm gì.

Lão tăng đứng bên day qua lão đứng giữa khẽ giọng :

- Sa Khả đạo huynh, nàng này xinh đẹp như tiên chắc chắn Pháp vương của chúng ta vừa ý.

Lão tăng đứng giữa gạt gù chiếc đầu bóng lộn :

- Phải đấy! Mấy hôm chúng ta đi tìm mãi, nay bỗng nhiên lẽ vật đến tay, nhưng hãy để tăng huynh hỏi thăm cô bé mấy câu.

Tuy hải lão tăng kia bàn tán thì thầm, nhưng thánh lực Cẩm Tiên nghe rất rõ ràng. Nàng nổi giận ngấm ngấm vận chân khí chờ đối phó với bọn chúng.

Lão tăng đứng giữa bước tới đứng trước mặt Cẩm Tiên, cách khoảng hai trượng, cất giọng như chuông rền :

- Mỹ danh cô nương là gì?

Cầm Tiên trừng mắt :

- Nhưng bọn lão là ai mới được chứ. Lão hỏi tên ta làm gì?

- Bản sư pháp danh Sa Khả Lạp Ma, còn hai vị đạo hữu kia tên Đa Kha Lạp Ma và Phi Ma Lạp Ma.

Cầm Tiên bật cười khúc khích :

- Những cái tên quái quỷ nghe thật buồn cười, nhưng bọn lão đi tìm ta có chuyện gì?

- Bọn bản sư có tìm cô nương bao giờ! Bọn ta đang truy lùng hai tên tiểu tử một nam, một nữ đến đây thì gặp cô nương đây!

Trong lòng hoài nghi, Cầm Tiên hỏi tiếp :

- Lão tìm một nam, một nữ tên gì?

- Vương Hán Sơn và Thượng Quan Linh Phụng.

Giật mình một cái Cầm Tiên phăng tới :

- Vương Hán Sơn, Thượng Quan Linh Phụng có oán thù gì với lão mà bọn lão đi tìm

- Chẳng oán thù gì cả. Bọn bản sư vâng lệnh Pháp vương từ Tây Tạng sang đây thu hồi pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục. Hôm kia bọn bản sư đã gặp hai trên tiểu tử, bọn ta đã đánh chết một tên.

Kinh hoàng hiện lên gương mặt Cầm Tiên hỏi lớn :

- Bọn lão đánh chết ai?

- Vương Hán Sơn. À kia cổng già chạy về hướng này, tiểu cô nương có thấy bọn chúng không?

Cầm Tiên hét :

- Trời! Vương ca đã chết!

Rồi nàng lại hét :

- Ác tăng! Hãy đền mạng Vương ca cho ta.

Cầm Tiên phóng ra một chưởng với nội lực mười thành. Cuồng phong nổi dậy, bóng chưởng to như trái núi ào tới chụp lấy Sa Khả Lạp Ma.

Cái tin Vương Hán Sơn chết làm cho Cầm Tiên sôi máu căm thù, quyết giết sạch bọn Sa Khả Lạp Ma để rửa hận.

Sa Khả Lạp Ma giật mình quát :

- Liễu đầu to gan thật!

Lão giờ chưởng lên chống đỡ.

Ầm!

Cầm Tiên dội lại ba bước, toàn thân rung động.

Nhưng đã quyết chí báo thù cho Vương Hán Sơn, Cầm Tiên giờ cả song ngọc chưởng đưa ra chiêu Sứ Nữ âm kinh với toàn bộ nội lực.

Hai luồng bạch khí không lồ, lạnh tợn băng hà áp tới Sa Khả Lạp Ma.

Sa Khả Lạp Ma gầm lên :

- Sứ Nữ âm kinh, chư vị đạo hữu tránh mau.

Mồm quát, Sa Khả Lạp Ma huy động ngọn chưởng đẩy ra một vùng đỏ chói nóng tợn lửa thiêu...

Ầm... ầm...

Mặt đất chuyển rung, nhiệt khí lẫn hàn khí ào ào phóng qua tám hướng, cây cối ngã nằm la liệt.

Cầm Tiên miệng phún máu đào, thân hình run rẩy, sắc mặt tái xanh, loạng choạng tháo lui cả trượng.

Nàng thọ thương khá nặng do chiêu thức Xích Lôi Âm Chưởng của Sa Khả Lạp Ma.

Bịch... bịch...

Hai đạo chi khí màu đỏ từ hữu chưởng Sa Khả Lạp Ma bắn tới điểm vào hai nơi yếu huyệt của Cầm Tiên.

Phịch!

Cô gái ngã quay xuống đất bất động, đôi mắt trừng trừng nhìn Sa Khả Lạp Ma.

Cười khà lên một tiếng, Sa Khả Lạp Ma phát cánh áo cà sa sang hai lão ác tăng :

- Chư vị đạo hữu hãy mang nàng theo bàn tăng.

Phi Ma Lạp Ma bước tới nhìn Cầm Tiên cười lên khùng khục rồi cất giọng ồm ồm :

- Đạo huynh, nàng đẹp như tiên bỏ qua rất uổng..

Đang chực phóng đi, Sa Khả Lạp Ma ngừng lại :

- Ý của đạo hữu...

Bọn ta hãy nên thương thức tòa thiên nhiên tuyệt thế này một lần cho phi chí bình sanh, sau đó sẽ mang nàng về dâng nạp cho Pháp vương cũng chẳng muộn màng gì.

Đa Kha Lạp Ma tiếp lời :

- Phải đấy đạo huynh. Trời ban cho vật hiếm có trong đời, lẽ nào chúng ta không hưởng thụ, bên xứ Tây Tạng chúng ta đâu có người đẹp như thế này.

Nhủu mảy nghĩ ngợi phút giây, Sa Khả Lạp Ma trở tay sang ngọn đồi :

- Phi Ma đạo hữu hãy mang nàng sang thung lũng bên kia tránh sự dòm ngó của mọi người qua lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Mỹ Nhân Tao Ngộ Hồng Nhan

Vèo... vèo... vèo...

Ba lão ác tăng phóng mình lên ngọn đồi, lẹ làng xuống thung lũng đầy cỏ mọc mang luôn Cầm Tiên theo.

Sa Khả Lạp Ma nói mau :

- Nhị vị đạo hữu hãy canh chừng, bàn tăng ra tay trước.

Lão xê mình tới ôm lấy thân hình bất động của Cầm Tiên ghì chặt.

Dù đang háo hức thèm khát một cuộc ái ân nhưng Phi Ma Lạp Ma và Đa Kha Lạp Ma đành bước ra ngoài, vì Sa Khả Lạp Ma là vị đạo huynh đẳng cấp cao hơn một bậc.

Xoẹt... xoẹt...

Một tòa thiên nhiên tuyệt ngọc xuất hiện. Cầm Tiên đã bị Sa Khả Lạp Ma lột phăng y phục lỏa lồ.

Nàng nhìn trừng trừng Sa Khả Lạp Ma bằng đôi mắt tóe lửa như muốn ăn tươi nuốt sống lão. Nàng muốn hét to nhưng khẩu huyệt đã bị điểm bế rồi.

Sa Khả Lạp Ma trở mắt nhìn vào hai ngọn đồi tuyết rồi rống lên trận cười quái gở :

- Ha ha... nàng tiên xinh đẹp. Ta và nàng vốn có thiên duyên tiền định nên xui khiến gặp nhau đây. Ta sẽ ban cho nàng phút giây thần tiên cực lạc chưa từng có trong đời. Nàng hãy tin như thế ha ha...

Soạt!

Chiếc áo cà sa rơi xuống đất.

Soạt!

Phần còn lại trên mình Sa Khả Lạp Ma cũng rơi luôn. Lão đã trần như nhộng, lông lá xù xì cúi xuống Cẩm Tiên.

Đằng kia Phi Ma Lạp Ma và Đa Kha Lạp Ma trở mắt nhìn chòng chọc về phía Sa Khả Lạp Ma cùng đánh úp nước bọt trong cổ họng.

- Bọn dâm tăng muốn chết!

Cùng theo tiếng thét lạnh lạnh hai đạo chỉ phong từ trong đám cây lá rậm rạp bắn ngay đầu Sa Khả Lạp Ma nhanh như làn chớp.

Sấp hường thụ giây phút thần tiên trên thân ngọc của mỹ nhân, chợt nghe tiếng thét xé mây, Sa Khả Lạp Ma giật mình lẹ làng lách sang nửa trượng tránh né.

Vèo... vèo...

Hai đạo chỉ phong vù qua chiếc đầu bóng lộn của Sa Khả Lạp Ma cách chỉ một đường tơ.

Vút!

Một ả nữ lang xinh đẹp tuyệt vời đã đứng vững trên đám cỏ xanh.

- Thượng Quan Linh Phụng!

Sa Khả Lạp Ma kinh hãi la lên.

Quả vậy nữ lang vừa xuất hiện chính là Thượng Quan Linh Phụng vượt ngoài sự tưởng tượng của mọi người.

Chân vừa đứng vững trên mặt cỏ, Thượng Quan Linh Phụng đảo mắt nửa vòng chợt kêu lên :

- Miêu muội!

Lập tức Thượng Quan Linh Phụng giờ ngọc chuông bắn vào người Cẩm Tiên.

Buông một tiếng thờ phào, Cẩm Tiên phóng người dậy với lấy y phục mặc nhanh vào.

Nàng hét :

- Linh tỷ! Hãy giết bọn dâm tăng này cho muội.

Nhận ra người vừa đến là Thượng Quan Linh Phụng, Sa Khả Lạp Ma vô cùng kinh hãi hô to :

- Nhị vị đạo hữu chạy cho mau!

Lão lắc mình tới chỗ bộ cà sa toan chộp lấy mặc vào.

Nhưng Thượng Quan Linh Phụng đã hét :

- Cút đi yên như thế cho ta.

Nàng xuất ngay chiêu Tàn Hồn Hóa Khí tấn công Sa Khả Lạp Ma.

Một vùng lửa không lồ đỏ rực ào tới chụp lấy lão ác tăng.

Sa Khả Lạp Ma hú lên một tiếng như quỷ tru, để nguyên thân mình trần trụi phóng lên ngọn đồi mất dạng.

Trông thấy Sa Khả Lạp Ma đã bỏ chạy, Phi Ma Lạp Ma lẫn Đa Kha Lạp Ma hồn vía lên mây, vội thi triển khinh công xẹt đi như hai cụm mây đỏ, nháy mắt hút bóng sau ngọn đồi.

Cẩm Tiên hừ một tiếng bước tới nắm lấy tay Thượng Quan Linh Phụng, xúc động :

- Linh tỷ! Không có tỷ tỷ muối đã bị hại rồi.

Thượng Quan Linh Phụng chớp mắt :

- Ngu tỷ vừa trò tới quan lộ bỗng nghe có tiếng cười âm thầm, biết có người lâm nạn tỷ tỷ vội tới đây, không ngờ lại là Miêu muối. Muối có sao không?

Cầm Tiên lắc đầu :

- Không sao cả... Ồ, Linh tỷ đến đây làm gì?

Thoáng hiện nét buồn trên mặt Thượng Quan Linh Phụng thấp giọng :

- Chuyện rất dài, Miêu muối hãy nghỉ lại, ngu tỷ kể chuyện cho nghe.

Hai cô gái ngồi sát nhau trên bãi cỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Hồi 172

Nhìn gương mặt thâm sầu của Thượng Quan Linh Phụng, Cầm Tiên lo lắng :

- Linh tỷ! Chuyện gì đã xảy ra cho Vương ca?

Như động mối thương tâm, hai giọt lệ lăn dài xuống má Thượng Quan Linh Phụng.

Nàng nghẹn ngào chưa đáp.

Cầm Tiên kinh hãi lắc vai Thượng Quan Linh Phụng :

- Kìa! Sao Linh tỷ lại khóc? Vương ca đã sao rồi?

Khẽ lắc đầu, Thượng Quan Linh Phụng buồn bã :

- Không làm sao cả. Nhưng ngu tỷ đã vĩnh viễn xa chàng rồi.

Cầm Tiên hốt hoảng :

- Linh tỷ! Vương ca đã chết rồi ư?

- Chàng không chết. Chàng hãy còn sống ở trên ngọn núi kia.

Buông tiếng thở phào như trút đi một gánh nặng, Cầm Tiên hỏi dồn :

- Thế tại sao Linh tỷ lại vĩnh viễn xa Vương ca.

Thượng Quan Linh Phụng nắm chặt bàn tay Cầm Tiên :

- Miêu muối muốn biết lắm ư?

- Muối muốn biết lắm. Linh tỷ hãy nói cho muối nghe.

Đắn đo một lúc Thượng Quan Linh Phụng thở dài :

- Ngu tỷ xa chàng chỉ vì một chuyện.

- Chuyện gì?

- Ngu tỷ quá xấu hổ nên không muốn gặp chàng nữa.

- Tại sao Linh tỷ phải xấu hổ.
- Tại vì ngu tỷ đã thất thân với một kẻ khác.

Sững người một lúc, Cẩm Tiên la lên :

- Ai?
- Tổng Phi Bàng.

Rút bàn tay trong tay Thượng Quan Linh Phụng, Cẩm Tiên đứng dậy hét to :

- Dâm tặc! Ta sẽ giết ngươi.

Lẹ tay chụp lấy Cẩm Tiên, Thượng Quan Linh Phụng kéo nàng ngồi trở xuống :

- Miêu muội chớ nên vọng động. Chính ngu tỷ đã định giết hấn nhưng Thượng Quan bá phụ cản lại.

Cẩm Tiên hần học :

- Tại sao Thượng Quan sư bá lại cản Linh tỷ?
- Tại vì hấn đã bị tẩu hỏa nhập ma sắp chết đến nơi và giết hấn bọn giang hồ đồn đãi tai hại đến thanh danh Thượng Quan gia bảo.

Ngưng lại rồi nàng tiếp :

- Bây giờ ngu tỷ có một chuyện yêu cầu Miêu muội.

Giọng Cẩm Tiên dịu lại :

- Linh tỷ cần muội chuyện gì?
- Ngu tỷ muốn nhờ Miêu muội chăm sóc cho Vương ca.

Cặp mắt Cẩm Tiên tròn xoe :

- Linh tỷ! Chị nói sao?

Thượng Quan Linh Phụng lặp lại :

- Ngu tỷ bảo Miêu muội hãy thay tỷ gần gũi chàng.

Cẩm Tiên la lớn :

- Không thể được, muội không thể hành động như vậy được. Có lẽ nào muội lại cướp chồng của Linh tỷ.
- Không phải vậy đâu Miêu muội. Đây chính là lời khẩn cầu của tỷ tỷ, bởi tỷ tỷ biết rõ Vương ca sẽ không thể chịu đựng nổi cuộc vĩnh viễn chia ly này. Chàng sẽ có hành động điên cuồng và có thể chết đi được nữa.
- Biết thế sao Linh tỷ lại bỏ rơi Vương ca?
- Ngu tỷ đã nói với Miêu muội rồi. Ngu tỷ vĩnh viễn không còn gặp Vương ca trong cõi đời này nữa. Một người con gái khi đã trao thân cho kẻ khác còn mặt mũi nào dám ngó mặt người yêu.
- Cứ theo tiểu muội hiểu Vương ca là một chàng trai tính tình vô cùng khoáng đạt bao dung, ca ca sẽ không quan trọng những tiểu tiết, Linh tỷ hãy nên quay trở về với ca ca là điều êm đẹp nhất.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Nương Thân Dưới Bóng Phật Đài

Thượng Quan Linh Phụng lắc đầu :

- Miêu muội đã lắm. Một người đàn ông trong cuộc đời dù phóng khoáng đến đâu nhưng về mặt tình yêu cũng đều ích kỷ, nhỏ nhặt như nhau. Chính đêm trước Vương ca đã dùng mấy câu khơi lại vết thương lòng của ngu tử, ngu tử đã khóc hết nước mắt và viết lá huyết tâm thư vĩnh biệt chàng.

Cầm Tiên sùng sốt :

- Linh tỷ! Quả thật có chuyện đó sao?

Thượng Quan Linh Phụng gật đầu :

- Ngu tử đối gạt Miêu muội làm gì. Chính vì vậy ngu tử mới dám yêu cầu muội sẵn sóc cho Vương ca. Bởi ngu tử hiểu rõ muội đã yêu chàng và chàng cũng có nhiều cảm tình với muội...

Khẽ cắn vành môi ngẫm nghĩ giây lâu, Cầm Tiên nhẹ lắc đầu :

- Cho dù cảnh ngộ nào muội cũng không thể hành động như thế được, từ lâu muội đã coi Linh tỷ như người chị ruột của mình, có lẽ nào thân muội lại đoạt chồng của chị.

- Miêu muội không nên câu nệ điều nhỏ nhặt ấy. Chuyện luân lý đó chỉ dành cho những kẻ bình thường ở thế gian. Người giang hồ phải ngộ biến tòng quyền. Hai tỷ muội cùng lấy một chồng cũng có sao đâu, muội có biết không chính ngu tử đã sớm nghĩ ra điều này rồi. Giả nếu chàng muốn thành hôn cùng ngu tử thì trong đó cũng có phần của muội.

Hai má đỏ bừng lên vì thẹn, một lúc Cầm Tiên chợt hỏi :

- Còn Linh tỷ thì sao?

Thượng Quan Linh Phụng đáp giọng thảm buồn :

- Ngu tử sẽ đi đến tận cuối chân trời sống cô độc cho đến hết kiếp này.

Cầm Tiên kinh hãi la lên :

- Không thể được. Vậy Linh tỷ đi đâu muội sẽ theo đó. Tỷ tỷ và muội sẽ chết sống với nhau thôi.

Hai dòng lệ chảy dài xuống má Thượng Quan Linh Phụng, nàng xúc động đến tột cùng.

Nàng không ngờ trong giờ phút cô đơn này lại có được một cô bạn thân yêu, tri kỷ an ủi nàng trên bước giang hồ nên mới nghẹn ngào chưa thốt ra lời.

Cầm Tiên lắc mạnh cánh tay Thượng Quan Linh Phụng :

- Linh tỷ bằng lòng rồi chứ?

Khe khẽ gật đầu Thượng Quan Linh Phụng kéo Cầm Tiên đứng lên :

- Miêu muội chúng ta đi thôi.

Cầm Tiên kinh ngạc :

- Linh tỷ định đi đâu?

- Chúng ta đi tìm một ngôi chùa nào thanh tịnh, vắng vẻ nhất xa lánh mọi người.

Cầm Tiên sùng sốt :

- Linh tỷ định đi tu?

- Phải! Tình yêu giờ đã rũ sạch, ngu tử còn lưu luyến chốn giang hồ nữa làm gì. Ngu tử sẽ gửi tấm thân tàn này nơi chốn Phật đài cho trọn kiếp. Miêu muội có biết vùng này có ngôi chùa nào không?

- Muội được nghe cách đầu hai trăm dặm, sát vùng quan ngoại có một ngôi chùa tên Linh Sơn bảo tự, nơi đây rất xa quan lộ, vắng tuyệt bóng người đi lại.

Thượng Quan Linh Phụng hoan hỉ :

- Thế thì hay lắm! Chúng ta hãy đi mau...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Hồi 174

Hai hôm sau Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên đã đứng trước cổng chùa Linh Sơn tự. Ngôi chùa thật cổ xưa, có lẽ đã xây cất từ ngàn năm qua. Mấy hàng cổ thụ cao ngất tầng mây, lá cành rậm rạp, u uất không lọt ánh mặt trời. Đúng là một nơi tu hành lý tưởng của những bậc cao nhân dị sĩ.

Một ni cô vận áo màu xám từ trong bước ra chấp tay :

- Chẳng hay nhị vị nữ thí chủ có điều chi dạy bảo?

Thoáng nhận ra hai vết sẹo dài trên gương mặt ni cô, cả Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên đều giật mình.

Nhưng Thượng Quan Linh Phụng đã chấp tay :

- Bọn tiểu nữ muốn gặp Không Không sư thái. Xin ni cô trở vào bạch lại với người.

Ni cô mặt sẹo nghi ngờ :

- Nhị vị nữ thí chủ gặp sư phụ tiểu ni có chuyện gì không?

Thượng Quan Linh Phụng chưa kịp đáp, chợt nghe một giọng trầm khàn từ trượng phượng vọng ra :

- Mô Phật! Nhị vị tiểu thí chủ hãy chờ đây.

Tức thì một lão bà áo xám xuất hiện, phía sau có mười một vị ni cô. Tất cả đều mang vết sẹo trên mặt. Nhất là hai vết sẹo trên da mặt nhăn nheo của lão bà sâu hoắm như hai lòng vục, ai ngó thấy cũng phải kinh hoàng. Trong lòng lo sợ, Thượng Quan Linh Phụng nghĩ thầm :

- Quái thật! Bọn họ đều là người mặt sẹo, không hiểu họ là chính đạo hay ác đạo đây.

Thượng Quan Linh Phụng ngấm ngầm đề phòng, Cẩm Tiên cũng thế.

Lão bà mặt sẹo cất giọng từ hòa :

- Mô Phật! Lão bản ni chính là Không Không sư thái, chẳng hay nhị vị nữ thí chủ giá lâm đến đây có điều gì chỉ giáo tệ tự chăng?

Giọng nói hiền từ của Không Không sư thái làm cho Thượng Quan Linh Phụng sững sốt nhủ thầm :

- lạ thật, trông qua gương mặt của ni cô thật là kinh tởm, nhưng qua ánh mắt giọng nói lại là một người hết sức nhân từ, phải chăng có điều gì bí ẩn bên trong.

Nàng dè dặt :

- Bọn tiểu nữ là người từ phương xa tới muốn thỉnh cầu lão thần ni một chuyện.

Vẫn với giọng hiền từ Không Không sư thái hỏi :

- Chuyện gì nữ thí chủ cứ nói ra, lão bản ni sẽ liệu sức mình phúc đáp.

- Bọn tiểu nữ muốn thí phát qui y, xin thần ni mở lượng từ bi, hi xả.

Tháo lui một bước sững sốt nhìn Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên thật lâu, Không Không sư thái xúc động :

- Mô Phật! Nhị vị nữ thí chủ là trang sắc nước hương trời, tại sao lại chán chốn hồng trần đến đây tu niệm?

- Bọn tiểu nữ không còn muốn thấy cảnh ô uế phàm trần nữa nên khẩn cầu thần ni cho bọn tiểu nữ được nương chốn Phật đài cho trọn kiếp này.

Càng thêm kinh ngạc, Không Không sư thái cao giọng :

- Nhị vị nữ thí chủ. Lão bản ni xin có lời khuyên, nhị vị hãy trở lại với gia đình, nơi chốn Phật đài lao tâm, khổ hạnh không phải là nơi nương tựa của những trang quốc sắc, thiên hương. Nhị vị hãy nên suy nghĩ cho thật kỹ, đừng hành động lầm lẫn sẽ có điều ân hận ở sau này.

Bằng một giọng thật cương quyết, Thượng Quan Linh Phụng nói :

- Bọn tiểu nữ đã quyết tâm rồi, không có cách nào thay đổi được, xin thần ni mở lượng từ bi.

Không Không sư thái buông tiếng thở dài :

- Phật ngã vô biên phổ độ chúng sinh, nhị vị nữ thí chủ đã quyết tâm lẽ nào của thiên không mở rộng, nhưng có một điều chắc chắn không thể nào nhị vị chấp nhận được.

- Điều gì xin thần ni nói cho bọn tiểu nữ được biết?

Trở tay sang bọn ni cô mặt sẹo Không Không sư thái đáp :

- Cứ theo qui lệ từ lâu của Linh Sơn tự, những ai nhập môn đều phải mang vết sẹo như các môn đồ này, làm sao nhị vị nữ thí chủ chịu trở thành hai ả ni cô xấu xí như thế.

Cả Thượng Quan Linh Phụng lẫn Cẩm Tiên đều rung động tâm thần. Hai nàng không ngờ sự tình lại quái gở như thế.

Im đi một lúc Thượng Quan Linh Phụng nói với giọng khích động :

- Bạch thần ni, bọn tiểu nữ muốn hiểu rõ vì sao có chuyện lạ lùng này?

- Chẳng có gì lạ lùng cả. Bởi ngôi Linh Sơn tự này tiếp giáp với vùng quan ngoại, bọn ác tăng thường nhật vượt biên thù cướp phá, bắt cóc hãm hại đàn bà, con gái, lại mang các thiếu nữ xinh đẹp về Tây Tạng hiến dâng cho lão Pháp vương, nên bản ni đành phải ban hành qui môn đó, để bọn chúng không dòm ngó tới bản tự nữa.

Dừng lại, Không Không sư thái buông hơi thở dài rồi lại tiếp :

- Do cái môn quy khắc nghiệt này, từ lâu bọn ác tăng không còn tới bản tự phá phách nữa. Nhưng đối với nhị vị nữ thí chủ đây trông qua đoán là con nhà danh môn trọng vọng tiếng tăm lẫy lừng đương thời, một lần nữa bản ni khuyên nhị vị chớ nên gia nhập bản môn sẽ phải thiệt đi một thời xuân sắc!

Tới đây Thượng Quan Linh Phụng mới rõ ra Không Không sư thái vốn thật là một vị chân tu chứ không phải kẻ ác đạo như nàng đã hiểu lầm lúc này.

Nàng chấp tay trước ngực :

- Bọn tiểu nữ xin bái nhận qui môn của thần ni..

* * * * *

Trưa hôm sau là ngày bái lệ nhập môn của Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên.

Dĩ nhiên hai nàng sẽ chịu mấy nhát dao vạch trên gương mặt và thí phát để trở thành hai ni cô mặt sẹo như bọn nữ ni xấu xí kia.

Giữa Phật đài khói trầm nghi ngút, Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên quỳ dưới Phật đường đợi chờ mũi dao oan nghiệt.

Không Không sư thái cặp mắt lim dim, hướng lên Phật đài, tay lần hạt chuỗi, miệng đọc kinh phổ độ trước giờ thí phát qui y cho hai nữ ni vừa nhập đạo.

Mười hai ni cô mặt sẹo giần ra hai phía nghiêm trang đến lạnh lùng.

Đọc xong kinh phổ độ, Không Không sư thái tới đứng trước mặt Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên từ từ cầm cây dao nhỏ giơ lên cao.

Hai đóa thiên hương quốc sắc sắp trở thành hai ả xú nữ ni mặt sẹo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Một Cõi Lòng Tan Nát

Vút!

Vương Hán Sơn đã đứng sừng sững trên quan lộ vào buổi chiều tà.

Chàng vừa luyện xong tuyệt chiêu Tàn Hồn Hỏa Khí trong pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục do Thượng Quan Linh Phụng đã để lại trong đêm trước.

Với thành tựu võ công chàng đã gấp rút mang gói hành trang rời khỏi động đến quan lộ này.

Chuyện cấp bách hơn hết là Vương Hán Sơn phải đi tìm Thượng Quan Linh Phụng trước khi tìm thù rửa hận. Chàng không thể để mặc nàng một mình bơ vơ, lưu lạc trong chốn giang hồ đầy cạm bẫy.

Đành rằng giờ đây võ công của Thượng Quan Linh Phụng cao thâm, nhưng mặt giang hồ trăm nghìn xảo trá, hiểm độc, trong khi tuổi tác nàng còn quá trẻ, kinh nghiệm chưa có bao nhiêu làm sao đối phó với vô số tàn độc ác ma hung tợn, quỷ quái.

Nhất là lão Vạn Độc Thần Ma ngày đêm theo dõi rình rập, hãm hại nàng, chỉ một phút sa cơ trọn đời nuốt hận, trách nhiệm đó phải thuộc về chàng.

Hướng mặt về phía bắc, ngẫm nghĩ phút giây, Vương Hán Sơn lẩm bẩm :

- Chắc chắn Thượng Quan Linh Phụng đi đường này, ta hãy tìm nàng cho bằng được, mọi chuyện sẽ tính sau.

Vút!

Vương Hán Sơn trở khinh công đi như làn mây lam trên quan lộ.

Chàng không đi nhanh vì còn phải đảo mắt sang hai bên đường tìm bóng dáng Thượng Quan Linh Phụng.

Đến dãy núi nào điệp trùng hiểm trở Vương Hán Sơn cũng vào lục soát từng nơi, không bỏ sót một chỗ hốc hang.

Nếu thấy ngôi chùa nào khả nghi chàng vào gặp trụ trì Phương trượng hỏi thăm tung tích Thượng Quan Linh Phụng.

Hai ngày nhanh chóng trôi qua, Thượng Quan Linh Phụng vẫn bất tăm.

Sáng nay Vương Hán Sơn đã đến vùng biên thùy quan ngoại, lục soát khắp nơi vẫn không thấy nàng.

Chán nản đến tột cùng, Vương Hán Sơn lẩm bẩm :

- Giang hồ mệnh mông vô tận, Linh muội nay như cánh chim trời biết nàng ở đâu mà tìm. Ôi! Chẳng qua đây là số kiếp định mệnh đã dành sẵn cho ta. Giờ ta hãy nên trở về Trung Thổ, đến Vạn Độc Quỷ môn giết lão Vạn Độc Thần Ma báo phục cho xong mối huyết thù, sau đó tới miền Giang Nam tìm nàng.

Quyết định xong, Vương Hán Sơn trở thuật khinh công đi vùn vụt trở lại con đường cũ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Hồi 176

Lòng chàng hoang mang, tâm thần bất loạn cứ mãi thi triển khinh công không cần nhìn sau trước. Sắp đến một sơn trấn nhỏ thì từ phía ngược chiều đột nhiên hiện một cô gái vận y phục màu xám phi nhanh tới.

Nháy mắt cô gái áo xám đã đến nơi. Chỉ vì hai người sử dụng khinh công quá nhanh, lại không lưu tâm nên cả hai đều không kịp tránh.

Bộp!

Cô gái áo xám lộn người bị hất về phía sau hơn hai trượng, rớt trở xuống đánh huych một tiếng, nhang đèn vung vãi sang tứ phía.

Bên này vì chạm nhau bất ngờ, Vương Hán Sơn cũng bị xô lùi mấy bước, lao đảo mấy cái mới đứng vững.

Chàng trở mắt nhìn cô gái áo xám đang phóng người đứng lên, đưa tay phui bụi đất bám trên y phục.

Vương Hán Sơn kêu thầm :

- Ô! Một xú ni cô!

Xú ni cô giận dữ hét :

- Người có đuôi chưa! Người chạy như điên làm sao ta tránh cho kịp. Người chạm ta đổ cả nhang đèn lấy gì hành lễ qui y.

Chợt động linh cơ, Vương Hán Sơn tò mò :

- Chẳng hay ni cô hành lễ qui y cho ai, xin cho tại hạ được biết, bao nhiêu lễ vật tại hạ xin đền bồi...

Xú ni cô lại hét :

- Người...

Nhưng chợt nhận ra gương mặt đẹp tuyệt thế của Vương Hán Sơn. Xú ni cô vụt ngưng đi nhìn chàng sững sờ.

Giọng nói của xú ni cô dịu lại :

- Thí chủ tò mò làm chi, nhưng thôi chẳng có hại gì. Tiểu ni mua sắm nhang đèn để hành lễ thí phát qui y cho nhị vị cô nương vừa nhập môn đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quy Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Phút Khẩn Trương Cực Độ

Vốn là một trang thiếu niên thông minh, Vương Hán Sơn rất hoài nghi phóng tới :

- Hai vị cô nương kia tên gì ni cô có biết không?

- Một nàng tên Thượng Quan Linh Phụng, nàng kia tên Miêu Khả Tú.

Trái tim muốn bắn vọt ra ngoài lồng ngực, Vương Hán Sơn gấp lên :

- Ni cô ngôi thiền tự tên gì?

- Linh Sơn tự.

Trở tay về phía trước xú ni cô đáp :

- Linh Sơn tự ở hướng đó.

Vút!

Lời xú ni cô chưa dứt, Vương Hán Sơn đã khấn cấp trở khinh công đi nhanh như vì sao xẹt.

Xú ni cô sững sờ nhìn theo chiếc bóng Vương Hán Sơn đã hút mờ, hần học :

- Người này rất khả nghi, ta hãy đuổi theo hần cho mau.

Vèo!

Xú ni cô vận chân lực đuổi theo hướng Vương Hán Sơn vừa hút dạng.

Vương Hán Sơn trở khinh công thần tốc cho kịp trước giờ Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên xuống tóc qui y.

Lòng chàng như có trận lửa đốt, cặp mắt mở to quét sang hai bên núi rừng tìm kiếm ngôi thiền tự.

Trên bước gang hồ chưa bao giờ Vương Hán Sơn khẩn trương như lần này. Nếu chàng không kịp tới, Thượng Quan Linh Phụng đã xuống tóc quả là định mệnh sẵn an bài.

Khoảng đường rút ngắn thật nhanh chóng. Vương Hán Sơn chợt nhận ra phía trái quan lộ có mấy hàng cổ thụ cao ngút trời.

Vương Hán Sơn nhủ thầm :

- Ô! Hay là Linh Sơn tự ở nơi đó!

Chàng gia tăng tốc độ đi như chớp, nháy mắt sắp đến mấy hàng cổ thụ rậm rạp cành lá.

Còn cách đám cổ thụ khoảng năm mươi trượng Vương Hán Sơn hoan hỉ reo lên :

- Linh Sơn tự đây rồi!

Vút... vút!

Vương Hán Sơn vận hết chân khí bắn mình vào đám cổ thụ nhanh hơn vì sao xẹt.

Tới cổng Linh Sơn tự, Vương Hán Sơn thu hồi khinh lực đáp xuống, đưa mắt nhìn vào cánh cửa rộng.

Chàng giật mình khẩn cấp phóng ngay vào Phụng trượng khói trầm nghi ngút.

Đúng lúc Không Không sư thái lia mũi đao vào mặt Thượng Quan Linh Phụng.

Quá đỗi kinh hoàng, Vương Hán Sơn hét :

- Dừng lại!

Đồng thời theo tiếng hét, Vương Hán Sơn bắn ra một đạo chi phong nhằm mũi đao vừa sát gương mặt Thượng Quan Linh Phụng khi chân chàng chưa chạm đất.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Hồi 178

Xoảng!

Cây đao nhỏ sắc bén vượt khỏi bàn tay Không Không sư thái vèo đi đánh xoảng vào vách tường ngôi cổ tự.

Không Không sư thái vô cùng kinh hãi tháo lui mấy bước, đưa mắt nhìn qua trong khi Vương Hán Sơn đã đứng sừng giữa Phật đường uy nghi như vị thiên thần vừa giáng hạ.

Thượng Quan Linh Phụng và Cẩm Tiên cũng vừa nhận ra Vương Hán Sơn, thẳng thốt đứng dậy trở mắt nhìn chàng chưa có lời nào.

Mười hai xú ni cô kinh hãi đổ dồn hàng loạt nhãn quang, chàng ngằm vận chân khí sẵn sàng ứng phó.

Sau phút giây lấy lại sự trầm tĩnh, Không Không sư thái cao giọng :

- Mô Phật! Tiểu thí chủ là ai, đến bản tự có chuyện gì chỉ giáo?

Trở tay sáng hai cô gái, Vương Hán Sơn tỏ vẻ cung khiêm :

- Tại hạ tên Vương Hán Sơn, chỉ vì hai vị cô nương kia nên đành cam thất kính cùng quý tự.

- Thế nhị vị nữ thí chủ đây là...

Vương Hán Sơn đáp mau :

- Là nhị vị hiền muội của tại hạ.

Thượng Quan Linh Phụng toan mở miệng thì Không Không sư thái đã hướng về nàng và Cẩm Tiên :

- Ngã Phật từ bi vô lượng nhưng nhị vị nữ thí chủ không có duyên với cửa thiền. Bản ni không thể phở độ được rồi.

Nói xong, Không Không sư thái phất cánh tay áo rộng sang phía chúng xú ni cô cùng biến dạng vào hậu liêu.

Thượng Quan Linh Phụng nhìn Vương Hán Sơn bức tức :

- Vương ca! Bọn tiểu muội đã quyết tâm qui y vào cửa Phật không có cách nào thay đổi được, ca ca hãy về đi đừng gây khó khăn cho bọn muội nữa.

Wương Hán Sơn thiết tha :

- Linh Phụng! Muội đã hiểu lầm rồi, huynh đã trải qua bao nhiêu khổ sở đi tìm muội để trần tình. Muội hãy nghe huynh.

Thượng Quan Linh Phụng gắt :

- Muội làm ư? Hừ... Vương ca đã khinh miệt muội, xem muội như một cô gái bại hoại xấu xa, điều đó đã quá rõ ràng ca ca đừng ngụy biện vô ích.

Giọng nói Vương Hán Sơn run run :

- Có phải Linh muội muốn nói những lời của ngu huynh trong đêm đó phải không?

- Phải!

- Linh muội lầm thật rồi, trong đêm đó huynh hỏi muội chỉ vì chủ đích muốn biết gã Tống Phi Bằng có liên hệ gì với lão Vạn Độc Thần Ma hay không để đối phó với gã, chứ nào phải huynh muốn biết những chuyện nhỏ nhặt tầm thường đó mà muội giận huynh đến phải định thí phát qui y như thế.

Chàng cất cao giọng :

- Thật lòng với Linh muội, cho dù muội có như thế nào đi nữa, huynh vẫn yêu thương kính trọng muội như lúc ban đầu, nguyện không bao giờ dòi dỏ.

Những lời trần tình chứa đựng sự thành khẩn thiết tha của Vương Hán Sơn khiến cho Thượng Quan Linh Phụng sửng sờ, tròn xoe đôi mắt nhìn chàng thần sắc trên gương mặt ngăm đen lại.

Cầm Tiên chen vào :

- Linh tỷ! Muội đã hoài nghi từ trước Vương ca không hề có ý khinh bạc tỷ tỷ đâu, nay sự thật đã rõ ràng, tỷ tỷ hãy nên dẹp lòng tự ái tái hợp với ca ca.

Cho đến bây giờ Thượng Quan Linh Phụng mới hiểu mình đã lầm. Nhưng nàng vẫn chống chế :

- Vương ca! Tâm thân tiểu muội nay đã nhor nhóp rồi đâu còn xứng đáng với ca ca nữa... Tiểu muội chỉ mong...

Wương Hán Sơn chặn lại :

- Linh muội! Tất cả đều do gã ma đầu bại hoại đó gây ra. Muội đã chịu đựng biết bao điều đau khổ, huynh càng yêu thương muội hơn bao giờ hết, muội hãy tin huynh...

Ngưng lại rồi chàng tiếp bằng một giọng vô cùng xúc động :

- Nếu muội không chịu hồi tâm tha thứ những điều sơ suất của huynh thì huynh sẽ trao trả lại kỷ vật năm xưa, rồi tìm một nơi tận thâm sơn cùng cốc mai ẩn đến trọn đời.

Giọt lệ thương tâm tràn xuống má Thượng Quan Linh Phụng. Thân hình khe khẽ run lên.

Cầm Tiên nắm lấy tay Thượng Quan Linh Phụng phụ họa :

- Linh tỷ! Vương ca đã chí tình, tỷ tỷ không nên từ chối.

Day qua Cầm Tiên, Thượng Quan Linh Phụng dịu dàng :

- Còn Miêu muội, hãy cùng đi với ngu tỷ chứ?

Thể hiện trên gương mặt một niềm tin, Cầm Tiên khe khẽ gật đầu không đáp.

Wương Hán Sơn hoan hỉ :

- Nhị vị hiền muội, chúng ta hãy trở lại Vạn Độc Quỷ môn.

Ba người cùng rời khỏi Linh Sơn tự thi triển khinh công trở lại.

Chương 179: Đại Ác Chiến Quân Ma

Rào rào...

Sáu chiếc bóng đáp xuống sân trăng nhẹ như tờ giấy. Đó là Thượng Quan Linh Phụng, Vương Hán Sơn, Cẩm Tiên, Thượng Quan Kỳ Long, Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc và gã cầm Trương Lộng.

Chiều nay đúng hẹn sáu người tới ngọn núi này cùng một trận quyết đấu tử sinh với Vạn Độc Thần Ma và Huệ Tiên trả sạch oán cừu.

Ào!

Huệ Tiên đang đứng bên cạnh Vạn Độc Thần Ma vừa nhận ra bọn người Vương Hán Sơn liền ra tay trước. Ái vũ một chiêu Âm Dương Bạch chân khí, kinh công lạnh như tuyết giá mùa đông.

Cẩm Tiên kinh hãi thét :

- Linh tỷ tránh mau!

Vèo!

Như một cánh cung, Linh Phụng bật vòng lên cao, cười trên sóng kinh của đối thủ, rồi nàng giáng trả một chiêu thần tốc.

Rầm... Ánh hồng quang chớp lóe, kinh khí ầm ầm dội tới Huệ Tiên như con rồng lửa...

Huệ Tiên dương song thủ, nhưng tốc lực kinh hồn của chương chiêu từ Linh Phụng xô tới đã quật dâm phụ nát thây.

Sơn Đông Tuyệt Thủ Thái Kinh Ngạc trừng mắt nhìn Thượng Quan Kỳ Long, giọng ông đầy thán phục :

- Ôi, chỉ mới luyện phần đầu Thiên Chiêu Sư Lục mà Linh Phụng đã có những chiêu thức đến quý khiếp thần kinh...

Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng thấy rõ Linh Phụng xuất chiêu và cái chết rùng rợn của Huệ Tiên, lão cũng hoảng vía.

Lão liền rút chiếc còi sừng sau lưng thổi lên một hồi ngân dài thê thảm..

Lập tức ba bóng đen lao vút tới, phóng thẳng xuống huyết trường.

Wương Hán Sơn la lớn :

- Vạn Độc tam đường chủ.

Quả thật Phá Sơn đường chủ, Tị Thủy đường chủ và Ma Phong đường chủ đã xông tới bảo vệ Giáo chủ Vạn Độc Quỷ môn.

Kim Điều Đại Kỵ thét to :

- Linh Phụng, con cứ trừng trị Dương Sùng, còn bọn Đường chủ này để bá phụ giải quyết.

Sau cái liếc mắt của Thượng Quan Kỳ Long, nhanh như chớp Sơn Đông Tuyệt Thủ, Vương Hán Sơn và lão cầm Trương Lộng cùng Cẩm Tiên phóng vào huyết trường chặn đánh Vạn Độc tam đường chủ.

Thanh Ảnh ma công từ song chương của bọn ma đầu giăng mắc đầy trời, kinh khí ầm ầm chuyển động trong vùng ánh sáng xanh lè, chớp nhảy rùng rợn.

Kim Điều Đại Kỵ sử dụng Kim Điều dương công đánh tới. Sơn Đông Tuyệt Thủ có ngón Hòa Khí Tâm Kinh, Vương Hán Sơn tung Hắc Phong chương, Cẩm Tiên có Sử Nữ âm kinh còn lão cầm Trương Lộng cũng vỗ ra những luồng Thái Ất độc chiêu...

Chương 180: Hồi 180

Ầm ầm..

Ào... Ào...

Cả một vùng chuyển rung bởi sóng chũng tựa con địa chấn.

Linh Phụng phóng vèo ngay đến trước mặt Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng. Nàng thét lên lanh lảnh :

- Tên đại ma đầu, đã đến lượt ngươi phải trả nợ máu cho Thượng Quan gia phái rồi.

Dương Sùng trừng mắt quát lớn :

- Con tiện tỳ chó hỗn láo. Chắc ngươi muốn được bản Giáo chủ sử dụng Thanh Ảnh ma công đưa ngươi về địa phủ sum họp với toàn gia?

Cầm hồn dâng lên tột cùng, Linh Phụng gằn giọng :

- Thanh Ảnh ma công của ngươi so với Thiên Chiêu Suru Lục chỉ là trò đùa. Ngươi cứ xuất thủ đi, rồi cúi đầu chịu chết.

Những lời đanh thép của cô gái làm Vạn Độc giáo chủ rung động. Lão giật mình tự hỏi: “Không lẽ con tiểu a đầu này đã luyện được bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục? Còn tên tiểu tử Phi Bằng ẩn trốn nơi đâu?”.

Lão đảo mắt nhìn ngó quanh, chũng ánh chói lòa, âm thanh bình bình rung chuyển thung lũng. Phá Sơn đường chủ đã nát thây dưới mấy chiêu Kim Điều dương công của Thượng Quan Kỳ Long. Hai tên Tị Thủy đường chủ và Ma Phong đường chủ đang ngất ngư vì Vương Hán Sơn và Cẩm Tiên.

Bừng bừng nộ khí, Vạn Độc Thần Ma chấp song thủ dựng trước đình trung, vận toàn lực huy ra một luồng kinh công dữ dội. Lập tức một vùng sáng xanh tỏa rộng, tiếng nổ tựa sấm ran, kinh khí ùng ùng quật thẳng vào Linh Phụng..

Thập phần hiểm nguy kinh khiếp, Thanh Ảnh ma công trong tay Vạn Độc Thần Ma có mãnh lực ghê rợn hơn hẳn bọn Đường chủ thuộc hạ.

Ầm ầm..

Toàn thân bị hất tung lên, Linh Phụng buông tiếng rú chuyển cả vách núi. Vạn Độc Thần Ma bật cười khoái chí bởi tin chắc đạo ma công kinh khủng của lão sẽ quật cô gái tan thây.

Nào ngờ Linh Phụng chỉ mượn sức mạnh của địch thủ, nương theo kinh phong của Dương Sùng để bốc mình lên cao. Từ khoảng không Linh Phụng chuyển song thủ giáng xuống một chiêu Tàn Hồn Hóa Khí nhanh hơn tia chớp giạt.

Rầm..

Một tuyệt chiêu trong Thiên Chiêu Suru Lục đã quật nhào Vạn Độc Thần Ma Dương Sùng, soi thủng một lỗ lớn giữa ngực lão đạo ác ma... Tim phổi của lão bắn vọt ra ngoài thật rùng rợn. Nhưng Linh Phụng cũng choáng váng bởi Thanh Ảnh ma công của địch thủ làm tiêu hao chân khí của nàng.

Đang chao đảo, Linh Phụng lại phấn khởi phục hồi nội lực rất nhanh vì nàng thấy Vạn Độc tam đường chủ đã bị bá phụ Kỳ Long, Sơn Đông Tuyệt Thủ, Vương Hán Sơn và Cẩm Tiên tru sát, phơi thây giữa huyết trường.

Kim Điều Đại Kiệt vui mừng hỏi Linh Phụng :

- Diệt trừ xong tên đại ác ma, con mãn nguyện rồi chứ?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Âm Mưu Bại Lộ

Phi Bằng tỉnh lại giữa lòng hang vắng lặng.

Gã cất tiếng kêu :

- Linh muội...

- Linh muội đâu rồi?

Chẳng có tiếng người đáp lại.

Gã lại gào to hơn :

- Linh Phụng.

Chỉ có tiếng dội từ vách đá, còn gã thì mệt ngất.

Đưa ánh mắt nhìn quanh, Phi Bằng thấy trên nền hang có nhiều dấu giày lạ, nhưng tuyệt nhiên chẳng còn một bóng người.

Gã ngạc nhiên lắm bầm :

- Quái lạ thật những kẻ nào đã tới đây? Còn Linh Phụng đâu rồi.

Tập trung trí nhớ, Phi Bằng hiểu dần ra sự việc vừa qua. Gã thử sức với những chiêu thức đầu tiên của pho bí kíp và đã hôn mê bất tỉnh...

Sự thật nếu là một cao thủ võ lâm mà hành công luyện khí quá sức vẫn chết đột tử vì bị tẩu hỏa nhập ma. Nhưng Phi Bằng nhờ Linh Phụng đã tiếp truyền nội lực đã thông huyết đạo, lại cho uống cỏ linh chi nên nhất thời chưa hồi tỉnh, song linh chi thấm vào gã sẽ thoát qua cơn nguy hiểm.

Nhớ đến buổi luyện công, Phi Bằng lật đật đi tìm nửa pho Thiên Chiêu Sưu Lục...

Linh Phụng biến mất cùng nửa pho bí kíp... và có nhiều kẻ tới đây... một biến cố gì xảy ra... trong lúc hôn mê gã chẳng biết gì cả. Nhưng bọn người đã tới đây hẳn là chẳng phải kẻ thù, nếu không ta đã bị giết.

Gã chép miệng :

- Kỳ quái thật, phải tìm cho ra Linh Phụng mới hiểu nguyên nhân.

Phi Bằng lại vươn mình lên nhưng mặt mày choáng váng. Gã vội ngồi xuống vận hành chân khí, khôi phục nội lực...

Thời gian chậm chạp trôi qua, chân khí từ huyết Đan Điền tỏa đi cá kinh mạch, Phi Bằng từ từ lấy lại được sức khỏe và tinh thần tỉnh táo bình thường.

Bước ra khỏi hang động, gã lại khum hai bàn tay trước miệng kêu thật to :

- Linh muội, Linh muội... muội ở đâu?

Bốn bề vắng lặng, chỉ có tiếng gió thổi lượn trong lòng vực qua những tàn lá xanh rì.

Phi Bằng lắc đầu chán nản :

- Ôi, biết nàng ở đâu mà tìm?

Chợt gã để ý đến những cành cây nhỏ bị gãy, những lùm bụi vệt ngang, dấu vết của những người phi hành qua.

Gã vui mừng nói thầm :

- Ta cứ đi theo những dấu vết này sẽ tìm ra Linh Phụng.

Phi Bằng trở vào hang, thay đổi y trang mang theo chiếc túi đựng vật dụng và một thanh đoản kiếm.

Gã cứ lần theo những dấu vết mà người có võ công nhận ra những kẻ phi hành đã bước ngang.

Lát sau, Phi Bằng lại nghe những tiếng bùng bình từ phía xa vọng tới, càng lúc càng rõ hơn.

Gương mặt Phi Bằng rạng rỡ hẳn lên :

- Ta lần theo đúng hướng rồi. Phía ngoài kia đang có cuộc giao đấu... Tiếng áp khí chạm nổ và kinh phong chuyển động ào ào.

Chương 182: Hồi 182

Không cần phải lần mò gì nữa, Phi Bằng trở thuật khinh thân phóng đi theo hướng những âm thanh.

Gã chợt choáng ngợp trước ánh sáng chan hòa của vùng trời cao rộng. Nơi Phi Bằng vừa lướt tới là thung lũng đầy cây gai chằng chịt, song có người đã vệt ngang một lối mòn.

Gã sung sướng nói thầm :

- Thì ra đây là cửa ngõ bí mật đi vào lòng vực, không phải phóng xuống từ miệng vực... qua chiều sâu ngàn thước hải hùng. Chắc Linh Phụng và những người nào đó vừa thoát qua ngã này rồi. Nàng bỏ ta mà đi hẳn có sự việc gì quan trọng lắm.

Phi Bằng phấn khởi lướt qua những bụi gai. Nhưng gã chợt đứng sững lại vì phía trước đang có trận giao tranh quyết liệt. Ánh hỏa hồng và những luồng bạch khí ma công quện lấy nhau. Kinh lực đụng chạm nổ tung, chuyển động cả một vùng rộng lớn.

Phi Bằng lần theo những tàn cây cành lá um tùm để đến gần nơi giao chiến... và gã rừng mình thấy rõ một huyết trường.

Nép trong tàn lá, Phi Bằng nhận ra Linh Phụng và Vương Hán Sơn bên cạnh những vị tiền bối râu tóc bạc phơ. Hán Sơn đã lột bỏ lớp mặt nạ hóa trang nên Phi Bằng trông thấy chàng trai họ Vương cùng Linh Phụng, Cẩm Tiên và những cao thủ tiền bối vừa tru sát Giáo chủ Dương Sùng và Vạn Độc tam đường chủ...

Gã giật mình nói thầm, trong lúc mắt không rời phía trước.

- Nguy rồi, Linh Phụng chắc đã gặp bá phụ Thượng Quan Kỳ Long, mối liên hệ giữa ta với Vạn Độc Quý môn chắc chắn đã bị lộ, những điều dối trá của ta bị phơi bày... Ta không thể gặp lại Linh Phụng được nữa.

Nghĩ đến chuyện chia ly với Linh Phụng lòng Phi Bằng quặn đau... Nhưng gã chẳng biết phải cứu gỡ cách nào. Đồng thời hình ảnh phụ mẫu và các đệ đệ đang bị giam giữ ở mật thất Vạn Độc Quý môn hiện ra trong trí não.

Phi Bằng nghĩ thật nhanh: “Bọn đầu não của Vạn Độc Quý môn chết hết rồi. Ta mau đến Tổng đàn của chúng giải thoát song thân, mọi việc khác sẽ tính sau...”

Vừa nảy ra ý nghĩ, Phi Bằng đã rời khỏi tàn cây, chuyển hướng phi hành về phía Tổng đàn Vạn Độc.

Phi Bằng vừa tới Tổng đàn Vạn Độc Quý môn đã thấy nơi này xao động dữ dội.

Tin tức bí thảm dồn dập bay về: Tử đại pháp vương nát thây trong rừng Hắc Lâm dưới tay nữ quái Cẩm Tiên. Giáo chủ Dương Sùng và Tam đường chủ bị tru sát bên vực Hồ Huyết.

Bọn giáo chúng lâu la nhốn nháo cả lên. Thuộc hạ thân tín của Dương Sùng bỏ chạy vào rừng gần hết.

Việc canh phòng Tổng đàn như bỏ ngõ, Phi Bằng đột nhập ngay vào mật thất gặp phụ mẫu và các đệ muội.

Tổng Phi Báo mừng rỡ hỏi con :

- Tổng nhi, con đã đem được Thiên Chiêu Suru Lục về cho Giáo chủ Vạn Độc đây à?

Phi Bằng vội nói nhanh :

- Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng và bọn đầu não Vạn Độc Quý môn đã bị Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long tru sát bên vực Hồ Huyết. Con vội vào đây bế khóa mật thất, giải thoát song thân và các đệ muội.

Độc Long Quái Cước Tổng Phi Báo vô cùng hoan hỉ, còn định hỏi nhiều chuyện. Nhưng Phi Bằng hối thúc :

- Xin song thân hãy đưa các đệ muội rời khỏi chốn hắc ám này ngay, mọi chuyện về gia đường ta sẽ hàn huyên. Phen này Tổng Linh võ đường cũng phải đi tìm một bí kíp để dương danh môn phái.

Tổng Phi Báo gãi đầu :

- Con nói rất phải, chúng ta mau rời khỏi chốn này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 183: Kẻ Ác Gian Đền Tội

Nhanh như chớp, Tổng Phi Bằng cặp lấy hai đệ đệ phóng vọt ra trước, còn Tổng Phi Báo đưa phu nhân phi hành theo sau. Cả Tổng gia thoát chạy trong lúc Tổng đàn Vạn Độc Quý môn đang xáo trộn.

Bỗng bùng một tiếng chuyển động cả Tổng đàn, Phi Bằng ngã sấp xuống nền gạch, hai đứa trẻ văng ra hai góc.

Tổng Phi Báo và phu nhân vừa hoàn hồn bởi thân hình đầm máu của Phi Bằng thì một ma đầu hung hãn đã xuất hiện ngay trước mặt.

Tuy bản lĩnh võ công đứng đầu một gia phái, Tổng Phi Báo cũng phải thất đảm kêu lên :

- Trời... Tổng đàn chủ Trương Chu Lục.

Chính Trương Chu Lục vừa phóng một chiêu Thanh Ảnh ma công giết chết Phi Bằng.

Gã gầm lên :

- Bây giờ ta là Giáo chủ Vạn Độc Quý môn. Các người chưa dâng nộp bí kíp Thiên Chiêu Sư Lưu mà toan trốn chạy hả.

Vợ chồng Tổng Phi Báo như chết sững trước tên đại ma đầu. Họ không ngờ trong Tổng đàn Vạn Độc vẫn còn Trương Chu Lục - Tên Tổng đàn chủ dưới quyền Vạn Độc Thần Ma.

Gã công tử trí trá Tổng Phi Bằng chỉ trong chớp mắt đã biến thành một đồng thịt nát bét.

Trương Chu Lục rống lên một tràng cười ghê rợn :

- Ha ha ha... Ta đã là tân Giáo chủ Vạn Độc Quý môn... tiếp tục tranh đoạt Thiên Chiêu Sư Lưu.

Bình bình...

Hai đạo kinh khí như phá núi thỉnh linh quật thẳng vào Tổng Phi Báo. Thân hình gã bắn tung lên, trong chớp mắt lại rơi phịch xuống bên cạnh xác chết của Tổng Phi Bằng.

Gã Tổng đàn chủ ngông cuồng đã quên rằng bọn thuộc hạ bỏ chạy gần hết. Vừa lúc ấy vô lâm quần hùng Trung Thổ lại kéo đến ầm ầm, xông vào giữa Tổng đàn Vạn Độc Quý môn như vào ngôi nhà hoang.

Trong lúc Trương Chu Lục ngửa cổ cười thì Liễu Phẩm đại sư đã giáng một ngọn Toái Bì chưởng kết liễu mạng sống của gã.

Phái Thiếu Lâm đã luyện xong pho Kim Cương La Hán chương nên huy động quần hùng kéo tới triệt hạ Tổng đàn Vạn Độc Quý môn để dẹp tan bọn ma giáo quan ngoại.

Lăng Phong sư thái, Thủ Lý phái Nga Mi hét lên the thé :

- Giáo chủ Dương Sùng đâu, mau ra nộp mạng.

Đang đau khổ vì cái chết của đứa con trai, Tổng Phi Báo vẫn thấy vẻ hung hăng của mụ đàn bà này thật khôi hài, nên buột miệng nói :

- Vạn Độc giáo chủ Dương Sùng và bọn Tam đường chủ đều bị Kim Điều Đại Kiệt tru sát bên vực Hồ Huyết cả rồi.

Liễu Phẩm đại sư và đạo sĩ Lục Hành đứng cùng chỗ Tổng Phi Báo.

Nhà sư vội hỏi nhanh :

- Độc Long Quái Cước, ông vừa nói Thượng Quan Kỳ Long đã trở về tru sát Giáo chủ Vạn Độc Quý môn à?

Tổng Phi Báo lặng lẽ bồng xác thân xác Tổng Phi Bằng lên vai, rồi phẩy tay :

- Kim Điều Đại Kiệt đang ở ngoài thung lũng cây gai, các người ra đó mà xem xác chết của Dương Sùng.

Vừa nghe Tống Phi Báo dứt lời, Lăng Phong sư thái đã hét lớn :

- Quân hùng đầu cần xem xác chết Dương Sùng làm gì. Nhưng ta phải tới ngay nơi ấy để buộc Thượng Quan Kỳ Long phải trao bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục cho võ lâm Trung Thổ.

Bọn cao thủ Võ Đang và Hoa Sơn đều la lên :

- Sư thái nói rất phải, ta mau đến đó truy đoạt Thiên Chiêu Suru Lục.

Liễu Phàm đại sư phẩy tay :

- Nào, chúng ta đi...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 184: Hồi 184

Võ lâm quần hùng ào ào kéo nhau ra khỏi Tổng đàn Vạn Độc Quý môn để phi hành như gió về hướng bờ vực Hồ Huyết.

Lúc ấy Kim Điều Đại Kiệt, Linh Phụng, Hán Sơn, Cẩm Tiên hầy còn ở thung lũng cây gai.

Rào rào rào...

Các cao thủ quần hùng phóng vút xuống thung lũng đông như kiến.

Tất cả xếp hàng ngang đợi lệnh...

Linh Phụng kêu lên :

- Bá phụ, quần hùng lại muốn gây chiến với ta đây...

Kim Điều Đại Kiệt thần nhiên :

- Con cứ bình tĩnh, để ta nói chuyện.

Dứt lời, Thượng Quan Kỳ Long tiến lên ba bước, ánh tinh quang trên đôi mắt ông quét ngang quần hùng với cái nhìn lạnh lẽo, rồi cất tiếng sang sảng tựa chuông đồng :

- Lão phu kính chào quần hùng Trung Thổ, có lẽ các vị tới đây để chia sẻ niềm vui với bá phụ con lão phu vừa trừ khử xong bọn Vạn Độc Quý môn hung bạo?

Liễu Phàm đại sư chấp tay ứng đáp :

- A di đà Phật... bản tăng cùng võ lâm quần hùng tất nhiên đều hoan hỉ thấy bọn quý dữ đã bị Thượng Quan đại kiệt trừ khử. Nhưng điều quan yếu là quần hùng Trung Thổ giao trọng trách cho bản tăng thu nạp pho bí kíp võ công Thiên Chiêu Suru Lục. Dám mong chư vị hãy trao lại bộ bí kíp ấy làm bảo vật chung của Trung Thổ võ lâm.

Thượng Quan Kỳ Long vẫn đáp mềm mỏng :

- Pho võ công Thiên Chiêu Suru Lục do chính lão phu đem về từ Tây Vực để phát huy võ học của gia phái Thượng Quan, và góp sức với quần hùng chống lại bọn ma giáo xâm nhập. Bằng chứng hiển nhiên là Thượng Quan gia phái đã diệt trừ được Vạn Độc Quý môn rửa mối gia thù, đồng thời cũng tránh được cái họa chung cho võ lâm Trung Thổ. Thiết nghĩ pho bí kíp trấn môn của gia phái Thượng Quan cũng như Kim Cương La Hán chương của Thiếu Lâm, hay bộ Thái Cực thần chương của Võ Đang đại phái... tại sao quần hùng lại muốn tóm thâu là nghĩa lý gì?

Lý luận đanh thép và quang minh của Kim Điều Đại Kiệt khiến Liễu Phàm đại sư lúng túng.

Nhưng Lăng Phong sư thái đã tuốt trần thanh Ý Thiên kiếm vung lên hét lớn :

- Đại sư, xin đừng nói chuyện dài dòng. Tất cả các pho võ công từ quan ngoại đầu nhập đều là của chung các môn phái võ lâm, nhất thiết phải trao về Minh chủ chấp chương. Thượng Quan gia phải không có quyền độc chiếm...

Bọn cao thủ quần hùng đều nhất loạt la to :

- Phải, phải, Thượng Quan Kỳ Long hãy trao Thiên Chiêu Suru Lục cho quần hùng Trung Thổ...

Nghe đám đông dám mạo phạm đại danh của bá phụ và sự lập luận trái ngược phi lý của quần hùng, Linh Phụng không thể dằn con nóng giận.

Nàng phóng vèo ra phía trước, cất tiếng lạnh lùng :

- Thiên Chiêu Suru Lục là của riêng Thượng Quan gia phái, những kẻ nào muốn tranh đoạt hãy xem đây...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Trận Ác Chiến Cuối Cùng

Nàng chấp song thủ, triển vận kinh công quật tới một chiêu Thần Lôi Phá Thạch như tia chớp...

Rầm...

Tiếng nổ khủng khiếp vang rền, cát bụi bay mù mịt.

Quần hùng giật thót tim.

Mọi người căng mắt nhìn. Khi cát bụi vừa tan thì ngàn cái miệng đều ồ lên một tiếng.

Cả ngọn đồi nhỏ bên thung lũng bị chiêu Thần Lôi Phá Thạch đập tan thành bụi bay đi mất tích.

Hải hùng khiếp đảm vô cùng, đám quần hùng xanh mặt, chẳng ai bảo ai cứ tự nhiên rời khỏi thung lũng phóng vèo đi biệt dạng.

Ngọn đồi như thế còn nát tan, xương thịt nào chịu thấu?

Sơn Đông Tuyệt Thủ la vang :

- Hào công phu... chỉ mới vài chiêu đầu đã thấy thần sầu siêu tuyệt... Nếu Linh Phụng luyện hết Thiên Chiêu Suru Lục thì thật uy lực vô biên, võ công tuyệt thế.

Thượng Quan Linh Phụng khoanh tay mỉm cười.

Giữa thung lũng chỉ còn lại Liễu Phàm đại sư và Lăng Phong sư thái. Hai người liếc mắt nhìn nhau...

Lăng Phong sư thái sắc diện đổi hẳn lạnh lẽo gặt đầu.

Liễu Phàm đại sư cũng nhíu mày :

- Ta về thôi...

Cả hai nhấc mình khỏi mặt đất phóng vút đi như những mũi tên, chỉ trong chớp mắt không còn thấy bóng mình nữa.

Song lúc ấy trong rừng cây phía ngoài thung lũng lại dao động lạ lùng như có cơn gió lốc...

Vèo vèo vèo...

Những hình bóng đủ màu y phục từ nơi ẩn núp bay vút lên, phóng nhanh về bốn hướng...

Lão cầm Trương Lộng nhảy nhót ậm ọe ra vẻ thú vị lắm.

Kim Điều Đại Kiệt mỉm cười, trở tay về tứ hướng :

- Đó là bọn quần ma từ Thiên Nam tràn theo chân quần hùng tới đây, mưu toan chia chác Thiên Chiếu Suru Lục. Nhưng chỉ một chiêu của Linh Phụng tung ra làm quần hùng khiếp vía, bọn ma đầu hắc phái cũng hoảng hồn phóng chạy thật nhanh. Thế đấy...

Son Đông Tuyết Thủ Thái Kinh Ngạc ôm chăm lấy Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long, giọng đầy xúc động :

- Kính mừng lão huynh. Kể từ nay Thượng Quan gia phái là ngôi sao Bắc Đẩu của võ lâm Trung Thổ rồi.

Đôi bạn già nắm chặt tay nhau vui vẻ...

Chợt có tiếng Vương Hán Sơn kêu lên :

- Kia, Linh muội.

Kim Điều Đại Kiệt ngược nhìn, Linh Phụng đã phi hành vun vút về hướng Tây An.

Năm người còn lại lập tức phóng vù theo cô gái.

Thung lũng cây gai nằm trơ vọi xác chết của bọn Vạn Độc ma đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quỷ Môn* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Hồi 186

Giữa khoảng đất trống gần chợ Tây An đột nhiên trở thành một huyết trường ác liệt.

Vụt vụt...

Những đường đao tỏa ánh hào quang dưới nắng chiều sắp tắt.

Từng tiếng rầm rộ khan bật tóe lửa khi hai lưỡi thép chạm nhau dữ dội đến tê rần cánh tay cả hai đối thủ đang cuồng nộ giao tranh.

Huyền Thiết Đao Tạ Đại Đòm và Siêu Việt Đại Đao Khương Bạch Hổ đang giao đấu với bọn kiếm sĩ Phù Tang và Thần giáo Mãn Châu.

Tạ Đại Đòm đã nổi danh Thần Đao cùng Khương Bạch Hổ lừng lẫy khắp miền Long Khẩu trấn, nên đường đao của hai tay cao thủ tấn công bọn ngoại nhân thật ghê hồn.

Nhưng bọn Phù Tang và Thần giáo quá đông, chúng vừa xâm nhập từ bên kia biên giới. Mục đích của chúng là thăm dò truy đoạt Thiên Chiếu Suru Lục đã từ lâu, nhưng chúng chưa tìm thấy Thượng Quan Kỳ Long.

Chúng xuất hiện ở tứ lầu Tây An nhằm lúc Tạ thần đao và Khương Bạch Hổ đang đối ẩm. Khương Bạch Hổ liền chọc giận và dụ chúng ra ngoài mở cuộc giao tranh. Bởi Khương Bạch Hổ và Tạ Đại Đòm rất ghét bọn ngoại nhân xâm nhập toan tranh đoạt các bí kíp võ công Trung Thổ. Cả hai không ngờ bọn người này có âm mưu lớn, đã rải thuốc hạ quanh chợ Tây An. Vì vậy trận đấu mới diễn ra thì bọn ngoại nhân đã bu vào đông như bầy kiến...

Mãnh hổ nan địch quần hồ, chỉ một lát sau hai tay đao lừng lẫy vùng Tây An đã bị bọn ngoại nhân vây kín...

Vừa lúc ấy, từ xa có âm thanh của những tiếng lục lạc vọng tới, Tạ Đại Đòm vui mừng bảo Khương Bạch Hổ.

- Ôi, may mắn rồi, Tề Diên thánh tăng đã pháp giá tới đây.

Cả hai nhét ngay đai áo vào lỗ tai, trong lúc bọn Thần giáo Mãn Châu và kiếm sĩ Phù Tang đột nhiên buốt óc vì Lôi Âm thần chuỗi.

Tề Diên hòa thượng từ xa đi tới, tay cầm thiết trụ và vòng lục lạc rung đều. Lũ ngoại nhân nhức óc, buốt tim vì Thần Chuỗi Lôi Âm và hoa mắt đưa đầu chịu cho hai lưỡi đại đao chém ngọt.

Nhưng vừa lúc ấy những tiếng thét chợt vang lên từ không trung, rồi ba lão già mặc áo đỏ phóng vụt xuống nhanh như chớp.

Tạ Đại Đòm giật mình kêu lên :

- Trời, Tây Tạng Xích Y tam lão, bọn ta nguy rồi.

Thật vậy, ba lão Xích Y Hóa giáo Tây Tạng chẳng hề sợ Lôi Âm thần chuỗi nên vừa phóng xuống đã vồ ra mấy chiêu hỏa chưởng, đẩy bật Tạ Đại Đòm, Khương Bạch Hổ và Tế Điền hòa thượng ra khỏi cục tràng năm trượng. Đồng thời ba lão cùng chấp xong thủ toan đẩy kinh lực quật chết cả ba đối thủ Trung Nguyên.

Lôi Âm thần chuỗi không hiệu nghiệm, Tế Điền hòa thượng thất thần, Tạ Đại Đòm và Khương Bạch Hổ cũng đành thu đao, nhắm mắt chờ chết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Trở Về Thượng Quan Gia Bảo

Bỗng từ phía xa một bóng người lao vút tới...

Bình bình bình...

Những đạo chưởng quang chớp giạt, kinh phong di động ầm ầm, úp chụp xuống Xích Y tam lão.

Tiếng rống vang lên khủng khiếp.

Ba lão già áo đỏ đều là cao thủ tiền bối đầy hiểm ác của Hòa giáo Tây Tạng nát thây giữa huyết trường...

Bùng bùng... những tiếng nổ tiếp theo và những thân xác bắn vọt lên cao, rồi rớt phịch xuống thành trăm mảnh vụn. Trong vài khắc bọn Thần giáo Mãn Châu và kiếm sĩ Phù Tang bị tru sát không còn một mống.

Tế Điền hòa thượng chấp tay trước ngực hân hoan :

- Thiệt tai, thiện tai, vị cứu tinh điều trừ quỷ dữ.

Còn Tạ Đại Đòm và Khương Bạch Hổ trở mắt nhìn cô gái xinh đẹp vừa giáng những tuyệt chiêu tru sát bọn ngoại nhân hung ác.

Cô gái mỉm cười :

- Tiện nữ vừa trừ khử xong bọn Vạn Độc Quý môn, trong lòng lo ngại bọn ngoại nhân xâm nhập Tây An sẽ lộng hành tác quái nên đã về đây vừa kịp lúc.

- A di đà Phật, phải cô nương trước đây đã cùng đi với Kim Điều Tam Kiệt Thượng Quan Kỳ Tâm?

Nữ lang xinh đẹp liền đáp :

- Bạch Thánh tăng, tiện nữ chính là Thượng Quan Linh Phụng.

Tạ Đại Đòm kêu lên :

- Ôi, vậy cô nương là ái diệt của Kim Điều Đại Kiệt Thượng Quan Kỳ Long đây mà. Chắc những tuyệt thức vừa rồi của cô nương đã luyện từ pho bí kíp Thiên Chiêu Suru Lục.

Linh Phụng liền gật nhẹ :

- Vâng, tiện nữ chỉ mới tiếp thu được mấy chiêu đầu.

Siêu Việt Đại Đao Khương Bạch Hổ nói :

- Mới mấy chiêu đầu mà đã xuất thần nhập hóa, luyện được toàn pho cô nương sẽ trở thành Nữ Bá Vô Lâm...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188: Hồi 188

Vừa lúc ấy Kim Điều Đại Kiệt, Sơn Đông Tuyệt Thủ, Vương Hán Sơn, Cẩm Tiên và lão câm Trương Lộng phóng vút tới.

Cổ nhân gặp lại với mối duyên đạo pháp ngày nào, Vương Hán Sơn và Khương Bạch Hồ ôm lấy nhau mừng rỡ.

Linh Phụng liền trở Hán Sơn :

- Vương huynh đây mới chính là người sẽ luyện được toàn pho Thiên Chiêu Suru Lục...

Hán Sơn nhìn sững Linh Phụng :

- Kìa, sao Linh muội lại nói thế?

Ngắn lẽ long lanh đôi mắt, Linh Phụng cúi đầu nâng hai cuộn da ghi chép võ công trao cho Kim Điều Đại Kiệt :

- Bá phụ, xin hãy truyền thụ Thiên Chiêu Suru Lục cho Vương huynh cùng phục hưng gia phái. Con đã rửa xong mối gia thù, xin được phép ra đi..

Hán Sơn vội nắm tay Linh Phụng :

- Linh muội, nếu có kẻ phải ra đi là huynh đây. Vì suốt thời gian qua huynh chỉ là kẻ vô dụng.

Chàng gỡ chiếc vòng sừng kỳ niệm trên cổ tay mình đặt vào tay Linh Phụng, với những lời thăm thiết :

- Nếu muội không nghĩ tới huynh nữa thì huynh xin giao lại kỷ vật này rồi đôi lứa chia xa.

Trông thấy kỷ vật tình yêu, Linh Phụng không ngăn nổi dòng lệ. Nàng vội gắn lại chiếc vòng sừng vào cổ tay Hán Sơn, rồi gục mặt vào vai chàng.

Kim Điều Đại Kiệt lúc ấy mới dịu dàng nói bên tai Linh Phụng :

- Ái diết, Hán Sơn đã tìm kiếm con suốt thời gian dài với tình yêu chung thủy, mà con cũng luôn chung tình với Hán Sơn... Việc đáng tiếc đã qua con hãy coi như một tai nạn trong đời, đừng nhớ tới nữa. Vì hoàn cảnh con đã thất thân, nhưng không hề thất tiết, tình yêu của con với Hán Sơn vẫn trong sáng như ánh trăng rằm.

Lúc ấy trời vừa sụp tối, vàng trăng thượng tuần mới nhô lên, Linh Phụng như lịm đi trong vòng tay Hán Sơn yêu dấu.

Sơn Đông Tuyệt Thủ reo lên :

- Ôi, đẹp quá... Huynh đệ chúng ta hãy mở tiệc mừng ở trấn Tây An. Hai họ Thượng Quan, Vương Hán kết hợp vững bền và Thiên Chiêu Suru Lục biểu dương uy lực bao trùm võ lâm Trung Thổ.

Nhìn cảnh Thượng Quan Linh Phụng, Vương Hán Sơn ôm nhau Cẩm Tiên len lén bước ra ngoài xa.

Chợt thấy Cẩm Tiên toan phóng đi, Thượng Quan Linh Phụng kinh hãi xô mạnh Vương Hán Sơn, vút tới nắm chặt tay nàng :

- Miêu muội! Muội đã bằng lòng với ngu tử rồi, chúng ta cùng chia nhau hạnh phúc.

Thượng Quan Kỳ Long đã đứng bên cạnh nhìn Cẩm Tiên mỉm cười :

- Một rống hai phụng có sao đâu, Miêu sư diệt hãy theo bọn lão phu trở lại Thượng Quan gia bảo.

Hai má ửng hồng vì thẹn, Cẩm Tiên dựa vào lòng Thượng Quan Linh Phụng khe khẽ gật đầu.

Đêm ấy từ lầu Tây An treo đèn kết hoa, nhã nhạc vang lừng.

Thượng Quan Linh Phụng, Cẩm Tiên mặc áo cô dâu xinh đẹp như hai nàng tiên nữ, cùng Vương Hán Sơn đến trước bàn thờ bái lễ tổ tiên rồi dắt tay nhau vào phòng hoa chúc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Độc Quý Môn* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.